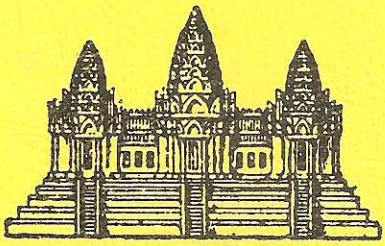

ព្រះ
វិន័យបិដក ជាភាសាខ្មែរ
និង
សេចក្តីប្រៀបធៀបនឹងវិន័យបិដក
មហាឥសក្ខ ពុទ្ធិយសាគ

២

គោរសកណ្ឌ និង អនិយតកណ្ឌ

ពោះពុម្ពលើកទី ២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

៣. ស. ២៤៩៨

ពោសកណ្ឌំ

ឯវមេ ខោ បនាយស្មន្តោ ពោសោ សង្ឃាធិសេសោ

ឆម្មា ឧទ្ធសំ អាគច្ឆន្តិ

បឋមសង្ឃាធិសេសំ

[១] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ
ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន
សមយេន អាយស្មា សេយ្យសកោ អនភិរតោ ព្រហ្ម-
ចរិយំ ចរតិ ។ សោ តេន កិសោ ហោតិ លូខោ
ទុព្ពណ្ណោ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតោ ធមនិសន្ថតគត្តោ ។
អទ្ទសា ខោ អាយស្មា ឧបាយិ អាយស្មន្តំ សេយ្យ-
សកំ កិសំ លូខំ ទុព្ពណ្ណំ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតំ
ធមនិសន្ថតគត្តំ ទិស្វាន អាយស្មន្តំ សេយ្យសកំ-
ឯតទវោច កិស្ស ត្វំ អាវុសោ សេយ្យសក កិសោ
លូខោ ទុព្ពណ្ណោ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតោ ធមនិ-
សន្ថតគត្តោ កច្ចិ នោ ត្វំ អាវុសោ សេយ្យសក

ឥតិវុត្តក

បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អាបត្តិឈ្មោះសង្ឃាទិសេសទាំង ១៣ សិក្ខាបទនេះមកកាន់ខ្ញុំទ្វេស[1] ។

សង្ឃាទិសេសទី ១

[១] *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជារបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ដិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះ សេយ្យសកកិក្ខុ ដ៏មានអាយុ មិនត្រេកអរនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ (បង់សឹក) ។ ដោយហេតុនោះ សេយ្យសកកិក្ខុក៏ទៅជាស្ទាំង ស្គមមានសម្បុរអាប់អន់ កើតមានពេគស្គមលឿងស្វេតស្វាំង មានខ្លួនរោមដោយសរសៃ ។ ឧទាយិត្ថេរ[2] ដ៏មានអាយុឃើញសេយ្យសកកិក្ខុដ៏មានអាយុស្ទាំងស្គម មានសម្បុរអាប់អន់កើតមានពេគស្គមលឿងស្វេតស្វាំង មានខ្លួនរោមដោយសរសៃ លុះឃើញហើយទើបសួរសេយ្យសកកិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោសេយ្យសក ហេតុអ្វី បានជាលោកស្ទាំងស្គមមានសម្បុរអាប់អន់កើតមានពេគស្គមលឿងស្វេតស្វាំង មានខ្លួនរោមដោយសរសៃ (ដូច្នេះ) ម្នាលអាវុសោសេយ្យសក*

---

១ បាឡីដែលសំដែងឡើងទុកជាគោលដើមនៃសិក្ខាបទ ហៅថា ឧទ្ទេស ។ ២ អដ្ឋកថាពន្យល់សេចក្តីថា ឧទាយិត្ថេរនេះជាឧបដ្ឋាយ៍របស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។

អនភិរតោ [ព្រហ្មចរិយំ] ចរសីតិ ។ ឯវមាវុសោតិ ។ តេនហិ ត្វំ អាវុសោ សេយ្យសក យាវទត្ថំ កុញ្ជ យាវទត្ថំ សុប យាវទត្ថំ ឧហាយ យាវទត្ថំ កុញ្ជិត្វា យាវទត្ថំ សុបិត្វា យាវទត្ថំ ឧហាយិត្វា យថា តេ អនភិរតិ ឧប្បជ្ជតិ ភគោ ចិត្តំ អនុទ្ធំសេតិ តថា ហាត្តេន ឧបក្កមិត្វា អសុចឹ មោចេហីតិ ។ កិន្តិ ខោ អាវុសោ ភគ្គតិ ឯវរូបំ ភាតុន្តិ ។ អាមាវុសោ អហំបិ ឯវរូបំ[1] ភគវោ ភាតេមីតិ ។ អថខោ អាយស្មា សេយ្យសកោ យាវទត្ថំ កុញ្ជិ យាវទត្ថំ សុបិ យាវទត្ថំ ឧហាយិ យាវទត្ថំ កុញ្ជិត្វា យាវទត្ថំ សុបិត្វា យាវទត្ថំ ឧហាយិត្វា យថា អនភិរតិ ឧប្បជ្ជតិ ភគោ ចិត្តំ អនុទ្ធំសេតិ តថា ហាត្តេន ឧបក្កមិត្វា អសុចឹ មោចេតិ[2] ។ អថខោ អាយស្មា សេយ្យសកោ អបរេន សមយេន វណ្ណវា អហោសិ បីតិ[3] បសន្នមុខវណ្ណោ វិប្បសន្នឆវិវណ្ណោ ។ អថខោ អាយស្មតោ សេយ្យសកស្ស សហាយកា ភិក្ខូ អាយស្មន្តំ សេយ្យសកំ ឯតទវោចុំ បុព្វេ ខោ ត្វំ អាវុសោ សេយ្យសក ភិសោ អហោសិ លូខោ ទុព្វណ្ណោ

---

๑ ម. ឯវំ ។ ๒ ម. មោចេសិ ។ ๓ ម. បិណ្ឌិត្វា យោ ។

លោកមិនត្រេកអរនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ឬអ្វី ។ សេយ្យសកកិក្ខុឆ្លើយ
ថា ករុណា អាវុសោ ។ ទ។ ម៉ាក៏បង្គាប់ថា ម្នាលអាវុសោសេយ្យសក
បើដូច្នោះ លោកចូរធាន់ឲ្យឆ្អែតសិនឲ្យស្កប់ស្រេចឲ្យពេញចំណង់ទៅ លុះ
ដល់ធាន់ឆ្អែតសិនស្កប់ស្រេចពេញចំណង់ហើយ កាលណាបើសេចក្តី
អផ្សុកកើតមានដល់លោក ភាគត្រូបសង្កត់ចិត្តលោក លោកចូរព្យាយាម
ដោយដៃញុំាងទឹកអសុចិឲ្យឃ្លាតចេញក្នុងកាលនោះចុះ។ទើបសេយ្យសក-
កិក្ខុសួរថា ម្នាលអាវុសោ កិរិយាដែលសមណធ្វើយ៉ាងហ្នឹងគួរដែរឬ ។
ទ។ ម៉ាឆ្លើយថា ករុណា អាវុសោ ទុកជាខ្ញុំក៏ធ្វើយ៉ាងហ្នឹងដែរ ។ លំដាប់ត
ពីនោះមក សេយ្យសកដ៏មានអាយុ ក៏ធាន់ចាល់តែឆ្អែត សិនចាល់តែស្កប់
ស្រេចាល់តែពេញចំណង់ លុះដល់ធាន់ឆ្អែត សិនស្កប់ស្រេចពេញចំណង់
ហើយ កាលណាសេចក្តីអផ្សុកកើតឡើង ភាគត្រូបសង្កត់ចិត្ត ក៏ព្យាយាម
ដោយដៃញុំាងទឹកអសុចិឲ្យឃ្លាតចេញក្នុងកាលនោះ ។ គ្រានោះសេយ្យ-
សកកិក្ខុក៏ត្រឡប់ជាមានសម្បុរមានឥន្ទ្រិយពេញលេញ មានសម្បុរមុខ
ស្រស់បស់ មានសម្បុរស្បែកដ៏ផូរផង់ឡើងវិញ ។ គ្រានោះពួកកិក្ខុដែល
ជាសំឡាញ់របស់សេយ្យសកដ៏មានអាយុ ក៏សួរសេយ្យសកដ៏មានអាយុថា
ម្នាលអាវុសោសេយ្យសក កាលពីដើមលោកស្កាំងស្គម មានសម្បុរអាប់អន់

ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតោ ឧមង្គិសន្ថតកត្តោ សោធាយំ
តុំ ឯតរហិ វណ្ណាវ បីឧំ[ទ្ធិ]យោ[1] បសន្នមុខវណ្ណោ
វិប្បសន្នច្ឆវិវណ្ណោ កិន្នុ ខោ តុំ អាវុសោ សេយ្យ-
សក កេសដ្ឋំ កកេសីតិ ។ ឧ ខោ អហំ អាវុសោ
កេសដ្ឋំ កកេមិ អបិចាហំ យាវឧតុំ កុញ្ជាមិ យាវឧតុំ
សុចាមិ យាវឧតុំ ឧហាយាមិ យាវឧតុំ កុញ្ជិត្វា យាវឧតុំ
សុបិត្វា យាវឧតុំ ឧហាយិត្វា យថា មេ អនតិរតិ ឧប្បជ្ជតិ
កតោ ចិត្តំ អនុទ្ធំសេតិ តថា ហាត្តេន ឧបក្កមិត្វា អសុចឹ
មោចេមីតិ ។ កឹ បន តុំ អាវុសោ សេយ្យសក យេនេវ
ហាត្តេន សង្ខានេយ្យំ កុញ្ជសិ តេនេវ ហាត្តេន ឧបក្កមិត្វា
អសុចឹ មោចេសីតិ ។ ឯវមាវុសោតិ ។ យេ តេ កិក្ខូ
អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ
ហិ នាម អាយស្មា សេយ្យសកោ ហាត្តេន ឧបក្កមិត្វា
អសុចឹ មោចេស្សតីតិ ។ អថខោ តេ កិក្ខូ អាយស្មន្តំ
សេយ្យសកំ អនេកបរិយាយេន វិគរហិត្វា កតវតោ
ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ

---

๑ ម. បិណិ[ទ្ធិ]យោ ។

តើតទៅជាភេតស្គមលឿងស្វិតស្វាំង មានខ្លួនរោមដោយសរសៃ ឥឡូវ
នេះលោកមានសម្បុរ មានឥន្ទ្រិយពេញលេញ មានសម្បុរមុខស្រស់ឋស់
មានសម្បុរស្បែកផូរផង់ឡើងវិញ លោកបានឆ្លើយថាអ្វី (ធាន់) អាវុសោ-
សេយ្យសក ។ សេយ្យសកកិក្ខុឆ្លើយតបថា ម្នាលអាវុសោ ចាំដល់ឥឡូវ ខ្ញុំ
គ្មានឆ្លើយថាអ្វី (ធាន់) ទេ តែខ្ញុំបានធាន់ឆ្អែតសឹងស្កប់ស្រង់តែពេញចំណង់
លុះបានធាន់ឆ្អែតសឹងស្កប់ស្រង់តែពេញចំណង់ហើយ កាលណាសេចក្តី
អផ្សុកតើតឡើង ពួកគ្រូបសង្កត់ចិត្តខ្ញុំៗព្យាយាមបញ្ចេញទឹកអសុចិដោយ
ដៃក្នុងកាលនោះ ។ ទើបពួកកិក្ខុជាសំឡាញ់សួរថា ម្នាលអាវុសោសេយ្យ-
សក លោកទទួលបរិភោគនូវបង់ដែលគេឲ្យដោយសទ្ធា ដោយដៃណា
លោកព្យាយាមបញ្ចេញទឹកអសុចិដោយដៃនោះឯង ឬអ្វី ។ សេយ្យសក
ឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោចាំដល់ឥឡូវ ពិតដូច្នោះឯង ។ កិក្ខុចាំដល់ឥឡូវណា
ដែលជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ កិក្ខុចាំដល់នោះ ក៏ពោលហេតុនុះ
តិះដៀលថា ហេតុអ្វីបានជាសេយ្យសកដ៏មានអាយុ ព្យាយាមបញ្ចេញទឹក
អសុចិដោយដៃ (ដូច្នោះ) ។ គ្រានោះ ពួកកិក្ខុចាំដល់នោះក៏តិះដៀលសេយ្យ-
សកដ៏មានអាយុ ដោយអនេកបរិយាយហើយ បានក្រាបទូលដំណើរនុះ
ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ អាស្រ័យហេតុនេះ

ฯ๓สฺ๊ ปกาเรณ กิกฺขุสงฺฆ์ สนฺธาตาเปตฺวา อา-
ยสฺมนฺต์ เสยฺยสกๆ ปฏิปุจฺฉ สงฺฆ์ กาเร ตฺวๆ เสยฺย-
สกๆ หาเปน อุปกฺกมิตฺวา อสุจิ์ มาเจสีติ ฯ
สงฺฆ์ กกฺขาติ ฯ วิกาเรหิ ตุนฺโ กกฺขา อนนุญฺญาตๆ
มาเยปุริส อนนุโลมิกๆ อปฺปฏิรูป์ อสฺสามณกๆ
อกปฺปิย์ อกาเรณิย์ กติ์ หิ นาม ตฺวๆ มา-
เยปุริส หาเปน อุปกฺกมิตฺวา อสุจิ์ มาเจสฺสสิ
นนุ มยา มาเยปุริส อเนกปริยาเยน วิกาย
นาฺ เทสิโต โ สกาย วิสโยกาย นาฺ
เทสิโต โ สโยกาย อนุจาริกาย นาฺ
เทสิโต โ สุจาริกาย ตฺ นาม ตฺวๆ มา-
เยปุริส มยา วิกาย นาฺ เทสิโต สกาย
เจเตสฺสสิ วิสโยกาย นาฺ เทสิโต สโย-
กาย เจเตสฺสสิ อนุจาริกาย นาฺ เทสิโต

អាស្រ័យដំណើរនេះ ទ្រង់ត្រាស់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរចំពោះ
ទៅសេយ្យសកដ៏មានអាយុថា ម្នាលសេយ្យសក បានឮថាអ្នកឯងពោ-
យោមញ្ចាំងទឹកអសុចិឲ្យឃ្លាតចេញដោយដៃមែនឬ ។ សេយ្យសកទូលតប
ថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោសពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏ចានជោតទ្រង់
តិះដៀលថា ម្នាលបុរសឥតអំពើ កម្មនុ៎ះមិនសមគួរ មិនត្រូវដំនង មិនត្រូវ
ប្រពៃ មិនមែនជារបស់សមណ មិនគប្បីសោះ មិនគួរធ្វើសោះ ម្នាលមោឃ-
បុរស ហេតុអ្វីបានជាអ្នកឯងពោយោមបញ្ចេញទឹកអសុចិដោយដៃ (ដូច្នោះ)
ម្នាលមោឃបុរស ធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយបរិយាយដ៏ច្រើន
(សុទ្ធតែ) ដើម្បីឲ្យប្រាសចាកពាគ មិនមែនដើម្បីប្រកបដោយពាគទេ ធម៌
ដែលតថាគតសំដែងហើយដើម្បីឲ្យប្រាសចាកគ្រឿងប្រកប មិនមែនដើម្បី
គ្រឿងប្រកបទេ ធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយដើម្បីឲ្យប្រាសចាកសេចក្តី
ប្រកាន់មាំ មិនមែនដើម្បីសេចក្តីប្រកាន់មាំទេ (ដូច្នេះ) មិនមែនឬ ម្នាល
មោឃបុរស កាលបើធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយ (សុទ្ធតែ) ដើម្បីឲ្យ
ប្រាសចាកពាគ អ្នកឯងបែរជារិះគិតត្រង់ធម៌នោះដើម្បីប្រកបដោយពាគទៅ
វិញ កាលបើធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយដើម្បីឲ្យប្រាសចាកគ្រឿងប្រ-
កបអ្នកឯងបែរជារិះគិតដើម្បីគ្រឿងប្រកបវិញ កាលបើធម៌ដែលតថាគត

សេខុទាធានាយ ចេតេសប្បសិ ឧន្តុ មយា មោឃ-
បុរិស អនេកបរិយាយេន វាកវិវាកាយ ឆម្ភោ
ទេសិតោ មធនិម្មទនាយ បិទាសវិនយាយ អាលយ-
សមុក្ឃាតាយ វដ្តុបច្ឆេទាយ តណ្ហាក្ខយាយ
វិរាគាយ និរោធាយ និព្ពានាយ ឆម្ភោ ទេសិតោ
ឧន្តុ មយា មោឃបុរិស អនេកបរិយាយេន
តាមានំ បហានំ អក្ខាតំ តាមសញ្ញានំ បរិញ្ញា
អក្ខាតា តាមបិទាសានំ បដិវិនយោ អក្ខាតោ តាម
វិតក្កានំ សមុក្ឃាតោ អក្ខាតោ តាមបរិទ្យាហានំ
វូបសមោ អក្ខាតោ ទេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ
វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ អថ-
ខ្វេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានញ្ចេវ អប្បសាទាយ

សំដែងហើយដើម្បីឲ្យជ្រាបថាកសេចក្តីប្រកាន់មាំ អ្នកឯងចំបែរជារិះគិតដើម្បីប្រកបដោយសេចក្តីប្រកាន់មាំវិញ ម្នាលមោឃបុរស ធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយបរិយាយដ៏ច្រើន (សុទ្ធតែ) ដើម្បីនឿយណាយចាកវដ្ត: ដើម្បីញុំាញីនូវសេចក្តីស្រេកឆ ដើម្បីបន្ទោបង់នូវសេចក្តីស្រេក ដើម្បីដកអំលើងនូវសេចក្តីអាល័យ ដើម្បីកាត់ផ្តាច់នូវវដ្ត ដើម្បីឲ្យអស់ទៅនៃតណ្ហា ដើម្បីឲ្យជ្រាបថាកវដ្ត: ដើម្បីកិរិយារលត់ ដើម្បីនិព្វាន (ដូច្នេះ) មិនមែនឬ ម្នាលមោឃបុរស កិរិយាលះបង់នូវកាមទាំងឡាយ តថាគតបានសំដែងហើយដោយអនេកបរិយាយ កិរិយាកំណត់ដឹងនូវសេចក្តីសំគាល់ក្នុងកាមទាំងឡាយ តថាគតបានសំដែងហើយ កិរិយាបន្ទោបង់នូវសេចក្តីស្រេកក្នុងកាមទាំងឡាយ តថាគតបានសំដែងហើយ កិរិយាដកអំលើងនូវកាមវិតក្កទាំងឡាយ តថាគតបានសំដែងហើយ កិរិយារម្ងាប់បង់នូវសេចក្តីក្តៅក្រហាយព្រោះកាមទាំងឡាយ តថាគតបានសំដែងហើយ មិនមែនឬ ម្នាលមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកឯងធ្វើនុ៎ះ+ មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា (នោះ) ទេ មិនមែននាំឲ្យរឹងតឹងតែជ្រះថ្លាឡើងដល់ជនទាំងឡាយដែលមានសេចក្តីជ្រះថ្លាហើយ (នោះ) ទេ ម្នាលមោឃបុរស អំពើរបស់អ្នកឯងនុ៎ះ+ បានតែខាងនាំមិនឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនខ្លះដែលមិនទាន់

បសង្ខានញ្ច ឯកច្ចានំ អញ្ញថត្តាយាតិ ។ អថខោ ភគវា អាយស្មន្តំ សេយ្យសកំ អនេកបរិយាយេន តិរហិត្វា ទុព្ភរតាយ ទុប្បោសតាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខត្តុំ ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុទ្ទិសេយ្យាថ សង្ឃតនិកា សុក្កវិសដ្ឋិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ ឯវញ្ចិទំ ភគវតា តិក្ខត្តុំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

[๒] តេន ខោ បន សមយេន តិក្ខត្តុំ បណ្ឌិតានំ ភោជនានំ ភុញ្ជិត្វា មុដ្ឋស្សតី អសម្បជានា និទ្ទំ ឱក្កមន្តិ ។ តេសំ មុដ្ឋស្សតីនំ អសម្បជានានំ និទ្ទំ ឱក្កមន្តានំ សុបិនន្តេន អសុចិ មុច្চតិ ។ តេសំ ភុក្ខុំ អបោសិ ភគវតា សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ សង្ឃតនិកា សុក្កវិសដ្ឋិ សង្ឃាទិសេសោតិ អម្ហាកញ្ច សុបិនន្តេន អសុចិ មុច្চតិ[1] អត្ថិ នេត្ថ ទោសោ ឧបលព្ភតិ[2] ភគវំ ន្តុ ខោ មយំ សង្ឃាទិសេសំ អាបត្តិំ អាបជ្ជាមាតិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

---

๑ ម. មុច្ចិ ។ ๒ ម. លព្ភ ។

មានសេចក្តីជ្រះថ្លា ទាំងឮភាយមាយរសាយចិត្តថុតាស់សេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនពួកខ្លះដែលមានសេចក្តីជ្រះថ្លាហើយ (នោះ) ប៉ុណ្ណោះឯង ។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តំរៃលសេយ្យសកកិក្ខុដ៏មានអាយុដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សំដែងទោសនៃកោសជ្ជដែលជាហេតុទាំងឡាយ គួរនឹងបាច់រក្សាបានដោយកម្រ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីសំដែងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុមានចិត្តក្លែងញុំាងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ត្រូវសង្ឃាទិសេស ។ សិក្ខាបទនេះព្រះដ៏មានព្រះភាគបានទ្រង់បញ្ញត្តហើយដល់កិក្ខុទាំងឡាយយ៉ាងនេះឯង ។

[២] សម័យនោះ កិក្ខុទាំងឡាយបានធាន់បណីតគោជនទាំងឡាយ ហើយក្តេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួនសិងលក់ទៅ ។ កាលបើកិក្ខុទាំងនោះកំពុងតែក្តេចស្មារតីមិនដឹងខ្លួនសិងលក់ ទឹកអសុចិក៏ឃ្លាតចេញដោយយល់សប្តិ ។ កិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីសង្ស័យដូច្នេះថា សិក្ខាបទព្រះដ៏មានព្រះភាគបានទ្រង់បញ្ញត្តហើយថា កិក្ខុក្លែងញុំាងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ត្រូវសង្ឃាទិសេស ក៏ទឹកអសុចិរបស់យើងទាំងឡាយឃ្លាតចេញដោយយល់សប្តិ ឯចេតនាក៏មានក្នុងកាលដែលយល់សប្តិនោះដែរ យើងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយដឹង ។ ក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។

អត្តេសោ កិក្ខវេ ខេតនា សា ច ខោ អញ្ញេបហិតាតិ ។ អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ សញ្ចេតនិកា សុក្កវិសដ្ឋិ អញ្ញត្រ សុបិនន្តា សង្ឃាទិសេសោតិ ។

[៣] សញ្ចេតនិកាតិ ជានន្តោ សញ្ជានន្តោ ចេច្ច អភិវីតរិត្វា វីតិក្កមោ ។ សុក្កន្តិ ទស សុក្កានិ នីលំ បីតកំ លោហិតកំ ឯឧរតំ តក្កវណ្ណំ ទកវណ្ណំ តេលវណ្ណំ ខីរវណ្ណំ ឧជិវណ្ណំ សប្បិវណ្ណំ ។ វិសដ្ឋីតិ ឋានា[1] ចាវនា ឧប្បត្តិ វិសដ្ឋីតិ ។ អញ្ញត្រ សុបិនន្តាតិ ឋបេត្វា សុបិនន្តំ ។

---

๑ ម. ឋានេ ។

ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុខាំងឡាយ ចេតនានោះមានមែន ប៉ុន្តែចេតនានោះជាអព្យោហារិកា(១) ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់អាស្រ័យដំណើរនេះជាហេតុ អាស្រ័យដំណើរនេះជាទីតាំង ទើបទ្រង់សំដែងធម្មកថាហើយត្រាស់ហៅកិកុខាំងឡាយមកថា ។ បេ ។ ម្នាលកិកុខាំងឡាយ អ្នកខាំងឡាយគប្បីសំដែងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុខ្លែងញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ត្រូវសង្ឃាទិសេស លើកលែងតែយល់សប្តិ ។

[៣] ត្រង់ពាក្យថា កិកុខ្លែង សេចក្តីថា កិកុកំពុងដឹង កំពុងចាំ ប្រាស់ហើយខ្លែងបំពានធ្វើឲ្យកន្ទួង ។ ត្រង់ពាក្យថា ទឹកសុក្ក សេចក្តីថា ទឹកសុក្កមាន ១០ យ៉ាង គឺទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ១ ទឹកសុក្កពណ៌លឿង ១ ទឹកសុក្កពណ៌ក្រហម ១ ទឹកសុក្កពណ៌ស ១ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ១ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹក ១ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រេង ១ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ១ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ១ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះហ្ការ ១ ។ ត្រង់ពាក្យថា ឲ្យឃ្លាតចេញ សេចក្តីថា ឲ្យកន្ត្រើកឃ្លាតចេញចាកទីកន្ទួង (ដើម) តថាគតហៅថា ឲ្យឃ្លាតចេញ ។ ត្រង់ពាក្យថា លើកលែងតែយល់សប្តិ (នោះ) សេចក្តីថា លៀវលែងតែយល់សប្តិ ។

---

១ អព្យោហារិកា ប្រែថា មិនប្រកបដោយវោហារ គឺថា មិនប្រកបដោយហេតុដែលគួរតំយាយបានឡើយ ឬថា មិនមែនជាហេតុឲ្យទាស់ខុសនឹងបញ្ញត្តិណាមួយឡើយ ។

សង្ឃាធិសេសោតិ សង្ឃោ វ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសំ ទេតិ ម្ហិ លាយ បដិកស្សតិ មានត្តំ ទេតិ អព្ភេតិ ន សម្ពហុលា ន វគ្គបុគ្គលោ តេន វុច្ចតិ សង្ឃាធិសេសោតិ ។ តស្សេវ អាបត្តិនិ-កាយស្ស ឯាមកកម្មំ អធិវចនំ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាធិ-សេសោតិ ។

[៤] អជ្ឈត្តវូបេ មោចេតិ ពហិទ្ធាវូបេ មោ-ចេតិ អជ្ឈត្តពហិទ្ធាវូបេ មោចេតិ អាកាសេ កសិ កម្មញ្ញេ មោចេតិ ឯកូបត្តម្ហេ មោចេតិ វុច្ចូបត្តម្ហេ មោចេតិ បសុប្បវូបត្តម្ហេ មោចេតិ ឯកូ-បត្តម្ហេ មោចេតិ ឧច្ចាលិង្គបណ្ណាកេនទ្ធូបត្តម្ហេ មោ-ចេតិ អារោគ្យត្ថាយ មោចេតិ សុខត្ថាយ មោចេតិ

ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស (នោះ) សេចក្តីថា សង្ឃតែម្យ៉ាងដែលឲ្យ
ខ្ជូរបរិវាសគ្រោះអាបត្តិនោះ ត្រឡប់ស្មើរើចាកមូលាបត្តិ ឲ្យខ្ជូរមានត្ត ឲ្យ
ខ្ជូរអព្ភាន មិនមែនកិកុគ្រប់ចំនួនរូប មិនមែនបុគ្គលតែ ១ រូប ព្រោះហេតុនោះ
ចានជាតថាគតហៅថា សង្ឃាទិសេស ។ ម្យ៉ាងទៀតថា ជានាមកម្ម
គឺថាជាឈ្មោះរបស់កងអាបត្តិនោះឯង ព្រោះហេតុនោះ ចានជាហៅថា
សង្ឃាទិសេស ។

[៤] កិកុញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញក្នុងរូបខាងក្នុង (អវយវៈខនឯង)
កិកុញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញក្នុងរូបខាងក្រៅ (អវយវៈអ្នកដទៃ) កិកុញ៉ាំង
ទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញក្នុងរូបខាងក្នុងទំងរូបខាងក្រៅ កិកុធ្វើចង្កេះឲ្យញាក់ង
អាកាសញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ព្រោះ
សេចក្តីឧបត្តម្ភដោយពាត កិកុញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ព្រោះសេចក្តី
ឧបត្តម្ភដោយល្មាក់ កិកុញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ព្រោះសេចក្តីឧបត្តម្ភ
ដោយមូត្រ កិកុញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ព្រោះសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយ
ខ្យល់ កិកុញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញ ព្រោះសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយដង្កូវ
រមាស់ពេល កិកុញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីប្រយោជន៍មិនឲ្យមាន
ពេត កិកុញ៉ាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីប្រយោជន៍ឲ្យចានសេចក្តីសុខ

កេសច្ឆេទ្ទាយ មោចេតិ នានត្តាយ មោចេតិ បុញ្ញត្តាយ
មោចេតិ យញ្ញត្តាយ មោចេតិ សគ្គត្តាយ មោចេតិ
វដ្ដត្តាយ មោចេតិ វិមុត្តត្តាយ មោចេតិ ទេវត្តាយ
មោចេតិ ឩលុំ មោចេតិ ពិឡារំ មោចេតិ លោមហំសនំ
មោចេតិ ឯឡកំ មោចេតិ តក្ការិយំ មោចេតិ ឧក្ក-
ដ្ឋំ មោចេតិ តេលវណ្ណំ មោចេតិ ខីរវណ្ណំ មោចេតិ
ទធិវណ្ណំ មោចេតិ សប្បិវណ្ណំ មោចេតិ ។

[៥] អដ្ឋង្គសមន្នាគតេតិ អដ្ឋង្គំ ពុទ្ធវចនន្តិ ។ ពហិទ្ធា-
រូបេតិ ពហិទ្ធា ពុទ្ធវចនេ ឋ អនុពុទ្ធវចនេ ឋ ។

កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីត្រៃវការដោយកេសដ្ឋៈ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ទាន កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បុណ្យ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបូជា កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ស្ថានសួគ៌ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពូជ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការល្បងមើល កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កឲ្យឃ្លាតចេញដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការលេង កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌លឿងឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌ត្រហមឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌សឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រែងឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឲ្យឃ្លាតចេញ កិកុញ្ចាំងទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លាឲ្យឃ្លាតចេញ ។

(๕) ត្រង់ពាក្យថា កង្ខរូបខាងក្នុង សេចក្តីថា កង្ខរូបដែលមានវិញ្ញាណចូលទៅអាស្រ័យនៅជាខាងក្នុង ។ ត្រង់ពាក្យថា កង្ខរូបខាងក្រៅ សេចក្តីថា កង្ខរូបដែលមានវិញ្ញាណក្តី កង្ខរូបដែលឥតវិញ្ញាណក្តីជាខាងក្រៅ ។

អដ្ឋង្គេភមាន្ធារូបេតំ តទុភយេ ។ អាការេ កតិ
កម្មេឆ្ឆាតំ អាការេ ភយមន្តស្ស អដ្ឋជាតំ កម្ម-
និយំ ហោតិ ។ ភក្ខូបត្តម្ភេតិ ភតេន បីឋិតស្ស
អដ្ឋជាតំ កម្មនិយំ ហោតិ ។ វច្ចូបត្តម្ភេតិ វច្ចេន
បីឋិតស្ស អដ្ឋជាតំ កម្មនិយំ ហោតិ ។ បស្សាវូបត្តម្ភេតិ
បស្សាវេន បីឋិតស្ស អដ្ឋជាតំ កម្មនិយំ ហោតិ ។
ភក្ខូបត្តម្ភេតិ ភតេន បីឋិតស្ស អដ្ឋជាតំ កម្មនិយំ
ហោតិ ។ ឧច្ចាលិង្គបណ្ណាភកេនដ្ឋូបត្តម្ភេតិ ឧច្ចាលិង្គបណ្ណ-
ភកេនដ្ឋេន បីឋិតស្ស អដ្ឋជាតំ កម្មនិយំ ហោតិ ។
អាភោគ្គាយាតិ អភោគោ ភវិស្សាមីតិ ។ សុខគ្គា-
យាតិ សុខំ វេទនំ ឧប្បាទេស្សាមីតិ ។ ភេសជ្ជគ្គាយាតិ

ត្រង់ពាក្យថា ក្នុងរូបខាងក្នុងនឹងរូបខាងក្រៅ សេចក្តីថា ក្នុងរូបទាំង ២ នោះ ។ ត្រង់ពាក្យថា ធ្វើបង្កើះឲ្យញ័រក្នុងអាកាស សេចក្តីថា អង្គជាតរបស់កិកុដែលតំពុងព្យាយាមទៅកាន់អាកាស ក៏ជាអាយវៈគួរដល់កម្ម ។ ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយពាគៈ សេចក្តីថា អង្គជាតរបស់កិកុដែលពាគៈបៀតបៀនហើយ ជាអាយវៈគួរដល់កម្ម ។ ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយលាមក សេចក្តីថា អង្គជាតរបស់កិកុដែលលាមកបៀតបៀនហើយ ជាអាយវៈគួរដល់កម្ម ។ ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយមូត្រ សេចក្តីថា អង្គជាតរបស់កិកុដែលមូត្របៀតបៀនហើយ ជាអាយវៈគួរដល់កម្ម ។ ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយខ្យល់ សេចក្តីថា អង្គជាតរបស់កិកុដែលខ្យល់ចក់ត្រូវហើយ ជាអាយវៈគួរដល់កម្ម ។ ត្រង់ពាក្យថា ព្រោះសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយជង្គីរមាស់ពោល សេចក្តីថា អង្គជាតរបស់កិកុដែលជង្គីរមាស់ពោលបៀតបៀនហើយ ជាអាយវៈគួរដល់កម្ម ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីប្រយោជន៍មិនឲ្យមានពោគ សេចក្តីថា កិកុគិតថា អញនឹងជាអ្នកមិនមានពោគ ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីប្រយោជន៍ឲ្យបានសេចក្តីសុខ សេចក្តីថា កិកុគិតថា អញនឹងញុំាងសុខវេទនាឲ្យកើតទ្បើង ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីត្រូវការដោយភេសជ្ជៈ សេចក្តីថា

កេសញ្ច កវិស្សតីតិ ។ ទាឧត្តាយាតិ ទានំ ទស្សាមីតិ ។ បុញ្ញត្តាយាតិ បុញ្ញំ កវិស្សតីតិ ។ យញ្ញត្តាយាតិ យញ្ញំ យដ្ឋិស្សាមីតិ ។ សក្កត្តាយាតិ សក្កំ កមិស្សា-មីតិ ។ វីជត្តាយាតិ វីជំ កវិស្សតីតិ ។ រីមំសត្តាយាតិ រីមំសិស្សាមិ(១) ឆិលំ កវិស្សតិ បីតកំ កវិស្សតិ លោហិ-តកំ កវិស្សតិ ឱទាតំ កវិស្សតិ ។ បេ ។ សប្បវិណ្ណំ កវិស្សតីតិ ។ ឧភត្តាយាតិ ទិដ្ឋាឧិប្បាយោ ។

[៦] អជ្ឈត្តរូបេ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ពហិទ្ធារូបេ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អជ្ឈត្តពហិទ្ធារូបេ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ

---

១ ម. យោត្តកេសុ អយំ បាឋោ ន បញ្ញាយតិ ។

កិកុគិតថា ទឹកសុក្កនេះនឹងបានជាថ្នាំ ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ទាន សេចក្តីថា កិកុគិតថា អញនឹងឲ្យទឹកសុក្កជាទាន ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បុណ្យ សេចក្តីថា កិកុគិតថា ទឹកសុក្កនេះនឹងជាបុណ្យ ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបូជា សេចក្តីថា កិកុតាំងចិត្តថា អញនឹងបូជាទឹកសុក្កជាគ្រឿងយញ្ញ ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ស្ពានសួតិ សេចក្តីថា កិកុគិតថា អញនឹងទៅកាន់ស្ពានសួតិ ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពូជ សេចក្តីថា កិកុគិតថា ទឹកសុក្កនេះនឹងជាពូជ ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការលាងមើល សេចក្តីថា កិកុគិតថា អញនឹងលាងមើល ទឹកសុក្កនេះនឹងជាពណ៌ខៀវ នឹងជាពណ៌លឿង នឹងជាពណ៌ក្រហម នឹងជាពណ៌ស ។ បេ ។ ទឹកសុក្កនេះនឹងជាពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ។ ត្រង់ពាក្យថា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការលេង សេចក្តីថា កិកុមានបំណងកន្ត្តការលេង ។

[๖] កិកុគិតចំពោះរូបខាងក្នុង ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិកុគិតចំពោះរូបខាងក្រៅ ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិកុគិតចំពោះរូបខាងក្នុងនឹងរូបខាងក្រៅ ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ

អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អាកាសេ កេដំ កេឡេ្យ
ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។
ភក្ខបត្តេ្ត ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃា-
ទិសេសស្ស ។ វច្ចបត្តេ្ត ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ
អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បស្សាវបត្តេ្ត ចេតេតិ
ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។
ឋានបត្តេ្ត ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃា-
ទិសេសស្ស ។ ឧច្ចាលិង្គបណ្ណាកតទ្ទុបត្តេ្ត ចេតេតិ
ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។
អារោក្យត្ថាយ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសស្ស ។ សុខត្ថាយ ។ បេ ។ កេសដ្ឋត្ថាយ
ឆាឌត្ថាយ បុញ្ញត្ថាយ យញ្ញត្ថាយ សគ្គត្ថាយ វីជត្ថាយ
វិមំសត្ថាយ ទាវត្ថាយ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតនឹងធ្វើចង្កេះឲ្យញ័រទៅកងអាកាស កំ
ព្យាយាម ពាល់តែទឹកសុក្កឃ្វាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុ
គិតកងសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយភាគៈ កំព្យាយាម ពាល់តែទឹកសុក្កឃ្វាតចេញ
ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតកងសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយលាមក កំព្យា-
យាម ពាល់តែទឹកសុក្កឃ្វាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត
កងសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយមូត្រ កំព្យាយាម ពាល់តែទឹកសុក្កឃ្វាតចេញ
ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតកងសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយខ្យល់ កំព្យា-
យាម ពាល់តែទឹកសុក្កឃ្វាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត
កងសេចក្តីឧបត្តម្ភដោយសត្វដង្កូវរមាស់ពេល កំព្យាយាម ពាល់តែទឹក
សុក្កឃ្វាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតដើម្បីប្រយោជន៍មិន
ឲ្យមានពោគ កំព្យាយាម ពាល់តែទឹកសុក្កឃ្វាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-
សេស ។ កិក្ខុគិតដើម្បីប្រយោជន៍ឲ្យបានសេចក្តីសុខ ។ បេ ។ ដើម្បី
ត្រូវការៈដោយភេសជ្ជៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ទាន ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់
បុណ្យ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបូជា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ស្ថានសួគ៌
ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ពូជ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការលួងមើល ដើម្បី
ប្រយោជន៍ដល់ការលេង កំព្យាយាម ពាល់តែទឹកសុក្កឃ្វាតចេញ

อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ฉนฺนญฺจ เตสานิ อุปกฺกมนฺตานิ มุจฺจนฺติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปีตกานิ โลหิตกานิ มญฺชิฏฺฐกานิ ตกฺการฏฺฐานิ กกฺการฏฺฐานิ เตลารฏฺฐานิ ขีรารฏฺฐานิ ธญฺญารฏฺฐานิ สปฺปิารฏฺฐานิ เตสานิ อุปกฺกมนฺตานิ มุจฺจนฺติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

สุทฺธกานิ นิฏฺฐิตานิ ฯ

[๗] อาเวณิกญฺจ สาธารณญฺจ เตสานิ อุปกฺกมนฺตานิ มุจฺจนฺติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อาเวณิกญฺจ เกสญฺจิ ฯ อาเวณิกญฺจ ทานญฺจ ฯ อาเวณิกญฺจ ปญฺญาณญฺจ ฯ อาเวณิกญฺจ ยญฺญญฺจ ฯ อาเวณิกญฺจ สกฺกญฺจ ฯ อาเวณิกญฺจ วีริยญฺจ ฯ อาเวณิกญฺจ วิปสฺสนญฺจ ฯ อาเวณิกญฺจ มคฺคญฺจ เตสานิ อุปกฺกมนฺตานิ มุจฺจนฺติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๑)
ฉกนิปาตสฺส ปฐมภาณวารสฺส นิฏฺฐิตานิ ฯ

---

๑ ม. ย. ฉกนิปาตสฺส ฯ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត ចំពោះទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម
ខាល់តែទឹកសុក្កឃ្មាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត ចំពោះ
ទឹកសុក្កពណ៌លឿង ចំពោះទឹកសុក្កពណ៌ក្រហម ចំពោះទឹកសុក្កពណ៌ស
ចំពោះទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរខ្មៅពពុះ ចំពោះទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹក
ចំពោះទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រែង ចំពោះទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់
ចំពោះទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ចំពោះទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា
ក៏ព្យាយាម ខាល់តែទឹកសុក្កឃ្មាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

បទភាជនីយសុទ្ធិក ចប់ ។

[៧] កិក្ខុគិត ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ នឹងដើម្បីសេចក្តីសុខ ក៏ព្យា-
យាម ខាល់តែទឹកសុក្កឃ្មាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត
ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ នឹងដើម្បីជាភេសជ្ជ ។ ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ នឹង
ដើម្បីជាទាន ។ ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ នឹងដើម្បីជាបុណ្យ ។ ដើម្បីមិន
ឲ្យមានភេគ នឹងដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ ។ ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ នឹងដើម្បី
ស្ថានសួគ៌ ។ ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ នឹងដើម្បីជាពូជ ។ ដើម្បីមិនឲ្យមាន
ភេគ នឹងដើម្បីល្បងមើល ។ ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ នឹងដើម្បីការលេង
ក៏ព្យាយាម ខាល់តែទឹកសុក្កឃ្មាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ខណ្ឌចក្កមានមូល ๑ ចប់ ។

[៨] សុខត្តញ្ច កេសញ្ចត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ បុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ សុខត្តញ្ច ទាឍត្តញ្ច ។ សុខត្តញ្ច បុញ្ញត្តញ្ច ។ សុខត្តញ្ច យញ្ញត្តញ្ច ។ សុខត្តញ្ច សក្កត្តញ្ច ។ សុខត្តញ្ច រជ្ជត្តញ្ច ។ សុខត្តញ្ច រិមំសត្តញ្ច ។ សុខត្តញ្ច ឋានត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ បុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ សុខត្តញ្ច អាភោគ្យត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ បុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[៩] កេសញ្ចត្តញ្ច ទាឍត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ បុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កេសញ្ចត្តញ្ច បុញ្ញត្តញ្ច ។ កេសញ្ចត្តញ្ច យញ្ញត្តញ្ច ។ កេសញ្ចត្តញ្ច សក្កត្តញ្ច ។ កេសញ្ចត្តញ្ច រជ្ជត្តញ្ច ។ កេសញ្ចត្តញ្ច រិមំសត្តញ្ច ។ កេសញ្ចត្តញ្ច ឋានត្តញ្ច ។ កេសញ្ចត្តញ្ច អាភោគ្យត្តញ្ច ។ កេសញ្ចត្តញ្ច សុខត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ បុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[๘] កិក្ខុគិត ដើម្បីសេចក្តីសុខ ទើងដើម្បីជាកេសដ្ឋ ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត ដើម្បីសេចក្តីសុខ ទើងដើម្បីជាទាន ។ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ទើងដើម្បីជាបុណ្យ ។ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ទើងដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ ។ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ទើងដើម្បីស្នានសួគ៌ ។ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ទើងដើម្បីជាពូជ ។ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ទើងដើម្បីល្បងមើល ។ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ទើងដើម្បីការលេង ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត ដើម្បីសេចក្តីសុខ ទើងដើម្បីមិនឲ្យមានភេត ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[៩] កិក្ខុគិត ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ទើងដើម្បីជាទាន ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ទើងដើម្បីជាបុណ្យ ។ ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ទើងដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ ។ ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ទើងដើម្បីស្នានសួគ៌ ។ ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ទើងដើម្បីជាពូជ ។ ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ទើងដើម្បីល្បងមើល ។ ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ទើងដើម្បីការលេង ។ ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ទើងដើម្បីមិនឲ្យមានភេត ។ ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ទើងដើម្បីសេចក្តីសុខ ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិ-សង្ឃាទិសេស ។

[๑๐] ឆាឧត្តញ្ច បុញ្ញត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆាឧត្តញ្ច យញ្ញត្តញ្ច ។ ឆាឧត្តញ្ច សក្កត្តញ្ច ។ ឆាឧត្តញ្ច វិឆត្តញ្ច ។ ឆាឧត្តញ្ច វិមំសត្តញ្ច ។ ឆាឧត្តញ្ច ឧវត្តញ្ច ។ ឆាឧត្តញ្ច អារោកៀត្តញ្ច ។ ឆាឧត្តញ្ច សុខត្តញ្ច ។ ឆាឧត្តញ្ច កេសដ្ឋត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[๑๑] បុញ្ញត្តញ្ច យញ្ញត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បុញ្ញត្តញ្ច សក្កត្តញ្ច ។ បុញ្ញត្តញ្ច វិឆត្តញ្ច ។ បុញ្ញត្តញ្ច វិមំសត្តញ្ច ។ បុញ្ញត្តញ្ច ឧវត្តញ្ច ។ បុញ្ញត្តញ្ច អារោកៀត្តញ្ច ។ បុញ្ញត្តញ្ច សុខត្តញ្ច ។ បុញ្ញត្តញ្ច កេសដ្ឋត្តញ្ច ។ យញ្ញត្តញ្ច ឆាឧត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[๑๒] យញ្ញត្តញ្ច សក្កត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[๑๐] កិក្ខុគិត ដើម្បីជាទាន នឹងដើម្បីជាបុណ្យ ក៏ព្យាយាម តាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត ដើម្បីជាទាន នឹងដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ ។ ដើម្បីជាទាន នឹងដើម្បីស្នានសួគ៌ ។ ដើម្បីជាទាន នឹងដើម្បីជាពូជ ។ ដើម្បីជាទាន នឹងដើម្បីល្បងមើល ។ ដើម្បីជាទាន នឹងដើម្បីការលេង ។ ដើម្បីជាទាន នឹងដើម្បីមិនឲ្យមានកេត ។ ដើម្បីជាទាន នឹងដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ដើម្បីជាទាន នឹងដើម្បីជាកេសជ្ជ ក៏ព្យាយាម តាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[๑๑] កិក្ខុគិត ដើម្បីជាបុណ្យ នឹងដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ ក៏ព្យាយាម តាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត ដើម្បីជាបុណ្យ នឹងដើម្បីស្នានសួគ៌ ។ ដើម្បីជាបុណ្យ នឹងដើម្បីជាពូជ ។ ដើម្បីជាបុណ្យ នឹងដើម្បីល្បងមើល ។ ដើម្បីជាបុណ្យ នឹងដើម្បីការលេង ។ ដើម្បីជាបុណ្យ នឹងដើម្បីមិនឲ្យមានកេត ។ ដើម្បីជាបុណ្យ នឹងដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ដើម្បីជាបុណ្យ នឹងដើម្បីជាកេសជ្ជ ។ ដើម្បីជាបុណ្យ នឹងដើម្បីជាទាន ក៏ព្យាយាម តាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[๑๒] កិក្ខុគិត ដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ នឹងដើម្បីស្នានសួគ៌ ក៏ព្យាយាម តាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

យញ្ញត្តញ្ច វិដ្ឋត្តញ្ច ។ យញ្ញត្តញ្ច វិមំសត្តញ្ច ។ យញ្ញត្តញ្ច ឆន្ទត្តញ្ច ។ យញ្ញត្តញ្ច អាភោគ្យត្តញ្ច ។ យញ្ញត្តញ្ច សុខត្តញ្ច ។ យញ្ញត្តញ្ច ភេសជ្ជត្តញ្ច ។ យញ្ញត្តញ្ច ធានត្តញ្ច ។ យញ្ញត្តញ្ច បុញ្ញត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[๑๓] សក្កត្តញ្ច វិដ្ឋត្តញ្ច ។ សក្កត្តញ្ច វិមំសត្តញ្ច ។ សក្កត្តញ្ច ឆន្ទត្តញ្ច ។ សក្កត្តញ្ច អាភោគ្យត្តញ្ច ។ សក្កត្តញ្ច សុខត្តញ្ច ។ សក្កត្តញ្ច ភេសជ្ជត្តញ្ច ។ សក្កត្តញ្ច ធានត្តញ្ច ។ សក្កត្តញ្ច បុញ្ញត្តញ្ច ។ សក្កត្តញ្ច យញ្ញត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[๑๔] វិដ្ឋត្តញ្ច វិមំសត្តញ្ច ។ វិដ្ឋត្តញ្ច ឆន្ទត្តញ្ច ។ វិដ្ឋត្តញ្ច អាភោគ្យត្តញ្ច ។ វិដ្ឋត្តញ្ច សុខត្តញ្ច ។ វិដ្ឋត្តញ្ច ភេសជ្ជត្តញ្ច ។

កិកុគតិ ដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ នឹងដើម្បីជាពូជ ។ ដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ នឹងដើម្បីល្បងមើល ។ ដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ នឹងដើម្បីការលេង ។ ដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ នឹងដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ ។ ដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ នឹងដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ នឹងដើម្បីជាកេសជ្ជ ។ ដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ នឹងដើម្បីជាទាន ។ ដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ នឹងដើម្បីជាបុណ្យ ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្វាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[๑๓] កិកុគតិ ដើម្បីស្នានសួគ៌ នឹងដើម្បីជាពូជ ។ ដើម្បីស្នានសួគ៌ នឹងដើម្បីល្បងមើល ។ ដើម្បីស្នានសួគ៌ នឹងដើម្បីការលេង ។ ដើម្បីស្នានសួគ៌ នឹងដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ ។ ដើម្បីស្នានសួគ៌ នឹងដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ដើម្បីស្នានសួគ៌ នឹងដើម្បីជាកេសជ្ជ ។ ដើម្បីស្នានសួគ៌ នឹងដើម្បីជាទាន ។ ដើម្បីស្នានសួគ៌ នឹងដើម្បីជាបុណ្យ ។ ដើម្បីស្នានសួគ៌ នឹងដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ ក៏ព្យាយាម ទាល់តែទឹកសុក្កឃ្វាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[๑๔] កិកុគតិ ដើម្បីជាពូជ នឹងដើម្បីល្បងមើល ។ ដើម្បីជាពូជ នឹងដើម្បីការលេង ។ ដើម្បីជាពូជ នឹងដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ ។ ដើម្បីជាពូជ នឹងដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ដើម្បីជាពូជ នឹងដើម្បីជាកេសជ្ជ ។

វិជ្ជតញ្ច ធានញ្ច ។ វិជ្ជតញ្ច បុញ្ញញ្ច ។ វិជ្ជតញ្ច យញ្ញញ្ច ។ វិជ្ជតញ្ច សក្កញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[๑๕] វីមំសត្តញ្ច ឧវត្តញ្ច ។ វីមំសត្តញ្ច អាភេក្ខត្តញ្ច ។ វីមំសត្តញ្ច សុខត្តញ្ច ។ វីមំសត្តញ្ច ភេសជ្ជត្តញ្ច ។ វីមំសត្តញ្ច ធានញ្ច ។ វីមំសត្តញ្ច បុញ្ញញ្ច ។ វីមំសត្តញ្ច យញ្ញញ្ច ។ វីមំសត្តញ្ច សក្កញ្ច ។ វីមំសត្តញ្ច វិជ្ជតញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[๑๖] ឧវត្តញ្ច អាភេក្ខត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឧវត្តញ្ច សុខត្តញ្ច ។ ឧវត្តញ្ច ភេសជ្ជត្តញ្ច ។ ឧវត្តញ្ច ធានញ្ច ។ ឧវត្តញ្ច បុញ្ញញ្ច ។ ឧវត្តញ្ច យញ្ញញ្ច ។ ឧវត្តញ្ច សក្កញ្ច ។

ដើម្បីជាពូជ ទំងដើម្បីជាទាន ។ ដើម្បីជាពូជ នូវដើម្បីជាបុណ្យ ។ ដើម្បីជាពូជ នូវដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ ។ ដើម្បីជាពូជ នូវដើម្បីស្ថានសួគ៌ ក៏ព្យាយាម ចាល់តែទំកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[๑๕] កិក្ខុគិត ដើម្បីល្បងមើល នូវដើម្បីការលេង ។ ដើម្បីល្បងមើល នូវដើម្បីមិនឲ្យមានកេត ។ ដើម្បីល្បងមើល នូវដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ដើម្បីល្បងមើល នូវដើម្បីជាកេសជ្ជ ។ ដើម្បីល្បងមើល នូវដើម្បីជាទាន ។ ដើម្បីល្បងមើល នូវដើម្បីជាបុណ្យ ។ ដើម្បីល្បងមើល នូវដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ ។ ដើម្បីល្បងមើល នូវដើម្បីស្ថានសួគ៌ ។ ដើម្បីល្បងមើល នូវដើម្បីជាពូជ ក៏ព្យាយាម ចាល់តែទំកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[๑๖] កិក្ខុគិត ដើម្បីការលេង នូវដើម្បីមិនឲ្យមានកេត ក៏ព្យាយាម ចាល់តែទំកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត ដើម្បីការលេង នូវដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ដើម្បីការលេង នូវដើម្បីជាកេសជ្ជ ។ ដើម្បីការលេង នូវដើម្បីជាទាន ។ ដើម្បីការលេង នូវដើម្បីជាបុណ្យ ។ ដើម្បីការលេង នូវដើម្បីជាគ្រឿងយញ្ញ ។ ដើម្បីការលេង នូវដើម្បីស្ថានសួគ៌ ។

ទវត្តញ្ច វិឆត្តញ្ច ។ ទវត្តញ្ច វិមំសត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯកមូលកំ[1] ពន្ធចក្កំ និដ្ឋិតំ ។

ទុមូលកាទិបិ ឯវមេវ វេទិតព្ពំ ។

[๑๗] អាភោគ្យត្តញ្ច សុខត្តញ្ច កោសជ្ជត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បេ ។ អាភោគ្យត្តញ្ច សុខត្តញ្ច ទវត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ទុមូលកំ ឧណ្ហចក្កំ ។

[๑๘] សុខត្តញ្ច កោសជ្ជត្តញ្ច ទានត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេ-សស្ស ។ បេ ។ សុខត្តញ្ច កោសជ្ជត្តញ្ច ទវត្តញ្ច ។ បេ ។ សុខត្តញ្ច កោសជ្ជត្តញ្ច អាភោគ្យត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បេ ។ វីមំសត្តញ្ច ទវត្តញ្ច អាភោគ្យត្តញ្ច ចេតេតិ

---

๑ ឱ. ម. ឯកមូលកស្ស ។

ដើម្បីការលេង ទើសដើម្បីជាពួជ ។ ដើម្បីការលេង ទើសដើម្បីល្បងមើល ក៏ព្យាយាម ចាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពទ្ធចក្ក មានមូលមួយ ចប់ ។

ឯចក្កមានមូលពីរជាដើម បណ្ដិតគប្បីនាំមក (សំដែង) ដូចគ្នាជានិច្ចចុះ ។

[๑๗] កិកុគិត ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ទើស ដើម្បីជាកេសជ្ជ ក៏ព្យាយាម ចាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។បេ។ កិកុគិត ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ទើសដើម្បីការលេង ក៏ព្យាយាម ចាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ទ្វេចក្ក មានមូលពីរ ។

[๑๘] កិកុគិត ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ទើសដើម្បីជាគាន ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។បេ។ ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ទើសដើម្បីការលេង ។បេ។ កិកុគិត ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ទើសដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។បេ។ កិកុគិត ដើម្បីល្បងមើល ដើម្បីការលេង ទើសដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ

ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បេ ។ រត្តិំ សត្តញ្ច ឆារត្តញ្ច រត្តិច្ឆគ្គញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ទុមូលកំ ពទ្ធចក្កំ និដ្ឋិតំ ។

[๑๙] តិមូលកំ ចតុមូលកំ បញ្ចមូលកំ ឆមូលកំ សត្តមូលកំ អដ្ឋមូលកំ ឆារមូលកំ ឯវមេវ កាតព្ពំ។

ពីជំ សព្វមូលកំ ។

[๒๐] អារោគ្យត្តញ្ច សុខត្តញ្ច កេសដ្ឋត្តញ្ច ធានត្តញ្ច បុញ្ញត្តញ្ច យញ្ញត្តញ្ច សក្ខត្តញ្ច រត្តិច្ឆគ្គញ្ច រត្តិំសត្តញ្ច ឆារត្តញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

សព្វមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

[๒๑] ឆិលញ្ច បិតកញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆិលញ្ច លោហិតកញ្ច ។បេ។ ឆិលញ្ច ខិនាតញ្ច ។ ឆិលញ្ច តក្កវណ្ណញ្ច ។ ឆិលញ្ច

ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។បេ។ កិក្ខុគិត ដើម្បីលេងមើល ដើម្បីការលេង នឹងដើម្បីជាពូជ ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធចក្កមានមូលពីរ ចប់ ។

[๑๙] ពន្ធចក្កមានមូល ๓ មូល ๔ មូល ๕ មូល ๖ មូល ๗ មូល ๘ មូល ๙ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះឯង ។

នេះចក្កមានមូលគ្រប់ទាំងអស់ (ដូចមានសេចក្តីខាងក្រោយនេះ)។

[๒๐] កិក្ខុគិត ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ដើម្បីជាទាន ដើម្បីជាបុណ្យ ដើម្បីជាគ្រឿងបូជា ដើម្បីស្នានសួគ៌ ដើម្បីជាពូជ ដើម្បីលេងមើល នឹងដើម្បីការលេង ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចក្កមានមូលគ្រប់ទាំងអស់ ចប់ ។

[๒๑] កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ នឹងពណ៌លឿង ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ នឹងពណ៌ក្រហម ។បេ។ ពណ៌ខៀវ នឹងពណ៌ស ។ ពណ៌ខៀវ នឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ។ ពណ៌ខៀវ

ឧតវណ្ណញ្ច ។ នីលញ្ច តេលវណ្ណញ្ច ។ នីលញ្ច ខីរវណ្ណញ្ច ។ នីលញ្ច ឧទធិវណ្ណញ្ច ។ នីលញ្ច សប្បិ-វណ្ណញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិ-សេសស្ស ។

(๑)

ឯកមូលកំ ទណ្ឌចក្កំ និដ្ឋិតំ ។

[๒๒] បីតកញ្ច លោហិតកញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បីតកញ្ច ឱទាត-ញ្ច ។ បេ ។ បីតកញ្ច តក្កវណ្ណញ្ច ។ បីតកញ្ច ឧតវណ្ណញ្ច ។ បីតកញ្ច តេលវណ្ណញ្ច ។ បីតកញ្ច ខីរវណ្ណញ្ច ។ បីតកញ្ច ឧទធិវណ្ណញ្ច ។ បីតកញ្ច សប្បិវណ្ណញ្ច ។ បីតកញ្ច នីលញ្ច ចេតេតិ ឧបក្ក-មតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ លោ-ហិតកញ្ច ឱទាតញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ លោហិតកញ្ច តក្ក-វណ្ណញ្ច ។ លោហិតកញ្ច ឧតវណ្ណញ្ច ។ លោហិត-កញ្ច តេលវណ្ណញ្ច ។ លោហិតកញ្ច ខីរវណ្ណញ្ច ។

---

๑ ឃ. ម. ឯកមូលកស្ស ។

ទឹងពណ៌ដូចទឹក ។ ពណ៌ខៀវ ទឹងពណ៌ដូចប្រែង ។ ពណ៌ខៀវ ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ។ ពណ៌ខៀវ ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ។ ពណ៌ខៀវ ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ក៏ពាក្យយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ឯណ្ឌចក្កមានមូលមួយ ចប់ ។

[๒๒] កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ក្រហម ក៏ពាក្យយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ស ។ បេ ។ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ។ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ដូចទឹក ។ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ដូចប្រែង ។ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ។ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ។ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ។ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ខៀវ ក៏ពាក្យយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ក្រហម ទឹងពណ៌ស ក៏ពាក្យយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ក្រហម ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ។ ពណ៌ក្រហម ទឹងពណ៌ដូចទឹក ។ ពណ៌ក្រហម ទឹងពណ៌ដូចប្រែង ។ ពណ៌ក្រហម ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ។

លោហិតកញ្ច ឧដ្ឋវណ្ណញ្ច ។ លោហិតកញ្ច សម្បវណ្ណញ្ច ។ លោហិតកញ្ច នីលញ្ច ។ លោហិតកញ្ច បីតកញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិំ សង្ខ្យាទិសេសស្ស ។ ជិណាតញ្ច តក្កវណ្ណញ្ច ។ ជិណាតញ្ច ឧកវណ្ណញ្ច ។ ជិណាតញ្ច តេលវណ្ណញ្ច ។ ជិណាតញ្ច ខីរវណ្ណញ្ច ។ ជិណាតញ្ច ឧដ្ឋវណ្ណញ្ច ។ ជិណាតញ្ច សម្បវណ្ណញ្ច ។ ជិណាតញ្ច នីលញ្ច ។ ជិណាតញ្ច បីតកញ្ច ។ ជិណាតញ្ច លោហិតកញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិំ សង្ខ្យាទិសេសស្ស ។ តក្កវណ្ណញ្ច ឧកវណ្ណញ្ច ។ តក្កវណ្ណញ្ច តេលវណ្ណញ្ច ។ តក្កវណ្ណញ្ច ខីរវណ្ណញ្ច ។ តក្កវណ្ណញ្ច ឧដ្ឋវណ្ណញ្ច ។ តក្កវណ្ណញ្ច សម្បវណ្ណញ្ច ។ តក្កវណ្ណញ្ច នីលញ្ច ។ តក្កវណ្ណញ្ច បីតកញ្ច ។ តក្កវណ្ណញ្ច លោហិតកញ្ច ។ តក្កវណ្ណញ្ច ជិណាតញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ

ពណ៌ក្រហម នឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ។ ពណ៌ក្រហម នឹងពណ៌ដូចទឹក-
ដោះថ្លា ។ ពណ៌ក្រហម នឹងពណ៌ខៀវ ។ ពណ៌ក្រហម នឹងពណ៌លឿង
ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិច្ច
គិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ស នឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ។ ពណ៌
ស នឹងពណ៌ដូចទឹក ។ ពណ៌ស នឹងពណ៌ដូចប្រែង ។ ពណ៌ស នឹង
ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ។ ពណ៌ស នឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ។ ពណ៌ស
នឹងពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ។ ពណ៌ស នឹងពណ៌ខៀវ ។ ពណ៌ស នឹង
ពណ៌លឿង ។ ពណ៌ស នឹងពណ៌ក្រហម ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្ក
ឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិច្ចគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូច
ទឹកដោះជូរឡើងពពុះ នឹងពណ៌ដូចទឹក ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ
នឹងពណ៌ដូចប្រែង ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ នឹងពណ៌ដូចទឹក-
ដោះស្រស់ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ នឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ។
ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ នឹងពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ។ ពណ៌ដូចទឹក
ដោះជូរឡើងពពុះ នឹងពណ៌ខៀវ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ នឹង
ពណ៌លឿង ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ នឹងពណ៌ក្រហម ។
ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ នឹងពណ៌ស ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្ក

អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឧភតោវណ្ណេ តេល-

វណ្ណេ ។ ឧភតោវណ្ណេ ទីឃវណ្ណេ ។ ឧភតោវណ្ណេ

ឧជុវណ្ណេ ។ ឧភតោវណ្ណេ សប្បិវណ្ណេ ។ ឧភត-

វណ្ណេ ធីលេ ។ ឧភតោវណ្ណេ បីតកេ ។

ឧភតោវណ្ណេ លោហិតកេ ។ ឧភតោវណ្ណេ កិណាតេ ។

ឧភតោវណ្ណេ តក្កវណ្ណេ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ

អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ តេលវណ្ណេ ទីឃវណ្ណេ ។

តេលវណ្ណេ ឧជុវណ្ណេ ។ តេលវណ្ណេ សប្បិវណ្ណេ ។

តេលវណ្ណេ ធីលេ ។ តេលវណ្ណេ បីតកេ ។

តេលវណ្ណេ លោហិតកេ ។ តេលវណ្ណេ កិណាតេ ។

តេលវណ្ណេ តក្កវណ្ណេ ។ តេលវណ្ណេ ឧភតោវណ្ណេ

ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេ-

សស្ស ។ ទីឃវណ្ណេ ឧជុវណ្ណេ ។ ទីឃវណ្ណេ

សប្បិវណ្ណេ ។ ទីឃវណ្ណេ ធីលេ ។ ទីឃវណ្ណេ

ឃ្មោតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹក ទើបពណ៌ដូចប្រែង ។ ពណ៌ដូចទឹក ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ។ ពណ៌ដូចទឹក ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះដូរ ។ ពណ៌ដូចទឹក ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ។ ពណ៌ដូចទឹក ទើបពណ៌ខៀវ ។ ពណ៌ដូចទឹក ទើបពណ៌លឿង ។ ពណ៌ដូចទឹក ទើបពណ៌ក្រហម ។ ពណ៌ដូចទឹក ទើបពណ៌ស ។ ពណ៌ដូចទឹក ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះដូរឡើងពពុះ ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្មោតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រែង ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ។ ពណ៌ដូចប្រែង ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះដូរ ។ ពណ៌ដូចប្រែង ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ។ ពណ៌ដូចប្រែង ទើបពណ៌ខៀវ ។ ពណ៌ដូចប្រែង ទើបពណ៌លឿង ។ ពណ៌ដូចប្រែង ទើបពណ៌ក្រហម ។ ពណ៌ដូចប្រែង ទើបពណ៌ស ។ ពណ៌ដូចប្រែង ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះដូរឡើងពពុះ ។ ពណ៌ដូចប្រែង ទើបពណ៌ដូចទឹក ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្មោតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះដូរ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ទើបពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ទើបពណ៌ខៀវ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់

បីតកញ្ច ។ ខីរវណ្ណញ្ច លោហិតកញ្ច ។ ខីរវណ្ណញ្ច
ម្ជិដ្ឋាតញ្ច ។ ខីរវណ្ណញ្ច តក្ការវណ្ណញ្ច ។ ខីរវណ្ណញ្ច
ឧកវណ្ណញ្ច ។ ខីរវណ្ណញ្ច ឱលវណ្ណញ្ច ចេតេតិ
ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។
ឧធិវណ្ណញ្ច សម្បវណ្ណញ្ច ។ ឧធិវណ្ណញ្ច នីលញ្ច ។
ឧធិវណ្ណញ្ច បីតកញ្ច ។ ឧធិវណ្ណញ្ច លោហិត-
កញ្ច ។ ឧធិវណ្ណញ្ច ម្ជិដ្ឋាតញ្ច ។ ឧធិវណ្ណញ្ច
តក្ការវណ្ណញ្ច ។ ឧធិវណ្ណញ្ច ឧកវណ្ណញ្ច ។
ឧធិវណ្ណញ្ច ឱលវណ្ណញ្ច ។ ឧធិវណ្ណញ្ច ខីរវណ្ណញ្ច
ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេ-
សស្ស ។ សម្បវណ្ណញ្ច នីលញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ
មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ សម្បវណ្ណញ្ច
បីតកញ្ច ។ សម្បវណ្ណញ្ច លោហិតកញ្ច ។
សម្បវណ្ណញ្ច ម្ជិដ្ឋាតញ្ច ។ សម្បវណ្ណញ្ច តក្កា-
រវណ្ណញ្ច ។ សម្បវណ្ណញ្ច ឧកវណ្ណញ្ច ។ សម្បវណ្ណញ្ច

ទឹងពណ៌លឿង ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ទឹងពណ៌ក្រហម ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ទឹងពណ៌ស ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរខ្លឹងពពុះ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ទឹងពណ៌ដូចទឹក ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ទឹងពណ៌ដូចប្រែង ក៏ព្យាយាម តែតែទឹកសុក្កឃ្មុតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ទឹងពណ៌ខៀវ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ទឹងពណ៌លឿង ។ ពណ៌ដូចទឹក-ដោះជូរ ទឹងពណ៌ក្រហម ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ទឹងពណ៌ស ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរខ្លឹងពពុះ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ទឹងពណ៌ដូចទឹក ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ទឹងពណ៌ដូចប្រែង ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ក៏ព្យាយាម តែតែទឹកសុក្កឃ្មុតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ទឹងពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម តែតែទឹកសុក្កឃ្មុតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ទឹងពណ៌លឿង ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ទឹងពណ៌ក្រហម ។ ពណ៌ដូចទឹក-ដោះថ្លា ទឹងពណ៌ស ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរខ្លឹងពពុះ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ទឹងពណ៌ដូចទឹក ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា

ตัณหาวิญญาณญฺ ฯ สปฺปาวิญญาณญฺ อิตราวิญญาณญฺ ฯ สปฺปาวิญญาณญฺ นิปฺปาวิญญาณญฺ เจตติ อุปกฺกมติ มุจฺจติ อาปชฺชติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๑)
ฉกมูลกกัณฑ์ ทุติยปกฺข นิฏฺฐิตา ฯ

ทุมูลกาทิปิ ฉายาเยว เนตพฺพา ฯ

[๒๓] ปิตุมาตุญฺ ปิตุอรหนฺตญฺ โลหิตุปฺปาทกญฺ เจตติ อุปกฺกมติ มุจฺจติ อาปชฺชติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปิตุมาตุญฺ ปิตุสนฺติกญฺ ภิกฺขุสญฺ เจตติ อุปกฺกมติ มุจฺจติ อาปชฺชติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ เป ฯ ปิตุมาตุญฺ ปิตุสปฺปาวิญญาณญฺ เจตติ อุปกฺกมติ มุจฺจติ อาปชฺชติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ทุมูลกา ฉฏฺฐปกฺข นิฏฺฐิตา ฯ

[๒๔] ปิตุมาตุญฺ โลหิตุปฺปาทกญฺ ภิกฺขุสญฺ เจตติ อุปกฺกมติ มุจฺจติ อาปชฺชติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ เป ฯ ปิตุมาตุญฺ โลหิตุปฺปาทกญฺ ปิตุสญฺ เจตติ

๑ ม. ฉกมูลกสฺส ฯ

ទឹងពណ៌ដូចស្រែង ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កៈឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធចក្កមានមូលមួយ ចប់ ។

ឯចក្កមានមូលពីរ ជាដើម បណ្ឌិតគប្បីនាំមក (សំដែង) ដូចគ្នាជាងចុះ ។

[๒๓] កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កៈពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ក្រហម ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កៈឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កៈពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ស ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កៈឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កៈពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កៈឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ទុតិយចក្កមានមូលពីរ ចប់ ។

[๒๔] កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កៈពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ទឹងពណ៌ស ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កៈឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កៈពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ទឹងពណ៌ខៀវ

ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។បេ។ នទិវណ្ណញ្ច សបរិវណ្ណញ្ច ធីលញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។បេ។ នទិវណ្ណញ្ច សបរិវណ្ណញ្ច ខីរវណ្ណញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ទុមូលកំ ពទ្ធចក្កំ និដ្ឋិតំ ។

[๒๕] តិមូលកំ ចតុមូលកំ បញ្ចមូលកំ ឆមូលកំ សត្តមូលកំ អដ្ឋមូលកំ នវមូលកំ វិរមេវ កាតព្ពំ ។

តិទំ សព្ពមូលកំ ។

[๒๖] ធីលញ្ច បីតកញ្ច លោហិតកញ្ច ឱទាតញ្ច តក្កវណ្ណញ្ច នកវវណ្ណញ្ច តេលវណ្ណញ្ច ខីរវណ្ណញ្ច នទិវណ្ណញ្ច សបរិវណ្ណញ្ច ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

សព្ពមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

ក៏ព្យាយាម តែតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ទឹងពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម តែតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ក៏ព្យាយាម តែតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធចក្កមានមូលពីរចប់ ។

[๒๙] ចក្កមានមូល ๓ មូល ๔ មូល ๕ មូល ๖ មូល ๗ មូល ๘ មូល ๙ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើយ៉ាងនោះដែរចុះ ។

នេះចក្កមានមូលត្រែប់ទាំងអស់ (ដូចមានសេចក្តីខាងត្រែយនេះ) ។

[๒๖] កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ពណ៌ដូចទឹក ពណ៌ដូចប្រេង ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ក៏ព្យាយាម តែតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចក្កមានមូលត្រែប់ទាំងអស់ ចប់ ។

[๒๗] อาเวกฺขนฺโต ฉนฺนญฺจ เจตสิกานํ อุปกฺกมตฺตา มุจฺจตฺตา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อาเวกฺขนฺโต สุขุมญฺจ ฉนฺนญฺจ ปิตกญฺจ เจตสิกานํ อุปกฺกมตฺตา มุจฺจตฺตา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อาเวกฺขนฺโต สุขุมญฺจ เกสญฺจ ฉนฺนญฺจ ปิตกญฺจ โลหิตกญฺจ เจตสิกานํ อุปกฺกมตฺตา มุจฺจตฺตา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อาเวกฺขนฺโต สุขุมญฺจ เกสญฺจ ฉนฺนญฺจ ปิตกญฺจ โลหิตกญฺจ เสตญฺจ เจตสิกานํ อุปกฺกมตฺตา มุจฺจตฺตา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อาเวกฺขนฺโต สุขุมญฺจ เกสญฺจ ฉนฺนญฺจ ปุญฺชนฺนญฺจ ปิตกญฺจ โลหิตกญฺจ เสตญฺจ ตกฺกวณฺณญฺจ เจตสิกานํ อุปกฺกมตฺตา มุจฺจตฺตา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อาเวกฺขนฺโต สุขุมญฺจ เกสญฺจ ฉนฺนญฺจ ปุญฺชนฺนญฺจ ยญฺญนฺนญฺจ ปิตกญฺจ โลหิตกญฺจ เสตญฺจ ตกฺกวณฺณญฺจ ธกวณฺณญฺจ เจตสิกานํ

[๒๗] កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវតែម្យ៉ាង ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគតែម្យ៉ាង ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ទឹងពណ៌លឿង ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ទឹងដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ទឹងពណ៌ក្រហម ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ទឹងដើម្បីជាកេសជ្ជ ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ទឹងពណ៌ស ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ទឹងដើម្បីជាខាន ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ទឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ដើម្បីជាខាន ទឹងដើម្បីជាបុណ្យ ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ទឹងពណ៌ដូចទឹក ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ដើម្បីជាខាន ដើម្បីជាបុណ្យ ទឹង

ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អាភេក្ខ-
ត្តុំ សុទ្ធត្តុំ ភេសជ្ជត្តុំ ធាឧត្តុំ បុញ្ញត្តុំ
យញ្ញត្តុំ សក្កត្តុំ ឆិលុំ បិតកុំ លោហិតកុំ
ទិធាតុំ តក្កវណ្ណុំ ឧកវណ្ណុំ តេលវណ្ណុំ ខេតេតិ
ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។
អាភេក្ខត្តុំ សុទ្ធត្តុំ ភេសជ្ជត្តុំ ធាឧត្តុំ
បុញ្ញត្តុំ យញ្ញត្តុំ សក្កត្តុំ វជត្តុំ ឆិលុំ
បិតកុំ លោហិតកុំ ទិធាតុំ តក្កវណ្ណុំ ឧក-
វណ្ណុំ តេលវណ្ណុំ ខីរវណ្ណុំ ខេតេតិ ឧបក្កមតិ
មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អាភេក្ខត្តុំ
សុទ្ធត្តុំ ភេសជ្ជត្តុំ ធាឧត្តុំ បុញ្ញត្តុំ យញ្ញត្តុំ
សក្កត្តុំ វជត្តុំ វមំសត្តុំ ឆិលុំ បិតកុំ
លោហិតកុំ ទិធាតុំ តក្កវណ្ណុំ ឧកវណ្ណុំ
តេលវណ្ណុំ ខីរវណ្ណុំ ឧធិវណ្ណុំ ខេតេតិ ឧបក្កមតិ

ដើម្បីជាគ្រឿងបូជា ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្មាតចេញ គ្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ពណ៌ដូចទឹកនំ ពណ៌ដូចប្រេង ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ដើម្បីជាទាន ដើម្បីជាបុណ្យ ដើម្បីជាគ្រឿងបូជា នឹងដើម្បីស្ពានសួតិ ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្មាតចេញ គ្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ពណ៌ដូចទឹក ពណ៌ដូចប្រេង នឹងពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ដើម្បីជាទាន ដើម្បីជាបុណ្យ ដើម្បីជាគ្រឿងបូជា ដើម្បីស្ពានសួតិ នឹងដើម្បីជាពូជ ក៏ព្យាយាម គ្រាតែទឹកសុក្កឃ្មាតចេញ គ្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ពណ៌ដូចទឹក ពណ៌ដូចប្រេង ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ នឹងពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ដើម្បីមិនឲ្យមានភេគ ដើម្បីឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសជ្ជ ដើម្បីជាទាន ដើម្បីជាបុណ្យ ដើម្បីជាគ្រឿងបូជា ដើម្បីស្ពានសួតិ ដើម្បីជាពូជ នឹងដើម្បីល្បងមើល ក៏ព្យាយាម

ปุจฺฉติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อาเวกฺขตฺตญฺ สุขตฺตญฺ เกสชฺฌตฺตญฺ ธาชฺฌตฺตญฺ ปุญฺญตฺตญฺ ยญฺญตฺตญฺ สกฺกตฺตญฺ วีมสตฺตญฺ ธมฺมสตฺตญฺ ธาตุตญฺ ลิงฺคตญฺ ปีตกตญฺ โลหิตกตญฺ ทีฆาตญฺ ตกฺกาวณฺณญฺ ธกวณฺณญฺ เตลวณฺณญฺ ขีรวณฺณญฺ ธนิวณฺณญฺ สปฺปิวณฺณญฺ เจเตติ อุปกฺกมติ ปุจฺฉติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ภาเวน ภาวสฺส มิสฺสกภณฺฑ[๑] นิทฺเทโส ฯ

[๒๘] ยสฺส โข ปน ภิกฺขุโนฺ อิตฺถิยา อิตฺถิสณฺฐานาย อิตฺถิพฺยญฺชนาย อิตฺถินิมิตฺตาย อิตฺถิลิงฺคาย อิตฺถิกุตฺตาย อิตฺถาคมาย อิตฺถิอากปฺปาย อิตฺถิลกฺขณาย อิตฺถิกรณิยาย อิตฺถิปถาย อิตฺถิสมฺภาสาย อิตฺถิวิลาสาย อิตฺถิปโยคาย อิตฺถิสมาจารตาย อิตฺถิภาวาย อิตฺถินิมิตฺตาย อิตฺถิลิงฺคาย อิตฺถิกุตฺตาย อิตฺถาคมาย อิตฺถิอากปฺปาย อิตฺถิลกฺขณาย อิตฺถิกรณิยาย อิตฺถิปถาย อิตฺถิสมฺภาสาย อิตฺถิวิลาสาย อิตฺถิปโยคาย อิตฺถิสมาจารตาย อิตฺถิภาวาย ปีตกสฺส ปีตกตาย ปีตกสณฺฐานาย ปีตกพฺยญฺชนาย ปีตกนิมิตฺตาย ปีตกลิงฺคาย ปีตกกุตฺตาย ปีตกาคมาย ปีตกอากปฺปาย ปีตกลกฺขณาย ปีตกกรณิยาย ปีตกปถาย ปีตกสมฺภาสาย ปีตกวิลาสาย ปีตกปโยคาย ปีตกสมาจารตาย ปีตกภาวาย โลหิตกสฺส โลหิตกตาย โลหิตกสณฺฐานาย โลหิตกพฺยญฺชนาย โลหิตกนิมิตฺตาย โลหิตกลิงฺคาย โลหิตกกุตฺตาย โลหิตกาคมาย โลหิตกอากปฺปาย โลหิตกลกฺขณาย โลหิตกกรณิยาย โลหิตกปถาย โลหิตกสมฺภาสาย โลหิตกวิลาสาย โลหิตกปโยคาย โลหิตกสมาจารตาย โลหิตกภาวาย ทีฆาย ทีฆตาย ทีฆสณฺฐานาย ทีฆพฺยญฺชนาย ทีฆนิมิตฺตาย ทีฆลิงฺคาย ทีฆกุตฺตาย ทีฆาคมาย ทีฆอากปฺปาย ทีฆลกฺขณาย ทีฆกรณิยาย ทีฆปถาย ทีฆสมฺภาสาย ทีฆวิลาสาย ทีฆปโยคาย ทีฆสมาจารตาย ทีฆภาวาย ตกฺกาวณฺณสฺส ตกฺกาวณฺณตาย ตกฺกาวณฺณสณฺฐานาย ตกฺกาวณฺณพฺยญฺชนาย ตกฺกาวณฺณนิมิตฺตาย ตกฺกาวณฺณลิงฺคาย ตกฺกาวณฺณกุตฺตาย ตกฺกาวณฺณาคมาย ตกฺกาวณฺณอากปฺปาย ตกฺกาวณฺณลกฺขณาย ตกฺกาวณฺณกรณิยาย ตกฺกาวณฺณปถาย ตกฺกาวณฺณสมฺภาสาย ตกฺกาวณฺณวิลาสาย ตกฺกาวณฺณปโยคาย ตกฺกาวณฺณสมาจารตาย ตกฺกาวณฺณภาวาย ธกวณฺณสฺส ธกวณฺณตาย ธกวณฺณสณฺฐานาย ธกวณฺณพฺยญฺชนาย ธกวณฺณนิมิตฺตาย ธกวณฺณลิงฺคาย ธกวณฺณกุตฺตาย ธกวณฺณาคมาย ธกวณฺณอากปฺปาย ธกวณฺณลกฺขณาย ธกวณฺณกรณิยาย ธกวณฺณปถาย ธกวณฺณสมฺภาสาย ธกวณฺณวิลาสาย ธกวณฺณปโยคาย ธกวณฺณสมาจารตาย ธกวณฺณภาวาย เตลวณฺณสฺส เตลวณฺณตาย เตลวณฺณสณฺฐานาย เตลวณฺณพฺยญฺชนาย เตลวณฺณนิมิตฺตาย เตลวณฺณลิงฺคาย เตลวณฺณกุตฺตาย เตลวณฺณาคมาย เตลวณฺณอากปฺปาย เตลวณฺณลกฺขณาย เตลวณฺณกรณิยาย เตลวณฺณปถาย เตลวณฺณสมฺภาสาย เตลวณฺณวิลาสาย เตลวณฺณปโยคาย เตลวณฺณสมาจารตาย เตลวณฺณภาวาย ขีรวณฺณสฺส ขีรวณฺณตาย ขีรวณฺณสณฺฐานาย ขีรวณฺณพฺยญฺชนาย ขีรวณฺณนิมิตฺตาย ขีรวณฺณลิงฺคาย ขีรวณฺณกุตฺตาย ขีรวณฺณาคมาย ขีรวณฺณอากปฺปาย ขีรวณฺณลกฺขณาย ขีรวณฺณกรณิยาย ขีรวณฺณปถาย ขีรวณฺณสมฺภาสาย ขีรวณฺณวิลาสาย ขีรวณฺณปโยคาย ขีรวณฺณสมาจารตาย ขีรวณฺณภาวาย ธนิวณฺณสฺส ธนิวณฺณตาย ธนิวณฺณสณฺฐานาย ธนิวณฺณพฺยญฺชนาย ธนิวณฺณนิมิตฺตาย ธนิวณฺณลิงฺคาย ธนิวณฺณกุตฺตาย ธนิวณฺณาคมาย ธนิวณฺณอากปฺปาย ธนิวณฺณลกฺขณาย ธนิวณฺณกรณิยาย ธนิวณฺณปถาย ธนิวณฺณสมฺภาสาย ธนิวณฺณวิลาสาย ธนิวณฺณปโยคาย ธนิวณฺณสมาจารตาย ธนิวณฺณภาวาย สปฺปิวณฺณสฺส สปฺปิวณฺณตาย สปฺปิวณฺณสณฺฐานาย สปฺปิวณฺณพฺยญฺชนาย สปฺปิวณฺณนิมิตฺตาย สปฺปิวณฺณลิงฺคาย สปฺปิวณฺณกุตฺตาย สปฺปิวณฺณาคมาย สปฺปิวณฺณอากปฺปาย สปฺปิวณฺณลกฺขณาย สปฺปิวณฺณกรณิยาย สปฺปิวณฺณปถาย สปฺปิวณฺณสมฺภาสาย สปฺปิวณฺณวิลาสาย สปฺปิวณฺณปโยคาย สปฺปิวณฺณสมาจารตาย สปฺปิวณฺณภาวาย เจเตติ อุปกฺกมติ ปุจฺฉติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

---

๑ ฉ. ม. มิสฺสกภณฺฑ ฯ

ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្មាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត បញ្ចេញ
ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹក-
ដោះដូរឡើងពពុះ ពណ៌ដូចទឹក ពណ៌ដូចប្រេង ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់
ពណ៌ដូចទឹកដោះដូរ ទង់ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ដើម្បីមិនឲ្យមានរោគ ដើម្បី
ឲ្យស្រួលខ្លួន ដើម្បីជាកេសដ្ឋ ដើម្បីជាទាន ដើម្បីជាបុណ្យ ដើម្បីជា
គ្រឿងបូជា ដើម្បីស្ថានសួគ៌ ដើម្បីជាពូជ ដើម្បីល្បងមើល ទង់ដើម្បីការ
លេង ក៏ព្យាយាម ត្រាតែទឹកសុក្កឃ្មាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ឧភតោពយ្ហមិស្សកបណ្ត ចប់ ។

[๒๙] កិក្ខុគិតថា អញទង់បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម
(បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌លឿងឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។
កិក្ខុគិតថា អញទង់បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា)
ទឹកសុក្កពណ៌ក្រហមឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុ
គិតថា អញទង់បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹក
សុក្កពណ៌សឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតថា
អញទង់បញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌
ដូចទឹកដោះដូរឡើងពពុះឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ធីលំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ឧកវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ធីលំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ តេលវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ធីលំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ខីរវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ធីលំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ធនិវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ធីលំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ សប្បិវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ទុតិយបញ្ចកំ និដ្ឋិតំ ។

[๒๙] បីតកំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ លោហិតកំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បីតកំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ នីលំ មុច្ចតិ ។ បេ ។ តក្កវណ្ណំ មុច្ចតិ ។

កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកឃ្មុំតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រេងឃ្មុំតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ឃ្មុំតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឃ្មុំតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លាឃ្មុំតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

វណ្ណបក្ខ ចប់ ។

[๒๙] កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌លឿង ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ក្រហមឃ្មុំតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌លឿង ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌សឃ្មុំតចេញវិញ ។បេ។ (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះឃ្មុំតចេញវិញ ។

ฉกวสฺสานิ มุจฺจติ ฯ เตลวสฺสานิ มุจฺจติ ฯ ทีฆวสฺสานิ มุจฺจติ ฯ ฉทิวสฺสานิ มุจฺจติ ฯ สมฺพจฺฉรานิ มุจฺจติ ฯ ฉีลานิ มุจฺจติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ทุติยปาราชิกุทฺเทโส ฯ

[๓๐] โย ปนาติ โย เยสญฺหิ เกจิ เตเกติ อุปสมฺปนฺนา ปาราชิกา ธมฺมา วุตฺตา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ โย ปนาติ โย เยสญฺหิ เกจิ เตเกติ อุปสมฺปนฺนา ฉกวสฺสานิ มุจฺจติ ฯเปฯ ฉกวสฺสานิ มุจฺจติ ฯ เตลวสฺสานิ มุจฺจติ ฯ ทีฆวสฺสานิ มุจฺจติ ฯ ฉทิวสฺสานิ มุจฺจติ ฯ สมฺพจฺฉรานิ มุจฺจติ ฯ ฉีลานิ มุจฺจติ ฯ ปีตกานิ มุจฺจติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ทุติยปาราชิกุทฺเทโส ฯ เยหิ เกจิ เตเกติ อุปสมฺปนฺนา ฉกวสฺสานิ มุจฺจติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส

ពណ៌ដូចទឹកឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចប្រេងឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លាឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ខៀវឃ្មុំតចេញវិញ [តែវ] អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធនៈ ចប់ ។

[๓๐] កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ក្រហម ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌សឃ្មុំតចេញវិញ [តែវ] អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ក្រហម ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះឃ្មុំតចេញវិញ ។ បេ ។ (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចប្រេងឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លាឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌ខៀវឃ្មុំតចេញវិញ ។ ពណ៌លឿងឃ្មុំតចេញវិញ [តែវ] អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ស ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះឃ្មុំតចេញវិញ [តែវ] អាបត្តិសង្ឃាទិសេស

។ បេ ។ លោហិតកំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។
(ឋបេត្វា ចក្ខានិ វេនិតញ្ចានិ) សព្ពាវណ្ណំ មោចេស្សាមីតិ
ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ឆវិំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិ-
សេសស្ស ។ សព្ពាវណ្ណំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ
ឧបក្កមតិ បីតកំ មុច្ចតិ ។ បេ ។ លោហិតកំ
មុច្ចតិ ។ ឯឆាតំ មុច្ចតិ ។ តក្កាវណ្ណំ មុច្ចតិ ។
ឧកាវណ្ណំ មុច្ចតិ ។ តេលវណ្ណំ មុច្ចតិ ។ ខីរវណ្ណំ
មុច្ចតិ ។ ឧធិវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

កុច្ឆិបក្ខំ និដ្ឋិតំ ។

[៣១] បីតកំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ
ឆវិំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ លោហិ-
តកំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ឆវិំ មុច្ចតិ ។
ឯឆាតំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ឆវិំ មុច្ចតិ ។

។ បេ ។ (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ក្រហមឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ (បក្ខពាំងឡាយបណ្ឌិតគប្បីដឹងដោយអាការយ៉ាងនេះ) ភិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌លឿងឃ្មាតចេញវិញ ។ បេ ។ (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ក្រហមឃ្មាតចេញវិញ ។ ពណ៌ស្វាយឃ្មាតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះឃ្មាតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកឃ្មាតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចប្រែងឃ្មាតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ឃ្មាតចេញវិញ ។ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ភុច្ឆិចក្ក ចប់ ។

[๓๑] ភិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌លឿងក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ក្រហម ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ ។ ភិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ស ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ ។

ตณฺหาวณฺณํ โหเตสฺสาหีติ เจเตติ อุปกฺกมติ ฌีลํ มุญฺจติ ฯ ธกาวณฺณํ โหเตสฺสาหีติ เจเตติ อุปกฺกมติ ฌีลํ มุญฺจติ ฯ เตลวณฺณํ โหเตสฺสาหีติ เจเตติ อุปกฺกมติ ฌีลํ มุญฺจติ ฯ ขีรวณฺณํ โหเตสฺสาหีติ เจเตติ อุปกฺกมติ ฌีลํ มุญฺจติ ฯ ธณิวณฺณํ โหเตสฺสาหีติ เจเตติ อุปกฺกมติ ฌีลํ มุญฺจติ ฯ สปฺปิวณฺณํ โหเตสฺสาหีติ เจเตติ อุปกฺกมติ ฌีลํ มุญฺจติ อาปตฺติ สงฺฆาธิเสสสฺส ฯ

ปณฺฑิจกฺกสฺส[๑] ปเวโม คมนํ นิฏฺฐิตํ ฯ

(๓๒) โลหิตกกํ โหเตสฺสาหีติ เจเตติ อุปกฺกมติ ปีตกกํ มุญฺจติ อาปตฺติ สงฺฆาธิเสสสฺส ฯ ทิธาตุ[๒] ตณฺหาวณฺณา ธกาวณฺณา เตลวณฺณา ขีรวณฺณา ธณิวณฺณา สปฺปิวณฺณา ฯ

---

๑ ปเวโม ปิฎฺฐิจกฺกคมนฺตุ กตฺถจิ โหตฺตเก ทิสฺสติ ฯ ๒ มรมฺมโหตฺตเก ฉตฺตลฺลเ ปเยฺยา. เหา ทิสฺสติ ฌเหา ปเร ลฺยิเสเ อลฺลปเร ทิสฺสติเยว ฯ ตำ ยุตฺตำ ฯ

កិកុគតិថា អញ្ញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះដូរខ្ចីងពុះ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ ។ កិកុគតិថា អញ្ញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹក ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ ។ កិកុគតិថា អញ្ញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រៃង ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ ។ កិកុគតិថា អញ្ញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ ។ កិកុគតិថា អញ្ញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះដូរ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ ។ កិកុគតិថា អញ្ញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ខៀវឃ្មាតចេញវិញ [តែវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ជំណើរនៃបិដិចក្ត ទី ១ ចប់ ។

[๓๒] កិកុគតិថា អញ្ញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ក្រហម ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌លឿងឃ្មាតចេញវិញ [តែវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ទឹកសុក្កពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះដូរខ្ចីងពុះ ពណ៌ដូចទឹក ពណ៌ដូចប្រៃង ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ពណ៌ដូចទឹកដោះដូរ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ។

ឆឡំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ បីតកំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

បឋមភាណវារស្ស ទុតិយំ គមនំ និដ្ឋិតំ ។

[៥៣] ឯកាហំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ លោហិតកំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ តក្កវណ្ណំ ឧកវណ្ណំ តេលវណ្ណំ ខីរវណ្ណំ ឧធិវណ្ណំ សប្បិវណ្ណំ ឆឡំ ។ បីតកំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ លោហិតកំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

បឋមភាណវារស្ស តតិយំ គមនំ និដ្ឋិតំ ។

[៥៤] តក្កវណ្ណំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ឯកាហំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឧកវណ្ណំ តេលវណ្ណំ ខីរវណ្ណំ ឧធិវណ្ណំ សប្បិវណ្ណំ ឆឡំ បីតកំ ។ លោហិតកំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ឯកាហំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

បឋមភាណវារស្ស ចតុត្ថំ គមនំ និដ្ឋិតំ ។

កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ខៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌លឿងឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ដំណើរនៃបិដ្ឋិចក្ក ទី ២ ចប់ ។

[๓๓] កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ស ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ក្រហមឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ពណ៌ដូចទឹក ពណ៌ដូចប្រែង ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ពណ៌ខៀវ ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌លឿង ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ក្រហមឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ដំណើរនៃបិដ្ឋិចក្ក ទី ៣ ចប់ ។

[๓๔] កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌សឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹក ពណ៌ដូចប្រែង ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ក្រហម ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌សឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ដំណើរនៃបិដ្ឋិចក្ក ទី ៤ ចប់ ។

[๓๕] ឧភតោវណ្ដំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ តក្កាវណ្ដំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ តេលវណ្ដំ ខីរវណ្ដំ ទធិវណ្ដំ សប្បិវណ្ដំ នីលំ បីតកំ លោហិតកំ ។ បេ ។ ឯតំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ តក្កាវណ្ដំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

បឋមភាណវារស្ស បញ្ចមំ តមរំ និដ្ឋិតំ ។

[๓๖] តេលវណ្ដំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ឧភតោវណ្ដំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ខីរវណ្ដំ ទធិវណ្ដំ សប្បិវណ្ដំ នីលំ បីតកំ លោហិតកំ បេ ។ តក្កាវណ្ដំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ឧភតោវណ្ដំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

បឋមភាណវារស្ស ឆដ្ឋំ តមរំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៥] កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹក ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះឃ្មុតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រែង ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ស ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះឃ្មុតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចំណែកនៃបឋិដ្ឋិចក្ក ទី ៥ ចប់ ។

[៣៦] កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រែង ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកឃ្មុតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកឃ្មុតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចំណែកនៃបឋិដ្ឋិចក្ក ទី ៦ ចប់ ។

[๓๗] ទ្វីវណ្ណំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ តេលវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឧភយវណ្ណំ សម្បវណ្ណំ ឆិលំ បីតកំ លោហិតកំ ឯឯាតំ តក្កវណ្ណំ ។ ឧភយវណ្ណំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ តេលវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

បឋ្ឌិបក្កស្ស សត្តមំ គមនំ និដ្ឋិតំ ។

[๓๘] ឧភយវណ្ណំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ទ្វីវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ សម្ប-វណ្ណំ ឆិលំ បីតកំ លោហិតកំ ឯឯាតំ តក្កវណ្ណំ ឧភយវណ្ណំ ។ តេលវណ្ណំ មោចេស្សាមីតិ ចេតេតិ ឧបក្ក-មតិ ទ្វីវណ្ណំ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

បឋ្ឌិបក្កស្ស អដ្ឋមំ គមនំ និដ្ឋិតំ ។

តេរសកណ្ឌ សង្ឃាទិសេស ទី ๑ បទភាជនីយ នំយាយអំពីជំណើរនៃបាដិឯក្ក

[๓๗] កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រែងហូតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹក ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រែងហូតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ជំណើរនៃបាដិឯក្ក ទី ๗ ចប់ ។

[๓๘] កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ហូតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ពណ៌ខៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ពណ៌ដូចទឹក ។ កិក្ខុគិតថា អញនឹងបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចប្រែង ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ហូតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ជំណើរនៃបាដិឯក្ក ទី ๘ ចប់ ។

[๓๙] สปฺปาณกํ โภเชยฺยมีตเ เจเตติ อุปกฺก-มติ ธนิวณฺณํ มุจฺจติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ทีฆํ ปีตกกํ โลหิตกกกํ ฉิตาตกกก

[៣៩] កិក្ខុគិតថា អញទើបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លា ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ទឹកសុក្កពណ៌ទៀវ ពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឡើងពពុះ ពណ៌ដូចទឹក ពណ៌ដូចប្រែង ។ កិក្ខុគិតថា អញទើបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ជំណើរនៃបិដ្ឋិចក្ក ទី ៩ ចប់ ។

[៤០] កិក្ខុគិតថា អញទើបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ទៀវ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លាឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-សេស ។ ទឹកសុក្កពណ៌លឿង ពណ៌ក្រហម ពណ៌ស ពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ឡើងពពុះ ពណ៌ដូចទឹក ពណ៌ដូចប្រែង ពណ៌ដូចទឹកដោះស្រស់ ។ កិក្ខុ គិតថា អញទើបញ្ចេញទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះជូរ ក៏ព្យាយាម (បែរជា) ទឹកសុក្កពណ៌ដូចទឹកដោះថ្លាឃ្មាតចេញវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ជំណើរនៃបិដ្ឋិចក្ក ទី ១០ ចប់ ។

បិដ្ឋិចក្ក ចប់ហើយ ។

[๘๑] เจเตติ อุปกฺกมติ มุจฺจติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ เจเตติ อุปกฺกมติ น มุจฺจติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ เจเตติ น อุปกฺกมติ มุจฺจติ อนาปตฺติ ฯ เจเตติ น อุปกฺกมติ น มุจฺจติ อนาปตฺติ ฯ น เจเตติ อุปกฺกมติ มุจฺจติ อนาปตฺติ ฯ น เจเตติ อุปกฺกมติ น มุจฺจติ อนาปตฺติ ฯ น เจเตติ น อุปกฺกมติ มุจฺจติ อนาปตฺติ ฯ น เจเตติ น อุปกฺกมติ น มุจฺจติ อนาปตฺติ ฯ

[๘๒] อนาปตฺติ สุปินนฺเต น ญาตจริยาย ขิตฺตจิตฺตสฺส วิกฺขิตฺตจิตฺตสฺส เวทนฏฺฏสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

[๔๑] កិក្ខុគិត ក៏ព្យាយាម ពាល់តែទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុគិត ក៏ព្យាយាម (ប៉ុន្តែ) ទឹកសុក្កមិនឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិក្ខុគិត (តែ) មិនព្យាយាម (ក៏ស្រាប់តែ) ទឹកសុក្កឃ្លាតចេញឯង មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ កិក្ខុគិត (តែ) មិនព្យាយាម ទឹកសុក្កក៏មិនឃ្លាតចេញ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ កិក្ខុមិនគិតទេ (តែ) ព្យាយាម ទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ កិក្ខុមិនគិតទេ (តែ) ព្យាយាម ទឹកសុក្កមិនឃ្លាតចេញ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ កិក្ខុមិនគិត មិនព្យាយាមទេ (តែ) ទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ កិក្ខុមិនគិត មិនព្យាយាមទេ ទឹកសុក្កក៏មិនឃ្លាតចេញ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

[๔๒] (កិក្ខុ ๖ ពួក) គឺ កិក្ខុឃ្លៅសប្តិ ๑ កិក្ខុមិនមានបំណងឲ្យទឹកសុក្កឃ្លាតចេញ ๑ កិក្ខុឆ្កួត ๑ កិក្ខុមានចិត្តរំភើយ ๑ កិក្ខុដែលទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ๑ កិក្ខុជាអាទិកម្មិក (អ្នកធ្វើខុសមុនបញ្ញត្តិ) ๑ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(មាតិកានុក្រម គឺបញ្ជីរឿងតាមលំដាប់ហូរហែដែលទំព័រសំដែងតទៅជូចមានខាងក្រោយនេះ)

[๔๓] สุขินโต ภควโต สาวกา วิสุทฺธิมคฺคนิสฺสิตา ฉ

เกสญฺจิ กงฺขา มตฺตา วตฺถุ ฉฑฺฑาย(๑) ปุน

สามญฺเญ จ สุตฺเต จ ปุน ปุคฺคลา ปณฺฑิตา ปิยา

อาคาเส ฐปิ นิฏฺฐายิ นิทฺทิ กเฏน ยฏฺฐยิ

เสาเตฺร(๒) ขนฺธา ลสิ ตาวิ ปุจฺฉาวิสฺสชฺชิยา เจว

ปาลิตา กตฺตุมิสฺสาโก สยนฏฺฐเกน ตาติ ฯ

---

๑ ฉ. ม. วตฺถุ ฉฑฺฑายุปกฺกเมา ฯ ๒ ม. สเมา ฯ

[๔๓] រឿង កិក្ខុយល់សប្តិ១ កិក្ខុបន្ទោបង់ឧច្ចារ១ កិក្ខុបន្ទោបង់បស្សាវ១ កិក្ខុគ្រែរិះចំពោះគាមវត្ថុ១ កិក្ខុឆ្លងទឹកក្តៅ១ កិក្ខុលាបថ្នាំ១ កិក្ខុអេះរមាស់ត្រង់អណ្តោ១ កិក្ខុដើរតាមផ្លូវ១ កិក្ខុកាន់សែ្មកបុង្គអគ្គជាត១ កិក្ខុកំដៅដម្បីរពោះកង្ហែកពេងក្តៅ១ កិក្ខុដដុសអគ្គជាតទឹងក្តៅ១ កិក្ខុឲ្យសាមណេរកាន់អគ្គជាត១ កិក្ខុចាប់អគ្គជាតសាមណេរកំពុងដេកលក់១ កិក្ខុគ្រែតអគ្គជាតទឹងក្តៅគាំងពីរ១ កិក្ខុក្តាប់អគ្គជាតទឹងដៃ១ កិក្ខុពើងចង្កេះឡដ៏អាកាស១ កិក្ខុម៉តពត់កាយ១ កិក្ខុសំឡឹងមើលអគ្គជាតមាតុគ្រាម១ កិក្ខុបញ្ចូលអគ្គជាតកង្ហែប្រហោងជាន[1] ១ កិក្ខុដដុសអគ្គជាតទឹងកំណាត់ឈើ១ កិក្ខុឆ្លងទឹកកង្ហែទីប្រាសខែ្សទឹក១ កិក្ខុលេងទឹកដែលមានល្បាប់១ កិក្ខុសុះប៉ុះពាល់កង្ហែទឹក១ កិក្ខុលេងកង្ហែធ្លើដោយដ្ឋា១ កិក្ខុសុះប៉ូលពាល់កង្ហែព្រៃឈូក១ កិក្ខុបញ្ចូលអគ្គជាតកង្ហែដ៏ល្បាប់១ កិក្ខុបញ្ចូលអគ្គជាតកង្ហែកក់ ១ កិក្ខុស្រោចអគ្គជាតទឹងទឹក ១ កិក្ខុផ្តាប់អគ្គជាតទឹងកន្ទែងដេក១ កិក្ខុដដុសអគ្គជាតទឹងមេដើង ១ ។

---

๑ ប្រហោង ឬ រន្ធអ្វីៗ ហៅថាប្រហោងជាន ។

[๘๘] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ សុបិនន្តេន អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ កច្ចិ នុ ខោ អហំ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នោ អាបជ្ជេតិ ។ អថខោ សោ ភិក្ខុ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សុបិនន្តេនាតិ ។

[๘๙] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ ឧច្ចារំ ការេន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ កច្ចិ នុ ខោ អហំ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នោ អាបជ្ជេតិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ កីចិត្តោ ត្វំ ភិក្ខូតិ ។ ជានំ អភគវ មោចនាធិប្បាយោតិ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ ឧមោចនាធិប្បាយស្សាតិ ។

[๙๐] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ បស្សាវំ ការេន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ ឧមោចនាធិប្បាយស្សាតិ ។

ពោរសេកណ្ឌ សង្ឃាទិសេសទី ๑ វិនីតវត្ថុ និយាយអំពីកំពុងយល់សប្តិជាដើម

[๔๘] សម័យនោះឯង កិក្ខុ๑រូប កំពុងយល់សប្តិ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យថា អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយដឹង ។ ទើបកិក្ខុនោះ ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនមានអាបត្តិព្រោះយល់សប្តិទេ ។

[๔๙] សម័យនោះឯង កិក្ខុ๑រូប កំពុងបន្ទោបង់ខ្ចោរ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យថា អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយទេដឹង ។ កិក្ខុនោះ ក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុ អ្នកឯងមានចិត្តគិតដូចម្តេច ។ កិក្ខុនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោសខ្ញុំព្រះអង្គមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញទេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនមានអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលមិនមានប្រាថ្នាឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។

[๕๐] សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប កំពុងបន្ទោបង់បស្សាវ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ សេចក្តីសង្ស័យមានដល់កិក្ខុនោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនមានអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលមិនមានប្រាថ្នាឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។

[៤៧] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិក្ខុនោ តាមវិតក្កំ វិតក្កេន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិំ កិក្ខូ តាមវិតក្កំ[1] វិតក្កេន្តស្សាតិ ។

[៤៨] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិក្ខុនោ ឧណ្ហោទកេន នហាយន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ កិច្ចំ ត្តោ ភូ កិក្ខវេ ។ នាហំ កេកវា មោចនាធិប្បាយោតិ ។ អនាបត្តិ កិក្ខុ នមោចនាធិប្បាយស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិក្ខុនោ មោចនា-ធិប្បាយស្ស ឧណ្ហោទកេន នហាយន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អាបត្តិ ភូ កិក្ខុ អាបន្នោ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិក្ខុនោ មោចនាធិប្បាយស្ស ឧណ្ហោទកេន នហាយន្តស្ស អសុចិ ន មុច្ចិ ។

---

១ ម. ជោតេ្តកេសុ អយំ បាឋោ ន ហោតិ ។

[๘๗] សម័យនោះឯង កិកុម្នួយរូប កំពុងត្រែរែះចំពោះកាមវិតក្ក អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ សេចក្តីសង្ស័យមានដល់កិកុនោះ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុ មិនមានអាបត្តិដល់កិកុដែលត្រែរែះចំពោះកាមវិតក្កទេ ។

[๘๘] សម័យនោះឯង កិកុម្នួយរូប កំពុងងូតទឹកក្តៅ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ សេចក្តីសង្ស័យមានដល់កិកុនោះ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្នាលកិកុ អ្នកឯងមានចិត្តគិតដូចម្តេច ។ កិកុនោះក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនមានបំណងឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញទេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់កិកុដែលមិនមានបំណងឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទ ។ សម័យនោះឯង កិកុម្នួយរូប មានបំណងនឹងឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ កំពុងតែងូតទឹកក្តៅអសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង កិកុម្នួយរូប មានបំណងនឹងឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ កំពុងងូតទឹកក្តៅដែរ (តែ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។

ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อถาปรภาเค กิกฺขา-
สงฺขาตวิเสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลุจฺจยสฺสาติ ฯ

[๔๙] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส
ภิกฺขุโน อนฺตรา เวณา โหติ ฯ ภเสฺสน
อาลิมฺปนสฺส อสุจิ ปุถุโน ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ
กจฺจิ นุ โข อหํ สงฺฆาทิเสสํ อาปตฺตึ อาปชฺชามีติ ฯ
ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสิ ฯ กึจิตฺตา ตุวํ ภิกฺขูติ ฯ
ฌานหํ ภควา โมจนาธิปฺปายโตติ ฯ อถาปตฺติ ภิกฺขุ
โมจนาธิปฺปายสฺสาติ ฯ เตน โข ปน สมย-
เยน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน อนฺตรา เวณา โหติ ฯ
ตสฺส โมจนาธิปฺปายสฺส ภเสฺสน อาลิมฺปนสฺส
อสุจิ ปุถุโน ฯเปฯ อสุจิ น ปุถุโน ฯ ตสฺส
กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อถาปรภาเค กิกฺขา สงฺฆาทิ-
เสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลุจฺจยสฺสาติ ฯ

[๕๐] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส
ภิกฺขุโน อลฺลกฺขณฺฑสฺส อสุจิ ปุถุโน ฯ
ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อถาปรภาเค กิกฺขา

កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ចយ ។

[๘๙] សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប កើតជម្ងឺត្រង់អង្គជាត ។ កាលដែលកិក្ខុនោះលាបថ្នាំដម្ងៃ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យថា អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយទេដឹង ។ ក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់សួរថា ម្នាលកិក្ខុ អ្នកឯងមានចិត្តគិតដូចម្តេច ។ កិក្ខុនោះក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញក៏ទេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលមិនមានបំណងឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប កើតជម្ងឺត្រង់អង្គជាត ។ កិក្ខុនោះមានបំណងនឹងឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ កាលដែលលាបថ្នាំដម្ងៃ[1] អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។បេ។ (មានកិក្ខុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ចយ ។

[๙๐] សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប អេះត្រង់អណ្ឌ[2] អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះ

---

๑ កិក្ខុដែលមានអសុចិឃ្លាតចេញនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ๒ ពងល្ង ។

ฉมោចជាធិប្បាយសប្បតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មោចជាធិប្បាយស្ស អណ្ឋំ កណ្ឋាវច្ឆស្ស អសុចិ មុច្ឆិ ។បេ។ អសុចិ ន មុច្ឆិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្សាតិ ។

[๘๑] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មក្កំ កច្ឆច្ឆស្ស អសុចិ មុច្ឆិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ ន-មោចជាធិប្បាយសប្បតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មោចជាធិប្បាយស្ស មក្កំ កច្ឆច្ឆស្ស អសុចិ មុច្ឆិ ។បេ។ អសុចិ ន មុច្ឆិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិ-សេសស្ស អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្សាតិ ។

[๘๒] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ វត្តឹ តហោត្វា បស្សាវំ តកវេច្ឆស្ស អសុចិ មុច្ឆិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ ន មោចជាធិប្បាយសប្បតិ ។

ภาគ្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលមិនមានបំណងនឹងឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញហើយអេះអណ្តឹ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។បេ។ (មានភិក្ខុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[๔๑] សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប កំពុងដើរទៅតាមផ្លូវ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលមិនមានបំណងឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ កំពុងដើរទៅតាមផ្លូវ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានភិក្ខុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[๔๒] សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប កំពុងកាន់សែ្បកខាងក្នុងនៃអង្គជាតធ្លើបស្បូវ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលមិនមានបំណងនឹងឲ្យ

เตน โข បน សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ
មោចនាធិប្បាយស្ស វត្តី កហោត្វា បស្សាវំ ករោន្តស្ស
អសុចិ មុត្តំ ។បេ។ អសុចិ ន មុត្តំ ។ តស្ស
កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិ-
សេសស្ស អាបត្តិ ឋុល្លច្ចយស្សាតិ ។

[๔๓] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស
ភិក្ខុនោ ឧន្នាឃរេ ឧទរវដ្ដិំ តាបេន្តស្ស អសុចិ មុត្តំ ។
តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ
ន មោចនាធិប្បាយស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន
អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មោចនាធិប្បាយស្ស ឧន្នាឃរេ ឧទ-
រវដ្ដិំ តាបេន្តស្ស អសុចិ មុត្តំ ។បេ។ អសុចិ ន មុត្តំ ។
តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ
សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ឋុល្លច្ចយស្សាតិ ។

[๔๔] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុ-
នោ ឧន្នាឃរេ ឧបដ្ឋាយស្ស បិដ្ឋិបរិកម្មំ ករោន្តស្ស
អសុចិ មុត្តំ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។

អសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ កំពុងចាប់ស្បែកខាងចុងនៃអង្គជាតធ្វើបស្បាវ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានកិកុខ្វះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[๘๓] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប កំពុងកំណៅដំបារពោះកងរោងក្តៅ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់កិកុដែលមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ កំពុងកំណៅដំបារពោះកងរោងក្តៅ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានកិកុខ្វះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[๘๔] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប កំពុងគក់ប្រចាប់ខ្នងឲ្យខបជ្រាយ កងរោងក្តៅ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។

อนาปตฺติ ภิกฺขุ ฉมาจนาภิปฺปายสฺส ฯ เตน
โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน ฉมาจนา-
ภิปฺปายสฺส ฉฑฺฑิยมาเน อุปฉฑฺฑิยมาเน ปิฏฺฐิปริกมฺมํ
กโรนฺตสฺส อสุจิ มุจฺจิ ฯเปฯ อสุจิ น มุจฺจิ ฯ
ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ
สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ

[๙๙] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส
ภิกฺขุโน ฉาโย ฆฏฺฏาเปนฺตสฺส อสุจิ มุจฺจิ ฯ ตสฺส
กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ ฉมา-
จนาภิปฺปายสฺสาติ ฯ เตน โข ปน สมเยน
อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน ฉมาจนาภิปฺปายสฺส ฉาโย ฆฏฺฏา-
เปนฺตสฺส อสุจิ มุจฺจิ ฯเปฯ อสุจิ น มุจฺจิ ฯ
ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ
สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ

ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ)ទេ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ កំពុងគក់ច្រមុះខ្លួនឲ្យទៅបជ្ឈាយ៍កំពុងកេងក្តៅ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានភិក្ខុខ្វះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្চ័យ ។

[๙๙] សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប យកអង្គជាតដុសនឹងក្តៅ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ក៏យកអង្គជាតដុសនឹងក្តៅ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានភិក្ខុខ្វះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្চ័យ ។

[๕๖] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ มោจนาธิปฺปาโย อญฺญตรํ สามเณรํ ฝาสุกเฉเท ฝนิ เมถุนํ ธมฺมํ อาวุโส สามเณร องฺคชาตํ ตยา มาตุคามสฺส ๑ เสา ตยา องฺคชาตํ อกฺขาหิ ๆ ตยา อสุจิ มุตฺโต ๆ ตยา กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ๆ เป ๆ อาปตฺติ ตฺวํ ภิกฺขุ อาปชฺโช สงฺฆาทิเสสสฺส ๆ

[๕๗] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ สุตฺตสฺส สามเณรสฺส องฺคชาตํ อกฺขาหิ ๆ ตยา อสุจิ มุตฺโต ๆ ตยา กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ๆเป ๆ อาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ๆ

[๕๘] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน ฆฺรหิ องฺคชาตํ ปีฬกาย สฺส อสุจิ มุตฺโต ๆ ตยา กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ๆ เป ๆ อาปตฺติ ภิกฺขุ มោจนาธิปฺปายสฺสาติ ๆ เตน โข ปน สมยเน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน มោจนาธิปฺปายสฺส ฆฺรหิ องฺคชาตํ ปีฬกาย สฺส อสุจิ มุตฺโต ๆ เป ๆ

[๔๖] សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ បាននោលពាក្យនេះនឹងសាមណេរមួយរូបថា នែអាវុសោ សាមណេរ អ្នកចូរមកនេះ ចូរកាន់អង្គជាតអញចុះ ។ សាមណេរនោះបានកាន់អង្គជាតភិក្ខុនោះ ។ អសុចិរបស់ភិក្ខុនោះក៏ឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។

[๔๗] សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប បានចាប់អង្គជាតសាមណេរដែលកំពុងដេកលក់ ។ អសុចិភិក្ខុនោះ ក៏ឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

[๔๘] សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប ត្បៀតនូវអង្គជាតដោយភ្លៅទាំងពីរ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញត្បៀតនូវអង្គជាតដោយភ្លៅទាំងពីរ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។

อสุจิ น มุจฺฉิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลิงฺคยสฺสาติ ฯ

[๕๙] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน มุฏฺฐิกา อณฺฑชาตา ปิโลฺลฺลสฺส อสุจิ มุจฺฉิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภิกฺขุ นโมจนาธิปฺปายสฺสาติ ฯ เตน โข ปน สมยเน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน โมจนาธิปฺปายสฺส มุฏฺฐิกา อณฺฑชาตา ปิโลฺลฺลสฺส อสุจิ มุจฺฉิ ฯ เป ฯ อสุจิ น มุจฺฉิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลิงฺคยสฺสาติ ฯ

[๖๐] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน โมจนาธิปฺปายสฺส อาคาเส ภณฺฑิ กปิโลฺลฺลสฺส อสุจิ มุจฺฉิ ฯ เป ฯ อสุจิ น มุจฺฉิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลิงฺคยสฺสาติ ฯ

'មានកិកុខ្នុះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[៥៩] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប ក្តាប់អង្គជាតដោយកណ្តាប់ដៃ អសុចិកឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់កិកុ ដែលមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ក្តាប់អង្គជាតដោយកណ្តាប់ដៃ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានកិកុខ្នុះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[៦០] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ប្រឹងបំពើងចង្អេះឮដ៏អាកាស អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានកិកុខ្នុះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[๖๑] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ កាយំ ឋម្ភេត្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ ន-មោចនាធិប្បាយស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មោចនាធិប្បាយស្ស កាយំ ឋម្ភេត្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ បេ ។ អសុចិ ន មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ឋុល្លច្ចយស្សាតិ ។

[๖๒] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សារត្តោ មាតុគាមស្ស អង្គជាតំ ឧបនិជ្ឈាយិ ។ តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស ន ច ភិក្ខុវេ សារត្តេន មាតុគាមស្ស អង្គជាតំ ឧបនិជ្ឈាយិតព្ពំ យោ ឧបនិជ្ឈាយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្សាតិ ។

[๖๓] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញត-រស្ស ភិក្ខុនោ មោចនាធិប្បាយស្ស តាលច្ឆិទ្ទំ អង្គជាតំ បវេសេត្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ បេ ។

[๖๑] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប ប្រឹងមិនពត់កាយ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់កិកុដែលមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ)ទេ ។ សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ប្រឹងមិនពត់កាយ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។បេ។ (មានកិកុ២រូប) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[๖๒] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប គ្រែតអរ សំឡឹងមើលអង្គជាតមាតុគ្រាម ។ អសុចិកិកុនោះក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ម្នាលកិកុទាំងឡាយ តែថាកិកុមិនគួរគ្រែតអរ សំឡឹងមើលអង្គជាតមាតុគ្រាមឡើយ កិកុណាសំឡឹងមើល កិកុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๖๓] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ក៏បញ្ចូលអង្គជាតទៅទឹងប្រហោងជាន អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។បេ។

อสุจิ น มุจฺจิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลจฺจ-ยสฺสาติ ฯ

[๖๔] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน เมาจนาภิปฺปายสฺส กเฬวร อจฺฉฑาเน ยญฺเญสฺส อสุจิ มุจฺจิ ฯเปฯ อสุจิ น มุจฺจิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ

[๖๕] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน ปฏิสาเตน ชหาเปตสฺส อสุจิ มุจฺจิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ ชเมาจนาภิปฺปายสฺสาติ ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรสฺส ภิกฺขุโน เมาจนาภิปฺปายสฺส ปฏิสาเตน ชหาเปตสฺส อสุจิ มุจฺจิ ฯเปฯ อสุจิ น มุจฺจิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ

(មានកិកុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[๖๔] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ដង្ខុសអង្គជាតនឹងកំណាត់ឈើ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានកិកុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[๖๕] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប ង្ហូតទឹកក្នុងទីច្រាសខ្សែទឹក អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់កិកុដែលមិនមានបំណងនឹងឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ង្ហូតទឹកក្នុងទីច្រាសខ្សែទឹក អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានកិកុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

(๖๖) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិក្ខុនោ ឧទញ្ចលេ កីឡន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្চំ អហោសិ ។ បេ ។ អជានន្តិ កិក្ខុ ន‌ភោចនាទិប្បាយស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិក្ខុនោ ភោចនាទិប្បាយស្ស ឧទញ្ចលេ កីឡន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ បេ ។ អសុចិ ន មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្চំ អហោសិ ។ បេ ។ អជានន្តិ កិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ជុល្លច្চយស្សាតិ ។

(๖๗) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិក្ខុនោ ឧទកេ ជាវន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្চំ អហោសិ ។ បេ ។ អជានន្តិ កិក្ខុ ន‌ភោចនាទិប្បាយស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស កិក្ខុនោ ភោចនាទិប្បាយស្ស ឧទកេ ជាវន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ បេ ។ អសុចិ ន មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្চំ អហោសិ ។ បេ ។ អជានន្តិ កិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ជុល្លច្চយស្សាតិ ។

(៦៦) សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប លេងទឹកដែលមានល្បាប់ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ លេងទឹកដែលមានល្បាប់ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានភិក្ខុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្চ័យ ។

(៦៧) សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប សុំចុះទៅក្នុងទឹក អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់កិក្ខុដែលមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ សុំចុះទៅក្នុងទឹក អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានភិក្ខុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្চ័យ ។

(๖๘) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ បុច្ឆាវឌ្ឍិយំ កោឌ្ឍន្នស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ ន មោចនាធិប្បាយស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មោចនាធិប្បាយស្ស បុច្ឆាវឌ្ឍិយំ កោឌ្ឍន្នស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ បេ ។ អសុចិ ន មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្សាតិ ។

(๖๙) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ ចោក្ករវនេ ជាវន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ ន មោចនាធិប្បាយស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មោចនាធិប្បាយស្ស ចោក្ករវនេ ជាវន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ បេ ។ អសុចិ ន មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្សាតិ ។

(๗๐) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មោចនាធិប្បាយស្ស ភាលិកំ អន្ធជាតំ បវេសេន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ បេ ។

[๖๘] สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง ถูกงูกัดที่ปาก อสุจิก็ไหลออก ฯ ภิกษุนั้นมีความสงสัย ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราไม่อนุญาตการต้องอาบัติแก่ภิกษุผู้ไม่มีความจงใจให้อสุจิไหลออก ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง มีความจงใจให้อสุจิไหลออก ถูกงูกัดที่มือแล้วก็ดี อสุจิก็ไหลออก ฯ เป ฯ (มีภิกษุอื่นถามว่า) อสุจิไม่ไหลออก ฯ ภิกษุนั้นมีความสงสัย ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราไม่อนุญาตการต้องอาบัติเป็นพิเศษ ก็แต่ว่าอนุญาตการต้องอาบัติถุลลัจจัย ฯ

[๖๙] สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง สุ่มเข้าไปในช่องแห่งไม้ไผ่ อสุจิก็ไหลออก ฯ ภิกษุนั้นมีความสงสัย ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราไม่อนุญาตการต้องอาบัติแก่ภิกษุผู้ไม่มีความจงใจให้อสุจิไหลออก ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง มีความจงใจให้อสุจิไหลออก สุ่มเข้าไปในช่องแห่งไม้ไผ่แล้วก็ดี อสุจิก็ไหลออก ฯ เป ฯ (มีภิกษุอื่นถามว่า) อสุจิไม่ไหลออก ฯ ภิกษุนั้นมีความสงสัย ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เราไม่อนุญาตการต้องอาบัติเป็นพิเศษ ก็แต่ว่าอนุญาตการต้องอาบัติถุลลัจจัย ฯ

[๗๐] สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง มีความจงใจให้อสุจิไหลออก ถูกต้องปลายองคชาตในช่องแห่งไม้ไผ่ที่ผ่าซีก อสุจิก็ไหลออก ฯ เป ฯ

អសុចិ ន មុច្ចិ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ឋុលច្ចយស្សាតិ ។

(៧១) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មោចនាធិប្បាយស្ស កទ្ទមំ អង្គជាតំ បវេសេន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ បេ ។ អសុចិ ន មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ថុលច្ចយស្សាតិ ។

(៧២) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ ឧទកេន អង្គជាតំ ឯសិញ្ចន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ នមោចនាធិប្បាយស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស ភិក្ខុនោ មោចនាធិប្បាយស្ស ឧទកេន អង្គជាតំ ឯសិញ្ចន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ បេ ។ អសុចិ ន មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អនាបត្តិ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ថុលច្ចយស្សាតិ ។

(មានកិកុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

(៧១) សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ដាក់បញ្ចូលអង្គជាតទៅកងភក់ អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានកិកុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

(៧២) សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប ស្រោចអង្គជាតដោយទឹក អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិដល់ភិក្ខុដែលមិនមានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ (នោះ) ទេ ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ស្រោចអង្គជាតដោយទឹក អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានកិកុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

(៧៣) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស តិត្ថិយោ មោចនាធិប្បាយស្ស សយនេ អដ្ឋង្គតំ យន្តេន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។បេ។ អសុចិ ន មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អនាបត្តិ តិត្ថិ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្សាតិ ។

(៧៤) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស តិត្ថិយោ មោចនាធិប្បាយស្ស អង្គុដ្ឋេន អដ្ឋង្គតំ យន្តេន្តស្ស អសុចិ មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ កច្ចិ នុ ខោ អហំ សង្ឃាទិសេសំ អាបត្តិំ អាបន្នោតិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អាបត្តិំ ត្វំ តិត្ថិ អាបន្នោ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរស្ស តិត្ថិយោ មោចនាធិប្បាយស្ស អង្គុដ្ឋេន អដ្ឋង្គតំ យន្តេន្តស្ស អសុចិ ន មុច្ចិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ កច្ចិ នុ ខោ អហំ សង្ឃាទិសេសំ អាបត្តិំ អាបន្នោតិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អនាបត្តិ តិត្ថិ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្សាតិ ។

(៧៣) សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិ ឃ្លាតចេញ ផ្ងប់អង្គជាតលើទីដេក អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ បេ ។ (មានភិក្ខុខ្លះ) អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

(៧៤) សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិ ឃ្លាតចេញ ដដុសអង្គជាតនឹងមេដើង អសុចិក៏ឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ថាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយដែរឬ ។ ក៏ក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានបំណងចង់ឲ្យអសុចិឃ្លាតចេញ ដដុសអង្គជាតនឹងមេដើង អសុចិមិនឃ្លាតចេញ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ថាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយដែរឬ ។ ក៏ក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

សង្ឃាទិសេសទី ១ ចប់ ។

ទុតិយសង្ឃាទិសេសំ

(៧៥) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ អរញ្ញេ វិហរតិ ។ តស្សាយស្មតោ វិហារេ អភិក្ខណោ ឱហីនោ ទស្សនីយោ ចាសានិកោ មជ្ឈេ តម្ភោ សមត្តា បរិយាតាវេ សុបញ្ញត្តំ មញ្ចបីឋំ កិសិតិម្ពោហនំ ចាន៑ីយំ បរិភោជនីយំ សុបដ្ឋិតំ បរិវេណំ សុសម្មដ្ឋំ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មតោ ឧទាយិស្ស វិហារទេក្ខកោ អាគច្ឆន្តិ ។ អញ្ញតរោបិ ព្រាហ្មណោ សបជាបតិកោ យេនាយស្មា ឧទាយិ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ ឯតទវោច ឥច្ឆាម មយំ ភោតោ ឧទាយិស្ស វិហារំ បេក្ខិតុន្តិ ។ តេនហិ ព្រាហ្មណ បេក្ខស្សុតិ អថាបុរណំ អាគាយ ឃដិកំ ឧក្ខ្លាដេត្វា តេវាដំ បណាមេត្វា វិហារំ ចារិសិ ។ សោបិ ខោ ព្រាហ្មណោ អាយស្មតោ ឧទាយិស្ស បិដ្ឋិតោ ចារិសិ ។ សាបិ ខោ ព្រាហ្មណី តស្ស ព្រាហ្មណស្ស បិដ្ឋិតោ ចារិសិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧទាយិ ឯតទវោច អតិចារេ វិវរិត្ថា

សង្ឃាទិសេសទី ២

(៧៥) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីដ៏ក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុ សម្រេចឥរិយាបថនៅក្នុងព្រៃ ។ លំនៅឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុនោះ ល្អគួរឲ្យចង់មើល គួរឲ្យជ្រះថ្លា មានបន្ទប់ខាងក្នុង មានរបៀងដុំវិញ គ្រែតាំងពួកខ្នើយក៏រៀបចំល្អ ទឹកសម្រាប់ផាន់នឹងទឹកសម្រាប់ប្រៃជ្រាស់ក៏ដម្កល់ទុកស្រួល ទាំងទីបរិវេណសោតក៏ជ្រោះរលើងស្អាត ។ មានមនុស្សជារាជ្រើននាក់ ដែលត្រូវការមើលលំនៅរបស់ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុ ក៏តែងតែមកមើល ។ (កាលនោះ) មានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់នាំប្រពន្ធចូលទៅរកឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយនឹងឧទាយិដ៏មានអាយុថា យើងខ្ញុំចង់មើលលំនៅរបស់លោកម្ចាស់ឧទាយិ ។ ឧទាយិក៏និយាយតបថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បើដូច្នោះ អ្នកចូរមើលចុះ (ថាហើយ) ក៏កាន់កូនសោរ ដកគន្ធឹះហើយច្រានសន្ទះទ្វារ ចូលទៅកាន់កុដិលំនៅ ។ ឯព្រាហ្មណ៍នោះឯង ក៏ដើរចូលទៅតាមក្រោយឧទាយិដ៏មានអាយុទៅ ។ ចំណែកខាងនាងព្រាហ្មណីនោះឯង ក៏ដើរចូលតាមក្រោយព្រាហ្មណ៍នោះទៅ ។ គ្រានោះឯង ឧទាយិដ៏មានអាយុ ក៏បើកបង្អួចកន្លែងខ្ទះ

ปจฺจาคจฺฉ ภควาเต ฉเฑฺฑนฺโต กฏฺฐํ อฑฺฒปาทกฺเก
ปิฏฺฐิโต อาคนฺตฺวา ตสฺสา ภิกฺขุนิยา อฑฺฒมคฺคาเย
นาเทสิ ฯ อถโข สา ภิกฺขุนี อายสฺมตา
อุปาลินา สทฺธึ ปฏิสนฺโถทิตฺวา อฑฺฒมาสิ ฯ
อถโข สา ภิกฺขุนี อตฺตมนา อตฺตมนวาจํ
นิจฺฉาเรสิ อุปฺปาทา ฑเม สมณา สกฺยปุตฺติยา
เย ฑเม ปพฺพเช อภญฺเญ วิหารนฺติ ภาวิตา อุปาสิ อุปฺปาเร
เย ปพฺพเช อภญฺเญ วิหารตีติ ฯ ปวุตฺตา สา ภิกฺขุนี
ตา ภิกฺขุนิโย เอตทโวจ อยฺเย อุปาลิ
เยเวส เม ภนฺเต อคฺคมคฺคาย นาเทสิ ปพฺพเช เม
สมณา อุปาสิ อคฺคมคฺคาย ปกาเสตีติ ฯ
อถโข สา ภิกฺขุนี อุชฺฌายติ ขียติ วิปาเจติ
อลฺลิโน ฑเม สมณา สกฺยปุตฺติยา อุสฺสุโล
มุสาวาทิโน ฑเม กิ ลาม ธมฺมจาริโน สมจาริโน
พฺรหฺมจาริโน สจฺจวาทิโน สีลวนฺโต กลฺยาณ-
ธมฺมา ปชาปติสฺสาปิ อปฺปิ ฑเมสํ สามญฺญ

បិទបង្អួចកន្ទែងខ្លះ ដើរត្រឡប់តាមបន្ទប់ហើយមកពីត្រាយខ្នងហើយ ក៏ស្អាបអង្អែលអាយវត្ថុជំនៃនាងព្រាហ្មណីនោះ ។ គ្រានោះឯងព្រាហ្មណ៍នោះនិយាយរួសរាយជាមួយនឹងនាងដ៏មានអាយុ ហើយក៏លាទៅ ។ លុះជាប់តមក ព្រាហ្មណ៍នោះគេញចិត្ត ក៏បញ្ចេញវាចាតាមសេចក្តីគេញចិត្តថា ពួកសមណដែលនៅក្នុងវិត្រមានសភាពយ៉ាងនេះ សុទ្ធសឹងតែពួកសមណ ជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្រក្តុំថ្ងើចណាស់ លោកនុទាយដែលនៅក្នុងវិត្រមានសភាពយ៉ាងនេះ លោកនុទាយដ៏ចំរើនន្ទុះក្តុំថ្ងើចដែរ ។ កាលបើព្រាហ្មណ៍ពោលពាក្យសរសើរយ៉ាងនេះហើយ នាងព្រាហ្មណីនោះបានពោលពាក្យនេះនឹងព្រាហ្មណ៍នោះថា សេចក្តីចំប្លែងរបស់លោកនុទាយនោះមានពីណា (ឥតមានក្តុំថ្ងើអ្វីទេ) ខ្ញុំអកស្អាបអង្អែលអាយវត្ថុជំរបស់ខ្ញុំយ៉ាងណា សមណឈ្មោះនុទាយ ក៏ស្អាបអង្អែលអាយវត្ថុជំរបស់ខ្ញុំយ៉ាងនោះដែរ ។ គ្រានោះឯងព្រាហ្មណ៍នោះក៏និយាយពោលទៅនឹងដៀលនុះថា សមណាជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្រពួកនេះមិនមានខ្មាស ជាមនុស្សទ្រុស្តសីល តែងពោលពាក្យមុសាព្រោះសមណអម្បាលនេះ ប្តេជ្ញាខ្លួនថា យើងសុទ្ធតែជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ប្រព្រឹត្តស្មើ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ ពោលតែពាក្យសត្យ ជាអ្នកមានសីល មានធម៌ល្អ (ឥឡូវនេះ) សាមញ្ញគុណរបស់សមណពួកនេះមិនមានទេ

ឯត្តំ ឥមេសំ ព្រហ្មញ្ញំ ឯដ្ឋំ ឥមេសំ សាមញ្ញំ ឯដ្ឋំ ឥមេសំ ព្រហ្មញ្ញំ កុតោ ឥមេសំ សាមញ្ញំ កុតោ ឥមេសំ ព្រហ្មញ្ញំ អបគតា ឥមេ សាមញ្ញា អបគតា ឥមេ ព្រហ្មញ្ញា កថំ ហិ នាម សមណោ ឧទាយិ មម ភរិយាយ អន្តមង្គានិ បរាមសិស្សតិ ឯ ហិ សក្កា កុលិត្ថីហិ កុលធីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទាសីហិ អាភមំ វា វិហារំ វា គន្តុំ សេ ហិ កុលិត្ថិយោ កុលធីតាយោ កុលកុមារិកាយោ កុលសុណ្ហាយោ កុលទាសិយោ អាភមំ វា វិហារំ វា គច្ឆេយ្យុំ តាមិ សមណា សក្យបុត្តិយា ទុស្សេយ្យុន្តិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូ តស្ស ព្រាហ្មណស្ស ឧជ្ឈាយន្តស្ស ខិយន្តស្ស វិបាចេន្តស្ស ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា លជ្ជិនោ កុក្កុច្ចកា សិក្ខាកាមា តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា ឧទាយិ

ព្រហ្មញ្ញគុណរបស់សមណពួកនេះមិនមានទេ សាមញ្ញគុណរបស់សមណ
ពួកនេះវិនាសហើយ ព្រហ្មញ្ញគុណរបស់សមណពួកនេះវិនាសអស់ហើយ
សាមញ្ញគុណរបស់សមណពួកនេះមានពីណា ព្រហ្មញ្ញគុណរបស់សម-
ណពួកនេះមានពីណា សមណពួកនេះឃ្លាតផុតចាកសាមញ្ញគុណអស់
ហើយ សមណពួកនេះឃ្លាតផុតចាកព្រហ្មញ្ញគុណអស់ហើយ ដូចយ៉ាង
សមណឈ្មោះ ឧទាយិ ហ៊ានស្អុបអង្អែលអវយវតូចធំរបស់កិយោអញ្ញទៅ
ហើយ ពួកស្ត្រីក្នុងត្រកូល(១) ធីតារបស់ត្រកូល កុមារីរបស់ត្រកូល ស្ត្រីជា
កូនប្រសារបស់ត្រកូល ទាសីរបស់ត្រកូលទាំងឡាយ ម្តេចនឹងហ៊ានទៅ
កាន់អាគមប្តូរវិហារបាន ព្រោះថា បើពួកស្ត្រីក្នុងត្រកូល ធីតារបស់ត្រកូល
កុមារីរបស់ត្រកូល ស្ត្រីជាកូនប្រសារបស់ត្រកូល ទាសីរបស់ត្រកូលទាំង
ឡាយខំទៅកាន់អាគមប្តូរវិហារ មុខជាសមណទាំងឡាយជាកូនចៅព្រះពុទ្ធ
ជាសក្យបុត្តនឹងប្រទុស្តចំពោះស្ត្រីទាំងអម្បាលនោះមិនខាន ។ កិក្ខុទាំង
ឡាយ ក៏បានពុំពាក្យដែលព្រាហ្មណ៍ពោលទោសដៀលតុះនិយាយដើម
(នោះ)។ កិក្ខុទាំងឡាយឯណា ដែលមានសេចក្តីជ្រះថ្លាតិច ជាអ្នកសន្តោស
មានសេចក្តីអៀនខ្មាសក្រែងរអែងជាប ពេញចិត្តនឹងការសិក្សា កិក្ខុអម្បាល
នោះ ក៏ពោលទោស តុះតិះដៀលថា កិក្ខុឈ្មោះឧទាយិដ៏មានអាយុ

---

១ ស្ត្រីជាម្ចាស់ផ្ទះ ឬស្ត្រីចេផ្ទះ (អដ្ឋកថា) ។

មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ្ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជិស្សតីតិ ។
អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ
ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ
បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ត្វំ ឧទាយិ មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ
កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជសីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។
វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនេកបរិយាយេន វិគរហិត្វា
អនេកបរិយាយេន សុភរតាយ វិរាគាយ
សន្តុដ្ឋិយា សល្លេខាយ ឯកន្តបាសាទិកតាយ
អបាបិច្ឆតាយ ឥទមត្ថិតាយ ឱក្កមនាយ បវិវេកាយ
អារទ្ធវីរិយតាយ សុភរតាយ កថំ ហិ នាម ត្វំ មោឃបុរិស
មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជិស្សសិ
ឧច្ចារបស្សាវំ តេ មោឃបុរិស អនេកបរិយាយេន វិរាគាយ
ធម្មោ នេសិតោ នោ សរាគាយ ។ បេ ។ តាមបរិ-
ឡាហំ រូបសទ្ទោ អត្ថាតោ នេតំ មោឃបុរិស
អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ យាវញ្ច បន
ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន
ភិក្ខុ ឥត្ថិយា កាយបដិពទ្ធេន ចីវរេន មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ

មិនសមបើបើនឹងហាននាំដល់ស្លាប់អង្អែលកាយមាតុគ្រាមសោះ ។ ម្នាលភិក្ខុ អម្បាលនោះគ្រាបទូលដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះហេតុដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរបើពោះទាយភិក្ខុដ៏មានអាយុថា ម្នាលទាយ ឮថាអ្នកឯងស្លាប់អង្អែលកាយមាតុគ្រាមមែនឬ ។ ទាយគ្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ដំណើរនុ៎ះ) ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានជោគទ្រង់គ្នុះគ្នាន់ដៀលថា ម្នាលមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកឯងធ្វើ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនដារបស់សមណ មិនគប្បីសោះ មិនគួរធ្វើសោះ នែមោឃបុរស មិនគួរបើអ្នកឯងនឹងហាននាំដល់ស្លាប់អង្អែលកាយមាតុគ្រាមសោះ នែមោឃបុរស ធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយបរិយាយដ៏ច្រើន (សុទ្ធតែ) ដើម្បីប្រាសចាកតម្រេក មិនមែនដើម្បីប្រកបដោយជាតម្រេកឡើយ មិនមែនឬ ។ បេ ។ ដំណើរស្លាប់រម្ងាប់នៃសេចក្តីក្តៅក្រហាយព្រោះតាមតាំងឡាយ តថាគតក៏បានសំដែងហើយ នែមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកឯងធ្វើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីដែះថ្ងាដល់ជនដែលមិនដាន់ដែះថ្ងាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងឡាយ ក៏អ្នកតាំងឡាយត្រូវសំដែងសិក្ខាបទនេះឡើងយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយគឺតាមពាក្យគ្រប់សង្កត់ហើយ មានចិត្តប្រែប្រួលហើយ ដល់ត្រមង់ភ្លាយសំសគ្គមួយអន្លើដោយមាតុគ្រាម

กายสมาจารกฺขนฺธสมาปชฺชนาทิกา ปาฏิเอกฺกา-
จารา ปาฏิเอกฺกาจารสฺส ปาฏิเอกฺกาจารสฺส ปาฏิ-
ปุคฺคลสฺส ปรามสนฺโต สงฺฆาทิเสสาปตฺติ ฯ

(๗๖) โย ปนาติ โย โยกาจิโก ฯ เป ฯ
ภิกฺขูติ ฯ เป ฯ อยํ ตสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปโต
ภิกฺขูติ ฯ ทิฏฺฐิเกน ปน สาเรตฺวา อเปกฺขาย
ปฏิพทฺธจิตฺโต ฯ วิปริณตฺตึ วตฺวาปิ จิตฺตํ วิปริณามึ
นฺติปิ จิตฺตํ วิปริณามนฺติปิ จิตฺตํ วิปริณามนฺติ อปิจ
วตฺวา จิตฺตํ ตสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตํ วิปริณตฺตึ ฯ
มาตุคามสฺสาติ มนุสฺสิตฺถิยา จ ยกฺขิยา จ เปติยา
จ ติรจฺฉานคตาย อตฺตโน ปกติยา ปาริหาริก-
ปกฺเข มหนฺตภาวี(๑) ฯ สทฺทิฏฺฐิ ปกติเยว ฯ กาย-
สมาจารกฺขนฺธสมาปชฺชนาติ อฏฺฐงฺคมคฺคาทิกา ฯ
ปาเยติ กปฺปุฏฺฐานาย ยาว อกฺกนฺตฺวา ฯ

๑ ฉ. ม. มหตฺตรี ฯ

ទោះចាប់ដៃក្តី ចាប់ផងសក់ក្តី ប្តូស្តាបអង្អែលអាយវែងណា ។ ក្តី កិក្ខុ
នោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៧៦) តែងពាក្យថា ណាមួយ សេចក្តីថា ឯណា គឺថា ដូចជា
ឯណា ។ បេ ។ តែងពាក្យថា កិក្ខុ ។ បេ ។ កិក្ខុដែលបានសម្រេច
ឧបសម្បទាដោយញត្តិចតុត្ថកម្មវាចាដ៏ត្រឹមត្រូវ តថាគតសំដៅយកឲ្យ
ឈ្មោះថាកិក្ខុ ក្នុងអត្ថនេះ ។ កិក្ខុដែលត្រែកអរ មានសេចក្តីអាឡោះ
អាល័យមានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ហៅថា (កិក្ខុ) គឺតាមរាគត្រែកអរស្អប់ហើយ ។
តែងពាក្យថា ប្រែប្រួលហើយ សេចក្តីថា ចិត្តដែលត្រែកអរក៏ហៅ
ថា ប្រែប្រួលហើយ ចិត្តដែលខឹង ក៏ហៅថាប្រែប្រួលហើយ ចិត្ត
ដែលវង្វែង ក៏ហៅថា ប្រែប្រួលហើយ ប៉ុន្តែក្នុងអត្ថនេះ តថាគត
សំដៅយកចិត្តដែលត្រែកអរ ឲ្យឈ្មោះថា ចិត្តប្រែប្រួលហើយ ។
មនុស្សស្រី ហៅថា មាតុគ្រាម ឯយក្សស្រី ប្រែតស្រី សត្វតិរច្ឆានញី
មិនហៅថា មាតុគ្រាមទេ (ក្នុងសិក្ខាបទនេះ) ដោយហោចទៅទោះ
ក្មេងស្រីសូម្បីកើតក្នុងថ្ងៃនោះ ក៏ហៅថា មាតុគ្រាមដែរ មិនបាច់ពោល
ដល់ស្រីដែលធំជាងនោះទេ ។ តែងពាក្យថា មួយអន្លើ គឺជាមួយ
គ្នា ។ សេចក្តីប្រតិត្តលើស តថាគតហៅថា គប្បីដល់ព្រមដោយ
កាយសំសគ្គ ។ សរីរប្បទេសពាក់តាំងពីត្រឹមជុំដៃដរាបដល់ចុងក្រចក

វេណំ ជាម សុទ្ធកោសា ឯ សុត្តមិស្សា ឯ មា-
លាមិស្សា ឯ ហរិញ្ញមិស្សា ឯ សុវណ្ណមិស្សា ឯ
មុត្តាមិស្សា ឯ មណិមិស្សា ឯ ។ អដ្ឋំ ជាម
មាតុញ្ច វេណិញ្ច ឋបេត្វា អវសេសំ អដ្ឋំ ជាម ។

(៧៧) អាមសជា បរាមសជា ទិមសជា ទុម្មសជា
ទិលង្ឃជា ទុល្លង្ឃជា អាកឌ្ឍជា បដិកឌ្ឍជា
អភិនិក្ខណ្ណជា អភិនិប្ផីឡជា តមាលំ ឆុបនន្តិ ។

(៧៨) អាមសជា ជាម អាមដ្ឋមត្តា ។ បរា-
បសជា ជាម ឥតោ ចិតោ ច សញ្ជោបជា ។
ទិមសជា ជាម មោដ្ឋា ទិរោវជា ។ ទុម្មសជា
ជាម ទុន្ទំ ទុក្ខារណា ។ ទិលង្ឃជា ជាម មោដ្ឋា
ទិនមជា ។ ទុល្លង្ឃជា ជាម ទុន្ទំ ទុក្ខារណា ។
អាកឌ្ឍជា ជាម អាវិញ្ជជា ។ បដិកឌ្ឍជា ជាម
បដិវត្តមានា ។ អភិនិក្ខណ្ណជា ជាម អដ្ឋំ
តមោត្វា និប្ផីឡជា[1] ។ អភិនិប្ផីឡជា ជាម តេរសធិ
សមា និប្ផីឡជា ។ តមាលំ ជាម តមាសមដ្ឋំ ។
ឆុបនំ ជាម ឆុដ្ឋមត្តំ ។

---

១ ឧ. ម. និគ្គណ្ហាតា ។

ហៅថា ដៃ ។ សក់សុទ្ធក្តី សក់លាយដោយអម្បោះក្តី លាយដោយផ្កាកម្រងក្តី លាយដោយថ្នាក់ក្តី លាយដោយមាសក្តី លាយដោយកែវមុក្តាក្តី លាយដោយកែវមណីក្តី ហៅថា ផ្នួសក់ ។ ត្រង់ពាក្យថា អាយវ (នោះ) គឺ សរីរដ៏សេស លើកលែងតែដៃនឹងផ្នួសក់ចេញ ហៅថា អាយវ ។

[๗๗] (ប្រកែក ๑๒ យ៉ាង) គឺ កិរិយាស្ទាប អង្អែល ស្ទាបចុះ ស្ទាបឡើង ផ្ចុបចុះ ផ្ចើយឡើង ពាល់មក ពាល់ត្រឡប់ ចាប់សង្កត់ ចាប់ឈ្វេច កាន់ ពាល់ ។

[๗๘] កិរិយាគ្រាន់តែលូកពាល់ ហៅថា ស្ទាប ។ កិរិយាស្ទាបបន្តើតើខាងនេះខាងនោះ ហៅថា អង្អែល ។ កិរិយាពាល់ចុះក្រោម ហៅថា ស្ទាបចុះ ។ កិរិយាពាល់ខាងលើ ហៅថា ស្ទាបឡើង ។ កិរិយាចាប់បន្ទន់ទៅក្រោម ហៅថា ផ្ចុបចុះ ។ កិរិយាចាប់ផ្ងារទៅខាងលើ ហៅថា ផ្ចើយឡើង ។ កិរិយាពាល់ចូលមកហៅថា ពាល់មក ។ កិរិយាបង្អោនត្រឡប់ (ពាល់ពាំរាយ) ហៅថា ពាល់ត្រឡប់ ។ កិរិយាចាប់អាយវៈហើយច្របាច់ឈ្វេច ហៅថា ចាប់សង្កត់ ។ កិរិយាត្បៀត គាប ដោយអាយវៈណាទីមួយ ហៅថា ចាប់ឈ្វេច ។ កិរិយាគ្រាន់តែចាប់ ហៅថា កាន់ ។ កិរិយាប៉ះត្រូវ ហៅថា ពាល់ ។

(๗๙) សង្ឃាទិសេសោតិ សង្ឃតោ វា គណតោ វា អាបត្តិយា ។ បេ ។ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(๘๐) ๙ត្តី ច ហោតិ ๙ត្តីសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច ឆំ ๙ត្តិយា កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ឱមសតិ ឧម្មសតិ ឱលង្ឃតិ ឧល្លង្ឃតិ អាកឌ្ឍតិ បដិកឌ្ឍតិ អភិនិក្គណ្ហាតិ អភិនិប្បីឡេតិ គណ្ហាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ๙ត្តី ច ហោតិ វេមតិកោ សារត្តោ ច កិក្ខុ ច ឆំ ๙ត្តិយា កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។ គណ្ហាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ๙ត្តី ច ហោតិ បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច ឆំ ๙ត្តិយា កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។ គណ្ហាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ๙ត្តី ច ហោតិ បុរិសសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច ឆំ ๙ត្តិ-យា កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។

(៧៩) ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស (សេចក្តីកង់បេយ្យាល មានអធិប្បាយក្នុងសង្ឃាទិសេសទី ១ រួចហើយ) ។

(៨០) មនុស្សស្រីពិត កិកុសំគាល់ថាជាស្រី មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏យកកាយ (ខ្លួន) ស្អាប អង្អែល ស្អាបចុះ ស្អាបឡើង ផ្កុបចុះ ផ្ងើយឡើង ទាញមក ទាញត្រឡប់ ចាប់សង្កត់ ចាប់ឈ្វេច កាន់ពាល់ កាយស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ មនុស្សស្រីពិត តែកិកុមានសេចក្តីសង្ស័យ ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ មនុស្សស្រីពិត កិកុសំគាល់ថាខ្ទើយ ត្រេកអរ ក៏យកកាយ ស្អាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ មនុស្សស្រីពិត តែកិកុសំគាល់ថាប្រុស ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អាប អង្អែល ។ បេ ។

กณฺหาตี ฉุปตี อาปตฺตี ปุลฺลิงฺคยสฺส ฯ สตฺถี จ เหเตฺว
ตีหงฺคเหหิ สญฺี สาเรตฺวา จ กิจฺจา จ ฉ สตฺถิโย
กาเยน กาเยน อาหเรติ ปาหเรติ ฯ เป ฯ
กณฺหาตี ฉุปตี อาปตฺตี ปุลฺลิงฺคยสฺส ฯ ปณฺฑโก
จ เหเตฺว ปณฺฑกสญฺี สาเรตฺวา จ กิจฺจา จ ฉ
ปณฺฑกสฺส กาเยน กาเยน อาหเรติ ปาหเรติ
ฯ เป ฯ กณฺหาตี ฉุปตี อาปตฺตี ปุลฺลิงฺคยสฺส ฯ
ปณฺฑโก จ เหเตฺว เวมตฺติโก สาเรตฺวา จ
กิจฺจา จ ฉ ปณฺฑกสฺส กาเยน กาเยน
อาหเรติ ปาหเรติ ฯ เป ฯ กณฺหาตี ฉุปตี
อาปตฺตี อุภโตพฺยญฺชนสฺส ฯ ปณฺฑโก จ เหเตฺว
ปุริสสญฺี สาเรตฺวา จ กิจฺจา จ ฉ ปณฺฑกสฺส
กาเยน กาเยน อาหเรติ ปาหเรติ ฯ เป ฯ
กณฺหาตี ฉุปตี อาปตฺตี อุภโตพฺยญฺชนสฺส ฯ ปณฺฑโก จ
เหเตฺว ตีหงฺคเหหิ สญฺี สาเรตฺวา จ กิจฺจา จ ฉ
ปณฺฑกสฺส กาเยน กาเยน อาหเรติ ปาหเรติ
ฯเป ฯ กณฺหาตี ฉุปตี อาปตฺตี อุภโตพฺยญฺชนสฺส ฯ ปณฺฑโก จ

កាន់ ពាល់ កាយស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ មនុស្សស្រីពិត តែគិក្ខុ
សំគាល់ថាជាសត្វតិរច្ឆាន ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល ។បេ។
កាន់ ពាល់ កាយស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ មនុស្សខ្ទើយពិត គិក្ខុក៏
សំគាល់ថាជាខ្ទើយ ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល ។បេ។ កាន់
ពាល់ កាយមនុស្សខ្ទើយនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ មនុស្សខ្ទើយពិត
តែគិក្ខុសង្ស័យ ត្រេកអរ ក៏យកកាយ ស្អុប អង្អែល ។បេ។ កាន់
ពាល់ កាយមនុស្សខ្ទើយនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មនុស្សខ្ទើយពិត
តែគិក្ខុសំគាល់ថាប្រុស ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល ។ បេ ។
កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សខ្ទើយនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មនុស្ស
ខ្ទើយពិត តែគិក្ខុសំគាល់ថាសត្វតិរច្ឆាន ត្រេកអរ ក៏យកកាយ ស្អុប
អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សខ្ទើយនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ហោតិ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ បណ្ឌកស្ស
កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។
កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បុរិសោ ច
ហោតិ បុរិសសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ បុរិសស្ស
កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។
កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បុរិសោ ច
ហោតិ វេមតិកោ សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ បុរិសស្ស
កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។
កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បុរិសោ ច
ហោតិ តិរច្ឆានគតសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ
បុរិសស្ស កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។
កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បុរិសោ ច
ហោតិ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ បុរិសស្ស
កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។
កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បុរិសោ ច ហោតិ
បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ បុរិសស្ស
កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។

មនុស្សខ្ចើយពិត តែកិក្ខុសំគាល់ថាស្រី ត្រែកអរ ក៏យកកាយ ស្ទាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សខ្ចើយនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មនុស្សប្រុសពិត កិក្ខុសំគាល់ថាប្រុស ត្រែកអរ ក៏យកកាយ ស្ទាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយប្រុសនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មនុស្សប្រុសពិត តែកិក្ខុសង្ស័យ ត្រែកអរ ក៏យកកាយ ស្ទាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយប្រុសនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មនុស្សប្រុសពិត តែកិក្ខុសំគាល់ថាសត្វតិរច្ឆាន ត្រែកអរ ក៏យកកាយ ស្ទាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយប្រុសនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មនុស្សប្រុសពិត តែកិក្ខុសំគាល់ថាស្រី ត្រែកអរ ក៏យកកាយស្ទាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយប្រុសនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ មនុស្សប្រុសពិត តែកិក្ខុសំគាល់ថាខ្ចើយ ត្រែកអរ ក៏យកកាយស្ទាប អង្អែល ។ បេ ។

กณฺหาตเ ฆุปตเ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ตีรฏฺฐานคเตา จ
โหาตเ ตีรฏฺฐานคตสญฺญี สาเรฺจา จ กิกฺขู จ ฉ
ตีรฏฺฐานคตสฺส กาเยน กายำ อามสตเ ปรามสตเ
ฯ เป ฯ กณฺหาตเ ฆุปตเ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
ตีรฏฺฐานคเตา จ โหาตเ เวมตีเกา สาเรฺจา
จ กิกฺขู จ ฉ ตีรฏฺฐานคตสฺส กาเยน กายำ
อามสตเ ปรามสตเ ฯ เป ฯ กณฺหาตเ ฆุปตเ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ ตีรฏฺฐานคเตา จ โหาตเ ตีตฺถิสญฺญี
สาเรฺจา จ กิกฺขู จ ฉ ตีรฏฺฐานคตสฺส กาเยน
กายำ อามสตเ ปรามสตเ ฯ เป ฯ กณฺหาตเ
ฆุปตเ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ตีรฏฺฐานคเตา จ โหาตเ
ปณฺฑกสญฺญี สาเรฺจา จ กิกฺขู จ ฉ ตีรฏฺฐานคตสฺส
กาเยน กายำ อามสตเ ปรามสตเ ฯ เป ฯ
กณฺหาตเ ฆุปตเ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ตีรฏฺฐานคเตา จ
โหาตเ ปุริสสญฺญี สาเรฺจา จ กิกฺขู จ ฉ
ตีรฏฺฐานคตสฺส กาเยน กายำ อามสตเ ปรามสตเ
ฯ เป ฯ กณฺหาตเ ฆุปตเ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส[๑] ฯ

๑ สพฺเพ ปรำ ฉ. ม. โยคฺเคสุ ฯเปฯ ปาเฬ ทิสฺสตเ ฯ

កាន់ ពាល់ កាយប្រុសនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោល ពិត តែកុំសំគាល់ថាសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយសត្វតិរច្ឆាននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពិត តែកុំសង្ស័យ ត្រេកអរ ក៏យកកាយ ស្អុប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយសត្វតិរច្ឆាននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពិត តែកុំសំគាល់ថាមនុស្សស្រី ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយសត្វតិរច្ឆាននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពិត តែកុំសំគាល់ថាខ្ទើយ ត្រេកអរ ក៏យកកាយ ស្អុប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយសត្វតិរច្ឆានឈ្មោលនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពិត តែកុំសំគាល់ថាមនុស្សប្រុស ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយសត្វតិរច្ឆាននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๘๑) ทุ. สญฺญาขนฺธสฺส ทุวิธา ๔ตฺถิยา สญฺญา สารตฺตา จ กามาวจรา จ ธมฺมา ทุวิธา ๔ตฺถิยา กามาวจรสฺส กามาวจรา ธมฺมา อารมฺมณตฺตา ๔ปฺปจฺจยา ๔ปฺปจฺจยุปฺปนฺนา ๔ปฺปจฺจยตฺตา สงฺขตา ๔ปฺปจฺจยสมุปฺปนฺนา อนิจฺจา ขยธมฺมา วยธมฺมา วิราคธมฺมา นิโรธธมฺม

(๘๑) ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រីទាំងពីរនាក់ ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្ទាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសង្ស័យនឹងស្រីទាំងពីរនាក់ ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្ទាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់ថាជាខ្ទើយ ។បេ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់ថាជាប្រុស ។បេ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់ថាជាសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្ទាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ មនុស្សខ្ទើយពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់មនុស្សខ្ទើយទាំងពីរនាក់ថាខ្ទើយ ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្ទាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយខ្ទើយទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ មនុស្សខ្ទើយពីរនាក់

ទុំដ្ឋំ បណ្ឌកោនំ វេមតិកោ ។បេ។ ទ្វេ បណ្ឌកា
ទុំដ្ឋំ បណ្ឌកោនំ បុរិសសញ្ញី ។បេ។ ទ្វេ បណ្ឌកា
ទុំដ្ឋំ បណ្ឌកោនំ តិរច្ឆានគតសញ្ញី ។បេ។ ទ្វេ បណ្ឌ-
កា ទុំដ្ឋំ បណ្ឌកោនំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កំក្ខុ ច នំ
ទុំដ្ឋំ បណ្ឌកោនំ កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ
។បេ។ កល្យាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទុំដ្ឋំ ទុក្កដានំ ។
ទ្វេ បុរិសា ទុំដ្ឋំ បុរិសានំ បុរិសសញ្ញី សារត្តោ ច
កំក្ខុ ច នំ ទុំដ្ឋំ បុរិសានំ កាយេន កាយំ
អាមសតិ បរាមសតិ ។បេ។ កល្យាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ
ទុំដ្ឋំ ទុក្កដានំ ។ ទ្វេ បុរិសា ទុំដ្ឋំ បុរិសានំ
វេមតិកោ ។បេ។ ទ្វេ បុរិសា ទុំដ្ឋំ បុរិសានំ
តិរច្ឆានគតសញ្ញី ។បេ។ ទ្វេ បុរិសា ទុំដ្ឋំ បុរិសានំ
ឥត្ថីសញ្ញី ។បេ។ ទ្វេ បុរិសា ទុំដ្ឋំ បុរិសានំ
បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច កំក្ខុ ច នំ ទុំដ្ឋំ
បុរិសានំ កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ។បេ។
កល្យាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទុំដ្ឋំ ទុក្កដានំ ។ ទ្វេ
តិរច្ឆានគតា ទុំដ្ឋំ តិរច្ឆានគតានំ តិរច្ឆានគតសញ្ញី

ภิกฺขุสงฺฆ์ยมนุสฺสเขฺฬยตำฬ์ตีวนาก์ ฯ เป ฯ มนุสฺสเขฺฬยตีวนาก์ ภิกฺขุ
สำคาล์มนุสฺสเขฺฬยตำฬ์ตีวนาก์ថាប្រុស ฯ เป ฯ มนุสฺสเขฺฬยตีวนาก์
ภิกฺขุสำคาล์มนุสฺสเขฺฬยตำฬ์ตีวนาก์ថាសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល ฯ เป ฯ
มนุสฺสเขฺฬยตีวนาก์ ภิกฺขุสำคาล์มนุสฺสเขฺฬยตำฬ์ตีวนาก์ថាស្រី ត្រែកអរ
ក๋ยกกายស្ទប អង្អែល ฯ เป ฯ กាន់ ពាល់ กายเขฺฬยตีวนาก์នោះ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ฯ มนุสฺสប្រុសตีวนาก์ ภิกฺขุสำคาล์ប្រុសตำฬ์ตีว
นาก์ថាជាប្រុស ត្រែកអរ ក๋ยกกายស្ទប អង្អែល ฯ เป ฯ กាន់
ពាល់ กายប្រុសตำฬ์ตีวนาก์នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ฯ ប្រុសตีวนาก์
ภิกฺขุสงฺฆ์ยប្រុសตำฬ์ตีวนาก์ ฯ เป ฯ ប្រុសตีวนาก์ ภิกฺขุสำคาล์
ប្រុសตำฬ์ตีวนาก์ ថាសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល ฯ เป ฯ ប្រុសตีวนาก์ ภิกฺขุ
สำคาล์ប្រុសตำฬ์ตีวนาก์ថាស្រី ฯ เป ฯ ប្រុសตีวนาก์ ภิกฺขุสำคาล์
ប្រុសตำฬ์ตีวนาก์ថาเขฺฬย ត្រែកអរ ក๋ยกกายស្ទប អង្អែល ฯ เป ฯ
กาน់ ពាល់ กายប្រុសตีวนาก์នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ฯ สត្វតិរច្ឆាន
ឈ្មោលពីរ ภิกฺขุสำคาล์สត្វតិរច្ឆានឈ្មោលตำฬ์ตีวថាជាสត្វតិរច្ឆាន

สารตฺถา จ กงฺขา จ นํ ทิฏฺฐึ ตีรยโตนตาทิ
กาเยน กาเยน อาทิสติ ปกาสติ ฯ เป ฯ
กลฺยาตา ฉุปติ อาปตฺติ ทิฏฺฐึ ทุกฺกฏานิ ฯ ทุ
ตีรยโตนตา ทิฏฺฐึ ตีรยโตนตาทิ เวทิตโพ ฯ เป ฯ
ทุ ตีรยโตนตา ทิฏฺฐึ ตีรยโตนตาทิ ๕ตฺวาสญฺจี ฯ เป ฯ
ทุ ตีรยโตนตา ทิฏฺฐึ ตีรยโตนตาทิ ปณฺณตฺติสญฺจี ฯ เป ฯ
ทุ ตีรยโตนตา ทิฏฺฐึ ตีรยโตนตาทิ ปุริสสญฺจี
สารตฺถา จ กงฺขา จ นํ ทิฏฺฐึ ตีรยโตนตาทิ
กาเยน กาเยน อาทิสติ ปกาสติ ฯ เป ฯ
กลฺยาตา ฉุปติ อาปตฺติ ทิฏฺฐึ ทุกฺกฏานิ ฯ

(๘๒) ๕ตฺวา จ ปณฺณตฺติยา จ ฉทิฏฺฐึ ๕ตฺวาสญฺจี
สารตฺถา จ กงฺขา จ นิ ฉทิฏฺฐึ กาเยน กาเยน
อาทิสติ ปกาสติ ฯ เป ฯ กลฺยาตา ฉุปติ อาปตฺติ
สงฺฆาทิเสเสน ทุกฺกฏสฺส ฯ ๕ตฺวา จ ปณฺณตฺติยา
จ ฉทิฏฺฐึ เวทิตโพ สารตฺถา จ กงฺขา จ นิ ฉทิฏฺฐึ
กาเยน กาเยน อาทิสติ ปกาสติ ฯ เป ฯ
กลฺยาตา ฉุปติ อาปตฺติ ปุลฺลจฺเจน ทุกฺกฏสฺส ฯ

ឈ្មោល ត្រែតអរ កំយកកាយស្អាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយសត្វតិរច្ឆានឈ្មោលទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពីរ កិក្ខុសង្ស័យនឹងសត្វតិរច្ឆានទាំងពីរ ។ បេ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពីរ កិក្ខុសំគាល់សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលទាំងពីរថាមនុស្សស្រី ។ បេ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពីរ កិក្ខុសំគាល់សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលទាំងពីរថាខ្ទើយ ។ បេ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពីរ កិក្ខុសំគាល់សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលទាំងពីរថាមនុស្សប្រុស ត្រែតអរ កំយកកាយស្អាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយសត្វតិរច្ឆានឈ្មោលទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។

(៨២) ស្រីនឹងខ្ទើយ កិក្ខុសំគាល់មនុស្សទាំងពីរនាក់ថាស្រី ត្រែតអរ កំយកកាយស្អាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយជនទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹងខ្ទើយ កិក្ខុសង្ស័យនឹងមនុស្សទាំងពីរនាក់ ត្រែតអរ កំយកកាយស្អាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។

สตฺตี จ ปณฺฑาโกา จ ทุกิณฺณ ปณฺฑกสญฺี สาราตฺตา จ กิกฺกิ จ ฉ ทุกิณฺณ กายเน กายิ อาทิสติ ปกาสติ ฯ เป ฯ กณฺหาติ ฉุปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ สตฺตี จ ปณฺฑาโกา จ ทุกิณฺณ ปุริสสญฺี สาราตฺตา จ กิกฺกิ จ ฉ ทุกิณฺณ กายเน กายิ อาทิสติ ปกาสติ ฯ เป ฯ กณฺหาติ ฉุปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจเยน ทุกฺกฏสฺส ฯ สตฺตี จ ปณฺฑาโกา จ ทุกิณฺณ ติรจฺฉานคตสญฺี สาราตฺตา จ กิกฺกิ จ ฉ ทุกิณฺณ กายเน กายิ อาทิสติ ปกาสติ ฯ เป ฯ กณฺหาติ ฉุปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจเยน ทุกฺกฏสฺส ฯ สตฺตี จ ปุริสา จ ทุกิณฺณ สตฺตสญฺี สาราตฺตา จ กิกฺกิ จ ฉ ทุกิณฺณ กายเน กายิ อาทิสติ ปกาสติ ฯ เป ฯ กณฺหาติ ฉุปติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสเสน ทุกฺกฏสฺส ฯ สตฺตี จ ปุริสา จ ทุกิณฺณ เปตกาโกา สาราตฺตา จ กิกฺกิ จ ฉ ทุกิณฺณ กายเน กายิ อาทิสติ ปกาสติ ฯ เป ฯ กณฺหาติ ฉุปติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจเยน ทุกฺกฏสฺส ฯ สตฺตี จ ปุริสา จ

ស្រីនឹងខ្ញើយ កិក្ខុសំគាល់មនុស្សពាល់ពីរនាក់ថាខ្ញើយ ត្រេកអរ ក៏យកកាយ
ស្អុប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សពាល់ពីរនាក់នោះ
ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ ស្រីនឹងខ្ញើយ កិក្ខុសំគាល់ មនុស្សពាល់ពីរ
នាក់ថាប្រុស ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់
កាយមនុស្សពាល់ពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹង
ខ្ញើយ កិក្ខុសំគាល់មនុស្សពាល់ពីរនាក់ថាសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល ត្រេកអរ
ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្ស
ពាល់ពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹងប្រុស កិក្ខុ
សំគាល់មនុស្សពាល់ពីរនាក់ថាស្រី ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល
។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សពាល់ពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹងប្រុស កិក្ខុសង្ស័យនឹងមនុស្សពាល់ពីរនាក់
ត្រេកអរ ក៏យកកាយស្អុប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយ
មនុស្សពាល់ពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹងប្រុស

ឧភិន្នំ បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច អវិក្ខ ច នំ ឧភិន្នំ
កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។បេ។ កណ្ហាតិ
ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច
បុរិសោ ច ឧភិន្នំ បុរិសសញ្ញី សារត្តោ ច អវិក្ខ ច នំ
ឧភិន្នំ កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។បេ ។
កណ្ហាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី
ច បុរិសោ ច ឧភិន្នំ តិរច្ឆានគតសញ្ញី សារត្តោ ច
អវិក្ខ ច នំ ឧភិន្នំ កាយេន កាយំ អាមសតិ
បរាមសតិ ។បេ។ កណ្ហាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ច-
យេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច តិរច្ឆានគតោ ច ឧភិន្នំ
ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច អវិក្ខ ច នំ ឧភិន្នំ កាយេន
កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។បេ ។ កណ្ហាតិ ឆុបតិ
អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច
តិរច្ឆានគតោ ច ឧភិន្នំ វេមតិកោ សារត្តោ ច អវិក្ខ
ច នំ ឧភិន្នំ កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាម-
សតិ ។បេ ។ កណ្ហាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ច-
យេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច តិរច្ឆានគតោ ច

កិក្ខុសំគាល់មនុស្សពាំងពីរនាក់ថាខ្លួយ ត្រែកអរ កំយកកាយស្អុប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សពាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹងប្រុស កិក្ខុសំគាល់មនុស្សពាំងពីរនាក់ថាប្រុស ត្រែកអរ កំយកកាយ ស្អុប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សពាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹងប្រុស កិក្ខុសំគាល់មនុស្សពាំងពីរនាក់ថាសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល ត្រែកអរ កំយកកាយស្អុប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សពាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសំគាល់មនុស្សស្រីនឹងសត្វតិរច្ឆានពាំងពីរថាមនុស្សស្រី ត្រែកអរ កំយកកាយស្អុប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយស្រីនឹងតិរច្ឆានពាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹងតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសង្ស័យស្រីនឹងតិរច្ឆានពាំងពីរ ត្រែកអរ កំយកកាយ ស្អុប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយស្រីនឹងតិរច្ឆានពាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល

ฯกิญฺจิ ปณฺฑกสญฺญี สารตฺตา จ กิกฺกุ จ นิ ฯกิญฺจิ
กายเน กายิ อภิสเต ปภิสเต ฯเป ฯ
กณฺหาติ ชุปติ อภิสฺมึ ปุลฺลิงฺเคน ทุกฺกฏสฺส ฯ
ฯสฺมึ จ ติรจฺฉานคเต จ ฯกิญฺจิ ปุริสสญฺญี สารตฺตา
จ กิกฺกุ จ นิ ฯกิญฺจิ กายเน กายิ อภิสเต
ปภิสเต ฯเป ฯ กณฺหาติ ชุปติ อภิสฺมึ ปุลฺลิงฺ-
เคน ทุกฺกฏสฺส ฯ ฯสฺมึ จ ติรจฺฉานคเต จ ฯกิญฺจิ
ติรจฺฉานคตสญฺญี สารตฺตา จ กิกฺกุ จ นิ ฯกิญฺจิ
กายเน กายิ อภิสเต ปภิสเต ฯเป ฯ
กณฺหาติ ชุปติ อภิสฺมึ ปุลฺลิงฺเคน ทุกฺกฏสฺส ฯ
ปณฺฑโก จ ปุริโส จ ฯกิญฺจิ ปณฺฑกสญฺญี
สารตฺตา จ กิกฺกุ จ นิ ฯกิญฺจิ กายเน กายิ
อภิสเต ปภิสเต ฯเป ฯ กณฺหาติ ชุปติ
อภิสฺมึ ปุลฺลิงฺเคน ทุกฺกฏสฺส ฯ ปณฺฑโก จ
ปุริโส จ ฯกิญฺจิ เวมติโก ฯเป ฯ อภิสฺมึ
ถุลฺลจฺจยํ ทุกฺกฏนฺติ ฯ ปณฺฑโก จ ปุริโส จ ฯกิญฺจิ
ปุริสสญฺญี ฯเป ฯ ปณฺฑโก จ ปุริโส จ

ภิกฺขุสงฺฆสฺส ทินฺนตฺตา ทุกฺกฏ ฯ สีมาย สีมสญฺญิโน ภิกฺขุสงฺฆสฺส ทินฺนตฺตา ถุลฺลจฺจย ฯ สีมาย สีมสญฺญิโน ภิกฺขุสงฺฆสฺส ทินฺนตฺตา ปาจิตฺติ

ยกิญฺจิ តិរច្ឆានគតសញ្ញី ។បេ។ បណ្ឌកោ ច
បុរិសោ ច យកិញ្ចិ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិច្ចំ
ច នំ យកិញ្ចិ កាយេន កាយំ អាមសតិ ប-
រាមសតិ ។បេ។ កឡ្ភាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ
ទុក្កដានំ ។ បណ្ឌកោ ច តិរច្ឆានគតោ ច
យកិញ្ចិ បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច កិច្ចំ ច នំ
យកិញ្ចិ កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ
។បេ។ កឡ្ភាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន ទុក្កដ-
ស្ស ។ បណ្ឌកោ ច តិរច្ឆានគតោ ច យកិញ្ចិ
វេមតិកោ ។បេ។ បណ្ឌកោ ច តិរច្ឆានគតោ ច
យកិញ្ចិ បុរិសសញ្ញី ។បេ។ បណ្ឌកោ ច តិរច្ឆានគតោ
ច យកិញ្ចិ តិរច្ឆានគតសញ្ញី ។បេ។ បណ្ឌកោ ច
តិរច្ឆានគតោ ច យកិញ្ចិ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិច្ចំ ច
នំ យកិញ្ចិ កាយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។បេ។
កឡ្ភាតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ បុរិសោ
ច តិរច្ឆានគតោ ច យកិញ្ចិ បុរិសសញ្ញី សារត្តោ

កិក្ខុសំគាល់មនុស្សពាំងពីរនាក់ថាសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល ។បេ។ មនុស្ស
ខ្ទើយនឹងប្រុស កិក្ខុសំគាល់មនុស្សពាំងពីរនាក់ថាស្រី ត្រេកអរ ក៏យក
កាយសំឬប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល កាយមនុស្សពាំងពីរនាក់នោះ
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ខ្ទើយនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសំគាល់ខ្ទើយ
នឹងសត្វតិរច្ឆានពាំងពីរថាខ្ទើយ ត្រេកអរ ក៏យកកាយសំឬប អង្អែល
។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយខ្ទើយនឹងតិរច្ឆានពាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិ
ថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ខ្ទើយនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសង្ស័យខ្ទើយនឹង
សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពាំងពីរ ។បេ។ ខ្ទើយនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុ
សំគាល់ខ្ទើយនឹងសត្វតិរច្ឆានពាំងពីរថាប្រុស ។បេ។ ខ្ទើយនឹងសត្វតិរច្ឆាន
ឈ្មោល កិក្ខុសំគាល់ខ្ទើយនឹងសត្វតិរច្ឆានពាំងពីរថាសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល
។បេ។ ខ្ទើយនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសំគាល់ខ្ទើយនឹងសត្វតិរច្ឆាន
ពាំងពីរថាស្រី ត្រេកអរ ក៏យកកាយសំឬប អង្អែល។បេ។ កាន់ ពាល់
កាយខ្ទើយនឹងសត្វតិរច្ឆានពាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ប្រុសនឹង
សត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសំគាល់ប្រុសនឹងតិរច្ឆានពាំងពីរថាប្រុស ត្រេកអរ

จ กิญฺจิ จ ฉนฺทกิญฺจนฺ ตาเยน ตาหิ อาทิสติ ปาฏิ-
สนฺถาเรน ฯเป ฯ กณฺหาติ ฉุปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
ปุริโส จ สญฺญาคโต จ ฉกิญฺจนฺ เวมติโก ฯเป ฯ
ปุริโส จ สญฺญาคโต จ ฉกิญฺจนฺ สญฺญาคตสญฺญี
ฯเป ฯ ปุริโส จ สญฺญาคโต จ ฉกิญฺจนฺ
สญฺญีสญฺญี ฯเป ฯ ปุริโส จ สญฺญาคโต จ
ฉกิญฺจนฺ ปณฺฑกสญฺญี สารตฺโต จ กิญฺจิ จ ฉนฺ
ฉกิญฺจนฺ ตาเยน ตาหิ อาทิสติ ปาฏิสนฺถาเรน
ฯเป ฯ กณฺหาติ ฉุปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส[๑] ฯ

(๘๓) สญฺญี จ โหติ สญฺญีสญฺญี สารตฺโต จ
กิญฺจิ จ ฉนฺ สญฺญิยา ตาเยน ตายปฏิฉนฺนนฺ
อาทิสติ ปาฏิสนฺถาเรน ฯเป ฯ กณฺหาติ ฉุปติ
อาปตฺติ ปุลฺลจฺฉยสฺส ฯ เอฺ สญฺญิยา ทินฺนนฺ สญฺญินฺ
สญฺญีสญฺญี สารตฺโต จ กิญฺจิ จ ฉนฺ ทินฺนนฺ สญฺญินฺ
ตาเยน ตายปฏิฉนฺนนฺ อาทิสติ ปาฏิสนฺถาเรน

---

๑ สีเต ปน ฉ.ม. เอตฺถนฺตเร ทุพฺภาสิตนฺติ ปาโฐ ทิสฺสติ ฯ

កំយកកាយស្លាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសង្ស័យប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានទាំងពីរ ។ បេ ។ ប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសំគាល់ប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានទាំងពីរថា សត្វតិរច្ឆានឈ្មោល ។ បេ ។ ប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសំគាល់ប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានទាំងពីរថាស្រី ។ បេ ។ ប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោល កិក្ខុសំគាល់ប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានឈ្មោលទាំងពីរថាខ្ទើយ ត្រែកអរ កំយកកាយស្លាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ កាយមនុស្សប្រុសនឹងសត្វតិរច្ឆានទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។

(៨៣) ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាស្រីពិតមែន កំមានសេចក្តីត្រែកអរ ស្លាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយស្រីនោះ ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់ថាជាស្រីពិតមែន កំមានសេចក្តីត្រែកអរ ស្លាប អង្អែល

។ បេ ។ កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ថុល្លច្ចយានំ ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច ឧភិន្នំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ ឧភិន្នំ កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។ កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច ហោតិ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ ឥត្ថិយា កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។ កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ទ្វេ ឥត្ថិយោ ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ ឥត្ថីនំ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។ កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ថុល្លច្ចយានំ ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច ឧភិន្នំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ ឧភិន្នំ កាយប្បដិពទ្ធេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ ។ បេ ។ កល្លោតិ ឆុបតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច ហោតិ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ភិក្ខុ ច នំ ឥត្ថិ-យា កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ

ฯ បេ ฯ កាន់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយស្រីតាំងពីរនាក់ នោះ ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយពីរ ฯ ស្រីនឹងខ្លើយ កិក្ខុសំគាល់ជនតាំងពីរនាក់ថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល ฯ បេ ฯ កាន់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយជនតាំងពីរនាក់នោះ ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយនឹងទុក្កដ ฯ ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល ฯ បេ ฯ កាន់ ពាល់ កាយស្រីនោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ ฯ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីតាំងពីរថាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល ฯ បេ ฯ កាន់ ពាល់ កាយស្រីតាំងនោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយពីរ ฯ ស្រីនឹងខ្លើយ កិក្ខុសំគាល់ជនតាំងពីរនាក់នោះថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល ฯ បេ ฯ កាន់ ពាល់ កាយជនតាំងពីរនាក់នោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយនឹងទុក្កដ ฯ ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល ฯ បេ ฯ កាន់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយស្រីនោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន)

---

๑ សេចក្តីសំដែងពីភិក្ខុបាចិត្តិយៈពាល់ស្រីដោយសង្ខេប ฯ

ปรามสติ ฯ เปฯ ภณฺฑาติ ฉุปติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ทฺเว ฌานิโย ทุติยํ ฌานํ ฌานงฺคานิ สารทฺธา จ กิจฺจา จ ฉ ทุติยสฺส ฌานสฺส ฌานงฺคานิ ตายปฏิภาคธมฺมา ตายปฏิภาคธมฺมา อาปตฺติ ปรามสติ ปรามสติ ฯ เปฯ ภณฺฑาติ ฉุปติ อาปตฺติ ทุติยสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ ฌานสฺส จ ปฏิลาภา จ อุปริ ฌานสฺส ฌานงฺคานิ สารทฺธา จ กิจฺจา จ ฉ อุปริ ตายปฏิภาคธมฺมา ตายปฏิภาคธมฺมา อาปตฺติ ปรามสติ ปรามสติ ฯ เปฯ ภณฺฑาติ ฉุปติ อาปตฺติ ทุติยสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ ฌานสฺส จ ปหานา จ ตติยสฺส ฌานสฺส ฌานงฺคานิ สารทฺธา จ กิจฺจา จ ฉ ตติยสฺส ฌานสฺส ตายปฏิภาคธมฺมา ตายปฏิภาคธมฺมา อาปตฺติ ปรามสติ(๑) อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ทฺเว ฌานิโย ทุติยํ ฌานํ ฌานงฺคานิ สารทฺธา จ กิจฺจา จ ฉ ทุติยสฺส ฌานสฺส ตายปฏิภาคธมฺมา ตายปฏิภาคธมฺมา อาปตฺติ ปรามสติ ปรามสติ อาปตฺติ ทุติยสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ ฌานสฺส จ ปหานา จ อุปริ ตติยสฺส ฌานสฺส ฌานงฺคานิ สารทฺธา จ กิจฺจา จ ฉ อุปริ ตายปฏิภาคธมฺมา ตายปฏิภาคธมฺมา อาปตฺติ ปรามสติ ปรามสติ อาปตฺติ ทุติยสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ ฌานสฺส จ ปหานา จ ตติยสฺส ฌานสฺส สารทฺธา จ

๑ ฉ. ม. ปาฬิเกสุ อยํ ปาโฐ น ทิสฺสติ ฯ ฉสุ สพฺพตฺถ ฏีกายเมว ทิสฺสติ ฯ

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្ទាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីន័ងខ្ទើយ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនាក់នោះថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្ទាប អង្អែល ។ បេ ។ កាន់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយជនទាំងពីរនាក់នោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្ទាប អង្អែល កាយស្រីនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ[1] (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្ទាប អង្អែល កាយស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីន័ងខ្ទើយ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនោះ ថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្ទាប អង្អែល កាយជនទាំងពីរនាក់នោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ

---

๑ របស់ដែលសម្រាប់ចោលឬបោះ ។

កិក្ខុ ច ឯំ ឥត្ថិយា ឯិស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធេន អាម-
សតិ បរាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ទ្វេ ឥត្ថិយោ
ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច ឯំ ទ្វិន្នំ
ឥត្ថីនំ ឯិស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធេន អាមសតិ បរាម-
សតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច
ឧភិន្នំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច ឯំ ឧភិន្នំ
ឯិស្សក្កិយេន កាយប្បដិពទ្ធេន អាមសតិ បរាមសតិ
អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ ឥត្ថី ច ហោតិ ឥត្ថីសញ្ញី
សារត្តោ ច កិក្ខុ ច ឯំ ឥត្ថិយា ឯិស្សក្កិយេន
ឯិស្សក្កិយំ អាមសតិ បរាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
ទ្វេ ឥត្ថិយោ ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ
ច ឯំ ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ ឯិស្សក្កិយេន ឯិស្សក្កិយំ អាមសតិ
បរាមសតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ
ច ឧភិន្នំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច ឯំ ឧភិន្នំ
ឯិស្សក្កិយេន ឯិស្សក្កិយំ អាមសតិ បរាមសតិ អាបត្តិ
ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។

កិក្ខុបេយ្យាលោ ឯដ្ឋមោ ។

ស្អប អង្អែល នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយស្រីនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ ភិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរថាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយស្រីទាំងពីរនោះដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្ទើយម្នាក់ ភិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនាក់នោះថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយជនទាំងពីរនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីជាប្រាកដ ភិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល នូវនិស្សគ្គិយវត្ថុរបស់ស្រីនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ ភិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល នូវនិស្សគ្គិយវត្ថុរបស់ស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្ទើយម្នាក់ ភិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនាក់នោះថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្អប អង្អែល នូវនិស្សគ្គិយវត្ថុរបស់ជនទាំងពីរនាក់នោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។

ភិក្ខុបេយ្យាល ចប់ ។

---

១ សេចក្តីសំដែងពីភិក្ខុពាល់ស្រីដោយសង្ខេប ។

[๘๔] ๙ฏฺฐี จ เหตฺวตฺเถ ๙ฏฺฐีสญฺญี สารตฺถา จ ๙ฏฺฐี จ นิทฺเทสฺเส กาเยน กายํ อาทิยติ ปริยาทิยติ ทิยติ ปริทิยติ อาทิยติ ปริทิยติ อภินิกฺขมติ อภินิปฺผชฺชติ กมฺมานิ กุรุเต สมาธิสฺส กาเยน อายตนานิ ผุสฺสํ ปฏิวิชานาติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ เทฺว ๙ฏฺฐิโย ทฺวิกฺขตฺตุ ๙ฏฺฐิสญฺญี สารตฺถา จ ๙ฏฺฐิโย จ นิทฺเทสฺเส กาเยน กายํ อาทิยนฺติ ปริยาทิยนฺติ ทิยนฺติ ปริทิยนฺติ อาทิยนฺติ ปริทิยนฺติ อภินิกฺขมนฺติ อภินิปฺผชฺชนฺติ กมฺมานิ กุรุนฺติ สมาธิสฺส กาเยน อายตนานิ ผุสฺสา ปฏิวิชานาติ อาปตฺติ ทฺวิกฺขตฺตุ สงฺฆาทิเสสานิ ฯ ๙ฏฺฐี จ ปญฺจเม จ ฉกฺขตฺตุ ๙ฏฺฐิสญฺญี สารตฺถา จ ฉสุ จ นิทฺเทสฺเส กาเยน กายํ อาทิยติ ปริยาทิยติ ฯเปฯ กมฺมานิ กุรุเต สมาธิสฺส กาเยน อายตนานิ ผุสฺสา ปฏิวิชานาติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ

(៨៤) ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីនោះសោតក៏ស្តាប អង្អែល ស្តាបចុះ ស្តាបឡើង ផ្តុបចុះ ផ្លើយឡើង ទាញមក ទាញត្រឡប់ ចាប់សង្កត់ ចាប់ឈ្វេច កាន់ ពាល់ នូវកាយរបស់កិក្ខុនោះដោយកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដឹងច្បាស់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីទាំងនោះសោតក៏ស្តាប អង្អែល ស្តាបចុះ ស្តាបឡើង ផ្តុបចុះ ផ្លើយឡើង ទាញមក ទាញត្រឡប់ ចាប់សង្កត់ ចាប់ឈ្វេច កាន់ ពាល់ នូវកាយរបស់កិក្ខុនោះ ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដឹងច្បាស់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្ទើយម្នាក់ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនាក់ថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ជនទាំងពីរនាក់សោតក៏ស្តាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ កាយរបស់កិក្ខុនោះដោយកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដឹងច្បាស់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនឹងទុក្កដ ។

ឥត្ថី ច ហោតិ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ឥត្ថី ច តំ
កិក្ខុស្ស កាយេន **កាយប្បដិពទ្ធំ** អាមសតិ បរាមសតិ
។បេ។ កឡ្ហាតិ ឆុបតិ សោរានិប្បាយោ កាយេន
ឯយមតិ ផស្សំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។
ទ្វេ ឥត្ថិយោ ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ឥត្ថិយោ
ច តំ កិក្ខុស្ស កាយេន **កាយប្បដិពទ្ធំ** អាមសន្តិ
បរាមសន្តិ ។បេ។ កឡ្ហន្តិ ឆុបន្តិ សោរានិប្បាយោ
កាយេន ឯយមតិ ផស្សំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ
ថុល្លច្ចយានំ ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច ឧភិន្នំ ឥត្ថីសញ្ញី
សារត្តោ ច ឧភោ ច តំ កិក្ខុស្ស កាយេន **កាយប្ប-**
ដិពទ្ធំ អាមសន្តិ **បរាមសន្តិ** ។បេ។ **កឡ្ហន្តិ** ឆុបន្តិ
សោរានិប្បាយោ កាយេន ឯយមតិ ផស្សំ បដិវិជានាតិ
អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន ឧក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច ហោតិ
ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ឥត្ថី ច តំ កិក្ខុស្ស
កាយប្បដិពទ្ធេន **កាយំ** អាមសតិ បរាមសតិ ។បេ ។
កឡ្ហាតិ ឆុបតិ សោរានិប្បាយោ កាយេន ឯយ-
មតិ ផស្សំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។

ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីសោតក៏ស្តាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយកិក្ខុនោះ ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដើម្បីឲ្យនូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីទាំងនោះសោតក៏ស្តាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយរបស់កិក្ខុនោះ ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដើម្បីឲ្យនូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្មើយម្នាក់ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនាក់ថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ជនទាំងពីរនាក់សោតក៏ស្តាប អង្អែល ។បេ។ កាន់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយកិក្ខុនោះ ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដើម្បីឲ្យនូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីសោតក៏ស្តាប អង្អែល ។បេ។ ចាប់ ពាល់ នូវកាយរបស់កិក្ខុនោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នានឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដើម្បីឲ្យនូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

---

១ សេចក្តីសង្ខេបអំពីស្រីចាប់ពាល់ភិក្ខុ ដោយសង្ខេប ។

ทฺเว ฯตฺถิยา ทฺวิฏฺฐิ ฯตฺถิตา ฯตฺถิสญฺญี สารตฺตา จ ฯตฺถิยา จ ตสฺส กิกฺขสฺส กายปฺปฏิพทฺธเนน กายสฺส อาทิสนฺติ ปาทิสนฺติ ฯเปฯ กลฺยาณี ถุปตฺถิ เสวนาธิปฺปายา กายเนน ปายมติ ผสฺสํ ปฏิวิชานาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ฯตฺถิ จ ปณฺณตฺติ จ ขุกิตฺถิ ฯตฺถิสญฺญี สารตฺตา จ ขุกา จ ตสฺส กิกฺขสฺส กายปฺปฏิพทฺธเนน กายสฺส อาทิสนฺติ ปาทิสนฺติ ฯเปฯ กลฺยาณี ถุปตฺถิ เสวนาธิปฺปายา กายเนน ปายมติ ผสฺสํ ปฏิวิชานาติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ฯตฺถิ จ ปณฺณตฺติ ฯตฺถิสญฺญี สารตฺตา จ ฯตฺถิ จ ตสฺส กิกฺขสฺส กายปฺปฏิพทฺธเนน กายสฺส อาทิสนฺติ ปาทิสนฺติ ฯเปฯ กลฺยาณี ถุปตฺถิ เสวนาธิปฺปายา กายเนน ปายมติ ผสฺสํ ปฏิวิชานาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ทฺเว ฯตฺถิยา ทฺวิฏฺฐิ ฯตฺถิตา ฯตฺถิสญฺญี สารตฺตา จ ฯตฺถิยา จ ตสฺส กิกฺขสฺส กายปฺปฏิพทฺธเนน กายสฺส อาทิสนฺติ ปาทิสนฺติ ฯเปฯ กลฺยาณี ถุปตฺถิ เสวนาธิปฺปายา กายเนน ปายมติ

ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីតាំងពីរនាក់ថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីតាំងនោះសោតក៏ស្តាប អង្អែល ។បេ។ ចាប់ ពាល់នូវកាយរបស់កិក្ខុនោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដឹងច្បាស់នូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ ស្រីនឹងខ្លួយ កិក្ខុសំគាល់ជនតាំងពីរនាក់ថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ជនតាំងពីរនាក់សោតក៏ស្តាប អង្អែល ។បេ។ ចាប់ ពាល់ កាយរបស់កិក្ខុនោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដឹងច្បាស់នូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីសោតក៏ស្តាប អង្អែល ។បេ។ ចាប់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយកិក្ខុនោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ក៏ព្យាយាមដោយកាយ ដឹងច្បាស់នូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីតាំងពីរនាក់ថាជាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីតាំងពីរនាក់នោះ ស្តាប អង្អែល ។បេ។ ចាប់ ពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយរបស់កិក្ខុនោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុក៏មានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ហើយព្យាយាមដោយកាយ

ជស្សុំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច ទុតិយំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ទុកោ ច តំ កិក្ករស្ស កាយបដិពទ្ធេន កាយបដិពទ្ធំ អាមសតិ បរាមសតិ ។បេ។ គណ្ហាតិ ឆុបតិ សោវនាធិប្បាយោ កាយេន កាយមតិ ជស្សុំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ ឥត្ថី ច ហោតិ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ឥត្ថី ច តំ កិក្ករស្ស ឯសុក្កណ្ឌេយេន កាយំ អាមសតិ បរាមសតិ សោវនាធិប្បាយោ កាយេន កាយមតិ ជស្សុំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិំ ទុក្កដស្ស ។ ទ្វេ ឥត្ថិយោ ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ឥត្ថិយោ ច តំ កិក្ករស្ស ឯសុក្កណ្ឌេយេន កាយំ អាមសន្តិ បរាមសន្តិ សោវនាធិប្បាយោ កាយេន កាយមតិ ជស្សុំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច ទុតិយំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច ទុកោ ច តំ កិក្ករស្ស ឯសុក្កណ្ឌេយេន កាយំ អាមសន្តិ បរាមសន្តិ សោវនាធិប្បាយោ កាយេន កាយមតិ

ដ៏ឆ្ងាស់នូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីនឹងខ្លួយ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនោះថាជាស្រីពិតមែន ហើយមានសេចក្តីត្រេកអរ ជនទាំងពីរនោះស្អប អង្អែល ។ បេ ។ ចាប់ ពាល់ នូវតុដែលជាប់នឹងកាយកិក្ខុនោះ ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុក៏មានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ហើយព្យាយាមដោយកាយ ដ៏ឆ្ងាស់នូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុក៏សំគាល់ថាស្រីពិតមែន ហើយមានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីនោះស្អប អង្អែល នូវកាយរបស់កិក្ខុនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុក៏មានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ហើយព្យាយាមដោយកាយ ដ៏ឆ្ងាស់នូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុក៏សំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់នោះថាជាស្រីពិតមែន ហើយមានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រី (ទាំងពីរនាក់នោះ) ស្អប អង្អែល នូវកាយរបស់កិក្ខុនោះ ដោយនិស្សគ្គិយ-វត្ថុ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុក៏មានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ហើយព្យាយាមដោយកាយ ដ៏ឆ្ងាស់នូវផស្សៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីនឹងខ្លួយ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនោះថាជាស្រី មានសេចក្តីត្រេកអរ ជនទាំងពីរនោះ ស្អប អង្អែល កាយរបស់កិក្ខុនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុក៏មានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ហើយព្យាយាមដោយកាយ

ฉสฺฐี ปฏิวิภาตา อาปตฺตี ทุกฺกฏา ฯ ส ฺ ฐี จ โหติ สตฺตมฺยตฺเถ จ สฺมึ จ อิทมฺหิ อสฺมึ ปจฺจเย ปรมฺหิ ฯ ฉฏฺฐี ปฏิวิภาตา อาปตฺตี ทุกฺกฏา ฯ ฉฏฺฐี จ ปณฺณาสา จ อุกฺกฏฺฐา สตฺตมฺยตฺเถ จ อุสา จ อิทมฺหิ อสฺมึ ปจฺจเย ปรมฺหิ ฯ ฉฏฺฐี ปฏิวิภาตา อาปตฺตี ทุกฺกฏา ฯ สตฺตมี จ ปญฺจมี จ ฉฏฺฐี จ สตฺตมฺยตฺเถ จ สฺมึ จ อิทมฺหิ อสฺมึ ปจฺจเย ปรมฺหิ ฯ สตฺตมี ปฏิวิภาตา อาปตฺตี ทุกฺกฏา ฯ

ដ៏ធំច្បាស់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុកំសំគាល់ថាស្រីពិតមែន កំមានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីនោះសោតកំស្ទាប អង្អែលនូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយកិក្ខុនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព កំព្យាយាមដោយកាយ ដ៏ធំច្បាស់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់ថាជាស្រីពិតមែន កំមានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីទាំងនោះសោតកំស្ទាប អង្អែលនូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយកិក្ខុនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព កំព្យាយាមដោយកាយ ដ៏ធំច្បាស់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីទំាងខ្លួយ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនោះថាជាស្រី កំមានសេចក្តីត្រេកអរ ជនទាំងពីរនោះសោតកំស្ទាប អង្អែល នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយកិក្ខុនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព កំព្យាយាមដោយកាយ ដ៏ធំច្បាស់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីជាប្រាកដ កិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រីពិតមែន កំមានសេចក្តីត្រេកអរ ស្រីនោះសោតកំស្ទាប អង្អែល នូវនិស្សគ្គិយវត្ថុរបស់កិក្ខុនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព កំព្យាយាមដោយកាយ ដ៏ធំច្បាស់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ[1] ។

---

๑ មិនមែនត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ព្រោះនិស្សគ្គិយវត្ថុប៉ះគ្នានោះទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដព្រោះព្យាយាមដោយកាយ គំរាយវិការៈមានដូចគ្រាមដៃ ញាក់ចិញ្ចើម ងក់ក្បាល ប៉ប្រិចភ្នែកជាដើម (អដ្ឋកថា)។

ទ្វេ ឥត្ថិយោ ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ ឥត្ថីសញ្ញី សារេត្វា ច ឥត្ថិយោ ច នំ កិញ្ចិស្ស ឯសុក្កិយេន ឯសុក្កិយំ អាមសន្តិ បរាមសន្តិ សេរិតាធិប្បាយោ កាយេន វាយមតិ ឧស្សុំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច ទុតិយំ ឥត្ថីសញ្ញី សារេត្វា ច ទុកោ ច នំ កិញ្ចិស្ស ឯសុក្កិយេន ឯសុក្កិយំ អាមសន្តិ បរាមសន្តិ សេរិតាធិប្បាយោ កាយេន វាយមតិ ឧស្សុំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។

(៨៥) សេរិតាធិប្បាយោ កាយេន វាយមតិ ឧស្សុំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ សេរិតាធិប្បាយោ កាយេន វាយមតិ ន ច ឧស្សុំ បដិវិជានាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សេរិតាធិប្បាយោ ន ច កាយេន វាយមតិ ឧស្សុំ បដិវិជានាតិ អនាបត្តិ ។ សេរិតាធិប្បាយោ ន ច កាយេន វាយមតិ ន ច ឧស្សុំ បដិវិជានាតិ អនាបត្តិ ។ មោក្ខាធិប្បាយោ កាយេន វាយមតិ ឧស្សុំ បដិវិជានាតិ អនាបត្តិ ។

ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់នោះថាជាស្រីពិតមែន **ក៏មាន**សេចក្តីត្រេកអរ ស្រីទាំងនោះសោតក៏ស្អប អង្អែល នូវនិស្សគ្គិយវត្ថុរបស់កិក្ខុនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព កំពុងយាមដោយកាយ ដងចប្បាសន់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីនឹងខ្លួយ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនោះថាជាស្រី ហើយមានសេចក្តីត្រេកអរ ជនទាំងពីរនោះ ស្អប អង្អែល នូវនិស្សគ្គិយវត្ថុរបស់កិក្ខុនោះ ដោយនិស្សគ្គិយវត្ថុ (របស់ខ្លួន) កិក្ខុក៏មានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព ហើយពុយាយាមដោយកាយ ដងចប្បាសន់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។

(៨៩) កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព កំពុងយាមដោយកាយ ដងចប្បាសន់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព កំពុងយាមដោយកាយ តែមិនដងចប្បាសន់នូវផស្ស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព តែមិនពុយាយាមដោយកាយ គ្រាន់តែដងចប្បាសន់នូវផស្ស មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងសេព តែមិនពុយាយាមដោយកាយ មិនដងចប្បាសន់នូវផស្ស មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងដោះខ្លួនឲ្យរួច កំពុងយាមដោយកាយ ដងចប្បាសន់នូវផស្ស មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ

โมหกฺขาธิปฺปายโย กายเจ กายทฺวารสฺส น จ ทฺวารปฺปวตฺติ อนาปตฺติ ฯ โมหกฺขาธิปฺปายโย น จ กายเจ กายทฺวารปฺปวตฺติ อนาปตฺติ ฯ โมหกฺขาธิปฺปายโย น จ กายเจ กายทฺวารสฺส น จ ทฺวารปฺปวตฺติ อนาปตฺติ ฯ

(๘๖) อนาปตฺติ อสญฺจิจฺจ อสติยา อชานนฺตสฺส อสาธิยนฺตสฺส ขิตฺตจิตฺตสฺส เวทนาฏฺฏสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

(๘๗) มาตา ปิตา จ อกิตฺวา ชายา ยตฺถ นิวตฺตเร
สุตฺวา มตา ตีรญฺญาตา นารุฬฺหสลิลา กายา จ
สงฺฆาฏิยา สงฺฆิมโต อาณา ปุพฺพา ภยา จ ทฺวิน จ
ธนญฺจ ปตฺตปริหาเรสิ ภาชนา ภยทีปิ[๑]ตา ฯ

---

๑ ม ทีปิโต ฯ

កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងដោះខ្លួនឲ្យរួច ក៏ព្យាយាមដោយកាយ តែមិនដឹងច្បាស់នូវផស្សៈ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងដោះខ្លួនឲ្យរួច តែមិនព្យាយាមដោយកាយ គ្រាន់តែដឹងច្បាស់នូវផស្សៈ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។ កិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីនឹងដោះខ្លួនឲ្យរួច តែមិនព្យាយាមដោយកាយ មិនដឹងច្បាស់នូវផស្សៈ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(៨៦) អាបត្តិមិនមាន (ដល់កិក្ខុ ៨ ពួក) គឺ កិក្ខុមិនភ្លេច ១ កិក្ខុភ្លេចស្មារតី ១ កិក្ខុមិនដឹង ១ កិក្ខុមិនត្រេកអរ ១ កិក្ខុឆត ១ កិក្ខុមានចិត្តរវើរវាយ ១ កិក្ខុដែលវេទនាគ្របសង្កត់ ១ កិក្ខុជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ១ ។

(៨៧) (មាតិកានុក្រម គឺបញ្ជីរឿងតាមរបៀបដូចមានសេចក្តីខាងក្រោយនេះ)

រឿងមាតា រឿងធីតា រឿងបងប្អូនស្រី រឿងប្រពន្ធ រឿងយក្សស្រី រឿងខ្មែរ រឿងស្រីដេកលក់ រឿងស្រីស្លាប់ រឿងតិរច្ឆានញ៉ី រឿងរូបបំឡាក់ឈើ (រូបតុក្កតា) រឿងស្រីចាប់កៀកកិក្ខុ រឿងស្រីឡើងលើស្ពាន រឿងផ្លូវ រឿងដើមឈើ រឿងទូក រឿងរទេះ រឿងដំបង រឿងកិក្ខុច្រានស្រីដោយជាតិ រឿងស្រីថ្វាយបង្គំកិក្ខុ រឿងកិក្ខុព្យាយាមចាប់ស្រីតែចាប់មិនត្រូវ ។

[๘๘] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ มาตุยา มาตุคาเมน อาทิสติ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ กจฺจิ นุ โข อหํ สงฺฆาทิเสสํ อาปตฺตึ อาปชฺชามิ ฯ ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสิ ฯ อนาปตฺตึ ภิกฺขู สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ ธาตุยา ธาตุคาเมน อาทิสติ ฯ เปฯ ภคินิยา ภคินิเปเมน อาทิสติ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสิ ฯ อนาปตฺตึ ภิกฺขู สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ฯ

[๘๙] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ ปุราณทุติยิกาย กายสංสคฺคํ สมาปชฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เปฯ อาปตฺตึ ตฺวํ ภิกฺขุ อาปชฺโช สงฺฆาทิเสสสฺสาติ ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ ยกฺขินิยา กายสංสคฺคํ สมาปชฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เปฯ อนาปตฺตึ ภิกฺขู สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ เตน

(๘๘) សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប ចាប់ពាល់មាតាដោយសេចក្តីស្រឡាញ់មាតា ។ កិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យថា អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែរឬ ។ ទើបក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប ចាប់ពាល់កូនស្រី ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់កូនស្រី ។ បេ ។ ចាប់ពាល់បងប្អូនស្រី ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់បងប្អូនស្រី ។ កិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ ។ ទើបក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

(๘๙) សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប ចាប់កាយស្រីជាប្រពន្ធពីដើម ។ កិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូប ចាប់ត្រូវកាយយក្សស្រី ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

ขา บน สมเยน อญฺญตเร ภิกฺขุ ปณฺฑุกสฺส กายสกฺขิ สมาปชฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจ อเหาสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลิงฺคสฺส ฯ เตน ขา บน สมเยน อญฺญตเร ภิกฺขุ นปุสกสฺส กายสกฺขิ สมาปชฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจ อเหาสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภิกฺขุ อุภโตพฺยญฺชนกสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ เตน ขา บน สมเยน อญฺญตเร ภิกฺขุ มาตุยา กายสกฺขิ สมาปชฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจ อเหาสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ปุลฺลิงฺคสฺส ฯ เตน ขา บน สมเยน อญฺญตเร ภิกฺขุ ตาวตเกน กายสกฺขิ สมาปชฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจ อเหาสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ เตน ขา บน สมเยน อญฺญตเร ภิกฺขุ นารุฬหเกน กายสกฺขิ สมาปชฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจ อเหาสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง จับต้องกายมนุษย์หญิง ฯ ภิกษุนั้นมีความสงสัย ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูกรภิกษุ ไม่ต้องอาบัติสังฆาทิเสส แต่ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง จับต้องกายหญิงที่เกิดในวันนั้นเอง ฯ ภิกษุนั้นมีความสงสัย ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูกรภิกษุ ท่านต้องอาบัติสังฆาทิเสสแล้ว ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง จับต้องกายหญิงตายแล้ว ฯ ภิกษุนั้นมีความสงสัย ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูกรภิกษุ ไม่ต้องอาบัติสังฆาทิเสส แต่ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง จับต้องกายสัตว์ดิรัจฉานตัวเมีย ฯ ภิกษุนั้นมีความสงสัย ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูกรภิกษุ ไม่ต้องอาบัติสังฆาทิเสส แต่ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ สมัยนั้นแล ภิกษุรูปหนึ่ง จับต้องรูปปั้นหญิง ฯ ภิกษุนั้นมีความสงสัย ฯ เป ฯ พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูกรภิกษุ ไม่ต้องอาบัติสังฆาทิเสส แต่ต้องอาบัติทุกกฏ ฯ

[๙๐] เตน โข ปน สมเยน สมฺพหุโล ภิกฺขุ ภิกฺขุนิโย อญฺญตรํ ภิกฺขุ สมฺปิเยน ตาทิสเกน ปาปเกน ทิฏฺฐิคตเกน นสฺสาเปนฺติ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ สาธิยสิ นุ โข ภิกฺขุนิโย ภิกฺขุ นาสาปนาย ปฏิปชฺชิตุนฺติ ฯ อถ โข ภควา อายสฺมนฺตานญฺเจว ภิกฺขูนิโย จ ภิกฺขู อนาปตฺติ ภิกฺขุ นาสาปนาย ปฏิปชฺชนฺตสฺสาติ ฯ

[๙๑] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุนี ภิกฺขุ ทิฏฺฐิยา อกิริยาย สณฺฐหนฺตี สารเทน สญฺจิจฺจ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อถ โข ภควา อายสฺมนฺตานญฺเจว ภิกฺขูนิโย จ ภิกฺขู อนาปตฺติ ภิกฺขุ สณฺฐหนฺตสฺสาติ ฯ

[๙๒] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุนี ภิกฺขุ ทิฏฺฐิ ปฏิปตฺเต ปสฺสิตฺวา สารเทน อสฺสาเทนฺตี ปหาสิ อกาสิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อถ โข ภควา อายสฺมนฺตานญฺเจว ภิกฺขูนิโย จ ภิกฺขู อนาปตฺติ ภิกฺขุ อสฺสาเทนฺตสฺสาติ ฯ

[๙๓] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุนี ภิกฺขุ ทิฏฺฐิยา อกิริยาย ปุจฺฉิ สารเทน สญฺจิจฺจ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อถ โข ภควา อายสฺมนฺตานญฺเจว ภิกฺขูนิโย จ ภิกฺขู อนาปตฺติ ภิกฺขุ ปุจฺฉนฺตสฺสาติ ฯ

(๙๐) សម័យមួយនោះ មានស្រីច្រើននាក់ចាប់ភៀកភិក្ខុ ๑ រួបនាំទៅដោយដើមដៃគន ๆ គ្នា ฯ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្វេយ ฯបេฯ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសួរថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រេកអរដែរឬ ฯ ភិក្ខុនោះក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គមិនត្រេកអរទេ ฯ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ (បើ) មិនត្រេកអរ មិនត្រូវអាបត្តិទេ ฯ

(๙๑) សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏ចាប់អង្អែនស្ពានដែលស្រីកំពុងឡើង ฯ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្វេយ ฯ បេ ฯ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្តឹមអាបត្តិទុក្កដ ฯ

(๙๒) សមយ័នោះឯង ភិក្ខុមួយរូប ប្រទះស្រីកងផ្លូវដួបគ្នា មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏ទង្គិចស្រីនោះដោយចង្កេះស្មា ฯ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្វេយ ฯ បេ ฯ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ฯ

(๙๓) សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏អង្អែនដើមឈើដែលស្រីឡើង ฯ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្វេយ ฯ បេ ฯ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្តឹមអាបត្តិទុក្កដ ฯ

[๙๔] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร กิกฺกี สตฺถิยา อกิตฺตึ นาม สารตฺตา สงฺกเลสิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ กิกฺกี สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ฯ

[๙๕] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร กิกฺกี สตฺถิยา ตถาคตสฺส วณฺณํ สารตฺตา อาวิญฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ กิกฺกี สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร กิกฺกี สตฺถิยา ตถาคตสฺส ธมฺมสฺส วณฺณํ สารตฺตา อาวิญฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ กิกฺกี สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ

[๙๖] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร กิกฺกี สารตฺตา สตฺถุ ปตฺตสฺส ปณามเมสิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ กิกฺกี สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ

[៨៤] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏អង្រួនទូក ដែលស្រីទេវធីតាដទៃ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រាមអាបត្តិទុក្កដ ។

[៨៥] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏ចាប់ ពាញខ្សែដែលស្រីកំពុងកាន់ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រាម អាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏ចាប់ពាញដំបងដែលស្រីកំពុងកាន់ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រាមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

[៨៦] សម័យនោះឯង កិកុមួយរូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏ចាន ស្រែដោយចុាត្រ ។ កិកុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិកុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រាមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ สตฺถุยา วณฺณิยา สาวเตฺถ จาตุ ทฺทาเรสิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อเหาสิ ฯเปฯ อาปตฺตึ ตุมฺเห ภิกฺขุ อาปชฺเช สงฺฆาทิเสสนฺติ ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ สตฺถุ กเหาสฺมีติ ภเยน ลชฺชาย น ภุปิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อเหาสิ กจฺจิ นุ โข อหํ สงฺฆาทิเสสํ อาปตฺตึ อาปชฺโชติ ฯ ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสิ ฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ฯ

ตติยสงฺฆาทิเสสํ นิฏฺฐิตํ ฯ

សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប កាលស្រីកំពុងថ្វាយបង្គំ មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏លើកដើងឡើងរងឲ្យចំពប់ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុមួយរូប គិតថាអញទំងន់ចាប់ស្រី ក៏ព្យាយាមតែចាប់មិនត្រូវ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យថា អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយដឹង ។ ទើបគ្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

សង្ឃាទិសេសទី ២ ចប់ ។

តតិយសង្ឃាទិសេសំ

[៨៧] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ អរញ្ញេ វិហរតិ(១) ។ តេន ខោ បន សមយេន សព្ពបាលិ ឥត្ថិយោ អាវាសំ អាវាសំសុ វិហារបេក្ខិតាយោ ។ អថខោ តា ឥត្ថិយោ យេនាយស្មា ឧទាយិ តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ ឯតទវោចុំ ឥច្ឆាម មយំ ភន្តេ អយ្យស្ស វិហារំ បេក្ខិតុន្តិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧទាយិ តា ឥត្ថិយោ វិហារំ បេក្ខាបេត្វា តាសំ ឥត្ថីនំ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្ស វណ្ណំបិ ភណតិ អវណ្ណំបិ ភណតិ យាចតិបិ អាយាចតិបិ បុច្ឆតិបិ បដិបុច្ឆតិបិ អាចិក្ខតិបិ អនុសាសតិបិ អវក្កោសតិបិ ។ យា តា ឥត្ថិយោ ឯទ្ធតា(២) ឩត្តិតា អហិរិកាយោ(៣) អនោសុំ(៤) តា អាយស្មតា

---

១ ឥតោ បរំ ឧ. ម. ជោតព្ពកេសុ តស្សាយស្មតោ វិហារោ អភិរូបោ ហោតិ ទស្សនីយោ បាសាទិកោតិ បញ្ញាយតិ ។ ២-៣ ឧ. ម ជោតព្ពកេសុ ឯឡ្ឌិកា ឆុត្តិកា អហិរិកាតិ បញ្ញាយតិ ។ ៤ តេសុ អយំ បាឋោ ន ទិស្សតិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៣

[៤៧] សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅវត្តជេតវនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុសម្រេចតវិយោបថនៅក្នុងព្រៃ ។ គ្រានោះ មានស្ត្រីច្រើននាក់ជាពួកអ្នកត្រូវការមើលវិហារ ហើយកំនាំគ្នាទៅកាន់អាភម ។ ស្ត្រីទាំងនោះក៏ចូលទៅរកឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុក្នុងពេលនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន យើងទាំងឡាយចង់មើលវិហាររបស់លោកម្ចាស់ ។ លំដាប់នោះ ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុ ក៏នាំស្ត្រីទាំងនោះមើលវិហារចប់ហើយ ពោលសរសើរខ្លះ ពោលបង្អាប់ខ្លះ សូមខ្លះ អង្វរខ្លះ ស្តីខ្លះ ស្តីតបខ្លះ ប្រាប់ខ្លះ ប្រៀនប្រដៅខ្លះ ដេរខ្លះ ចំពោះវត្ថុមគ្គនឹងបស្សាវមគ្គនៃស្ត្រីទាំងនោះ ។ ស្ត្រីណាដែលគ្មានសេចក្តីខ្វាចជាស្ត្រីអ្នកលេងឥតមានអៀនខ្មាស ស្ត្រីនោះក៏ញញឹមញញែញញែម និយាយបញ្ជោរ សើចអ្អាកអ្អាយចំអន់ជាមួយនឹងឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុ

ฐ ธ า ย ิ ก า ส ง ฺ ฆ ุ ท ฺ ธ ส ฺ ส ิ ป ิ ฉ ล ฺ ล ช ฺ ช ิ ต ฺ ว า ป ฏ ิ ญ ฺ ญ า ย ต ส ฺ ส ภ ิ ก ฺ ข ุ น ี ส ฺ ส น ิ ส ฺ ส ก ฺ ก ป ฏ ิ ป ฺ ป ส ฺ ส ม ฺ ภ ว ต ี ต ิ ว ุ จ ฺ จ ต ิ ต ส ฺ ม ิ ง ว ิ ห ิ ต ฺ ว า ต ส ฺ ส

ចំណែកខាងស្រីណាដែលមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ស្រីនោះចេញមកក៏ពោលទោសឧទាយិភិក្ខុថាំងឡាយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ការនេះគ្មានល្អាក់ចុំឯ គ្មានគួរសមសោះ ចុះហេតុអ្វីក៏លោកម្ចាស់ឧទាយិនិយាយយ៉ាងនេះ សូម្បីដល់ទៅប្តី បើនិយាយយ៉ាងនេះ ក៏យើងថាំងឡាយមិនចូរថ្នាំដែរ ។ ភិក្ខុថាំងឡាយឯណាដែលមានសេចក្តីចូរថ្នាតិចជាអ្នកសន្តោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ជាអ្នករង្កៀស ចូរថ្នាតែខាងការរៀនសូត្រ ភិក្ខុថាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា ចុះហេតុអ្វី ចានជាឧទាយីភិក្ខុដ៏មានអាយុ ពោលចង់មាតុគ្រាមដោយសំដីអាក្រក់ (ជូរច្មារ) ។ កាលនោះ ភិក្ខុថាំងនោះ យកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយត្រាស់សួរឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុក្នុងកាលនោះថា ម្នាលឧទាយិ ចានពិតថាអ្នកឯងពោលចង់មាតុគ្រាមដោយសំដីអាក្រក់មែនឬ ។ ឧទាយិភិក្ខុក្រាបទូលថាបពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ (សេចក្តីនុ៎ះ) ពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលបុរសសោះសូន្យ ដំណើរនេះមិនគំនង មិនសមគួរ មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណ មិនគប្បីសោះ មិនគួរធ្វើសោះ នែមោឃបុរស ចុះហេតុអ្វី ចានជាអ្នកឯងពោលចង់មាតុគ្រាមដោយសំដីអាក្រក់ (ជូរច្មារ)

ทิฏฺฐาสีสฺสาสีสนฺติ ยตฺถ ยตฺถา ปเวเยฺย ปุริสา อาเนตฺวา ปาเตยฺยุ. ยตฺถ วาตาย ปฏฺฐาย เนสาทา ปเวเยฺย ปาเตยฺยุ ฯ เป ฯ ตาทิเสปิ ฐาเน วุตฺถสมาโน อตฺตาโน เนตฺวา ปุริสา อปฺปสฺสาทนฺติ ปาปสาธาย ฯ เป ฯ ฆายนฺโต ปน ตีหากาเรหิ ฆานมฺปิ สีลาทิคุณนฺติ ทฺวิธาปิ ยโต ปน ตีหากาเรหิ ทิฏฺฐาปิ วิปริณามเนน จิตฺตสฺส มารมฺมณาทีสุ ทุฏฺฐภาวาทิ ปกาเรหิ ทิฏฺฐาเสยฺยาทิ ยถาสกํ ยุตฺต ยุตฺตสฺมึ เยวุปฺปชฺชนฺตีติ สงฺขฺยาทิ-สเมสาติ ฯ

(๙๘) ยโต ปนาติ ยโต ยทิเสน ฯ เป ฯ ตีหากาเรหิ ฯ เป ฯ อยมฺปิ ฆานสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปโต ตีหากาเรหิ ฯ ทิฏฺฐาปิ นาม สารตฺเถ อเปกฺขาย ปฏิพนฺธ-จิตฺตา ฯ วิปริณามนฺติ ราคูปคิ จิตฺตสฺส วิปริณามนฺ ทุฏฺฐูปคิ จิตฺตสฺส วิปริณามนฺ มูฬฺหูปคิ จิตฺตสฺส วิปริณามนฺ อปิจ ราคูปคิ จิตฺตสฺส ฆานสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปตสฺส วิปริณามนฺติ ฯ

ម្នាលមោឃបុរស ធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយអនេកបរិយាយ (សុទ្ធតែ) ដើម្បីប្រាសចាកតម្រេក មិនមែនសំដែងឲ្យប្រកបដោយតម្រេកឡើយ ។ បេ ។ ការរម្ងាប់សេចក្តីក្តៅក្រហាយព្រោះកាមទាំងឡាយ ក៏តថាគតសំដែងរួចអស់ហើយតើ មិនមែនឬ នែមោឃបុរស ដំណើរនេះមិនមែននាំឲ្យដែះថ្ងាដល់ជនដែលមិនទាន់ដែះថ្ងា (នោះ) ទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ គប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះដូច្នេះថា ភិក្ខុណាមួយ គឺពាគ្រែបសង្កត់ហើយមានចិត្តប្រែប្រួល និយាយចង់មាតុគ្រាមដោយសំដីអាក្រក់ ដូចប្រុសកំឡោះនិយាយចង់ស្រីក្រមុំដោយសំដីដែលប្រកបដោយមេថុន ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៩៨) ត្រង់ពាក្យថា ណាមួយ អធិប្បាយថា ឯណាក៏ដោយ ។បេ។ ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុ ។ បេ ។ (ភិក្ខុដែលបានសម្រេចឧបសម្បទាដោយញត្តិចតុត្ថកម្មវាចាដ៏គ្រឹមត្រូវ) តថាគតសំដៅឲ្យឈ្មោះថា ភិក្ខុក្នុងអត្តនេះ ។ ត្រង់ពាក្យថា គឺពាគ្រែបសង្កត់ហើយ សេចក្តីថា ភិក្ខុដែលត្រេកអរ មានសេចក្តីអាឡោះអាល័យ មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ ។ ត្រង់ពាក្យថា មានចិត្តប្រែប្រួល សេចក្តីថា ចិត្តដែលត្រេកអរ ក៏ហៅថាប្រែប្រួល ចិត្តដែលខឹង ក៏ហៅថា ប្រែប្រួល ចិត្តដែលវង្វេង ក៏ហៅថាប្រែប្រួល ប៉ុន្តែក្នុងអត្តនេះ តថាគតសំដៅយកចិត្តដែល

มาตุคาเมา ชาม มนุสฺสิตฺถี ฉ ยกฺขี ฉ เปตี ฉ **ติรจฺฉานคตา วิญฺญู** ปฏิพลา **สุภา-สิตทุพฺภาสิตสฺส ทุฏฺฐุลฺลาทุฏฺฐุลฺลสฺส** อาชานิตุ ฯ **ทุฏฺฐุลฺลา ชาม** ภิกฺขุ **วจฺจมคฺคปสฺสาวมคฺคเมถุนธมฺม-ทุฏฺฐุลฺลา ชาม** ภิกฺขุ **วจฺจมคฺคปสฺสาวมคฺคเมถุนธมฺมปฺป-ฏิสญฺญุตฺตา** ภิกฺขุ ฯ **ทิคาสเยปฺปาติ** อฏฺฐาเนเ วุจฺจติ ฯ **ยถาติ** ยุวา **ยุวาติสฺส** ยถาเว **ตรุณาติ** ตรุณี **คามเภาติ คามเภาติสฺส** ฯ **เมถุนูปสญฺหิตา-หีติ เมถุนธมฺมปฺปฏิสญฺญุตฺตาหีติ** ภิกฺขูหีติ ฯ **สงฺฆาทิ-เสสาติ** ฯเป ฯ **เนลปิ วุจฺจติ สงฺฆาทิเสสาติ** ฯ

(๙๙) **เทฺว มาตฺตา อาทิสฺส วณฺณาติ กณาติ อาวณฺณาติ กณาติ ยาจตีติ อายาจตีติ ปุจฺฉตีติ ปฏิปุจฺฉตีติ อาจิกฺขตีติ อนุสาสตีติ อาณาเปตีติ** ฯ

(๑๐๐) **วณฺณา กณาติ ชาม เทฺว มาตฺตา ถาว-เมตีติ วณฺณาติ ปสํสตีติ** ฯ **อาวณฺณาติ กณาติ ชาม เทฺว มาตฺตา ขุสตีติ วมฺภตีติ ครหาติ** ฯ **ยาจตีติ ชาม เนหีติ เม ธนาหีติ เม**

ត្រែកអាឡ្យ ឈ្មោះថា ចិត្តវៃប្រែប្រួល ។ មនុស្សស្រីដែលដឹងសេចក្តី ឆ្លៀវឆ្លាស អាចដឹងប្រាស់នូវពាក្យដែលគេនិយាយល្អនឹងអាក្រក់ សំដីគួរនឹងមិនគួរ ហៅថា មាតុគ្រាម (ក្នុងសិក្ខាបទនេះ) ឯយក្សស្រី ប្រែតស្រី តិរច្ឆានញី មិនហៅថា មាតុគ្រាមទេ ។ ឯសំដីដែលហៅថាអាក្រក់នោះ ចាន់ជាសំដីដែលប្រកបដោយមេថុនធម្មចំពោះវច្ចមគ្គនឹងបស្សាវមគ្គ ។ សេចក្តីប្រតិត្តិល្មើស តថាគតត្រាស់ហៅថា និយាយចង់ ។ ត្រង់ពាក្យថា ដូចប្រុសកំឡោះនិយាយចង់ស្រីក្រមុំ សេចក្តីថា ប្រុសកំឡោះនិយាយចង់ស្រីក្រមុំ ប្រុសដំទង់និយាយចង់ស្រីដំទង់ ប្រុសអ្នកបរិភោគកាមនិយាយចង់ស្រីអ្នកបរិភោគកាម ។ ត្រង់ពាក្យថា ដោយសំដីដែលប្រកបដោយមេថុន គឺសំដីដែលប្រកបត្រមចំពោះដោយមេថុនធម្ម ។ ត្រង់ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយពិស្តារក្នុងសង្ឃាទិសេសទី ១ រួចហើយ ។

(៩៩) ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី សូមក្តី អង្វរក្តី សួរក្តី សួរបញ្ជាក់ក្តី ប្រាប់ក្តី ប្រៀនប្រដៅក្តី ដេរក្តី ចំពោះទ្វារមគ្គទាំងពីរ ។

(១០០) កិក្ខុនិយាយស្ទើបពណ៌នាសរសើរទ្វារមគ្គទាំងពីរ ហៅថា ពោលសរសើរ ។ កិក្ខុដេរតិះដៀលនិន្ទាទ្វារមគ្គទាំងពីរ ហៅថា ពោលបង្អាប់ ។ កិក្ខុនិយាយថា នាងចូរឲ្យ (មេថុនធម្ម) ដល់អាត្មា នាងចូរ

អរហាសំ មេ ធាតុន្តិ ។ អាយាចតំ ធាម
កាធា តេ មាតា បសីទិស្សតិ កាធា តេ
បិតា បសីទិស្សតិ កាធា តេ នេវតាយោ ប-
សីទិស្សន្តិ កាធា តេ សុខណោ សុលយោ
សុមុហុត្តោ ភវិស្សតិ កាធា តេ មេថុនំ ធម្មំ
លភិស្សាមីតិ ។ បុច្ឆតិ ធាម កច្ចំ តុំ សាមិកាស្ស
នេសិ កច្ចំ ជារស្ស នេសីតិ ។ បដិបុច្ឆតិ ធាម
ឃំ ភិរ តុំ សាមិកស្ស នេសិ ឃំ ជារស្ស
នេសីតិ ។ អាចិក្ខតិ ធាម បុរេ្ជា ភណាតិ ឃំ
នេហិ ឃំ នេន្តិ សាមិកស្ស បិយា ភវិស្សសិ
បធាធា ចាតិ ។ អនុសាសតិ ធាម អបុរេ្ជា ភណាតិ
ឃំ នេហិ ឃំ នេន្តិ សាមិកស្ស បិយា ភវិស្សសិ
មធាធា ចាតិ ។ អញ្ញាសតិ ធាម អនិមិត្តាសិ

ជាកំពាន (មេថុនធម្ម) ដល់អាត្មា នាងគួរឲ្យ (មេថុនធម្ម) ដល់អាត្មា ហៅថា សូម ។ កិកុនិយាយថា មាតារបស់នាងនឹងដែរថ្ងាក្នុងកាលណា បិតារបស់នាងនឹងដែរថ្ងាក្នុងកាលណា ទេវតាទាំងឡាយរបស់នាងនឹងដែរថ្ងាក្នុងកាលណា ពេលល្អ ស្រួចកំល្អ យាមល្អ របស់នាងនឹងមានក្នុងកាលណា អាត្មានឹងបាននូវមេថុនធម្មរបស់នាងក្នុងកាលណា (និយាយយ៉ាងនេះ) ហៅថា អង្វរ ។ កិកុនិយាយថា នាងឲ្យ (មេថុនធម្ម) ដល់ប្តីដូចម្តេច នាងឲ្យ (មេថុនធម្ម) ដល់សហាយដូចម្តេច (យ៉ាងនេះ) ហៅថា សួរ ។ កិកុនិយាយថា បានឮថា នាងឲ្យ (មេថុនធម្ម) ដល់ប្តីយ៉ាងនេះ នាងឲ្យ (មេថុនធម្ម) ដល់សហាយយ៉ាងនេះ ដូច្នេះ ហៅថា សួរបញ្ជាក់ ។ កិកុដែលស្រីសួរហើយនិយាយថា នាងចូរឲ្យ (មេថុនធម្ម) យ៉ាងនេះ កាលបើឲ្យ (មេថុនធម្ម) យ៉ាងនេះ នាងឯងនឹងជាទីស្រឡាញ់ផង ជាទីគាប់ចិត្តផង របស់ប្តី ដូច្នេះ ហៅថាច្បាប់ ។ កិកុដែលស្រីមិនសួរសោះទេ ស្រាប់តែនិយាយថា នាងចូរឲ្យ (មេថុនធម្ម) យ៉ាងនេះ កាលបើឲ្យ (មេថុនធម្ម) យ៉ាងនេះ នាងឯងនឹងជាទីស្រឡាញ់ផង ជាទីគាប់ចិត្តផង របស់ប្តី ដូច្នេះ ហៅថា ប្រៀនប្រដៅ ។ កិកុពោលពាក្យថា មេគ្មាននិមិត្ត

ฉินฺนมูลกานิ อเลหิตานิ อปูเวหิตานิ ปุพฺพณฺณาปรณฺณานิ ยถาปริโภคานิ ปริภุญฺชิตฺวา ปริภุญฺชิตฺวา ยถาสุขานิ เสยฺยานิ สยิตฺวา สยิตฺวา ปุน ปจฺจาคจฺฉนฺติ ฯ

(๑๐๑) ๙ตฺตี จ โหนฺติ ๙ตฺตีสญฺญี สารตฺโต จ กิกฺกิ จ นิ ๙ตฺติยา วฑฺฒกฺกิ ปสฺสาวกฺกิ อาทิสฺส วณฺณิ กณาติ อวณฺณิ กณาติ ยาจติ อยาจติ ปุจฺฉติ อปุจฺฉติ ปฏิปุจฺฉติ อาจิกฺขติ อนุสาสติ อกฺกาสติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ๙ตฺตี จ โหติ เวมติกา ปณฺฑกสญฺญี ปุริสสญฺญี ติรจฺฉานคตสญฺญี สารตฺโต จ กิกฺกิ จ นิ ๙ตฺติยา วฑฺฒกฺกิ ปสฺสาวกฺกิ อาทิสฺส วณฺณิ กณาติ อวณฺณิ กณาติ ฯ เป ฯ อกฺกาสติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ปณฺฑกา จ โหติ ปณฺฑกสญฺญี สารตฺโต จ กิกฺกิ จ นิ ปณฺฑกสฺส วฑฺฒกฺกิ ปสฺสาวกฺกิ อาทิสฺส วณฺณิ กณาติ อวณฺณิ กณาติ ฯ เป ฯ อกฺกาสติ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ฯ ปณฺฑกา จ โหติ เวมติกา ปุริสสญฺญี ติรจฺฉานคตสญฺญี ๙ตฺตีสญฺญี สารตฺโต จ กิกฺกิ จ นิ

មេមានហេតុគ្រាន់តែជានិមិត្ត មេគ្មានឈាម មេមានឈាមជានិច្ច មេមានកំណាត់សម្ពត់ជានិច្ច មេហូរឈាមជានិច្ច មេសិវិរាណី[1] មេស្រីខ្ទើយ មេស្រីមានរូបដូចប្រុស មេមានទ្វារមគ្គរលាយចូលគ្នា មេខុកតោព្យញ្ជនកដូច្នេះ ហៅថាដេរ ។

(១០១) ស្រីជាប្រាកដ តើកុសំគាល់ថាស្រីពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី សូមក្តី អង្វរក្តី សួរក្តី សួរបញ្ជាក់ក្តី ប្រាប់ក្តី ប្រៀនប្រដៅក្តី ដេរក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គ របស់ស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ស្រីជាប្រាកដ តើកុមានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាខ្ទើយ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដេរក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គ របស់ស្រីនោះត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ខ្ទើយជាប្រាកដ តើកុសំគាល់ថាខ្ទើយពិតមែន ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដេរក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គ របស់ខ្ទើយនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ខ្ទើយជាប្រាកដ តើកុមានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី

---

๑ ពាក្យដេរលើកអាស ។

ปณฺฑกสฺส วฑฺฒกึ ปสฺสาวมกึ อาธิสฺส วฑฺฒิ กณาติ อวฑฺฒิ กณาติ ฯเป ฯ อกปฺปิยสมฺปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปุริสโก จ โหติ ปุริสสญฺี เวมติโก ติรจฺฉานคตสญฺี ฯตฺถีสญฺี ปณฺฑกสญฺี สารตฺโต จ กิจฺจ จ ฉนฺ ปุริสสฺส วฑฺฒกึ ปสฺสาวมกึ อาธิสฺส วฑฺฒิ กณาติ อวฑฺฒิ กณาติ ฯเป ฯ อกปฺปิยสมฺปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ติรจฺฉานคโต จ โหติ ติรจฺฉานคตสญฺี เวมติโก ฯตฺถีสญฺี ปณฺฑกสญฺี ปุริสสญฺี สารตฺโต จ กิจฺจ จ ฉนฺ ติรจฺฉานคตสฺส วฑฺฒกึ ปสฺสาวมกึ อาธิสฺส วฑฺฒิ กณาติ อวฑฺฒิ กณาติ ฯเป ฯ อกปฺปิยสมฺปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๑๐๒) ทฺเว ฯตฺถิโย ทฺวิฺ ฯตฺถึ ฯตฺถีสญฺี สารตฺตา จ กิจฺจ จ ทฺวิฺ ฯตฺถึ วฑฺฒกึ ปสฺสาวมกึ อาธิสฺส วฑฺฒิ กณาติ อวฑฺฒิ กณาติ ฯเป ฯ อกปฺปิยสมฺปิ อาปตฺติ ทฺวิฺ สงฺฆาทิเสสาน ฯ ทฺเว ฯตฺถิโย ทฺวิฺ ฯตฺถึ เวมติกา ปณฺฑกสญฺี

ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដោះក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គ របស់ខ្ទើយនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ប្រុសជាប្រាកដ កិរិយាសំគាល់ថាប្រុសពិតមែន មានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) សំគាល់ថាខ្ទើយ (ក្តី) ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដោះក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ ឬបស្សាវមគ្គនៃប្រុសនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ សត្វតិរច្ឆានឈ្មោលជាប្រាកដ កិរិយាសំគាល់ថាសត្វតិរច្ឆានឈ្មោលពិតមែន មានសេចក្តីសង្ស័យក្តី សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) សំគាល់ថាខ្ទើយ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដោះក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គ នៃសត្វតិរច្ឆានឈ្មោលនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(១០៦) ស្រីពីរនាក់ពិតមែន កិរិយាសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់ថាស្រី មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដោះក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គ នៃស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ ស្រីពីរនាក់ កិរិយាមានសេចក្តីសង្ស័យក្តី សំគាល់ថាខ្ទើយ (ក្តី)

បុរិសស្ស ឥរិយាបថសញ្ញី សារត្តោ ច កិលិដ្ឋោ ច ឯកំ ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្ស វណ្ណំ កណតិ អវណ្ណំ កណតិ ។បេ។ អក្ខោសតិ អបត្តិ ទ្វិន្នំ ថុល្លច្ចយានំ ។ ទ្វេ បណ្ណាសា ទ្វិន្នំ បណ្ណាសានំ បណ្ណាសសញ្ញី សារត្តោ ច កិលិដ្ឋោ ច ឯកំ ទ្វិន្នំ បណ្ណាសានំ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្ស វណ្ណំ កណតិ អវណ្ណំ កណតិ ។បេ។ អក្ខោសតិ អបត្តិ ទ្វិន្នំ ថុល្លច្ចយានំ ។ ទ្វេ បណ្ណាសា ទ្វិន្នំ បណ្ណាសានំ វេមតិកោ បុរិសស្ស ឥរិយាបថសញ្ញី ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិលិដ្ឋោ ច ឯកំ ទ្វិន្នំ បណ្ណាសានំ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្ស វណ្ណំ កណតិ អវណ្ណំ កណតិ ។បេ។ អក្ខោសតិ អបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ ទ្វេ បុរិសា ទ្វិន្នំ បុរិសានំ បុរិសសញ្ញី វេមតិកោ ឥរិយាបថសញ្ញី ឥត្ថីសញ្ញី បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច កិលិដ្ឋោ ច ឯកំ ទ្វិន្នំ បុរិសានំ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្ស វណ្ណំ កណតិ អវណ្ណំ កណតិ ។បេ។ អក្ខោសតិ អបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។

សំគាល់ថាប្រុសក្តី សំគាល់ថាតិរច្ឆានក្តី ចំពោះស្រីទាំងពីរនាក់ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដៃរក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្លួ) បស្សាវមគ្គ នៃស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ ខ្ទើយពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ខ្ទើយទាំងពីរនាក់ថាខ្ទើយ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដៃរក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្លួ) បស្សាវមគ្គ នៃខ្ទើយទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ ខ្ទើយពីរនាក់ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) ចំពោះខ្ទើយទាំងពីរនាក់ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដៃរក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្លួ) បស្សាវមគ្គ នៃខ្ទើយទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ប្រុសពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ថាប្រុសក្តី មានសេចក្តីសង្ស័យក្តី សំគាល់ថាតិរច្ឆានក្តី សំគាល់ថាស្រីក្តី សំគាល់ថាខ្ទើយក្តី ចំពោះប្រុសទាំងពីរនាក់ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដៃរក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្លួ) បស្សាវមគ្គ នៃប្រុសទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។

ន្តេ តិរច្ឆានកថា ទុដ្ឋុំ តិរច្ឆានកថានំ តិរច្ឆានកថសញ្ញី
វេមតិកោ ឥត្ថីសញ្ញី បណ្ឌកសញ្ញី បុរិសសញ្ញី
សារត្តោ ច តិក្ខត្តុំ ច ឩនំ ទុដ្ឋុំ តិរច្ឆានកថានំ
វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្សរ វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ
កណាតិ ។បេ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ទុដ្ឋុំ ទុក្កដានំ ។

(១០៣) ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច ឩនំ ឥត្ថី-
សញ្ញី សារត្តោ ច តិក្ខត្តុំ ច ឩនំ ឩនំ វច្ចមគ្គំ
បស្សាវមគ្គំ អាធិស្សរ វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ
កណាតិ ។បេ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ សង្ឃាទិ-
សេសេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច
ឩនំ វេមតិកោ ។បេ។ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន
ទុក្កដស្ស ។បេ។ បណ្ឌកសញ្ញី ។បេ។ អាបត្តិ
ទុដ្ឋុំ ថុល្លច្ចយានំ ។បេ។ បុរិសសញ្ញី ។បេ។
តិរច្ឆានកថសញ្ញី សារត្តោ ច តិក្ខត្តុំ ច ឩនំ ឩនំ
វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្សរ វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ
កណាតិ ។បេ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន
ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច បុរិសោ ច ឩនំ ឥត្ថីសញ្ញី

តំរិច្ឆានពីរ កិក្ខុសំគាល់ថាតំរិច្ឆានក្តី មានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) សំគាល់ថាខ្ជើយ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) ចំពោះតំរិច្ឆានទាំងពីរ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដៅក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គនៃតំរិច្ឆានទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។

(១០៣) ស្រីម្នាក់ ខ្ជើយម្នាក់ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនាក់ថាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដៅក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គ នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទំងន់ទុក្កដ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្ជើយម្នាក់ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យចំពោះជនទាំងពីរនាក់ ។ បេ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទំងន់ទុក្កដ ។ បេ ។ កិក្ខុសំគាល់ថាខ្ជើយ ។ បេ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ បេ ។ កិក្ខុសំគាល់ថាប្រុស ។ បេ ។ កិក្ខុសំគាល់ថាតំរិច្ឆាន ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដៅក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គ នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទំងន់ទុក្កដ ។ ស្រីម្នាក់ ប្រុសម្នាក់ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនាក់ថាស្រី

សារត្តោ ច កិត្តិ ច នំ ទុកិច្ចំ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្ស វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ កណាតិ ។ បេ ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច បុរិសោ ច ទុកិច្ចំ វេមតិកោ បណ្ឌកសញ្ញី បុរិសសញ្ញី តិរច្ឆានគតសញ្ញី សារត្តោ ច កិត្តិ ច នំ ទុកិច្ចំ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្ស វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ កណាតិ ។ បេ ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ថុល្លច្ច-យេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច តិរច្ឆានគតោ ច ទុកិច្ចំ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិត្តិ ច នំ ទុកិច្ចំ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្ស វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ កណាតិ ។ បេ ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេ-សេន ទុក្កដស្ស ។ ឥត្ថី ច តិរច្ឆានគតោ ច ទុកិច្ចំ វេមតិកោ បណ្ឌកសញ្ញី បុរិសសញ្ញី តិរច្ឆានគតសញ្ញី សារត្តោ ច កិត្តិ ច នំ ទុកិច្ចំ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាធិស្ស វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ កណាតិ ។ បេ ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន ទុក្កដស្ស ។ បណ្ឌកោ ច បុរិសោ ច ទុកិច្ចំ បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ

កំមានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដោះក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ប) បស្សាវមគ្គ នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនឹងទុក្កដ ។ ស្រីម្នាក់ ប្រុសម្នាក់ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាខ្ទើយ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) ចំពោះជនទាំងពីរនាក់កំមានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដោះក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ប) បស្សាវមគ្គ នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរថាស្រី កំមានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដោះក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ(ប្ប)បស្សាវមគ្គ នៃជនទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនឹងទុក្កដ ។ ស្រីម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ(ក្តី) សំគាល់ថាខ្ទើយ(ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស(ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) ចំពោះជនទាំងពីរ កំមានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដោះក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ប) បស្សាវមគ្គ នៃជនទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ខ្ទើយម្នាក់ ប្រុសម្នាក់ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនោះថាខ្ទើយ កំមានសេចក្តីត្រែកអរ

ច កិញ្ចិ ច នំ ទុក្ខំ វុច្ចមត្តំ បស្សាវមត្តំ អាទិស្ស
វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ កណាតិ ។បេ។ អក្កោសតិបិ
អាបត្តិ ទុល្លច្ចយេន ទុក្កដស្ស ។ បណ្ឌកោ ច
បុរិសោ ច ទុក្ខំ វេមតិកោ បុរិសសញ្ញី តិរច្ឆានគត-
សញ្ញី អត្តិសញ្ញី សារត្តោ ច កិញ្ចិ ច នំ ទុក្ខំ វុច្ចមត្តំ
បស្សាវមត្តំ អាទិស្ស វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ កណា-
តិ ។បេ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។
បណ្ឌកោ ច តិរច្ឆានគតោ ច ទុក្ខំ បណ្ឌកសញ្ញី
សារត្តោ ច កិញ្ចិ ច នំ ទុក្ខំ វុច្ចមត្តំ បស្សាវមត្តំ
អាទិស្ស វណ្ណំបិ កណាតិ អវណ្ណំបិ កណាតិ ។បេ។
អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ទុល្លច្ចយេន ទុក្កដស្ស ។ បណ្ឌ-
កោ ច តិរច្ឆានគតោ ច ទុក្ខំ វេមតិកោ បុរិសសញ្ញី
តិរច្ឆានគតសញ្ញី អត្តិសញ្ញី សារត្តោ ច កិញ្ចិ ច
នំ ទុក្ខំ វុច្ចមត្តំ បស្សាវមត្តំ អាទិស្ស វណ្ណំបិ កណាតិ
អវណ្ណំបិ កណាតិ ។បេ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ
ទុក្កដានំ ។ បុរិសោ ច តិរច្ឆានគតោ ច ទុក្ខំ
បុរិសសញ្ញី វេមតិកោ តិរច្ឆានគតសញ្ញី អត្តិសញ្ញី

ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដោយក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ (ប្ស) បស្សាវមគ្គ នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទំង៏ទុក្កដ ។ ខ្ញើយម្នាក់ ប្រុសម្នាក កិកុមានសេចក្តីសង្ស័យ(ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស(ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) ចំពោះជនទាំងពីរនាក់ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដោយក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ(ប្ស) បស្សាវមគ្គ នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ខ្ញើយម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិកុសំគាល់ជនទាំងពីរថាខ្ញើយ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដោយក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ ប្ស បស្សាវមគ្គ នៃជនទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ទំង៏ទុក្កដ ។ ខ្ញើយម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិកុមានសេចក្តីសង្ស័យ(ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) ចំពោះជនទាំងពីរ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដោយក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ ប្សបស្សាវមគ្គនៃជនទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ប្រុសម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិកុសំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) មានសេចក្តីសង្ស័យ(ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន(ក្តី) សំគាល់ថាស្រី(ក្តី)

ปณฺฑิตสญฺญี สารตฺตา จ กิญฺจิ จ ฉนฺทกฺขณฺ
ฑนมตฺตกฺขณ ปสฺสาวมตฺตกฺขณ อาทิสฺส วณฺณาทิ
อาวณฺณาทิ กณาทิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส
ฉนฺทกฺขณฺฑนมตฺตกฺขณ ฯ

(๑๐๔) ๕ตฺวา จ โหติ ๕ตฺวาสญฺญี สารตฺตา จ กิญฺจิ
จ ฉนฺทกฺขณฺฑนมตฺตกฺขณ ปสฺสาวมตฺตกฺขณ ปเยฺยา อนตฺถกามา
ฉฑฺเฑตุกามสฺส อาทิสฺส วณฺณาทิ กณาทิ อาวณฺณาทิ
กณาทิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ
ปณฺฑิตสญฺญี จ โหติ ๕ตฺวาสญฺญี ฯ เป ฯ มุริสสญฺญี
จ โหติ ๕ตฺวาสญฺญี ฯ เป ฯ สามญฺญผลสญฺญี จ โหติ
๕ตฺวาสญฺญี ฯ เป ฯ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ยสฺส
๕ตฺวาโย ฉนฺทกฺขณฺฑนมตฺตกฺขณ ปสฺสาวมตฺตกฺขณ ปเยฺยา
อนตฺถกามา ฉฑฺเฑตุกามสฺส อาทิสฺส วณฺณาทิ
กณาทิ อาวณฺณาทิ กณาทิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส
ฉนฺทกฺขณฺฑนมตฺตกฺขณ ปสฺสาวมตฺตกฺขณ ปเยฺยา อนตฺถกามา
ฉฑฺเฑตุกามสฺส อาทิสฺส วณฺณาทิ กณาทิ อาวณฺณาทิ
กณาทิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ปาจิตฺติยสฺส ฯ ๕ตฺวา จ ปณฺฑิตสญฺญี
จ กิญฺจิ ๕ตฺวาสญฺญี สารตฺตา จ กิญฺจิ จ ฉนฺ

សំគាល់ថាជាខ្លួយ(ក្តី) ចំពោះជនទាំង៣ ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។ បេ ។ ដៃក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ ឬបស្សាវមគ្គ នៃជនទាំង៣នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๐๔) ស្រីពិតមែន កិក្ខុសំគាល់ថាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដៃក្តី (ចំពោះកាយ)ខាងក្រោម ពីត្រឹមដងកាំបិតចុះមក ខាងលើពីត្រឹមមណ្ឌលដងខ្លីផង៧ រៀវលែងតែវច្ចមគ្គ ឬបស្សាវមគ្គនៃស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ខ្លួយពិតមែន កិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រី ។ បេ ។ ឬសពិតមែន កិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រី ។ បេ ។ តិរច្ឆានពិតមែន កិក្ខុសំគាល់ថាស្រី ។ បេ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់ថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដៃក្តី (ចំពោះកាយ) ខាងក្រោម ពីត្រឹមដងកាំបិតចុះមក ខាងលើពីត្រឹមមណ្ឌលដងខ្លីផង៧ រៀវលែងតែវច្ចមគ្គ នឹងបស្សាវមគ្គ នៃស្រីទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្លួយម្នាក់ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ

ขุทฺทกญฺจ มชฺฌิมญฺจ ปสฺสาทมญฺจ ปเวทยา อเนกวิหิตํ ขุทฺทานุขุทฺทกลาภสกฺการสิโลกปฏิคฺคหณาทิกาย อาปตฺติยา กงฺขาวิตรณิยา นาม ปาติโมกฺขุทฺเทสสฺส อาทิมฺหิ จ มชฺเฌ จ ปริโยสาเน จ สงฺฆมชฺเฌ ปากฏา โหติ ฯ

(๑๐๔) ๙๕. ยา ปน ภิกฺขุ ญาตกานญฺเญว ภิกฺขูนี ปวารณาย ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาเรนฺตี วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาเรนฺตี วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาเรนฺตี วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาเรนฺตี วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาริตา วา ปวาเรยฺย ปวารณาย ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตาย วา ปวาริตา

ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដៀរក្តី (ចំពោះកាយ) ខាងក្រោមពីត្រឹមដងកាំបិតចុះមក ខាងលើពីត្រឹមមណ្ឌលដង្គង់ឡើង។ ឬរំលងតែវច្ចមគ្គ ប្បវស្សាវមគ្គ នៃស្រីទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চ័យ នឹងទុក្កដ ។

(๑๐๕) ស្រីពិតមែន កិក្ខុសំគាល់ថាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដៀរក្តី (ចំពោះកាយ) ខាងលើពីត្រឹមដងកាំបិតឡើង។ ខាងក្រោមពីត្រឹមមណ្ឌលដង្គង់ចុះមកនៃស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ខ្ជើយពិតមែន កិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រី ។បេ។ ប្រែសពិតមែន កិក្ខុសំគាល់ថាជាស្រី ។បេ។ តិរច្ឆានឈ្មោលពិតមែន កិក្ខុសំគាល់ថាស្រី ។បេ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ កិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់ថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដៀរក្តី (ចំពោះកាយ) ខាងលើពីត្រឹមដងកាំបិតឡើង។ ខាងក្រោមពីត្រឹមមណ្ឌលដង្គង់ចុះមក នៃស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្ជើយម្នាក់ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី

កណាតំ អវណ្ណំបិ អណាតំ ។បេ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។ ឥត្ថី ច ហោតិ ឥត្ថិសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច នំ ឥត្ថិយា កាយប្បដិពទ្ធំ អាទិស្ស វណ្ណំបិ កណាតំ អវណ្ណំបិ កណាតំ ។បេ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បណ្ឌកោ ច ហោតិ ។បេ។ ឧភតោព្យញ្ជនកោ ច ហោតិ ។បេ។ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ ឯត្ថ ឥត្ថិយោ ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ ឥត្ថិសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច នំ ទ្វិន្នំ ឥត្ថីនំ កាយប្បដិពទ្ធំ អាទិស្ស វណ្ណំបិ កណាតំ អវណ្ណំបិ កណាតំ ។បេ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ ឥត្ថី ច បណ្ឌកោ ច ឧភតោ ឥត្ថិសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច នំ ឧភតោ កាយប្បដិពទ្ធំ អាទិស្ស វណ្ណំបិ កណាតំ អវណ្ណំបិ កណាតំ ។បេ។ អក្កោសតិបិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។

(១០៦) អនាបត្តិ អត្តបុរេក្ខារស្ស ធម្មបុរេក្ខារស្ស អនុសាសនីបុរេក្ខារស្ស ទុម្មុត្តកស្ស អាទិកម្មិ-កស្សាតិ ។

ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដៅក្តី (ចំពោះកាយ) ខាងលើពីត្រឹមដងកាំជិតខ្នើង ខាងក្រោមពីត្រឹមមណ្ឌលដង្គងចុះមក នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។បេ។ ស្រីពិតមែន ភិក្ខុសំគាល់ថាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដៅក្តី ចំពោះវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ខ្ទើយពិតមែន ។បេ។ ប្រុសពិតមែន ។បេ។ តិរច្ឆានឈ្មោលពិតមែន ។បេ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីពីរនាក់ ភិក្ខុសំគាល់ស្រីទាំងពីរនាក់ថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដៅក្តី ចំពោះវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយនៃស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្ទើយម្នាក់ ភិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរក្តី ពោលបង្អាប់ក្តី ។បេ។ ដៅក្តី ចំពោះវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ នៃស្រីទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។

(๑๐๖) អាបត្តិមិនមាន (ដល់ភិក្ខុ ๕ ពួក) គឺ ភិក្ខុដែលកំពុងអធិប្បាយសេចក្តី[๑] ๑ ភិក្ខុដែលកំពុងបង្រៀនធម៌[๒] ๑ ភិក្ខុដែលកំពុងប្រៀនប្រដៅ[๓] ๑ ភិក្ខុឆត ๑ ភិក្ខុជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ๑ ។

---

๑ ភិក្ខុដែលកំពុងសំដែងនូវសេចក្តីតឿល ឬដែលកំពុងស្វាធ្យាយនូវអដ្ឋកថា នៃបទមានពាក្យថា ឯងដាមនុស្សគ្មានធំមិត្ត ជ្លូវេះដាដើម ។ ๒ ភិក្ខុដែលកំពុងបង្ហាញ ឬកំពុងស្វាធ្យាយនូវបាឡី ។ ๓ ភិក្ខុដែលកំពុងនិយាយប្រៀនប្រដៅមនុស្សខ្ទើយថា ឥឡូវនេះឯងដាមនុស្សគ្មានធំមិត្ត ឯងដាមនុស្សរកពោព្យញ្ជនក កំពាំងពីឥឡូវនេះទៅ ឯងត្រូវកុំប្រែមាទ ទៅខាងមុខទៅ កុំឲ្យដាមនុស្សយ៉ាងហ្នឹងទៀត ។ (អដ្ឋកថា) ។

(๑๐๗) โลหิตกกฺขสาทิลฺลกา ขารีอญฺชภิตกา กจฺฉุสมารตา[๑]มตฺตา สชฺฌาเยน กมฺมนฺตา ฯ

(๑๐๘) เตน ขฺวาหํ ปน สมเยน อฏฺฐกวคฺคิกานํ ภารทฺวาชานํ กมฺมลกมฺมนฺตา โหนฺติ ฯ อฏฺฐกวคฺคิเก ภิกฺขู สารตฺเต ตโต ภารทฺวาเช โลหิตกา ขฺวาหํ เตหิ ภณฺฑนชาตา กลหชาตา วิวาทาปนฺนา วิหรามิ ฯ สา ขฺวาหนฺติ ปชานามิ อหญฺเจว อญฺเญ จ ภารทฺวาชา กมฺมลกมฺมนฺตา ฯ ตสฺส ขฺวาหํ ปาปกสฺส อลาภสฺส ปาปกสฺส ทุลฺลาภสฺส อนฺตรายิกสฺส อปฺปฏิลาภสฺส อตฺตานุวาทภยา ปรวาทภยา ปฏิโลมครหาภยา ปริสาสารชฺชภยา ฯ อาชีวเหตุ ภิกฺขู สงฺฆาธิเสสสฺส อาปตฺติยา ตุณฺหีภูตา สฺวาหนฺติ ฯ เตน ขฺวาหํ ปน สมเยน อฏฺฐกวคฺคิกานํ ภารทฺวาชานํ กมฺมลกมฺมนฺตา โหนฺติ ฯ อฏฺฐกวคฺคิเก ภิกฺขู สารตฺเต ตโต ภารทฺวาเช โลหิตกา ขฺวาหํ เตหิ ภณฺฑนชาตา กลหชาตา วิวาทาปนฺนา วิหรามิ ฯ สา ขฺวาหนฺติ ปชานามิ อหญฺเจว อญฺเญ จ ภารทฺวาชา

๑ ฉ. ม. สมฺมารตา ฯ

(មាតិកានុក្រម គឺបញ្ជីរឿងតាមរបៀបហូរហែ ដែលនឹងសំដែងតទៅដូចមានខាងក្រោយនេះ)

(១០៧) សម្ពត់កម្ពលក្រហម១ សម្ពត់កម្ពលមានរោមខ្វៃ១ សម្ពត់កម្ពលមានរោមក្រញាញ់១ សម្ពត់កម្ពលមានរោមវែង១ សម្ពត់កម្ពលមានរោមវែង១ ស្រីព្រោះស្រូវ១ ភិក្ខុស្ងួរថង្ករ ប្រព្រឹត្តទៅស្រួលទេឬ១ សង្ឃ១ ទានដ៏ប្រសើរ១ ស្រីកំពុងធ្វើការងារ១ ។

(១០៨) សម័យនោះឯង មានស្រីម្នាក់ដណ្តប់សម្ពត់កម្ពលជ្រលក់ថ្មី ។ ភិក្ខុ១រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏និយាយនូវពាក្យនេះនឹងស្រីនោះថា ម្នាលប្អូនស្រី វត្ថុរបស់នាងក្រហមឬ ។ ស្រីនោះមិនដឹងច្បាស់ ក៏ឆ្លើយថា កុណាលោកម្ចាស់ សម្ពត់កម្ពលខ្ញុំជ្រលក់ថ្មី ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យថាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយទេដឹង ។ ទើបក្រាបទូលសេចក្តីនោះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង មានស្រីម្នាក់ ដណ្តប់សម្ពត់កម្ពលមានរោមខ្វៃ ។ ភិក្ខុមួយរូបមានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏និយាយនូវពាក្យនេះនឹងស្រីនោះថា ម្នាលប្អូនស្រី វត្ថុរបស់នាងមានរោមខ្វៃឬ ។ ស្រីនោះមិនដឹងច្បាស់ក៏ឆ្លើយថា

អាម អយ្យ កក្កសកម្មលោតំ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ កិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ឥត្ថី ឧរវណំ កម្មលំ ចារេតា ហោតិ ។ អញ្ញតរោ កិក្ខុ សារត្តោ តំ ឥត្ថឹ ឯតទវោច អាកិណ្ណោលោមំ ខោ តេ ភគិនីតិ ។ សា ន បដិវិជានាតិ អាម អយ្យ ឧរវណោតោ កម្មលោតិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ កិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្សាតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ឥត្ថី ខរកម្មលំ ចារេតា ហោតិ ។ អញ្ញតរោ កិក្ខុ សារត្តោ តំ ឥត្ថឹ ឯតទវោច ខរលោមំ ខោ តេ ភគិនីតិ ។ សា ន បដិវិជានាតិ អាម អយ្យ ខរកម្មលោតំ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អនាបត្តិ កិក្ខុ សង្ឃាទិសេសស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្សាតិ ។

កុណាលោកម្ចាស់ សម្ពត់កម្ពលខ្ញុំមានពេមខ្លី ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង មានស្រីម្នាក់ ដណ្តប់សម្ពត់កម្ពលទើបតែនឹងលាងថ្មី ។ មានកិក្ខុ ១ រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងស្រីនោះថា ម្នាលប្អូនស្រី វត្ថុរបស់នាងមានពេមក្រញាញ់ឬ ។ ស្រីនោះមិនដឹងច្បាស់ ក៏ឆ្លើយថា កុណាលោកម្ចាស់ សម្ពត់កម្ពលខ្ញុំទើបតែនឹងលាងថ្មី ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង មានស្រីម្នាក់ ដណ្តប់សម្ពត់កម្ពលមានពេមរឹង ។ មានកិក្ខុ ១ រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងស្រីនោះថា ម្នាលប្អូនស្រី វត្ថុរបស់នាងមានពេមរឹងឬ ។ ស្រីនោះមិនដឹងច្បាស់ ក៏ឆ្លើយថា កុណាលោកម្ចាស់ សម្ពត់កម្ពលខ្ញុំមានពេមរឹង ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๐๙) เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุ ธีตรญฺจ ภคินิญฺจ ปพฺพาเชสิ ๆ อญฺญตเรปิ ภิกฺขู สาวตฺถึ คจฺฉนฺเตปิ ธีตรญฺจ ภคินิญฺจ โข เตหิ ภิกฺขูหิ ๆ สา น ปฏิวิชานาติ อาม อยฺยา ธีตาปิ ภคินีปิ ๆ ตสฺสา กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ๆ เป ๆ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สญฺจิจฺจ สีสมฺปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ๆ

(๑๑๐) เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุ ขตฺติยกญฺญา วิวาเหสิ ๆ อญฺญตเรปิ ภิกฺขู สาวตฺถึ คจฺฉนฺเตปิ ปติกุลญฺจ โข เตหิ ภิกฺขูหิ ๆ สา น ปฏิวิชานาติ อาม อยฺยา ฆรญฺจ โข ปฏิปุจฺฉิ ๆ ตสฺสา กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ๆ เป ๆ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สญฺจิจฺจ สีสมฺปิ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ๆ

(๑๑๑) เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ภิกฺขุ ปริพฺพาชิกา ปฏิปาเฏกฺกา ปพฺพาเชตฺวา สาวตฺถึ ปริพฺพาชิกา ปฏิปาเฏกฺกา คจฺฉนฺติ ภคินิ เต มญฺเญ สีสวาตีติ(๑) ๆ สา น ปฏิวิชานาติ อาม ภิกฺขู

๑ ม. สีสวาตีติ ๆ

(១០៩) សម័យនោះឯង មានស្រីម្នាក់ ដណ្តប់សម្តត់ជាប់រមានពេមវែង ។ មានកិក្ខុ១រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ និយាយពាក្យនេះនឹងស្រីនោះថា ម្នាលប្អូនស្រី វត្ថុរបស់នាងមានពេមវែងឬ ។ ស្រីនោះមិនដឹងច្បាស់ ក៏ឆ្លើយថា ភុណាលោកម្ចាស់ សម្តត់ជាប់រខ្ញុំមានពេមវែង ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

(១១០) សម័យនោះឯង មានស្រីម្នាក់ ប្រើគេឲ្យព្រោះស្រូវស្រែរួចហើយត្រឡប់មកវិញ ។ មានកិក្ខុ១រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ និយាយពាក្យនេះនឹងស្រីនោះថា ម្នាលប្អូនស្រី វត្ថុរបស់នាងឲ្យគេព្រោះហើយឬ។ ស្រីនោះមិនដឹងច្បាស់ ក៏ឆ្លើយថា ភុណាលោកម្ចាស់ ស្រែខ្ញុំគេមិនទាន់ព្រោះទេ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

(១១១) សម័យនោះឯង មានកិក្ខុ១រូប ប្រទះនឹងនាងបរិព្វាជិកាត្រង់ផ្លូវដួបគ្នា មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងបរិព្វាជិកានោះថា ម្នាលប្អូនស្រី ផ្លូវរបស់នាងប្រព្រឹត្តទៅស្រួលទេឬ ។ នាងនោះមិនដឹងច្បាស់ ក៏ឆ្លើយថា ភុណាលោក

ปฏิปชฺชิสฺสตีติ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติยา ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯ

(๑๑๒) เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ สารตฺโต อญฺญตรํ ภิกฺขุนิยา ปฏิพทฺธจิตฺโต สงฺฆาฏิยา ภิกฺขุนิยา อปิจ ยา สามิกสฺส เสนาสนคฺคาหาปิกา เสสิ ตาย สทฺธิญฺจ เสสิ ฯ กึ ภเวยฺยาติ ฯ เมถุนธมฺมสฺส ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อาปตฺติ ภิกฺขุ ภิกฺขุ-นิยา สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตโร ภิกฺขุ สารตฺโต อญฺญตรํ ภิกฺขุนิยา ปฏิพทฺธจิตฺโต สงฺฆาฏิยา ภิกฺขุนิยา อปิจ ยา อกฺกนาฬกคาหาปิกา เสสิ ตาย สทฺธิญฺจ เสสิ ฯ กึ ภเวยฺย อกฺกนาฬกนฺติ ฯ เมถุนธมฺมสฺส ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเปฯ อาปตฺติ ภิกฺขุ ภิกฺขุนิยา สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

លោកនឹងដើរទៅបាន ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ
ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិ
ថុល្លច្ច័យ ។

(១១២) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ
និយាយពាក្យនេះនឹងស្ត្រីម្នាក់ថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងជាស្ត្រីមានសទ្ធា ប៉ុន្តែ
នាងឲ្យតែណា ដល់ស្វាមី នាងមិនឲ្យតែនោះដល់អាត្មាផងសោះ ។ ស្ត្រីនោះ
សួរថា អ្វីលោកម្ចាស់ ។ ភិក្ខុនោះឆ្លើយថា មេឃុំនធម្ម ។ ភិក្ខុនោះមានសេច-
ក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ
ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងស្ត្រីម្នាក់ថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងជាស្ត្រីមានសទ្ធា
ប៉ុន្តែទានណាដ៏ប្រសើរ នាងមិនឲ្យទាននោះដល់អាត្មាផងសោះ ។ ស្ត្រី
នោះសួរថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ទានដ៏ប្រសើរនោះតើដូចម្តេច ។ ភិក្ខុនោះ
ឆ្លើយថា ទានដ៏ប្រសើរនោះ គឺមេឃុំនធម្ម ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ
។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-
សេសហើយ ។

[๑๑๓] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ๙ตฺถี กปฺปึ กเรติ ฯ อญฺญตเร กิกฺขุ สารตฺตา ตำ ๙ตฺถึ ฝตนเภช ติฏฐ กถินิ อหำ กริสฺสามีติ ฯ สา น ปฏิวิชานาติ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจำ อโหสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ กิกฺขู สญฺจริตฺเตสฺสนฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ๙ตฺถี กปฺปึ กเรติ ฯ อญฺญตเร กิกฺขู สารตฺตา ตำ ๙ตฺถึ ฝตนเภช นิสีน กถินิ อหำ กริสฺสามีติ ฯ สา น ปฏิวิชานาติ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจำ อโหสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ กิกฺขู สญฺจริตฺเตสฺสนฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ฯ เตน โข ปน สมเยน อญฺญตรา ๙ตฺถี กปฺปึ กเรติ ฯ อญฺญตเร กิกฺขู สารตฺตา ตำ ๙ตฺถึ ฝตนเภช นิปชฺช กถินิ อหำ กริสฺสามีติ ฯ สา น ปฏิวิชานาติ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจำ อโหสิ ฯ เป ฯ อนาปตฺติ กิกฺขู สญฺจริตฺเตสฺสนฺติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺสาติ ฯ

[១១៣] សម័យនោះឯង មានស្ត្រីម្នាក់ កំពុងធ្វើការងារ ។ មានភិក្ខុ១រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងស្ត្រីនោះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងឈប់ចុះចាំអាត្មាធ្វើឲ្យ ។ ស្ត្រីនោះមិនដឹងច្បាស់ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង មានស្ត្រីម្នាក់ កំពុងធ្វើការងារ ។ មានភិក្ខុ១រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងស្ត្រីនោះថា ម្នាលប្អូនស្រី ចូរនាងអង្គុយទៅ អាត្មានឹងធ្វើឲ្យ ។ ស្ត្រីនោះមិនដឹងច្បាស់ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង មានស្ត្រីម្នាក់ កំពុងធ្វើការងារ ។ មានភិក្ខុ១រូប មានសេចក្តីត្រេកអរ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងស្ត្រីនោះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូរដេកទៅ អាត្មានឹងធ្វើឲ្យ ។ ស្ត្រីនោះមិនដឹងច្បាស់ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៣ ចប់ ។

បាតុគ្គសង្ឃាទិសេសំ

(១១៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ សាវត្ថិយំ កុលូបកោ ហោតិ ពហុកានំ កុលានំ ឧបសង្កមតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ឥត្ថី មតបតិកា អភិរូបា ហោតិ ទស្សនីយា បាសាទិកា ។ អថខោ អាយស្មា ឧទាយិ បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន តស្សា ឥត្ថិយា និវេសនំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ អថខោ សា ឥត្ថី យេនាយស្មា ឧទាយិ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ តំ ឥត្ថឹ អាយស្មា ឧទាយិ ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។ អថខោ សា ឥត្ថី អាយស្មតា ឧទាយិនា ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតា សមាទបិតា សមុត្តេជិតា សម្បហំសិតា អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ ឯតទវោច

សង្ឃាទិសេសទី ៤

(១១៤) សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតវន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុជាអ្នកចូលទៅកាន់ត្រកូល(១) ក៏ចូលទៅរកត្រកូលមានប្រមាណច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង មានស្ត្រីម្នាក់ជាស្រីមេម៉ាយស្ងាប់ប្តី មានរូបល្អគួរពិតពិលរមិលមើល ជាទីនាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លា ។ គ្រានោះ ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុស្លៀកស្បង់ទ្រង់បាត្រចីវរ ហើយចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ស្ត្រីនោះ ក្នុងពេលព្រឹកព្រហាម លុះចូលទៅដល់ហើយក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេក្រាលប្រគេន ។ ស្ត្រីនោះក៏ចូលមករកឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុក្នុងពេលនោះ លុះចូលមកដល់ហើយ ក៏ធ្វើនការយថាយបង្គំឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុក៏ញុំាងស្ត្រីនោះ ដែលអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរ ឲ្យឃើញច្បាស់ឲ្យការយកត្រម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយ ដោយរឿងដ៏ប្រកបដោយធម៌ ។ ឯស្ត្រីនោះ លុះឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យការយកត្រម ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយរឿងដ៏ប្រកបដោយធម៌ដូច្នោះហើយ ក៏ជូនពរនិយាយពាក្យនេះនឹងឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុថា

---

១ កុលុបក ប្រែថា ដ៏តូន ក៏បាន គឺភិក្ខុដែលដិតជិតស្និទ្ធស្នាលនឹងក្រកូល ។

วาเทยฺยาถ กตฺเถ เยน อาฬาโร กาลาม มยมฺ
อยฺยสฺส ธาตุ์ เยนิทมฺ ปีวาปิณฺฑาตสาธนาสนกิ-
ลานปฺปจฺจยเภสชฺชปริกฺขารฏฺ(๑) ฯ น โข เต กตินฺ
อมฺหากมฺ ธุลฺภา เยนิทมฺ ปีวาปิณฺฑาตสาธน-
นกิลานปฺปจฺจยเภสชฺชปริกฺขาร อปิจ โข(๒) เยา
อมฺหากมฺ ธุลฺภา ตมฺ อมฺหากมฺ เหาติ ฯ กมฺ
กตฺเถ ฯ เมตฺตาวิหาริมฺหิ ฯ อาฬาโร กตฺเถ ฯ อาฬาโร
กาลาโม ฯ ปหิ กตฺเถ ปุริสกมฺ ปริเยสิตฺวา สาธกมฺ
นิกฺขิปิตฺวา ปกฺกมิตุ์ ตาทิสา ภิกฺขู ฯ อถโข อายสฺมา
อุทายิ เยน สา ปริสา เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา
ตาย ปริสาย สทฺธึ อภิสลฺลปิตฺวา ปฏิปาฏิยา
ปญฺญตฺเต อาสเน นิสีทิ ฯ อถโข สา ปริสา อุฏฺฐายาสนา
ปกฺกามิ ฯ อถโข สา ปริสา อุชฺฌายติ ขียติ
วิปาเจติ อลญฺหิโน ปริเย สมณา สากฺยปุตฺติยา
ทุสฺสีลา มุสาวาทิโน ปริเยหิ นาม สมถาวิโน

---

๑ ว. ม. ปริกฺขารนฺติ ฯ ๒ ว. ม. เยตฺถเกสุ โหนฺเตสุ ปริตฺตนฺติ อปิจาติ ทิสฺสติ ฯ

បពិត្រលោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ត្រូវការដោយវត្ថុណាដែលខ្ញុំព្រះករុណាល្មមនឹងប្រគេនលោកម្ចាស់បាន ដូចជាចីវរ បិណ្ឌបាត គ្រឿងសេនាសន គ្រឿងបរិក្ខារគឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ នោះលោកម្ចាស់និមន្តប្រាប់មកចុះ ។ ខ្ញុំតាយិកិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី ចីវរ បិណ្ឌបាត គ្រឿងសេនាសន គ្រឿងបរិក្ខារគឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់មនុស្សមានជម្ងឺដែលជារបស់នាង យើងមិនមែនបានដោយកម្រទេ តែថារបស់ណាដែលយើងបានដោយកម្រ នាងចូរឲ្យរបស់នោះដល់យើងវិញចុះ ។ ស្រីនោះសួរថា ឲ្យអ្វីលោកម្ចាស់ ។ ខ្ញុំតាយិកិក្ខុឆ្លើយថា ឲ្យមេថុនធម្ម ។ ស្រីនោះសួរថា លោកម្ចាស់ត្រូវការឬ ។ ខ្ញុំតាយិកិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី អាត្មាត្រូវការដែរ ។ ស្រីនោះឆ្លើយថា លោកម្ចាស់និមន្តមកចុះ ថាហើយក៏ចូលទៅក្នុងបន្ទប់តូចដោះសំពត់សាដកចេញហើយដេកផ្ងារលើគ្រែ ។ ខ្ញុំតាយិកិក្ខុដ៏មានអាយុ ក៏ចូលទៅដិតស្រីនោះក្នុងពេលនោះឯង លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ស្តីឲ្យថា អ្នកណានឹងហ៊ានស្អុបអង្អែលស្រីអាក្រក់មានក្លិនស្អុយយ៉ាងនេះ ថាហើយក៏ខាកស្តោះដើរចេញទៅ ។ គ្រានោះឯងស្រីនោះក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា សមណៈទាំងនេះជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តគ្មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ទ្រុស្តសីល និយាយពាក្យកុហក ព្រោះថាសមណៈទាំងនេះប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាអ្នកប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវ

ឧម្មាទារនោ ព្រហ្មចារិនោ សច្ចវាទិនោ សីលវន្តោ
កល្យាណធម្មា បដិជានិស្សន្តិ ឧត្តិ ឥមេសំ សា-
មញ្ញំ ឧត្តិ ឥមេសំ ព្រហ្មញ្ញំ ឧដ្ឋំ ឥមេសំ សាមញ្ញំ
ឧដ្ឋំ ឥមេសំ ព្រហ្មញ្ញំ ក្យុតោ ឥមេសំ សាមញ្ញំ
ក្យុតោ ឥមេសំ ព្រហ្មញ្ញំ អបកតា ឥមេ សាមញ្ញា
អបកតា ឥមេ ព្រហ្មញ្ញា កថំ ហិ នាម សមណោ
ឲនាយិ មំ សាមំ មេក្ខុនធម្មំ យាចិត្វា តោ
ឥមំ វសលំ ធុក្កដ្ឋំ អាមសិស្សតីតិ ឆុដ្ឋហិត្វា
បក្កមិស្សតិ កឹ មេ ថាបកំ កឹ មេ ធុក្កដ្ឋំ
កឹសប្បហំ តោន ហាយាមីតិ ។ អញ្ញាបិ ឥត្តិយោ
ឧដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិចារេន្តិ អលជ្ជិនោ ឥមេ សមណា
សក្យបុត្តិយា ធុស្សីលា មុសាវាទិនោ ឥមេ ហិ នាម
សមចារិនោ ធម្មចារិនោ ព្រហ្មចារិនោ សច្ចវាទិនោ
សីលវន្តោ កល្យាណធម្មា បដិជានិស្សន្តិ ឧត្តិ ឥមេសំ
សាមញ្ញំ ឧត្តិ ឥមេសំ ព្រហ្មញ្ញំ ឧដ្ឋំ ឥមេសំ សាមញ្ញំ

ប្រព្រឹត្តធម៌ ប្រព្រឹត្តដ៏ប្រសើរ និយាយពាក្យពិត មានសីល មានធម៌ជាកុសល សាមញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះគ្មានទេ ព្រហ្មញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះគ្មានទេ សាមញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះវិនាសអស់ហើយ ព្រហ្មញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះវិនាសអស់ហើយ សាមញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះមានពីណា ព្រហ្មញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះមានពីណា សមណៈទាំងនេះច្យុតចាកសាមញ្ញគុណហើយ សមណៈទាំងនេះច្យុតចាកព្រហ្មញ្ញគុណហើយ មិនសមបីបើ សមណៈឈ្មោះឧទាយិសុំមេថុនធម្មនឹងអញដោយខ្លួនឯង ហើយស្តីថា អ្នកណានឹងហ៊ានស្អុបអង្អែលស្រីអាក្រក់មានក្លិនស្អុយយ៉ាងនេះ ថាហើយខាតស្តោះចៀសចេញទៅ (ដូច្នេះសោះ) ការលាមករបស់អញដូចម្តេច ក្លិនអញអាក្រក់ដូចម្តេច អញដូចម្តេច អញអន់ (ជាងស្រីឯទៀត) ដោយអ្វី ។ ស្រីទាំងឡាយឯទៀតក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា សមណៈទាំងនេះជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្រ គ្មានសេចក្តីអៀនខ្មាស ទ្រុស្តសីល និយាយកុហក ព្រោះថា សមណៈទាំងនេះប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាអ្នកប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវ ប្រព្រឹត្តធម៌ ប្រព្រឹត្តដ៏ប្រសើរ និយាយពាក្យពិត មានសីល មានធម៌ជាកុសល សាមញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះគ្មានទេ ព្រហ្មញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះគ្មានទេ សាមញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះវិនាសអស់ហើយ

ឯដ្ឋំ ឥមេសំ ព្រហ្មញ្ញំ ភុតោ ឥមេសំ សាមញ្ញំ ភុតោ ឥមេសំ ព្រហ្មញ្ញំ អបភតា ឥមេ សាមញ្ញា អបភតា ឥមេ ព្រហ្មញ្ញា ភតំ ហិ ឆាម សមណោ ឧឆាយិ ឥមិស្សា សាមំ មេជុឆឆម្ចំ យាចិត្វា ភោ ឥមំ វសលំ ឧក្កន្ធំ អាមសិស្សតីតិ ឆុដ្ឋហិត្វា បក្កមិស្សតិ ភតំ ឥមិស្សា ចាបភតំ ភំ ឥមិស្សា ឆុក្កន្ធំ ភរិស្សាយំ ភោឧ ហាយតីតិ ។ អសេ្សសុំ ខោ ភិក្ខូ តាសំ ឥត្ថីនំ ឆុដ្ឋាយន្តីនំ ខីយន្តីនំ វិហាឋេន្តីនំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា លជ្ជិនោ ភុក្កុច្ចភា សិក្ខាភាមា តេ ឆុដ្ឋាយន្តិ ខីយន្តិ វិហាឋេន្តិ ភតំ ហិ ឆាម អាយស្មា ឧឆាយិ មាតុភាមស្ស សន្តិភេ អត្តភាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសិស្សតីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភតវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភតវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បភរណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា អាយស្មន្តំ ឧឆាយិំ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ ភិរ តុំ ឧឆាយិ មាតុភាមស្ស សន្តិភេ អត្តភាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសសីតិ ។

ព្រហ្មញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះវិនាសអស់ហើយ សាមញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះមានពីណា ព្រហ្មញ្ញគុណរបស់សមណៈទាំងនេះមានពីណា សមណៈទាំងនេះច្រាសចាកសាមញ្ញគុណហើយ សមណៈទាំងនេះច្រាសចាកព្រហ្មញ្ញគុណហើយ មិនសមប៊ីបើ សមណៈឈ្មោះឧទាយិ សុំមេថុនធម្មទំនឹងស្រីនេះដោយខ្លួនឯងហើយបែរជាស្តីថា អ្នកណាទំនងហ៊ាន ស្អុបអង្អែលស្រីអាក្រៃមានកូនស្អុយយ៉ាងនេះ ហើយទាក់ស្ពោះចៀសចេញទៅ (ដូច្នេះសោះ) ការលាមករបស់ស្រីនេះដូចម្តេច កូនរបស់ស្រីនេះអាក្រៃដូចម្តេច ស្រីនេះដូចម្តេច ស្រីនេះថោកថយ(ជាងស្រីឯទៀត)ដោយអ្វី ។ កិក្ខុទាំងឡាយបានឮស្រីទាំងឡាយនោះពោលទោស តិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ (ដូច្នោះហើយ) ។ កិក្ខុទាំងឡាយណាដែលមានសេចក្តីជ្រាថ្នាតិចជាអ្នកសន្តោស មានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស ជ្រាថ្នាតែការសិក្សា កិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា មិនសមប៊ីបើឧទាយិកិក្ខុដ៏មានអាយុពោលសរសើរការបម្រើខ្លួនដោយកាមគុណសំណាក់មាតុគ្រាមសោះ ។ កិក្ខុទាំងនោះក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគកុដ្ឋកៈពេលនោះ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់សួរបញ្ជាក់ឧទាយិកិក្ខុដ៏មានអាយុកុដ្ឋកៈពេលនោះថា ម្នាលឧទាយិ ឮថាអ្នកឯងពោលសរសើរការបម្រើ

សង្ឃំ ភគវាតិ ។ វិភង្គេបិ ពុទ្ធោ ភគវា អនេកប្បការំ
មោឃបុរិស អនេកលោមិកំ អប្បដិរូបំ អស្សាមណកំ
អកប្បិយំ អករណីយំ កថំ ហិ នាម ត្វំ
មោឃបុរិស មាតុគាមស្ស សន្តិកេ អដ្ឋគាមចារិច-
រិយាយ វណ្ណំ ភាសិស្សសិ ឥទ្ធុ មយា មោឃបុរិស
អនេកបរិយាយេន វិរាគាយ ឆម្ភោ នេសិតោ នោ
សរាគាយ ។ បេ ។ គាមបរិយាបន្នំ រូបសរោ អក្ខាតោ
នេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។
ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ
យោ បន ភិក្ខុ ទិដ្ឋោ វិបរិណាតេន ចិត្តេន
មាតុគាមស្ស សន្តិកេ អដ្ឋគាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ
ភាសេយ្យ ឯតទត្ថំ ភគិនិ ចារិចរិយានំ យា
មាទិសំ សីលវន្តំ កល្យាណធម្មំ ព្រហ្មចារឹ ឯតេន
ឆម្ភេន បរិចវេយ្យាតិ មេថុនូបសញ្ហិតេន សង្ឃាទិ-
សេសោតិ ។

ខ្លួនដោយកាមកុង្ខសំណាក់មាតុគ្រាមមែនឬ ។ ម្នាយិកិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគសេចក្តីនុ៎ះពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលបុរសសាបសូន្យ ដំណើរនេះមិនទំនង មិនសមគួរ មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណ មិនគប្បីសោះ មិនគួរធ្វើសោះ ម្នាលមោឃបុរស មិនសមបីបើ អ្នកឯងពោលសរសើរការបម្រើខ្លួនដោយកាមកុង្ខសំណាក់មាតុគ្រាម (ដូច្នោះទេ) ម្នាលមោឃបុរស ធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយអនេកបរិយាយ (សុទ្ធតែ) ដើម្បីឲ្យជ្រាសចាកភាគ មិនមែនសំដែងឲ្យប្រែកបដោយរាគៈទេ ។បេ។ ការរម្ងាប់សេចក្តីក្តៅក្រហាយព្រោះកាម តថាគតក៏បានសំដែងហើយ ម្នាលមោឃបុរស អំពើលាមករបស់អ្នកឯងនុ៎ះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លានោះទេ ។បេ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុណាមួយ គឺរាគៈគ្របសង្កត់ហើយមានចិត្តប្រែប្រួល ពោលសរសើរការបម្រើដោយកាមដើម្បីខ្លួនកុង្ខសំណាក់នៃមាតុគ្រាម ដោយសំដីប្រកបដោយមេថុនធម្មថាស្រីណាគប្បីបម្រើនូវកិក្ខុមានសីល មានធម៌ជាកុសល ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរប្រហែលដូចអាត្មាដោយធម៌នេះ ម្នាលប្អូនស្រី ការបម្រើនេះរបស់ស្រីនោះជាការប្រសើរជាងការបម្រើទាំងអស់ (ពោលពាក្យដូច្នោះ) កិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស។

(๑๑๘) โย ปชานาติ โย ยาถิเสา ฯ เป ฯ กิกฺขูติ ฯ เป ฯ อยํ ธมฺโม อาตฺเต อภิปฺปาเยา กิกฺขูติ ฯ ขิตฺตจิตฺโตา ชาม สาราตฺตา อเปกฺขาภ ปฏิฆจิตฺตาตฺเต ฯ วิปริณามฏฺเ รตฺตินฺติ ติตฺตํ วิปริณามนฺ ทุฏฺนฺติ ติตฺตํ วิปริณามนฺ มูฬฺหนฺติ ติตฺตํ วิปริณามนฺ อปิจ รตฺตํ ติตฺตํ ธมฺโม อาตฺเ อภิปฺปาตฺเ วิปริณามฏฺเ ฯ มาตุคามา ชาม มนุสฺสิตฺถี น ยกฺขี น เปตี น ติรจฺฉานคตา วิญฺญู ปฏิพลา สุภาสิตทุพฺภาสิตานิ ทุฏฺลฺลาทุฏฺลานิ อาชานิตุนฺ ฯ มาตุคามสฺส สนฺติเกา มาตุคามสฺส สามนฺตา มาตุคามสฺส อารามฺเ ฯ อตฺตกามฏฺเ อตฺตาโ กามา อตฺตาโ เหตุนฺ อตฺตาโ อภิปฺปายา อตฺตาโ จาริตฺตายา ฯ ฬตฺตกฺขฏฺเ ฬตฺตา อกฺขา ฬตฺตา เสฏฺนฺ ฬตฺตา เหกฺขา ฬตฺตา ทุตฺตมา ฬตฺตา ปรา ฯ ยาติ ขตฺติยา ภา พฺราหฺมณี ภา เวสฺสี ภา สุทฺที ภา ฯ

(๑๑๕) ศัพท์ว่า ภิกษุณามุยย มีเสียงต่างกันว่า ภิกษุณามุยย ก็มี ภิกษุณามุยย ก็มี ภิกษุณามุยย ก็มี

មាទិសន្តិ ទុត្តិយំ ភ ព្រាហ្មណំ ភ វេស្សំ ភ សុទ្ទំ ភ ។ សីលវន្តន្តិ ចាណាតិចាតា បដិវិរតំ អនិដ្ឋា-ទាទា បដិវិរតំ មុសាវាទា បដិវិរតំ ។ ព្រហ្មចារិន្តិ មេថុនធម្មា បដិវិរតំ ។ កល្យាណធម្មោ ជាម តេន ច សីលេន តេន ច ព្រហ្មចរិយេន កល្យាណធម្មោ ហោតិ ។ វតេន ជម្មេជាតិ មេថុនធម្មេន ។ បរិច-រេយ្យាតិ អភិរមេយ្យ ។ មេថុនូបសញ្ហិតេជាតិ មេថុ-នធម្មប្បដិសំយុត្តេន ។ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ បេ ។ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(១១៦) ឥត្ថី ច ហោតិ ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិលុ ច ឆំ ឥត្ថិយា សន្តិកេ អត្តកាមចារិចរិយា-យ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឥត្ថី ច ហោតិ វេមតិកោ បណ្ឌកសញ្ញី បុរិសសញ្ញី តិរច្ឆានគតសញ្ញី សារត្តោ ច កិលុ ច ឆំ ឥត្ថិយា សន្តិកេ អត្តកាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ បណ្ឌកោ ច ហោតិ បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច កិលុ ច ឆំ បណ្ឌកស្ស សន្តិកេ

ត្រង់ពាក្យថា ប្រហែលជួបអាត្មា សេចក្តីថាក្សត្រិយ៍ក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី អ្នកឈ្មួញក្តី អ្នកគ្រួក្តី ។ ត្រង់ពាក្យថា មានសីល សេចក្តីថា វៀរចាកបាណាតិបាត វៀរចាកអទិន្នាទាន វៀរចាកមុសាវាទ ។ ត្រង់ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរគឺវៀរចាកមេថុនធម្ម ។ មានធម៌ជាកុសលដោយសីលនោះផង ដោយព្រហ្មចរិយនោះផង ហៅថាមានធម៌ជាកុសល ។ ត្រង់ពាក្យថា ដោយធម៌នេះ គឺដោយមេថុនធម្ម ។ ត្រង់ពាក្យថា គប្បីបម្រើ គឺគប្បីត្រេកអរចំពោះ ។ ត្រង់ពាក្យថា ប្រកបដោយមេថុន គឺប្រកបព្រមចំពោះដោយមេថុនធម្ម ។ ត្រង់ពាក្យថា ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនោះមានអធិប្បាយពិស្តារក្នុងសង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទទី ១ រួចហើយ ។

(๑๑๖) ស្រីពិតមែន កិរិយាសំគាល់ថាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ស្រីពិតមែន កិរិយាមានសេចក្តីសង្ស័យក្តី សំគាល់ថាខ្ទើយក្តី សំគាល់ថាប្រុសក្តី សំគាល់ថាតិរច្ឆានក្តី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួនក្នុងសំណាក់នៃស្រីនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ខ្ទើយពិតមែន កិរិយាសំគាល់ថាខ្ទើយ ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃខ្ទើយនោះ

อตฺตกามตาวิตริยาย วณฺณำ ภาสติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปณฺฑกสฺส ปุริสสญฺญี ตีรปฺปตฺตสญฺญี สารตฺโต จ ภิกฺขุ จ ทุกฺกฏสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปุริสสญฺญี ปณฺฑกสญฺญี สารตฺโต จ ภิกฺขุ จ ทุกฺกฏสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปุริสสญฺญี ปณฺฑกสญฺญี สารตฺโต จ ภิกฺขุ จ ทุกฺกฏสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๑๑๗) เทฺว ปตฺติโย ทิฏฺเฐ ปตฺติ ปตฺติสญฺญี สารตฺโต จ ภิกฺขุ จ ทุกฺกฏสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ เทฺว ปตฺติโย ทิฏฺเฐ ปตฺติ

ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្চ័យ ។ ខ្លួយពិតមែន កិរិយាមានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃខ្លួយនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ប្រុសពិតមែន កិរិយាសំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) មានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) សំគាល់ថាខ្លួយ (ក្តី) ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃប្រុសនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ តិរច្ឆានពិតមែន កិរិយាសំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) មានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) សំគាល់ថាខ្លួយ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃតិរច្ឆាននោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๑๑๗) ស្រីពីរនាក់ កិរិយាសំគាល់ស្រីទាំងពីរថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃស្រីទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ ស្រីពីរនាក់ កិរិយាមាន

เวมตฺตาหิ ปณฺฑกสฺส ปุริสสฺส ตีหิปณฺฑกตาหิ สาเรติ จ ภิกฺขุ จ ฉนฺทํ อทินฺนํ สงฺฆิกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปณฺฑกา ทุกฺกฏานิ ปณฺฑกสฺส ปุริสสฺส ตีหิปณฺฑกตาหิ สาเรติ จ ภิกฺขุ จ ฉนฺทํ อทินฺนํ สงฺฆิกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปณฺฑกา ทุกฺกฏานิ เวมตฺตาหิ ปุริสสฺส ตีหิปณฺฑกตาหิ อิตฺถิยา สาเรติ จ ภิกฺขุ จ ฉนฺทํ อทินฺนํ สงฺฆิกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ปณฺฑกา ทุกฺกฏานิ ปุริสา ทุกฺกฏานิ ปุริสสฺส ฯ เป ฯ ปณฺฑกา ตีหิปณฺฑกตาหิ ทุกฺกฏานิ ตีหิปณฺฑกตาย ตีหิปณฺฑกตาหิ เวมตฺตาหิ อิตฺถิยา ปณฺฑกสฺส ปุริสสฺส สาเรติ จ ภิกฺขุ จ ฉนฺทํ อทินฺนํ สงฺฆิกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อิตฺถี จ ปณฺฑกา จ ทฺวีหิปณฺฑกตาหิ สาเรติ จ ภิกฺขุ จ ฉนฺทํ ทฺวีหิปณฺฑกตาย สงฺฆิกา อาปตฺติ

សេចក្តីសង្ឃ័យ (ក្តី) សំគាល់ថាខ្ញើយ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថា តិរច្ឆាន (ក្តី) ចំពោះស្រីតាំងពីរ ក៏មានសេចក្តីត្រែតអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃស្រីតាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ ខ្ញើយពីរនាក់ ភិក្ខុសំគាល់ខ្ញើយតាំងពីរថាជាខ្ញើយ ក៏មានសេចក្តីត្រែតអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃខ្ញើយតាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ ។ ខ្ញើយពីរនាក់ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ឃ័យ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) ចំពោះខ្ញើយតាំងពីរ ក៏មានសេចក្តីត្រែតអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃខ្ញើយតាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ប្រុសពីរនាក់ ភិក្ខុសំគាល់ប្រុសតាំងពីរ ។បេ។ តិរច្ឆានពីរ ភិក្ខុសំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) មានសេចក្តីសង្ឃ័យ (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) សំគាល់ថាខ្ញើយ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) ចំពោះតិរច្ឆានតាំងពីរ ក៏មានសេចក្តីត្រែតអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់តិរច្ឆានតាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្ញើយម្នាក់ ភិក្ខុសំគាល់ជនតាំងពីរនាក់ថាជាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រែតអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃជនតាំងពីរនាក់នោះ

วณฺณํ กาสติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ
ฯลฯ ปณฺฑกา จ ขกิฏฺฐา เวมตฺติกา ฯเป ฯ อาปตฺติ
ถุลฺลจฺจยสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯเป ฯ ปณฺฑกสญฺญี ฯเป ฯ
อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ถุลฺลจฺจยสฺส ฯเป ฯ ปุริสสญฺญี ฯเป ฯ
ตีรปาเรกตสญฺญี สารตฺโต จ กิจฺเจ จ กเร ขกิฏฺฐ
สนฺติเก อตฺตกามปาริจริยาย วณฺณํ กาสติ อาปตฺติ
ถุลฺลจฺจยสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ ฯลฯ ปุริสา จ
ขกิฏฺฐ ฯลฯสญฺญี สารตฺโต จ กิจฺเจ จ กเร ขกิฏฺฐ
สนฺติเก อตฺตกามปาริจริยาย วณฺณํ กาสติ อาปตฺติ
สงฺฆาทิเสสสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ ฯลฯ ปุริสา
จ ขกิฏฺฐ เวมตฺติกา ปณฺฑกสญฺญี ปุริสสญฺญี
ตีรปาเรกตสญฺญี สารตฺโต จ กิจฺเจ จ กเร ขกิฏฺฐ
สนฺติเก อตฺตกามปาริจริยาย วณฺณํ กาสติ อาปตฺติ
ถุลฺลจฺจยสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ ฯลฯ ตีรปา-
เรกา จ ขกิฏฺฐ ฯลฯสญฺญี สารตฺโต จ กิจฺเจ
จ กเร ขกิฏฺฐ สนฺติเก อตฺตกามปาริจริยาย วณฺณํ
กาสติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទំាងអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីម្នាក់ ខ្ទើយម្នាក់ កិក្ខុមាន
សេចក្តីសង្ស័យចំពោះជនពាំងពីរនាក់ ។ បេ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹង
អាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ កិក្ខុសំគាល់ថាខ្ទើយ ។បេ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរ
។បេ។ កិក្ខុសំគាល់ថាប្រុស ។បេ។ កិក្ខុសំគាល់ថាតិរច្ឆាន ក៏មានសេចក្តី
ត្រេកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួនក្នុងសំណាក់នៃជនពាំង
ពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងអាបត្តិទុក្កដ ។ ស្រីម្នាក់ ប្រុសម្នាក់
កិក្ខុសំគាល់ជនពាំងពីរនាក់ថាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរ
ការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃជនពាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសនឹងទុក្កដ ។ ស្រីម្នាក់ ប្រុសម្នាក់ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ
(ក្តី) សំគាល់ថាខ្ទើយ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន
(ក្តី) ចំពោះជនពាំងពីរនាក់ ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរ
ការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃជនពាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវ
អាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ស្រីម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិក្ខុសំគាល់ជនពាំងពីរ
ថាស្រី ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន
ក្នុងសំណាក់នៃជនពាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនឹងទុក្កដ ។

ឥត្ថី ច តិរច្ឆានគតោ ច ឧភតោព្យញ្ជនកោ បណ្ឌកសញ្ញី បុរិសសញ្ញី តិរច្ឆានគតសញ្ញី សារត្តោ ច កិលិដ្ឋោ ច ឯកំ ឧភតោព្យញ្ជនកំ សន្ធិកេ អត្តកាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន ទុក្កដស្ស ។ បណ្ឌកោ ច បុរិសោ ច ឧភតោព្យញ្ជនកំ បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច កិលិដ្ឋោ ច ឯកំ ឧភតោព្យញ្ជនកំ សន្ធិកេ អត្តកាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយេន ទុក្កដស្ស ។ បណ្ឌកោ ច បុរិសោ ច ឧភតោព្យញ្ជនកំ វេមតិកោ បុរិសសញ្ញី តិរច្ឆានគត-សញ្ញី សារត្តោ ច កិលិដ្ឋោ ច ឯកំ ឧភតោព្យញ្ជនកំ សន្ធិកេ អត្តកាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ បណ្ឌកោ ច តិរច្ឆានគតោ ច ឧភតោព្យញ្ជនកំ បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច កិលិដ្ឋោ ច ឯកំ ឧភតោព្យញ្ជនកំ សន្ធិកេ អត្ត-កាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ច-យេន ទុក្កដស្ស ។ បណ្ឌកោ ច តិរច្ឆានគតោ ច ឧភតោព្យញ្ជនកំ វេមតិកោ បុរិសសញ្ញី តិរច្ឆានគត-សញ្ញី ឥត្ថីសញ្ញី សារត្តោ ច កិលិដ្ឋោ ច ឯកំ ឧភតោព្យញ្ជនកំ សន្ធិកេ អត្តកាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ

ស្រីម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាខ្ទើយ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) ចំពោះជនទាំងពីរ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃជនទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ខ្ទើយម្នាក់ ប្រុសម្នាក់ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនាក់ថាខ្ទើយ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ខ្ទើយម្នាក់ ប្រុសម្នាក់ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) ចំពោះជនទាំងពីរ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ខ្ទើយម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិក្ខុសំគាល់ជនទាំងពីរនោះថាខ្ទើយ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃជនទាំងពីរនាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យនឹងទុក្កដ ។ ខ្ទើយម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) ចំពោះជនទាំងពីរ ក៏មានសេចក្តីត្រែកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃជនទាំងពីរនោះ

អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ បុរិសោ ច តិរច្ឆានគតោ ច ទុតិយំ បុរិសញ្ញី វេមតិកោ តិរច្ឆានគតញ្ញី ឥត្ថិសញ្ញី បណ្ឌកសញ្ញី សារត្តោ ច កិក្ខុ ច ទុតិយំ សង្ឃំ អត្តកាមចារិចរិយាយ វណ្ណំ អាសតិ អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។

(๑๑๘) អនាបត្តិ ចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសនគិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារេ ទុបដ្ឋហតិ ភណតិ ធុម្មត្តកស្ស អាទិកម្មិកស្សាតិ ។

(๑๑๙) កថំ វញ្ញា[๑] លភេ បុគ្គំ
បិយា ច សុភគា សិយុំ[๒]
កិំ ទជ្ជំ ភេតុបដ្ឋេយ្យុំ
កថំ ភជ្ជេយ្យ សុក្កតិន្តិ[๓] ។

(๑๒๐) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា វញ្ញា ឥត្ថី ភុល្លបកំ កិក្ខុំ ឯតទវោច កថាហំ ភន្តេ វិដាយេយ្យន្តិ ។ តេនហិ ភគិនិ

---

๑ វិដ្ឋាតិបិ ជាយៅ ។ ๒ ម. អស្សុ ។ ๓ ធម្មានុក្កូនត្តំ សំយោគោ កពោ ។

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ ប្រុសម្នាក់ តិរច្ឆានមួយ កិក្ខុសំគាល់ថាប្រុស (ក្តី) មានសេចក្តីសង្ស័យ (ក្តី) សំគាល់ថាតិរច្ឆាន (ក្តី) សំគាល់ថាស្រី (ក្តី) សំគាល់ថាខ្ទើយ (ក្តី) ចំពោះជនទាំងពីរ ក៏មានសេចក្តីត្រេកអរ ពោលសរសើរការបម្រើជាគាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់នៃជនទាំងពីរនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។

(១១៨) អាបត្តិមិនមាន (ដល់កិក្ខុ ៣ ពួក) គឺ កិក្ខុពោលថា នាងចូរបម្រើអាត្មាដោយចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសន ទំងគ្លីងបរិក្ខារ គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកមានដម្ងី១ កិក្ខុឆត១ កិក្ខុជាខាងដើមបញ្ញត្តិ១ ។

(មាតិកានុក្រម គឺបញ្ជីរឿងតាមលំដាប់ហូរហែដែលទំងសំដែងតទៅដូចមានខាងក្រោយនេះ គឺ)

(១១៩) ស្រីអារ ស្រីបានកូន ស្រីចង់ឲ្យប្តីស្រឡាញ់ ស្រីចង់បានរូបល្អ សួរកិក្ខុថាធ្វើដូចម្តេច ស្រីចង់ឲ្យទាន ស្រីចង់បម្រើ សួរកិក្ខុថាធ្វើដូចម្តេច ស្រីចង់ទៅសុគតិ សួរកិក្ខុថាធ្វើដូចម្តេច ។

(១២០) សម័យនោះឯង មានស្រីម្នាក់ជាស្រីអារ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុដែលតែងទៅមកកាន់ត្រកូលថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុំណានឹងគិតធ្វើដូចម្តេចឲ្យមានកូន ។ កិក្ខុនោះធ្វើយថាម្នាលប្អូនស្រី

អក្កនាគំ នេហីតិ ។ កឹ ភន្តេ អក្កនាគន្តិ ។ មេថុន-
ធម្មន្តិ ។ តស្ស ភិក្ខុភូ អហោសិ ។បេ។ ភគវតោ
ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អាបត្តឹ ត្វំ ភិក្ខុ អាបន្នោ
សង្ឃាទិសេសន្តិ ។ នេន ខោ បន សមយេន
អញ្ញតរា វិជាយិនី ឥត្ថី ភិក្ខុំ ឯតទវោច
ភថាហំ ភន្តេ បុត្តំ ន(១) លភេយ្យន្តិ ។ នេនហិ
ភគិនិ អក្កនាគំ នេហីតិ ។ កឹ ភន្តេ អក្កនា-
គន្តិ ។ មេថុនធម្មន្តិ ។ តស្ស ភិក្ខុភូ អហោសិ
។បេ។ អាបត្តឹ ត្វំ ភិក្ខុ អាបន្នោ សង្ឃាទិសេ-
សន្តិ ។ នេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ឥត្ថី
ភិក្ខុំ ឯតទវោច ភថាហំ ភន្តេ
សាមិភស្ស បិយា អស្សន្តិ ។ នេនហិ ភគិនិ
អក្កនាគំ នេហីតិ ។ កឹ ភន្តេ អក្កនាគន្តិ ។
មេថុនធម្មន្តិ ។ តស្ស ភិក្ខុភូ អហោសិ ។បេ។
អាបត្តឹ ត្វំ ភិក្ខុ អាបន្នោ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

---

๑ ឱ. ម. យោគ្គភេសុ ឧសភ្ហេ ឧ ហោតិ។

បើដូច្នោះ នាងចូរឲ្យទានដ៏ប្រសើរចុះ ។ ស្រីអារនោះសួរថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ទានដ៏ប្រសើរនោះតើដូចម្តេច ។ កិក្ខុនោះប្រាប់ថា មេថុនធម្ម ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ទើបយកសេចក្តីនោះក្រាបទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង មានស្រីម្នាក់ជាស្រីមានកូនបាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុដែលតែងទៅមកកាន់ត្រកូលថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណាត្រូវធ្វើដូចម្តេចកុំឲ្យបានកូន ។ កិក្ខុនោះប្រាប់ថា ម្នាលប្អូនស្រី បើដូច្នោះ នាងចូរឲ្យទានដ៏ប្រសើរចុះ ។ ស្រីនោះសួរថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ទានដ៏ប្រសើរនោះតើដូចម្តេច ។ កិក្ខុនោះប្រាប់ថា មេថុនធម្ម ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង មានស្រីម្នាក់ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុដែលតែងទៅមកកាន់ត្រកូលថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណាត្រូវធ្វើដូចម្តេចឲ្យជាទីស្រឡាញ់នៃប្តី ។ កិក្ខុនោះប្រាប់ថា ម្នាលប្អូនស្រី បើដូច្នោះ នាងចូរឲ្យទានដ៏ប្រសើរចុះ ។ ស្រីនោះសួរថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ទានដ៏ប្រសើរនោះតើដូចម្តេច ។ កិក្ខុនោះប្រាប់ថា មេថុនធម្ម ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។

តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ឥត្ថី កុល្យបកំ តិក្ខ្ដុំ ឯតទវោច តាថាហំ ភន្តេ សុភតា អស្សន្តិ ។ តេនហិ តតិនិ អក្ខានំ ទេហីតិ ។ តាំ ភន្តេ អក្ខានន្តិ ។ មេថុនធម្មន្តិ ។ តស្ស តាុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អាបត្តិំ តុំ តិក្ខ្ដុ អាបន្នោ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ឥត្ថី កុល្យបកំ តិក្ខ្ដុំ ឯតទវោច តាហំ ភន្តេ អយ្យស្ស ទជ្ជាមីតិ ។ អក្ខានំ តតិនីតិ ។ តាំ ភន្តេ អក្ខានន្តិ ។ មេថុនធម្មន្តិ ។ តស្ស តាុក្កុច្ចំ អហោសិ ។រេ។ អាបត្តិំ តុំ តិក្ខ្ដុ អាបន្នោ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ឥត្ថី កុល្យបកំ តិក្ខ្ដុំ ឯតទវោច តោតាហំ ភន្តេ អយ្យំ ឧបដ្ឋាមីតិ ។ អក្ខានេន តតិនីតិ ។ តាំ ភន្តេ អក្ខានន្តិ។

สมัยนោះឯង មានស្ត្រីម្នាក់ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុដែលតែងទៅមកកាន់ត្រកូលថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណាត្រូវធ្វើដូចម្តេចឲ្យជាស្រីមានរូបល្អ ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា ម្នាលប្អូនស្រី បើដូច្នោះ នាងចូរឲ្យទានដ៏ប្រសើរចុះ ។ ស្រីនោះសួរថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ទានដ៏ប្រសើរនោះតើដូចម្តេច ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា មេឃុនធម្ម ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្វ័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង មានស្ត្រីម្នាក់ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុដែលតែងទៅមកកាន់ត្រកូលថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណានឹងឲ្យទានដូចម្តេចដល់លោកម្ចាស់ ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូរឲ្យទានដ៏ប្រសើរចុះ ។ ស្រីនោះសួរថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ទានដ៏ប្រសើរនោះតើដូចម្តេច ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា មេឃុនធម្ម ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្វ័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង មានស្ត្រីម្នាក់ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុដែលតែងទៅមកកាន់ត្រកូលថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណាផ្គត់ផ្គង់លោកម្ចាស់ដោយទានដូចម្តេច ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា ម្នាលប្អូនស្រី ចូរនាងផ្គត់ផ្គង់ដោយទានដ៏ប្រសើរចុះ ។ ស្រីនោះសួរថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ទានដ៏ប្រសើរនោះតើដូចម្តេច ។

មេថុនធម្មន្តិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។ បេ ។ អាបត្តឹ តុំ តិក្ខ្មុ អាបន្នោ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរា ៩ភិក្ខុ កុលូបកា តិក្ខ្មុំ ឯតទវោច កថាហំ ភន្តេ សុតវា កច្ចយ្យន្តិ ។ តេនហិ តិក្ខ្មុ អក្ខានំ នេហីតិ ។ កឹ ភន្តេ អក្ខានន្តិ ។ មេថុនធម្មន្តិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ កច្ចិ នុ ខោ អហំ សង្ឃាទិសេសំ អាបត្តឹ អាបន្នោតិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អាបត្តឹ តុំ តិក្ខ្មុ អាបន្នោ សង្ឃាទិសេសន្តិ ។

ចតុត្ថសង្ឃាទិសេសំ និដ្ឋិតំ ។

តេរសកណ្ឌ សង្ឃាទិសេសទី ៤ វិនីតវត្ថុ

កិក្ខុនោះក្រាបថ្វាយបង្គំ ហើយក៏ចេញទៅ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។ សម័យនោះឯង មានស្ត្រីម្នាក់ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុដែលតែងទៅមកកាន់ត្រកូលថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណា គប្បីទៅកាន់សុគតិដោយកុសលដូចម្តេច ។ កិក្ខុនោះក្រាបថ្វាយថា ម្នាលបុនស្រី បើដូច្នោះ នាងចូរឲ្យទានដ៏ប្រសើរចុះ ។ ស្ត្រីនោះសួរថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ទានដ៏ប្រសើរនោះតើដូចម្តេច ។ កិក្ខុនោះក្រាបថ្វាយថា មេថុនធម្ម ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យថា អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយទេដឹង ។ ទើបយកសេចក្តីនោះក្រាបទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៤ ចប់ ។

បញ្ចមសង្ឃាទិសេសំ

[๑๒๑] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧបាយិ សាវត្ថិយំ កុលូបកោ ហោតិ ពហុកានិ កុលានិ ឧបសង្កមតិ យត្ថ បស្សតិ កុមារកំ វា អបជាបតិកំ កុមារិកំ វា អបតិកំ កុមារកស្ស មាតាបិតូនំ សន្តិកេ កុមារិកាយ វណ្ណំ កណតិ អមុកស្ស កុលស្ស កុមារិកា អភិរូបា ទស្សនីយា បាសាទិកា បណ្ឌិតា ព្យត្តា មេធាវិនី ទក្ខា អនលសា ឧដ្ឋាតា សា កុមារិកា សមស្ស កុមារកស្សាតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ[๑] ឯតេ ខោ ភគ្គេ អម្ហេ ន ជានន្តិ តេវ ឥមេ កស្ស ឥតិ សចេ ភគ្គេ អយ្យា ឱបេយ្យ អានេយ្យាម មយំ តំ កុមារិកំ សមស្ស កុមារកស្សាតិ ។ កុមារិកាយ មាតាបិតូនំ សន្តិកេ កុមារកស្ស វណ្ណំ កណតិ អមុកស្ស កុលស្ស កុមារកោ អភិរូបោ ទស្សនីយោ

---

๑ ម. ម. ๑๑๕ ។

សង្ឃាទិសេស ទី៥

(១៦១) សម័យនោះឯង ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុជាអ្នកចូលទៅកាន់ត្រកូលក្នុងក្រុងសាវត្ថី តែងចូលទៅកាន់ត្រកូលតាំងពួយមានប្រមាណច្រើន ឃើញកុមារដែលគ្មានប្រពន្ធក្តី ឃើញនាងកុមារីដែលគ្មានប្តីក្តី កាន់ទីណា ក៏និយាយសរសើរនាងកុមារីក្នុងសំណាក់នៃមាតាបិតារបស់កុមារ (ក្នុងទីនោះ) ថា នាងកុមារីរបស់ត្រកូលឯណោះ មានរូបល្អគួរគយគន់មើល ល្មមដែរថា ជាស្រីមានប្រាជ្ញាអង់អាច ធ្លៀវឆ្លាស រាងវៃ មិនខ្ចិលច្រអូស នាងកុមារីនោះ សមគ្នានឹងកុមារនេះណាស់ ។ មាតាបិតារបស់កុមារនោះ ក៏និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ អ្នកអស់នោះគេមិនធ្លាប់ស្គាល់យើងខ្ញុំថា អ្នកអស់ពាំនុះជាអ្វីក្តី ជាកូនចៅអ្នកណាក្តី ដូច្នេះឡើយ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ប្រសិនបើលោកម្ចាស់ឲ្យគេឲ្យ យើងខ្ញុំគួរនាំនាងកុមារីនោះមកផ្សំឲ្យកុមារនេះដែរ ។ ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុ ពោលសរសើរកុមារក្នុងសំណាក់មាតាបិតារបស់នាងកុមារីថា កុមាររបស់ត្រកូលឯណោះ មានរូបល្អគួរគយគន់មើល

ថាសានិកោ បណ្ឌិតោ ព្យត្តោ មេធាវី ឧត្តោ អនលសោ ឆន្នោ សោ កុមារកោ ឥមិស្សា កុមារិកាយាតិ(១) ។ តេ វរំ វទន្តិ ឯតេ ខោ កន្តេ អម្ហេ ន ជានន្តិ កេ ឯ ឥមេ កស្ស ឯតិ កិស្មឹ វិយ កុមារិកាយ វត្តុំ សចេ កន្តេ អយ្យា យាចាបេយ្យ ឧដ្ឋេយ្យាម មយំ ឥមំ កុមារិកំ តស្ស កុមារកស្សាតិ ។ ឯតេនេវ ឧបាយេន អាឯហានិបិ តាឯបេតិ វិឯហានិបិ តាឯបេតិ ឯវេយ្យានិបិ វត្តាបេតិ ។

(១២២) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរិស្សា បុរាណគណិកាយា ធីតា អភិរូបា ហោតិ ទស្សនីយា ចាសានិកា ។ តំ ភោគមកា ច អាឌីវកសេដ្ឋិវត្ថុ អាកន្ត្វា តំ គណិកំ ឯតទវោចុំ នេហាយ្យ ឥមំ កុមារិកំ អម្ហាកំ កុមារកស្សាតិ ។ សា ឯវមាហ អហំ ខ្វយ្យា តុម្ហេ ន ជានាមិ កេ ឯ ឥមេ កស្ស ឯតិ អយញ្ច មេ ឯកធីតិកា តំ ភោគមោ ច តន្តញ្ចេ

---

១ ឱ. ម. ជញ្ញយំ កុមារិកា តស្ស កុមារកស្សាតិ ។

ល្មមដែរថ្ងៃ ជាប្រុសមានប្រាជ្ញាអង់អាច ឆ្លៀវឆ្លាស ឥតងាយ មិនខ្វិល ប្រអូសកុមារនោះសម្តែងនឹងនាងកុមារីនេះណាស់ ។ ម្តាយអាពុកនាងកុមារីនោះឆ្លើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ អ្នកអស់នោះមិនធ្លាប់ស្គាល់យើងថាអ្នកអស់ទុំះជាអ្វីក្តី ជាកូនចៅអ្នកណាក្តី ការដែលយើងនិយាយត្រែះនាងកុមារីដូចជាអៀនមាត់ពេកណាស់ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន បើលោកម្ចាស់ឲ្យគេមកដណ្តឹងយើង។ គួរឲ្យនាងកុមារីនេះដល់កុមារនោះដែរ ។ ឧទាយិភិក្ខុតែងឲ្យត្រកូលរៀបចំអាវាហមង្គលផង វិវាហមង្គលផង ឲ្យស្តីដណ្តឹងគ្នានឹងគ្នាផង សុទ្ធតែដោយឧបាយនេះឯង ។

(๑๒๒) សម័យនោះឯង មានកូនក្រមុំ នៃស្រីមេម៉ាយម្នាក់ជាប្រពន្ធហោរាចារ្យ មានរូបឆោមស្រស់បស់គួរគយគន់មើលនាំឲ្យដែរថ្ងៃ ។ ពួកសាវ័កបស់អាជីវកនៅស្រុកក្រៅបានចូលមកនិយាយនឹងប្រពន្ធហោរានោះថា ម្នាលអ្នកស្រី អ្នកចូរឲ្យនាងកុមារីនេះមកកុមារបស់យើងទៅ ។ ប្រពន្ធហោរាក៏និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ទាំងឡាយ ខ្ញុំឯងមិនធ្លាប់ស្គាល់អស់អ្នកថា អ្នកទាំងឡាយជាអ្វីទេ ឬជាកូនចៅអ្នកណាទេ ម្យ៉ាងទៀតធ្លាតនេះ ជាធ្លាតែមួយរបស់ខ្ញុំ ហើយថាត្រូវទៅស្រុកក្រៅផងទៀត

ជាហំ ឧស្សាមីតិ ។ មទុស្សា តេ អាដីរកស្សារកា ឯតទវោចុំ កិស្ស តុម្ហេ អយ្យា អាគតត្ថាតិ ។ អថ មយំ អយ្យា អមុកំ ជាម កណាកឹ ជីតរំ យាចិម្ហា អម្ហាកំ កុមារកស្ស សា ឣមាហ អហំ ទ្វយ្យា តុម្ហេ ន ជានាថ តេ ឯ ឥមេ តស្ស ឯតិ អយញ្ច មេ ឯកជីតិកា តីហេតាហោ ច តន្តញ្ច ជាហំ ឧស្សាមីតិ ។ កិស្ស តុម្ហេ អយ្យា តំ កណាកឹ ជីតរំ យាចិត្ថ ឧទុ អយ្យា ឧទាយិ វត្តញ្ច អយ្យា ឧទាយិ ជាបេស្សតីតិ ។ អថខោ តេ អាដីរកស្សារកា យេជាយស្សា ឧទាយិ តេនុបសង្កមឹសុ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ ឯតទវោចុំ ឥថ មយំ ភន្តេ អមុកំ ជាម កណាកឹ ជីតរំ យាចិម្ហា អម្ហាកំ កុមារកស្ស សា ឣមាហ អហំ ទ្វយ្យា តុម្ហេ ន ជានាថ តេ ឯ ឥមេ តស្ស ឯតិ អយញ្ច បេ ឯកជីតិកា តីហេតា-ហោ ច តន្តញ្ច ជាហំ ឧស្សាមីតិ សាធុ ភន្តេ

ខ្ញុំមិនឲ្យទេ ។ មនុស្សទាំងឡាយសួរទៅពួកសាវករបស់អាជីវកនោះថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ទាំងឡាយ អស់អ្នកមកនេះមានការអ្វី ។ ពួកសាវករបស់អាជីវកនោះឆ្លើយថា យើងមកដណ្តឹងធីតារបស់អ្នកស្រីប្រពន្ធហោរឈ្មោះឯណោះក្នុងស្រុកនេះ ឲ្យកុមាររបស់យើង តែនាងនោះនិយាយថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ទាំងឡាយ ខ្ញុំឯងមិនធ្លាប់ស្គាល់អស់អ្នកថា អ្នកទាំងឡាយជាអ្វីទេ ឬជាកូនចៅអ្នកណាទេ ម្យ៉ាងទៀតធីតានេះ ជាធីតាតែមួយរបស់ខ្ញុំ ហើយថាត្រូវទៅស្រុកគ្រាដងទៀត ខ្ញុំមិនឲ្យទេ ។ មនុស្សទាំងឡាយនោះឆ្លើយទៅពួកសាវករបស់អាជីវកវិញថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ទាំងឡាយ ថ្វីបានជាអ្នកទៅដណ្តឹងធីតារបស់ប្រពន្ធហោរនោះ ក៏ត្រូវអ្នកទាំងឡាយពិតលោកម្ចាស់ខុទាយិ លោកម្ចាស់ខុទាយិនឹងបង្គាប់ឲ្យគេឲ្យទេឬ ។ គ្រានោះឯង ពួកសាវករបស់អាជីវក ក៏ចូលទៅឯទីដែលខុទាយិកិក្ខុនៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងខុទាយិកិក្ខុដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន យើងមកដណ្តឹងធីតារបស់ប្រពន្ធហោរឈ្មោះឯណោះក្នុងស្រុកនេះ ឲ្យកុមាររបស់យើង តែនាងនោះនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឯងមិនធ្លាប់ស្គាល់អស់អ្នកថា អ្នកទាំងឡាយជាអ្វីទេ ឬជាកូនចៅអ្នកណាទេ ម្យ៉ាងទៀតធីតានេះ ជាធីតាតែមួយរបស់ខ្ញុំ ហើយថាត្រូវទៅស្រុកគ្រាដងទៀត ខ្ញុំមិនឲ្យទេ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន

អយ្យ តំ គណាកឹ ជីវតំ ជាបេតុ អម្ហាកំ កុ-
មារកស្សតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧបាយិ យេន
សា គណាកី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ
គណាកឹ ឯតទវោច តិស្ស ឥមេសំ ជីវតំ ន
ទេសីតិ ។ អហំ ខ្វយ្យ ឥមេ ន ជានាមិ តេ
ឯ ឥមេ កស្ស ឯតិ អយញ្ច មេ ឱកាជីតិកា
តីរេតាមោ ច តន្តញ្ច ជាហំ ទស្សាមីតិ ។ នេហិ
ឥមេសំ អហំ ឥមេ ជានាមីតិ ។ សចេ តេ អយ្យា
ជានាតិ ទស្សាមីតិ ។ អថខោ សា គណាកី តេសំ
អាជីវកស្សារោចំ ជីវតំ អទាសិ ។ អថខោ តេ
អាជីវកស្សារោ តំ កុមារកំ នេត្វា មាសំយេវ
សុណិសាកោកេន កុញ្ជេសុ តតោ អបវេធ ជាសីកោកេន
កុញ្ជិ ។

(๑๒๓) អថខោ សា កុមារិកា អាវុយា
សន្តិកេ ទូតំ បាហេសិ អហំ ហិ ទុក្កតា ទុក្កដា
ឯ សុខំ លភាមិ អាសំយេវ មំ សុណិសាកោកេន

យើងសូមពឹងលោកម្ចាស់ សូមលោកម្ចាស់និយាយនឹងប្រពន្ធហោក ឲ្យៗកូនស្រីមកកុមារបស់យើងទៅ ។ គ្រានោះឯង ឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុ ក៏ចូលទៅត្រង់ទីដែលប្រពន្ធហោកនៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទើបនិយាយពាក្យនេះនឹងប្រពន្ធហោកនោះថា ហេតុអ្វីបានជានាងមិនឲ្យធីតាដល់អ្នកអស់នេះ ។ ប្រពន្ធហោកក៏ឆ្លើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំព្រះករុណាមិនធ្លាប់ស្គាល់អ្នកអស់នេះថា អ្នកទាំងនេះជាអ្វីទេ ឬជាកូនចៅអ្នកណាទេ ម្យ៉ាងទៀត ធីតានេះជាធីតាតែមួយរបស់ខ្ញុំ ហើយថាត្រូវទៅស្រុកគ្រៃផងទៀត ខ្ញុំមិនឲ្យទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុក៏និយាយថា នាងចូរឲ្យទៅអ្នកទាំងនេះចុះ អាត្មាធ្លាប់ស្គាល់គេដែរ ។ ប្រពន្ធហោកនិយាយថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន បើលោកម្ចាស់ស្គាល់ ខ្ញុំព្រះករុណានឹងឲ្យ ។ គ្រានោះឯងប្រពន្ធហោកនោះ ក៏បានឲ្យធីតាទៅពួកសាវករបស់អាជីវកនោះ ។ លំដាប់នោះ ពួកសាវករបស់អាជីវកនោះឯង ក៏បាននាំនាងកុមារីនោះទៅ ហើយប្រើប្រាស់នាងដោយការបម្រើជាកូនប្រសាបានតែត្រឹម១ខែ តពីនោះមកប្រើប្រាស់នាងដោយការបម្រើជាទាសីទៅវិញ ។

(១២៣) គ្រានេះឯង នាងកុមារីនោះក៏ប្រើបម្រើទៅឯសំណាក់ម្ចាយដោយពាក្យថា ខ្លួនខ្ញុំដល់នូវសេចក្តីក្រីក្រលំបាក មិនបានសេចក្តីសុខទេ ព្រោះពួកសាវករបស់អាជីវក ប្រើប្រាស់ខ្ញុំ ដោយការបម្រើជាកូនប្រសា

กุญฺจิสุ ตโต อปเรน ธาสีโกเสน กุญฺชิ อาคจฺฉตุ เม มาตา มํ[๑] เนสฺสตีติ ฯ อถโข สา กณาคี ยเกน เต อาฬิวกสฺสวกา เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา เต อาฬิวกสฺสวเก เอตทโวจ มา อยฺยา เอวํ กุมารกสฺส ธาสีโกเสน กุญฺจิ สุณิสาโกเสน เอวํ กุมารกสฺส กุญฺชาติ ฯ เต เวมาติกสฺส ภคินิยา สนฺติกา สุตฺวา สหายกานํ สนฺติกา อาหารูปหารเก สมณาน สนฺติกา อญฺญาติกานํ อาหารูปหารเก กจฺฉ ตุมฺเห น มยฺหนฺติ ชานาถาติ ฯ อถโข สา กณาคี เตหิ อาฬิวกสฺสวเกหิ อปสาเทตา ปุนเทว สาวตฺถึ ปจฺจาคญฺฉิ ฯ ตุตฺถยมฺปิ โข สา กุมารกา มาตุยา สนฺติกา ทุติยกมฺปิ ปาเหสิ อหํ หิ ทุกฺกตา ทุกฺกฏา น สุขิ ลภามิ มาสมฺเย มํ สุณิสาโกเสน กุญฺจิสุ ตโต อปเรน ธาสีโกเสน กุญฺชิ อาคจฺฉตุ เม มาตา มํ เนสฺสตีติ ฯ อถโข สา กณาคี

๑ ม. ปาเฐ สุ มตฺถิ ปาเหติ น ทิสฺสติ ฯ

ប្រាន់តែត្រឹម ១ ខែទេ តពីនោះមកក៏ប្រើប្រាស់ខ្ញុំ ដោយការបម្រើជាទាសី
ទៅវិញ សូមឲ្យអ្នកម្តាយខ្ញុំ មកនាំយកខ្ញុំទៅផង ។ គ្រានោះឯង
ប្រពន្ធហោរានោះ ក៏ចូលទៅត្រង់ទីដែលពួកសាវករបស់អាជីវកនៅ លុះ
ចូលទៅដល់ហើយ ប្រាន់និយាយពាក្យនេះនឹងពួកសាវករបស់អាជីវកនោះ
ថា បពិត្រអ្នកម្ចាស់ទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយកុំប្រើប្រាស់នាងកុមារីនេះ
ដោយការបម្រើជាទាសីឡើយ ត្រូវប្រើប្រាស់នាងកុមារីនេះ ដោយការ
បម្រើជាកូនប្រសាវិញ ។ ពួកសាវករបស់អាជីវកក៏និយាយថា យើងគ្មាន
ទាក់ទងជាមួយនឹងនាងឯងទេ យើងមានទាក់ទងតែនឹងសម្ភារៈរបស់យើង
ទេតើ នាងឯងទៅ។ យើងមិនស្គាល់នាងឯងទេ ។ ឯប្រពន្ធហោរានោះ
កាលបើពួកសាវករបស់អាជីវកទាំងនោះធ្វើមិនឲ្យដែរថ្លាហើយ ក៏ត្រឡប់
មកក្រុងសាវត្ថីវិញ ។ នាងកុមារីក៏ប្រើបម្រើទៅឯសំណាក់ម្តាយ ក្នុង
លើកទី ២ ទៀតថា ខ្លួនខ្ញុំដល់នូវសេចក្តីក្រីក្រលំបាកមិនបានសេចក្តីសុខ
ទេ ព្រោះពួកសាវករបស់អាជីវកប្រើប្រាស់ខ្ញុំដោយការបម្រើជាកូនប្រសា
ប្រាន់តែត្រឹម ១ ខែទេ តពីនោះមកក៏ប្រើប្រាស់ខ្ញុំដោយការបម្រើជាទាសី
ទៅវិញ សូមអ្នកម្តាយខ្ញុំ មកនាំយកខ្ញុំទៅផង ។ ឯប្រពន្ធហោរ

យេនាយស្មា ឧទាយិ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ ឯតទវោច សា ភិក្ខវេ កុមារិកា ឧក្កដា ឧក្កិតា ច សុខំ លភតិ មាសំយេវ នំ សុណិ-សាកោតេន កុញ្ជិំសុ តតោ អបរេន ទាសីកោតេន កុញ្ជន្តិ វេទយ្យាថ ភិក្ខវេ មា អយ្យា ឥមំ កុមារិកំ ទាសីកោតេន កុញ្ជិត្ថ សុណិសាកោតេន ឥមំ កុមារិកំ កុញ្ជថាតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧទាយិ យេន តេ អាដីរកស្សារកា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តេ អាដីរកស្សារកេ ឯតទវោច មា អយ្យា ឥមំ កុមារិកំ ទាសីកោតេន កុញ្ជិត្ថ សុណិសាកោតេន ឥមំ កុមារិកំ កុញ្ជថាតិ ។ តេ ឃមាមាំសុ ឧត្តម្ភាកំ តយា សទ្ធិំ អាហារូបហារកេ កណាតំយា សទ្ធិំ អម្ហាកំ អាហារូបហារកេ សមណេន ភវិតព្ពំ អញ្ញវេន សមណោ អស្ស សុស្សមណោ កច្ច តំ ន មយ្ហំ ជានាមាតិ ។ អថខោ អាយស្មា ឧទាយិ តេហិ អាដីរកស្សារកេហិ អបសាទិតោ

ក៏ចូលទៅគ្រង់ទីដែលឧទាយិកភិក្ខុដ៏មានអាយុនៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ
និយាយពាក្យនេះ នឹងឧទាយិកភិក្ខុដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន
ព្រះដំណឹងថានាងកុមារីនោះ ដល់នូវសេចក្តីក្រីក្រលំបាក មិនបាននូវសេចក្តី
សុខសោះ ព្រោះពួកសាវករបស់អាដីវកប្រើប្រាស់វា ដោយការបម្រើជា
កូនប្រសាបានតែត្រឹម ១ ខែទេ តពីនោះមក ក៏ប្រើប្រាស់ដោយការបម្រើ
ជាទាសីទៅវិញ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់និយាយនឹងគេ
ដូច្នេះថា ម្នាលអ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំងអស់គ្នា កុំប្រើប្រាស់នាងកុមារី
នេះ ដោយការបម្រើជាទាសីឡើយ ចូរប្រើប្រាស់នាងកុមារីនេះដោយការ
បម្រើជាកូនប្រសាវិញ ។ គ្រានោះឯង ឧទាយិដ៏មានអាយុចូលទៅគ្រង់
ទីដែលពួកសាវករបស់អាដីវកនៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយ
ពាក្យនេះនឹងពួកសាវករបស់អាដីវកនោះថា ម្នាលអ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំង
អស់គ្នា កុំប្រើប្រាស់នាងកុមារីនេះដោយការបម្រើជាទាសីឡើយ ចូរប្រើ
ប្រាស់នាងកុមារីនេះដោយការបម្រើជាកូនប្រសាវិញ ។ ពួកសាវករបស់
អាដីវកនោះឆ្លើយថា យើងគ្មានទាក់ទងជាមួយនឹងលោកទេ យើងមាន
ទាក់ទងតែនឹងប្រពន្ធហោរាទេតើ សមណមិនត្រូវខ្វល់ខ្វាយទេ សមណ
ត្រូវតែជាសមណស្អ លោកចូរទៅវិញទៅ យើងមិនស្គាល់លោកទេ ។
ឯឧទាយិភិក្ខុដ៏មានអាយុ កាលដែលពួកសាវករបស់អាដីវកមិនឲ្យដំរុះថ្ងា

បុនទេវ សាវត្ថិំ បច្ចាគញ្ឆិ ។ តត្ថ យ្វាំ ខោ សា
កុមារិកា មាតុយា សទ្ធិំ ទូតំ ចាបេសិ អបាំ
ហិ ខុត្តា ខុក្ខិតា ន សុខំ លភាមិ មាសំយេវ
មំ សុណិសាភោគេន កុញ្ជិសុ តតោ អបរេន
ទាសីភោគេន កុញ្ជិន្តិ អាគច្ឆតុ មេ មាតា មំ
នេស្សតូតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ សា កណាកំ
យេនាយស្មា ឧទាយិ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា
អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ ឯតទវោច សា ភិរ ភន្តេ កុមារិកា
ខុត្តា ខុក្ខិតា ន សុខំ លភតិ បាសំយេវ ឪ
សុណិសាភោគេន កុញ្ជីសុ តតោ អបរេន ទាសី
ភោគេន កុញ្ជិន្តិ វនេយ្យាថ ភន្តេ មា អយ្យា ឥមំ
កុមារិកំ ទាសីភោគេន កុញ្ជិត្ថ សុណិសាភោគេន
ឥមំ កុមារិកំ កុញ្ជថាតិ ។ បឋមំ ចាហំ តេមិ
អាជីវកសាវកេមិ អបសាទិតោ កច្ច ភុំ ទានាហំ
តមិស្សាមីតិ ។

ហើយក៏ត្រឡប់មកកាន់ក្រុងសាវត្ថីវិញ ។ នាងកុមារីនោះក៏ប្រើបម្រើទៅ
ឯសំណាក់ម្តាយក្មួងលើកទី ៣ ទៀតថា ខ្ញុំនឹងខ្ញុំដល់នូវសេចក្តីក្រីក្រលំបាក
ណាស់ មិនបានសេចក្តីសុខទេ ព្រោះពួកសាវកបស់អាជីវកប្រើប្រាស់
ខ្ញុំ ដោយការបម្រើជាកូនប្រសាបានតែតឹម ១ ខែទេ តពីនោះមកក៏
ប្រើប្រាស់ ដោយការបម្រើជាទាសីវិញ សូមឲ្យអ្នកម្តាយខ្ញុំអញ្ជើញមក
នាំយកខ្ញុំទៅផង ។ ប្រពន្ធហោរានោះចូលទៅឯទីដែលឧទាយិកុមារនៅ
លុះចូលទៅដល់ហើយក៏និយាយពាក្យនេះ នឹងឧទាយិកុមារដ៏មានអាយុក្មួង
លើកទី ២ ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ព្រោះដំណឹងថានាងកុមារីនោះ ជាស្រី
ដល់នូវសេចក្តីក្រីក្រលំបាកណាស់ មិនបានសេចក្តីសុខទេ ព្រោះពួក
សាវកបស់អាជីវកប្រើប្រាស់ក៏ ដោយការបម្រើជាកូនប្រសាបានតែតឹម
១ ខែទេ តពីនោះមកក៏ប្រើប្រាស់ដោយការបម្រើជាទាសីវិញ បពិត្រលោក
ដ៏ចំរើន គួរលោកម្ចាស់ទៅនិយាយនឹងគេថា ម្នាលអ្នកទាំងឡាយអ្នកទាំង
អស់គ្នាកុំប្រើប្រាស់នាងកុមារីនេះ ដោយការបម្រើជាខ្ញុំស្រី ចូរប្រើប្រាស់
នាងកុមារីនេះ ដោយការបម្រើជាកូនប្រសាវិញ ។ ឧទាយិកុមារឆ្លើយថា
កាលពីមុន ពួកសាវកបស់អាជីវក ឆ្លើអាត្មាមិនឲ្យដែះចាំបង្គន់ទៅហើយ
ឥឡូវនេះនាងចូរទៅចុះ អាត្មាមិនទៅទៀតទេ ។

(๑๒๔) អថខោ សា ភណ្ឌាគារិកា ទុដ្ឋាយតំ ទិយតំ វិញ្ញាបេតិ យំ ទុក្កតោ ហោតុ អយ្យោ ឧទាយិ យំ ទុក្កិតោ ហោតុ អយ្យោ ឧទាយិ យំ មា សុណំ លភតុ អយ្យោ ឧទាយិ យថា មេ កុមារិកា ទុក្កតា ទុក្កិតា ន សុណំ លភតិ ចាបិភាយ សស្សុយា ចាបភោគេន សស្សុរេន ចាបភោគេន សាមិភោគាតិ ។ សាបិ ខោ កុមារិកា ទុដ្ឋាយតំ ទិយតំ វិញ្ញាបេតិ យំ ទុក្កតោ ហោតុ អយ្យោ ឧទាយិ យំ ទុក្កិតោ ហោតុ អយ្យោ ឧទាយិ យំ មា សុណំ លភតុ អយ្យោ ឧទាយិ យថាមំ ទុក្កតា ទុក្កិតា ន សុណំ លភាមិ ចាបិភាយ សស្សុយា ចាបភោគេន សស្សុរេន ចាប-ភោគេន សាមិភោគាតិ ។ អញ្ញាបិ ឥត្ថិយោ អស-ន្ទុដ្ឋា សស្សុហិ ច សស្សុរេហិ ច សាមិភោហិ ច តា យំ ឱយាចន្តិ យំ ទុក្កតោ ហោតុ អយ្យោ ឧទាយិ យំ ទុក្កិតោ ហោតុ អយ្យោ ឧទាយិ យំ អា សុណំ លភតុ អយ្យោ ឧទាយិ យថា មយំ ទុក្កតា ទុក្កិតា ន សុណំ លភាម ចាបិភាហិ សស្សុហិ

(๑๒๔) គ្រានោះឯង ប្រពន្ធហោរានោះ ក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ឧទាយិកភិក្ខុថា នាងកុមារីកូនអញ ដល់នូវសេចក្តីក្រីក្រលំបាក មិនបានសេចក្តីសុខយ៉ាងណា។ ក៏ព្រោះតែម្តាយក្មេកអាក្រក់ ព្រោះតែអាពុកក្មេកអាក្រក់ ព្រោះតែប្តីអាក្រក់ ចូរឲ្យលោកម្ចាស់ឧទាយិក្រីក្រដូចយ៉ាងកូនអញ ចូរឲ្យលោកម្ចាស់ឧទាយិលំបាកដូចយ៉ាងកូនអញ ចូរឲ្យលោកម្ចាស់ឧទាយិកុំបានសេចក្តីសុខដូចយ៉ាងកូនអញទៅចុះ ទាំងនាងកុមារីសោត ក៏ពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ឧទាយិភិក្ខុថា អញដល់នូវសេចក្តីក្រីក្រលំបាក មិនបានសេចក្តីសុខយ៉ាងណា។ ក៏ព្រោះតែម្តាយក្មេកអាក្រក់ ព្រោះតែអាពុកក្មេកអាក្រក់ ព្រោះតែប្តីអាក្រក់ ឲ្យលោកម្ចាស់ឧទាយិក្រីក្រដូចយ៉ាងអញ ឲ្យលោកម្ចាស់ឧទាយិលំបាកដូចយ៉ាងអញ ឲ្យលោកម្ចាស់ឧទាយិកុំបានសេចក្តីសុខដូចយ៉ាងអញទៅចុះ។ ទាំងពួកស្រីដទៃ ដែលម្តាយក្មេកក្តី អាពុកក្មេកក្តី ប្តីក្តី មិនត្រេកអរស្រីទាំងនោះក៏ផ្តន់ទាថា យើងដល់នូវសេចក្តីក្រីក្រលំបាកមិនបានសេចក្តីសុខយ៉ាងណា។ ក៏ព្រោះតែម្តាយក្មេកអាក្រក់ ព្រោះតែអាពុកក្មេកអាក្រក់ ព្រោះតែប្តីអាក្រក់ ឲ្យលោកម្ចាស់ឧទាយិក្រីក្រដូចយ៉ាងយើង ឲ្យលោកម្ចាស់ឧទាយិលំបាកដូចយ៉ាងយើង ឲ្យលោកម្ចាស់ឧទាយិ

ចាបកោហំ សស្សរេហំ ចាបកោហំ សាមំកោហីតិ ។
យា បន តា ឥត្ថិយោ សន្តិដ្ឋា សស្សហំ
ក សស្សរេហិ ក សាមំកោហិ ក តា វរំ
អាយាចន្តិ វរំ សុខិតោ ហោតុ អយ្យោ ឧទាយិ
វរំ សន្តិតោ ហោតុ អយ្យោ ឧទាយិ វរំ សុខ-
មេធតុ អយ្យោ ឧទាយិ យថា មយំ សុខិតា
សន្តិតា សុខមេធាម កច្ចកាវ សស្សហំ កច្ច-
កោហំ សស្សរេហិ កច្ចកោហំ សាមំកោហីតិ ។

(๑๒๙) អសេ្សសុំ ខោ តិត្ថិ ឥកច្ចានំ
ឥត្ថីនំ ឱយាចន្តីនំ ឥកច្ចានំ ឥត្ថីនំ អាយាចន្តីនំ ។
យេ តេ តិត្ថិ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា ។បេ។ តេ
ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម
អាយស្មា ឧទាយិ សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជិស្សតីតិ ។
អថខោ តេ តិត្ថិ ភគវតោ ឥតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
អថខោ ភគវា ឥតស្មិំ និទានេ ឥតស្មិំ បករណេ តិត្ថិ-
សង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ បដិបុច្ឆិ
សច្ចំ កិរ ត្វំ ឧទាយិ សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជសីតិ ។

កុំបានសេចក្តីសុខដូចយ៉ាងយើងទៅចុះ ។ ឯពួកស្រីណាដែលម្តាយក្មេកក្តី អាពុកក្មេកក្តី ប្តីក្តី ត្រៃតអរហើយ ពួកស្រីទាំងនោះក៏បន់ស្រន់យ៉ាងនេះថា យើងដល់នូវសេចក្តីសុខបរិបូណ៌ដោយគ្រឿងស្អិតស្អាង ដល់នូវសេចក្តីសប្បាយយ៉ាងណា ។ ក៏ព្រោះតែម្តាយក្មេកល្អ ព្រោះតែអាពុកក្មេកល្អ ព្រោះតែប្តីល្អ សូមឲ្យលោកម្ចាស់ទាយិដល់នូវសេចក្តីសុខដូចយ៉ាងយើង សូមឲ្យលោកម្ចាស់ទាយិបរិបូណ៌ដោយគ្រឿងស្អិតស្អាងដូចយ៉ាងយើង សូមឲ្យលោកម្ចាស់ទាយិដល់នូវសេចក្តីសប្បាយដូចយ៉ាងយើងចុះ ។

(១២៥) កិក្ខុទាំងឡាយពួកស្រីខ្លះកាលផ្តន់ទាឲ្យវិនាស ស្រីខ្លះកាលបន់ស្រន់ឲ្យចំរើន (ដល់ទាយិកិក្ខុនោះ) ។ ពួកកិក្ខុណាដែលមានសេចក្តីជ្រាបច្បាស់តិច មានសេចក្តីសន្តោស ។បេ។ ពួកកិក្ខុនោះក៏ពោលទោសតិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា មិនសមបើទាយិកិក្ខុដ៏មានអាយុប្រព្រឹត្តនិយាយដឹកនាំស្រីឲ្យប្រុស ដឹកនាំប្រុសឲ្យស្រីសោះ ។ គ្រានោះឯងកិក្ខុទាំងឡាយនោះក៏ក្រាបទូលរឿងនុ៎ះ ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រោះរឿងនេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឃមកក្នុងពេលនោះ ហើយទ្រង់សួរបញ្ជាក់ទាយិកិក្ខុដ៏មានអាយុដូច្នេះថា ម្នាលទាយិ ឮថាអ្នកឯង ប្រព្រឹត្តនិយាយដឹកនាំស្រីប្រុសពិតមែនឬ ។

សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនេកបរិយាយេន វិគរហិត្វា ទុព្ភរតាយ អនេកាការវណ្ណំ អប្បិច្ឆកថំ កថេសិ ។ បេ ។ ឥមញ្ច បន ភិក្ខុវេ ឧទ្ទិស្សិកំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន ភិក្ខុ សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជេយ្យ ឥត្ថិយា វា បុរិសមតិំ បុរិសស្ស វា ឥត្ថិមតិំ ជាយត្តនេ វា ជារត្តនេ វា សង្ឃាទិសេសោតិ ។ ឥមញ្ចិទំ ភគវតោ ភិក្ខូនំ សិក្ខាបទំ បញ្ញត្តំ ហោតិ ។

(๑๒๖) តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា ឆត្តា ឧយ្យានេ បរិចារេន្តា អញ្ញតរិស្សា វេសិយា សន្តិកេ ទូតំ បាហេសុំ អាគច្ឆតុ ឧយ្យានេ បរិចារេស្សាមាតិ ។ សា ឥមាហ អហំ ខ្វយ្យា តុម្ហាន ជានាមិ កេ វា ឥមេ តេសុ វា តិ អហាសុំ

ខុទាយិកិក្ខុក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាជ្រាបសពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកឯងធ្វើនុ៎ះមិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណ មិនគួរសោះ មិនគប្បីធ្វើសោះឡើយ ម្នាលមោឃបុរស គួរបើដែរអ្នកឯង ហ៊ានប្រព្រឹត្តនិយាយដឹកនាំស្រីប្រុស ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះមិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនជ្រះថ្លានោះទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីសំដែងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុណាមួយប្រព្រឹត្តនិយាយដឹកនាំគឺថ្នាក់សេចក្តីថ្នាក់ប្រុសដល់ស្រីក្តី ថ្នាក់សេចក្តីថ្នាក់ស្រីដល់ប្រុសក្តី ឲ្យបានគ្នាជាប្រពន្ធក្តី ជាប្តីប្តជាសហាយក្តី កិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ សិក្ខាបទនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តហើយ ដល់កិក្ខុទាំងឡាយដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

(๑๒๖) សម័យនោះឯង មានពួកអ្នកលេងច្រើនអ្នក ជាអ្នកញុំាងស្រីឲ្យបម្រើក្នុងឧទ្យាន បានប្រើបម្រើទៅឯសំណាក់ស្រីផ្កាមាសម្នាក់ថា ឲ្យនាងមកយើងទាំងឡាយ នឹងឲ្យនាងបម្រើយើងក្នុងឧទ្យាន ។ ស្រីផ្កាមាសនោះ បាននិយាយតបយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកទាំងឡាយ ខ្ញុំឯងឥតស្គាល់អស់អ្នកពាល់គ្នាថា អ្នកទាំងនេះជាអ្វីទេ ឬជាកូនចៅអ្នកណាទេ ម្យ៉ាងទៀត

ពហុកណ្ហា ពហុបរិក្ខារា ពហូនកវញ្ញេ កន្តុំ ជា-
ហំ តមិស្សាមីតិ ។ អថខោ សោ ទូតោ តេសំ
ភិក្ខូនំ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ យេ ភិក្ខវេ អញ្ញតរេ
បុរិសេ តេ ភិក្ខូ ឯតទវោច កិស្ស តុម្ហេ អយ្យា
តំ វេសិំ យាចិត្ថ ននុ អយ្យា ពុទ្ធាយំ
វត្តព្ពោ អយ្យា ពុទ្ធាយំ ពុយ្ហាជេស្សតីតិ ។ យេ
ភិក្ខូ អញ្ញតរេ ពុទ្ធាសកោ តំ បុរិសំ ឯតទវោច
មា អយ្យា យេ អវច ន ករិស្សតិ សមណានំ
សក្យបុត្តិយានំ យេវូបំ ការេតុំ ជាយ្យា ពុទ្ធាយំ យេវូបំ
ការិស្សតីតិ ។ យេ ភិក្ខូ ករិស្សតិ ន ករិស្សតីតិ
អញ្ញំ អការិសុ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ យេជាយស្មា
ពុទ្ធាយំ តេនុបសង្កមិំសុ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ
ពុទ្ធាយំ ឯតទវោចុំ ឥធ មយំ អាវុសោ ពុយ្ហានេ បរិចារេម្ហា
អមុកាយ ជាម វេសិយា សន្តិកេ ទូតំ បហិណិម្ហា
អាគច្ឆតុ ពុយ្ហានេ បរិចារេស្សាមាតិ សោ យេមាមា

ខ្ញុំសូមអ្នកមានព្រះឫទ្ធិច្រើន មានបរិក្ខារច្រើន ចាំដើមមានកិច្ចត្រូវទៅខាងក្រៅក្រុងផង ខ្ញុំនឹងទៅមិនបានទេ ។ លំដាប់នោះឯង អ្នកបម្រើនោះក៏បានប្រាប់សេចក្តីនុ៎ះដល់ពួកអ្នកលេងចាំងនោះវិញ ។ កាលបើអ្នកបម្រើប្រាប់យ៉ាងនេះហើយ មានបុរសម្នាក់និយាយពាក្យនេះ នឹងពួកអ្នកលេងនោះថា នែអ្នកចាំងឡាយ ប៉ុះអ្នកចាំងអស់គ្នាអង្វរស្រីស្អាមាសនោះធ្វើអ្វី គួរតែអ្នកចាំងឡាយនិយាយនឹងលោកម្ចាស់ឧទាយិទេតើ លោកម្ចាស់ឧទាយិនឹងបញ្ជូន (ស្រីស្អាមាសនោះ) មកឲ្យ ។ កាលបើបុរសនោះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ មានឧបាសកម្នាក់ពោលពាក្យនេះនឹងបុរសនោះថា អ្នកកុំនិយាយយ៉ាងនេះ កិរិយាធ្វើនូវអំពើមានសភាពយ៉ាងនេះមិនគួរដល់ពួកសមណៈជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្រទេ លោកម្ចាស់ឧទាយិក៏មិនធ្វើអំពើយ៉ាងនេះដែរ ។ កាលបើឧបាសកនោះ ពោលដូច្នេះហើយ ជនចាំងឡាយក៏តាំងក្តាល់គ្នាថា លោកម្ចាស់ឧទាយិនឹងធ្វើអំពើនេះ នឹងមិនធ្វើអំពើនេះ ។ គ្រានោះឯង ពួកអ្នកលេងក៏ចូលទៅតឹងទីដែលឧទាយិកិក្ខុនៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះ នឹងឧទាយិកិក្ខុដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ពួកយើងកាលឲ្យស្រីបម្រើក្នុងឧទ្យាននេះ បានប្រើបម្រើទៅឯសំណាក់ស្រីស្អាមាសឈ្មោះឯណោះថា ឲ្យស្រីស្អាមាសមកយើងនឹងឲ្យនាងបម្រើក្នុងឧទ្យាន តែស្រីស្អាមាសនោះធ្វើយ

អបាំ ខ្វយ្យា តុម្ហេ ន ជានាថ កេ ឯ ឥមេ
កុសឞ ឯតំ អហញ្ចម្ហិ ពហុកណ្ហា ពហុបរិក្ខារា
ពហិនគរញ្ច កន្តុំ ជាហំ កមិស្សាមីតិ សាធុ ភន្តេ
អយ្យា តំ វេសឹ ឧយ្យោជេតូតិ ។ អថខោ អាយស្មា
ឧបាយិ យេន សា វេសី តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា
តំ វេសឹ ឯតទវោច កិសឞ ឥមេសំ ន កច្ចសីតិ ។
អបាំ ខ្វយ្យ ឥមេ ន ជានាថ កេ ឯ ឥមេ កុសឞ
ឯតំ អហញ្ចម្ហិ ពហុកណ្ហា ពហុបរិក្ខារា ពហិនគរញ្ច
កន្តុំ ជាហំ កមិស្សាមីតិ ។ កច្ច ឥមេសំ អហំ ឥមេ
ជានាមីតិ ។ សចេ ភន្តេ អយ្យា ជានាតិ កមិស្សា-
មីតិ ។ អថខោ តេ ឆុត្តា តំ វេសឹ អាធាយ ឧយ្យានំ
អគមំសុ ។ អថខោ សោ ឧទាសតោ ឧជ្ឈាយតិ
ខីយតិ វិទាចេតិ កថំ ហិ នាម អយ្យា ឧទាយិ

តបយ៉ាងនេះថា ម្នាលអ្នកចាំងឡាយ ខ្លួនខ្ញុំមិនធ្លាប់ស្គាល់អ្នកចាំងឡាយថា អ្នកចាំងនេះជាអ្វីទេ ឬជាកូនចៅអ្នកណាទេ ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំជាអ្នកមានទ្រព្យច្រើន មានគ្រឿងបរិក្ខារច្រើន ចាំងមានកិច្ចត្រូវទៅខាងក្រៅក្រុងផង ខ្ញុំនឹងមិនទៅទេ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន យើងសូមពឹងលោកម្ចាស់ សូមលោកម្ចាស់បញ្ជូនស្រីផ្កាមាសនោះមកឲ្យយើង ។ គ្រានោះឯងឧត្តរាយិកិកុដ៏មានអាយុក៏ចូលទៅតឹងទីដៃលស្រីផ្កាមាសនោះនៅ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះនឹងស្រីផ្កាមាសនោះថា ហេតុដូចម្តេចបានជានាងឯងមិនទៅរកអ្នកលេងចាំងនេះ ។ ស្រីផ្កាមាសនោះឆ្លើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ ខ្ញុំព្រះករុណាមិនស្គាល់អ្នកអស់នេះថា អ្នកចាំងនេះជាអ្វីទេ ឬជាកូនចៅអ្នកណាទេ ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំព្រះករុណាជាអ្នកមានទ្រព្យច្រើន មានគ្រឿងបរិក្ខារច្រើន ចាំងមានកិច្ចត្រូវទៅខាងក្រៅក្រុងផង ខ្ញុំនឹងមិនទៅទេ ។ ឧត្តរាយិកិកុឆ្លើយថា នាងចូរទៅរកអ្នកចាំងនេះចុះអាត្មាធ្លាប់ស្គាល់អ្នកចាំងនេះដែរ ។ ស្រីផ្កាមាសឆ្លើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ បើលោកម្ចាស់ស្គាល់គេ ខ្ញុំព្រះករុណានឹងទៅ ។ គ្រានោះឯង ពួកអ្នកលេងនោះ ក៏នាំស្រីផ្កាមាសនោះទៅឯឧទ្យាន ។ វេលានោះឧបាសកនោះក៏ពោលពាក្យតិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា មិនសមបើលោកម្ចាស់ឧត្តរាយិ

តំខណិកំ សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជិស្សតីតិ ។ អស្សោសុំ
ខោ កិក្ខូ តស្ស ភគវតោ ទុជ្ឈាយន្តស្ស ឱយន្តស្ស
វិហាយន្តស្ស ។ យេ តេ កិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ
ទុជ្ឈាយន្តិ ឱយន្តិ វិហាយន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា
ឧទាយិ តំខណិកំ សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជិស្សតីតិ ។ អថខោ
តេ កិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ
ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ កិក្ខុសង្ឃំ
សន្និបាតាបេត្វា អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ
កិរ ត្វំ ឧទាយិ តំខណិកំ សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជសីតិ ។
សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនេកបរិយាយេន
មោឃបុរិស អនេកលោមិកំ ។ បេ ។ កថំ
ហិ នាម ត្វំ មោឃបុរិស តំខណិកំ សញ្ចរិត្តំ
សមាបជ្ជិស្សសិ នេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ
វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ
សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន ភិក្ខុ សញ្ចរិត្តំ

ប្រព្រឹត្តនិយាយដ៏កនាំស្រី ដែលបុរសគប្បីសេពមួយរំពេចនោះសោះ ។ កិក្ខុទាំងឡាយបានឮពាក្យ ឧបាសកនោះពោលពោសតិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ (ដូច្នោះ) ។ ពួកកិក្ខុណាដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ពួកកិក្ខុនោះ ពោលពោសតិះដៀលបន្ទុះបង្អាប់ថា មិនសមបើឧបាយិដ៏មានអាយុប្រព្រឹត្តនិយាយដ៏កនាំស្រីដែលបុរសគប្បីសេពមួយរំពេចនោះសោះ ។ គ្រានោះឯង ពួកកិក្ខុនោះ ក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងពេលនោះ ហើយទ្រង់សួរបញ្ជាក់ឧបាយិកិក្ខុដ៏មានអាយុទៀតថា ម្នាលឧបាយិ ឮថាអ្នកឯង ប្រព្រឹត្តនិយាយដ៏កនាំស្រីដែលបុរសគប្បីសេពមួយរំពេចនោះមែនឬ ។ ឧបាយិកិក្ខុនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោសពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកឯងធ្វើនេះ មិនសមគួរទេ មិនត្រូវទំនងទេ ។ បេ ។ ម្នាលមោឃបុរស គួរបើដែរអ្នកឯងប្រព្រឹត្តនិយាយដ៏កនាំស្រីដែលបុរសគប្បីសេពមួយរំពេចនោះ ម្នាលមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកឯងធ្វើនេះ មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវសំដែងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយប្រព្រឹត្តនិយាយដ៏កនាំ

สมาปชฺชิยฺย ฌายิตา กา ปุริสมติ ปุริสสฺส กา ฌายิตมติ ชายตฺตเน กา ชารตฺตเน กา อฏฺฐมสา ตสฺ๑-ณิกายปิ สงฺกมิสฺสตีติ ฯ

(๑๒๗) โย ปชานาติ โย ยาถิสา ฯ เป ฯ กิกฺขตี ฯ เป ฯ อยํ ฌมสฺมึ อตฺเต อถิปฺปาโย กิกฺขตี ฯ สพฺเพสุปิ สมาปชฺชิยฺยาติ ฌายิตา กา ปหิโต ปุริสสฺส สนฺติเก กชฺชติ ปุริเสน กา ปหิโต ฌายิตา สนฺติเก กชฺชติ ฯ ฌายิตา กา ปุริสมติกฺขิ ปุริสสฺส มติ ฌายิตา กา อาโรเจติ ฯ ปุริสสฺส กา ฌายิตมติกฺขิ ฌายิตา มติ ปุริสสฺส กา อาโรเจติ ฯ ชายตฺตเน กติ ชายา กริสฺสสิ ฯ ชารตฺตเน กติ ชารี กริสฺสสิ ฯ อฏฺฐมสา ตสฺ๑ณิกายปีติ มุหุตฺติกา กริสฺสสิ ฯ สงฺกมิสฺสตีติ ฯ เป ฯ เสนปิ วุจฺจติ สงฺกมิ-สฺสตีติ ฯ

គឺច្បាប់សេចក្តីច្បាច្ចាប្រុសដល់ស្រីក្តី ច្បាប់សេចក្តីច្បាច្ចាស្រីដល់ប្រុសក្តី ឲ្យបានគ្នាជាប្រពន្ធក្តីជាប្តីប្ដជាសហាយក្តី ដោយហោចទៅសូម្បីតែស្រីដែលបុរសគប្បីនៅរួមអសទ្ធម្មមួយរំពេច[1]នោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស។

(១២៧) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុណាមួយ បានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ១ នៃបឋមបារាជិកហើយ ។ ត្រង់ពាក្យថា ប្រព្រឹត្តនិយាយដឹកនាំសេចក្តីថា កិក្ខុដែលស្រីបង្គាប់ឲ្យទៅកាន់សំណាក់ប្រុសក្តី កិក្ខុដែលប្រុសបង្គាប់ឲ្យទៅកាន់សំណាក់ស្រីក្តី ។ ត្រង់ពាក្យថា ច្បាប់សេចក្តីច្បាច្ចាប្រុសដល់ស្រីក្តី គឺច្បាប់បំណងរបស់ប្រុសដល់ស្រីក្តី ។ ត្រង់ពាក្យថា ច្បាប់សេចក្តីច្បាច្ចាស្រីដល់ប្រុសក្តី គឺច្បាប់គំនិតរបស់ស្រីដល់ប្រុសក្តី ។ ត្រង់ពាក្យថា ឲ្យបានគ្នាជាប្រពន្ធក្តី គឺច្បាប់ថា នាងឯងនឹងជាប្រពន្ធគេ ។ ត្រង់ពាក្យថា ជាប្តីប្ដជាសហាយក្តី គឺច្បាប់ថា អ្នកឯងនឹងជាសហាយគេ ។ ត្រង់ពាក្យថា ដោយហោចទៅសូម្បីតែស្រីដែលបុរសគប្បីសេពមួយរំពេចនោះ គឺច្បាប់ថា នាងឯងនឹងជាស្រីដែលបុរសគប្បីសេពមួយស្របក់ ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស បានអធិប្បាយក្នុងសង្ឃាទិសេសទី១រួចហើយ ។

---

១ បានដល់ស្រីអ្នកលេង ពីស្រីឈ្នួល ស្រីភ្ដាមាស ។

(๑๒๘) ឥមេ ឥត្ថិយោ មាតុរក្ខិតា បិតុរក្ខិតា មាតាបិតុរក្ខិតា ភាតុរក្ខិតា ភគិនីរក្ខិតា ញាតិរក្ខិតា គោត្តរក្ខិតា ធម្មរក្ខិតា សារក្ខា សបរិទណ្ឌា ។

(๑๒๙) ឥមេ ភរិយាយោ ឆន្នក្តីតា ឆន្ទវាសិនី គោភរវាសិនី បដវាសិនី ឯកបត្តកិនី ឯភតុម្ពជា ធាសី ច ភរិយា ច ភកម្មការី ច ភរិយា ច ឆដាហដា មុហុត្តិកា ។

(๑๓๐) មាតុរក្ខិតា ធាម មាតា រក្ខតិ គោបេតិ ឥស្សរិយំ ការេតិ វសំ វត្តេតិ ។ បិតុរក្ខិតា ធាម បិតា រក្ខតិ គោបេតិ ឥស្សរិយំ ការេតិ វសំ វត្តេតិ ។ មាតាបិតុរក្ខិតា ធាម មាតាបិតរោ រក្ខន្តិ គោបេន្តិ ឥស្សរិយំ ការេន្តិ វសំ វត្តេន្តិ ។ ភាតុរក្ខិតា ធាម ភាតា រក្ខតិ គោបេតិ ឥស្សរិយំ ការេតិ វសំ វត្តេតិ ។ ភគិនីរក្ខិតា ធាម ភគិនី រក្ខតិ គោបេតិ ឥស្សរិយំ ការេតិ វសំ វត្តេតិ ។ ញាតិរក្ខិតា ធាម ញាតកា រក្ខន្តិ គោបេន្តិ ឥស្សរិយំ ការេន្តិ វសំ វត្តេន្តិ ។ គោត្តរក្ខិតា ធាម សគោត្តា រក្ខន្តិ គោបេន្តិ ឥស្សរិយំ ការេន្តិ វសំ វត្តេន្តិ ។ ធម្មរក្ខិតា ធាម សបាធម្មិកា

(១២៨) ស្រីមាន១០ពួក គឺ មាតុរក្ខិតា ១ បិតុរក្ខិតា១ មាតាបិ-តុរក្ខិតា១ ភាតុរក្ខិតា១ ភគិនីរក្ខិតា១ ញាតិរក្ខិតា១ គោត្តរក្ខិតា១ ធម្មរក្ខិតា១ សារក្ខា១ សបរិទណ្ឌា១ ។

(១២៩) ភរិយាមាន១០ពួកគឺ ធនក្កីតា ១ ឆន្ទវាសិនី ១ កោគវា-សិនី ១ បដវាសិនី ១ ទាសភរិយា ១ ភតកភរិយា ១ ភាសីភរិយា ១ កម្មការីភរិយា ១ ធជាហដា ១ មុហុត្តិកា ១ ។

(១៣០) ស្រីដែលម្តាយថែរក្សាគ្រប់គ្រងជាធំត្រួតត្រាលើ ហៅថា មាតុរក្ខិតា ។ ស្រីដែលឪពុកថែរក្សាគ្រប់គ្រងជាធំត្រួតត្រាលើ ហៅថា បិតុរក្ខិតា ។ ស្រីដែលម្តាយឪពុកថែរក្សាគ្រប់គ្រងជាធំត្រួតត្រាលើ ហៅថា មាតាបិតុរក្ខិតា ។ ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសថែរក្សាគ្រប់គ្រងជា ធំត្រួតត្រាលើ ហៅថា ភាតុរក្ខិតា ។ ស្រីដែលបងប្អូនស្រីថែរក្សាគ្រប់ គ្រងជាធំត្រួតត្រាលើ ហៅថា ភគិនីរក្ខិតា ។ ស្រីដែលពួកញាតិថែរក្សា គ្រប់គ្រងជាធំត្រួតត្រាលើ ហៅថា ញាតិរក្ខិតា ។ ស្រីដែលជន មានគោត្រវង្សស្មើគ្នាថែរក្សាគ្រប់គ្រងជាធំត្រួតត្រាលើ ហៅថា គោត្ត-រក្ខិតា ។ ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នាថែរក្សាគ្រប់គ្រងជាធំត្រួតត្រាលើ

วตฺวาติ เกาเปตฺวา สมฺปฏิจฺฉาเปตฺวา วสึ วาเจตฺวาติ ฯ สารตฺตา นาม ตตฺถ ปวตฺตหิตา โหนฺติ มชฺฌิมสาตา อนฺตมโส มาลากุลปริกฺขิตฺตาปิ ฯ สปริณฺณาโก นาม เกนจิ ทณฺฑาโก ปฐิโตว โหนฺติ ยาว สตฺตฏฺฐมํ สตฺถึ ปตฺตาติ วตฺตเกา ทณฺฑาติ ฯ

(๑๓๑) ฉทนกฺกีตา นาม ฉเทน กีณิตฺวา ภาเสติ ฯ ฉทฺทาสินี นาม ปิโย ปิยํ ภาเสติ ฯ เกาตุกาสินี นาม เกาตุกํ ทตฺวา ภาเสติ ฯ ปฏ-ภาสินี นาม ปฏึ ทตฺวา ภาเสติ ฯ ปิณฺฑปาติกินี นาม ปิณฺฑปาตฺถึ อาคนฺตฺวา ภาเสติ ฯ ปิตปุพฺพา นาม ปุพฺพปุริสา เปเตฺวา ภาเสติ ฯ ทาสี นาม ทาสี เยว โหติ ภริยา จ ฯ กมฺมการี นาม กมฺมการี เยว โหติ ภริยา จ ฯ ธชาหฏา นาม กรมหาณิตา วุจฺจติ ฯ มุหุตฺติกา นาม ตาวกาลิกา วุจฺจติ ฯ

ហៅថា ធម្មរក្ខិតា ។ ស្រីដែលប្រុសថែរក្សាទុកតាំងពីក្នុងផ្ទៃដោយគាំងចិត្ត ថានាងនេះជារបស់អញ ដោយហោចទៅសូម្បីតែស្រីដែលប្រុសបំពាក់ផ្កាកម្រងឲ្យ (ស្រីនេះឯង) ហៅថា សារក្ខា ។ អាជ្ញាដែលស្តេចអង្គណា ១ ទ្រង់តាំងទុកដូច្នេះថា បើបុរសណាមកវួមទំងន់ស្រីឈ្មោះនេះ នឹងត្រូវពិន័យប៉ុណ្ណេះដល់បុរសនោះ (ស្រីនេះ) ហៅថា សបរិគ្គហា ។

(๑๓๑) កិរិយាដែលបុរសលោះនឹងទ្រព្យហើយឲ្យនៅវួមជាមួយ ហៅថា ធនក្កីតា ។ ប្រុសជាទីស្រឡាញ់របស់ស្រី ឲ្យស្រីជាទីស្រឡាញ់នៅវួមជាមួយ ហៅថា ឆន្ទវាសិនី ។ កិរិយាដែលប្រុសឲ្យកោគ[1] ហើយឲ្យនៅវួមជាមួយ ហៅថា កោគវាសិនី ។ កិរិយាដែលប្រុសឲ្យសម្ពត់ស្លៀកជណ្តប់ ហើយឲ្យនៅវួមជាមួយ ហៅថា បដវាសិនី ។ កិរិយាដែលញាតិចាប់ដៃផ្គុំជាមួយនឹងបុរសដែលកក្នុងកាជនទឹក ហើយគេផ្សំឲ្យនៅវួមជាមួយ ហៅថា ទុទបត្តកិនី ។ កិរិយាដែលប្រុសជាក់ទ្រនូលឲ្យ ហើយឲ្យនៅវួមជាមួយគ្នា ហៅថា ទុកតចុម្ពដា ។ ស្រីដែលប្រើប្រាស់ជាខ្ញុំផងជាកិរិយាផង ហៅថា ទាសីកិរិយា ។ ស្រីដែលធ្វើការឈ្លបផងជាកិរិយាផង ហៅថា កម្មការីកិរិយា ។ ស្រីដែលគេចាប់ពីកងទ័ពយកមកធ្វើជាកិរិយា ហៅថា ធជាហដា ។ ស្រីដែលប្រុសចាននៅវួមគ្នាមួយរំពេចនោះ ហៅថា មុហុត្តិកា ។

---

๑ គ្រឿងឧបករណសម្រាប់ដួង មានតួរាល់អង្រែជាដើម ។

(๑๓๒) ปุริเสน กิญฺจิ ปหาตพฺพนฺติ กตฺถ กตฺถ
สตฺตฺถาย ปวตฺตนฺติ ปุตฺตาปิ เปตาปิ ภาตโรปิ สตฺตฺถมสฺส
ภริยา ญาตกาติ ปฏิวฺญาตา ปริจิตฺตา ปิยมนาปา ปฏฺฐาย
อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปุริเสน กิญฺจิ ปหาตพฺพนฺติ
กตฺถ กตฺถ สตฺตฺถาย ปวตฺตนฺติ ฯเป ฯ อาสาปิ-
ตฺถาปิ ฯ ภาตฺถาปิ ฯ กิตฺติตฺถาปิ ฯ ญาตตฺถาปิ ฯ
ธมฺมตฺถาปิ ฯ สาราปิ ฯ สมฺปริวงฺกาปิ ฯ
เปตาปิ ภาตโรปิ ภริยา ญาตกาติ ปฏิวฺญาตา ปริจิตฺตา
ปิยมนาปา ปฏฺฐาย อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ทุติยปาราชิกา ฯ

(๑๓๒) បុរសបញ្ឆនកិក្ខុ៧ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោក ទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានគារក្សាដូច្នេះថា គេថានាងឯងចូរជាធនក្តីតាកិរិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ)វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ឆនកិក្ខុ៧ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលបិតារក្សា ។ បេ ។ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលមាតានឹងបិតារក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលញាតិរក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលជនមានគោត្រវង្សស្មើគារក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលប្រុសប្រកាន់ទុក ។ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលមានអាជ្ញាស្តេចតាំងទុកដូច្នេះថា គេថា នាងឯងចូរជាធនក្តីតាកិរិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយវិលមក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

តិក្ខេបបទទាំងឡាយ ចប់ ។

(๑๓๓) ปุริเสน ภิกฺขุ̀ ปฏิคฺคหิตา กปฺป
ติยา ๔ฐฺฐานมฺ มาตุรกฺขิตาย ปิตุรกฺขิตาย ฯเปฯ
หาย ๔ กิร ๔ฐฺฐานมสฺส ภริยาโย ชนกฺกีตาติ
ปฏิกฺขิปิตพฺพา รีมสติ ปฏฺฐาหาราติ อาปตฺติ สงฺฆา-
เทสสฺส ฯ ปุริเสน ภิกฺขุ̀ ปฏิคฺคหิตา กปฺป
ติยา ๔ฐฺฐานมฺ มาตุรกฺขิตาย มาตาปิตุรกฺขิตาย
ฯเปฯ ฯเปฯ มาตุรกฺขิตาย ภาตุรกฺขิตาย ฯ
มาตุรกฺขิตาย ภคินิรกฺขิตาย ฯ มาตุรกฺขิตาย
ญาติรกฺขิตาย ฯ มาตุรกฺขิตาย โคตฺตรกฺขิตาย ฯ
มาตุรกฺขิตาย ธมฺมรกฺขิตาย ฯ มาตุรกฺขิตาย สารกฺขาย ฯ
มาตุรกฺขิตาย สปริทณฺฑาย ฯเปฯ หาย กิร
๔ฐฺฐานมสฺส ภริยาโย ชนกฺกีตาติ ปฏิกฺขิปิตพฺพา
รีมสติ ปฏฺฐาหาราติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

[๑๓๓] បុរសបញ្ចេនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានាវក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបិតាវក្សាផងថា គេថា នាងតាំងពីនាងក់ ចូរជាធនក្តីតាកិរិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ចេនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានាវក្សាផងនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានាបិតាវក្សាផង ។ បេ ។ ស្រីដែលមានាវក្សាផងស្រីដែលបង៏ប្អូនប្រុសវក្សាផង ។ ស្រីដែលមានាវក្សាផងស្រីដែលបង៏ប្អូនស្រីវក្សាផង ។ ស្រីដែលមានាវក្សាផងស្រីដែលញាតិវក្សាផង ។ ស្រីដែលមានាវក្សាផងស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នាវក្សាផង ។ ស្រីដែលមានាវក្សាផង ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នាវក្សាផង ។ ស្រីដែលមានាវក្សាផង ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ។ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីដែលមានាវក្សាផងនឹងស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាផង ដូច្នេះថា គេថា នាងតាំងពីនាងក់ចូរជាធនក្តីតាកិរិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅកិក្ខុក៏ទទួលពាក្យទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

វណ្ណបថ ចប់ ។

[๑๓๔] បុរិសោ កិញ្ចិ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ បិតុរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ព្រហិ ហោថ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ ឆឧក្កីតាតិ បដិក្កណ្ហាតិ រឹមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បុរិសោ កិញ្ចិ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ បិតុរក្ខិតញ្ច មាតុរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច កតិនីរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច ញាតិរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច សោត្ថរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច ធម្មរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច សារក្ខញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច សបរិទណ្ឌញ្ច ព្រហិ ហោថ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ ឆឧក្កីតាតិ បដិក្កណ្ហាតិ រឹមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បុរិសោ កិញ្ចិ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ បិតុរក្ខិតញ្ច មាតុរក្ខិតញ្ច

(๑๓๔) បុរសបញ្ជូនកិត្តុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបិតារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមាតាបិតារក្សាផង ដូច្នេះថា គេថា នាងទាំងពីរនាក់ចូរជាធនក្កីតាកវិយោរបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ ។ កិត្តុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ជូនកិត្តុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបិតារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាផង ដូច្នេះថា គេថា នាងទាំងពីរនាក់ចូរជាធនក្កីតាកវិយោរបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កិត្តុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ជូនកិត្តុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលបិតារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះ

ឥមំ ហោតុ ភិក្ខុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ឧទ្ទិស្ស-តាតិ បដិក្ខិបាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ពទ្ធចក្កំ(១) ។

(១៣៥) បុរិសោ កិត្តិំ បហិណាតិ កច្ច ភន្តេ ឥត្ថន្នាមំ មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ភាតុរក្ខិតញ្ច ។ មាតាបិតុ-រក្ខិតញ្ច ភគិនីរក្ខិតញ្ច ។ មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ញាតិរក្ខិតញ្ច ។ មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច គោត្តរក្ខិតញ្ច ។ មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ធម្មរក្ខិតញ្ច ។ មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច សារក្ខញ្ច ។ មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច សបរិទណ្ឌញ្ច ។ មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច មាតុរក្ខិតញ្ច ។ មាតាបិតុ-រក្ខិតញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច ឥមំ ហោតុ ភិក្ខុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ឧទ្ទិស្ស-តាតិ អបសាដេតោ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ទុតិយំ ពទ្ធចក្កំ ។

---

១ ខ. ម. ពទ្ធវក្កំ អូលិ សង្ខិត្តំ ។ ឥតោ បរំ តត្ថ ទុតិយពទ្ធចក្កាទីនំ អវិភជិត្វា អវសេសពទ្ធ-ចក្កមេវ វិភត្តំ ។ វិសេសត្តំ ឥច្ចន្តេន តត្ថ ឧលោកេតព្ពំ ។

នេះដែលមាតារក្សាផង ដូច្នេះថា គេថានាងទាំងពីរនាក់ ចូរជាធនក្កីតាកវិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បួងមើលហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពទ្ធបក្ក ចប់ ។

(១៣៩) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមាតាបិតារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ។ ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ស្រីដែលជនប្រតិត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ។ ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាផង ។ ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ស្រីដែលមាតារក្សាផង ។ ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ស្រីដែលបិតារក្សាផង ដូច្នេះថា គេថា នាងទាំងពីរនាក់ចូរជាធនក្កីតាកវិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បួងមើលហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់ដល់បុរសនោះ)វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពទ្ធបក្កទី ២ ចប់ ។

(๑๓๖) ปุริเสา ภิกฺขุ ปหาณาติ กตฺถ ภเณ สตฺตาหํ ภาสุรกฺขิตญฺ ภกิลีรกฺขิตญฺ ฯ ภาสุรกฺขิตญฺ ญาติรกฺขิตญฺ ฯ ภาสุรกฺขิตญฺ โคตฺรรกฺขิตญฺ ฯ ภาสุรกฺขิตญฺ ธมฺมรกฺขิตญฺ ฯ ภาสุรกฺขิตญฺ สา-รกฺขญฺ ฯ ภาสุรกฺขิตญฺ สปริทณฺฑญฺ ฯ ภาสุรกฺขิ-ตญฺ มาสุรกฺขิตญฺ ฯ ภาสุรกฺขิตญฺ ปิสุรกฺขิตญฺ ฯ ภาสุรกฺขิตญฺ มาตาปิสุรกฺขิตญฺ [๓] ยหิ เหาติ ภิกฺขุ สตฺตาหมสฺส ภริยาเยา ธนกฺกีตาติ ปฏิคฺคณฺหาติ ปริภุญฺชาติ สมฺปาเทติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ตติยํ ภณวารกฺขิ ฯ.

(๑๓๗) ปุริเสา ภิกฺขุ ปหาณาติ กตฺถ ภเณ สตฺตาหํ ภกิลีรกฺขิตญฺ ญาติรกฺขิตญฺ ฯ

(១៣៦) បុរសបញ្ឆូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ស្រីដែលមាតារក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ស្រីដែលបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ដូច្នេះថា នែថា នាងចាំងពីរនាក់ចូរជាធនក្តីតាតរិយោរបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ជ្រាបបុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធចក្កទី ៣ ចប់ ។

(១៣៧) បុរសបញ្ឆូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះ

កតិនីរក្ខិតញ្ច តោត្តរក្ខិតញ្ច ។ កតិនីរក្ខិតញ្ច ឆម្មរក្ខិតញ្ច ។ កតិនីរក្ខិតញ្ច សារក្ខញ្ច ។ កតិនីរក្ខិតញ្ច សបរិឧណ្ណាញ្ច ។ កតិនីរក្ខិតញ្ច មាតុរក្ខិតញ្ច ។ កតិនីរក្ខិតញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច ។ កតិនីរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ។ កតិនីរក្ខិតញ្ច ភាតុរក្ខិតញ្ច ឥមេហិ ឃោឋ កេរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា-យោ ឧនក្កីតាតិ បដិក្កណ្ឌាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ចតុត្ថំ ពទ្ធចក្កំ ។

(๑๓๘) បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណតិ តុយ្ហ ភរេ ឥត្ថន្នាមំ ញាតិរក្ខិតញ្ច តោត្តរក្ខិតញ្ច ។ ញាតិរក្ខិតញ្ច ឆម្មរក្ខិតញ្ច ។ ញាតិរក្ខិតញ្ច

ដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ស្រីដែលជនមាន
គោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ស្រីដែលជន
ប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ស្រីដែល
ប្រុសហួងហែងផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ស្រីដែលស្តេចជាក់
អាជ្ញាទុកផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ស្រីដែលមាតារក្សាផង ។
ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ស្រីដែលបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូន
ស្រីរក្សាផង ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្ស
ផង ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ដូច្នេះថា **គេថានាងតាំងពីនាក់ ចូរ**
ជាជនក្តីតាកវិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុកំទួលពាក្យ ទៅនិ-
យាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ត្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធបក្ខទី ៤ ចប់ ។

(១៣៨) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូម
លោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលញាតិរក្សាផង នឹងស្រី
ឈ្មោះនេះ ដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលញាតិរក្ស
ផង ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលញាតិរក្សាផង

សារក្ខញ្ច ។ ញាតិរក្ខិតញ្ច សបរិទណ្ឌញ្ច ។ ញាតិរក្ខិ-
តញ្ច មាតុរក្ខិតញ្ច ។ ញាតិរក្ខិតញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច ។
ញាតិរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ។ ញាតិរក្ខិតញ្ច
ភាតុរក្ខិតញ្ច ។ ញាតិរក្ខិតញ្ច ភគិនីរក្ខិតញ្ច [ឥមា
ហោ ៥ ភិរ ឥត្ថាគមស្ស ភរិយាយោ ធនក្កីតាតិ បដិក្ក-
ណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

បញ្ចមំ ពន្ធបត្តំ ។

(១៣៩) បុរិសោ ភិក្ខុំ បហិណតិ កច្ច ភន្តេ
ឥត្ថន្នាមំ ភោត្តរក្ខិតញ្ច ធម្មរក្ខិតញ្ច ។ ភោត្តរក្ខិ-
តញ្ច សារក្ខញ្ច ។ ភោត្តរក្ខិតញ្ច សបរិទណ្ឌញ្ច ។
ភោត្តរក្ខិតញ្ច មាតុរក្ខិតញ្ច ។ ភោត្តរក្ខិតញ្ច បិតុ-
រក្ខិតញ្ច ។ ភោត្តរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ។

ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ។ ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ។ ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ស្រីដែលមាតារក្សាផង ។ ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ស្រីដែលបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ។ ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ដូច្នេះថា គេថានាងតាំងពីនោះ ចូរជាធនក្តីតាកិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ ភិក្ខុកំទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធចក្កទី ៥ ចប់ ។

(១៣៩) បុរសបញ្ជូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ។ ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ។ ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ស្រីដែលមាតារក្សាផង ។ ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ស្រីដែលបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ។

តោត្តរក្ខិតញ្ច ភាតុរក្ខិតញ្ច ។ តោត្តរក្ខិតញ្ច ភគិនី-
រក្ខិតញ្ច ។ តោត្តរក្ខិតញ្ច ញាតិរក្ខិតញ្ច [ព្រហ្ម
ហោ ៥ ភិក្ខវេ ឥត្ថិយា បញ្ចមស្ស ភរិយាយោ ឆន្ទក្កីតាតិ បដិក្ក-
ណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឆដ្ឋំ ពទ្ធបក្កំ ។

[១៤០] យុវិសោ ភិក្ខវេ បហិណាតិ ភគ្គ ភគ្គេ
ឥត្ថិយា បញ្ចមំ ឆម្មរក្ខិតញ្ច សារក្ខញ្ច ។ ឆម្មរក្ខិតញ្ច
សបរិទណ្ឌញ្ច ។ ឆម្មរក្ខិតញ្ច មាតុរក្ខិតញ្ច ។
ឆម្មរក្ខិតញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច ។ ឆម្មរក្ខិតញ្ច មាតាបិ-
តុរក្ខិតញ្ច ។ ឆម្មរក្ខិតញ្ច ភាតុរក្ខិតញ្ច ។
ឆម្មរក្ខិតញ្ច ភគិនីរក្ខិតញ្ច ។ ឆម្មរក្ខិតញ្ច

ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ។ ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ដូច្នេះថា **គេថានាងចាំងពីរនាក់** ចូរជាជនក្តីតាក់យោរបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កុំកុក ខ្ទួលពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ច្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធនាគារទី ៦ ចប់ ។

(១៤០) បុរសបញ្ជូនកុំក្តុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលប្រុសហួងហែងផង ។ ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ។ ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ស្រីដែលមាតារក្សាផង ។ ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ស្រីដែលបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ។ ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង

ញ្ញាតំ រក្ខិតព្ពំ ។ ធម្មោ រក្ខិតព្ពោ តោ ធម្មរក្ខិតព្ពំ ព្រហិ ហោតិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ ជនក្កីតាតិ បដិក្កណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

សត្តមំ ពទ្ធបក្កំ ។

(១៤១) បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណតិ តច្ច អន្តេ ឥត្ថន្នាមំ សារក្ខាហ្ម សបរិទណ្ឌាហ្ម ។ សារក្ខាហ្ម មាតុរក្ខិតព្ពំ ។ សារក្ខាហ្ម បិតុរក្ខិតព្ពំ ។ សារក្ខាហ្ម មាតាបិតុរក្ខិតព្ពំ ។ សារក្ខាហ្ម ភាតុរក្ខិតព្ពំ ។ សារក្ខាហ្ម ភគិនីរក្ខិតព្ពំ ។ សារក្ខាហ្ម ញ្ញាតិរក្ខិតព្ពំ ។ សារក្ខាហ្ម គោត្តរក្ខិតព្ពំ ។ សារក្ខាហ្ម ធម្មរក្ខិតព្ពំ ព្រហិ ហោតិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ ជនក្កីតាតិ បដិក្កណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

អដ្ឋមំ ពទ្ធបក្កំ ។

ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្មានរក្សាផង ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ដូច្នេះថា គេថានាងទាំងពីរនាក់ចូរជាធនក្កីតាកវិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើលហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ)វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធចក្កទី ៧ ចប់ ។

(១៤១) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលប្រុសហួងហែងផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ។ ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ស្រីដែលមាតារក្សាផង ។ ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ស្រីដែលបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ស្រីដែលមាតារក្សាផង ។ ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផងស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ។ ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្មានរក្សាផង ដូច្នេះថា **គេថានាងទាំងពីរនាក់ចូរជាធនក្កីតាកវិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ** កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើលហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធចក្កទី ៨ ចប់ ។

(១៤៤) បុរិសោ ភិក្ខុំ បហិណតិ តញ្ច តត្ថេវ ឥត្ថន្នាមំ សបរិទណ្ឌាភ្ជ មាតុរក្ខិតាភ្ជ ។ សបរិទណ្ឌាភ្ជ បិតុរក្ខិតាភ្ជ ។ សបរិទណ្ឌាភ្ជ មាតាបិតុរក្ខិតាភ្ជ ។ សបរិទណ្ឌាភ្ជ ភាតុរក្ខិតាភ្ជ ។ សបរិទណ្ឌាភ្ជ ភគិនីរក្ខិតាភ្ជ ។ សបរិទណ្ឌាភ្ជ ញាតិរក្ខិតាភ្ជ ។ សបរិទណ្ឌាភ្ជ គោត្តរក្ខិតាភ្ជ ។ សបរិទណ្ឌាភ្ជ ធម្មរក្ខិតាភ្ជ ។ សបរិទណ្ឌាភ្ជ សារក្ខាភ្ជ [ព្យូហំ] យោជ តេវ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ ឆទក្ខិតាតិ បដិក្ខិបិតុំ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឥមំ ពន្ធបក្កំ ។

ឯកមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៤៣) ទុមូលកំ តិមូលកំ ចតុមូលកំ បញ្ចមូលកំ ឆមូលកំ សត្តមូលកំ អដ្ឋមូលកំ ឆវមូលកំ ឯវមេវ កាតព្ពំ[1] ។

---

១ ឯវំ ទុមូលកំបិ តិមូលកំបិ យាវនវមូលកំ កាតព្ពន្តិ ឱ. ម. ញេត្តកេសុ លិខិតំ ។

[๑๔๒] បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផងនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលមាតារក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលមាតាបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ដូច្នេះថា គេថា នាងតាំងពីរចូរជាធនក្តីតាកិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅកិក្ខុក៏ទទួលពាក្យទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធនកម្មមានមូល ៩ ចប់ ។

ចក្កមានមូល ១ ចប់ ។

[๑๔๓] ចក្កមានមូល ๒ មូល ๓ មូល ๔ មូល ๕ មូល ๖ មូល ๗ មូល ๘ មូល ๙ ត្រូវធ្វើដូចចក្កមានមូល ๑ ផងចុះ ។

ឯកំ ទសមូលកំ ។

(១៤៤) បុរិសោ កិត្តិំ បហិណាតិ កច្ច កន្តេ ឥត្តច្ឆាមំ មាតុរក្ខិតញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ភាតុរក្ខិតញ្ច ភគិនីរក្ខិតញ្ច ញាតិរក្ខិតញ្ច គោត្តរក្ខិតញ្ច ធម្មរក្ខិតញ្ច សារក្ខញ្ច សបរិទណ្ឌញ្ច ព្រូហិ មោឧកិរ ឥត្តច្ឆាមស្ស ភរិយាយោ ឆឧក្កីតាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឆឧក្តីតាបក្តំ[1] តិដ្ឋតំ ។

(១៤៥) បុរិសោ កិត្តិំ បហិណាតិ កច្ច កន្តេ ឥត្តច្ឆាមំ មាតុរក្ខិតំ ព្រូហិ មោមិ កិរ ឥត្តច្ឆាមស្ស ភរិយា ឆន្នវសិនី ភោគវសិនី បដវសិនី ឯឧបត្តកិនី ឯកតុម្ពជា ធាសី ច ភរិយា ច កម្មការី ច ភរិយា ច ឆជាមជា មុហុត្តិកាតិ

---

1 ឱ. ម. ឆឧក្តីតាឥត្តិបក្តំ តិដ្ឋតំ ។

នេះបក្កមានមូល ១០ (ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ)

(១៤៤) បុរសបញ្ជូនតិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបិតារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមាតាបិតារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលញាតិរក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលប្រុសហួងហែងផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ដូច្នេះថា គេថានាងតាំងអស់គ្នា **ចូរជាធនក្តីតារបស់**បុរសឈ្មោះនេះទៅ តិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើលហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ធនក្តីពាចក្ត ចប់ ។

(១៤៥) បុរសបញ្ជូនតិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានារក្សា ដូច្នេះថា គេថានាងចូរជាធនូវាសិនីតារិយា ជាគោតវាសិនីតារិយា ជាបជវាសិនីតារិយា ជាទុទបត្តកិនីតារិយា ជាទុតតបុម្ផជាតារិយា ជាទាសីផង ជាតារិយាផង ជាកម្មការីផង ជាតារិយាផង ជាធជាហជាតារិយា ជាមុហុត្តិកាតារិយារបស់បុរសឈ្មោះនេះទៅ

ปฏิกฺกณฺฑาติ วีมํสติ ปจฺจาหรติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯเปฯ ปุริเสา กิตฺตึ ปหิณาติ กจฺจ กนฺต สพฺภาวํ มาตุรกฺขิตนฺ ฺรหิ ฯ มาตาปิตุรกฺขิตนฺ ฺรหิ ฯ ภาตุรกฺขิตนฺ ฺรหิ ฯ ภคินิรกฺขิตนฺ ฺรหิ ฯ ญาติรกฺขิตนฺ ฺรหิ ฯ โคตฺตรกฺขิตนฺ ฺรหิ ฯ ธมฺมรกฺขิตนฺ ฺรหิ ฯ สารกฺข ฺรหิ ฯ สปริทณฺฑ ฺรหิ หោหิ กิร ภิกฺขุภาวสฺส กิร์ยา ปุคฺคลสฺส กาติ ปฏิกฺกณฺฑาติ วีมํสติ ปจฺจาหรติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

มาตุรกฺขิตาทิวณฺณนา ฯ

(๑๔๖) ปุริเสา กิตฺตึ ปหิณาติ กจฺจ กนฺต สพฺภาวํ มาตุรกฺขิตาวญฺ ปิตุรกฺขิตาวญฺ ฺรหิ หោ๔ กิร ภิกฺขุภาวสฺส กิร์ยาโยา ปุคฺคลสฺส กาติ ปฏิกฺกณฺฑาติ วีมํสติ ปจฺจาหรติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ភិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ បុរសបញ្ជូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីឈ្មោះនេះដែលបិតារក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីដែលមាតាបិតារក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីដែលញាតិរក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីដែលជនប្រតិបត្តិធម៌ត្រូវគ្នារក្សា ។ សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីដែលប្រុសហួងហែង ។ សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកថាដូច្នេះគេថានាងចូរដោមុហុត្តិកាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ភិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

និក្ខេបបទទាំងឡាយ ចប់ ។

(๑๔๖) បុរសបញ្ជូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីឈ្មោះនេះដែលមាតារក្សាផង ទំនងស្រីឈ្មោះនេះដែលបិតារក្សាផង ថាដូច្នេះ **គេថានាងចាំងពីនោក ចូរដោមុហុត្តិកាកវិយា** នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ភិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

បុរិសោ កិត្តិំ បហិណាតិ កច្ច កត្តេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ។ មាតុរក្ខិតញ្ច ភាតុរក្ខិតញ្ច ។ មាតុរក្ខិតញ្ច ភគិនីរក្ខិតញ្ច ។ មាតុរក្ខិតញ្ច ញាតិរក្ខិតញ្ច ។ មាតុរក្ខិតញ្ច គោត្តរក្ខិតញ្ច ។ មាតុរក្ខិតញ្ច ធម្មរក្ខិតញ្ច ។ មាតុរក្ខិតញ្ច សារក្ខញ្ច ។ មាតុរក្ខិតញ្ច សបរិទណ្ឌញ្ច ព្រូហិ ហោថ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ មុហុត្តិកាតិ បដិក្កណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

វណ្ណបត្តំ ។

(១៤៧) បុរិសោ កិត្តិំ បហិណាតិ កច្ច កត្តេ ឥត្ថន្នាមំ បិតុរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ព្រូហិ ហោថ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ មុហុត្តិកាតិ បដិក្កណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានមាតារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានបិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលមានមាតារក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ។ ស្រីដែលមានមាតារក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលមានមាតារក្សាផង ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលមានមាតារក្សាផង ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលមានមាតារក្សាផង ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលមានមាតារក្សាផង ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ។ ស្រីដែលមានមាតារក្សាផង ស្រីដែលស្តេចជាក់អាជ្ញាទុកផង ថាដូច្នេះ **គេថានាងវាលគ្នា** ចូរជាមុហុត្តិកាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ឧណ្ហោចក្ក ចប់ ។

(១៤៧) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបិតារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានបិតារក្សាផង ថាដូច្នេះ **គេថានាងវាលគ្នា** ចូរជាមុហុត្តិកាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស

បុរិសោ កិត្តិំ បហិណាតិ តច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ បិតុរក្ខិតញ្ច កាតុរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច កតិនីរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច ញាតិរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច គោត្តរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច ធម្មរក្ខិតញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច សារក្ខញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច សបរិទណ្ឌញ្ច ។ បិតុរក្ខិតញ្ច មាតុរក្ខិតញ្ច ព្រូហិ មោចេហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ មុហុត្តិកាតិ បដិក្កណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ពន្ធបក្ខំ ។

មូលំ សង្ខិត្តំ ។

(១៤៨) បុរិសោ កិត្តិំ បហិណាតិ តច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ សបរិទណ្ឌញ្ច មាតុរក្ខិតញ្ច ព្រូហិ មោចេហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ មុហុត្តិកាតិ បដិក្កណ្ហាតិ វីមំសតិ

បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបិតារក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលបុរសហួងហែងផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ។ ស្រីដែលបិតារក្សាផង ស្រីដែលមាតារក្សាផង ថាដូច្នេះ គេថា នាងពាល់គ្នាចូរជាមុហុត្តិកាកិរិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធនកម្ម ចប់ ។

នេះជាមូលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងដោយសង្ខេប ។

(១៤៨) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមាតារក្សាផង ថាដូច្នេះ គេថានាងចាំងពីរនាក់ ចូរជាមុហុត្តិកាកិរិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល

បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បុរិសោ កិញ្ចិ បហិណតិ តញ្ច ភណ្ឌេ ឥត្ថន្នាមំ សបរិទណ្ឌញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច ។ សបរិទណ្ឌញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ។ សបរិទណ្ឌញ្ច ភាតុរក្ខិតញ្ច ។ សបរិទណ្ឌញ្ច ភគិនីរក្ខិតញ្ច ។ សបរិទណ្ឌញ្ច ញាតិរក្ខិតញ្ច ។ សបរិទណ្ឌញ្ច គោត្តរក្ខិតញ្ច ។ សបរិទណ្ឌញ្ច ធម្មរក្ខិតញ្ច ។ សបរិទណ្ឌញ្ច សារក្ខញ្ច [ឥហិ មោឝ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ មុហុត្តិកាតិ បដិគណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯកមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៨៩) ឧមូលកំ តិមូលកំ ឆត្តមូលកំ បញ្ចមូលកំ ឆទ្ធិលកំ សត្តមូលកំ អដ្ឋមូលកំ ឆរមូលកំ ឯវមេវ ការេតព្ពំ ។

ហើយត្រឡប់មក (ច្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលចិតារក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលមាតាចិតារក្សាផង។ ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលបងប្អូនប្រុសរក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលបងប្អូនស្រីរក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលញាតិរក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលជនប្រតិត្តធម៌ត្រូវគ្នារក្សាផង ។ ស្រីដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ស្រីដែលប្រុសហួងហែងផង ថាដូច្នេះគេថា នាងកាលគ្នាចូរជាមុហុត្តិកាការិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅកិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ច្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចក្កមានមូល ១ ចប់ ។

(១៤៩) ចក្កមានមូល ២ មានមូល ៣ មានមូល ៤ មានមូល ៥ មានមូល ៦ មានមូល ៧ មានមូល ៨ មានមូល ៩ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើដូចចក្កដែលមានមូល ១ ផងចុះ ។

ឥទំ ទុសម្ភូលកំ ។

(១៩០) បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណាតិ តញ្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ភាតុរក្ខិតញ្ច ភគិនីរក្ខិតញ្ច ញាតិរក្ខិតញ្ច គោត្តរក្ខិតញ្ច ធម្មរក្ខិតញ្ច សារក្ខញ្ច សបរិទណ្ឌញ្ច ព្រូហិ ហោហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ មុហុត្តិកាតិ បដិក្កណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

មុហុត្តិកាចក្កំ និដ្ឋិតំ ។

(១៩១) បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណាតិ តញ្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតំ ព្រូហិ ហោហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ជនក្កីតាតិ បដិក្កណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណាតិ តញ្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតំ ព្រូហិ

នេះ បក្ខមានមូល ๑๐ (ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ)

(๑๙๐) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានាវក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបិតាវក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមាតាបិតាវក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបងប្អូនប្រុសវក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលបងប្អូនស្រីវក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលញាតិវក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលជនមានគោត្រស្មើគ្នាវក្សាផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នាវក្សាផង **នឹងស្រីឈ្មោះនេះ** ដែលប្រុសហួងហែងផង នឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលស្តេចដាក់អាជ្ញាទុកផង ថាដូច្នេះ គេថានាងពាល់គ្នា ចូរជាមុហុត្តិកាកិរិយានៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើលហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

មុហុត្តិកាចក្ក ចប់ ។

(๑๙๑) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះដែលមានាវក្សា ថាដូច្នេះ គេថានាងចូរជាធនក្កីតាកិរិយានៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើលហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយ

ปหาย กามสญฺญญฺจ ภยสญฺญญฺจ ปหาย ทุกฺขสญฺญญฺจ ปหาย โสมนสฺสญฺจ ปหาย ทุกฺขญฺจ ปหาย ปุพฺเพว โข ปนสฺส โทมนสฺสญฺจ ปหาย อทุกฺขมสุขญฺจ อุเปกฺขาสติปาริสุทฺธึ จตุตฺถชฺฌานญฺจ อุปสมฺปชฺช วิหรติ ฯ

อิทมฺปิ ปฐมชฺฌานสฺส อุปจารสมาธิสฺส อธิวจนนฺ

ទ៏ង្រីស្រីឈ្មោះនេះដែលមាតាក្តី ថាដូច្នេះ គេថានាង ចូរជាធនូវាសិនី-
កវិយា ចូរជាគោតវាសិនីកវិយា ចូរជាបដវាសិនីកវិយា ចូរជាទុបត្តកិនី-
កវិយា ចូរជាទុកតចុម្ពដាកវិយា ចូរជាទាសីផង កវិយាផង ចូរជាកម្មការផង
ជាកវិយាផង ចូរជាធជាហដាកវិយា ចូរជាមុហុត្តិកាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះ
នេះទៅ កិត្តិក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក
(ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

តំណែបបទទាំងឡាយ ចប់ ។

(๑๙๒) បុរសបញ្ជូនកិត្តិទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោក
ទៅនិយាយទ៏ង្រីស្រីឈ្មោះនេះ ដែលមាតាក្តី ថាដូច្នេះ គេថានាង ចូរ
ជាធនក្តីតាកវិយាផង ជាធនូវាសិនីកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិត្តិ
ក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរស
នោះ) វិញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ជូនកិត្តិទៅថា បពិត្រលោក
ដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយទ៏ង្រីស្រីឈ្មោះនេះដែលមាតាក្តី ថាដូច្នេះ
គេថា នាងចូរជាធនក្តីតាកវិយាផង ជាគោតវាសិនីកវិយាផង ។ ជាធនក្តីតា-
កវិយាផង ជាបដវាសិនីកវិយាផង ។ ជាធនក្តីតាកវិយាផង ជាទុបត្តកិនី-
កវិយាផង ។ ជាធនក្តីតាកវិយាផង ជាទុកតចុម្ពដាកវិយាផង ។ ជាធនក្តី-
តាកវិយាផង ទ៏ងជាទាសីផង កវិយាផង ។ ជាធនក្តីតាកវិយាផង

កម្មការី ច ភរិយា ច ។ ឧភយត្ថ ច ឧជុមាតា ច ។ ឧភយត្ថ ច មុហុត្តិកា ចាតិ បដិក្ខិត្តភាតិ វិនិមុត្តតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ទុតិយចក្កំ និដ្ឋិតំ ។

(១៩៣) បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណាតិ តញ្ច ករេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតំ ឥហិ ហោហិ តិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឧភយសិនី ច ភោគសិនី ច ។បេ។ ឧភយសិនី ច មុហុត្តិកា ច ។ ឧភយសិនី ច ឧភយត្ថ ចាតិ បដិក្ខិត្តភាតិ វិនិមុត្តតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ពន្ធនចក្កំ ។

មូលសង្ខិត្តំ ។

(១៩៤) បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណាតិ តញ្ច ករេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតំ ឥហិ ហោហិ តិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា មុហុត្តិកា ច ឧភយត្ថ ច ។

នឹងជាកម្មការវ័ផង កវិយាផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយាផងជាធជាហជាកវិយាផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុកំទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ច្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

វណ្ណបក្ក ចប់ ។

(๑๙๓) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលមានាវក្យ ថាដូច្នេះ គេថានាង ចូរជាធនុវ៉ាសិនីកវិយាផង ជាកោគវ៉ាសិនីកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ។ បេ ។ ជាធនុវ៉ាសិនីកវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ។ ជាធនុវ៉ាសិនីកវិយាផង ជាធនក្កីតាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ កិក្ខុកំទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ច្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធបក្ក ចប់ ។

នេះជាមូលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងដោយសង្ខេប ។

(๑๙๔) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលមានាវក្យ ថាដូច្នេះ គេថា នាង ចូរជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ជាធនក្កីតាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ។

មុហុត្តិកា ច ឆឌ្ឌាសិនី ច ។បេ។ មុហុត្តិកា ច ជាហាជា ចាតិ បដិក្ខិត្តំ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯកមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៥៥) ទុមូលកំ តិមូលកំ ចតុមូលកំ បញ្ចមូលកំ ឆមូលកំ សត្តមូលកំ អដ្ឋមូលកំ នវមូលកំ ឯវមេវ កាតព្ពំ ។

ពីជំ ទុសេមូលកំ ។

(១៥៦) បុរិសោ កិក្កំ បហិណតិ ភុញ្ជ ភុត្តេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតំ ព្រូហិ ហោហិ ភរិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆឧក្កិតា ច ឆឌ្ឌាសិនី ច ភោភាសិនី ច បជភាសិនី ច ឯិឧបត្តកិនី ច ឯិភតបុព្ពា ច ទាសី ច ភរិយា ច កម្មការី ច ភរិយា ច ជាហាជា ច មុហុត្តិកា ចាតិ បដិក្ខិត្តំ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ជាឆន្ទរាសិនីកវិយាផង ។បេ។ ជាមុហុត្តកាកវិយាផង ជាឆជាហជាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ កិក្ខុកំទន្លួសពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ច្រាបបុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចក្កមានមូល ១ ចប់ ។

(១៩៥) ចក្កមានមូល ២ មានមូល ៣ មានមូល ៤ មានមូល ៥ មានមូល ៦ មានមូល ៧ មានមូល ៨ មានមូល ៩ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើដូចចក្កមានមូល ១ ផងចុះ ។

នេះចក្កមានមូល ១០ (ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ) ។

(១៩៦) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយទន្ទឹងស្រីឈ្មោះនេះ ដែលម្តាយរក្សា ថាដូច្នេះ គេថា នាងចូរជាឆនក្តីតាកវិយាផង ជាឆន្ទរាសិនីកវិយាផង ជាគោតរាសិនីកវិយាផង ជាបដរាសិនីកវិយាផង ជាទុបត្តកិនីកវិយាផង ជាទុកតបុម្ពជាកវិយាផង នឹងជាគាសីផងកវិយាផង នឹងជាកម្មការីផងកវិយាផង ជាឆជាហជាកវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុកំទន្លួសពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ច្រាបបុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(១៥៧) បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណតិ គច្ឆ កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ បិតុរក្ខិតំ ព្រូហិ ។ មាតាបិតុរក្ខិតំ ព្រូហិ ។ ភាតុរក្ខិតំ ព្រូហិ ។ ភគិនីរក្ខិតំ ព្រូហិ ។ ញាតិ-រក្ខិតំ ព្រូហិ ។ គោត្តរក្ខិតំ ព្រូហិ ។ ធម្មរក្ខិតំ ព្រូហិ ។ សារក្ខំ ព្រូហិ ។ សបរិទណ្ឌំ ព្រូហិ ហោហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆន្នក្តីតាតិ ប-ដិក្ខិបិតាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេស-ស្ស ។ បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណតិ គច្ឆ កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ សបរិទណ្ឌំ ព្រូហិ ហោហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆន្ទាសិនី ភោគាសិនី បដាសិនី ឯឧបត្តកិនី ឯកតុម្ពដា ឆាសី ច ភរិយា ច ភម្មការី ច ភរិយោ ច ឆជាមជា មុហុត្តិកាតិ បដិក្ខិបិតាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

នវក្ខេបបទានំ ។

(១៥៧) បុរសបញ្ញត្តកិក្ខុថៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីបិតុរក្ខិតា[1]ឈ្មោះនេះ ។ សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីមាតាបិតុរក្ខិតា ។ សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីភាតុរក្ខិតា ។ សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីភគិនីរក្ខិតា ។ សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីញាតិរក្ខិតា ។ សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីគោត្តរក្ខិតា ។ សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីធម្មរក្ខិតា ។ សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីសារក្ខា ។ សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីសបរិទណ្ឌាឈ្មោះនេះ ថាដូច្នេះ គេថា នាងចូរជាធនក្កីតាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះថៅ កិក្ខុកំទួលពាក្យ ថៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ញត្តកិក្ខុថៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកថៅនិយាយនឹងស្រីសបរិទណ្ឌាឈ្មោះនេះ ថាដូច្នេះ គេថានាងចូរជាធនុក្កាសិនីកវិយា ជាគោតក្កាសិនីកវិយា ជាបដាកាសិនីកវិយា ជាទុបត្តកិនីកវិយា ជាទុកតចុម្ពដាកវិយា ទឹងជាទាសីផងកវិយាផង ទឹងជាកម្មការីផងកវិយាផង ជាធជាហដាកវិយា ជាមុហុត្តិកាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះថៅ កិក្ខុកំទួលពាក្យ ថៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

និក្ខេបបទទាំងឡាយចប់ ។

---

១ ស្រីទាំង ១០ ចំពូក យើងបានប្រែជាសេចក្តីពីខាងដើមរៀងមកហើយ តពីត្រឹមនេះទៅមិនបាច់ប្រែទៀតទេ ត្រូវហៅជាបាឡីវិញ ដើម្បីឲ្យសាធុជនហៅជាបាឡីដដែកបាន ។

(๑๙๘) បុរិសោ កិត្តកំ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ សហធនឝ្ញំ ត្វហិ ហោហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស កវិយោ ឆនក្ខីតា ច ឆន្នវាសិនី ចាតិ បដិក្កណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បុរិសោ កិត្តកំ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ សហធនឝ្ញំ ត្វហិ ហោហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស កវិយោ ឆនក្ខីតា ច កោកវាសិនី ច ។ ឆនក្ខីតា ច បជវាសិនី ច ។ ឆនក្ខីតា ច ឯឝបត្ថកិនី ច ។ ឆនក្ខីតា ច ឯកតបុត្តជា ច ។ ឆនក្ខីតា ច ធាសី ច កវិយោ ច ។ ឆនក្ខីតា ច កម្មការី ច កវិយោ ច ។ ឆនក្ខីតា ច ឆដាហដា ច ។ ឆនក្ខីតា ច មុហុត្តិកា ចាតិ បដិក្កណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯណ្ឌចក្កំ ។

(๑๙๙) បុរិសោ កិត្តកំ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ សហធនឝ្ញំ ត្វហិ ហោហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស

(๑๙๘) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុ៧ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោក ៧ទៅនិយាយនឹងស្រីសបរិណ្ណាឈ្មោះនេះ ថាដូច្នេះ គេថានាង ចូរជា ធនក្កីតាកវិយោផង ជាធនុរាសិនីកវិយោផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ៧ កិក្ខុក៏ ទទួលពាក្យ ៧ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ជូនកិក្ខុ៧ថា បពិត្រ លោកដ៏ចំរើន សូមលោក៧ទៅនិយាយនឹងស្រីសបរិណ្ណាឈ្មោះនេះ ថា ដូច្នេះ គេថា នាងចូរជាធនក្កីតាកវិយោផង ជាកោគរាសិនីកវិយោផង នៃ បុរសឈ្មោះនេះ៧ ។ ជាធនក្កីតាកវិយោផង ជាបដរាសិនីកវិយោផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយោផង ជាទុទបត្តកិនីកវិយោផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយោផង ជា ទុកតបុព្ពជាកវិយោផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយោផង នឹងជាទាសីផង្កវិយោផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយោផង នឹងជាកម្មការីផង្កវិយោផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយោ ផង ជាធជាហដាកវិយោផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយោផង ជាមុហុត្តិកា- កវិយោផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ៧ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ៧ទៅនិយាយលួង មើល ហើយត្រឡប់មក(ប្រាប់បុរសនោះ)វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ឧណ្ណបញ្ញ ចប់ ។

(๑๙๙) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុ៧ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូម លោក៧ទៅនិយាយនឹងស្រីសបរិណ្ណាឈ្មោះនេះ ថាដូច្នេះ គេថា នាង

ភរិយា ឆន្ទសិនី ច កោធភរិយា ច ឆន្ទសិនី ច បដភរិយា ច ។បេ។ ឆន្ទសិនី ច មុហុត្តិកា ច ឆន្ទសិនី ច ឆនក្កិតា ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ពន្ធចក្កំ ។

មូល សង្ខិត្តំ ។

(១៦០) បុរិសោ កិក្កំ បហិណាតិ គច្ឆ ភន្តេ ឥត្ថន្នាមំ សបរិធណ្ហំ ព្រូហិ ហោហិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា មុហុត្តិកា ច ឆនក្កិតា ច ។បេ។ មុហុត្តិកា ច ឆជាមជា ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯកមូលកំ ឧទ្ធិតំ ។

(១៦១) ទុម្មូលកំ តិមូលកំ ចតុម្មូលកំ បញ្ចមូលកំ ឆម្មូលកំ សត្តមូលកំ អដ្ឋមូលកំ នវមូលកំ ឯវមេវ កាតព្ពំ ។

ចូរជាធន្លូវាសិនីតវិយាផង ជាកោតវាសិនីតវិយាផង ជាធន្លូវាសិនីតវិយាផង ជាបដវាសិនីតវិយាផង ។ បេ ។ ជាធន្លូវាសិនីតវិយាផង ជាមុហុត្តិកា-តវិយាផង ជាធន្លូវាសិនីតវិយាផង ជាធនក្តីតវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ តិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធចក្ក ចប់ ។

នេះជាមូលដែលព្រះជិនមានព្រះភាគសំដែងដោយសង្ខេប ។

(១៦០) បុរសបញ្ជូនតិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីសបរិវណ្ណាឈ្មោះនេះ ថាដូច្នេះ គេថា ទាងចូរជាមុហុត្តិកាតវិយាផង ជាធនក្តីតវិយាផង ។ បេ ។ ជាមុហុត្តិកាតវិយាផង ជាធជាហជាតវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ តិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចក្កមានមូល ១ ចប់ ។

(១៦១) ចក្កមានមូល ២ មានមូល ៣ មានមូល ៤ មានមូល ៥ មានមូល ៦ មានមូល ៧ មានមូល ៨ មានមូល ៩ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើដូចចក្កមានមូល ១ ផងចុះ ។

ភិក្ខុនីសម្ពុលកំ ។

(១៦២) បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណតិ គច្ឆ ត្វេ ឥត្ថន្នាមំ សមវិធណ្ឌំ ព្រូហិ ហោហិ តិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆនក្តីតា ច ឆន្ទវាសិនី ច ភោគវាសិនី ច បដវាសិនី ច ឯនបត្តកិនី ច ឱភតចុម្ពដា ច ធាសី ច ភរិយា ច កម្មការី ច ភរិយា ច ឆជាហជា ច មុហុត្តិកា ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(១៦៣) បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណតិ គច្ឆ ត្វេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតំ ព្រូហិ ហោហិ តិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆនក្តីតាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណតិ គច្ឆ ត្វេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច ព្រូហិ ហោហិ តិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយោយោ ឆនក្តីតា ច ឆន្ទវាសិនី ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណតិ

នេះចក្កមានមូល ១០ (ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ) ។

(១៦២) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីសបរិវណ្ណាឈ្មោះនេះ ថាដូច្នេះ គេថានាង ចូរជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាធនុរាសិនីកវិយាផង ជាកោគរាសិនីកវិយាផង ជាបដរាសិនីកវិយាផង ជាឧបត្ថកិនីកវិយាផង ជាឧកតចុម្ពដាកវិយាផង នឹងជាទាសីផងកវិយាផង នឹងជាកម្មការីផងកវិយាផង ជាធជាហដាកវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក(ប្រាប់បុរសនោះ)វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(១៦៣) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីមាតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះ ថាដូច្នេះ គេថា នាងចូរជាធនក្កីតាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើលហើយត្រឡប់មក(ប្រាប់បុរសនោះ)វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីមាតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង បិតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង ថាដូច្នេះ គេថានាងពាល់គ្នាចូរជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាធនុរាសិនីកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា

កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច [ឥមាហំ ហោតិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ ឯតក្កីតា ច ឆន្ទវាសិនី ច ភោគវាសិនី ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯវំ ឧភតោពន្ធកំ[1] កាតព្ពំ ។

ឯទិ សព្ពមូលកំ[2] ។

[១៦៤] បុរិសោ កិក្ខុំ បហិណាតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ មាតុរក្ខិតញ្ច បិតុរក្ខិតញ្ច មាតាបិតុរក្ខិតញ្ច ភាតុរក្ខិតញ្ច ភគិនីរក្ខិតញ្ច ញាតិរក្ខិតញ្ច គោត្តរក្ខិតញ្ច ធម្មរក្ខិតញ្ច សារក្ខញ្ច សបរិទណ្ឌញ្ច [ឥមាហំ ហោតិ កិរ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយាយោ ឯតក្កីតា ច ឆន្ទវាសិនី ច ភោគវាសិនី ច បដវាសិនី ច ទាសិទាសត្តកិនី ច ទាសត្តុម្ភជា ច ទាសី ច ភរិយោ ច ភរិយាវ ច

---

១ អដ្ឋកថាយំ ឯកតូបិ ឱតារេ ច មរម្មឱតារេ ច ឧភតោវដ្ដកន្តិ ទិស្សតិ ។ ២ មរម្មឱតារេ តទេ ជាវេទ្យេ ន ហោតិ ។

បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីមាតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង បិតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង ស្រីមាតាបិតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង ថាដូច្នេះ គេថានាងពាល់គ្នាចូរជាធនក្កីតាភរិយាផង ជាធនូវាសិនីភរិយាផង ជាភាគវាសិនីភរិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយឈ្នះមើលហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ឧភតោពន្ធក បណ្ដាំតគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ ។

នេះបក្ខមានមូលគ្រប់ចំនួនអស់[1] (ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ) ។

(១៦៤) បុរសបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីមាតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង បិតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង មាតាបិតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង ភាតុរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង ភគិនីរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង ញាតិរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង គោត្តរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង ធម្មរក្ខិតាឈ្មោះនេះផង សារក្ខាឈ្មោះនេះផង សបរិទណ្ឌាឈ្មោះនេះផង ថាដូច្នេះ គេថានាងពាល់គ្នា **ចូរជាធនក្កីតាភរិយាផង ជាធនូវាសិនីភរិយាផង ជាភាគវាសិនីភរិយាផង** ជាបជវាសិនីភរិយាផង ជាទុបត្តកិនីភរិយាផង ជាទុគតភុម្មជាភរិយាផង នឹងជាទាសីផងភរិយាផង នឹងជាកម្មការីផងភរិយាផង

---

១ ស្រី ១០ ចំពួក ហៅថាមានមូល ១០ ភរិយា ១០ ចំពួក ហៅថាមានមូល ១០ រួមមូលទាំងពីរពួក ហៅថាមានមូលគ្រប់ចំនួនអស់ ។

ภริยา ๕ ธมฺมาหมา ๕ ปุพฺพุฏฺฐิกา ฉาตึ ปฏิกฺก-
ณฺฑาติ วีมํสติ ปฏิคฺคหาติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

อภโคตฺตกถา นิฏฺฐิตา ฯ

[๑๖๕] ปุริสสฺส มาตา ภิกฺขุ ปหิณาติ ฯ เป ฯ ปุริสสฺส ปิตา ภิกฺขุ ปหิณาติ ฯ เป ฯ ปุริสสฺส มาตาปิตโร ภิกฺขุ ปหิณนฺติ ฯ เป ฯ ปุริสสฺส ภาตา ภิกฺขุ ปหิณาติ ฯ เป ฯ ปุริสสฺส ภคินี ภิกฺขุ ปหิณาติ ฯ เป ฯ ปุริสสฺส ญาตกา ภิกฺขุ ปหิณนฺติ ฯ เป ฯ ปุริสสฺส โคตฺตา ภิกฺขุ ปหิณนฺติ ฯ เป ฯ ปุริสสฺส สหธมฺมิกา ภิกฺขุ ปหิณนฺติ ฯ (ปุริสสฺส เยฺยาโลเก วิตฺถาเรตพฺพา ฯ ๆ ๆ ๆ

ជាធជាហជាតវិយោធធ៌ ជាមុហុត្តិកាតវិយោធធ៌ នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ
តិក្ខុនោះកំទួលពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក
(ប្រាប់បុរសនោះ) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ឧភតោពទ្ធក ចប់ ។

(១៦៥) ម្តាយបុរសបញ្ឈូនតិក្ខុទៅ ។ បេ ។ **ឪពុកបុរសបញ្ឈូនតិក្ខុទៅ ។ បេ ។ ម្តាយឪពុកបុរសបញ្ឈូនតិក្ខុទៅ** ។ បេ ។ បងប្អូនប្រុសរបស់បុរសបញ្ឈូនតិក្ខុទៅ ។ បេ ។ បងប្អូនស្រីរបស់បុរសបញ្ឈូនតិក្ខុទៅ ។ បេ ។ ពួកញាតិរបស់បុរសបញ្ឈូនតិក្ខុទៅ ។ បេ ។ ពួកគោត្តរបស់បុរសបញ្ឈូនតិក្ខុទៅ ។ បេ ។ ពួកជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារបស់បុរសបញ្ឈូនតិក្ខុទៅ ។ (សេចក្តីបំប្រួញអំពីរឿងបុរស បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។ ឧភតោពទ្ធក[1]ដែលព្រះសង្គីតិកាចារ្យឲ្យពិស្តារហើយយ៉ាងណា បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះផងចុះ) ។

---

១ ប្រែថា បទដាប់គ្នាដោយមូលទាំងពីរ ឯមូលទាំងពីរនោះគឺ ស្រី ១០ ចំពួកមានមាតុរក្ខិតាជាដើម ហៅថាមូល ១ ភរិយា ១០ ចំពួក មានធនក្កីតាជាដើម ហៅថាមូល ។ រួមមូលទាំងពីរនេះចូលគ្នាជាសំយ ១ ហៅថា ឧភតោពទ្ធក ។

[๑๖๖] មាតុរក្ខិតាយ មាតា កិក្ខុំ បហិណាតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ព្រូហិ ហោតុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆន្ទក្ខីតាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ មាតុរក្ខិតាយ មាតា កិក្ខុំ បហិណាតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ព្រូហិ ហោតុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆន្ទវាសិនី កោតវាសិនី បដវាសិនី ឯឯបត្តកិនី ឯកតបុម្ពជា ទាសី ច ភរិយា ច កម្មការី ច ភរិយា ច ឆជាមជា មុហុត្តិកាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

និក្ខេបបទានំ ។

[๑๖๗] មាតុរក្ខិតាយ មាតា កិក្ខុំ បហិណាតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ព្រូហិ ហោតុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆន្ទក្ខីតា ច ឆន្ទវាសិនី ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ

(១៦៦) ម្ដាយរបស់ស្រីមាតុរក្ខិតា បញ្ជូនកិក្ខុ៧ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោក៧និយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរជាធនក្កីតាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះ៧ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ៧និយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ត្រឡប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ម្ដាយរបស់ស្រីមាតុរក្ខិតា បញ្ជូនកិក្ខុ៧ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោក៧និយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរជាធនុវាសិនីកវិយា ជាកោគវាសិនីកវិយា ជាបដវាសិនីកវិយា ជាទុបត្តកិនីកវិយា ជាទុកតបុប្ផជាកវិយា នំឆជាទាសីផងកវិយាផង ជាកម្មការីផងកវិយាផង ជាធជាហជាកវិយា ជាមុហុត្តិកាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះ៧ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ៧និយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ត្រឡប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

និក្ខេបបទាំងឡាយ ចប់ ។

(១៦៧) ម្ដាយរបស់ស្រីមាតុរក្ខិតា បញ្ជូនកិក្ខុ៧ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោក៧និយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាធនុវាសិនិកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ៧ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ៧និយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក(ត្រឡប់) វិញ

អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ មាតុរក្ខិតាយ មាតា កំក្ខំ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ព្រូហិ ហោតុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆន្ទក្កិតា ច ភោ. កវាសិនី ច ។ ឆន្ទក្កិតា ច បដវាសិនី ច ។ ឆន្ទក្កិតា ច ឱទបត្តកិនី ច ។ ឆន្ទក្កិតា ច ឱភតចុម្ពដា ច ។ ឆន្ទក្កិតា ច ទាសី ច ភរិយា ច ។ ឆន្ទក្កិតា ច កម្មការី ច ភរិយា ច ។ ឆន្ទក្កិតា ច ឆដាហដា ច ។ ឆន្ទក្កិតា ច មុហុត្តិកា ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឧណ្ហបញ្ហំ ។

(១៦៨) មាតុរក្ខិតាយ មាតា កំក្ខំ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ព្រូហិ ហោតុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆន្ទវាសិនី ច ភោកវាសិនី ច ។ បេ ។ ឆន្ទវាសិនី ច មុហុត្តិកា ច ។

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ម្នាយរបស់ស្រីមាតុរក្ខិតា បញ្ជូនកិក្ខុទៅ
ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា
នាងដ៏ចំរើន ចូរជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាគោគវាសិនីកវិយាផង នៃបុរស
ឈ្មោះនេះទៅ ។ ជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាបដវាសិនីកវិយាផង ។
ជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាតុទបត្តកិនីកវិយាផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយាផង
ជាតុកតបុម្ពជាកវិយាផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយាផង ទឹងជាទាសីផងកវិយា
ផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយាផង ទឹងជាកម្មការីផងកវិយាផង ។ ជាធនក្កីតា
កវិយាផង ជាធជាហជាកវិយាផង ។ ជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាមុហុត្តិកា
កវិយាផង កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក
(ប្រាប់)វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ឯណ្ឌចក្ក ចប់ ។

(១៦៨) ម្នាយរបស់ស្រីមាតុរក្ខិតា បញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោក
ដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរ
ជាធនុវាសិនីកវិយាផង ជាគោគវាសិនីកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ
ទៅ ។ បេ ។ ជាធនុវាសិនីកវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ។

ឆន្ទាសិនី ច ឆនក្កីតា ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ពទ្ធបញ្ហំ ។

មូល សង្ឃំ ។

(១៦៩) មាតុរក្ខិតាយ មាតា តិក្ខុំ បហិណាតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ ហោតុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា មុហុត្តិកា ច ឆនក្កីតា ច ។បេ។ មុហុត្តិកា ច ឆជាហជា ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯកមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

ឯវំ ទុមូលកំបិ យាវនវមូលកំ ការេតព្ពំ ។

ឯកទំ ទុសមូលកំ ។

(១៧០) មាតុរក្ខិតាយ មាតា តិក្ខុំ បហិណាតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ ហោតុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆនក្កីតា ច ឆន្ទាសិនី ច ភោគាសិនី ច

ជាធនុរាស័និតវិយាផង ជាធនុក្តីតាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ភិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធនបុគ្គល ចប់ ។

ខេះជាមូលដែលព្រះជិនមានព្រះភាគស័ដែងដោយសង្ខេប ។

(១៦៩) ម្តាយរបស់ស្រីមាតុភ្ជិតា បញ្ជូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ជាធនុក្តីតាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ។ បេ ។ ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ជាធជាហជាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ភិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយលួងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

បុគ្គលមានមូល ១ ចប់ ។

តាំងពីបុគ្គលមានមូល ២ ជារាបដល់បុគ្គលមានមូល ៩ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើដូចបុគ្គលមានមូល ១ ដែរចុះ ។

នេះបុគ្គលមានមូល ១០ (ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ) ។

(១៧០) ម្តាយរបស់ស្រីមាតុភ្ជិតា បញ្ជូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយទំនងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរជាធនុក្តីតាកវិយាផង ជាធនុរាស័និតវិយាផង ជាគោតវាស័និតវិយាផង

ปฏิสนฺธิ ๓ ขิปฺปาภิญฺญา ๓ ขิปฺปาภิญฺญา ๓ ธาสี ๓ ภริยา ๓ กมฺมกาโร ๓ ภริยา ๓ ราชาโน ๓ มุขมตฺติกา ตาสุ ปฏิกฺขิตฺตาสุ วีมํสาสุ ปญฺหาสุ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๑๗๑) ปิตุรกฺขิตาย ปิตา กิกฺขุ ปหิณาติ ฯ มาตาปิตุรกฺขิตาย มาตาปิตโร กิกฺขุ ปหิณนฺติ ฯ ภาตุรกฺขิตาย ภาตา กิกฺขุ ปหิณาติ ฯ ภคินิรกฺขิตาย ภคินี กิกฺขุ ปหิณาติ ฯ ญาติรกฺขิตาย ญาตกา กิกฺขุ ปหิณนฺติ ฯ โคตฺตรกฺขิตาย โคตฺตา กิกฺขุ ปหิณนฺติ ฯ ธมฺมรกฺขิตาย สหธมฺมิกา กิกฺขุ ปหิณนฺติ ฯ สารกฺขาย เยน ปริคฺคหิตา โหติ สา กิกฺขุ ปหิณาติ ฯ สปริณฺณาย เยน ธณฺณา ปริณา โหติ สา กิกฺขุ ปหิณาติ ภิกฺขุ ภิกฺขุ๎ สนฺติกา ทูเตน โหตุ สนฺติกา มสฺสุ ภริยา ธนกฺกีตาติ ปฏิกฺขิตฺตาสุ วีมํสาสุ ปญฺหาสุ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สปริณฺณาย เยน ธณฺณา

ជាបជ្ឈាសិនីកវិយាផង ជាទុបត្ថកិនីកវិយាផង ជាទុកតចុម្ពជាកវិយាផង
ន៏ងជាទាសីផងកវិយាផង ន៏ងជាកម្មការីផងកវិយាផង ជាធជាហជា-
កវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុកំទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ជ្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(១៧១) បិតារបស់ស្រីបិតុរក្ខិតា បញ្ញត្តកិក្ខុទៅ ។ មាតាបិតារបស់ស្រីមាតាបិតុរក្ខិតា បញ្ញត្តកិក្ខុទៅ ។ បង៏ប្អូនប្រុសរបស់ស្រីភាតុ-រក្ខិតា បញ្ញត្តកិក្ខុទៅ ។ បង៏ប្អូនស្រីរបស់ស្រីភគិនីរក្ខិតា បញ្ញត្តកិក្ខុទៅ ។ ពួកញាតិរបស់ស្រីញាតិរក្ខិតា បញ្ញត្តកិក្ខុទោ ។ ពួកគោត្តរបស់ស្រីគោត្តរក្ខិតា បញ្ញត្តកិក្ខុទៅ ។ ពួកជនប្រព្រឹត្តធម៌ត្រូវគ្នារបស់ស្រីធម្ម-រក្ខិតា បញ្ញត្តកិក្ខុទៅ ។ ស្រីដែលអ្នកណាបានប្រកាន់ទុកហើយ អ្នកនោះបញ្ញត្តកិក្ខុទៅដើម្បីស្រីដែលខ្លួនប្រកាន់ទុក (នោះ) ។ អាជ្ញាដែលស្តេចអង្គណាបានដាក់កំហិតហើយ ស្តេចអង្គនោះបញ្ញត្តកិក្ខុទៅដើម្បីស្រីដែលព្រះអង្គដាក់កំហិតហើយ (នោះ) ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយន៏ងស្រីឈ្មោះនេះថា នាង៏ដ៏ចំរើន ចូរជាធនក្តីតាកវិយានៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុកំទួលពាក្យទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ជ្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ អាជ្ញាដែលស្តេចអង្គណា

ឋបិតោ ហោតំ សោ តិក្ខំ បហិណាតិ កច្ច កច្ច ឥត្ថន្នាមំ ឥត្ថិ ហោតុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆឌ្ឌកសំឍី ភោគកសំឍី បវត្តកសំឍី ទុទបត្តកិឍី ទុកតបុត្តជា ទាសី ច ភរិយា ច កម្មការី ច ភរិយា ច ឆជាហជា មុហុត្តិកាតិ បដិក្ខណ្ណាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឆដ្ឋេបញ្ចមាឍំ ។

(๑๗๒) សបរិឧណ្ហាយ យេន ឧណ្ហា ឋបិតោ ហោតិ សោ តិក្ខំ បហិណាតិ កច្ច កច្ច ឥត្ថន្នាមំ ឥត្ថិ ហោតុ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆឌ្ឌកិនី ច ឆឌ្ឌកសំឍី ច ។បេ។ ឆឌ្ឌកិនី ច មុហុត្តិកា ចាតិ បដិក្ខណ្ណាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឧណ្ហបក្ខំ ។

ជានជាក់កំហិតហើយ ស្តេចអង្គនោះបញ្ជូនភិក្ខុទៅដើម្បីស្រីដែលទ្រង់ជានជាក់កំហិតហើយ (នោះ) ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរជាធនុរាសិនីភរិយា ជាភោគវាសិនីភរិយា ជាបដវាសិនីភរិយា ជាទុទបត្តកិនីភរិយា ជាទុកតបុព្ពជាភរិយា នឹងជាទាសីផងភរិយាផង នឹងជាកម្មការីផងភរិយាផង ជាធជាហដាភរិយា ជាមុហុត្តិកាភរិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ភិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ធ្វើបាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

និក្ខេបបទទាំងឡាយ ចប់ ។

(១៧២) អាជ្ញាដែលស្តេចអង្គណាជានជាក់កំហិតហើយ ស្តេចអង្គនោះបញ្ជូនភិក្ខុទៅដើម្បីស្រីដែលទ្រង់ជាក់កំហិតហើយ (នោះ) ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរជាធនក្កីតាភរិយាផង ជាធនុរាសិនីភរិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ។បេ។ ជាធនក្កីតាភរិយាផង ជាមុហុត្តិកាភរិយាផង ភិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ធ្វើបាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ឱណ្ឌចក្ក ចប់ ។

(១៧៣) សមវិធុក្ខាយ យេន ធម្មោ បដិវិទ្ធោ
បេាតំ សោ តិក្ខុំ បញ្ញំ បដិលភតិ តត្ថ ភព្ពេ ឥត្ថិន្ទ្រិយំ
ព្រួបិ បេាតុ ឥត្ថិន្ទ្រិយស្ស ភរិយា ធម្មចរិនី ច
ភេាគភរិនី ច ។បេ។ ធម្មចរិនី ច មុទុត្តិកា
ច ។ ធម្មចរិនី ច ធនក្កីតា ចាតិ បដិក្ខិត្តា
វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ពន្ធបក្ខំ ។

មូលំ សង្ឃាទិំ ។

(១៧៤) សមវិធុក្ខាយ យេន ធម្មោ បដិវិទ្ធោ
បេាតំ សោ តិក្ខុំ បញ្ញំ បដិលភតិ តត្ថ ភព្ពេ ឥត្ថិន្ទ្រិយំ ព្រួបិ
បេាតុ ឥត្ថិន្ទ្រិយស្ស ភរិយា មុទុត្តិកា ច ធនក្កីតា
ច ។បេ។ មុទុត្តិកា ច ធជាហដា ចាតិ បដិក្ខិត្តា-
តិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯកមូលកំ នំដ្ឋំ ។

ឯវំ ទុមូលកំបិ យាវនវមូលកំ ការេតព្ពំ ។

[១៧៣] អាជ្ញាដែលស្តេចអង្គ្គណាបានដាក់កំហិតហើយ ស្តេចអង្គ្គនោះបញ្ជូនតិក្ខុទៅដើម្បីស្រីដែលទ្រង់ដាក់កំហិតហើយ (នោះ) ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរជាធន្លូវាសិនីតរិយាផង ជាកោតវាសិនីតរិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ។បេ។ ជាធន្លូវាសិនីតរិយាផង ជាមុហុត្តិកាតរិយាផង ។ ជាធន្លូវាសិនីតរិយាផង ជាធនក្កីតាតរិយាផង តិក្ខុក៏ទទួលពាក្យទៅនិយាយ ល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ជ្រាប) វិញ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេស ។

ភត្តុទ្ទេសក្ខ ចប់ ។

នេះជាមូលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងដោយសង្ខេប ។

[១៧៤] អាជ្ញាដែលស្តេចអង្គ្គណាបានដាក់កំហិតហើយ ស្តេចអង្គ្គនោះបញ្ជូនតិក្ខុទៅដើម្បីស្រីដែលទ្រង់ដាក់កំហិតហើយ (នោះ) ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ចូរជាមុហុត្តិកាតរិយាផង ជាធនក្កីតាតរិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ ។បេ។ជាមុហុត្តិកាតរិយាផង ជាធជាហាតរិយាផង តិក្ខុក៏ទទួលពាក្យទៅនិយាយ ល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ជ្រាប) វិញ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេស ។

ចក្កមានមូល ១ ចប់ ។

ពាំងពីចក្កមានមូល ២ ដរាបដល់ចក្កមានមូល ៩ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើដូចចក្កមានមូល ១ ដែរចុះ ។

ทสมูลกกณฺฑ ๗

[๗๕] สมฺปชานมุสาวาเท ยาวตติยกา ปหิณาติ ทูเต ปหิณมาโน ปหิณาติ สเจ ทูโต คจฺฉนฺโต ปหิณาติ ปหิณนฺตสฺส อาณตฺติยา ทุกฺกฏานิ ทูตสฺส ปทสา คจฺฉโต ปทสา คจฺฉโต ทุกฺกฏานิ ปหิณนฺตสฺส ปหิณนฺตสฺส

នេះឧក្កមានមូល ១០ (ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ) ។

(๑๗๕) អាជ្ញាដែលស្តេចអង្គណាបានដាក់កំហិតហើយ ស្តេចអង្គនោះបញ្ជូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងស្រីឈ្មោះនេះថា នាងដ៏ចំរើន ប្អូរជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាធនុរាសិនីកវិយាផង ជាកោគវាសិនីកវិយាផង ជាបជវាសិនីកវិយាផង ជាឧបត្តកិនីកវិយាផង ជាឧភតបុម្ពជាកវិយាផង នឹងជាទាសីផងកវិយាផង នឹងជាកម្មការីផងកវិយាផង ជាធជាហជាកវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ ភិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(๑๗๖) ស្រីមាតុរក្ខិតាបញ្ជូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងបុរសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធនក្កីតាកវិយានៃបុរសឈ្មោះនេះ ភិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ស្រីមាតុរក្ខិតាបញ្ជូនភិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងបុរសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធនុរាសិនីកវិយា ជាកោគវាសិនីកវិយា ជាបជវាសិនីកវិយា ជាឧបត្តកិនីកវិយា ជាឧភតបុម្ពជាកវិយា នឹងជាទាសីផងកវិយាផង នឹងជាកម្មការីផង

ករិយា ច ឧបាសិកា មុទុចិត្តាតិ បដិក្កុលាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

តតិយបាទំ ។

[១៧៧] មាតុរក្ខិតា តិក្ខុំ បហិណតិ តត្ថ អញ្ញេ ឥត្ថន្នាមំ ព្រូហិ ឱរោធំ ឥត្ថន្នាមស្ស ករិយា ឧបាសិកា ច ឧច្ចាសិដ្ឋី ច ។បេ។ ឧបាសិកា ច មុទុចិត្តាតិ ចាតិ បដិក្កុលាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឧណ្ហបក្ខំ ។

[១៧៨] មាតុរក្ខិតា តិក្ខុំ បហិណតិ តត្ថ អញ្ញេ ឥត្ថន្នាមំ ព្រូហិ ឱរោធំ ឥត្ថន្នាមស្ស ករិយា ឧច្ចាសិដ្ឋី ច ភោគកាសិដ្ឋី ច ។បេ។ ឧច្ចាសិដ្ឋី ច មុទុចិត្តាតិ ច ។ ឧច្ចាសិដ្ឋី ច ឧបាសិកា ចាតិ បដិក្កុលាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ពន្ធបក្ខំ ។

មូល សង្ខិត្តំ ។

កវិយាផស្ស ជាធជាហជាកវិយា ជាមុហុត្តិកាកវិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះ កិក្ខុកំទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

និក្ខេបបទទាំងឡាយ ចប់ ។

(១៧៧) ស្រីមាតុគ្រាមបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងប្រុសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធនក្តីតាកវិយាផស្ស ជាធន្ធវាសិនីកវិយាផស្ស នៃបុរសឈ្មោះនេះ ។ បេ ។ ជាធនក្តីតាកវិយាផស្ស ជាមុហុត្តិកាកវិយាផស្ស កិក្ខុកំទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ឧណ្ហបក្ក ចប់ ។

(១៧៨) ស្រីមាតុគ្រាមបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងបុរសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធន្ធវាសិនីកវិយាផស្ស ជាភោគវាសិនីកវិយាផស្ស នៃបុរសឈ្មោះនេះ ។ បេ ។ ជាធន្ធវាសិនីកវិយាផស្ស ជាមុហុត្តិកាកវិយាផស្ស ។ ជាធន្ធវាសិនីកវិយាផស្ស ជាធនក្តីតាកវិយាផស្ស កិក្ខុកំទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធបក្ក ចប់ ។

នេះជាមូលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងដោយសង្ខេប ។

(១៧៩) មាតុរក្ខិតា កិត្តុំ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ [ឥត្ថិ] ហោមិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា មុហុត្តិកា ច ឆន្ទក្ខិតា ច ។បេ។ មុហុត្តិកា ច ឆជាហជា ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯកមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

ទុមូលកាទីនិបិ ឯវំ ភាតព្ពានិ ។

ឥទំ ទុតិយមូលកំ ។

(១៨០) មាតុរក្ខិតា កិត្តុំ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ [ឥត្ថិ] ហោមិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភរិយា ឆន្ទក្ខិតា ច ឆន្ទភសិនី ច ភោគភសិនី ច បដភសិនី ច ឯិធលុត្តកិនី ច ឯិភតបុព្ពជា ច ទាសិ ច ភរិយា ច កម្មការី ច ភរិយា ច ឆជាហជា ច មុហុត្តិកា ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(១៧៩) ស្រីមាតុរក្ខិតាបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងប្រុសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ជាធនក្កីតាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ ។ បេ ។ ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ជាធជាហដាកវិយាផង កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើលហើយត្រឡប់មក (ជ្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចក្កមានមួល ១ ចប់ ។

ចក្កជំនះសមានចក្កមានមួល ២ ជាដើម បណ្ឋិតគប្បីធ្វើឲ្យដូចចក្កមានមួល ១ ផងចុះ ។

នេះចក្កមានមួល ១០ (ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ) ។

(១៨០) ស្រីមាតុរក្ខិតាបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងប្រុសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាធនុក្កាសិនីកវិយាផង ជាកោគាសិនីកវិយាផង ជាបដាសិនីកវិយាផង ជាទុបត្តកិនីកវិយាផង ជាទុកតចុម្ពដាកវិយាផង នឹងជាទាសីផងកវិយាផង នឹងជាកម្មការីផងកវិយាផង ជាធជាហដាកវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះទៅ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ជ្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(๑๙๑) ปัตถุรักขิตา กิกขุ ปหิณาติ ฯ มาตาปัตถุรักขิตา กิกขุ ปหิณาติ ฯ ภาตุรักขิตา กิกขุ ปหิณาติ ฯ ภคินีรักขิตา กิกขุ ปหิณาติ ฯ ญาติรักขิตา กิกขุ ปหิณาติ ฯ โคตตรักขิตา กิกขุ ปหิณาติ ฯ ธัมมรักขิตา กิกขุ ปหิณาติ ฯ สารักขา กิกขุ ปหิณาติ ฯ สปริหณกา กิกขุ ปหิณาติ กฏฐ ภณฺเฑ ฐเปตฺวาปิ ทฺวีหิ ปหิเณหิ ฐเปตฺวาปิ ทฺวีหิ ฐานสเตหิ กริยา ฉฑฺเฑตพฺพาติ ปฏิกฺขิปามิ สีมสมฺภาหาติ ปหิณาติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สปริหณกา กิกขุ ปหิณาติ กฏฐ ภณฺเฑ ฐเปตฺวาปิ ทฺวีหิ ทฺวีหิ ฐานสเตหิ กริยา ฉฑฺฑกสีมา โคนกสีมา ปทสีมา ขีรปตฺตกสีมา นทีปารสมุทฺทปารสีมา ฉ กริยา ฉ ลกฺขณาทีนิ ฉ กริยา ฉ ฉฉาทาฉ มุขทฺวารกาติ ปฏิกฺขิปามิ สีมสมฺภาหาติ ปหิณาติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ติกปัฏฐานัง ฯ

(១៨១) ស្រីបតុរក្ខិតាបញ្ញត្តិកុំទៅ ។ ស្រីសមាតាបតុរក្ខិតាបញ្ញត្តិកុំទៅ ។ ស្រីភាតុរក្ខិតាបញ្ញត្តិកុំទៅ ។ ស្រីភគិនីរក្ខិតាបញ្ញត្តិកុំទៅ ។ ស្រីញាតិរក្ខិតាបញ្ញត្តិកុំទៅ ។ ស្រីគោត្តរក្ខិតាបញ្ញត្តិកុំទៅ ។ ស្រីធម្មរក្ខិតាបញ្ញត្តិកុំទៅ ។ ស្រីសារក្ខាបញ្ញត្តិកុំទៅ ។ ស្រីសបរិទណ្ឌាបញ្ញត្តិកុំទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយទំនងប្រុសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធនក្កីតាភរិយា របស់បុរសឈ្មោះនេះ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ស្រីសបរិទណ្ឌាបញ្ញត្តិកុំទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយទំនងប្រុសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធនុរាសិនីភរិយា ជាគោគរាសិនីភរិយា ជាបជរាសិនីភរិយា ជាទុគតបុព្ពជាភរិយា ទំនងជាទាសីផងភរិយាផង ទំនងជាកម្មការីផងភរិយាផង ជាធជាហជាភរិយា ជាមុហុត្តិកាភរិយា នៃបុរសឈ្មោះនេះ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ទុតិយភាណវារៈ ចប់ ។

[๑๘๒] สปริณฺณกา ภิกฺขุ ปหิณาติ ภิกฺขุ ภณฺเฑ ฐปฺปมฺปิ ปหิโต โหติ ฐปฺปมฺปสฺส ภริยา ฉนฺนภิกฺขุนี ปิ ฉนฺนสิกฺขมานา ปิ ฯเปฯ ฉนฺนภิกฺขุนี ปิ มุหุตฺตกา ปาติ ปฏิกฺกณฺฑาติ วีมสติ ปฏิ-หาราติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ฉฏฺฐวคฺโค ฯ

[๑๘๓] สปริณฺณกา ภิกฺขุ ปหิณาติ ภิกฺขุ ภณฺเฑ ฐปฺปมฺปิ ปหิโต โหติ ฐปฺปมฺปสฺส ภริยา ฉนฺนสิกฺขมานา ปิ ภิกฺขุนี ปิ ฯเปฯ ฉนฺนสิกฺขมานา มุหุตฺตกา ปิ ฯ ฉนฺนสิกฺขมานา ปิ ฉนฺนภิกฺขุนี ปาติ ปฏิกฺกณฺฑาติ วีมสติ ปฏิหาราติ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

สตฺตมวคฺโค ฯ

มูลกสงฺฆาทิเสสกณฺฑ ฯ

[๑๘๔] สปริณฺณกา ภิกฺขุ ปหิณาติ ภิกฺขุ ภณฺเฑ ฐปฺปมฺปิ ปหิโต โหติ ฐปฺปมฺปสฺส ภริยา มุหุตฺตกา ปิ ฉนฺนภิกฺขุนี ปิ ฯเปฯ มุหุตฺตกา ปิ

(๑๘๒) ស្រីសបរិទណ្ឌាបញ្ញត្តកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងប្រុសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាធន្ធវ៉ាសិនីតាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ ។ បេ ។ ជាធនក្កីតាកវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ទណ្ឌចក្ក ចប់ ។

(๑๘๓) ស្រីសបរិទណ្ឌាបញ្ញត្តកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងប្រុសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធន្ធវ៉ាសិនីតាកវិយាផង ជាកោតវ៉ាសិនីតាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ ។ បេ ។ ជាធន្ធវ៉ាសិនីតាកវិយាផង ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ។ ជាធន្ធវ៉ាសិនីតាកវិយាផង ជាធនក្កីតាកវិយាផង កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ពន្ធចក្ក ចប់ ។

នេះជាមូលដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគសំដែងដោយសង្ខេប ។

(๑๘๔) ស្រីសបរិទណ្ឌាបញ្ញត្តកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយនឹងប្រុសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាមុហុត្តិកាកវិយាផង ជាធនក្កីតាកវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ ។ ប ។ ជាមុហុត្តិកាកវិយាផង

ឧជាហរជា ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាមត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯកមូលកំ និដ្ឋិតំ ។

ទុមូលកាទីនិ ឯរមេវ ពាតព្វានិ ។

ផលទំ ទសមូលកំ ។

(๑๘๕) សបរិឧណ្ហោ កិក្កំ បហិណតិ កច្ច កន្តេ ឥត្តន្ថាមំ ព្រូហិ ហោមិ ឥត្តន្ថាមស្ស ភរិយោ ឧឧក្កីតា ច ឧទ្ធរាសិនី ច ភោគរាសិនី ច បជរាសិនី ច ឯឧបត្តកិនី ច ឯិកតបុត្តជា ច ទាសី ច ភរិយោ ច កម្មការី ច ភរិយោ ច ឧជាហរជា ច មុហុត្តិកោ ចាតិ បដិក្ខណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាមត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

សព្ពំ បក្កបេយ្យាលំ និដ្ឋិតំ ។

(๑๘๖) បដិក្ខណ្ហាតិ រីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាមត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បដិក្ខណ្ហាតិ រីមំសតិ ឧប្បច្ចាហរតិ

ជាធជាហជាកវិយាផង កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយ
ត្រឡប់មក (ច្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចប់មានមូល ១ ចប់ ។

ចប់មានមូល ២ ជាដើម បណ្ឌិតគប្បីធ្វើដូចចប់មានមូល ១ ដែរចុះ ។

នេះចក្កមានមូល ១០ (ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ) ។

(១៨៥) ស្រីសបរិទណ្ឌាបញ្ជូនកិក្ខុទៅថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន
សូមលោកទៅនិយាយនឹងបុរសឈ្មោះនេះថា ខ្ញុំជាធនក្កីតាកវិយាផង ជា
ធន្តូវាសិនីកវិយាផង ជាគោគវាសិនីកវិយាផង ជាបដវាសិនីកវិយាផង
ជាទុទបត្តកិនីកវិយាផង ជាទុកតបុម្ពជាកវិយាផង នឹងជាទាសីផងកវិយា
ផង នឹងជាកម្មការីផងកវិយាផង ជាធជាហជាកវិយាផង ជាមុហុត្តិកា-
កវិយាផង នៃបុរសឈ្មោះនេះ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល
ហើយត្រឡប់មក (ច្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចប់បេយ្យាលច្រើនចប់ទាំងអស់ ចប់ ។

(១៨៦) កិក្ខុទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយ
ត្រឡប់មក (ច្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុទទួល
ពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល តែមិនបានវិលមក (ច្រាប់) វិញ

อาปตฺติ ปุลฺลจฺฉยสฺส ฯ ปฏิกฺกณฺหาติ น วิโมเสติ ปจฺฉาหรติ อาปตฺติ ปุลฺลจฺฉยสฺส ฯ ปฏิกฺกณฺหาติ น วิโมเสติ นปฺปจฺฉาหรติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ นปฺป-ฏิกฺกณฺหาติ วิโมเสติ ปจฺฉาหรติ อาปตฺติ ปุลฺลจฺฉยสฺส ฯ นปฺปฏิกฺกณฺหาติ วิโมเสติ นปฺปจฺฉาหรติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ นปฺปฏิกฺกณฺหาติ น วิโมเสติ ปจฺฉาหรติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ นปฺปฏิกฺกณฺหาติ น วิโมเสติ นปฺปจฺฉาหรติ อนาปตฺติ ฯ

[๑๘๗] ปุริโส สมฺพหุเล ภิกฺขู อาณาเปติ ภุญฺช ภนฺเต สพฺพฏฺฐานิยํ สพฺพตฺถ วิโมเสหีติ สพฺเพ ปฏิ-กฺกณฺหนฺติ สพฺเพ วิโมเสนฺติ สพฺเพ ปจฺฉาหรนฺติ อาปตฺติ สพฺเพสํ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปุริโส สมฺพหุเล ภิกฺขู อาณาเปติ ภุญฺช ภนฺเต สพฺพฏฺฐานิยํ สพฺพตฺถ วิโมเสหีติ สพฺเพ

ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិក្ខុទទួលពាក្យ រួចមិនបាននិយាយល្បងមើលឡើយ គ្រាន់តែត្រឡប់មក(ច្រាប់)វិញ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិក្ខុទទួលពាក្យ តែមិនបាននិយាយល្បងមើល មិនបានត្រឡប់មក (ច្រាប់)វិញឡើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុមិនទទួលពាក្យ តែបាននិយាយល្បងមើល ហើយនាំសេចក្តីមក(ច្រាប់)វិញ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិក្ខុមិនបានទទួលពាក្យ តែបាននិយាយល្បងមើល ហើយមិនបានត្រឡប់មក (ច្រាប់) វិញឡើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុមិនបានទទួលពាក្យ មិនបាននិយាយល្បងមើល តែបាននាំសេចក្តីមក(ច្រាប់) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុមិនទទួលពាក្យ មិនបាននិយាយល្បងមើល មិនបានត្រឡប់មក(ច្រាប់) វិញទេ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(១៨៧) បុរសបង្គាប់កិក្ខុច្រើនរូបថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើនចាំឆ្លាយ សូមលោកគ្រប់អង្គទៅនិយាយល្បងមើលនឹងស្រីឈ្មោះនេះ កិក្ខុចាំឆ្លាយទទួលពាក្យ កិក្ខុចាំឆ្លាយនិយាយល្បងមើល កិក្ខុចាំឆ្លាយនាំសេចក្តីមក(ច្រាប់)វិញ កិក្ខុចាំឆ្លាយ(នោះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបង្គាប់កិក្ខុច្រើនរូបថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើនចាំឆ្លាយ សូមលោកគ្រប់អង្គទៅនិយាយល្បងមើលនឹងស្រីឈ្មោះនេះ កិក្ខុចាំឆ្លាយទទួលពាក្យ

ปฐมกฺขณฺฑิ สพฺเพ วีมํสนฺติ ฯกาโร ปฐมาภาเวน อาทิสฺส สพฺพสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปุริโส สมฺพหุเล กิกฺขู อาณาเปติ กตฺตุ กาเล สตฺตาหํ สตฺตึ วีมํสถาติ สพฺเพ ปฐมกฺขณฺฑิ ฯกาโร วีมํสาเปตฺวา สพฺเพ ปฐมาวฺหิ อาทิสฺส สพฺพสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปุริโส สมฺพหุเล กิกฺขู อาณาเปติ กตฺตุ กาเล สตฺตาหํ สตฺตึ วีมํสถาติ สพฺเพ ปฐมกฺขณฺฑิ ฯกาโร วีมํสาเปตฺวา ฯกาโร ปฐมาภาเวน อาทิสฺส สพฺพสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปุริโส กิกฺขุ อาณาเปติ กตฺตุ กาเล สตฺตาหํ สตฺตึ วีมํสาติ ปฐมกฺขณฺฑาติ วีมํสติ ปฐมาหรติ อาทิสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปุริโส กิกฺขุ อาณาเปติ กตฺตุ กาเล สตฺตาหํ สตฺตึ วีมํสาติ ปฐมกฺขณฺฑาติ วีมํสติ อาเนตฺวา ปฐมาหรเปติ อาทิสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปุริโส

កិក្ខុទាំងអស់ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយបានឲ្យកិក្ខុមួយរូបវិលមក (ច្រាប់) វិញ កិក្ខុទាំងអស់ (នោះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបង្គាប់កិក្ខុច្រើនរូបថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើនទាំងឡាយ សូមលោកគ្រប់អង្គទៅនិយាយល្បងមើលនឹងស្រីឈ្មោះនេះ កិក្ខុទាំងអស់ក៏ទទួលពាក្យ បានឲ្យកិក្ខុមួយរូបទៅនិយាយល្បងមើល ហើយកិក្ខុទាំងអស់ក៏វិលមក (ច្រាប់) វិញ កិក្ខុទាំងអស់ (នោះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបង្គាប់កិក្ខុច្រើនរូបថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើនទាំងឡាយ សូមលោកគ្រប់អង្គទៅនិយាយល្បងនឹងស្រីឈ្មោះនេះ កិក្ខុទាំងអស់ក៏ទទួលពាក្យ បានចាត់កិក្ខុមួយរូបឲ្យទៅនិយាយល្បងមើល ហើយឲ្យកិក្ខុមួយរូបនាំដំណឹងមក (ច្រាប់) វិញ កិក្ខុទាំងអស់ (នោះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបង្គាប់កិក្ខុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយល្បងមើលនឹងស្រីឈ្មោះនេះ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយវិលមក (ច្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបង្គាប់កិក្ខុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយល្បងមើលនឹងស្រីឈ្មោះនេះ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយប្រើកូនសិស្សឲ្យវិលមក (ច្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបង្គាប់កិក្ខុថា

តិក្ខុំ អាណាបេតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ឥត្ថឹ វីមំសាតិ បដិក្កណ្ហាតិ អន្តេវាសឹ វីមំសាបេត្វា អត្តនា បច្ចាមារតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បុរិសោ តិក្ខុំ អាណាបេតិ កច្ច កន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ឥត្ថឹ វីមំសាតិ បដិក្កណ្ហាតិ អន្តេវាសឹ វីមំសាបេតិ អន្តេវាសឹ វីមំសិត្វា ពហិទ្ធា បច្ចាមារតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(១៧៨) កច្ចន្តោ សម្បាទេតិ អាកច្ចន្តោ វីសំវាទេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ កច្ចន្តោ វីសំវាទេតិ អាកច្ចន្តោ សម្បាទេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ កច្ចន្តោ សម្បាទេតិ អាកច្ចន្តោ សម្បាទេតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កច្ចន្តោ វីសំវាទេតិ អាកច្ចន្តោ វីសំវាទេតិ អនាបត្តិ ។

បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយល្បងមើលនឹងស្រីឈ្មោះនេះ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ រួចប្រើកូនសិស្សឲ្យទៅនិយាយល្បងមើល ហើយវិលមក (ជ្រាប់) ដោយខ្លួនឯងវិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុរសបង្គាប់កិក្ខុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយល្បងមើលនឹងស្រីឈ្មោះនេះ កិក្ខុក៏ទទួលពាក្យ បានប្រើកូនសិស្សឲ្យទៅនិយាយល្បងមើល ឯកូនសិស្សនោះបាននិយាយល្បងមើល ហើយក៏ត្រឡប់មកទៅជ្រាប់បុរសដើមគ្រៃពីអាចារ្យដែលប្រើនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងពីរបួ ។

(๑๘๘) កិក្ខុទទួលពាក្យ ទៅនិយាយល្បងមើល ហើយត្រឡប់មកជ្រាប់វិញដោយពាក្យកុហក[๑] ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិក្ខុកាលទៅមិនទទួលបង្គាប់ តែបាននិយាយល្បងផង វិលមកជ្រាប់វិញផង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ កិក្ខុកាលទៅក៏បានទទួលពាក្យបង្គាប់ និយាយល្បងមើលហើយវិលមកជ្រាប់វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុកាលទៅក៏មិនបានទទួលបង្គាប់ កាលមកមិននាំដំណឹងមកជ្រាប់វិញ មិនត្រូវអាបត្តិទេ្បីយ ។

---

๑ តាមន័យក្នុងអដ្ឋកថាថា មិនបានវិលមកជ្រាប់វិញទេ ។

(๑๘๙) អជាបតិំ សង្ឃស្ស ឯ ខេតិយស្ស ឯ តិលាឧស្ស ឯ ករណីយេន តច្ឆតិ ឧម្មត្តកស្ស អាទិកម្មិកស្សាតិ ។

(๑๙๐) សុត្តា មតា ច ឯិក្ខុណ្ឌា

អឯិត្តិ ឥត្ថិបណ្ឌកា

កាលហំ កត្វាន សម្ពោធិំ

សញ្ជាវត្តញ្ច បណ្ឌកេតិ ។

(๑๙๑) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ បុរិសោ អញ្ញតរំ កិត្តិំ អាណាបេតិ តច្ឆ អន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ឥត្តំ វិមំសាតិ ។ សោ តច្ឆ មនុស្ស បុច្ឆិ តហំ ឥត្ថន្នាមាតិ ។ សុត្តា តន្តេតិ ។ តស្ស តុត្តុច្ឆំ អហោសិ តច្ឆិ ខុខោ អហំ សង្ឃាធិសេសំ អាបត្តិំ អាបន្នោតិ ។ តតវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អជាបតិំ តិត្តុ សង្ឃាធិសេសស្ស អាបត្តិ ឧក្កដស្សាតិ ។

[១៨៩] កិក្ខុដែលទៅ (កាន់សំណាក់ស្រីនឹងប្រុស) ដោយកិច្ចដែលត្រូវធ្វើ បំពោះសង្ឃក្តី បំពោះចេតិយក្តី បំពោះបុគ្គលឈឺក្តី កិក្ខុឆត កិក្ខុដើមបញ្ញត្តិ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

[១៩០] (មាតិកានុក្រម គឺបញ្ជីរឿងតាមលំដាប់ហូរហែដែលនឹងសំដែងតទៅ ដូចមានខាងក្រោមនេះគឺ)

រឿងស្រីដេកលក់ រឿងស្រីស្លាប់ រឿងស្រីចេញពីលំនៅទៅ រឿងប្រុសចង្អុលជាស្រី រឿងស្រីខ្ចីយ រឿងឈ្លោះគ្នា កិក្ខុបាននិយាយផ្សេងផ្សា រឿងកិក្ខុនាំការឲ្យមនុស្សខ្ចីយ ។

[១៩១] សម័យនោះឯង បុរសម្នាក់បង្គំបង្គាប់កិក្ខុមួយរូបថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយល្បួងមើលនឹងស្រីឈ្លោះនេះ ។ កិក្ខុនោះក៏ទៅហើយសួរមនុស្សទាំងឡាយថា ស្រីឈ្លោះនេះនៅឯណា ។ មនុស្សទាំងឡាយឆ្លើយថា នាងនោះដេកលក់ទៅហើយ លោកម្ចាស់ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យថា អញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយដឹង ។ កិក្ខុនោះក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ បុរិសោ អញ្ញតរំ
កិក្ខុំ អាណាបេតិ គច្ឆ ភន្តេ ឥត្ថន្នាមំ ឥត្ថឹ វិមំសាតិ ។
សោ តង្ហា មនុស្សេ បុច្ឆិ កហំ ឥត្ថន្នាមាតិ ។
បតា ភន្តេតិ ។ តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។
អជាបត្តិ កិក្ខុ សង្ឃាធិសេសស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស-
តំ ។ តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ
បុរិសោ អញ្ញតរំ កិក្ខុំ អាណាបេតិ គច្ឆ ភន្តេ
ឥត្ថន្នាមំ ឥត្ថឹ វិមំសាតិ ។ សោ តង្ហា មនុស្សេ
បុច្ឆិ កហំ ឥត្ថន្នាមាតិ ។ ឯកច្ចេ ភន្តេតិ ។បេ។
អឯកត្តេ ភន្តេតិ ។បេ។ ឥត្ថីបណ្ឌកា ភន្តេតិ ។
តស្ស កុក្កុច្ចំ អហោសិ ។បេ។ អជាបត្តិ កិក្ខុ
សង្ឃាធិសេសស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្សាតិ ។

សម័យនោះឯង បុរសម្នាក់បង្អាប់កិក្ខុមួយរូបថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយលួងមើលនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ។ កិក្ខុនោះក៏ទៅហើយសួរមនុស្សទាំងឡាយថា ស្រីឈ្មោះនេះនៅឯណា ។ មនុស្សទាំងឡាយឆ្លើយថា បពិត្រលោកម្ចាស់ស្រីនោះស្លាប់ហើយ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។ សម័យនោះឯង មានបុរសម្នាក់បង្អាប់កិក្ខុមួយរូបថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកទៅនិយាយលួងមើលនឹងស្រីឈ្មោះនេះ ។ កិក្ខុនោះក៏ទៅ ហើយសួរមនុស្សទាំងឡាយថា ស្រីឈ្មោះនេះនៅឯណា ។ មនុស្សទាំងឡាយឆ្លើយថា នាងនោះចេញពីទីនេះទៅហើយ លោកម្ចាស់ ។ បេ ។ មនុស្សនោះមិនមែនជាស្រីទេ លោកម្ចាស ។ បេ ។ មនុស្សនោះជាស្រីខ្ទើយទេ លោកម្ចាស់ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។

[๑๙๒] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตร-
สฺมึ สามนฺตเก สห ภณฺฑิตฺถา มาตุยา อกมาสิ ฯ
กุลูปเกา ภิกฺขู สมฺโมทนียํ อกาสิ ฯ ตสฺส
กุกฺกุจฺจํ อโหสิ ฯเป ฯ อลาภนียา ภิกฺขูติ ฯ
ลาภนียา ภคฺคาติ ฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ ลาภ-
นียเตติ ฯ

[๑๙๓] เตน โข ปน สมเยน อญฺญตเร
ภิกฺขุ ปณฺฑเก สญฺญาเปตฺวา สมาปชฺชิ ฯ ตสฺส กุกฺกุจฺจํ
อโหสิ ฯเป ฯ อนาปตฺติ ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส
อาปตฺติ ปุลฺลุจฺจยสฺสาติ ฯ

ปญฺจมสงฺฆาทิเสสํ นิฏฺฐิตํ ฯ

[១៩២] សម័យនោះឯង ស្រីម្នាក់ឈ្មោះគ្មានឆ័ត្តីហើយរត់ទៅផ្ទះម្ចាយ ។ កិក្ខុជាអ្នកចូលទៅកាន់ត្រកូលបាននិយាយផ្សះផ្សា ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុស្រីនោះប្តីបានលែងលះគ្នាដាច់ខាតហើយឬ ។ កិក្ខុនោះទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស មិនទាន់លែងដាច់ទេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនមានអាបត្តិទេ ព្រោះគេមិនទាន់លែងគ្នាដាច់ខាត ។

[១៩៣] សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូបប្រព្រឹត្តនិយាយដឹកនាំការឲ្យមនុស្សខ្ចើយតាំងឡាយ ។ កិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ។ បេ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទេ ត្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។

សង្ឃាទិសេស ទី ៤ ចប់ ។

ឆដ្ឋសង្ឃាទិសេសំ

(១៩៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ វេឡុវនេ កលន្ទកនិវាបេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាឡវិកោ[1] ភិក្ខុ សញ្ចិចកាយោ កុដិកាយោ[2] កាវកបេន្តិ អស្សាមិកាយោ អត្តុទ្ទេសិកាយោ អប្បមាណិកាយោ ។ តាយោ ន និដ្ឋានំ គច្ឆន្តិ ។ តេ យាចនពហុលា វិញ្ញត្តិពហុលា វិហរន្តិ បុរិសំ នេវ បុរិសត្តការំ នេវ តោណំ នេវ សកដំ នេវ ភារំ នេវ ឆរសុំ នេវ កុហារំ នេវ កុទ្ទាលំ នេវ និខាទនំ នេវ វល្លិំ នេវ វេឡុំ នេវ មុញ្ជំ នេវ បព្ពជំ នេវ តិណំ នេវ មត្តិកំ នេវាតិ ។ មនុស្សា ឧបទ្ទុតា យាចនាយ ឧបទ្ទុតា វិញ្ញត្តិយា ភិក្ខូ និស្សា ឧព្ពិជ្ជន្តិបិ ឧត្តសន្តិបិ បលាយន្តិបិ អញ្ញេនបិ គច្ឆន្តិ អញ្ញេនបិ មុខំ ករោន្តិ ទ្វារំបិ ឋកេន្តិ ការេបិ និស្សា បលាយន្តិ ភិក្ខូតិ មញ្ញមានា ។

---

១ ឱ. ម. អាឡវិក ។ ២ ឱ. ម. សំយាចិកាយោ កុដិយោ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៦

(១៩៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានជោគ ទ្រង់គង់នៅវត្តវេឡុវន កលន្ទកនិវាបស្ថាន (កន្លែងដែលស្តេចប្រទានអភ័យទឹងចំណីដល់សត្វកង្កែន) ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ គ្រានោះឯង ពួកភិក្ខុនៅក្នុងដែនអាឡវី ប្រើគេឲ្យសាងនូវកុដិទាំងឡាយ ដែលមានគ្រឿងឧបករណ៍ (គ្រឿងប្រដាប់សង់ផ្ទះ) សូមពីគេមកខ្លួនឯង តែមានទាយកជាម្ចាស់របស់ ចំពោះជាតិនៅរបស់ខ្លួន ធំហួសប្រមាណ ។ កុដិទាំងនោះ មិនទាន់សម្រេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេះតែសូមញឹក ។ ញយ ។ ដោយពាក្យសូមថា អ្នកទាំងឡាយចូរឲ្យនូវបុរស ឲ្យគ្រឿងហត្ថកម្មនៃបុរស ឲ្យគោ ឲ្យរទេះ ឲ្យកំបិត ឲ្យពូថៅ ឲ្យដង្ហែ ឲ្យចប ឲ្យពន្ធាក ឲ្យវល្ល៍ ឲ្យបុស្សី ឲ្យស្មៅយ៉ាបូង ឲ្យស្មៅដំណោកទន្សាយ ឲ្យស្មៅ ឲ្យដីស្អិត (ដល់យើងទាំងឡាយ) ។ ពួកមនុស្សដែលភិក្ខុទាំងនោះចេះតែបៀតបៀនដោយការសូមញឹកញយហួសពេក លុះដល់ឃើញពួកភិក្ខុហើយ ក៏ភ្ញាក់ផ្អើលខ្លះ តក់ស្លុតខ្លះ លបរត់ទៅខ្លះ គេចនៅទីឯងៃខ្លះ បែរមុខទៅទីដទៃខ្លះ បិទទ្វារផ្ទះខ្លះ សូម្បីគ្រាន់តែឃើញនូវគោញីទាំងឡាយក៏គេចរត់ដោយសានថាជាពួកភិក្ខុ ។

(๑๙๘) อถโข อายสฺมา มหากสฺสโป ภควโต วตฺตํ ปฏิวิทิตฺวา เยน อาฬวี เตน ปกฺกามิ อทฺทสา โข อายสฺมา มหากสฺสโป อาฬวึ คจฺฉนฺโต ปญฺจมตฺตานิ สกฏสตานิ[๑] เยน อาฬวี ตทวสริ ฯ ตตฺร สุทํ อายสฺมา มหากสฺสโป อาฬวิยํ วิหรติ อคฺคาฬวเก เจติเย ฯ อถโข อายสฺมา มหากสฺสโป ปุพฺพณฺหสมยํ นิวาเสตฺวา ปตฺตจีวรมาทาย อาฬวึ ปิณฺฑาย ปาวิสิ ฯ อทฺทสา โข อายสฺมา มหากสฺสโป อายสฺมนฺตํ มหากสฺสปํ ปจฺจุคฺคจฺฉนฺตึ ทิสฺวาน ทิสฺวาน ปลายนฺติยา อญฺญตรา[๒] อญฺญตรา[๒] มุขํ ปกฺขาเลนฺติ ปตฺตจีวรปฏิคฺคหณนฺติ ฯ อถโข อายสฺมา มหากสฺสโป อาฬวิยา ปิณฺฑาย จริตฺวา ปจฺฉาภตฺตํ ปิณฺฑปาตปฏิกฺกนฺโต ภิกฺขู อามนฺเตสิ ปุญฺญายมาวุโสา อาฬวี สุภิกฺขา อโหสิ สุลภปิณฺฑา สุภรา ขุทฺทเกน ปตฺตโหเน ยาเปตุ ฬสรหา เจว[๒] ปนายํ อาฬวี ทุพฺภิกฺขา ทุลฺลภปิณฺฑา จ สุภรา ขุทฺทเกน ปตฺตโหเน ยาเปตุ เกวา จ ปเนว อาวุโสา

---

๑ ปาฬิ ปญฺจยานสตานิ ปฏิปาฏิยา ฯ ๒ ฉ. ม. โยตฺถเกสุ อญฺญา จาปเว ๓ ปาฬิ ปน

[១៩៥] ខណៈនោះ ព្រះមហាកស្សបដ៏មានអាយុ គង់ចាំវស្សាក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ (គ្រប់ត្រៃមាស) ហើយ ក៏និមន្តចេញទៅឯដែនអាឡវី ត្រៃចទៅកាន់បរិវេតាមលំដាប់ សំដៅទៅកាន់ដែនអាឡវីនោះ ។ មានសេចក្តីដំណាលថា ព្រះមហាកស្សបដ៏មានអាយុ សម្រេចឥរិយាបថនៅនាអគ្គាឡវចេតិយក្នុងដែនអាឡវីនោះ ។ គ្រានោះជាវេលាព្រឹក ព្រះមហាកស្សបដ៏មានអាយុ ស្លៀកស្បង់ទ្រង់បាត្រចីវរចូលទៅកាន់ដែនអាឡវីដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ មនុស្សទាំងឡាយបានឃើញព្រះមហាកស្សបដ៏មានអាយុ ក៏ក្រាក់ផ្តើលខ្លះ តក់ស្តូតខ្លះ លបរត់ទៅខ្លះ គេចទៅទីដទៃខ្លះ ចែរមុខទៅទីដទៃខ្លះ បិទទ្វារផ្ទះខ្លះ ។ គ្រានោះ ព្រះមហាកស្សបដ៏មានអាយុ ត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាតក្នុងដែនអាឡវីធ្វើកត្តកិច្ចស្រេចហើយ ដល់កាលជាទីឆ្ងាយអំពីកត្តកិច្ច ក៏ហៅពួកភិក្ខុមកហើយសួរថា ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ កាលពីដើមដែនអាឡវីនេះសម្បូណ៌ចង្ហាន់ បិណ្ឌបាតបានងាយ ងាយនឹងញុំាយាមស្វែងរកការចិញ្ចឹមជីវិត ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ដែនអាឡវីនេះ ប្រែជាកើតទុរ្ភិក្ស បិណ្ឌបាតបានដោយកម្រ លំបាកនឹងញុំាយាមស្វែងរកការចិញ្ចឹមជីវិតទៅវិញ ម្នាលលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ

ហោតុ តោ បច្ចយោ យេនាយំ អាឡវី ទុព្ភិក្ខា ទុល្លភបិណ្ឌា ន សុករា ឧញ្ឆេន បគ្គហេន យោបេតុន្តិ ។ រាជាហោ តេ ភិក្ខូ អាយស្មតោ មហាកស្សបស្ស ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

(១៩៦) អថខោ ភគវា រាជគហេ យថាភិរន្តំ វិហរិត្វា យេន អាឡវី តេន ចារិកំ បក្កាមិ អនុបុព្ពេន ចារិកំ ចរមានោ យេន អាឡវី តទវសរិ ។ តត្រ សុទំ ភគវា អាឡវិយំ វិហរតិ អគ្គាឡវេ ចេតិយេ ។ អថខោ អាយស្មា មហាកស្សបោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា មហាកស្សបោ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសិ ។ អថខោ ភគវា ឯតស្មិំ និទានេ ឯតស្មិំ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា អាឡវិកេ ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ តុម្ហេ ភិក្ខវេ សញ្ចេតិកាយោ កុដិកាយោ ការាបេថ អសញ្ចេតិកាយោ អត្តុទ្ទេសិកាយោ អប្បមាណិកាយោ

អ្វីហ្នឹងជាហេតុ អ្វីជាបច្ច័យ ដែលនាំឲ្យដែនអាឡវីនេះប្រែជាគ្មានតុល្លភ្ស
បិណ្ឌបាតបានដោយកម្រ លំបាកនឹងពឹយាយាមស្វែងរកការចិញ្ចឹមជីវិតទៅ
វិញ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះពិតរឿងនុ៎ះដល់ព្រះមហាកស្សបដ៏មានអាយុ ។

(๑๙๖) គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់នៅក្នុងក្រុងភគ្គៈគួរ
ដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យ ហើយក៏យាងចេញទៅឯដែនអាឡវី យាង
ទៅកាន់ចារិកតាមលំដាប់ សំដៅទៅកាន់ដែនអាឡវីនោះ ។ មាន
សេចក្តីដំណាលថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សម្រេចឥរិយាបថនៅនា
អគ្គាឡវចេតិយក្នុងដែនអាឡវីនោះ ។ ខណៈនោះ ព្រះមហាកស្សប
ដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះអង្គ លុះចូលទៅដល់ហើយថ្វាយបង្គំ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយអង្គុយខាងទីដ៏សមគួរ ។ លុះអង្គុយក្នុងទីដ៏សម-
គួរហើយ ព្រះមហាកស្សបដ៏មានអាយុបានក្រាបទូលរឿងនុ៎ះចំពោះ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់ត្រាស់សួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុដែន
អាឡវីថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អ្នករាល់គ្នាឲ្យគេធ្វើនូវកុដិ
ទាំងឡាយដែលមានគ្រឿងឧបករណ៍សូមអំពីគេមកដោយខ្លួនឯង មិន
មានទាយកជាម្ចាស់របស់ ចំពោះជាទីនៅរបស់ខ្លួន ធំហួសប្រមាណ

ตายเย น ฐิตฺวานํ ภวติ ฯ เตน ขฺวาหํ ยาจนเหตุ-
ลา ปญฺญตฺติเหตุลา วินยนิทาน ปุริสานํ เนว ปุริสตฺตการานํ
เนว โกฬานํ เนว สกฏานํ เนว ภสานํ เนว
ฆรสฺสุ เนว กุมฺภาริ เนว กุมฺภิลานิ เนว ธญฺญรานิ
เนว วลฺลี เนว เวฬุ เนว มุญฺชา เนว ปพฺพชา
เนว ตินานิ เนว มตฺติกา เนวาหาร มนุสฺสา
ขุปนฺตา ยาจนาย ขุปนฺตา ปญฺญตฺติยา กิตฺตา ติสฺสา
ขุฏฺฐิฉฏฺฐิยา ขุตฺถสฏฺฐิยา ปลายนฺติยา อญฺเญปิ ภิกฺขู
อญฺเญปิ มุขา กเรฏฺฐา ฆาวปิ ฉเกฏฺฐา ตาปิ ติสฺสา
ปลายนฺติ กิตฺตา มญฺญมานาติ ฯ สตฺถุ กถาติ ฯ
วินยปิ ตุณฺหี กถา อนนุญฺญาตกิ เหเยยปุริสา ฯ เป ฯ
อการณิยา กถา ปิ ภิกฺขู ยาน ตุณฺหี เหเยยปุริ-
สา สญฺญาจิกายา กุกฺกุจิกายา ตาภาเปสฺสุ
อสฺสทฺธิกายา อกฺขนฺติกายา อปฺปฺยาณิกายา
ตายา น ฐิตฺวานํ ภวติ ฯ เตน ขฺวาหํ ยาจนเหตุลา
ปญฺญตฺติเหตุลา วินยนิทานสฺสุ ปุริสานํ เนว ปุริสตฺตการานํ
เนว โกฬานํ เนว สกฏานํ เนว ภสานํ เนว

កុដិតាំងនោះមិនគាន់សម្រែប អ្នកពាល់គ្នាចេះតែសូមគេញយៗថា អ្នកតាំងឲ្យាយបូរឲ្យនូវបុរស ឲ្យគ្រឿងហត្ថកម្មនៃបុរស ឲ្យគោ ឲ្យរនេះ ឲ្យកំបិត ឲ្យពូថៅ ឲ្យដំឆ ឲ្យចប ឲ្យពន្លាក ឲ្យវល្ល៍ ឲ្យបុស្សី ឲ្យស្នៅយ៉ាបូង ឲ្យស្នៅដំណោកទន្យាយ ឲ្យស្នៅ ឲ្យដីស្អិត ពួកមនុស្សដែលអ្នកតាំងឲ្យាយចេះតែបៀតបៀនដោយការសូមញឹកញយហួសពេកលុះដល់ឃើញកិក្ខុតាំងឲ្យាយហើយ ក៏ភ្ញាក់ផ្អើលខ្លះ តក់ស្លុតខ្លះ លបរត់ទៅខ្លះ គេចទៅទីដទៃខ្លះ បែរមុខទៅទីដទៃខ្លះ បិទទ្វារផ្ទះខ្លះ សម្បីតែគាន់តែឃើញនូវគោញីតាំងឲ្យាយហើយសំគាល់ថាកិក្ខុ ក៏គេចរត់ទៅ សេចក្តីនេះពិតមែនឬ ។ កិក្ខុតាំងនោះក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាត្រាស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានជោគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃបុរសតាំងឲ្យាយ ដំណើរនេះមិនសមគួរទេ ។ បេ ។ មិនមែនជាកិច្ចដែលត្រូវធ្វើទេ ម្នាលមោឃបុរសតាំងឲ្យាយ មិនសមបើបើ អ្នកឯងពាល់គ្នាប្រើគេឲ្យសាងកុដិតាំងឲ្យាយ ដែលមានគ្រឿងឧបករណ៍សូមពីគេមកខ្លួនឯង ឥតមានថាយកជាម្ចាស់របស់ ចំពោះជាទីនៅរបស់ខ្លួន ធំហួសប្រមាណ កុដិតាំងនោះមិនគាន់សម្រែប អ្នកតាំងឲ្យាយចេះតែសូមញយៗដោយពាក្យសូមថា អ្នកតាំងឲ្យាយបូរឲ្យនូវបុរស ឲ្យគ្រឿងហត្ថកម្មនៃបុរស ឲ្យគោ ឲ្យរនេះ ឲ្យកំបិត

ฉายสุขา เจว ผลูปปตฺติยา จ ปาสาทา ปาสาทตฺตา ปาสาทา ปสาทนียา ปสาทชนกา ปสาทาวหา ปสาทาวห

ឲ្យតូចៗ ឲ្យដឹង ឲ្យចប ឲ្យពន្លាក ឲ្យវល្ល៍ ឲ្យប្រសព្វ ឲ្យស្មៅយ៉ាប្លង ឲ្យស្មៅដំណេកទន្លាយ ឲ្យស្មៅ ឲ្យដីស្អិត (ដល់យើងតាំងពន្លាយ ប្លាលមោយបុរសតាំងពន្លាយ អំពើដែលពួកអ្នកផ្ទៅនេះ មិននាំឲ្យដែះថ្លាដល់ជនតាំងពន្លាយដែលមិនទាន់ដែះថ្លា (នោះ) ទេ ។ បេ ។ មានតែនាំឲ្យខូចចិត្ត ដល់ជនតាំងពន្លាយដែលមានសេចក្តីដែះថ្លាហើយ ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលពួកភិក្ខុដែនអាឡវីដោយអនេកបរិយាយ ។ បេ ។ ហើយទ្រង់សំដែងធម្មីកថាតាមសមគួរដល់ហេតុនោះ ។ ដល់ភិក្ខុតាំងពន្លាយ ហើយទ្រង់ហៅពួកភិក្ខុមកហើយ (ត្រាស់ថា) ។

(๑๙๗) ម្នាលភិក្ខុតាំងពន្លាយ កន្លងកាលពីដើមមានឥស្សីពីរនាក់ជាបងប្អូនទើងគ្នាសំណាក់នៅអាស្រ័យទើងស្នើងគ្នា ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងពន្លាយ វេលានោះ មានស្តេចនាគមួយឈ្មោះមណិកណ្ឋ ទៀងមកអំពីស្នើងគ្នាហើយចូលមកកេតឥស្សីជាប្អូន លុះចូលមកដល់ហើយក៏ព័ទ្ធព័ន្ធឥស្សីប្អូនដោយកេន ៧ ដុំហើយបើកពពារដ៏ធំធ្ងាំងពីខាងលើសីរ្សនៃឥស្សីប្អូននោះ ។ ម្នាលភិក្ខុតាំងពន្លាយ គ្រានោះ ឥស្សីប្អូនហេតុតែមានសេចក្តីខ្លាចអំពីនាគនោះក៏បេះតែស្លាំងស្គមសោហ្មង មានសម្បុរក្រៃក់ កើតទៅជារោគលឿងស្វិតស្វាំង មានខ្លួនរាមដោយសរសៃ ។

អដ្ឋសា ខោ កិក្ខវេ ជេដ្ឋោ ឥសិ កនិដ្ឋំ ឥសឹ
កិសំ លូខំ ទុព្ភណ្ណំ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតំ ឧប-
និសន្នកតវ្ហំ និស្សាយ កនិដ្ឋំ ឥសឹ ឣតិវេច កិស្ស
ត្វំ ភោ កិសោ លូខោ ទុព្ភណ្ណោ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុ-
កជាតោ ឧបនិសន្នតកត្តោតិ ។ ឥច មេ ភោ
មណិកណ្ឋោ ជាតរាជា កង្កំ ឆទំ ទុក្ករិត្វា យេជាហំ
តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មំ សត្តក្ខត្តុំ ភោតេហិ
បរិក្កិបិត្វា ឧបរិ មុទ្ធនិ មហន្តំ ឥណំ ករិត្វា អដ្ឋាសិ
ឥស្សាហំ ភោ ជាតស្ស កយា កិសោ លូខោ ទុព្ភ-
ណ្ណោ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតោ ឧបនិសន្នតកត្តោតិ ។
ឥច្ឆសិ បន ត្វំ ភោ ឥស្ស ជាតស្ស អជាតមនត្ថំ ។ ឥ-
ជ្ឈាមហំ ភោ ឥស្ស ជាតស្ស អជាតមនត្ថំ ។ អបិ បន
ត្វំ ភោ ឥស្ស ជាតស្ស កិញ្ចិ បស្សសីតិ ។ បស្សាម-
ហំ ភោ ឥណិមស្ស កណ្ឋេ បិលន្ធនត្ថំ ។ តេនហិ
ត្វំ ភោ តំ ជាតំ មណិំ យាច មណិំ មេ ភោ ទេហិ
មណិនា មេ អត្ថោតិ ។ ឣថខោ កិក្ខវេ មណិកណ្ឋោ

ម្នាលកិកូពាំងឡាយ ឥសីជាបង បានឃើញឥសីប្អូន ស្កាំងស្គមសៅហ្មង មានសម្បុរពណ៌ក្រក់ កើតជារោគលឿងស្វិតស្វាំង មានខ្លួនរាក់ដោយសរសៃ លុះឃើញហើយក៏សួរទៅឥសីប្អូនថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ហេតុអ្វីក៏អ្នកស្កាំងស្គមសៅហ្មង មានសម្បុរអាក្រក់ កើតជារោគលឿងស្វិតស្វាំង មានខ្លួនរាក់ដោយសរសៃ (ដូច្នេះ) ។ ឥសីជាប្អូនក្រាបថា បពិត្រលោកបង្ក ដ៏ចំរើន នាគរាជឈ្មោះមណិកណ្ឋ ឡើងមកអំពីស្នងគង្គាហើយចូលមកកេរ្តិ៍កង់ទីនេះ លុះចូលមកដល់ហើយក៏ព័ទ្ធព័ន្ធខ្ញុំដោយកន្ទេញដុំ ហើយបើកពពារដ៏ធំជុំជិតខាងលើកក្បាលខ្ញុំ ព្រោះសេចក្តីខ្លាចនាគរាជនោះ បានជាខ្ញុំស្កាំងស្គមសៅហ្មង មានសម្បុរអាក្រក់ កើតជារោគលឿងស្វិតស្វាំង មានខ្លួនរាក់ដោយសរសៃ ឥសីបង្កសួរថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកបង្កមិនឲ្យនាគរាជនោះមកវិលឬ ។ ឥសីប្អូនតបថា បពិត្រលោកបង្កដ៏ចំរើន ខ្ញុំបង្កមិនឲ្យនាគរាជនោះមកទេ ។ ឥសីបង្កសួរថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន ចុះអ្នកឯង្កបានឃើញវត្តអ្វីជារបស់នាគរាជនោះខ្លះ ។ ឥសីប្អូនតបថា បពិត្រលោកបង្ក ដ៏ចំរើន ខ្ញុំបានឃើញកែវមណីជារត្នៈដ៏ប្រសើរក្រៃលែងនៃនាគរាជនោះ ។ ឥសីបង្កក៏បង្គាប់ថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន បើដូច្នោះ អ្នកចូរសូមកែវមណីបំពោះនាគរាជនោះថា អ្នកដ៏ចំរើនសូមអ្នកឲ្យកែវមណីដល់អាត្មា អាត្មាត្រូវការដោយកែវមណី ។ ម្នាលកិកូពាំងឡាយ ខណៈនោះ មណិកណ្ឋ-

ជាតកជា កដ្ឋំ ឆទ្ធំ ខុត្តវិត្វា យេន កេនចិទ្ធោ ឥសិ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ ឋិតំ ខោ តិក្ខត្តុំ មណិកណ្ឋំ ជាតកជាតំ កេនចិទ្ធោ ឥសិ ឯតទវោច មណឺ មេ ភោ ទេហិ មណិនា មេ អត្ថោតិ ។ អថខោ តិក្ខត្តុំ មណិ-កណ្ឋោ ជាតកជា តិក្ខត្តុំ មណឺ យាចតិ តិក្ខត្តុំ មណិនា អត្ថោតិ ទិប្បមេវ អតមាសិ ។ ឧតិយម្បិ ខោ តិក្ខត្តុំ មណិកណ្ឋោ ជាតកជា កដ្ឋំ ឆទ្ធំ ខុត្តវិត្វា យេន កេនចិទ្ធោ ឥសិ តេនុបសង្កមិ ។ អទ្ទសា ខោ តិក្ខត្តុំ កេនចិទ្ធោ ឥសិ មណិកណ្ឋំ ជាតកជាតំ ទូរតោ វ អាគច្ឆន្តំ ទិស្វាន បណិកណ្ឋំ ជាតកជាតំ ឯតទវោច មណឺ មេ ភោ ទេហិ មណិនា មេ អត្ថោតិ ។ អថខោ តិក្ខត្តុំ មណិកណ្ឋោ ជាតកជា តិក្ខត្តុំ មណឺ យាចតិ តិក្ខត្តុំ មណិ-នា អត្ថោតិ តតោ វ បដិនិវត្តិ ។ តតិយម្បិ ខោ តិក្ខត្តុំ មណិកណ្ឋោ ជាតកជា កដ្ឋំ ឆទ្ធំ ខុត្តវិតំ ។ អទ្ទសា ខោ តិក្ខត្តុំ កេនចិទ្ធោ ឥសិ

នាគរាជក៏ឡើងមកអំពីស្នឹងគង្គាហើយចូលមកកាឥសីប្អូន លុះចូលមកដល់ហើយ ក៏ឋិតនៅកន្លែងដ៏សមគួរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥសីប្អូនក៏បានពោលពាក្យនេះនឹងមណិកណ្ឌនាគរាជដែលឋិតនៅកន្លែងដ៏សមគួរហើយថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន សូមអ្នកឲ្យតៃរមណីដល់អាត្មា អាត្មាត្រូវការដោយតៃរមណី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះឯង មណិកណ្ឌនាគរាជគិតថា កិក្ខុចេះតែសូមតៃរមណី កិក្ខុត្រូវការដោយតៃរមណី គិតដូច្នេះហើយក៏លះទៅវិញយ៉ាងឆាប់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រាទី ២ មណិកណ្ឌនាគរាជក៏ឡើងមកអំពីស្នឹងគង្គា ហើយចូលមកកាឥសីប្អូន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥសីប្អូនបានឃើញមណិកណ្ឌនាគរាជមកអំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ពោលពាក្យសូមតៃរមណីនឹងមណិកណ្ឌនាគរាជថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន សូមអ្នកឲ្យតៃរមណីដល់អាត្មា អាត្មាត្រូវការដោយតៃរមណី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះឯង មណិកណ្ឌនាគរាជក៏តំរិះថា កិក្ខុចេះតែសូមតៃរមណី កិក្ខុត្រូវការដោយតៃរមណី ហើយត្រឡប់អំពីទីនោះចុះទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រាទី ៣ មណិកណ្ឌនាគរាជក៏ឡើងមកអំពីស្នឹងគង្គា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥសីប្អូន

បឋមាកាលំ ឆាតកភជាតំ កត្តុំ ឧធឹ ទុគ្គវត្តុំ ធិស្សាន
មលាកាលំ ឆាតកភជាតំ ឃតធេនុយា មលាំ មេ កោ
នេមា មលានា មេ អត្ថាតិ ។ អថខោ តំឥត្ថិំ មលាកា-
ណ្ឌា ឆាតកភជា កាឧដ្ឋំ ឥសិំ តាជាមាំ អជ្ឈភាសិ ។

មមន្ទចានំ វិបុលំ ឧឡារំ
ឧប្បជ្ជិតីមស្សុ មលាិស្សុ ហោតុ
អជ្ជេ ន ឧស្សុំ អតិយោចកោសិ
ន ចាបិ តេ អស្សុមមាកមិស្សុំ ។
សុស្សុ យថា សក្ខរជោតចាលាិ
តាសេសិ មំ សេលមយោចមាជោ(๑)
តជ្ជេ ន ឧស្សុំ អតិយោចកោសិ
ន ចាបិ តេ អស្សុមមាកមិស្សុន្តិ ។

---

๑ សេលំ មំ យោជមាតោតិ បរេឆ្លេកេ ។

ឃានយើញមណិកណ្ឌនាគពរឡើងមកអំពីស្ទឹងគង្គា លុះយើញហើយក៏
ពោលពាក្យសូមកែវមណីនឹងមណិកណ្ឌនាគពរថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន
សូមអ្នកឲ្យកែវមណីដល់អាត្មា អាត្មាត្រូវការដោយកែវមណី ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ គ្រានោះឯង មណិកណ្ឌនាគពរពោលនឹងឥសីឃ្នុ ដោយ
គាថាទាំងឡាយថា

ឃាយនឹងទឹកដ៏ផ្អែមផ្អង់ជាច្រើន តែងកើតឡើងដល់ខ្ញុំ
ព្រោះអាស្រ័យកែវមណីនេះ ខ្ញុំនឹងឲ្យកែវមណីនោះ
ដល់លោកមិនបានទេ លោកជាអ្នកស្មរសូមហួសពេក
ខ្ញុំនឹងលែងមកគាន់អាស្រមរបស់លោកទៀតហើយ ។
មនុស្សកំឡោះដែលមានជាវសំលៀងដោយថ្នូរភ្លៅយ៉ាងមុត
កងដៃ នឹងគប្បីធ្វើនរណា ។ ឲ្យសុតខ្លាចបានដូចម្តេចមិញ
លោកសូមកែវមណីនឹងខ្ញុំ ធ្វើខ្ញុំឲ្យសុតខ្លាចក៏ដូច្នោះដែរ
ខ្ញុំនឹងឲ្យកែវមណីនោះដល់លោកមិនបានទេ លោកជាអ្នក
ស្មរសូមហួសពេក ខ្ញុំនឹងលែងមកគាន់អាស្រមរបស់លោក
ទៀតហើយ ។

អថខោ កិង្ករវេ មណិកលេឡា ឆាតករាជា កិង្កុ មណិំ យាចតិ កិង្កុស្ស មណិនា អត្ថោតិ បញ្ហាមិ ។ តថា បញ្ហន្តោ ។ អហោសិ ន បុន បញ្ហាតញ្ចិ ។ អថខោ កិង្ករវេ កេនិដ្ឋោ ឥសិ ឥសុ ឆាតស្ស ឧស្សនិយសុ អនុស្សនេន កិយ្យាសោ មត្តាយ កិសោ អហោសិ លូខោ ទុព្ពណ្ណោ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុ-កជាតោ ឧមនិសន្តតកត្តោ ។ អទ្ទសា ខោ កិង្ករវេ ជេដ្ឋោ ឥសិ កេនិដ្ឋំ ឥសិំ កិយ្យាសោ មត្តាយ កិសំ លូខំ ទុព្ពណ្ណំ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតំ ឧមនិ-សន្តតកំ ទិស្វាន កេនិដ្ឋំ ឥសិំ ឯតទវោច កិំសុ តំ តោ កិយ្យាសោ មត្តាយ កិសោ លូខោ ទុព្ពណ្ណោ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតោ ឧមនិសន្តតកត្តោតិ ។ តស្សាហំ តោ ឆាតស្ស ឧស្សនិយសុ អនុ-សុនេន កិយ្យាសោ មត្តាយ កិសោ លូខោ ទុព្ពណ្ណោ ឧប្បណ្ឌុប្បណ្ឌុកជាតោ ឧមនិសន្តតកត្តោតិ ។ អថខោ កិង្ករវេ ជេដ្ឋោ ឥសិ កេនិដ្ឋំ ឥសិំ ឯតទវោច អច្ឆរិយំ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះឯង មណិកណ្ឌនាគរាជក៏រំពឹងថា ភិក្ខុ
ចេះតែសូមតែរមណី ភិក្ខុត្រូវការដោយតែរមណី ហើយចៀសចេញទៅ ។
មណិកណ្ឌនាគរាជ កាលដែលចៀសចេញទៅដូច្នោះហើយក៏លែងត្រឡប់
មកវិញទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះកាលតមកឥសីបួន ព្រោះ
មិនបានឃើញនាគដែលគួរឃើញនោះ ក៏រឹងតែតែស្កាំងស្គមសៅហ្មងមាន
សម្បុរអាក្រក់ កើតជារោគលឿងស្វិតស្វាំង មានខ្លួនរោមដោយសរសៃ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥសីបង់បានឃើញឥសីបួនរឹងតែតែស្កាំងស្គម
សៅហ្មងមានសម្បុរអាក្រក់ កើតជារោគលឿងស្វិតស្វាំង មានខ្លួនរោម
ដោយសរសៃ លុះឃើញហើយបានសួរឥសីបួនថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន
ហេតុអ្វីបានជាអ្នករឹងតែតែស្កាំងស្គមសៅហ្មងមានសម្បុរអាក្រក់ កើតជា
រោគលឿងស្វិតស្វាំង មានខ្លួនរោមដោយសរសៃ ។ ឥសីបួនឆ្លើយថា
បពិត្រលោកបង់ដ៏ចំរើន ព្រោះមិនបានឃើញនាគនោះដែលគួរឃើញ
បានជាខ្ញុំរឹងតែតែស្កាំងស្គមសៅហ្មងមានសម្បុរអាក្រក់ កើតជារោគលឿង
ស្វិតស្វាំង មានខ្លួនរោមដោយសរសៃ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រា
នោះ ឥសីបង់បានពោលគាថានឹងឥសីបួនថា

ន តំ យាចេ យស្ស បិយំ ជិតំសេ
នេស្សា ច[1] ហោតិ អតិយាចនាយ
នាតោ មឡិ យាចិតោ ព្រាហ្មណេន
អឆស្សនញ្ហេវ តនជ្ឈគមាតិ ។

តេសំ ហិ នាម ភិក្ខវេ តិរច្ឆានកតានំ ចាណាគំ អមនាបា ភវិស្សតិ យាចនា អមនាបា វិញ្ញត្តិ កិមង្គំ បន មនុស្សភូតានំ ។

[១៨៨] ភូតបុព្ពំ ភិក្ខវេ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ហិមវន្តបស្សេ វិហរតិ អញ្ញតរស្មិំ វនសណ្ឌេ ។ តស្ស ខោ បន[2] ភិក្ខវេ វនសណ្ឌស្ស អវិទូរេ មហន្តំ និន្នំ បល្លលំ ។ អថខោ ភិក្ខវេ មហាសកុណសង្ឃោ តស្មិំ បល្លលេ និវសំ កោចរំ ចរិត្វា សាយំ តំ វនសណ្ឌំ ឯសាយ ឧបគច្ឆតិ ។ អថខោ ភិក្ខវេ សោ ភិក្ខុ តស្ស សកុណសង្ឃស្ស សទ្ទេន ឧញ្ញាទេន្តោ ហេ យេនាហំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មំ អភិវាទេត្វា

---

១ ម. វិទ្ធេស្សោ ហោតិ អតិយាចនាយ ។ ២ ម. ភោត្តកេស្វាយំ ជាតោ ន បញ្ញាយតិ ។

បុគ្គលដឹងថារបស់ណា ជាទីស្រឡាញ់របស់គេមិនគួរ
សូមរបស់នោះអំពីគេ បុគ្គលជាទីស្អប់ខ្ពើមរបស់គេ
ក៏ព្រោះសូមហួសពេក នាគដែលព្រាហ្មណ៍សូមកែវមណី
ហើយលែងត្រឡប់មកកាន់ទីនោះឲ្យឃើញទៀត ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អម្បាលយ៉ាងពួកសត្វតិរច្ឆានទាំងនោះ ក៏មិនពេញបិត្តនឹងការសូម មិនពេញចិត្តនឹងការវៃអង្គាស នឹងចាប់ពោលថ្វីដល់មនុស្ស ។

(១៩៨) (រឿងទី២ថា) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រឿងដែលមានអំពីអតីតកាលថា មានភិក្ខុមួយរូប សម្រេចឥរិយាបថនៅក្នុងដងព្រៃមួយនាខាងកុំហិមវន្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងទីដងព្រៃនោះឯង មានបឹងមួយជាទំនាបធំ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះឯង មានហ្វូងសត្វស្វាបជាច្រើន វេលាថ្ងៃត្រាច់រកអាហារឰដ៏បឹងដែលនៅដងព្រៃនោះ ដល់វេលាល្ងាចនាំគ្នាមកអាស្រ័យនៅនាដងព្រៃនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះឯង កិក្ខុនោះធុញ្ជាន់អង្ករដោយសំឡេងនៃហ្វូងសត្វស្វាបនោះ ក៏ចូលមកកាត់ថាគត លុះចូលមកដល់ហើយថ្វាយបង្គំគថាគត

ឯកមន្តំ និសីនិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ អបាំ កិក្ខវេ តំ កិក្ខុំ ឯតទវោចំ កច្ចិ កិក្ខុ ១មនីយំ កច្ចិ យាបនីយំ កច្ចិសិ អប្បកិលមថេន អទ្ធានំ អាគតោ កុតោ ច ត្វំ កិក្ខុ អាគច្ឆសីតិ ។ ១មនីយំ ភគវា យាបនីយំ ភគវា អប្បកិលមថេន ចាហំ ភន្តេ អទ្ធានំ អាគតោ អត្ថិ ភន្តេ ហិមវន្តបស្សេ មហាវនសណ្ឌោ តស្ស ខោ បន ភន្តេ វនសណ្ឌស្ស អវិទូរេ មហន្តំ និន្នំ បល្លលំ អថខោ ភន្តេ មហាសកុណសង្ឃោ តស្មិំ បល្លលេ ឱរសំ គោចរំ ចរិត្វា សាយំ តំ វនសណ្ឌំ ឯសាយ ឧបកច្ឆតិ តតោ អហំ ភគវា អាគច្ឆាមិ តស្ស សកុណសង្ឃស្ស សទ្ទេន ឧញ្ញាទេន្តោតិ ។ ឥច្ឆសិ បន ត្វំ កិក្ខុ តស្ស សកុណសង្ឃស្ស អនាគមនត្ថំ ។ ឥច្ឆាមហំ ភន្តេ តស្ស សកុណសង្ឃស្ស អនាគមនត្ថំ ។

ហើយអង្គុយនៅកន្លែងដ៏សមគួរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ លុះដល់ភិក្ខុ
នោះអង្គុយស្រួលហើយ តថាគតបានពោលពាក្យនេះនឹងភិក្ខុនោះថា ម្នាល
ភិក្ខុ ខន្ធបញ្ចកដែលមានចក្ក ៤ មានទ្វារ ៩ អ្នកល្មមអត់ធន់បានទេឬ
ខន្ធបញ្ចកដែលមានចក្ក ៤ មានទ្វារ ៩ អ្នកល្មមឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបានទេឬ អ្នក
ជាបុគ្គលមកកាន់ផ្លូវឆ្ងាយដោយឥតមានលំបាកទេឬ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកមក
អំពីទីណា ។ ភិក្ខុនោះពោលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខន្ធបញ្ចក
ដែលមានចក្ក ៤ មានទ្វារ ៩ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ធន់បាន បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះ-
ភាគ ខន្ធបញ្ចកដែលមានចក្ក ៤ មានទ្វារ ៩ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ
បាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយសោត ខ្ញុំព្រះអង្គជាបុគ្គលមកកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ
ដោយឥតមានលំបាកឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខាងកុំហ៊ាមរន្ធមាន
ដងវៃមួយធំ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក័ក្នុងទីជិតនៃដងវៃនោះមានបឹងជា
ទំនាបធំ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន គ្រានោះ មានហ្វូងសត្វស្មាបច្រើន វេលា
ថ្ងៃត្រាច់រកអាហារនៅបឹងនោះ លុះដល់វេលាល្ងាចនាំគ្នាមកអាស្រ័យ
នៅនាដងវៃនោះ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គបានជាមកអំពីទី
នោះ ព្រោះអធ្យុកន័ងសំឡេងនៃហ្វូងសត្វស្មាបនោះ ។ តថាគតបានសួរថា
ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកចង់មិនឲ្យហ្វូងសត្វស្មាបនោះមកទេឬ ភិក្ខុនោះពោលថា
បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គមិនចង់ឲ្យហ្វូងសត្វស្មាបនោះមកទេ ។

តេនហិ ត្វំ តិក្ខ តត្ថ កត្វា តំ វនសណ្ឌំ អជ្ឈោ-
គាហេត្វា វត្តិយោ បឋមំ យាមំ តិក្ខត្តុំ សង្ឃមជ្ឈ-
សយ្ហាវេហិ សុណន្តុ មេ ភោន្តោ សកុណា យាវតិកា
ឥមស្មិំ វនសណ្ឌេ វាសំ ឧបគតា បត្តេន មេ
អត្ថោ ឯកេកំ មេ ភោន្តោ បត្តំ ទទន្តុតិ វត្តិយោ
មជ្ឈិមំ យាមំ ។បេ។ វត្តិយោ បច្ឆិមំ យាមំ តិក្ខត្តុំ
សង្ឃមជ្ឈសយ្ហាវេហិ សុណន្តុ មេ ភោន្តោ សកុណា
យាវតិកា ឥមស្មិំ វនសណ្ឌេ វាសំ ឧបគតា បត្តេន
មេ អត្ថោ ឯកេកំ មេ ភោន្តោ បត្តំ ទទន្តុតិ ។
អថខោ តិក្ខត្តុំ សោ តិក្ខ តត្ថ កត្វា តំ វនសណ្ឌំ
អជ្ឈោគាហេត្វា វត្តិយោ បឋមំ យាមំ តិក្ខត្តុំ សង្ឃម-
ជ្ឈសយ្ហាវេសិ សុណន្តុ មេ ភោន្តោ សកុណា យាវតិកា
ឥមស្មិំ វនសណ្ឌេ វាសំ ឧបគតា បត្តេន មេ អត្ថោ
ឯកេកំ មេ ភោន្តោ បត្តំ ទទន្តុតិ វត្តិយោ មជ្ឈិមំ យាមំ

ទើបតថាគតពោលថា ម្នាលភិក្ខុ បើដូច្នោះ អ្នកឯងទៅដល់ទៅទីនោះ ហើយ ។ ចូលទៅកាន់ដងវៃព្រៃនោះ ហើយប្រកាសនូវសំឡេងបីដង អស់បឋមយាមនៃរាត្រីថា នែសត្វស្វាបដ៏ចំរើនទាំងឡាយ បណ្តាសត្វស្វាបដែលអាស្រ័យនៅក្នុងដងវៃព្រៃនេះទាំងអម្បាលម៉ាណ ចូរស្តាប់យើង។ ត្រូវការដោយស្វាបរបស់សត្វស្វាបទាំងឡាយ អ្នកពាល់គ្នាចូរឲ្យស្វាបមួយ។ ម្នាក់ដល់យើង (តទីនោះមក) ចូរប្រកាសនូវសំឡេងបីដង អស់មជ្ឈិមយាមនៃរាត្រីថា ។ បេ ។ រួចចូរប្រកាសនូវសំឡេងបីដង អស់បច្ឆិមយាមនៃរាត្រីថា នែសត្វស្វាបដ៏ចំរើនទាំងឡាយ បណ្តាសត្វស្វាបដែលអាស្រ័យនៅក្នុងដងវៃព្រៃនេះទាំងអម្បាលម៉ាណ ចូរស្តាប់យើង។ ត្រូវការដោយស្វាបរបស់សត្វបក្សីទាំងឡាយ ម្នាលសត្វបក្សីដ៏ចំរើនទាំងឡាយ អ្នកពាល់គ្នាចូរឲ្យស្វាបមួយម្នាក់។ ដល់យើង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ភិក្ខុនោះក៏ទៅក្នុងទីនោះ ហើយទើបចូលទៅកាន់ដងវៃព្រៃនោះហើយ ប្រកាសនូវសំឡេងបីដង អស់បឋមយាមនៃរាត្រីថា នែសត្វបក្សីដ៏ចំរើនទាំងឡាយ បណ្តាសត្វបក្សីដែលអាស្រ័យនៅក្នុងដងវៃព្រៃនេះទាំងអម្បាលម៉ាណ ចូរស្តាប់យើង។ ត្រូវការដោយស្វាបរបស់សត្វបក្សីទាំងឡាយ ម្នាលសត្វបក្សីដ៏ចំរើនទាំងឡាយ អ្នកពាល់គ្នាចូរឲ្យស្វាបមួយ។ ម្នាក់ដល់យើង (តទីនោះមក) ក៏ប្រកាសនូវសំឡេងបីដង អស់មជ្ឈិមយាមនៃរាត្រី

។ បេ ។ វត្តិយោ បច្ចិមំ យាមំ តិក្ខត្តុំ សន្តម-
ន្តុស្សវេសំ សុណន្តុ មេ គោឡ្ហោ សកុណា យាវ-
តិកា ឥមស្មិំ វនសណ្ឌេ វាសំ ឧបគតា បត្តេន
មេ អត្តោ ឱកេកំ មេ គោឡ្ហោ បត្តំ ឧទន្ធតិ ។
អថខោ តិក្ខត្តុំ សោ សកុណសង្ឃោ តិក្ខត្តុំ បត្តំ
យាចតិ តិក្ខត្តុំ បត្តេន អត្តោតិ តម្ហា វនសណ្ឌា
បក្កាមិ តថា បក្កន្តោ វ អហោសិ ន បុន
បច្ចាគញ្ឆិ ។ តេសំ ហិ ភាម តិក្ខត្តុំ តិរច្ឆានគតានំ
ចាណានំ អមនាបា ភវិស្សតិ យាចនា អមនាបា
វិញ្ញូនំ កិមង្គំ បន មនុស្សភូតានំ ។

(១៩៩) ភូតបុព្ពំ តិក្ខត្តុំ វដ្ដចាលស្ស កុលបុត្តស្ស
បិតា វដ្ដចាលំ កុលបុត្តំ តាថាយ អជ្ឈភាសិ
អថាហន្តេ ន ជានាមិ វដ្ដចាល ពហូ ជនា[1]
យេ មំ សន្តប្បយាចន្តិ កស្មា មំ ត្វំ ន យាចសីតិ ។

---

១ ឱ. ម. ពហូដ្ឋិតា ។

។ បេ ។ រួចបានប្រកាសនូវសំឡេងបីដង អស់បច្ឆិមយាមនៃរាត្រីថា នៃសត្វបក្សីដ៏ចំរើនទាំងឡាយ បណ្តាសត្វបក្សីដែលអាស្រ័យនៅក្នុងដងព្រៃនេះទាំងអម្បាលម៉ាណ ចូរស្តាប់យើង ។ ត្រូវការដោយស្ងាបរបស់សត្វបក្សីទាំងឡាយ ម្នាលសត្វបក្សីដ៏ចំរើនទាំងឡាយ អ្នករាល់គ្នាចូរឲ្យស្ងាបមួយ ។ ម្នាក់ដល់យើង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រានោះ ហ្វូងសត្វបក្សីក៏គិតគ្នាថា ភិក្ខុចេះតែសូមស្ងាប ភិក្ខុត្រូវការដោយស្ងាប (លុះគិតហើយ) ក៏ចៀសចេញទៅចាកដងព្រៃនោះ កាលដែលហ្វូងសត្វបក្សីចៀសចេញទៅដូច្នោះហើយ ក៏លែងត្រឡប់វិលមកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អម្បាលយ៉ាងសត្វតិរច្ឆានទាំងឡាយនោះ ម្តេចគង់មិនពេញចិត្តនឹងការសូម មិនពេញចិត្តនឹងការវៃអង្គាស ចំណង់បើមនុស្សទាំងឡាយ ទើបចាប់និយាយទៅថ្លី ។

[๑๙๙] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានរឿងពីដើមមកថា បិតារបស់កុលបុត្តឈ្មោះរដ្ឋបាល បានពោលគាថានឹងរដ្ឋបាលកុលបុត្តថា

ម្នាលរដ្ឋបាល ជនទាំងឡាយណា ច្រើននាក់រមែងមកពោលសូមអ្វីៗ
ទើបញោម តែញោមមិនស្គាល់ជនទាំងនោះទេ ហេតុអ្វី
បានជាអ្នកមិនសូមអ្វីៗទើបញោមខ្លះ ។

យាចកោ អប្បិយោ ហោតិ យាចំ អនន្តរម្បិ យោ
តស្មាហន្តំ ន យាចាមិ មា មេ វិឃ្ឃសង្ខា អហុវត្ថ ។
សោ ហិ ឆាម តិក្ខត្តុំ រដ្ឋចារិកោ កុលបុត្តោ សកំ
បិតរំ វា វក្ខតិ តាតមត្ថំ បន ជនោ ជនំ ។

(២០០) តិហីនំ ហិ(១) តិក្ខត្តុំ ទុស្សំហារកានំ គោតានំ
សម្ភតានំបិ ទុរន្ទុរក្ខិយានំ តត្ថ ឆាម តុម្ហេ មោឃ-
បុរិសា វា ទុស្សំហារេសុ គោតេសុ សម្ភតេសុបិ
ទុរន្ទុរក្ខិយេសុ យាចនពហុលា វិញ្ញត្តិពហុលា វិហរិ-
ស្សថ បុរិសំ នេវ បុរិសត្តការំ នេវ គោណំ
នេវ សកដំ នេវ ភស្មំ នេវ ផរសុំ នេវ កុ-
ហាឝីំ នេវ កុទ្ទាលំ នេវ និខាទនំ នេវ វល្លិំ
នេវ វេឡុំ នេវ មុញ្ជំ នេវ បព្ពជំ នេវ តិណំ
នេវ មត្តិកំ នេថាតិ ។ នេតំ មោឃបុរិសា

---

១ ឱ. ម ហោត្តកេស្វាយំ ពាហោ ន បញ្ញាយតិ ។

វដ្ឋបាលកុលបុត្តកំនិយាយថា

អ្នកសូរសូមរមែងមិនជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នកឲ្យ
អ្នកមិនឲ្យរបស់ដែលគេសូម ក៏មិនជាទីស្រឡាញ់
របស់អ្នកសូម ព្រោះហេតុនោះទើបខ្ញុំមិនសូមអ្វីៗ នឹងអ្នក
ដោយគិតថាមិនឲ្យជាទីស្អប់ខ្ពើមដល់ខ្ញុំ

ម្នាលគហបតីបុត្រ អម្បាលយ៉ាងវដ្ឋបាលកុលបុត្តនោះម្តេចគង់បាននិយាយ
យ៉ាងនេះនឹងបិតារបស់ខ្លួន នឹងជាប់ពោលទៅថ្លើដល់ជននឹងជន (នឹងខាន
ស្តីថាឲ្យគ្នាឯណាបាន) ។

(២០០) ម្នាលគហបតីបុត្រ កំពោគទាំងឡាយដែលពួកគ្រហស្ថសន្សំរកបានដោយកម្រ សូម្បីរកបានមកហើយក៏កម្រនឹងថែរក្សាទុកឲ្យគង់បាន ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ កាលបើពោគទាំងឡាយដែលពួកគ្រហស្ថសន្សំរកបានដោយកម្រ សូម្បីរកបានមកហើយក៏កម្រនឹងថែរក្សាយ៉ាងនេះ អ្នកទាំងឡាយប្រព្រឹត្តតែសូមហួសពេក រំអង្គាសហួសពេក ចំពោះពោគទាំងនោះថា អ្នកទាំងឡាយសូមឲ្យបុរស ឲ្យគ្រឿងហត្ថកម្មនៃបុរស ឲ្យគោ ឲ្យរនេះ ឲ្យកាំបិតឲ្យពូថៅ ឲ្យដង្វៃ ឲ្យចប ឲ្យពន្ធាក ឲ្យលំ ឲ្យឫស្សី ឲ្យស្មៅយ៉ាប៉ូង ឲ្យស្មៅដំណោកទន្សាយ ឲ្យស្មៅ (ធម្មតា) ឲ្យដីស្អិត ។ ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ អំពើដែល

អប្បសទ្ធានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ហេ មេ
ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុទ្ទិសេយ្យាថ សញ្ញាចិកាយ
បន ភិក្ខុនា កុដិំ ការយមានេន អស្សាមិកំ អ-
ត្តុទ្ទេសំ បមាណិកា កាវេត្វា តត្រិទំ បមាណំ
ទីឃសោ ទ្វាទស វិទត្ថិយោ សុគតវិទត្ថិយា តិរិយំ
សត្តន្នំ ភិក្ខូ អភិនេតព្វា វត្ថុទេសនាយ ។ តេហិ
ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា វត្ថុំ ទេសេតព្ពំ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ សារម្ភេ
ចេ ភិក្ខុ វត្ថុស្មិំ អបរិក្កមនេ សញ្ញាចិកាយ កុដិំ
ការេយ្យ ភិក្ខូ វា អនភិនេយ្យ វត្ថុទេសនាយ ប-
មាណំ វា អតិក្កាមេយ្យ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(២០៧) សញ្ញាចិកា នាម សយំ យាចិត្វា
បុរិសេនបិ បុរិសត្ថកេរេនបិ ញាតេនបិ សកេនបិ វាសេនបិ
ជរសុំបិ កុហារេបិ កុន្ថាលេបិ ឥមានេនបិ ។បេ។
តិណេនបិ មត្តិកាយបិ ។ កុដី[1] នាម ទុល្លិត្តា វា
ឧល្លិត្តា វា ទុល្លិត្តាវលិត្តា វា ។ ការ-
យមានេនាតិ ករោន្តេន វា ការាបេន្តេន វា ។

---

១ ម. ម. កុដិ ។

អ្នកចាំងអស់គ្នាធ្វើនេះមិននាំឲ្យដ្រែះថ្ងាដល់ដនចាំងឡាយដែលមិនទាន់បានដ្រែះថ្ងា ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុចាំងឡាយ អ្នកចាំងឡាយគប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កាលភិក្ខុឲ្យគេធ្វើកុដិដែលមិនមានទាយកជាម្ចាស់របស់ បំពោះជាទីនៅនៃខ្លួនដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍មកខ្លួនឯង គប្បីធ្វើឲ្យប្រកបដោយប្រមាណ ប្រមាណកុដិនោះគឺ បណ្តោយ ១២ចំអាម ទទឹង ៧ចំអាមដោយចំអាមព្រះសុគតវាស់ខាងក្នុង ត្រូវនាំពួកភិក្ខុមកដើម្បីសំដែងទីឲ្យ ភិក្ខុចាំងនោះគប្បីសំដែងទីដែលមិនមានអន្តរាយ នឹងមានឧបចារ បើភិក្ខុឲ្យគេធ្វើកុដិដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍គេមកខ្លួនឯង ក្នុងទីដែលមានអន្តរាយនឹងមិនមានឧបចារក្តី មិនបាននាំពួកភិក្ខុមកដើម្បីសំដែងទីឲ្យក្តី ធ្វើឲ្យកន្លងហួសប្រមាណក្តី ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស។

(២០១) ភិក្ខុបានសូមបុរសក្តី គ្រឿងហត្ថកម្មនៃបុរសក្តី គោក្តី រនេះក្តី កំបិតក្តី ពូថៅក្តី ដីងក្តី ចបក្តី ពន្លាកក្តី ។បេ។ ស្មៅក្តី ដីស្អិតក្តី ដោយខ្លួនឯង ឈ្មោះថាសូមគ្រឿងឧបករណ៍គេមកខ្លួនឯង ។ ដែលឈ្មោះថាកុដិនោះ គឺកុដិដែលលាបខាងក្នុងឬកុដិដែលលាបខាងក្រៅ ឬកុដិដែលលាបទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅ ។ ត្រង់ពាក្យថា កាលឲ្យគេធ្វើ គឺធ្វើខ្លួនឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើក្តី ។

អស្សាមិកន្តិ ន អញ្ញោ កោចិ សាមិកោ ហោតិ ឥត្ថី វ បុរិសោ វ គហដ្ឋោ វ បព្ពជិតោ វ ។ អត្តុទ្ទេសន្តិ អត្តនោ អត្ថាយ ។ បមាណិកា ការេតព្វា តត្រិទំ បមាណំ ឥឃសោ ទ្វាទស វិទត្ថិយោ សុគតវិទត្ថិយាតិ ពាហិរិមេន មានេន ។ តិរិយំ សត្តន្នំ អព្ភន្តរិមេន មានេន ។

(២០២) តិក្ខ្ត្តុំ អតិនេតព្វា វត្តនេសនាយាតិ **តេន** កុដីការកេន តិក្ខ្ត្តុំ កុដីវត្ថុំ សោធេត្វា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ តិក្ខ្ត្តុំ ថានេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ ឯសីទិត្វា អញ្ជលិំ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សញ្ញាចិកាយ កុដឹ ករិស្សាមោ អស្សាមិកំ អត្តុទ្ទេសំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ កុដីវត្ថុំ ឱលោកេនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ សចេ សព្ពោ សង្ឃោ ឧស្សហតិ កុដីវត្ថុំ ឱលោកេតុំ សព្ពេន សង្ឃេន ឱលោកេតព្វំ ។ នោ ចេ សព្ពោ សង្ឃោ ឧស្សហតិ

ត្រង់ពាក្យថា មិនមានទាយកជាម្ចាស់របស់ សេចក្តីថា មិនមានអ្នកដទៃណាមួយទោះស្រីក្តី ប្រុសក្តី គហស្ថក្តី បព្វជិតក្តី ជាម្ចាស់របស់ ។ ត្រង់ពាក្យថា ចំពោះជាទីនៅនៃខ្លួន គឺដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លួន ។ ត្រង់ពាក្យថា គប្បីធ្វើឲ្យប្រកបដោយប្រមាណ ប្រមាណកុដិនោះគឺបណ្តាយ ១២ ចំអាមដោយចំអាមព្រះសុគត គឺវាស់តាមទីដែលជាខាងក្រៅកុដិ ។ ត្រង់ពាក្យថា ទទឹង៧ចំអាម វាស់ខាងក្នុង គឺវាស់តាមទីដែលជាខាងក្នុងកុដិ ។

(២០២) ត្រង់ពាក្យថា ត្រូវនាំពួកកិក្ខុមកដើម្បីសំដែងទីឲ្យ សេចក្តីថា រូបកិក្ខុអកធ្វើកុដិនោះ ត្រូវដំរៃទីកុដិរួចចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើចីវរឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទកិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងប្រណម្យអញ្ជលី ពោលពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើនទាំងឡាយ ខ្ញុំកុណាចង់ធ្វើកុដិមិនមានទាយកជាម្ចាស់របស់ ចំពោះជាទីនៅនៃខ្លួនដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍គេមកខ្លួនឯង បពិត្រលោកដ៏ចំរើនទាំងឡាយ ខ្ញុំកុណាឯង សូមឲ្យសង្ឃពិនិត្យមើលទីធ្វើកុដិឲ្យាន ។ កិក្ខុអកធ្វើកុដិនោះ គប្បីសូមជាគំរប់ពីរដងផង គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង ។ បើសង្ឃទាំងអស់ អាចដើម្បីពិនិត្យមើលទីធ្វើកុដិបាន សង្ឃទាំងអស់គប្បីនិពិត្យមើល ។ បើសង្ឃទាំងអស់មិនអាច

កុដីវត្ថុំ ឌិលោកេតុំ យេ តត្ថ លេខន្តិ កិក្ខូ ព្យត្តា បដិពលា សារេតុំ អនុសារេតុំ សមវិក្ខមនំ អបវិក្ខមនំ ជានិតុំ តេ យាចិត្វា សម្មន្និតព្វា ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ សម្មន្និតព្វា ព្យត្តេន កិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ កិក្ខុ សញ្ញាចិកាយ កុដិំ ការាបេតិ អស្សាមិកំ អត្តុទ្ទេសំ សោ សង្ឃំ កុដីវត្ថុឌិលោ-កនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមញ្ច ឥត្ថន្នាមញ្ច កិក្ខូ សម្មន្នេយ្យ ឥត្ថន្នាមស្ស កិក្ខុនោ កុដីវត្ថុំ ឌិលោកេតុំ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ កិក្ខុ សញ្ញាចិកាយ កុដិំ ការាបេតិ អស្សាមិកំ អត្តុទ្ទេសំ សោ សង្ឃំ កុដីវត្ថុឌិលោកនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមញ្ច ឥត្ថន្នាមញ្ច កិក្ខូ សម្មន្នតិ ឥត្ថន្នាមស្ស កិក្ខុនោ កុដីវត្ថុំ ឌិលោកេតុំ ។

ដើម្បីពិនិត្យមើលទីធ្លើកុដិបានទេ កិក្ខុទាំងឡាយឯណា មាននៅកងទីនោះ ជាអ្នកធ្លាសអាចនឹងដឹងនូវទីដែលមានហេតុផាស់ នឹងទីដែលមិនមានហេតុផាស់ នឹងទីដែលមានឧបថាវនឹងមិនមានឧបថាវ សង្ឃគប្បីអាភជនា ហើយសម្មតិកិក្ខុទាំងនោះ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវសម្មតិកិក្ខុទាំងនោះយ៉ាងនេះ គឺកិក្ខុដែលធ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹង (ដោយញត្តិទុតិយកម្មវាចា) ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុរូបនេះ ឈ្មោះនេះ ចង់ធ្លើកុដិដែលឥតមានទាយកជាម្ចាស់របស់ ចំពោះជាទីនៅនៃខ្លួន ដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍គេមកខ្លួនឯង កិក្ខុនោះសូមការពិនិត្យមើលទីធ្លើកុដិនឹងសង្ឃ ។ បើការពិនិត្យមើលទីធ្លើកុដិមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសម្មតិកិក្ខុទាំងឡាយឈ្មោះនេះផង ។ ដើម្បីឲ្យពិនិត្យមើលនូវទីធ្លើកុដិរបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ នេះជាវាចាសម្រាប់ញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុរូបនេះ ឈ្មោះនេះ ចង់ធ្លើកុដិដែលឥតមានទាយកជាម្ចាស់របស់ ចំពោះជាទីនៅនៃខ្លួន ដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍គេមកខ្លួនឯង កិក្ខុនោះសូមការពិនិត្យមើលទីធ្លើកុដិនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃសម្មតិកិក្ខុទាំងឡាយមានឈ្មោះនេះផង ដើម្បីឲ្យពិនិត្យមើលទីធ្លើកុដិរបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ។

ยสฺมายสฺมาโต ๑ยตฺถ ๙ตฺถฺยามสฺส จ ๙ตฺถฺยามสฺส จ กิจฺจนฺ สมฺปตฺ ๙ตฺถฺยามสฺส กิจฺจเนา กาตุ๎ยาวตฺ ติโลเกกาตุ๎ สาโ ตุณฺหสฺส ยสฺส ฉนฺทมตฺ สาโ ภาเสยฺย ๆ สมฺปตา สเงฺฆน ๙ตฺถฺยาเมา จ ๙ตฺถฺยาเมา จ กิจฺจ ๙ตฺถฺยามสฺส กิจฺจเนา กาตุ๎ยาวตฺ ติโลเกกาตุ๎ ๆ ๑ยตฺ สงฺฆสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ๆ เอวเมตๆ ธารยามีติ ๆ

(๒๐๓) เตหิ สมฺมาเตหิ กิจฺจเหหิ ตตฺร กฺยาสฺส กาตุ๎ยาวตฺ ติโลเกกาตพฺ สาวตฺถิ๎ อนาวตฺถิ๎ สปริกฺขารนฺ อปริกฺขารนฺ ฌานิตพฺ ๆ สเจ สาวตฺถิ๎ เหาติ อปริกฺขารนฺ มา ยิฌ กาตฺถ วฏฺฏตี ๆ สเจ อนาวตฺถิ๎ เหาติ สปริกฺขารนฺ สงฺฆสฺส อาโรเจตพฺ อนาวตฺถิ๎ สปริกฺขารนฺติ ๆ เตน กาตุ๎ยาวเตน กิจฺจเนา สงฺโฆ อุปสงฺกมิตฺวา เอกํสนฺ อุตฺตราสงฺคนฺ กริตฺวา วุฑฺฒานนฺ กิจฺจนฺ ยาเจ วนฺทิตฺวา อุกฺกุฏิกนฺ นิสีทิตฺวา อญฺชลิ๎ ปคฺคเหตฺวา เอวมสฺส วจนีโย

อหนฺ ภนฺเต สญฺเจติกาย กาตุ๎ กตฺตุกาเมา

ការសម្មតិនូវកិក្ខុទាំងឡាយឈ្មោះនេះផង ។ ដើម្បីឲ្យពិនិត្យមើលទីធ្លៅកុដិ របស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន អាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល ។ កិក្ខុទាំងឡាយឈ្មោះនេះផង។ សង្ឃបានសម្មតិដើម្បីឲ្យពិនិត្យមើលទីធ្លៅកុដិរបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ កិរិយា សម្មតិនេះសមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ សង្ឃទើបស្ងៀម ។ ខ្ញុំ ករុណាសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយកិរិយាស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(២០៣) ពួកកិក្ខុដែលសង្ឃបានសម្មតិហើយទាំងនោះត្រូវទៅក្នុង ទីនោះហើយពិនិត្យមើលទីធ្លៅកុដិ រួចត្រូវដឹងថាជាទីមានហេតុគាស់ ទីឥត មានហេតុគាស់ ទីមានឧបចារ ទីឥតមានឧបចារ ។ បើទីមានហេតុ គាស់ ទីមិនមានឧបចារ គប្បីប្រាប់ថា លោកកុំធ្លៅកុដិនេះឡើយ ។ បើទីឥតមានហេតុគាស់ ទីមានឧបចារ គប្បីប្រាប់សង្ឃថា ទីនេះឥតមាន ហេតុគាស់ មានឧបចារ ។ កិក្ខុអកធ្លៅកុដិនោះត្រូវបួលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្លៅបីវារឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទកិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយ អង្គុយច្រហោងប្រណម្យអញ្ជលី ពោលពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោក ទាំងឡាយដ៏ចំរើន ខ្ញុំករុណាបង់ធ្លៅកុដិមិនមានទាយកជាម្ចាស់របស់ បំពោះជាទីនៅនៃខ្លួន ដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍គេមកខ្លួនឯង

អស្សាមិកំ អត្តុទ្ទេសំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ កុដិ-
វត្ថុទេសនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្ពោ
តតិយម្បិ យាចិតព្ពោ ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន
សង្ឃោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សញ្ញាចិកាយ កុដិំ ករុ-
កាមោ អស្សាមិកំ អត្តុទ្ទេសំ សោ សង្ឃំ កុដិ-
វត្ថុទេសនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ
សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ កុដិវត្ថុំ ទេសេយ្យ ។
ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សញ្ញាចិកាយ កុដិំ ករុកាមោ
អស្សាមិកំ អត្តុទ្ទេសំ សោ សង្ឃំ កុដិវត្ថុទេសនំ
យាចតិ ។ សចេ្ឆ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ កុដិវត្ថុំ
ទេសេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស
ភិក្ខុនោ កុដិវត្ថុស្ស ទេសនា សោ តុណ្ហស្ស យស្ស
នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទេសិតំ សង្ឃេន ឥត្ថន្នា-
មស្ស ភិក្ខុនោ កុដិវត្ថុំ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា
តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បពិត្រលោកចាំដ៏ឆ្ងាយដ៏ចំរើន ខ្ញុំកុណា សូមការសំដែងទីធ្វើកុដិនឹងសង្ឃ ។ កិក្ខុអកធ្វើកុដិនោះ គប្បីសូមជាគំរប់ពីរដងផង គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង ។ កិក្ខុអកធ្វាសប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹង (ដោយញត្តិទុតិយកម្មវាចា)ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុបូរនេះឈ្មោះនេះ ចង់ធ្វើកុដិឥតមានតាយកជាម្ចាស់របស់ ចំពោះជាទីនៅនៃខ្លួន ដោយសូមគ្រឿងឧបករណ៍គេមកខ្លួនឯង កិក្ខុនោះសូមការសំដែងទីធ្វើកុដិនឹងសង្ឃ ។ បើការសំដែងទីធ្វើកុដិមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសំដែងទីធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ នេះជាញត្តិ (វាចាប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹង) ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ កិក្ខុបូរនេះឈ្មោះនេះ ចង់ធ្វើកុដិឥតមានតាយកជាម្ចាស់របស់ ចំពោះជាទីនៅនៃខ្លួន ដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍គេមកខ្លួនឯង កិក្ខុនោះសូមការសំដែងទីធ្វើកុដិនឹងសង្ឃ សង្ឃសំដែងទីធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការសំដែងទីធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុឈ្មោះនេះសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម (បើ) មិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោល ។ សង្ឃបានសំដែងទីធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុឈ្មោះនេះហើយ ។ ការនេះសមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ សង្ឃទើបស្ងៀម ខ្ញុំកុណា សូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយកិរិយាស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[๒๐๔] សារម្ភំ ជាម កត់បំលុះការំ ក អាសយោ
ហោតំ ឩបចិការំ ក អាសយោ ហោតំ ឧទ្ធុកនំ
ក អាសយោ ហោតិ អបីនំ ក អាសយោ ហោតិ
វិច្ឆិការំ ក អាសយោ ហោតិ សតបទីនំ ក
អាសយោ ហោតិ ហត្ថីនំ ក អាសយោ ហោតិ
អស្សនំ ក អាសយោ ហោតិ សីហនំ ក អាសយោ
ហោតិ ព្យគ្ឃនំ ក អាសយោ ហោតិ ឆីបីនំ ក
អាសយោ ហោតិ អច្ឆានំ ក អាសយោ ហោតិ
តរច្ឆានំ ក អាសយោ ហោតិ យេសំ កោសញ្ចិ
តិរច្ឆានគតានំ ក ចាឡការំ អាសយោ ហោតិ
បុព្វណ្ណាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ អបរណ្ណាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ
អព្ភោកាសាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ អោកាសាធិសដ្ឋិតំ ក
ហោតិ សុសានាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ ឧយ្យានាធិសដ្ឋិតំ
ក ហោតិ ភណ្ឌគ្គាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ ហត្ថិសាលាធិសដ្ឋិតំ
ក ហោតិ អស្សសាលាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ ពន្ធនាគា-
រាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ ចាតុម្មហារាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ
ស្វាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ វច្ចាធិសដ្ឋិតំ ក ហោតិ

(៤០៤) ដែលហៅថាទីមានហេតុជាស់នោះ គឺបានន័យថាកន្លែងដ៏ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វស្រមោចក្រហមក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វកណ្តៀវក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វកណ្តុរក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វពស់ក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វខ្លួយក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វក្អែបក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកដំរីក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសេះក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសីហក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកខ្លាឃ្មុំក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកខ្លាដំបងក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកខ្លាឃ្មុំក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកខ្លារខិនក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វតិរច្ឆានណាមួយក្តី ជាទីតាំងនៅនៃបុព្វណ្ណ[1]ជាតិក្តី ជាទីតាំងនៅនៃអបរណ្ណ[2]ជាតិក្តី ជាទីដែលគេសម្លាប់ចោរក្តី ជាទីសម្រាប់ផ្តាលទោស[3]ក្តី ជាទីព្រៃស្មសានក្តី ជាទីឧទ្យានក្តី ជាទីស្រែចំការស្តេចក្តី ជាទីដែលគេសង់ពេធ៌ដំរីក្តី ជាទីដែលគេសង់ពេធ៌សេះក្តី ជាទីដែលគេធ្វើគុកក្តី ជាទីដែលគេធ្វើពេធ៌សុភក្តី ជាទីអាស្រ័យនៅនៃផ្ទះលក់សាច់ក្តី ជាទីចែកក្តី

---

១ វត្ថុសម្រាប់បរិភោគមុន បានដល់ស្រូវ ៧ យ៉ាងមានស្រូវសែស្រូវក្រហមជាដើម ។ ២ វត្ថុសម្រាប់បរិភោគខាងក្រោយបានដល់ល្ង សណ្តែក ចេក អំពៅ ជាដើម ។ ៣ ទីសម្រាប់ផ្តាលទោស គឺទីដែលគេសម្រាប់វាយមនុស្សផ្តាល ។

ปจฺจยาภิสฺมึ ฯ เหตาภิสฺมึ สหชาภิสฺมึ ฯ
สมนนฺตราภิสฺมึ ฯ เหตุ สมฺปยุตฺเต ฯ

(๒๐๕) อปริกฺกมนํ นาม น สทฺธา เหตาภิ
ยตฺถ ยุตฺเตน สหชาเต อนุปริกฺขิตฺวา สมนฺตา นิสฺสา-
ณิยา อนุปริกฺขิตฺวา ฯ อปริกฺกมนํ นาม ฯ

(๒๐๖) อนาภุ นาม น ตทธิมุตฺตานํ ฯ
อาสยา เหตาภิ น อุปธิตานํ ฯ อาสยา
เหตาภิ น อุทฺธานํ ฯ อาสยา เหตาภิ น อหีนํ ฯ
อาสยา เหตาภิ น วิปฺปฏิสารานํ ฯ อาสยา เหตาภิ
น สตฺตสนฺตีนํ ฯ อาสยา เหตาภิ ฯ เป ฯ น
สมนนฺตราภิสฺมึ ฯ เหตาภิ ฯ อนาภุ นาม ฯ

(๒๐๗) สปริกฺกมนํ นาม สทฺธา เหตาภิ
ยตฺถ ยุตฺเตน สหชาเต อนุปริกฺขิตฺวา สมนฺตา นิสฺสา-
ณิยา อนุปริกฺขิตฺวา ฯ สปริกฺกมนํ นาม ฯ

(๒๐๘) สญฺเจตนา นาม สยํ กตฺตา
ปุริสปุคฺคลาปิ ฯ เป ฯ นิมฺมาตาปิ ฯ

ជាទីវាលសម្រាប់លេងក្តី ជាទីពេងប្រជុំក្តី ជាកន្លែងផ្លូវទៅមកក្តី ទីប៉ុណ្ណេះ ហៅថាទីមានហេតុខាស់ គឺទីមានសេចក្តីអន្តរាយ ។

(២០៥) ដែលហៅថា ទីមិនមានឧបចារនោះ គឺបាននិងទីដែលមិនអាចនឹងបង្វិលរនេះ បង្វិលបង្អោងជុំវិញដោយស្រួលបាន ទីប៉ុណ្ណេះ ហៅថាទីមិនមានឧបចារ ។

(២០៦) ដែលហៅថាទីមិនមានអន្តរាយនោះ គឺបាននិងទីដែលមិនមែនជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វស្រមោចក្រហមក្តី មិនមែនជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វកណ្តៀរក្តី មិនមែនជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកសត្វកណ្តុរក្តី មិនមែនជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកពស់ក្តី មិនមែនជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកខ្លួយក្តី មិនមែនជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកក្អែបក្តី ។ បេ ។ មិនមែនជាកន្លែងផ្លូវទៅមកក្តី ទីប៉ុណ្ណេះ ហៅថាទីមិនមានអន្តរាយ ។

(២០៧) ដែលហៅថាទីមានឧបចារនោះ គឺបាននិងទីដែលអាចបង្វិលរនេះ បង្វិលបង្អោងដោយជុំវិញតាមស្រួលបាន ទីប៉ុណ្ណេះ ហៅថាទីមានឧបចារ ។

(២០៨) កិកុសូមបុរសក្តី គ្រឿងហត្ថកម្មនៃបុរសក្តី ។ បេ ។ ពន្ធាកក្តី ដោយខ្លួនឯង ហៅថាសូមគ្រឿងឧបករណ៍គេមកខ្លួនឯង ។

ក្កុដ ជាម ឧលុំត្តា ក បេហតំ អាលិត្តា ក ឧលុំត្តា-
លិត្តា ក ។ តោវេយ្យាតំ តរេតំ ក តាវបេតំ ក ។
តំក្ខ ក អនតំនេយ្យ វត្តុនេសជ្ជាយ បមាណំ ក
អតំក្ការមេយ្យាតំ ញត្តំទុតំយេន តម្ចេន ក្កុដវត្តុំ ន
នេសាបេត្វា អាយាមតោ ក វិត្ថារតោ ក អដ្ឋង្គុលសោ
តោសក្កមត្តម្បិ អតំក្ការមេត្វា តរេតំ ក តាវបេតំ
ក បយោគេ(๑) ទុក្កដំ ឯកបិណ្ឌំ អជាតតេ អាបត្តិ
ជុលុច្ចយស្ស តស្មិំ បិណ្ឌោ អាតតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេ-
សស្ស ។ សង្ឃាទិសេសោតិ ។បេ។ តេនបិ វុច្ចតិ
សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(๒๐๙) តំក្ខ ក្កុដ តរេតិ អនេសិតវត្តុកំ
សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទ្វិន្នំ
ទុក្កដានំ ។ តំក្ខ ក្កុដ តរេតិ អនេសិតវត្តុកំ
សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដ-
ស្ស ។ តំក្ខ ក្កុដ តរេតិ អនេសិតវត្តុកំ អជារម្ភំ
អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។

---

๑ បយោគេ បយោគេតំ កត្តុចិ ឋោតុកេ អាមេឡិតំ ទិស្សតំ ។

លំនៅរបស់កិក្ខុដែលលាបខាងក្នុង ឬលាបខាងក្រៅ ឬដែលលាបចាំងខាងក្នុងចាំងខាងក្រៅ ហៅថាកុដិ ។ ត្រង់ពាក្យថា ឲ្យគេធ្វើ គឺធ្វើខ្លួនឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើក្តី ។ ត្រង់ពាក្យថា មិនបាននាំពួកកិក្ខុមកដើម្បីសំដែងទីឲ្យក្តី ធ្វើឲ្យកន្លងហួសប្រមាណក្តី សេចក្តីថា មិនបានឲ្យសង្ឃសំដែងទីធ្វើកុដិដោយបណ្តាយក្តី ដោយទទឹងក្តី ដោយញត្តិទុតិយកម្ម ហើយធ្វើខ្លួនឯងក្តី ប្រើគេឲ្យធ្វើក្តី ឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ សូម្បីប្រមាណប៉ុនបុងសក់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពាល់ប្រយោគ កាលនៅតែបូក ១ ដុំនឹងហើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កាលបើបូក ១ ដុំនោះហើយស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានសេចក្តីអធិប្បាយពិស្តារកន្លងមកក្នុងសង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទទី ១ រួចហើយ ។

(๒๐๙) កិក្ខុធ្វើកុដិដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុគាស់ គឺទីមានអន្តរាយ មិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុគាស់ តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មិនមានហេតុគាស់ មិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ អនេសិតវត្ថុកំ អជានម្ហំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ នេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដំ ។ កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ នេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ នេសិតវត្ថុកំ អជានម្ហំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ នេសិតវត្ថុកំ អជានម្ហំ សបរិក្កមនំ អជានាបត្តិ ។

(๒๑๐) កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុដ្ឋំ ទុក្កដានំ ។ កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ បមាណាតិក្កន្តំ អជានម្ហំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ បមាណាតិក្កន្តំ អជានម្ហំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិត្តិ ភិក្ខុ កុដិំ ការេតិ បមាណិកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុដ្ឋំ ទុក្កដានំ ។

កំពុងធ្វើកុដិដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មិនមានហេតុថាស់ តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុថាស់ មិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុថាស់ តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មិនមានហេតុថាស់ មិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មិនមានហេតុថាស់ តែមានឧបចារ ជាអនាបត្តិ (មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ) ។

(๒๑๐) កិក្ខុធ្វើកុដិហួសប្រមាណ មានហេតុថាស់ មិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើកុដិហួសប្រមាណ មានហេតុថាស់ តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើកុដិហួសប្រមាណ មិនមានហេតុថាស់ នឹងមិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើកុដិហួសប្រមាណ តែមិនមានហេតុថាស់ មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើកុដិត្រូវប្រមាណ តែមានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ។

តំ ក្កុ ក្កុ៎ តកោតំ បមាណិកំ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិំ ទុក្កដស្ស ។ តំ ក្កុ ក្កុ៎ តកោតំ បមាណិកំ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិំ ទុក្កដស្ស ។ តំ ក្កុ ក្កុ៎ តកោតំ បមាណិកំ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អនាបត្តិំ ។

(๒๑๑) តំ ក្កុ ក្កុ៎ តកោតំ អនេសិតាវុត្ថកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ សង្ឃាទិសេសានំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ(๑) ។ តំ ក្កុ ក្កុ៎ តកោតំ អនេសិតាវុត្ថកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ សង្ឃាទិសេសានំ ទុក្កដស្ស ។ តំ ក្កុ ក្កុ៎ តកោតំ អនេសិតាវុត្ថកំ បមាណាតិក្កន្តំ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ សង្ឃាទិសេសានំ ទុក្កដស្ស ។ តំ ក្កុ ក្កុ៎ តកោតំ អនេសិតាវុត្ថកំ បមាណាតិក្កន្តំ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ សង្ឃាទិសេសានំ ។

---

๑ អាបត្តិំ ទ្វិន្នំ សង្ឃាទិសេសានំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានន្តិំ អាទីសុ ច ទ្វីហិ សង្ឃាទិសេសេហិ សទ្ធិំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានន្តិអាទិនា នយេន អត្ថោ វេទិតព្ពោតិ តត្ថញ្ញត្ថា ។

កិក្ខុធ្វើកុដិត្រូវប្រមាណ តែមានហេតុគាស់ មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិប្រកបដោយប្រមាណ ឥតមានហេតុគាស់ តែឥតមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិប្រកបដោយប្រមាណ ឥតមានហេតុគាស់ មានទីឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។

(๒๑๑) កិក្ខុធ្វើកុដិដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ហួសប្រមាណ មានហេតុគាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ហួសប្រមាណ មានហេតុគាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដមួយនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ហួសប្រមាណ ឥតមានហេតុគាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដមួយនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ហួសប្រមាណ តែឥតមានហេតុគាស់ មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។

(๒๑๒) កិត្តុ កុដិំ ករោតិ ទេសិតវត្តុកំ ប-
មាណិកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្ក-
ដានំ ។ កិត្តុ កុដិំ ករោតិ ទេសិតវត្តុកំ បមា-
ណិកំ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
កិត្តុ កុដិំ ករោតិ ទេសិតវត្តុកំ បមាណិកំ
អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កិត្តុ
កុដិំ ករោតិ ទេសិតវត្តុកំ បមាណិកំ អនារម្ភំ
សបរិក្កមនំ អនាបត្តិ ។

(๒๑๓) កិត្តុ សមាធិសតិ កុដិំ មេ ករោថាតិ ។
តស្ស កុដិំ ករោន្តេ អទេសិតវត្តុកំ សារម្ភំ អបរិក្កម-
នំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។
សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុ-
ក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ ស-
បរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិត្តុ
សមាធិសតិ កុដិំ មេ ករោថាតិ ។ តស្ស
កុដិំ ករោន្តេ ទេសិតវត្តុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ

(๒๑๒) កិក្ខុធ្វើកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ តែមានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ តែមានហេតុថាស់ មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ ឥតមានហេតុថាស់ តែមិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុធ្វើកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ ឥតមានហេតុថាស់ មានទីឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។

(๒๑๓) កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា) ថាអ្នកចាំឯង្ឃាយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ។ កិក្ខុចាំឯង្ឃាយក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មានហេតុថាស់ មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា) ថា អ្នកចាំឯង្ឃាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ។ កិក្ខុចាំឯង្ឃាយក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុថាស់ ឥតមានទីឧបចារ

អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អនាបត្តិ ។
តិក្ខុ សមាធិសតិ កុដិ មេ ភវេយ្យាតិ ។ តស្ស
កុដិ ភវេន្តិ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ
អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។
សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្ក-
ដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃា-
ទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ
អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ តិក្ខុ សមាធិសតិ
កុដិ មេ ភវេយ្យាតិ ។ តស្ស កុដិ ភវេន្តិ បមាណិ-
កំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។
សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។
អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។
អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អនាបត្តិ ។ តិក្ខុ សមាធិសតិ
កុដិ មេ ភវេយ្យាតិ ។ តស្ស កុដិ ភវេន្តិ
អនេសិតវត្ថុកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។បេ។ មានហេតុតាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ ឥតមានហេតុតាស់ ឥតមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ ឥតមានហេតុតាស់មានទីឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។ កិក្ខុបង្គាប់(ពួកភិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឆ្លាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ។ កិក្ខុចាំឆ្លាយក៏ធ្វើកុដិដើម្បីភិក្ខុនោះដែលហួសប្រមាណ មានហេតុតាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មានហេតុតាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មិនមានហេតុតាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មិនមានហេតុតាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកភិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឆ្លាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ។ កិក្ខុចាំឆ្លាយក៏ធ្វើកុដិដើម្បីភិក្ខុនោះដែលប្រកបដោយប្រមាណ មានហេតុតាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។បេ។ មានហេតុតាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ មិនមានហេតុតាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ មិនមានហេតុតាស់ មានទីឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។ កិក្ខុបង្គាប់(ពួកភិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឆ្លាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ។ កិក្ខុចាំឆ្លាយក៏ធ្វើកុដិដើម្បីភិក្ខុនោះដែលមិនមានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ហួសប្រមាណ មានហេតុតាស់ មិនមានទីឧបចារ

อาปตฺติ ทฺวินฺนํ สงฺฆาทิเสสานํ ทฺวินฺนํ ถุลฺลจฺจยานนฺติ ฯเปฯ สาปตฺติ สปริกฺกมนา อาปตฺติ ทฺวินฺนํ สงฺฆาทิเสสานํ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯเปฯ อนาปตฺติ อปริกฺกมนา อาปตฺติ ทฺวินฺนํ สงฺฆาทิเสสานํ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯเปฯ อนาปตฺติ สปริกฺกมนา อาปตฺติ ทฺวินฺนํ สงฺฆาทิเสสานนฺติ ฯ กิตฺตาวตา สมาทิสติ กตฺวา เม กเถตีติ ฯ ตสฺสา กตฺวา กเถนฺโต เทเสติวตฺถุกา ปมาณิกา สาปตฺติ อปริกฺกมนา อาปตฺติ ทฺวินฺนํ ถุลฺลจฺจยานนฺติ ฯเปฯ สาปตฺติ สปริกฺกมนา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯเปฯ อนาปตฺติ อปริกฺกมนา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯเปฯ อนาปตฺติ สปริกฺกมนา อนาปตฺตีติ ฯ

(๒๑๔) กิตฺตาวตา สมาทิสิตฺวา ปกฺกมติ กตฺวา เม กเถตีติ น จ สมาทิสติ เทเสติวตฺถุกา จ โหตุ อนาปตฺติ จ สปริกฺกมนา ชาติ ฯ ตสฺสา กตฺวา กเถนฺโต อเทเสติวตฺถุกา สาปตฺติ อปริกฺกมนา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสานํ ทฺวินฺนํ ถุลฺลจฺจยานนฺติ ฯเปฯ สาปตฺติ สปริกฺกมนา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสานํ ถุลฺลจฺจยสฺสาติ ฯเปฯ

ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ បេ ។ មានហេតុថាស់តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដមួយនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ បេ ។ មិនមានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដមួយនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ បេ ។ មិនមានហេតុថាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ កិក្ខុបង្គាប់(ពួកកិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឯងឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ។ កិក្ខុចាំឯងឡាយក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ មានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ មានហេតុថាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ មិនមានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ មិនមានហេតុថាស់ មានទីឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។

(๒๑๔) កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា) ថា អ្នកចាំឯងឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែមិនបានបង្គាប់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង មិនមានហេតុថាស់ផង មានទីឧបចារផងដូច្នេះឡើយ ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបចារ (កិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មានហេតុថាស់តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។

អជាវម្ហំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។បេ។ អជាវម្ហំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេ-សស្ស ។ តិក្ខ្មំ សមាទិសិត្វា បក្កមតិ កុដិំ មេ ករោថាតិ ឧ ច សមាទិសតិ ឧទ្ទិស្ស-វត្ថុកា ច ហោតុ អជាវម្ហា ច សបរិក្កមជាចាតិ ។ តស្ស កុដិំ ករោន្តិ ឧទ្ទិស្សវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។ អជាវម្ហំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។ អជាវម្ហំ សបរិក្កមនំ អជាបត្តិ ។ តិក្ខ្មំ សមាទិសិត្វា បក្កមតិ កុដិំ មេ ករោថាតិ ឧ ច សមាទិសតិ បមាណិកា ច ហោតុ អជាវម្ហា ច សបរិក្កមជាចាតិ ។ តស្ស កុដិំ ករោន្តិ បមាណិកាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។បេ។ អជាវម្ហំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។បេ។

មិនមានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបថារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មិនមានហេតុថាស់ មានទីឧបថារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុបង្គាប់(ពួកកិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឆ្លាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែមិនបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុថាស់ផង មានទីឧបថារផងដូច្នេះឡើយ ។ កិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបថារ(កិក្ខុនោះ)ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ មានហេតុថាស់ តែមានទីឧបថារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ ឥតមានទីឧបថារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ មានទីឧបថារ ជាអនាបត្តិ ។ កិក្ខុបង្គាប់(ពួកកិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឆ្លាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែមិនបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះត្រូវប្រែកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុថាស់ផង មានទីឧបថារផងដូច្នេះឡើយ ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលហួសប្រមាណ មានហេតុថាស់ មិនមានទីឧបថារ (កិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មានហេតុថាស់ តែមានទីឧបថារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ ឥតមានទីឧបថារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។

អនារម្ភំ សបរិក្កមំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។
តិក្ខ្មំ សមាធិសំវត្តា បក្កមតិ កុដិំ មេ ករោថាតិ
ឯ ច សមាធិសតិ បមាណិកា ច ហោតុ អនារម្ភា
ច សបរិក្កមតា ចាតិ ។ តស្ស កុដិំ ករេន្តិ
បមាណិកំ សារម្ភំ អបរិក្កមំ អាបត្តិ ទុដ្ឋុំ ទុក្កដានំ
។បេ។ សារម្ភំ សបរិក្កមំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។
អនារម្ភំ អបរិក្កមំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ
សបរិក្កមំ អនាបត្តិ ។ តិក្ខ្មំ សមាធិសំវត្តា បក្កមតិ
កុដិំ មេ ករោថាតិ ឯ ច សមាធិសតិ នេសិត-
វត្តុកា ច ហោតុ បមាណិកា ច អនារម្ភា ច
សបរិក្កមតា ចាតិ ។ តស្ស កុដិំ ករេន្តិ
អនេសិតវត្តុកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមំ
អាបត្តិ ទុដ្ឋុំ សង្ឃាទិសេសេន ទុដ្ឋុំ ទុក្កដានំ ។បេ។
សារម្ភំ សបរិក្កមំ អាបត្តិ ទុដ្ឋុំ សង្ឃាទិសេ-
សេន ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមំ
អាបត្តិ ទុដ្ឋុំ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។បេ។

ឥតមានហេតុថាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុ
បង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផង់គ្នា) ថា អ្នកចាំង់ឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញ
ទៅ ប៉ុន្តែមិនបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិប្រកបដោយ
ប្រមាណផង ឥតមានហេតុថាស់ផង មានទីឧបចារផងដូច្នេះឡើយ ។
ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលប្រកបដោយប្រមាណ មានហេតុថាស់
មិនមានទីឧបចារ (កិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ មាន
ហេតុថាស់ មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់
ឥតមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ ឥតមានហេតុថាស់ មានទីឧបចារ
ជាអនាបត្តិ ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផង់គ្នា) ថា អ្នកចាំង់ឡាយចូរធ្វើកុដិ
ឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែមិនបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិ
នោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែង់ទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណ
ផង ឥតមានហេតុថាស់ផង មានទីឧបចារផងដូច្នេះឡើយ ។ ពួកកិក្ខុក៏
ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលមិនមានពួកកិក្ខុសំដែង់ទីឲ្យ ហួសប្រមាណ
មានហេតុថាស់ ឥតមានទីឧបចារ (កិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹង់
អាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ បេ ។ មានហេតុថាស់ តែមានទីឧបចារ ត្រូវ
អាបត្តិទុក្កដនឹង់អាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ បេ ។ មិនមានហេតុថាស់ មិន
មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹង់អាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ បេ ។

อนาสวญฺจ สมาธิสมาปตฺตึ อาปชฺชติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
ภิกฺขุ สมาธิสมาปตฺตึ ปกฺกมติ กุฏึ เม กโรถาติ ฉ
ฉ สมาธิสมาปตฺติ เฉสิตาวตฺตกา จ ภาโคฺค ปมาณิกา
จ อนาสวา จ สปริกฺกมฺมา จาติ ฯ ตสฺส กุฏึ
กโรนฺตสฺส เฉสิตาวตฺตกา ปมาณิกา สาสวา อปริกฺกมฺมา
อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ เป ฯ สาสวา สปริกฺกมฺมา
อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ เป ฯ อนาสวา อปริกฺกมฺมา อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ เป ฯ อนาสวา สปริกฺกมฺมา อนาปตฺติ ฯ

(๒๑๙) ภิกฺขุ สมาธิสมาปตฺตึ ปกฺกมติ กุฏึ
เม กโรถาติ สมาธิสมาปตฺติ จ เฉสิตาวตฺตกา
จ ภาโคฺค อนาสวญฺจ สปริกฺกมฺมา จาติ ฯ
ตสฺส กุฏึ กโรนฺตสฺส อเฉสิตาวตฺตกา สาสวา อปริกฺก-
มฺมา ฯ โส สุณาติ กุฏึ กิร เม กรียตีติ
อเฉสิตาวตฺตกา สาสวา อปริกฺกมฺมาติ ฯ เตน
ภิกฺขุนา สามํ วา ภณฺฑุ ทูเตน วา ปาหาเรน

មិនមានហេតុផាស តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផង់គ្នា) ថា អ្នកចាំឆ្លាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែមិនបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណផង មិនមានហេតុផាសផង មានទីឧបចារផងដូច្នេះឡើយ ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ តែមានហេតុផាស មិនមានទីឧបចារ (កិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។បេ។ មានហេតុផាស តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ មិនមានហេតុផាស មិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ មិនមានហេតុផាស មានទីឧបចារ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(๒๑๕) កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផង់គ្នា) ថា អ្នកចាំឆ្លាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុផាសផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុផាស មិនមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះពុំដំណឹងថា ពួកកិក្ខុធ្វើកុដិដែលមិនមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុផាស មិនមានទីឧបចារ ដើម្បីអាត្មាអញ ។ កិក្ខុនោះ គប្បីទៅខ្លួនឯងក្តី ប្រើបម្រើទៅក្តី

នេសិតវត្ថុកា ច ហោតុ អជ្ឈារាមា ច សបរិក្កមជា
ចាតិ ។ យោ បេ សាមំ វា កប្បេយ្យ ទ្វតំ វា
បហិណេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តិក្ខ្មុ សមាធិ-
សិក្ខា បក្កមតិ ក្បុដ្ឋំ មេ ភគវោ ចាតិ សមាធិសិក្ខំ
ច នេសិតវត្ថុកា ច ហោតុ អជ្ឈារាមា ច សបរិក្កមជា
ចាតិ ។ តស្ស ក្បុដ្ឋំ ភគវន្តំ អនេសិតវត្ថុកំ
សារាមំ សបរិក្កមនំ ។ សោ សុណាតិ ក្បុដ្ឋិ កិរ មេ
ភគវាតិ អនេសិតវត្ថុកា សារាមា សបរិក្កមជាតិ ។
តេន តិក្ខ្មុជា សាមំ វា កន្តុំ ទ្វតោ វា ចាហោតព្ពោ
នេសិតវត្ថុកា ច ហោតុ អជ្ឈារាមា ចាតិ ។
យោ បេ សាមំ វា កប្បេយ្យ ទ្វតំ វា បហិ-
ណេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តិក្ខ្មុ សមាធិសិក្ខា
បក្កមតិ ក្បុដ្ឋំ មេ ភគវោ ចាតិ សមាធិសិក្ខំ ច
នេសិតវត្ថុកា ច ហោតុ អជ្ឈារាមា ច សបរិក្កម-
ជា ចាតិ ។ តស្ស ក្បុដ្ឋំ ភគវន្តំ អនេសិត-
វត្ថុកំ អជ្ឈារាមំ អបរិក្កមនំ ។ សោ សុណាតិ
ក្បុដ្ឋិ កិរ មេ ភគវាតិ អនេសិតវត្ថុកា អជ្ឈារាមា

ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានទៅខ្លួនឯងក្តី មិនបានប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផង្គា) ថា អ្នកចាំងឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះ ដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុទាស់ តែមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះឮដំណឹងថា កិក្ខុធ្វើកុដិដើម្បីខ្លួនអញ ដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុទាស់ តែមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះគប្បីទៅខ្លួនឯងក្តី ប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុទាស់ផង ។ បើកិក្ខុនោះមិនទៅខ្លួនឯងក្តី មិនប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផង្គា) ថា អ្នកចាំងឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះ ដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យឥតមានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះឮដំណឹងថា ពួកកិក្ខុធ្វើកុដិដើម្បីខ្លួនអញដែលឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ឥតមានហេតុទាស់

อปริกฺกมนาตฺ ฯ เตน กิกฺขนา สามํ ว
กตฺตพฺพา ธูตงฺ ว จาเปตพฺพา เนสชฺชิกงฺคา ว
เปตุ สปริกฺกมนา จาตฺ ฯ เอ เจ สามํ ว
กเรยฺย ธูตงฺ ว ปหีเณยฺย อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ
กิกฺขู สมาธิสตฺถา ปกฺกมตฺ กุฏึ เม กเรถาตฺ
สมาธิสตฺ ว เนสชฺชิกงฺคา ว เปตุ อนารมฺภา
ว สปริกฺกมนา จาตฺ ฯ ตสฺส กุฏึ กเรฏฺฐิ
เนสชฺชิกงฺกา อนารมฺภา สปริกฺกมนึ ฯ เส
สุณาตฺ กุฏึ กิร เม กยิรตฺ เนสชฺชิกงฺคา
อนารมฺภา สปริกฺกมนาตฺ ฯ เตน กิกฺขนา สามึ
ว กตฺตพฺพา ธูตงฺ ว จาเปตพฺพา เนสชฺชิกงฺคา
เปตฺวาตฺ ฯ เอ เจ สามึ ว กเรยฺย ธูตงฺ ว
ปหีเณยฺย อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กิกฺขู สมาธิสตฺถา
ปกฺกมตฺ กุฏึ เม กเรถาตฺ สมาธิสตฺ ว
เนสชฺชิกงฺคา ว เปตุ อนารมฺภา ว สปริกฺก-
มนา จาตฺ ฯ ตสฺส กุฏึ กเรฏฺฐิ เนสชฺ
ชิกงฺกา สารมฺภา อปริกฺกมนึ ฯ เส สุณาตฺ

ឥតមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះគប្បីទៅខ្លួនឯងក្តី ប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង មានទីឧបចារផង ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានទៅខ្លួនឯងក្តី មិនបានប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុបដ្ឋាប់(ពួកកិក្ខុផង់គ្នា)ថា អ្នកចាំឆ្ងាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះ ដែលមិនមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ឥតមានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះភ្លេចដំណឹងថា ពួកកិក្ខុធ្វើកុដិដើម្បីខ្លួនអញ ដែលមិនមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ឥតមានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះគប្បីទៅខ្លួនឯងក្តី ប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានទៅខ្លួនឯងក្តី មិនបានប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុបដ្ឋាប់ (ពួកកិក្ខុផង់គ្នា)ថា អ្នកចាំឆ្ងាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះ ដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ តែមានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះភ្លេចដំណឹងថា

កុដិ កិរ មេ កយិរតិ ទេសិតវត្តុកា សារម្ភា អបរិក្កមនាតិ ។ តេន កិក្ខុនា សាមំ វា កន្តិតុំ ទូតោ វា បាហេតព្ពោ អនារម្ភា ច ហោតុ សបរិក្កមនា ចាតិ ។ សោ ចេ សាមំ វា កច្ចេយ្យ ទូតំ វា បហិណេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កិក្ខុ សមាធិសិត្វា បក្កមតិ កុដិ មេ កយិរតិ សមាធិសតិ ច ទេសិតវត្តុកា ច ហោតុ អនារម្ភា ច សបរិក្កមនា ចាតិ ។ តស្ស កុដិ កយិរតិ ទេសិតវត្តុកំ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ ។ សោ សុណាតិ កុដិ កិរ មេ កយិរតិ ទេសិតវត្តុកា សារម្ភា សបរិក្កមនាតិ ។ តេន កិក្ខុនា សាមំ វា កន្តិតុំ ទូតោ វា បាហេតព្ពោ អនារម្ភា ហោតូតិ ។ សោ ចេ សាមំ វា កច្ចេយ្យ ទូតំ វា បហិណេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ កិក្ខុ សមាធិសិត្វា បក្កមតិ កុដិ មេ កយិរតិ សមាធិសតិ ច ទេសិតវត្តុកា ច ហោតុ អនារម្ភា ច សបរិក្កមនា ចាតិ ។ តស្ស កុដិ កយិរតិ ទេសិតវត្តុកំ

ពួកកិក្ខុធ្វើកុដិដើម្បីខ្លួនអញ ដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ តែមានហេតុតាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះគប្បីទៅខ្លួនឯងក្តី ប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិឥតមានហេតុតាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានទៅខ្លួនឯងក្តី មិនបានប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា) ថា អ្នកចាំងឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុតាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ តែមានហេតុតាស់ មានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះឮដំណឹងថា ពួកកិក្ខុធ្វើកុដិដើម្បីខ្លួនអញ ដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ តែមានហេតុតាស់ មានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះ ត្រូវទៅខ្លួនឯងក្តី ប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិឥតមានហេតុតាស់ ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានទៅខ្លួនឯងក្តី មិនបានប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា) ថា អ្នកចាំងឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុតាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ

อนาปตฺติ อปริกฺกมนํ ฯ เสา สุณาตุ กุฏิ การา เม กตาติ เทสิตวตฺถุกา อนาปตฺติ อปริกฺกมนาติ ฯ เตน ภิกฺขุนา สามํ วา กตฺตพฺพา ทูเตา วา ปาเหตพฺพา สปริกฺกมนา โหตูติ ฯ เอวญฺเจ สามํ วา กเรยฺย ทูตํ วา ปหิเณยฺย อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ภิกฺขุ สมาธิสฺส ปริกฺกมตา กุฏิ เม กตาติ สมาธิสตา จ เทสิตวตฺถุกา จ โหตุ อนาปตฺติ จ สปริกฺกมนา จาติ ฯ ตสฺสา กุฏิ การาเปตพฺพา เทสิตวตฺถุกา อนาปตฺติ สปริกฺกมนํ อนาปตฺติ ฯ

(๒๑๖) ภิกฺขุ สมาธิสฺส ปริกฺกมตา กุฏิ เม กตาติ สมาธิสตา จ ปมาณิกา จ โหตุ อนาปตฺติ จ สปริกฺกมนา จาติ ฯ ตสฺสา กุฏิ การาเปตพฺพา ปมาณิกตฺตา สามํ อปริกฺกมนํ ฯ สเจ สุณาตุ กุฏิ การา เม กตาติ ปมาณิกตฺตา สามา อปริกฺกมนาติ ฯ เตน ภิกฺขุนา สามํ วา กตฺตพฺพา ทูเตา วา ปาเหตพฺพา ปมาณิกา จ โหตุ อนาปตฺติ จ สปริกฺกมนา จาติ ฯ เป ฯ

ឥតមានហេតុទាស ឥតមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះពួកដំណឹងថា ពួកកិក្ខុធ្វើកុដិដើម្បីខ្លួនអញ មានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ឥតមានហេតុទាស់ តែឥតមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះត្រូវទៅខ្លួនឯងក្តី ប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានទីឧបចារ ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានទៅខ្លួនឯងក្តី មិនបានប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុបង្គាប់(ពួកកិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកទាំងឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះដែលមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ឥតមានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(๒๑๖) កិក្ខុបង្គាប់(ពួកកិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកទាំងឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ថា កុដិនោះគួរជាកុដិប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិដើម្បីកិក្ខុនោះ ធំហួសប្រមាណ មានហេតុទាស់ មិនមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះពួកដំណឹងថា ពួកកិក្ខុធ្វើកុដិដើម្បីខ្លួនអញ ធំហួសប្រមាណ មានហេតុទាស់ មិនមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះ ត្រូវទៅខ្លួនឯងក្តី ប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ បេ ។

បមាណិកា ច ហោតុ អជារម្ភា ចាតិ ។បេ។ បមាណិកា ច ហោតុ សបរិក្កមជា ចាតិ ។បេ។ បមាណិកា ហោតូតិ ។ ឩោ ចេ សាមំ ភ តច្ចេយ្យ ទ្ធុតំ ភ បហិណេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តិក្ខ្ត្តុំ សមាធិសិត្វា បក្កមតិ ក្កុដិំ មេ ភវេថាតិ សមាធិសតិ ច បមាណិកា ច ហោតុ អជារម្ភា ច សបរិក្កមជា ចាតិ ។ តស្ស ក្កុដិំ ភវេន្តិ បមាណិកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ ។ សោ សុណាតិ ក្កុដិ កិរ មេ ភយិរតិ បមាណិកា សារម្ភា អបរិក្កមជាតិ ។ តេន តិក្ខ្ត្តុំ សាមំ ភ តន្តំ ទ្ធុតោ ភ ចាហោតព្ពោ អជារម្ភា ច ហោតុ សបរិក្កមជា ចាតិ ។បេ។ អជារម្ភា ហោតូតិ ។បេ។ សបរិក្កមជា ហោតូតិ ។បេ។ អជាបត្តិ ។ តិក្ខ្ត្តុំ សមាធិសិត្វា បក្កមតិ ក្កុដិំ មេ ភវេថាតិ សមាធិសតិ ច នេសិតវត្តុកា ច ហោតុ បមាណិកា ច អជារម្ភា ច សបរិក្កមជា ចាតិ ។ តស្ស ក្កុដិំ ភវេន្តិ អនេសិតវត្តុកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ ។

គួរប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង ។ បេ ។ គួរប្រកប
ដោយប្រមាណផង គួរមានទីឧបចារផង ។ បេ ។ គួរប្រកបដោយ
ប្រមាណ ។ បើភិក្ខុនោះមិនបានទៅខ្លួនឯងក្តី មិនបានប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុបង្គាប់(ពួកភិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឯណាយចូរធ្វើ
កុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ថា កុដិនោះគួរប្រកប
ដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួក
ភិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យភិក្ខុនោះ ប្រកបដោយប្រមាណ តែមានហេតុទាស់ ឥត
មានទីឧបចារ ។ ភិក្ខុនោះព្យុដំណឹងថា ពួកភិក្ខុធ្វើកុដិឲ្យអាត្មា
អញ ប្រកបដោយប្រមាណ មានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។
ភិក្ខុនោះត្រូវទៅខ្លួនឯងក្តី ប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះ
គួរជាកុដិឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ បេ ។ គួរជាកុដិ
ឥតមានហេតុទាស់ ។ បេ ។ មានទីឧបចារ ។ បេ ។ ជាអនាបត្តិ ។
ភិក្ខុបង្គាប់(ពួកភិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឯណាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀស
ចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួក
ភិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង
មានទីឧបចារផង ។ ពួកភិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យភិក្ខុនោះ ជាកុដិឥតមានពួកភិក្ខុ
សំដែងទីឲ្យ ហួសប្រមាណ មានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។

สเจ สุฌานสฺส กุสลา กิริยา เมตฺตาย อเจตสิกาพฺยาปาทสฺส
ปมาณาติกฺกนฺตา สารมฺภา อปริกฺกมนาติ ฯ เตน
ภิกฺขุนา สามํ วา กตฺตพฺพา ฉนฺโท วา ชาเนยฺย
เจตสิกาพฺยาปาทสฺส จ เหตุ ปมาณิกา จ อนารมฺภา จ
สปริกฺกมนา จาติ ฯเป ฯ เจตสิกาพฺยาปาทสฺส จ เหตุ
ปมาณิกา จ อนารมฺภา จาติ ฯเป ฯ เจตสิกาพฺยาปาทสฺส
จ เหตุ ปมาณิกา จ สปริกฺกมนา จาติ ฯเป ฯ
เจตสิกาพฺยาปาทสฺส จ เหตุ ปมาณิกา จาติ ฯ
เนว เจ สามํ วา กเรยฺย ฉนฺทํ วา ปหิเณยฺย
อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ภิกฺขุ สมาธิสฺส ปกฺกมติ
กุสลา เมตฺตา กเรยฺยาติ สมาธิสติ จ เจตสิกาพฺยาปาทสฺส
จ เหตุ ปมาณิกา จ อนารมฺภา จ สปริกฺกมนา
จาติ ฯ ตสฺส กุสลา เมตฺตา เจตสิกาพฺยาปาทสฺส ปมา-
ณิกา สารมฺภา อปริกฺกมนา ฯ สเจ สุฌานสฺส กุสลา
กิริยา เมตฺตาย เจตสิกาพฺยาปาทสฺส ปมาณิกา สารมฺภา
อปริกฺกมนาติ ฯ เตน ภิกฺขุนา สามํ วา กตฺตพฺพา

ភិក្ខុនោះពួនដំណឹងថា ពួកភិក្ខុធ្វើកុដិឲ្យអាត្មាអញ ជាកុដិឥតមានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ហួសប្រមាណ មានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវទៅខ្ជូនឯងក្តី ប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ បេ ។ គួរជាកុដិមានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង ។ បេ ។ គួរជាកុដិមានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណផង មានទីឧបចារផង ។ បេ ។ គួរជាកុដិមានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណផង ។ បើភិក្ខុនោះមិនបានទៅខ្ជូនឯងក្តី មិនបានប្រើបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុបង្គាប់ (ពួកភិក្ខុផង់គ្នា) ថា អ្នកចាំងឡាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកភិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យភិក្ខុនោះជាកុដិមានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ តែមានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ ភិក្ខុនោះពួនដំណឹងថា ពួកភិក្ខុធ្វើកុដិឲ្យអាត្មាអញ ជាកុដិដែលមានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ តែមានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវទៅខ្ជូនឯងក្តី

ទូតោ វា ចាហោតញ្ញោ អជានន្តា ច ហោតុ សបរិក្កមជា ចាតិ ។បេ។ អជានន្តា ហោតូតិ ។បេ។ សបរិក្កមជា ហោតូតិ ។បេ។ អជាបត្តិ ។

(๒๑๗) តិក្ខុ សមាធិសិត្វា បក្កមតិ កុដិំ មេ ករោថាតិ សមាធិសតិ ច នេសិតាវត្ថុកា ច ហោតុ អជានន្តា ច សបរិក្កមជា ចាតិ ។ តស្ស កុដិំ ករោន្តិ អនេសិតាវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ តិណ្ណំ ទុក្កដានំ ។ បេ ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។ អជានន្តំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ បេ ។ អជានន្តំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ទុក្កដស្ស ។ តិក្ខុ សមាធិសិត្វា បក្កមតិ កុដិំ មេ ករោថាតិ សមាធិសតិ ច នេសិតាវត្ថុកា ច ហោតុ អជានន្តា ច សបរិក្កមជា ចាតិ ។ តស្ស កុដិំ ករោន្តិ នេសិតាវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ទុក្កដស្ស ។បេ។

ប្រែបម្រែឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា កុដិនោះគួរជាកុដិឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ បេ ។ ឥតមានហេតុទាស់ ។ បេ ។ មានទីឧបចារ ។ បេ ។ ជាអនាបត្តិ ។

(๒๑๗) កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផង់គ្នា) ថា អ្នកចាំធ្វើឲ្យចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិក្ខុនោះ ជាកុដិឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដបី ។ បេ ។ មានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផង់គ្នា) ថា អ្នកចាំធ្វើឲ្យចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិក្ខុនោះ ជាកុដិមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ តែមានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ កិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ មានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។

อนาปตฺติ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ กาเรตพฺพตาย ทุกฺกฏสฺส ฯเปฯ อนาปตฺติ สปริกฺกมนํ อนาปตฺติ ฯ กิญฺจิ สมาธิสีสตฺตา ปกฺกมติ กุฏิ เมติ กเถติ สมาธิสีสตา จ ปมาณิกา จ เหตุ อนาปตฺติ จ สปริกฺกมนา จาติ ฯ ตสฺส กุฏิ กเถติ ปมาณาติกฺกนฺตํ สาปตฺติ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ กาเรตพฺพตาย ถุลฺลจฺจยสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯเปฯ สาปตฺติ สปริกฺกมนํ อาปตฺติ กาเรตพฺพตาย ทฺวินฺนํ ทุกฺกฏานํ ฯเปฯ อนาปตฺติ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ กาเรตพฺพตาย ทฺวินฺนํ ทุกฺกฏานํ ฯเปฯ อนาปตฺติ สปริกฺกมนํ อาปตฺติ กาเรตพฺพตาย ทุกฺกฏสฺส ฯ กิญฺจิ สมาธิสีสตฺตา ปกฺกมติ กุฏิ เมติ กเถติ สมาธิสีสตา จ ปมาณิกา จ เหตุ อนาปตฺติ จ สปริกฺกมนา จาติ ฯ ตสฺส กุฏิ กเถติ ปมาณิกสฺส สาปตฺติ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ กาเรตพฺพตาย ทฺวินฺนํ ทุกฺกฏานํ ฯเปฯ สาปตฺติ สปริกฺกมนํ อาปตฺติ กาเรตพฺพตาย ทุกฺกฏสฺส ฯเปฯ อนาปตฺติ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ กาเรตพฺพตาย ทุกฺกฏสฺส ฯเปฯ อนาปตฺติ สปริกฺกมนํ อนาปตฺติ ฯ

ឥតមានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។ កិកុបង្គាប់ (ពួកកិកុផង់គ្នា) ថា អ្នកចាំង់ឆ្ការយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ថា កុដិនោះគួរជាកុដិប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិកុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិកុនោះ ហួសប្រមាណ មានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ពួកភិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដបី ។ បេ ។ មានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកុបង្គាប់ (ពួកកិកុផង់គ្នា) ថា **អ្នកចាំង់ឆ្ការយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ** ប៉ុន្តែបានពន្យល់ថា កុដិនោះគួរជាកុដិប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុទាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិកុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិកុនោះ ប្រកបដោយប្រមាណ តែមានហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ មានហេតុទាស់ តែមានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុទាស់ តែឥតមានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។

កិត្តិ សមាធិសត្ថា បញ្ញមតិ កុដ្ឋំ មេ កកេជាតិ សមាធិសតិ ច ទេសិតវត្ថុកា ច ហោតុ បមាណិកា ច អជារម្ភា ច សបរិក្កមជា ចាតិ ។ តស្ស កុដ្ឋិ កកេន្តិ អទេសិតវត្ថុកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ចតុន្នំ ទុក្កដានំ ។ បេ ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ តិណ្ណំ ទុក្កដានំ ។ បេ ។ អជារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ តិណ្ណំ ទុក្កដានំ ។ បេ ។ អជារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ កិត្តិ សមាធិសត្ថា បញ្ញមតិ កុដ្ឋំ មេ កកេជាតិ សមាធិសតិ ច ទេសិតវត្ថុកា ច ហោតុ បមាណិកា ច អជារម្ភា ច សបរិក្កមជា ចាតិ ។ តស្ស កុដ្ឋិ កកេន្តិ ទេសិតវត្ថុកំ បមាណិកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ បេ ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អជារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ការុកានំ ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អជារម្ភំ សបរិក្កមនំ អជាបត្តិ ។

កិក្ខុបគ្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឆន្ទាយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុចាស់ផង មានទីឧបចារផង។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិក្ខុនោះ ឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ហួសប្រមាណ មានហេតុចាស់ ឥតមានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ๔ ។បេ។ មានហេតុចាស់ តែមានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដបី ។បេ។ ឥតមានហេតុចាស់ ឥតមានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដបី ។ បេ ។ ឥតមានហេតុចាស់ មានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ កិក្ខុបគ្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឆន្ទាយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ប៉ុន្តែបានពន្យល់ថា កុដិនោះគួរជាកុដិមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យផង ប្រកបដោយប្រមាណផង ឥតមានហេតុចាស់ផង មានទីឧបចារផង ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិក្ខុនោះ មានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ តែមានហេតុចាស់ ឥតមានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។បេ។ មានហេតុចាស់ តែមានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុចាស់ តែឥតមានទីឧបចារ ពួកកិក្ខុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុចាស់ មានទីឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។

(๒๑๘) កិក្ខុ សមាធិសំវត្តា បញ្ញមតំ កុដ្ឋំ មេ កភេថាតិ ។ តស្ស កុដ្ឋំ កភេន្តិ អនេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ ។ សោ ចេ វិប្បកតេ អាគច្ឆតិ ។ តេន កិក្ខុនា សា កុដិ អញ្ញស្ស វា ទាតព្វា កិន្តិត្វា វា បុន ការេតព្វា ។ នោ ចេ អញ្ញស្ស វា ទទេយ្យ កិន្តិត្វា វា បុន ការេយ្យ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដានំ ។ កិក្ខុ សមាធិសំវត្តា បញ្ញមតំ កុដ្ឋំ មេ កភេថាតិ ។ តស្ស កុដ្ឋំ កភេន្តិ អនេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ ។ សោ ចេ វិប្បកតេ អាគច្ឆតិ ។ តេន កិក្ខុនា សា កុដិ អញ្ញស្ស វា ទាតព្វា កិន្តិត្វា វា បុន ការេតព្វា ។ នោ ចេ អញ្ញស្ស វា ទទេយ្យ កិន្តិត្វា វា បុន ការេយ្យ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ... អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ... អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិក្ខុ សមាធិសំវត្តា

(๒๑๘) កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា) ថា អ្នកចាំងឡាយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិក្ខុនោះ ឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុថាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ កាលបើការដែលធ្វើកុដិមិនទាន់ស្រេច ក៏ស្រាប់តែកិក្ខុនោះមកដល់ ។ កិក្ខុនោះត្រូវឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុដទៃ ឬត្រូវទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀត ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុដទៃទេ ឬមិនបានទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀតទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា) ថា អ្នកចាំងឡាយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិក្ខុនោះ ឥតមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ មានហេតុថាស់តែមានទីឧបចារ ។ កាលបើការដែលធ្វើកុដិមិនទាន់ស្រេច ក៏ស្រាប់តែកិក្ខុនោះមកដល់ ។ កិក្ខុនោះត្រូវឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុដទៃ ឬត្រូវទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀត ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុដទៃទេ ឬមិនបានទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀតទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ តែឥតមានទីឧបចារ... ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា) ថា

បក្កមតិ កុដិំ មេ ករោថាតិ ។ តស្ស កុដិំ ករោន្តេ
នេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ ។ សោ ចេ វិប្បការេ
អាកច្ឆតិ ។ តេន ភិក្ខុនា សា កុដិ អញ្ញស្ស វា
ទាតព្ពា កិង្កិត្វា វា បុន ការេតព្ពា ។ នោ ចេ
អញ្ញស្ស វា ទនេយ្យ កិង្កិត្វា វា បុន ការេយ្យ
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ...
អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ... អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អនាបត្តិ ។
ភិក្ខុ សមាទិសិត្វា បក្កមតិ កុដិំ មេ ករោថាតិ ។
តស្ស កុដិំ ករោន្តេ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្ក-
មនំ ។ សោ ចេ វិប្បការេ អាកច្ឆតិ ។ តេន ភិក្ខុនា
សា កុដិ អញ្ញស្ស វា ទាតព្ពា កិង្កិត្វា វា បុន ការេតព្ពា ។
នោ ចេ អញ្ញស្ស វា ទនេយ្យ កិង្កិត្វា វា បុន ការេយ្យ
អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ សារម្ភំ
សបរិក្កមនំ.. អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។បេ ។

អ្នកចាំឯណ្ឌាយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ។ ពួកភិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យភិក្ខុនោះ មានពួកភិក្ខុសំដែងទីឲ្យ តែមានហេតុចាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ កាលបើការធ្វើកុដិមិនទាន់ស្រេច ក៏ស្រាប់តែភិក្ខុនោះមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះគប្បីឲ្យកុដិនោះដល់ភិក្ខុដទៃ ឬគប្បីទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀត ។ បើភិក្ខុនោះមិនបានឲ្យកុដិនោះដល់ភិក្ខុដទៃទេ ឬមិនបានទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀតទេ [តៃ] ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ មានហេតុចាស់ តែមានទីឧបចារ... [តៃ] ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុចាស់ តែឥតមានទីឧបចារ... [តៃ] ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុចាស់ មានទីឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។ ភិក្ខុបង្គាប់(ពួកភិក្ខុផង់គ្នា)ថា អ្នកចាំឯណ្ឌាយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ។ ពួកភិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យភិក្ខុនោះហួសប្រមាណ មានហេតុចាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ កាលបើការធ្វើកុដិមិនទាន់ស្រេច ក៏ស្រាប់តែភិក្ខុនោះមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះគប្បីឲ្យកុដិនោះដល់ភិក្ខុដទៃ ឬគប្បីទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀត ។ បើភិក្ខុនោះមិនបានឲ្យកុដិនោះដល់ភិក្ខុដទៃទេ ឬមិនបានទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀតទេ [តៃ] ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មានហេតុចាស់ តែមានទីឧបចារ... [តៃ] ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។

អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ... អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ... អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិក្ខុ សមាទិសិត្វា បក្កមតិ ភុជំ មេ ភវេយ្យាតិ ។ តស្ស ភុជំ ភវេន្តិ បមាណិកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ ។ សោ ចេ វិប្បកតេ អាគច្ឆតិ ។ តេន កិក្ខុនា សា ភុជិ អញ្ញស្ស វា ទាតព្វា កិន្តិត្វា វា បុន ភាតព្វា ។ នោ ចេ អញ្ញស្ស វា ទទេយ្យ កិន្តិត្វា វា បុន ភារេយ្យ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ បេ ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ... អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ... អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អនាបត្តិ ។ កិក្ខុ សមាទិសិត្វា បក្កមតិ ភុជំ មេ ភវេយ្យាតិ ។ តស្ស ភុជំ ភវេន្តិ អនេសិតវត្តកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ ។ សោ ចេ វិប្បកតេ អាគច្ឆតិ ។ តេន កិក្ខុនា សា ភុជិ អញ្ញស្ស វា ទាតព្វា កិន្តិត្វា វា បុន ភាតព្វា ។

ឥតមានហេតុថាស់ តែឥតមានទីតុបចារ... ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនិងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ មានទីតុបចារ... ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុបង្គាប់(ពួកកិក្ខុផងគ្នា)ថា អ្នកចាំឆ្លាយចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ជិហើយចៀសចេញទៅ ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិក្ខុនោះ ប្រកបដោយប្រមាណ មានហេតុថាស់ ឥតមានទីតុបចារ ។ កាលបើការធ្វើកុដិមិនទាន់ស្រេច ក៏ស្រាប់តែកិក្ខុនោះមកដល់ ។ កិក្ខុនោះគប្បីឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុដទៃ ឬគប្បីទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀត ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុដទៃទេ ឬមិនបានទំលាយបង់ហើយឲ្យធ្វើជាថ្មីទៀតទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។ មានហេតុថាស់ តែមានទីតុបចារ... ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ តែឥតមានទីតុបចារ... ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ឥតមានហេតុថាស់ មានទីតុបចារ ជាអនាបត្តិ ។ កិក្ខុបង្គាប់(ពួកកិក្ខុផងគ្នា)ថា **អ្នកចាំឆ្លាយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ជិ** ហើយចៀសចេញទៅ ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិឲ្យកិក្ខុនោះ មិនមានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ហួសប្រមាណ មានហេតុថាស់ ឥតមានទីតុបចារ ។ កាលបើការធ្វើកុដិមិនទាន់ស្រេច ក៏ស្រាប់តែកិក្ខុនោះមកដល់ ។ កិក្ខុនោះគប្បីឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុដទៃ ឬគប្បីឲ្យរុះរើធ្វើជាថ្មីទៀត ។

នោ ចេ អញ្ញស្ស ភ ឧទេយ្យ តិដ្ឋតូ ភ បុន តាវេយ្យ
អាបត្តិ ទុក្កដានំ ។ បេ ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ... អាបត្តិ ទុក្កដស្ស
។ បេ ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ... អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនារម្ភំ
សបរិក្កមនំ... អាបត្តិ ទុក្កដានំ ។ តំកិស្មិ សមាទិសិតូ
បក្កមតិ កុដិំ មេ តាវេជាតិ ។ តស្ស កុដិំ
តាវេន្តិ ឧទិសិតវត្តុកំ បមាណិកំ សារម្ភំ អបរិក្ក-
មនំ ។ សោ ចេ វិប្បតិសារេ អាតច្ចតិ ។ តេន
តំកិស្មិ តា កុដិំ អញ្ញស្ស ភ តាតព្វា តិដ្ឋតូ ភ
បុន តាតព្វា ។ នោ ចេ អញ្ញស្ស ភ ឧទេយ្យ
តិដ្ឋតូ ភ បុន តាវេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដានំ
។ បេ ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ... អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។
អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ... អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនារម្ភំ
សបរិក្កមនំ អនាបត្តិ ។

បើកិក្ខុនោះមិនបានឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុដទៃទេ ឬមិនបានឲ្យរុះរើធ្វើជាថ្មី
ទៀតទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ បេ ។ មាន
ហេតុទាស់ តែមានទីឧបចារ... ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ
។ បេ ។ ឥតមានហេតុទាស់ តែឥតមានទីឧបចារ... ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
នឹងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ ឥតមានហេតុទាស់ មានទីឧបចារ...
ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសពីរ ។ កិក្ខុបង្គាប់ (ពួកកិក្ខុផងគ្នា) ថា
អ្នកចាំឯណ្ឌាយ ចូរធ្វើកុដិឲ្យខ្ញុំ រួចចៀសចេញទៅ ។ ពួកកិក្ខុក៏ធ្វើកុដិ
ឲ្យកិក្ខុនោះ មានពួកកិក្ខុសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រមាណ តែមាន
ហេតុទាស់ ឥតមានទីឧបចារ ។ កាលបើការធ្វើកុដិមិនទាន់ស្រេច
ក៏ស្រាប់តែកិក្ខុនោះមកដល់ ។ កិក្ខុនោះគប្បីឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុដទៃ
ឬគប្បីឲ្យរុះរើធ្វើជាថ្មីទៀត ។ បើកិក្ខុនោះមិនបានឲ្យកុដិនោះដល់កិក្ខុ
ដទៃទេ ឬមិនបានឲ្យរុះរើធ្វើជាថ្មីទៀតទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។
មានហេតុទាស់ តែមានទីឧបចារ... ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ឥតមានហេតុទាស់
ឥតមានទីឧបចារ... ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ឥតមានហេតុទាស់ មានទី
ឧបចារ ជាអនាបត្តិ ។

(๒๑๙) อตฺถญฺญา วิปฺปกตญฺญา อตฺถญฺญา ปริโยสานเปกฺขา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อตฺถญฺญา วิปฺปกตญฺญา ปเรหิ ปริโยสานเปกฺขา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปเรหิ วิปฺปกตญฺญา อตฺถญฺญา ปริโยสานเปกฺขา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปเรหิ วิปฺปกตญฺญา ปเรหิ ปริโยสานเปกฺขา อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๒๒๐) อญฺญาปตฺถิ เลเณ กุฏิยา ตณฺฑกุ-ฏิกาย อญฺญสฺสตฺถาย ภิกฺขาจารํ ปวิสติ สพฺพสฺส อญฺญาปตฺถิ อุปฺปตฺติกสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

ฉฏฺฐสงฺฆาทิเสสํ นิฏฺฐิตํ ฯ

(៤១៩) កិក្ខុធ្វើកុដិមិនទាន់ស្រែចដោយខ្លួនឯង ហើយធ្វើបង្ហើយដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើកុដិមិនទាន់ស្រែចដោយខ្លួនឯង ហើយឲ្យកិក្ខុដទៃធ្វើបង្ហើយ (កិក្ខុអកប្រើ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ពួកកិក្ខុដទៃធ្វើកុដិ (ឲ្យកិក្ខុប្រូណា) មិនទាន់ស្រែច ហើយកិក្ខុ (រូបនោះ) ធ្វើបង្ហើយដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ពួកកិក្ខុដទៃធ្វើកុដិ (ឲ្យកិក្ខុប្រូណា) មិនទាន់ស្រែច ហើយកិក្ខុ (រូបនោះ) ឲ្យពួកកិក្ខុដទៃទៀតធ្វើបង្ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៤២០) ដំណើរដែលមិនត្រូវអាបត្តិនោះ គឺកិក្ខុធ្វើលេណ[1]គុហា[2] កុដិសៅនឹងកុដិសម្រាប់កិក្ខុដទៃ (មានឧបដ្ឋាយ៍ជាដើម) នឹងទីសេនាសនដ៏ធំពួន (មានភោគៈបាសថជាដើម) វិហារលែងតែធ្វើកុដិសម្រាប់នៅរមស់ខ្លួន (ម្យ៉ាងទៀត) ដំណើរដែលមិនត្រូវអាបត្តិនោះ គឺកិក្ខុធ្លត នឹងកិក្ខុដើមបញ្ញត្តិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៦ ចប់ ។

---

១ ទីសម្រាប់ជ្រកល្មមនៅបាន ។ ២ ទីបិទបាំងល្មមនៅបាន ។ ពាក្យថា លេណ នឹងគុហា ទាំងពីរនេះ ជារបៀបន ពីពាក្យនិយាយផ្ទាស់ប្តូរគ្នាបាន ។

សត្តមសង្ឃាទិសេសំ

(២២៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា កោ-
សម្ពិយំ វិហរតិ ឃោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន
សមយេន អាយស្មតោ ឆន្នស្ស ឧបដ្ឋាកោ កហាបតិ
អាយស្មន្តំ ឆន្នំ ឯតទវោច វិហារវត្ថុំ កន្តេ ជានាហិ
អយ្យស្ស វិហារំ ការាកបេស្សាមីតិ ។ អថខោ អាយស្មា
ឆន្នោ វិហារវត្ថុំ សោធេន្តោ អញ្ញតរំ ចេតិយរុក្ខំ
ឆេទាបេសិ តាមប្ចដិតំ ឯកមប្ចដិតំ ឯកវប្ចដិតំ ឧ-
បឌប្ចដិតំ វដ្ឋប្ចដិតំ ។ មនុស្សា ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ
វិហាចេន្តិ កថំ ហិ នាម សមណា សក្យបុត្តិយា
ចេតិយរុក្ខំ ឆេទាបេស្សន្តិ តាមប្ចដិតំ ឯកមប្ចដិតំ
ឯកវប្ចដិតំ ឧឌបឌប្ចដិតំ វដ្ឋប្ចដិតំ ឯកិន្ទ្រិយំ សមណា
សក្យបុត្តិយា ជីវំ វិហេឋេន្តីតិ ។ អស្សោសុំ ខោ ភិក្ខូ
តេសំ មនុស្សានំ ឧជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិហាចេន្តានំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៣

(៤២១) សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវេឡុវគាមក[1] ទៀបក្រុងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង មានគហបតីជាឧបដ្ឋាកឆន្នកិក្ខុដ៏មានអាយុ បាននិយាយពាក្យនេះ នឹងឆន្នកិក្ខុដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ជ្រាបទីសម្រាប់សង់វិហារ[2] ខ្ញុំព្រះករុណានឹងឲ្យមនុស្សធ្វើវិហារប្រគេនលោកម្ចាស់ ។ ឆន្នកិក្ខុដ៏មានអាយុកាលដែលជម្រះទីសម្រាប់សង់វិហារ ក៏ឲ្យមនុស្សកាប់ឈើមួយដើម ដែលគេសន្មតជាចេតិយ ជាឈើដែលអ្នកស្រុក អ្នកនិគម អ្នកក្រុង អ្នកជនបទ អ្នកដែនធ្លាប់គោរពបូជា ។ មនុស្សទាំងឡាយពោលទោស និន្ទា តិះដៀលថា ចុះហេតុអ្វី បានជាសមណទាំងឡាយជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្រ ឲ្យមនុស្សកាប់ឈើដែលគេសន្មតជាចេតិយ ជាឈើដែលអ្នកស្រុក អ្នកនិគម អ្នកក្រុង អ្នកជនបទ អ្នកដែនធ្លាប់គោរពបូជា សមណទាំងឡាយជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្រ បៀតបៀនដើមឈើរស់ដែលមានឥន្ទ្រិយតែមួយ ។ ពួកភិក្ខុបានឮពាក្យមនុស្សទាំងឡាយនោះ ពោលទោស និន្ទា តិះដៀល (ដូច្នោះ)

---

១ បានដាហៅថា ឃោសិតារាម ព្រោះអារាមនេះ ឃោសិតសេដ្ឋីសង់ថ្វាយព្រះបរមគ្រូ ។

២ គឺទីសេនាសនសម្រាប់នៅរបស់ខ្លួន ដែលមានទាយកជាម្ចាស់របស់គេធ្វើឲ្យ ។

យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ទុដ្ឋុល្លញ្ច ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ ភេទំ ហិ ឆាម អាយស្មា ឧទ្ទោ ចេតិយរុក្ខំ ឆេទាបេស្សតិ តាមបូជិតំ ។បេ។ រដ្ឋបូជិតន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ។បេ។ សចុំ ភិរ តុំ ឧទ្ទ ចេតិយរុក្ខំ ឆេទាបេស្សសិ តាម-បូជិតំ ។បេ។ រដ្ឋបូជិតន្តិ ។ សចុំ ភគភតិ ។ វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគភ ។បេ។ ភេទំ ហិ ឆាម តុំ មោឃបុរិស ចេតិយរុក្ខំ ឆេទាបេស្សសិ តាមបូជិតំ ឯតមបូជិតំ ឧតរបូជិតំ ដនបទបូជិតំ រដ្ឋបូជិតំ ជីវសញ្ញិនោ ហិ មោឃបុរិស មនុស្សា រុក្ខស្មឹ ឆេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ វ បសាទាយ ។បេ។ ឃវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ មហល្លកំ បន ភិក្ខុនា វិហារំ ការយមានេន សស្សាមិកំ អត្តុទ្ទេសំ

ពួកភិក្ខុណា ដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោសនិង្ហាតិះដៀលថា ចុះហេតុអ្វី ឮជាឆន្នភិក្ខុដ៏មានអាយុ ឲ្យមនុស្សកាប់ឈើដែលគេសន្មតជាចេតិយ ជាឈើដែលអ្នកស្រុកគេបូជា ។ បេ ។ អ្នកដែនធ្លាប់គោរពបូជា ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះ ដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់សួរថា ម្នាលឆន្ន ឮថាអ្នកឯងឲ្យមនុស្សកាប់ឈើដែលគេសន្មតជាចេតិយ ដែលអ្នកស្រុកគេបូជា ។ បេ ។ អ្នកដែនធ្លាប់គោរពបូជា មែនឬ ។ ឆន្នភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានជោគទ្រង់តិះដៀលថា ។ បេ ។ នែបុរសទទេ ចុះហេតុអ្វីឮជាអ្នកឯងឲ្យមនុស្សកាប់ដើមឈើ ដែលគេសន្មតជាចេតិយ ជាឈើដែលអ្នកស្រុក អ្នកនិគម អ្នកក្រុង អ្នកជនបទ អ្នកដែនតែងគោរពបូជា (ដូច្នោះ) ម្នាលមោឃបុរស ព្រោះមនុស្សទាំងឡាយ មានសេចក្តីសំគាល់ថា ឈើជាសភាវមានជីវិត នៃបុរសសោះសូន្យ ហេតុនេះមិននាំឲ្យដុះថ្ងាដល់ជនដែលមិនមានដុះថ្ងាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ គប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុកាលឲ្យគេធ្វើវិហារ[1]មានម្ចាស់ ចំពោះជាទីនៅរបស់ខ្លួន

---

๑ ពាក្យដែលហៅថាវិហារនោះ តាមភាសាជាឪ សំដៅយកទីនៅទាំងអស់របស់សង្ឃ គឺកុដិដែលធំ ។ សម្រាប់សង្ឃនៅ ឬទីវត្តទាំងមូលនោះឯង ហៅថាវិហារ ។

កិក្ខូ អភិនេតព្វា វត្ថុនេសនាយ នេមិ កិក្ខូមិ វត្តុំ ។នេសេតព្វំ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ សារម្ភេ បេ កិក្ខុ វត្តុស្មិំ អបរិក្កមនេ មហាល្លកំ វិហារំ ការេយ្យ កិក្ខូ ក អនភិនេយ្យ វត្ថុនេសនាយ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(๒๒๒) មហាល្លោ នាម វិហារោ សស្សាមិកោ វុច្ចតិ ។ វិហារោ នាម ទ្វិលិត្តោ ក ហោតិ អវលិត្តោ ក ទ្វិលិត្តាវលិត្តោ ក ។ ការយមានេនាតិ ករោន្តោ ក ការាបេន្តោ ក ។ សស្សាមិកន្តិ អញ្ញោ កោចិ សាមិកោ ហោតិ ឥត្ថី ក បុរិសោ ក ឧភតោសង្ឃោ ក បព្វជិតោ ក ។ អត្តុទ្ទេសន្តិ អត្តនោ អត្ថាយ ។

(๒๒๓) កិក្ខូ អភិនេតព្វា វត្ថុនេសនាយាតិ តេន វិហារការកេន កិក្ខុនា វិហារវត្តុំ សោធេត្វា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ កិក្ខូនំ ចានេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលិំ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ មហាល្លកំ វិហារំ ករុត្តុកាមោ សស្សាមិកំ អត្តុទ្ទេសំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ វិហារវត្តុំ ឱលោកនំ យាចាមីតិ ។

ត្រូវនាំកិក្ខុចាំឆ្ងាយមកសំដែងទីឲ្យកិក្ខុចាំឆ្ងាយនោះ ត្រូវសំដែងទីដែលមិនមានសេចក្តីរង្កៀស មានឧបចារៈ ថាបើទីដីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀសមិនមានឧបចារៈហើយ កិក្ខុគប្បីឲ្យធ្វើវិហារធំ ឬមិននាំកិក្ខុចាំឆ្ងាយទៅដើម្បីសំដែងទីឲ្យ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(២២២) វិហារដែលមានម្ចាស់ តថាគតត្រាស់ហៅថាវិហារធំ ។ (ទីនៅរបស់សង្ឃ) គឺទីដែលលាបខាងក្នុងក្តី លាបខាងក្រៅក្តី លាបទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅក្តី ហៅថាវិហារ ។ ត្រង់ពាក្យថា ការឲ្យគេធ្វើ សេចក្តីថាធ្វើឯងក្តី ប្រើអ្នកដទៃឲ្យធ្វើក្តី ។ ត្រង់ពាក្យថា មានម្ចាស់ គឺអ្នកណាមួយដទៃ ទោះស្រីក្តី ប្រុសក្តី គហស្ថក្តី អ្នកបួសក្តី ជាម្ចាស់ ។ ត្រង់ពាក្យថា ចំពោះជាទីនៅរបស់ខ្លួន គឺដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លួន ។

(២២៣) ត្រង់ពាក្យថា ត្រូវនាំកិក្ខុចាំឆ្ងាយមកសំដែងទីឲ្យ គឺត្រូវកិក្ខុអ្នកធ្វើវិហារនោះដម្រែទីសម្រាប់ធ្វើវិហារ រួចហើយចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើសម្ពត់ឧត្តរាសង្គ[1]ឆៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំដើងរបស់កិក្ខុចាស់ទាំងឆ្ងាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្តងអញ្ជលី ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឆ្ងាយដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើវិហារធំ មានតាយកជាម្ចាស់ ចំពោះជាទីនៅរបស់ខ្លួន បពិត្រលោកទាំងឆ្ងាយដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះ សូមសង្ឃត្រួតត្រាមើលទីសម្រាប

---

១ សម្ពត់សម្រាប់ពាក់ព័ទ្ធជៀងលើស្មាខាងឆ្វេងក្រោមស្មាស្តាំ (ជីពរ) ។

ทุติยมฺปิ ยาจิตพฺพา ตติยมฺปิ ยาจิตพฺพา ฯ
สเจ สงฺโฆ สพฺเพ อุสฺสหติ วิหารปฺปตฺตุ ฉิโลเกตุ
สพฺเพน สพฺเพน ฉิโลเกตพฺพุ ฯ เอว เจ สงฺโฆ
สพฺเพ อุสฺสหติ วิหารปฺปตฺตุ ฉิโลเกตุ เย
ตตฺถ ภิกฺขู กิกฺขา ปจฺจกฺขา ปฏิพลา สารมฺภา
อนารมฺภา สปริกฺกมนา อปริกฺกมนา ชานนฺติ เต
ยาจิตพฺพา สมนุภาสิตพฺพา ฯ อยญฺจ ปน ภิกฺขุ สมนุภา-
สิตพฺพา ฯ ปจฺเจน ภิกฺขุนา ปฏิพลเน สพฺเพ
ญาเปตพฺพา สุณาตุ เม ภนฺเต สพฺเพ อยๆ ฉตฺถา-
เมา ภิกฺขู มหาลกา วิหารา กตฺตุกามา สสงฺฆมิกา
อตฺตนฺเตสา สพฺเพ วิหารปฺปตฺตุ ฉิโลเกนา ยาจติ ฯ
ยทิ สพฺเพสฺส ปตฺตกลฺ สพฺเพ ฉตฺถามกา ฉตฺถา-
มกา ภิกฺขู สมนุภาเยยฺ ฉตฺถามสฺส ภิกฺขุโน วิหารปฺปตฺตุ
ฉิโลเกตุ ฯ เอสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม ภนฺเต

ធ្វើវិហារឲ្យ ។ កិក្ខុអកធ្វើវិហារត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង សូមជាគំរប់បីដងផង ។ បើសង្ឃទាំងអស់អាចត្រួតត្រាមើលទីសម្រាប់សង់វិហារបាន ត្រូវសង្ឃទាំងអស់ត្រួតមើល ។ បើសង្ឃទាំងអស់មិនអាចត្រួតមើលទីសម្រាប់សង់វិហារបានទេ ហើយក្នុងទីនោះមានកិក្ខុទាំងឡាយណា ឈ្មោះសប្រតិពល ដំណទីដែលមានសេចក្តីរង្កៀស[1] ទីដែលមិនមានសេចក្តីរង្កៀស ទីមានឧបចារ ទីមិនមានឧបចារ កិក្ខុសង្ឃត្រូវសូមកិក្ខុទាំងឡាយនោះហើយសន្មតិ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ កិក្ខុទាំងនោះសង្ឃត្រូវសន្មតិយ៉ាងនេះ ។ កិក្ខុអកឈ្មោះសប្រតិពល ត្រូវឲ្យសង្ឃដំណដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិក្ខុឈ្មោះនេះនេះចង់ធ្វើវិហារធំ មានទាយកជាម្ចាស់ ចំពោះជាទីនៅរបស់ខ្លួន កិក្ខុនោះសូមសង្ឃត្រួតមើលទីសម្រាប់សង់វិហារឲ្យ ។ បើការត្រួតមើលទីសម្រាប់សង់វិហារមានកាលដ៏គួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសន្មតនូវកិក្ខុទាំងឡាយឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង ដើម្បីត្រួតមើលនូវទីសម្រាប់សង់វិហាររបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ។ ពាក្យនេះជាពាក្យសម្រាប់ញុំាងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន

---

๑ សព្ទនេះប្រែមកពីជាឡឹថា សារម្ភ ។ នេះប្រែថាប្រែកបដោយសេចក្តីអន្តរាយ ជាមានហេតុទាស់ ជាប្រែកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ឬមានសេចក្តីរង្កៀស ។

សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ មហល្លកំ វិហារំ
ការាបេសិ។ សចេ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ
វិហារត្ថំ ឧលោកេតុំ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមញ្ច
ឥត្ថន្នាមញ្ច ភិក្ខុ សម្មន្នតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ
វិហារត្ថំ ឧលោកេតុំ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថ-
ន្នាមស្ស ច ឥត្ថន្នាមស្ស ច ភិក្ខុនំ សម្មតិ ឥត្ថន្ន-
មស្ស ភិក្ខុនោ វិហារត្ថំ ឧលោកេតុំ សោ តុណ្ហស្ស
យស្ស ន ក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ សម្មតា
សេង្ឃេន ឥត្ថន្នាមោ ច ឥត្ថន្នាមោ ច ភិក្ខុ ឥត្ថន្នាមស្ស
ភិក្ខុនោ វិហារត្ថំ ឧលោកេតុំ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស
តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(๒๒๔) តេហិ សម្មតេហិ ភិក្ខូហិ តត្ថ គន្ត្វា
វិហារត្ថំ ឧលោកេតព្ពំ ។ សារម្ភំ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ
អបរិក្កមនំ ជានិតព្ពំ ។ សចេ សារម្ភំ ហោតិ
អបរិក្កមនំ មា យិទ ការិតំ វត្តព្ពោ ។ សចេ
អនារម្ភំ ហោតិ សបរិក្កមនំ សង្ឃស្ស អារោចេតព្ពំ

សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិក្ខុឈ្មោះនេះនេះចង់ធ្វើវិហារធំ មានទាយកជាម្ចាស់ ចំពោះជាទីនៅរបស់ខ្លួន កិក្ខុនោះសូមការត្រួតមើលទីសម្រាប់ធ្វើវិហារនឹងសង្ឃ ។ ព្រះសង្ឃសន្មតនូវកិក្ខុឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង ដើម្បីត្រួតមើលទីសម្រាប់សង់វិហាររបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការសន្មតិនូវកិក្ខុឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង ដើម្បីត្រួតមើលទីសម្រាប់សង់វិហាររបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង កិក្ខុឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង សង្ឃបានសន្មតហើយ ដើម្បីត្រួតមើលទីសម្រាប់សង់វិហាររបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ (ការសន្មតិដើម្បីត្រួតមើលទីសម្រាប់សង់វិហាររបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំព្រះករុណាចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយកិរិយាស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(๒๒๘) កិក្ខុចង់ធ្វើឃ្លាយដែលសង្ឃបានសន្មតហើយនោះ ត្រូវទៅកន្លែងនោះ ហើយត្រួតមើលទីដើម្បីសង់វិហារ ។ កិក្ខុចង់នោះត្រូវដឹងទីដែលមានសេចក្តីរង្គើសន្ធឹងទីដែលមិនមានសេចក្តីរង្គើស ទីមានឧបចារ ទីមិនមានឧបចារ ។ បើទីមានសេចក្តីរង្គើស មិនមានឧបចារ គប្បីជ្រាបថា លោកកុំធ្វើកន្លែងនេះ ។ បើទីមិនមានសេចក្តីរង្គើស មានឧបចារ គប្បីជ្រាប

อนาปตฺติ สมฺปริกฺกมนฺเต ฯ เตน วิหารกาเรกเตน กิกฺขุนา สงฺฆิ อุปสงฺกมิตฺวา ฯกาสิ อุตฺตราสงฺคิ กริตฺวา วุฑฺฒานิ กิกฺขูนิ ชาเณ วนฺทิตฺวา อุกฺกุฏิกาสิ นิสีทิตฺวา อญฺชลิ ปคฺคเหตฺวา ฯวมสฺสุ วจนีเยา อหิ กเณฺห มหาลุกาสิ วิหารา กตฺตุกาเมา สสฺสามิกาสิ อตฺตเนฺหสิ สาหิ กเณฺห สงฺฆิ วิหารเตฺตเสนิ ยาจามีติ ฯ ทุติยมฺปิ ยาจิตฺวา ตติยมฺปิ ยาจิตฺวา ฯ ฆฺยเตฺตน กิกฺขุนา ปฏิฆเลน สเงฺฆ ญาเปตเฆา สุณาตุ เม กเณฺห สเงฺฆ อยิ ฯตฺถนฺนาเมา กิกฺขุ มหาลุกาสิ วิหารา กตฺตุกาเมา สสฺสามิกาสิ อตฺตเนฺหสิ สาหิ สงฺฆิ วิหารเตฺตเสนิ យាចតិ ฯ យทิ สงฺฆสฺส បត្តកល្លំ สเงฺฆ ฯตฺถนฺนาเมา กิกฺขุนา วิหารเตฺตเสยฺย ฯ ฯสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม กเณฺห สเงฺฆ อยิ ฯตฺถนฺนาเมา กิกฺขุ มหาลุกาสิ วิหารา กตฺตุกาเมา สสฺสามิกาสิ อตฺตเนฺหสิ สาหิ สงฺฆิ วิหารเตฺตเสนิ យាចតិ ฯ สเงฺฆ ฯตฺถนฺนาเมา กิกฺขุนา วิหารเตฺตเสติ ฯ

ដល់សង្ឃថាតើមិនមានសេចក្តីរង្កៀស មានឧបចារ ។ កិក្ខុអ្នកធ្វើវិហារនោះ គប្បីបួលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើនូវចីពរឯងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំដើងនៃកិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលី ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាធ្វើវិហារធំ មានទាយកជាម្ចាស់ ចំពោះជាតិនៅរបស់ខ្លួន បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណានោះ សូមសង្ឃសំដែងទីសម្រាប់សង់វិហារឲ្យ ។ កិក្ខុអ្នកធ្វើវិហារ ត្រូវសួមជាគំរប់ពីរដងផង សួមជាគំរប់បីដងផង ។ កិក្ខុអ្នកឈ្វាសប្រតិពល ត្រូវឲ្យសង្ឃដឹងដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិក្ខុឈ្មោះនេះនេះបង់ធ្វើវិហារធំ មានទាយកជាម្ចាស់ ចំពោះជាតិនៅរបស់ខ្លួន កិក្ខុនោះសូមឲ្យសង្ឃសំដែងទីសម្រាប់សង់វិហារឲ្យ ។ បើការសំដែងទីសម្រាប់សង់វិហារ មានកាលដ៏គួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសំដែងទីសម្រាប់ធ្វើវិហារបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ពាក្យនេះជាពាក្យសម្រាប់ញុំាងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិក្ខុឈ្មោះនេះនេះបង់ធ្វើវិហារធំ មានទាយកជាម្ចាស់ ចំពោះជាតិនៅរបស់ខ្លួន កិក្ខុនោះសូមសង្ឃសំដែងទីសម្រាប់ធ្វើវិហារឲ្យ ។ ព្រះសង្ឃសំដែងទីសម្រាប់ធ្វើវិហារ ដល់កិក្ខុឈ្មោះនេះ ។

យស្សាយស្មតោ ១មតំ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ វិហារវត្ថុ-ទេសនា សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទេសិតំ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ វិហារវត្ថុំ ។ ១មតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(๒๒๙) សារត្ថំ ជាម កិមិលិកាយំ ក អាសយោ ហោតិ ឧបចិកាយំ ក អាសយោ ហោតិ ឧន្ទុរុំ ក អាសយោ ហោតិ អហិំ ក អាសយោ ហោតិ វិច្ឆិកាយំ ក អាសយោ ហោតិ សតបទិំ ក អាសយោ ហោតិ មាត្តិំ ក អាសយោ ហោតិ អស្សំ ក អាសយោ ហោតិ ព្យគ្ឃំ ក អាសយោ ហោតិ ទីបិំ ក អាសយោ ហោតិ អច្ឆំ ក អាសយោ ហោតិ តរច្ឆំ ក អាសយោ ហោតិ យេសំ កេសញ្ចិ តិរច្ឆានគតានំ ក ចាលយំ អាសយោ ហោតិ បុព្វណ្ហាធិស្សតិំ ក ហោតិ អប-រណ្ហាធិស្សតិំ ក ហោតិ អញ្ញាយ ឥធិស្សតិំ ក ហោតិ អាយាតនធិស្សតិំ ក ហោតិ សុសានធិស្សតិំ ក ហោតិ

ការដែលសង្ឃសំដែងទីសម្រាប់ធ្វើវិហាររបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ទីសម្រាប់សង់វិហាររបស់កិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានសំដែងហើយ ។ ការសំដែងទីសម្រាប់សង់វិហារនេះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំព្រះករុណា ចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយកិរិយាស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(๒๒๙) ទីដែលហៅថា ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស (នោះ) គឺទីជាលំនៅនៃពួកស្រមោចក្រហមក្តី ជាលំនៅនៃពួកកណ្តៀវក្តី ជាលំនៅនៃពួកកណ្តុរក្តី ជាលំនៅនៃពួកពស់ក្តី ជាលំនៅនៃពួកខ្លួយក្តី ជាលំនៅនៃពួកក្អែបក្តី ជាលំនៅនៃពួកដំរីក្តី ជាលំនៅនៃពួកសេះក្តី ជាលំនៅនៃពួកខ្លាធំក្តី ជាលំនៅនៃពួកខ្លាដំបងក្តី ជាលំនៅនៃពួកខ្លាឃ្មុំក្តី ជាលំនៅនៃពួកខ្លារខិន[1]ក្តី ជាលំនៅរបស់ពួកសត្វតិរច្ឆានឯណានីមួយក្តី ទីសម្រាប់ជាំបុព្វណ្ណ[2]ជាតិក្តី ទីសម្រាប់ជាំអបរណ្ណ[3]ជាតិក្តី កន្លែងសម្រាប់សម្អាប់ចោរក្តី កន្លែងសម្រាប់ផ្តាំលោស[4]ក្តី កន្លែងវៃឆ្មុសានក្តី

---

១ តរច្ឆ ដូនប្រែថា ឆ្កែព្រៃ ។ ២ វត្ថុដែលត្រូវបរិភោគមុន បានដល់ស្រូវ ៧ យ៉ាង មានស្រូវសាលីជាដើម ហៅថា បុព្វណ្ណជាតិ ។ ៣ វត្ថុដែលត្រូវបរិភោគក្រោយបានដល់សណ្តោកល្ងាជាដើម ហៅថា អបរណ្ណជាតិ ។ ៤ តំទីដែលគេបង្អាយភ័រ ។

ឧយ្យានដ្ឋានំ ឯ ហោតិ រាជវត្ថុដ្ឋានំ ឯ ហោតិ
បត្តិសាលាដ្ឋានំ ឯ ហោតិ អស្សសាលាដ្ឋានំ
ឯ ហោតិ ពន្ធនាគារដ្ឋានំ ឯ ហោតិ ទានាគារដ្ឋានំ
ឯ ហោតិ សូនដ្ឋានំ ឯ ហោតិ វច្ចាដ្ឋានំ ឯ
ហោតិ ចច្ចរដ្ឋានំ ឯ ហោតិ សភាដ្ឋានំ ឯ ហោតិ
សំសរណដ្ឋានំ ឯ ហោតិ ឯតំ សារម្ភំ ជាម ។

(២២៦) អបរិក្កមនំ ជាម ន សក្កា ហោតិ
យថាយុត្តេន សកដេន អនុបរិគន្តុំ សមន្តា ន៑ិស្ស-
ណិយា អនុបរិគន្តុំ ឯតំ អបរិក្កមនំ ជាម ។

(២២៧) អនារម្ភំ ជាម ន កប្បិយំ ការកំ ឯ អាស-
យោ ហោតិ ។បេ។ ន សំសរណដ្ឋានំ ឯ ហោតិ
ឯតំ អនារម្ភំ ជាម ។

(២២៨) សបរិក្កមនំ ជាម សក្កា ហោតិ យថា-
យុត្តេន សកដេន អនុបរិគន្តុំ សមន្តា ន៑ិស្សណិយា
អនុបរិគន្តុំ ឯតំ សបរិក្កមនំ ជាម ។

កន្ទែងគុទ្ធានក្តី កន្ទែងវៀរស្តេចក្តី កន្ទែងពេងដំរីក្តី កន្ទែងពេងសេះក្តី កន្ទែងសម្រាប់ឃុំខាងមនុស្សពេសក្តី កន្ទែងពេងសុភក្តី កន្ទែងផ្ទះលក់សាច់ក្តី កន្ទែងជាចក្លកក្តី កន្ទែងវាលសម្រាប់លេងក្តី កន្ទែងពេងប្រជុំនិយាយក្តី កន្ទែងផ្លូវជាទីដើរទៅមកក្តី ទីខាងបុ៉ន្មាននេះ ហៅថាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ។

(๒๒๖) ទីដែលហៅថា មិនមានឧបចារ(នោះ) គឺទីដែលរនេះគេចមស្រែចហើយបត់មិនបាន ឬបង្វិលបង្ហោងជុំវិញមិនបាន ទីខាងនេះហៅថាទីមិនមានឧបចារ ។

(๒๒๗) ទីដែលហៅថា មិនមានសេចក្តីរង្កៀស(នោះ)គឺទីដែលមិនមែនជាលំនៅនៃពួកស្រែមោចក្រហមក្តី ។ បេ ។ ទីមិនមែនជាផ្លូវដែលគេដើរទៅមកក្តី ទីខាងនេះហៅថាទីមិនមានសេចក្តីរង្កៀស ។

(๒๒๘) ទីដែលហៅថា មានឧបចារ(នោះ)គឺទីដែលរនេះគេចមស្រែចហើយបត់បាន ឬបង្វិលបង្ហោងជុំវិញបាន ទីខាងនេះហៅថាទីមានឧបចារ ។

[๒๒๙] មហល្លកោ នាម វិហារោ សស្សាមិកោ វុច្ចតិ ។ វិហារោ នាម ខុល្លិត្តោ វា ហោតិ អវលិត្តោ វា ខុល្លិត្តាវលិត្តោ វា ។ ការាបេយ្យាតិ ករោតិ វា ការាបេតិ វា ។ តិក្ខ្តុំ វា អនតិរេយ្យាវត្តុំ ន នេសាបេត្វា ករោតិ វា ការាបេតិ វា បយោគេ ទុក្កដំ ឱភគបិណ្ឌំ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មិំ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ បេ ។ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

[๒๓๐] តិក្ខ្តុំ វិហារំ ករោតិ អនេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ តិក្ខ្តុំ វិហារំ ករោតិ អនេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ តិក្ខ្តុំ វិហារំ ករោតិ អនេសិតវត្ថុកំ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ តិក្ខ្តុំ វិហារំ ករោតិ អនេសិតវត្ថុកំ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(๒๒๙) វិហារដែលមានទាយកជាម្ចាស់ តថាគតហៅថាវិហារធំ ។ ទីដែលគេលាបខាងក្នុងក្តី លាបខាងក្រៅក្តី លាបទាំងខាងក្នុងទាំងខាងក្រៅក្តី ហៅថាវិហារ ។ ត្រង់ពាក្យថា គប្បីឲ្យគេធ្វើ គឺធ្វើខ្លួនឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើក្តី ។ ត្រង់ពាក្យថា ឬមិននាំកិក្ខុទាំងឡាយទៅដើម្បីសំដែងទីឲ្យសេចក្តីថា កិក្ខុអ្នកធ្វើវិហារមិនឲ្យកិក្ខុទាំងឡាយសំដែងទីសម្រាប់សង់វិហារដោយកម្មមានញត្តិជាគំរប់ពីរ ហើយធ្វើខ្លួនឯងក្តី ឲ្យគេធ្វើក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដគ្រប់ប្រយោគ នៅបាយអ១ដុំទៀតនឹងសម្រេច ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ លុះយកដុំនោះបូកសម្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានសេចក្តីអធិប្បាយក្នុងសង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទទី១រួចហើយ ។

(๒๓๐) កិក្ខុធ្វើវិហារដែលសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស មិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើវិហារដែលសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស តែជាទីមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើវិហារដែលសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ជាទីមិនមានសេចក្តីរង្កៀស តែមិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើវិហារដែលសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ជាទីមិនមានសេចក្តីរង្កៀស មានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

กิญฺจิ วิหารํ กเรยฺย เทสิตาปตฺติกรํ สาปตฺตึ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กิญฺจิ วิหารํ กเรยฺย เทสิตาปตฺติกรํ สาปตฺตึ สปริกฺกมนํ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กิญฺจิ วิหารํ กเรยฺย เทสิตาปตฺติกรํ อนาปตฺตึ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ กิญฺจิ วิหารํ กเรยฺย เทสิตาปตฺติกรํ อนาปตฺตึ สปริกฺกมนํ อนาปตฺติ ฯ

(๒๓๑) กิญฺจิ สมาธิสนฺติ วิหารํ เม กเรยฺยาติ ฯ ตสฺส วิหารํ กเรยฺย อเทสิตาปตฺติกรํ สาปตฺตึ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ทฺวินฺนํ ทุกฺกฏานํ ฯ เป ฯ สาปตฺตึ สปริกฺกมนํ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ เป ฯ อนาปตฺตึ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ เป ฯ อนาปตฺตึ สปริกฺกมนํ อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ กิญฺจิ สมาธิสนฺติ วิหารํ เม กเรยฺยาติ ฯ ตสฺส วิหารํ กเรยฺย เทสิตาปตฺติกรํ สาปตฺตึ อปริกฺกมนํ อาปตฺติ ทฺวินฺนํ ทุกฺกฏานํ ฯ เป ฯ

កិក្ខុធ្វើវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យ ជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្គើស មិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ កិក្ខុធ្វើវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យ ជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្គើស តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុធ្វើវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យ ជាទីមិនមានសេចក្តីរង្គើស តែមិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុធ្វើវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យ ជាទីមិនមានសេចក្តីរង្គើស មានឧបចារ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

๒๓๑) កិក្ខុបង្គាប់កិក្ខុផងគ្នាថា អ្នកចាំងឆ្ការចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ។ កិក្ខុចាំងឆ្ការក៏ធ្វើវិហារឲ្យកិក្ខុនោះ ដែលសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្គើស មិនមានឧបចារ (កិក្ខុអ្នកប្រើនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្គើស តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនឹងអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ មិនមានសេចក្តីរង្គើស មិនមានឧបចារ ត្រូវទុក្កដនឹងសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មិនមានសេចក្តីរង្គើស តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុបង្គាប់កិក្ខុផងគ្នាថា អ្នកចាំងឆ្ការចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ។ កិក្ខុចាំងឆ្ការក៏ធ្វើវិហារឲ្យកិក្ខុនោះ ដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យ ជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្គើស មិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។ បេ ។

សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បេ ។
អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ បេ ។
អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អនាបត្តិ ។

(๒๓๒) កិក្ខុ សមាធិសិត្វា បក្កមតិ វិហារំ មេ ករោថាតិ ន ច សមាធិសតិ ឧទេសិតវត្ថុកោ ច ហោតុ អនារម្ភោ ច សបរិក្កមនោ ចាតិ ។ តស្ស វិហារំ ករោន្តិ អឧទេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ បេ ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ បេ ។ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិក្ខុ សមាធិសិត្វា បក្កមតិ វិហារំ មេ ករោថាតិ ន ច សមាធិសតិ ឧទេសិតវត្ថុកោ ច ហោតុ អនារម្ភោ ច សបរិក្កមនោ ចាតិ ។ តស្ស វិហារំ ករោន្តិ ឧទេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។ បេ ។

ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ មិនមានសេចក្តីរង្កៀស តែមិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ មិនមានសេចក្តីរង្កៀស មានឧបចារ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(๒๓๒) កិក្ខុបង្គាប់កិក្ខុផងគ្នាថា អ្នកចាំធ្វើយចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ តែមិនបានពន្យល់ថា វិហារនោះគួរជាវិហារដែលសង្ឃសំដែងទីឲ្យផង មិនមានសេចក្តីរង្កៀសផង មានទីឧបចារផង ។ កិក្ខុចាំធ្វើយក៏ធ្វើវិហារឲ្យកិក្ខុនោះ ដែលសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀសមិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងសង្ឃាទិសេស ។បេ។ មិនមានសេចក្តីរង្កៀស តែមិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងសង្ឃាទិសេស ។បេ។ មិនមានសេចក្តីរង្កៀស មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុបង្គាប់កិក្ខុផងគ្នាថា អ្នកចាំធ្វើយចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ តែមិនបានពន្យល់ថា វិហារនោះគួរជាវិហារដែលសង្ឃសំដែងទីឲ្យផង មិនមានសេចក្តីរង្កៀសផង មានឧបចារផង កិក្ខុចាំធ្វើយក៏ធ្វើវិហារឲ្យកិក្ខុនោះ ដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស មិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ។ បេ ។

สารมฺภา สปริกฺกมนา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ เป ฯ
อนารมฺภา อปริกฺกมนา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ เป ฯ
อนารมฺภา สปริกฺกมนา อนาปตฺติ ฯ

(๒๓๓) ตตฺถ สมาธิสฺส ปกฺกมตา วิหารา เม
กกาเยติ สมาธิสฺมา ปกฺกมติ ฯ เนสชฺชิกสฺส จ โหติ
อนารมฺภา จ สปริกฺกมนา จาติ ฯ ตสฺส วิหารา
กกาเยติ อเนสชฺชิกตฺตา สารมฺภา อปริกฺกมนา ฯ โส
สุณาตีติ วิหารา กกาเย เม กกายิกาติ อเนสชฺชิกสฺส
สารมฺภา อปริกฺกมนาติ ฯ เตน ตตฺถชาตา สามํ วา
ภณฺฑุ ทูเต วา ปาเหติ ฯ เนสชฺชิกสฺส จ โหติ
อนารมฺภา จ สปริกฺกมนา จาติ ฯ โส เจ
สามํ วา กโรติ ทูตํ วา ปหิณาติ อาปตฺติ
ทุกฺกฏสฺส ฯ เป ฯ เนสชฺชิกสฺส จ โหติ อนารมฺภา
จาติ ฯ เป ฯ เนสชฺชิกสฺส จ โหติ สปริกฺก-
มนา จาติ ฯ เป ฯ เนสชฺชิกสฺส โหตฺวาติ ฯ

ประกอบด้วยสเจตนีรเฉทิสา តែមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ មិនមានសេចក្តីរង្កៀស តែមិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ មិនមានសេចក្តីរង្កៀស មានទីឧបចារ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(๒๗๓) ភិក្ខុបង្គាប់ភិក្ខុផងគ្នាថា អ្នកចាំងឡាយចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ តែបានពន្យល់ថាវិហារនោះ គួរជាវិហារមានសង្ឃសំដែងទីឲ្យផង មិនមានសេចក្តីរង្កៀសផង មានឧបចារផង ។ ភិក្ខុចាំងឡាយក៏ធ្វើវិហារឲ្យភិក្ខុនោះ ដែលសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស មិនមានឧបចារ ។ ភិក្ខុនោះពួកដំណឹងថា បានឮថាវិហារគេធ្វើឲ្យអាត្មាអញ សង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀសមិនមានឧបចារ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវទៅដោយខ្លួនឯងក្តី បញ្ជូនបម្រើឲ្យទៅក្តី ដោយពាក្យថា វិហារនោះគួរជាវិហារ ដែលមានសង្ឃសំដែងទីឲ្យផង មិនមានសេចក្តីរង្កៀសផង មានទីឧបចារផង ។ បើភិក្ខុមិនទៅដោយខ្លួនឯងក្តី មិនបញ្ជូនបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ វិហារនោះគួរជាវិហារដែលសង្ឃសំដែងទីឲ្យផង មិនមានសេចក្តីរង្កៀសផង ។ បេ ។ វិហារនោះគួរជាវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យផង មិនមានឧបចារផង ។ បេ ។ វិហារនោះគួរជាវិហារដែលសង្ឃសំដែងទីឲ្យផង ។

เถเร เจ สามํ วา กเปฺปยฺย ทูตํ วา ปหิเณยฺย อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ ภิกฺขุ สมาธิสฺมา ปกฺกมติ วิหารํ เม กเรถาติ สมาธิสตฺถ จ เธสิต-วฺหตฺถาย จ หเรตุ อาคาเรหิ จ สปริกฺกมเถ จาติ ฯ ตสฺส วิหารํ กเรนฺเต เธสิตวฺหตฺถาย สารมฺภ อปริกฺกมนฺ ฯ สเจ สุณาติ วิหาเร กเร เม กเรยฺยาติ เธสิตวฺหตฺถาย สารมฺภ อปริกฺกมเถ-ติ ฯ เสส ภิกฺขุ สามํ วา กปฺเปตฺวา ทูเตน วา จาเหตฺวา อาคาเรหิ จ หเรตุ สปริกฺกมเถ จาติ ฯ เป ฯ อาคาเรหิ หเรตฺวาติ ฯ เป ฯ สปริกฺกมเถ หเรตฺวาติ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ฯ

[๒๓๔] ภิกฺขุ สมาธิสฺมา ปกฺกมติ วิหารํ เม กเรถาติ สมาธิสตฺถ จ เธสิตวฺหตฺถาย จ หเรตุ อาคาเรหิ จ สปริกฺกมเถ จาติ ฯ ตสฺส วิหารํ กเรนฺเต อเธสิตวฺหตฺถ สารมฺภ อปริกฺกมนฺ อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ เป ฯ สารมฺภ

បើកិក្ខុមិនទៅដោយខ្លួនឯងក្តី មិនបញ្ជូនបម្រើឲ្យទៅក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុបង្គាប់កិក្ខុផងគ្នាថា អ្នកចាំឯងឡាយចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ តែកិក្ខុនោះបានពន្យល់ថា វិហារនោះគួរជាវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យផង មិនមានសេចក្តីរង្កៀសផង មានទីឧបចារផង ។ កិក្ខុចាំឯងឡាយក៏ធ្វើវិហារឲ្យកិក្ខុនោះ ជាវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យ តែប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស មិនមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះឮដំណឹងថាបានឮថា គេធ្វើវិហារឲ្យអាត្មាអញ ជាវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យតែប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស មិនមានទីឧបចារ ។ កិក្ខុនោះគប្បីទៅដោយខ្លួនឯង ឬប្រើបម្រើឲ្យទៅដោយពាក្យថា វិហារនោះគួរជាវិហារមិនមានសេចក្តីរង្កៀសផង មានទីឧបចារផង ។ បេ ។ គួរជាវិហារមិនមានសេចក្តីរង្កៀស ។ បេ ។ គួរជាវិហារមានទីឧបចារ ។ បេ ។ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(๒๓๔) កិក្ខុបង្គាប់ពួកកិក្ខុផងគ្នាថា អ្នកចាំឯងឡាយចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ តែបានពន្យល់ថា វិហារនោះគួរជាវិហារដែលសង្ឃសំដែងទីឲ្យផង មិនប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀសផង មានទីឧបចារផង កិក្ខុចាំឯងឡាយក៏ធ្វើវិហារឲ្យកិក្ខុនោះ ជាវិហារដែលសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស មិនមានទីឧបចារ (កិក្ខុចាំឯងឡាយអ្នកធ្វើ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដបី ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស

สมติกฺกมนํ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ทุติยสฺส ฐานสฺส ๆเปฯ อนาปตฺติ อสมติกฺกมนฺตสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ทุติยสฺส ฐานสฺส ๆเปฯ อนาปตฺติ สมติกฺกมนฺตสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆเปฯ อนาปตฺติ อสมติกฺกมนฺตสฺส อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ๆเปฯ อนาปตฺติ สมติกฺกมนฺตสฺส อนาปตฺติ ๆ

(๒๓๘) ภิกฺขุ สมาธิสฺส ปกฺกมติ วิหารา เจ กเรติ ๆ ตสฺส วิหารา กเรตฺวา อเนสนาปทฏฺฐานา สารมฺภา อสมติกฺกมนา สเจ เจ วิปฺปกเตน อาคจฺฉติ ๆ เตน ภิกฺขุนา สเจ วิหาเร อญฺญสฺส วา ทาตพฺพา ภิกฺขุสฺส วา ปุน ทาตพฺพา ๆ โน เจ อญฺญสฺส วา

តែមានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។បេ។ មិនមានសេចក្តីរង្គើស តែមិនមានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។បេ។ មិនមានសេចក្តីរង្គើស មានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកុបង្គាប់កិកុផង្គាថា អ្នកចាំឆ័ន្ទាយចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ តែបានពន្យល់ថា វិហារនោះគួរជាវិហារមានសង្ឃសំដែងទីឲ្យផង មិនមានសេចក្តីរង្គើសផង មានទីឧបចារផង ។ កិកុចាំឆ័ន្ទាយក៏ធ្វើវិហារឲ្យកិកុនោះ ជាវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្គើស មិនមានឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។បេ។ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្គើស តែមានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ មិនមានសេចក្តីរង្គើស មិនមានទីឧបចារ ពួកកិកុអកធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ មិនមានសេចក្តីរង្គើស មានទីឧបចារ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(๒๓๔) កិកុបង្គាប់កិកុផង្គាថា អ្នកចាំឆ័ន្ទាយចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ។ កិកុចាំឆ័ន្ទាយក៏ធ្វើវិហារឲ្យកិកុនោះ ជាវិហារដែលសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្គើស មិនមានទីឧបចារ បើវិហារនោះមិនទាន់ហើយ ស្រាប់តែកិកុនោះមកដល់ ។ កិកុនោះគប្បីឲ្យវិហារនោះទៅកិកុដទៃប្តូរវើវិហារនោះធ្វើជាថ្មីទៀត ។ បើកិកុនោះ

ឧទេយ្យ កិច្ចំ វា បុន ការេយ្យ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ... អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ... អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ... អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិក្ខុ សមាធិសិត្វា បក្កមតិ វិហារំ មេ ករោថាតិ ។ តស្ស វិហារំ ករោន្តិ ទេសិតវត្ថុកំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ ។ សោ ចេ វិប្បករោតេ អាករោតិ ។ តេន កិក្ខុនា សោ វិហារោ អញ្ញស្ស វា ទាតព្ពោ កិច្ចំ វា បុន ការេតព្ពោ ។ នោ ចេ អញ្ញស្ស វា ឧទេយ្យ កិច្ចំ វា បុន ការេយ្យ អាបត្តិ ទ្វិន្នំ ទុក្កដានំ ។បេ។ សារម្ភំ សបរិក្កមនំ... អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ អបរិក្កមនំ... អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។បេ។ អនារម្ភំ សបរិក្កមនំ អនាបត្តិ ។

មិនឲ្យវិហារនោះដល់កិក្ខុដទៃទេ ឬមិនឲ្យគេរុះរើធ្វើជាថ្មីទៀតទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរនឹងសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងសង្ឃាទិសេស ។បេ។ មិនប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស តែមិនមានឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងសង្ឃាទិសេស ។បេ។ មិនមានសេចក្តីរង្កៀស មានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុបង្គាប់កិក្ខុផងគ្នាថា អ្នកចាំងឡាយចូរធ្វើវិហារឲ្យខ្ញុំ ហើយចៀសចេញទៅ ។ កិក្ខុចាំងឡាយក៏ធ្វើវិហារឲ្យកិក្ខុនោះ ជាវិហារដែលសង្ឃបានសំដែងទីឲ្យ តែប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស មិនមានទីឧបចារ ។ បើកិក្ខុនោះមកដល់កន្លែងដែលវិហារមិនទាន់ហើយ ។ កិក្ខុនោះគប្បីឲ្យវិហារនោះទៅកិក្ខុដទៃ ឬរុះរើធ្វើជាថ្មីទៀត ។ បើកិក្ខុនោះមិនឲ្យវិហារនោះទៅកិក្ខុដទៃទេ មិនឲ្យគេរុះរើធ្វើជាថ្មីទៀតទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដពីរ ។បេ។ ប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស តែមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ មិនមានសេចក្តីរង្កៀស តែមិនមានទីឧបចារ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ មិនមានសេចក្តីរង្កៀស មានទីឧបចារ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

(๒๓๖) អត្ថជា វិប្បកតំ អត្ថជា បរិយោសាបេតំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អត្ថជា វិប្បកតំ បរេហិ បរិយោសាបេតំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បរេហិ វិប្បកតំ អត្ថជា បរិយោសាបេតំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បរេហិ វិប្បកតំ បរេហិ បរិយោសាបេតំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(๒๓๗) អជាបត្តិ លេណោ កុហាយំ តំណាកុដិកាយ អញ្ញស្សត្ថាយ ឯសាតារំ បវេត្វា សាមត្ថ អជាបត្តិ ឧម្មត្តកស្ស អាទិកម្មិកស្សាតិ ។

សត្តមសង្ឃាទិសេសំ និដ្ឋិតំ ។

(๒๓๖) កិក្ខុធ្វើ (វិហារ) ដោយខ្លួនឯងមិនទាន់ហើយ(ត្រាក្រាយ) ក៏ធ្វើបង្ហើយដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុធ្វើ(វិហារ) ដោយខ្លួនឯងមិនទាន់ហើយ ឲ្យអ្នកដទៃធ្វើបង្ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ អ្នកដទៃធ្វើ(វិហារ)មិនទាន់ហើយ កិក្ខុ(ម្ចាស់វិហារ) ធ្វើបង្ហើយដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ អ្នកដទៃធ្វើ(វិហារ) មិនទាន់ហើយ កិក្ខុឲ្យអ្នកដទៃធ្វើបង្ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(๒๓๗) ដំណើរដែលមិនត្រូវអាបត្តិនោះ គឺកិក្ខុធ្វើលេណ[1] (ទីសម្រាប់ជ្រកល្មមនៅបាន) គូហា[2] (ទីបិទបាំងល្មមនៅបាន) កុដិស្មៅ ទឹងកុដិសម្រាប់កិក្ខុដទៃមានឧបដ្ឋាយ៍ជាដើម ម្យ៉ាងទៀត ដំណើរដែលមិនត្រូវអាបត្តិដល់កិក្ខុអ្នកធ្វើសេនាសនមានពេងឧបោសថជាដើម ទឹងកិក្ខុឆត ទឹងកិក្ខុដើមបញ្ញត្តិ រៀវលែងតែធ្វើទីសម្រាប់នៅរបស់ខ្លួនចញ ។

សង្ឃាទិសេស ទី ๗ ចប់ ។

๑-๒ ពាក្យថា លេណ នឹងគូហានេះ ជារើបេន ពីជាពាក្យនិយាយផ្ទាស់ប្តូរគ្នា ជាដំណួសគ្នាបាន (អដ្ឋកថា) ។

អដ្ឋមសង្ឃាទិសេសំ

(២៣៨) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា ឥដ្ឋកមោ រិមារតំ វេឌ្ឍរេ កលន្ទកនិវាបេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មតា ឧព្ភេន មល្លបុត្តេន ជាតិយា សត្តរសេ្សន អរហត្តំ សច្ឆិកតំ ហោតិ យំកិញ្ចិ សារតេន បត្តពុំ សពុំ តេន អនុប្បត្តំ ហោតិ ឧត្តិ ចស្ស កិញ្ចិ ទុត្តរិ ករណីយំ កតស្ស វា បតិចយោ ។

(២៣៩) អថខោ អាយស្មតោ ឧព្ភស្ស មល្ល-បុត្តស្ស រហោគតស្ស បដិសល្លីនស្ស ឯវំ ចេតសោ បរិវិតក្កោ ទុទបាទិ មយា ខោ ជាតិយា សត្ត-រសេ្សន អរហត្តំ សច្ឆិកតំ យំកិញ្ចិ សារតេន បត្តពុំ សពុំ មយា អនុប្បត្តំ ឧត្តិ ច មេ កិញ្ចិ ទុត្តរិ ករណីយំ កតស្ស វា បតិចយោ កិន្តុ ខោ អហំ សង្ឃស្ស វេយ្យាវច្ចំ ករេយ្យន្តិ ។ អថខោ

សង្ឃាទិសេសទី ៨

(៤៣៨) សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅវត្តវេឡុវន ជាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ទៀបក្រុងរាជគ្រឹះ ។ សម័យនោះឯង ព្រះទព្វមល្លបុត្ត[1] ដ៏មានអាយុ មានអាយុ៧ឆ្នាំអំពីកំណើត បានសម្រេចព្រះអរហត្តផល គុណជាតឯណានីមួយដែលសាវកត្រូវដល់ គុណជាតទាំងអស់ (នោះ) ក៏ព្រះទព្វមល្លបុត្តនោះបានដល់ដោយលំដាប់ហើយ កិច្ចអ្វីបន្តិចបន្តួច(សោឡសកិច្ច)ដែលព្រះទព្វមល្លបុត្តនោះគប្បីធ្វើតទៅទៀត ឬកិច្ចដែលព្រះទព្វមល្លបុត្តបានធ្វើរួចហើយ នឹងធ្វើកិច្ចនោះឲ្យចំរើនធ្ងើនទៅទៀតក៏មិនមានឡើយ ។

(៤៣៩) លំដាប់នោះ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុទៅកាន់ទីស្ងាត់សមំទៅក្នុងឥតមជ្ឈាន មានចិត្តត្រិះរិះកើតឡើងយ៉ាងនេះថា អញកើតឡើងបាន៧ឆ្នាំ បានសម្រេចអរហត្តផល គុណជាតឯណានីមួយដែលសាវកត្រូវដល់ គុណជាតទាំងអស់ (នោះ) ក៏អញបានដល់ដោយលំដាប់ហើយ ម្យ៉ាងទៀត កិច្ចអ្វីនីមួយ ដែលអញត្រូវធ្វើតទៅទៀត ឬកិច្ចដែលអញបានធ្វើរួចហើយ នឹងធ្វើកិច្ចនោះឲ្យចំរើនធ្ងើនទៅទៀតក៏មិនមានឡើយ (បើដូច្នោះ) អញគប្បីធ្វើការខ្វល់ខ្វាយបង្រៀដល់សង្ឃឬអ្វីហ្ន ។ កាលនោះ

---

១ ព្រះទព្វត្ថេរ ជាបុត្តស្តេចមល្ល ហៅដោយរូបរួមថា ទព្វមល្លបុត្ត ។

อายสฺมาโต อานนฺทสฺส มลฺลปุตฺตสฺส ปตฺตอาทาย ยนฺตฺ-
ยาหิ สงฺฆสฺส เสนาสนญฺจ ปญฺญาเปยฺยาม ภตฺตานิ จ
อุทฺทิเสยฺยนฺติ ฯ อถโข อายสฺมา อานนฺโท มลฺลปุตฺตา
สายณฺหสมยํ ปฏิสลฺลานา วุฏฺฐิโต เยน ภควา
เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ภควนฺตํ อภิวาเทตฺวา เอกมนฺตํ
นิสีทิ เอกมนฺตํ นิสินฺโน โข อายสฺมา อานนฺโท
มลฺลปุตฺตา ภควนฺตํ เอตทโวจ สาธุ ภนฺเต ภควา เยน
อาวาสิกานิ สฺวาสฺส ปฏิสลฺลานสฺส เวลา เตนุปสงฺกมตุ
อนุกมฺปกา ภนฺเต ภควา อนุกมฺปมุปาทาย ภควา
อธิวาเสสิ ฯ อถ โข ภควา ปุพฺพณฺหสมยํ นิวาเสตฺวา
ปตฺตจีวรมาทาย เยน อาวาสิกานิ สฺวาสฺส เตนุปสงฺกมิ
อุปสงฺกมิตฺวา ปญฺญตฺเต อาสเน นิสีทิ นิสีทิตฺวา
ปาทเก ปกฺขาเลตฺวา ปาทปีฐกญฺจ ปาทกถลิกญฺจ
อุปนิกฺขิปิ ฯ อถโข อายสฺมา อานนฺโท มลฺลปุตฺตา
เยน ภควา เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ภควนฺตา
อภิวาเทตฺวา เอกมนฺตา อฏฺฐาสิ เอกมนฺตา ฐิโต โข
อายสฺมา อานนฺโท มลฺลปุตฺตา ภควนฺตา เอตทโวจ
อิธ ภนฺเต ภควา ปุพฺพณฺหสมยา นิวาเสตฺวา ปตฺตจีวร-
มาทาย เยน อาวาสิกานิ สฺวาสฺส เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา
ปญฺญตฺเต อาสเน นิสีทิ นิสีทิตฺวา ปาทเก ปกฺขาเลตฺวา
ปาทปีฐกญฺจ ปาทกถลิกญฺจ อุปนิกฺขิปิ ฯ อถ โข
อายสฺมา อานนฺโท มลฺลปุตฺตา ภควนฺตา เอตทโวจ
สงฺฆสฺส ภนฺเต เสนาสนญฺจ ปญฺญาเปยฺยาม ภตฺตานิ จ
อุทฺทิเสยฺยนฺติ ฯ ตตฺถ โข ภควา อายสฺมนฺตา
อานนฺทา อามนฺเตสิ ยนฺตฺยาหิ สงฺฆสฺส เสนาสนญฺจ
ปญฺญาเปยฺยาม ภตฺตานิ จ อุทฺทิเสยฺยนฺติ ยสฺสทานิ
ตฺวา มยฺหา เอกโต เสนาสนญฺจ ปญฺญาเปยฺยาม ภตฺตานิ จ
อุทฺทิเสยฺยนฺติ ฯ อถโข อายสฺมา อานนฺโท มลฺลปุตฺตา
ภควนฺตา เอตทโวจ สงฺฆสฺส ภนฺเต เสนาสนญฺจ

ព្រះទត្តមល្លបុត្តដ៏មានអាយុបានត្រិះរិះដូច្នេះថា បើដូច្នោះមានតែអញត្រូវ
រៀបចំសេនាសនផង ត្រូវចាត់ចែងចង្ហាន់ទាំងឆ្ងាយផង ដល់ព្រះសង្ឃ ។
ព្រះទត្តមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ក៏ចេញអំពីទីសម្ងំក្នុងកម្មដ្ឋាននៅពេល
សាយណ្ហសម័យ ហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគក្នុងពេលនោះ
លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយ
អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ លុះព្រះទត្តមល្លបុត្តដ៏មានអាយុគង់ក្នុងទីដ៏សមគួរ
ហួយហើយ ក៏ក្រាបទូលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះ
អង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គទៅក្នុងទីស្ងាត់ សម្ងំនៅក្នុងកម្មដ្ឋានក្នុងថ្ងៃនេះ
មានចិត្តត្រិះរិះកើតឡើងយ៉ាងនេះថា អាត្មាឯងកើតបាន៧ឆ្នាំបានសម្រេច
អរហត្តផល គុណជាតឯណានិមួយ ដែលសាវកត្រូវដល់ គុណជាត
ទាំងអស់ (នោះ) ក៏អាត្មាបានដល់ដោយលំដាប់ហើយ ម្យ៉ាងទៀត
កិច្ចអ្វីនីមួយដែលអាត្មាគប្បីធ្វើតទៅទៀត ឬកិច្ចដែលអាត្មាបានធ្វើរួច
ហើយ នឹងធ្វើកិច្ចនោះឲ្យចំរើនឡើងតទៅទៀតក៏មិនមានឡើយ (បើដូច្នោះ)
អាត្មាគប្បីធ្វើការខ្វល់ខ្វាយបម្រើដល់សង្ឃ ឬអ្វីហ្ន បពិត្រព្រះអង្គ
ដ៏ចំរើន សេចក្តីត្រិះរិះនេះកើតមានដល់ខ្ញុំព្រះអង្គនោះថា បើដូច្នោះមាន
តែអាត្មាត្រូវរៀបចំសេនាសនផង ត្រូវចាត់ចែងចង្ហាន់ទាំងឆ្ងាយផងដល់
ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គចង់រៀបចំសេនាសនផង

បញ្ញាបេតុំ ភគ្គានំ ច ខុទ្ទិសំតុទ្ទិ ។ សាធុ សាធុ
ឧឍ្ឍ តេនហិ តុំ សង្ឃស្ស សេនាសនញ្ច បញ្ញាបេហិ
ភគ្គានំ ច ខុទ្ទិសាហីតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ អាយស្មា
ឧឍ្ឍោ មល្លបុត្តោ ភគវតោ បច្ចស្សោសិ ។

(២៤០) អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ
បករណេ ធម្មឹ កថំ កត្វា តិក្ខ្ត្តុំ អាមន្តេសិ តេនហិ
តិក្ខវេ សង្ឃោ ឧឍ្ឍំ មល្លបុត្តំ សេនាសនប្បញ្ញាប-
កញ្ច ភត្តុទ្ទេសកញ្ច សម្មន្នតុ ។ ឯវញ្ច បន តិក្ខវេ
សម្មន្និតព្ពោ បឋមំ ឧឍ្ឍោ យាចិតព្ពោ យាចិត្វា ញត្តិយ
តិក្ខ្ត្តុំ បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្ពោ សុណាតុ មេ
ភន្តេ សង្ឃោ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ
អាយស្មន្តំ ឧឍ្ឍំ មល្លបុត្តំ សេនាសនប្បញ្ញាបកញ្ច
ភត្តុទ្ទេសកញ្ច សម្មន្នេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឃោ សង្ឃោ អាយស្មន្តំ ឧឍ្ឍំ មល្លបុត្តំ
សេនាសនប្បញ្ញាបកញ្ច ភត្តុទ្ទេសកញ្ច សម្មន្នតិ ។
យស្សាយស្មតោ ខមតិ អាយស្មតោ ឧឍ្ឍស្ស មល្លបុត្តស្ស

ចាត់ចែងចង្ហាន់ទាំងឡាយផង ដល់ព្រះសង្ឃ ។ ព្រះបរមគ្រូទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលទព្វ ប្រពៃណាស់ហើយ។ បើដូច្នោះអ្នកចូរវៀបចំសេនាសនៈផង ចូរចាត់ចែងចង្ហាន់ទាំងឡាយផង ដល់ព្រះសង្ឃចុះ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ក៏ទទួលព្រះពុទ្ធដីកាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យថា កប្បិយាព្រះអង្គ ។

(๒๔๐) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងធម្មីកថាហើយ ទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកក្នុងពេលនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះសង្ឃចូរសម្មតិទព្វមល្លបុត្ត ឲ្យជាអ្នកវៀបចំសេនាសនៈផង ជាអ្នកចាត់ចែងចង្ហាន់ផងចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ទព្វភិក្ខុត្រូវសង្ឃសម្មតិយ៉ាងនេះ មុនដំបូងត្រូវសង្ឃអង្វរទព្វភិក្ខុ លុះអង្វរហើយ ត្រូវភិក្ខុមួយរូបដែលឆ្លាសវាងវៃផ្តើងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ បើការសម្មតិ មានកាលដ៏គួរដល់សង្ឃហើយ សូមព្រះសង្ឃសម្មតិទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ឲ្យជាអ្នកវៀបចំសេនាសនផង ជាអ្នកចាត់ចែងចង្ហាន់ផង ។ ពាក្យនេះជាពាក្យសម្រាប់ញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ព្រះសង្ឃសម្មតិទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ឲ្យជាអ្នកវៀបចំសេនាសនៈផង ជាអ្នកចាត់ចែងចង្ហាន់ផង ។ ការសម្មតិទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ

สเงฺฆ สนฺตปฺปยามิ จตฺตาโร ปจฺจเย อนุปฺปเทมิ สเงฺฆ สนฺตปฺปยามิ จตฺตาโร ปจฺจเย อนุปฺปทินฺนา ตสฺส เม ตุฏฺฐิ ตสฺส เม ปีติ ตสฺส เม สนฺตุฏฺฐิ ตสฺส เม อตฺตมนตา ตสฺส เม ปาโมชฺชนฺติ ฯ

(๒๘๑) สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส ภนฺเต ภควโต สาวกสงฺฆสฺส ปาทกถลิกาย[๑] ปาทกถลิกาย ปาทกถลิกาย ปาทกถลิกาย

ឲ្យជាអ្នករៀបចំសេនាសនផង ជាអ្នកចាត់ចែងចង្ហាន់ផង គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម (បើ) មិនគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ទុំមល្ហបុត្តដ៏មានអាយុ ជាអ្នករៀបចំសេនាសនផង ជាអ្នកចាត់ចែងចង្ហាន់ផង សង្ឃបានសន្ទនរួចហើយ ។ ការសម្មតិនេះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ព្រះសង្ឃទើបស្ងៀម ។ ខ្ញុំព្រះករុណា ចាំទុកនូវសេចក្តីស្ងៀមរបស់សង្ឃនេះយ៉ាងនេះ ។

[๒๔๑] ទុំមល្ហបុត្តដ៏មានអាយុដែលសង្ឃបានសន្ទនរួចហើយ ក៏រៀបចំសេនាសនកងទីជាមួយគ្នា ដើម្បីកិក្ខុចាំឆ្ងាយដែលមានគុណធម៌ស្មើគ្នា កិក្ខុចាំឆ្ងាយឯណា ជាអ្នករៀនព្រះសូត្រ ទុំមល្ហបុត្តដ៏មានអាយុក៏រៀបចំសេនាសនកងទីជាមួយគ្នា ដើម្បីកិក្ខុចាំឆ្ងាយនោះ ដោយគិតថា កិក្ខុចាំឆ្ងាយនោះនឹងរួបរួមគ្នាសាធ្យាយនូវព្រះសូត្រ ។ កិក្ខុចាំឆ្ងាយឯណា ជាអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ ព្រះទុំមល្ហបុត្តក៏រៀបចំសេនាសនកងទីជាមួយគ្នា សម្រាប់កិក្ខុចាំឆ្ងាយនោះ ដោយគិតថា កិក្ខុអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យចាំឆ្ងាយនោះ នឹងវិនិច្ឆ័យវិន័យជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក កិក្ខុចាំឆ្ងាយឯណា ជាអ្នករៀនព្រះអភិធម្ម ព្រះទុំមល្ហបុត្តក៏រៀបចំសេនាសនកងទីជាមួយគ្នា សម្រាប់កិក្ខុចាំឆ្ងាយនោះ ដោយគិតថា កិក្ខុអ្នករៀនព្រះអភិធម្ម នឹងសាកសួរព្រះអភិធម្មទៅវិញទៅមក កិក្ខុចាំឆ្ងាយឯណា

ឈាយិនោ តេសំ ឯកច្ឆំ សេនាសនំ បញ្ញាបេតិ តេ
អញ្ញមញ្ញំ ន ឪពាធិស្សន្តីតិ យេ តេ ភិក្ខូ តីរប្ចាន-
កជិកា កាយទឌ្ឍីពហុលា វិហរន្តិ តេសំបិ ឯកច្ឆំ
សេនាសនំ បញ្ញាបេតិ ឥមាយបិមេ អាយស្មន្តោ(១)
វតិយា អច្ឆិស្សន្តីតិ យេ តេ(២) ភិក្ខូ វិកាលេ
អាគច្ឆន្តិ តេសំបិ តេជោធាតុំ សមាបជ្ជិត្វា តេនេវ អា-
លោកេន សេនាសនំ បញ្ញាបេតិ ។ អបិស្សុ ភិក្ខូ
សញ្ជិច្ច វិកាលេ អាគច្ឆន្តិ មយំ អាយស្មតោ ធម្មស្ស
មល្លបុត្តស្ស ឥទ្ធិប្បាដិហារិយំ បស្សិស្សាមាតិ ។ តេ
អាយស្មន្តំ ធម្មំ មល្លបុត្តំ ឧបសង្កមិត្វា ឍវំវាទេន្តិ អម្ហាកំ
អាវុសោ ធម្ម សេនាសនំ បញ្ញាបេហីតិ ។ តេ អាយស្មា
ធម្មោ មល្លបុត្តោ ឍវំ វាទេតិ កត្ថាយស្មន្តោ(៣) ឥច្ឆន្តិ
កត្ត បញ្ញាបេមីតិ ។ តេ សញ្ជិច្ច ទ្វារេ អបនិស្សន្តិ

---

១ កត្តុបិ អាយស្មន្តាតិ ទិស្សតិ ។ ២ ឱ. យេបិ តេ ។ ម. ភ.យេបិ ។ ៣ ឱ.ភ. កត្ថាយស្មន្តា ។

ជាអ្នកចំរើនឈាន ព្រះទព្វមល្លបុត្តក៏រៀបចំសេនាសនក្នុងទីជាមួយគ្នា សម្រាប់កិក្ខុចាំងឆ្ងាយនោះ ដោយគិតថា កិក្ខុអ្នកចំរើនឈានចាំងឆ្ងាយនោះ មិនបៀតបៀនគ្នាទៅវិញទៅមក កិក្ខុចាំងឆ្ងាយឯណាជាអ្នកពោលតិរច្ឆានកថា (១) ច្រើនដោយការថ្នមខ្លួន ព្រះទព្វមល្លបុត្ត ក៏រៀបចំសេនាសនជាមួយគ្នា ដើម្បីកិក្ខុចាំងឆ្ងាយនោះ ដោយគិតថា លោកដ៏មានអាយុចាំងឆ្ងាយនេះ នឹងនៅចាល់ភ្លឺដោយពោលនូវតិរច្ឆានកថានេះ កិក្ខុចាំងឆ្ងាយឯណាមកដល់កន្លងពេលដែលឆងិត ព្រះទព្វមល្លបុត្តក៏ចូលកាន់តេជោធាតុ (២) ហើយរៀបចំសេនាសនដោយពន្លឺនៃតេជោធាតុ ដើម្បីកិក្ខុចាំងឆ្ងាយនោះ ។ ជួនកាលមានកិក្ខុចាំងឆ្ងាយភ្លែងក្លាយ ហើយមកក្នុងពេលឆងិត ដោយគិតថាយើងចាំងឆ្ងាយ នឹងឃើញឥទ្ធិបាដិហារិយ៍របស់ទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ។ កិក្ខុចាំងនោះចូលទៅរកព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ហើយពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទព្វ លោកចូររៀបចំសេនាសនដើម្បីយើងចាំងឆ្ងាយ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ក៏ពោលនូវពាក្យយ៉ាងនេះនឹងកិក្ខុចាំងឆ្ងាយនោះថា លោកចាំងឆ្ងាយដ៏មានអាយុបង់បានក្នុងទីណា ខ្ញុំត្រូវរៀបចំក្នុងទីដូចម្តេច ។ កិក្ខុចាំងឆ្ងាយនោះ

---

๑ ពាក្យពោលដូចជាពាក្យតិរច្ឆាន គឺនិយាយពាក្យឥតប្រយោជន៍ ដាក់ពាក្យក្រៅធម៌វិន័យ ។

๒ ព្រះទព្វមល្លបុត្តចូលឈានក្នុងពេលនោះយកភ្លើងដាអារម្មណ៍ ឬជាកសិណ ។

អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ តិដ្ឋតូ ដេ បឭតេ សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ(๑) ចោរប្បថាតេ សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ ឥសិតិលិបស្ស កាឭសិលាយំ សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ វេភារបស្ស សត្តបណ្ណគុហាយំ សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ សីតវនេ សប្បសោណ្ឌិកបព្ភារេ សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ តោមដកន្ធកាយំ(๒) សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ តិន្ទុកកន្ធកាយំ សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ តោចតកន្ធកាយំ(๓) សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ តទោឧាភមេ សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ ជីវកម្ពវនេ សេនាសនំ បញ្ញាបេមិ អម្ហាកំ អាវុសោ ឧឭ មទ្ទកុច្ឆិស្មឹ មិគទាយេ សេនាសនំ បញ្ញាបេមីតិ ។ តេសំ អាយស្មា ឧបាលិ មលុបុត្តោ តេជោធាតុំ សមាបជ្ជិត្វា

---

๑ ឥតោ បរំ ទុព្ភញ្ញាលបនំ សព្ពត្ថ ន ទិស្សតិ ។ ๒ តោរិកូកន្តារយត្តិកត្តបិ ចោត្តរេ ទិស្សតិ។ ๓ តោតមកកន្តារយំ ។ ๓ តឭោទកន្តារយំ ។

(ខ្ញុំ) កំភ្លៀងចង្អុលទៅរកខ្លួនឯងដោយពាក្យថា ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនលើគ្នាគឺជ្រកកូដ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនដិតជ្រោះសម្រាប់ទម្លាក់ចោរ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនលើកាឡសិលានាខាងក្នុងសិគិលិ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនក្នុងសត្តបណ្ណគុហានាខាងក្នុងវេភារ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនទៀបញាកក្នុងឈ្មោះសប្បសោណ្ឌិកក្នុងវៃព្រតជាក់ (វៃព្រជាំ) ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនទៀបច្រកក្នុងឈ្មោះគោមដ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនទៀបច្រកក្នុងឈ្មោះតិន្ទុក ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនទៀបច្រកក្នុងឈ្មោះកបោត ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនក្នុងតបោទារាម ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនក្នុងជីវកម្ពវន ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ម្នាលអាវុសោទាំង លោកចូរវៀបចំសេនាសនក្នុងវៃព្រឈ្មោះមទ្ទកុច្ឆិ ជាទីឲ្យអភ័យដល់ម្រឹគ ដើម្បីយើងទាំងឡាយចុះ ។ ព្រះទ្ធម្មលប្បត្តដ៏មានអាយុ កំចូលកាន់តែជោធាតុ

อฏฺฐลิยา ฌลมาฉาย ปุรโต ปุรโต คจฺฉติ ฯ เตน
โข สมเยน อายสฺมา อานนฺโท ราชคหสฺส มลฺลปุตฺตสฺส
ปิณฺฑาย ปิณฺฑาย คจฺฉติ ฯ เตสํ อายสฺมา อานนฺโท
มลฺลปุตฺตานํ ฆรา สงฺฆาสนฺนา ปญฺญายติ อยํ มญฺเญ
ภิกฺขุ ปิณฺฑาย จรติ อยํ ภิกฺขุ ปาโมชฺโช ภิกฺขุ ทุกฺขิโต ภิกฺขุ
ปสฺสมฺภิโต ภิกฺขุ จาลิโย ภิกฺขุ ปริโกจลิโย อยํ
กตฺถนฺตเรน ภิกฺขุ สงฺฆสฺส กิจฺจกรณีเยน ภิกฺขุ
กาลา ปริสิตฺตา ภิกฺขุ กาลา อิทฺธา ผีตา ฯ เตสํ
อายสฺมา อานนฺโท มลฺลปุตฺตานํ ฆรา สงฺฆาสนฺนา ปญฺญายติ
ปุนเทว ปิณฺฑาย ปจฺจาคจฺฉติ ฯ

[๒๖๒] เตน โข ปน สมเยน เมตฺติยภุมฺมชกา
ภิกฺขู ภาคา เทนฺติ หาเปนฺติ อปฺปปุญฺญา จ ยาคุ สงฺฆสฺส
ลาภคฺคาย สงฺฆาสนานิ จ เตสํ ปาปุณาติ
ลาภคฺคาย จ ภตฺตานิ ฯ เตน โข ปน สมเยน

(ចំរើនតេជោកសិណ) ហើយមានម្រាមដៃដ៏ក្តុំរុងរឿង ដើរទៅកន្លែងខាងមុខ ។ ភិក្ខុចាំឆ្ងាយនោះក៏ដើរទៅអំពីខាងក្រោយ ។ នៃព្រះទត្តមល្លបុត្តដោយពន្លឺនោះឯង ។ ព្រះទត្តមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ រៀបចំក្រាលសេនាសនដល់ភិក្ខុចាំឆ្ងាយនោះដោយរបៀបយ៉ាងនេះគឺ នេះគ្រែ នេះតាំង នេះពូក នេះខ្នើយ នេះទីសម្រាប់ដោះទុក្ខសត្វធំ នេះទីសម្រាប់ដោះទុក្ខសត្វតូច នេះទឹកសម្រាប់ផឹក នេះទឹកសម្រាប់ប្រើប្រាស់ នេះឈើច្រត់ នេះទីតាំងសញ្ញារបស់សង្ឃ ពេលនេះត្រូវអ្នកចាំឆ្ងាយចូល ពេលនេះត្រូវអ្នកចាំឆ្ងាយចេញ ។ ព្រះទត្តមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ រៀបចំសេនាសនយ៉ាងនេះដល់ភិក្ខុចាំឆ្ងាយនោះ ហើយក៏និមន្តត្រឡប់មកវត្តវេឡុវនវិញ ។

(๒๘๒) សម័យនោះឯង មេត្តិយភិក្ខុនីឯកុម្មជក[1]ភិក្ខុចាំឆ្ងាយជាអ្នកបួសថ្មីផង មានបុណ្យតិចផង សេនាសនចាំឆ្ងាយឯណាដែលថោកទាប ជាសេនាសនរបស់សង្ឃ សេនាសនចាំឆ្ងាយនោះតែងបានមកមេត្តិយភិក្ខុនីឯកុម្មជកភិក្ខុ ចាំឆ្ងាយណាដែលថោកទាប ក៏តែងបានមកភិក្ខុចាំឆ្ងាយពីរូបនោះដែរ ។ សម័យនោះឯង មនុស្សចាំឆ្ងាយ

---

๑ មេត្តិយភិក្ខុនីឯកុម្មជកភិក្ខុចាំឆ្ងាយពីរូបនេះ ជាមេពួកមួយ ។ ភប់ចញ្ជូលក្នុងឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ប៉ុន្តែភិក្ខុពីរូបនេះជាមនុស្សរឹងត្អឹងក្បៀវក្បាជាងគេ ។

ภวตฺเตหิ มญฺญสฺสุ ฯเปฯ ปาจิตฺติยนฺติ ปาจิตฺติยนฺติ อาปตฺติสมฺภารโต[๑] ธาตุ สมฺปชฺชติ เตลมฺปิ ผุฏฺฐภาชนมฺปิ เมฺฑยกมุทฺธ-กาปิ ปน ภิกฺขุ ชานนฺโต ชานาติกาย เทติ ยถาวตฺถุ กาลาปตฺติยา ตีหิ ปาจิตฺติยาหิ ฯ เต ปฏิคฺคหิตฺวา ปิวนฺตาปิ ขาทนฺตาปิ ปาจิตฺติยนฺติ วทนฺติ ภิกฺขู ปุจฺฉนฺติ ภควนฺตเมตฺถ ภควา อาปตฺติ อนาปตฺติยา อนาปตฺติ อาปตฺติยา ฯ ปาจิตฺติยนฺติ วทนฺติ ภิกฺขู ปุจฺฉนฺติ ภควนฺตเมตฺถ ภควา อาปตฺติ อนาปตฺติยา อนาปตฺติ อาปตฺติยา ฯ เอวญฺหิ วทนฺติ ภิกฺขู ปุจฺฉนฺติ ภควนฺตเมตฺถ ภควา สปฺปิ อาปตฺติ เตลมฺปิ อาปตฺติ ผุฏฺฐภาชนมฺปิ อาปตฺติยา ฯ เมฺฑยกมุทฺธกาปิ ปน ภิกฺขู ปุจฺฉนฺติ ภควนฺตเมตฺถ ภควา น ภิกฺขเว อาปตฺติ ยถาวตฺถุ กาลาปตฺติยา ตีหิ ปาจิตฺติยาหีติ ฯ

(๒๘๗) เตน โข ปน สมเยน กลฺยาณภตฺติ-โก คหปติ สงฺฆสฺส จตุกฺกภตฺตํ เทติ ฯเปฯ ปิณฺฑปาตมฺปิ ฯ

---

๑ ฉ. ม. ปาตฺตเทสนาปาจิตฺติยาปตฺติสมฺภารโต ฯ

ក្នុងក្រែងពាជគ្រឹះ ចង់ឲ្យសប្បិផង ប្រែងផង សម្ងុតត្តវិកង្គ(១)ផង ដែល
គេតាក់តែងដើម្បីកិក្ខុតាំងឡាយជាថេរ តែមនុស្សតាំងឡាយនោះ ឲ្យចាយ
បុងអង្ករ មានទឹកដែកជាគំរប់ពីរ ដែលខ្លួនប្រាថ្នាហើយយ៉ាងណាជា
ប្រក្រតី ដល់មេត្តិយកិក្ខុនឹងកុមុជកកិក្ខុ ។ មេត្តិយកិក្ខុនឹងកុមុជកកិក្ខុ ធាន់
បង្ហាន់រួចហើយក៏សួរកិក្ខុតាំងឡាយជាថេរថា ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ
ក្នុងរោងកត្តរបស់ពួកលោក មានអ្វីខ្លះ ម្នាលអាវុសោតាំងឡាយ តែអ្វីខ្លះ
មានក្នុងរោងកត្តរបស់លោកតាំងឡាយ ។ ព្រះថេរតាំងឡាយ ពួកខ្លះ
ប្រាប់យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ក្នុងរោងយើងមានសប្បិ ក្នុងរោងយើង
មានប្រែង ក្នុងរោងយើងមានសម្ងុតត្តវិកង្គ ។ ឯមេត្តិយកិក្ខុនឹងកុមុជកកិក្ខុ
និយាយប្រាប់យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ យើងគ្មានវត្ថុអ្វីបន្តិចបន្តួចទេ
មានតែចាយបុងអង្ករនឹងទឹកដែកជាគំរប់ពីរ តាមដំណើរដែលគេប្រាថ្នាជា
ប្រក្រតីប៉ុណ្ណោះ ។

(๒๘๓) សម័យនោះឯង មានគហបតី (ម្នាក់) ឈ្មោះកលក្ខណ-
កត្តិក(២)តែងប្រគេនទិច្ចកត្ត (ក្នុងមួយថ្ងៃ) ៤ សម្រាប់ដល់ព្រះសង្ឃ ។

---

๑ ប្រែតាមសព្ទថា សម្ងុកច់បង់គួរសេដាតិនៃសាច់ដំរីក្រែលែង ។ ជាឈ្មោះសម្ងម្យ៉ាង
ដែលអ្នកមជ្ឈិមបទេសប្រើក្នុងជាន់នោះ ។ ๒ គហបតីនេះ មានបង្គាន់ឧត្តមប្រពៃ ធ្លាញ់
ពីឈរណាស់ ។

សោ កត្តុកេ សបុត្តធារេ ឧបតិដ្ឋិត្វា បរិវិសតិ ។ អញ្ញេ
ជិនេន បុដ្ឋេ អញ្ញេ សូបេន បុដ្ឋេ អញ្ញេ តេលេន
បុដ្ឋេ អញ្ញេ ខុត្តរកេន បុដ្ឋេ ។ តេន ខោ បន
សមយេន កល្យាណកត្តិកស្ស កហាបតិនោ កត្តុ
ស្សាគមាយ មេត្តិយភុម្មជកានំ កិក្ខនំ ខុទ្ទិដ្ឋំ ហោតិ ។
អថខោ កល្យាណកត្តិកោ កហាបតិ អារាមំ អគមាសិ
កេនចិទេវ ករណីយេន ។ សោ យេនាយស្មា ឧញ្ញោ
មលុបុត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ ឧញ្ញំ
មលុបុត្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ
និសិន្នំ ខោ កល្យាណកត្តិកំ កហាបតិំ អាយស្មា
ឧញ្ញោ មលុបុត្តោ ឆម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទ-
បេសិ សមុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។ អថខោ កល្យា-
ណកត្តិកោ កហាបតិ អាយស្មតា ឧញ្ញេន មលុបុត្តេន
ឆម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិ-
តោ សម្បហំសិតោ អាយស្មន្តំ ឧញ្ញំ មលុបុត្តំ ឯតទវោច
កាសុ កន្តេ អម្ហាកំ យាវ ស្សាគមាយ ភត្តំ ខុទ្ទិដ្ឋន្តិ ។
មេត្តិយភុម្មជកានំ ខោ កហាបតិ កិក្ខនំ តុម្ហាកំ យាវ

គហបតីនោះ ព្រមទាំងកូនប្រពន្ធ ចូលទៅបម្រើអង្គាស (ព្រះសង្ឃ) ក្នុងភេងកត្ត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយដទៃៗ ខ្វះស្បូរកបាយ ខ្វះស្បូរកសម្ល ខ្វះស្បូរកប្រៃ ខ្វះស្បូរកសម្លទុត្តរិកង្គ ។ សម័យនោះឯង មេត្តិយនឹងភុម្មជកភិក្ខុត្រូវវេនទទួលចង្ហាន់កងថ្ងៃស្អែករបស់គហបតីឈ្មោះកល្យាណកត្តិក ជាចង្ហាន់ដែលកត្តុទ្ទេសក[1]ភិក្ខុសំដែងឲ្យ ។ គ្រានោះ គហបតីឈ្មោះកល្យាណកត្តិក បានទៅកាន់អាវាសដោយមានកិច្ចការអ្វីមួយដែលខ្លួនត្រូវធ្វើ ។ គហបតីនោះចូលទៅរកព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ហើយអង្គុយនៅកងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ បាននិយាយពន្យល់គហបតីឈ្មោះកល្យាណកត្តិកឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យជឿជាក់ ឲ្យខ្ជឹឃ្នាត ឲ្យរីករាយព្រម ដោយពាក្យដ៏ប្រកបដោយធម៌ ។ លំដាប់នោះ គហបតីឈ្មោះកល្យាណកត្តិក កាលដែលព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ និយាយពន្យល់ឲ្យឃើញច្បាស់ ឲ្យជឿជាក់ ឲ្យខ្ជឹឃ្នាត ឲ្យរីករាយព្រម ដោយពាក្យដ៏ប្រកបដោយធម៌ (ដូច្នោះ) ពោលនូវពាក្យនេះនឹងព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កត្តុកងផ្ទះរបស់យើងកងថ្ងៃស្អែក លោកម្ចាស់បានចាត់ឲ្យលោកអង្គណា ។ ព្រះទព្វមល្លបុត្តឆ្លើយថា ម្នាលគហបតី កត្តុកងផ្ទះរបស់អ្នក

---

១ ភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតឲ្យជាអ្នកសំដែងភត្តដល់ភិក្ខុទាំងពួង ។

ส្វាតនាយ ភគ្គំ ឧទ្ទិដ្ឋន្តិ ។ អថខោ កាឡសាឡភគ្គោ តហាបតិ អនត្តមនោ អហោសិ តាទិ ហិ នាម ភាវ-តិក្ខិ អម្ហាកំ យវេ កុញ្ជិសុត្តន្តិតំ ឃរំ តច្ឆា ធាសិ អាឡាហេសិ យេ ឥមេ សេ្វ ភគ្គិតា អាគច្ឆន្តិ តេ តោដ្ឋតេ អាសនំ បញ្ញាបេត្វា តាឡាវចេតេន តិលច្ឆ-ឌុតិយេន បរិវីសាតិ ។ ឃាំ អយ្យាតិ ខោ សា ធាសិ កាឡសាឡភគ្គិតសុ តហាបតិនោ បច្ចស្សោសិ ។ អថខោ មេត្តិយភុម្មជកោ តិក្ខិ ហិយ្យោ ខោ អាវុសោ អម្ហាកំ កាឡសាឡភគ្គិតសុ តហាបតិនោ យវេ[1] ភគ្គំ ឧទ្ទិដ្ឋំ សេ្វ អម្ហេ កាឡសាឡភគ្គោ តហាបតិ សបុត្តទារោ ឧបតិដ្ឋិត្វា បរិវិសិសុតិ អញ្ញេ ឯនេន បុច្ឆិសុន្តិ អញ្ញេ សេ្វបេន បុច្ឆិសុន្តិ អញ្ញេ តេលេន បុច្ឆិសុន្តិ អញ្ញេ ឧត្តរិភង្គេន បុច្ឆិសុន្តិតិ ។ តេ តេនេវ សោមនសេ្សន ន ចិត្តរូបំ រត្តិយា សុបិំសុ ។ អថខោ មេត្តិយភុម្មជកោ តិក្ខិ បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន កាឡសាឡភគ្គិតសុ តហាបតិនោ

---

๑ ឆ ប. ជោតិកេសុ ឧទិស្សតិ ។

កាន់ថ្ងៃស្អែក អាត្មាបានចាត់ឲ្យដល់មេគ្លិយនឹងកុម្មជកកិកុំតាំងច្បាយ ។ គ្រានោះគហបតីឈ្មោះកល្យាណកត្តិកក៏មានសេចក្តីអាក់អន់ចិត្ត ដោយគិតថា ចុះហេតុអ្វីបានជាកិកុំអាក្រក់តាំងច្បាយ នឹងត្រូវឆាន់បង្ហាន់កងផ្លុះយើងដែរ (លុះគិតដូច្នេះហើយ) ក៏ទៅផ្លុះបង្អាប់ថាសីថា នែហាង ស្អែកត្រូវពួកលោកណាមកទទួលបង្ហាន់ ហាងឯងចូរក្រាលអាសនកងជង្រែក ហើយអង្គាសលោកតាំងនោះដោយបាយចុងអង្ករមានទឹកជ្រលក់ជាគំរប់ពីរចុះ ។ ខ្ញុំស្រីនោះ ទទួលស្តាប់ពាក្យគហបតីឈ្មោះកល្យាណកត្តិកដោយពាក្យថា + ៦ាះ អ្នកម្ចាស់ ។ កាលនោះមេគ្លិយកិកុនឹងកុម្មជកកិកុំតាំងច្បាយគិតគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ បង្ហាន់កងផ្លុះគហបតីឈ្មោះកល្យាណកត្តិក សង្ឃបានសំដែងឡើងដល់យើងតាំងច្បាយ អំពីថ្ងៃម្សិលមិញហើយ លោព្រឹកស្អែកគហបតីឈ្មោះកល្យាណកត្តិកព្រមតាំងកូនប្រពន្ធ នឹងចូលមកជិតបម្រើបម្រាស់អង្គាសយើង កិកុំតាំងច្បាយដទៃៗខ្លះនឹងសួរភេកថ្វាយ ខ្លះនឹងសួរភេកសម្ល ខ្លះនឹងសួរភេកប្រៃ ខ្លះនឹងសួរភេកសម្លឧត្តរិកង្គ ។ ដោយសេចក្តីសោមនស្សនោះឯង មេគ្លិយកិកុនឹងកុម្មជកកិកុនោះ ទុកជាចង់ដេកយ៉ាងណាក៏ដេកមិនលក់អស់មួយយប់ ។ គ្រានោះ មេគ្លិយកិកុនឹងកុម្មជកកិកុំព្រឹកឡើងក៏ស្លៀកដណ្តប់ហើយទ្រង់បាត្រនឹងចីវរចូលទៅកាន់គេលំនៅ

ฉิวสนฺเ เตนุปสงฺกมึสุ ฯ อทฺทสา โข สา
ทาสี เมตฺติยภุมฺมชเก ภิกฺขู ทูรโตว อาคจฺฉนฺเ ทิสฺวาน
เกาฏฺเก อาสนฺเ ปญฺญาเปตฺวา เมตฺติยภุมฺมชเก ภิกฺขู
ปาทธาเว ฉิสีเ ปเ ภเนฺเ ฯ อถโข เมตฺติยภุมฺมชกา ภิกฺขู
ภิกฺขู เ ปาทธาเวหิ ฉิสฺสมาเ ขโ ม ตาว ภทฺทเ สิกฺขา
ปวิสฺสเ ยถา มยิ เกาฏฺเก ฉิสีเ นิยามิยามาเ(๑) ฯ
อถโข สา ทาสี กาฬาชเกเ ตินฺเ ปิณฺฑปาเ ขุป-
ปเ กุญฺเ ปเ ภเนฺเ ฯ มยิ โข ภคินิ ฉิจฺฉภตฺเกาเ ฯ
ชานามิ อยฺยา ฉิจฺฉภตฺเกาเ อปิจาหิ ปาเ ยฺยา ว
ปาปเ เนว ปาเ ยฺยา อาณาเ ยเ ฉ เส ภตฺเกา อาคจฺฉนฺเ เต
เกาฏฺเก อาสนฺเ ปญฺญาเปตฺวา กาฬาชเกเ ตินฺเ ปิณฺฑ-
ปาเ ยเ ปริวิสาเ กุญฺเ ปเ ภเนฺเ ฯ อถโข เมตฺติยภุมฺ-
ชกา ภิกฺขู เอวมาหสุ ยฺยา โข อายสฺมา ปกลฺยาณภตฺเกา
ปาปเ อาปมฺ อปฺปมาสิ ธมฺมสฺส มญฺญมฺปเ สนฺเ

๑ สพฺพตฺถ ปิสีปาเยฺยามาเ ทิสฺสเ ฯ

តេរសកណ្ឌ សង្ឃាទិសេសទី ៨ ឆំទានមេត្តិយភុម្មជកភិក្ខុ

របស់គហបតីឈ្មោះកលាណកត្តិក ។ ខ្ញុំស្រីនោះបានឃើញមេត្តិយភិក្ខុនឹងភុម្មជកភិក្ខុតាំងពីនិមន្តមកពីបម្ងាយ លុះឃើញហើយក៏ក្រាលអាសនកន្លែងជូនក្រែក ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងមេត្តិយភុម្មជកភិក្ខុ (តាំងពីរបូ) ថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកតាំងឡាយគង់ (កន្លែងនេះ) ចុះ ។ កាលនោះ មេត្តិយភិក្ខុនឹងភុម្មជកភិក្ខុ មានសេចក្តីត្រិះរិះថា ប្រហែលជាចង្ហានមិនទាន់ឆ្អិនទេដឹង បានជាគេឲ្យយើងអង្គុយកន្លែងជូនក្រែក(នេះ)។ ខ្ញុំស្រីនោះក៏លើកបាយចុងអង្ករជាគំរប់ពីរមុខនឹងទឹកដែក ហើយនិយាយនឹងមេត្តិយភិក្ខុនឹងភុម្មជកភិក្ខុកន្លែងនោះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន សូមលោកតាំងឡាយឆាន់ចុះ។ មេត្តិយភិក្ខុនឹងភុម្មជកភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី យើងតាំងឡាយសុទ្ធតែជាអ្នកត្រូវវេនបានទិច្ចកត្ត ។ ខ្ញុំស្រីនោះឆ្លើយថា ខ្ញុំព្រះករុណាដឹងថា លោកម្ចាស់តាំងឡាយជាអ្នកត្រូវវេនបានទិច្ចកត្តហើយ តែថាម្សិលមិញ គហបតីបង្គាប់ខ្ញុំព្រះករុណាថា នែហង លោកតាំងឡាយឯណាត្រូវការដោយចង្ហាន់និមន្តមកកន្លែងថ្ងៃស្អែក ហង៎ឯងចូរក្រាលអាសនកន្លែងជូនក្រែកចុះ ហើយអង្គាសលោកតាំងនោះ ដោយបាយចុងអង្ករជាគំរប់ពីរមុខនឹងទឹកដែក (ហេតុនោះ) បពិត្រលោកដ៏ចំរើនតាំងឡាយ សូមលោកឆាន់ចុះ ។ លំដាប់នោះមេត្តិយភិក្ខុនឹងភុម្មជកភិក្ខុគិតគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ កាលពីថ្ងៃម្សិលគហបតីឈ្មោះកលាណកត្តិក បានទៅកាន់សំណាក់ព្រះឧត្តមលូបុត្ត

ឯស្សុំសយំ ខោ មយំ ឧព្ភេន មល្លបុត្តេន ភគវាតំយេវ សត្ថុកេ បរិកិន្ទាតិ ។ តេ តេនេវ ឧបោមនស្សេន ន ចិរស្សេវ កុញ្ចិសុ ។ អថខោ មេត្តិយភុម្មជកា ភិក្ខូ បញ្ចភត្តំ បិណ្ឌចារតម្បដិក្កន្តា អារាមំ គន្ត្វា បត្តចីវរំ បដិសាមេត្វា ពហារាមភោជនភេ សជ្ជាដិបល្លត្តិការយ ឯសីនិសុ តុណ្ហីភូតា មង្កុភូតា បត្តក្ខន្ធា អធោមុខា បជ្ឈាយន្តា អប្បដិភាណា ។

(๒๘๘) អថខោ មេត្តិយា ភិក្ខុនី យេន មេត្តិយភុម្ម-ជកា ភិក្ខូ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មេត្តិយភុម្មជកេ ភិក្ខូ ឯតទវោច វន្ទាមិ អយ្យាតិ ។ ឯវំ វុត្តេ មេត្តិយ-ភុម្មជកា ភិក្ខូ នាលបិំសុ ។ ទុតិយម្បិ ខោ ។បេ។ តតិយម្បិ ខោ មេត្តិយា ភិក្ខុនី មេត្តិយភុម្មជកេ ភិក្ខូ ឯតទវោច វន្ទាមិ អយ្យាតិ ។ តតិយម្បិ ខោ មេត្តិយភុ-ម្មជកា ភិក្ខូ នាលបិំសុ ។ ក្បាហំ អយ្យានំ អបរជ្ឈាមិ កិស្ស មំ អយ្យា នាលបន្តីតិ ។ តថា ហិ បន តុំ ភគិនិ អម្ហេ ឧព្ភេន មល្លបុត្តេន វិហេឋិយមានេ អជ្ឈុបេក្ខសីតិ ។

ឯអាគមរយៈដ៏ ប្រាកដជាទូមល្អបុគ្គញ្ជុះញ្ជួងក្នុងសំណាក់នៃគហបតីនោះ
ហើយ ។ មេត្តិយភិក្ខុនីឆ្នាំកុមារភិក្ខុទាំងនោះក៏ធាន់ចង្ហាន់ដ៏សមគួរដល់ចិត្ត
មិនបាន ព្រោះតែសេចក្តីទោមនស្សនោះឯង ។ មេត្តិយភិក្ខុនីឆ្នាំកុមារភិក្ខុ
ធាន់ចង្ហាន់រួចហើយ ត្រឡប់ទៅអាគមក្នុងពេលនោះ ក៏រៀបទុកជាក់ច្បាស់ត្រ
ឆ្នាំចីវរហើយអង្គុយវិបស្សនាដ៏ ខាងក្រៅខ្ងោងទ្វារវត្តវេឡុវនអង្គុយស្ងៀម
មានសេចក្តីអឿនអន់ ខុនកសំយុងមុខចុះជ្រប់ឥតមាននិយាយពីអ្វីសោះ ។

(๒๔๔) គ្រានោះ មេត្តិយភិក្ខុនីចូលទៅកមេត្តិយភិក្ខុនីឆ្នាំកុមារភិក
ភិក្ខុ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏និយាយពាក្យនេះនឹងមេត្តិយកុមារភិក្ខុថា
បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ ខ្ញុំម្ចាស់សូមថ្វាយបង្គំ ។ កាលបើមេត្តិយា-
ភិក្ខុនី និយាយយ៉ាងនេះហើយ មេត្តិយភិក្ខុនីឆ្នាំកុមារភិក្ខុមិននិយាយតបត
សោះឡើយ ។ មេត្តិយភិក្ខុនីបាននិយាយពាក្យនេះនឹងមេត្តិយកុមារភិក្ខុ
ជាគំរប់ពីរដង ។ បេ ។ ជាគំរប់បីដងថា បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ ខ្ញុ
ម្ចាស់សូមថ្វាយបង្គំ ។ មេត្តិយភិក្ខុនីឆ្នាំកុមារភិក្ខុមិននិយាយតជាគំរប់បីដង
ដែរ ។ ទើបមេត្តិយភិក្ខុនីសួរថា ខ្ញុំម្ចាស់បានប្រទូស្តដល់លោកម្ចាស់ពាល
អង្គដូចម្តេចខ្លះ បានជាលោកម្ចាស់ពាល់អង្គមិននិយាយនឹងខ្ញុំម្ចាស់ ។ មេត្តិយ-
ភិក្ខុនីឆ្នាំកុមារភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី បានជាយើងមិននិយាយនឹងនាង
ព្រោះយើងទូមល្អបុគ្គគេបៀតបៀន ហើយនាងឯងឆ្លើព្រងើយកន្តើយ ។

ភិក្ខាហំ អយ្យា ភគវោមីតិ ។ សចេ ខោ ត្វំ ភគិនិ
ឥច្ឆេយ្យាសិ អដ្ឋវា ភគវា ឧត្តរិំ មល្លបុត្តំ ឆាសា-
បេយ្យាតិ ។ ភិក្ខាហំ អយ្យា ភគវោមិ កិំ មយា
សក្កា ភាគុន្តិ ។ ឯហិ ត្វំ ភគិនិ យេន ភគវា
តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ ឯវំ វទេហិ ឥមំ
ភន្តេ ឧត្តរិំ ឧទ្ទិដ្ឋំ ឧទ្ទេសំ យាយំ ភន្តេ ទិសា អភយា
អនីតិកា អនុបទ្ទវា សាយំ ទិសា សភយា សឱតិកា
សឧបទ្ទវា យតោ ឧភតំ តតោ បភតំ ពុទ្ធកំ មញ្ញេ
អាទិត្តំ អយ្យេនម្ហិ ឧញ្ញេន មល្លបុត្តេន ទូសិតាតិ ។ ឯវំ
អយ្យាតិ ខោ មេត្តិយា ភិក្ខុនី មេត្តិយភុម្មកានំ
ភិក្ខូនំ បដិស្សុត្វា យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧប-
សង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ

មេត្តិយាភិក្ខុនីសួរថា (បើដូច្នោះ) លោកម្ចាស់ឲ្យខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច ។ មេត្តិយភិក្ខុនីឯកុម្មជកភិក្ខុនីឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី បើនាងចង់ឲ្យព្រះដ៏មានព្រះភាគធ្វើឲ្យទព្វមល្លបុត្តវិនាស (នោះ) ព្រះដ៏មានព្រះភាគនឹងធ្វើទព្វមល្លបុត្តឲ្យវិនាសក្នុងថ្ងៃនេះពុំខាន ។ មេត្តិយាភិក្ខុនីសួរថា ចុះលោកម្ចាស់រាល់អង្គឲ្យខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច ខ្ញុំអាចធ្វើម្តេច ។ មេត្តិយភិក្ខុនីឯកុម្មជកភិក្ខុនីឆ្លើយថា ម្នាលប្អូនស្រី ចូរនាងមក ចូរនាងចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅគាល់ហើយ ចូរនាងក្រាបទូលពាក្យយ៉ាងនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការនេះមិនមែនជាការបិទបាំង មិនមែនជាការសមគួរសោះឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ទិសណាដែលមិនមានភ័យ មិនមានចង្រៃ មិនមានឧបទ្រព ទិសនោះត្រឡប់ជាប្រកបដោយភ័យ ប្រកបដោយចង្រៃ ប្រកបដោយឧបទ្រពវិញ ទីកន្លែងណាដែលមិនធ្លាប់មានខ្យល់ ទីកន្លែងនោះត្រឡប់ជាមានខ្យល់ទៅវិញ ដូចជាទឹកធ្លាប់ត្រជាក់ជ្រៃជាក្តៅ ឥឡូវព្រះទព្វមល្លបុត្តជាម្ចាស់លោកប្រទូស្ត[1] នឹងខ្ញុំម្ចាស់ហើយ ។ មេត្តិយាភិក្ខុនីទទួលស្តាប់ពាក្យមេត្តិយភិក្ខុនីឯកុម្មជកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា យ៉ាងហ្នឹងហើយលោកម្ចាស់ រួចហើយចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ

---

๑ ជាពាក្យបញ្ជៀស សំដៅសេចក្តីថាសេពមេថុន ។

ฬกมฺปิ ปิตา เม สมาโน กิกฺขนี กตวนฺตุ ฬตนเกย
ฬนิ กเณ ณปฺปฏิรูปิ ยายิ กเณ ธิสา อกยา
อนีติกา อนุปนฺนกา สายิ ธิสา สกยา สงฺฆติกา
สอุปนฺนกา ยเถา ลิกตำ ตเถา ปกตำ อุธกำ มญฺเญ
อาธิตฺตำ อเยฺยนฺติ ธาตุน มลฺปุตฺตน ตุสิตาติ ฯ

(๒๖๕) อถเข กกกา ฬตสฺมิ ลิกาเล ฬตสฺมิ
ปกรณเ กิกฺขสงฺฆำ สนฺนิปาตาเปตฺวา อายสฺมนฺตำ ธมฺมำ
มลฺปุตฺตำ ปฏิปุจฺฉิ สาสิ ตุมฺ ธตุ ฬาปุปิ กตฺวา
ยถายิ กิกฺขนี อาปาตาติ ฯ ยถา มิ กเณ กกกา
ชานาตีติ ฯ ทุติยมฺปิ เข กกกา ฯ เป ฯ ตติยมฺปิ
เข กกกา อายสฺมนฺตำ ธมฺมำ มลฺปุตฺตำ ฬตนเกย
สาสิ ตุมฺ ธตุ ฬาปุปิ กตฺวา ยถายิ กิกฺขนี
อาปาตาติ ฯ ยถา มิ กเณ กกกา ชานาตีติ ฯ

ហើយស្ថិតនៅកន្លែងដ៏សមគួរ ។ មេត្តិយាភិក្ខុនីលុះស្ថិតនៅកន្លែងដ៏សមគួរ ហើយ ក៏ក្រាបទូលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការនេះមិនមែនជាការបិទបាំង មិនមែនជាការសមគួរសោះឡើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន **ទិសណាដែលមិនធ្លាប់មានភ័យ មិនមានចង្កៀង មិនមានឧបទ្រព** ទិសនោះត្រឡប់ជាប្រកបដោយភ័យ ប្រកបដោយចង្កៀង ប្រកបដោយឧបទ្រពវិញ ទីកន្លែងណាដែលមិនធ្លាប់មានខ្យល់ ទីកន្លែងនោះត្រឡប់ជាមានខ្យល់ទៅវិញ ដូចជាទីកន្លែងធ្លាប់ត្រជាក់ប្រែជាក្តៅ ឥឡូវព្រះទត្តមល្លបុត្តជាម្ចាស់លោកប្រទូស្តនឹងខ្ញុំព្រះអង្គហើយ ។

(๒๔๙) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ហាក់ព្រះទត្តមល្លបុត្តដ៏មានអាយុក្នុងពេលនោះថា ម្នាលទត្ត: អ្នកវលឹកឃើញឬទេ នាងភិក្ខុនីនេះថាយ៉ាងណា អ្នកឯងបានធ្វើយ៉ាងនោះមែនឬទេ ។ ព្រះទត្តមល្លបុត្តក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជាបន្ទូវខ្ញុំព្រះអង្គដោយពិតហើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានបន្ទូលសួរព្រះទត្តមល្លបុត្តដ៏មានអាយុជាគំរប់ពីរដង ។ បេ ។ ជាគំរប់បីដងថា ម្នាលទត្ត: អ្នកវលឹកឃើញឬទេ នាងភិក្ខុនីនេះថាយ៉ាងណា អ្នកឯងបានធ្វើយ៉ាងនោះមែនឬទេ ។ ព្រះទត្តមល្លបុត្តក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស

ន ខោ ឥត្ថ ឥត្ថា ឯវំ ឯត្ថេវេត្តំ សចេ តយា កតំ
កតន្តំ វេទេមិ សចេ តយា អកតំ អកតន្តំ វេទេ-
មីតិ ។ យតោហំ ភគ្គេ ជាតោ ជាតិជាជាមិ សុបិ-
ឧន្តេឧបិ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវិតា បតេវ ជាតភេតិ ។
អថខោ ភគវា តិក្ខ្ត្តុំ អាមន្តេសិ តេនហិ តិក្ខ្ត្តុំ មេត្តិយំ
តិក្ខ្ត្តុំ ជាសេថ ឥមេ ច តិក្ខ្ត្តុ អនុយុញ្ជថាតិ ។ ឥទំ
វត្វា ភគវា ឧដ្ឋាយាសនា វិហារំ បាវិសិ ។ អថខោ តេ
តិក្ខ្ត្តុ មេត្តិយំ តិក្ខ្ត្តុំ ជាសេសុំ ។ អថខោ មេត្តិយភុម្ម-
ជកា តិក្ខ្ត្តុ តេ តិក្ខ្ត្តុ ឯតទវោចុំ មា អាវុសោ មេត្តិយំ
តិក្ខ្ត្តុំ ជាសេថ ន សា តិញ្ចិ អបរជ្ឈតិ អម្ហេហិ សា
ឧស្សាហិតា ភិក្ខុនេហិ អនត្ថមនេហិ បាវជាធិប្បាយេ-
ហីតិ ។ តេ បន តុម្ហេ អាវុសោ អាយស្មន្តំ ឧទ្ទិ មល្លបុត្តំ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបនូវខ្ញុំព្រះអង្គដោយពិតហើយ ។ ព្រះបរមគ្រូ
គ្រាស់ថា ម្នាលទព្វៈ អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ មិនពោលបណ្តោះបណ្តែងយ៉ាង
នេះទេ បើអំពើដែលអ្នកបានធ្វើហើយ អ្នកចូរប្រាប់ថា ខ្ញុំធ្វើហើយ បើ
អំពើដែលអ្នកមិនបានធ្វើទេ អ្នកចូរប្រាប់ថា ខ្ញុំមិនបានធ្វើទេ ។ ព្រះទព្វ-
មល្លបុត្តក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គតាំងពីដួចកើតមក
សូម្បីតែយល់សប្តិសេពមេថុនធម្មក៏មិនដែលស្គាល់សោះឡើយ ទើបប្រាប់
ពោលទៅថ្លូដល់ការលឹក (នោះ)។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគ្រាស់
ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកហើយទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើ
ដូច្នោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរឲ្យមេត្តិយាភិក្ខុនីសឹកចេញ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំង
ឡាយចូរសាកសួរភិក្ខុទាំងឡាយនេះមើល ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់
គ្រាស់ដូច្នេះហើយ ក៏ក្រោកចាកអាសនៈចូលទៅកាន់វិហារវិញ ។ ភិក្ខុទាំង
ឡាយនោះក៏ឲ្យមេត្តិយាភិក្ខុនីសឹកក្នុងពេលនោះ ។ ទើបមេត្តិយភិក្ខុនីឯកុម-
ជកភិក្ខុនិយាយពាក្យនេះនឹងភិក្ខុទាំងឡាយនោះថា ម្នាលអាវុសោ ចូរលោក
កុំផ្តែរមេត្តិយាភិក្ខុនី ។ នោះ ឥតមានកំហុសសោះទេ (ហេតុដើមមកពី)
យើងខ្ញុំមិនសប្បាយចិត្ត (យើង) បង្ខំឲ្យទព្វមល្លបុត្តឃ្លាតចាកសមណភេទ
ទើបឲ្យមេត្តិយាភិក្ខុនីនោះប្រឹងប្រែងឡើង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយសួរថា ម្នាល
អាវុសោ អ្នកហ៊ានចោទព្រះទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុ ដោយអាបត្តិបារាជិក

អម្ចលកោឧ ចាឧដ្ឋកោឧ ឧម្ចេឧ អនុទ្ទំសេថាតិ ។
ឯវមាវុសោតិ ។ យេ តេ កិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។
តេ ឆដ្ឋាយន្តិ ទិយន្តិ វិចារេន្តិ កេចិ ហិ ឯាឧ
មេត្តិយភុម្ចឧកា កិក្ខូ អាយស្មន្តំ ឧពិំ ឧល្លុម្បន្តំ
អម្ចលកោឧ ចាឧដ្ឋកោឧ ឧម្ចេឧ អនុទ្ទំសេស្សន្តីតិ ។
អថខោ តេ កិក្ខូ កតវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បការណេ
កិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា មេត្តិយភុម្ចឧកេ កិក្ខូ
បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ តុម្ហេ កិក្ខូ ឧពិំ ឧល្លុម្បន្តំ
អម្ចលកោឧ ចាឧដ្ឋកោឧ ឧម្ចេឧ អនុទ្ទំសេថាតិ ។
សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ តុច្ឆោ ភគវា កេចិ ហិ
ឯាឧ តុម្ហេ មោឃបុរិសា ឧពិំ ឧល្លុម្បន្តំ អម្ចលកោឧ
ចាឧដ្ឋកោឧ ឧម្ចេឧ អនុទ្ទំសេស្សថ នេតំ មោឃបុរិសា
អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បឧ កិក្ខូនំ
សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បឧ កិក្ខុ កិក្ខុំ ទុដ្ឋោ

មិនមានមូល(๑)ឬ ។ មេត្តិយភិក្ខុនីឆ័កុម្មដភភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ យ៉ាងហ្នឹងមែនហើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស និន្ទា តិះដៀលថា ចុះហេតុអ្វីបានជាមេត្តិយភិក្ខុនីឆ័កុម្មដភភិក្ខុ ចោទព្រះខីណាសវបុគ្គលដ៏មានអាយុ ដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល(ដូច្នោះ) ។ ទើបភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរចំពោះមេត្តិយភិក្ខុនីឆ័កុម្មដភភិក្ខុនីថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា អ្នកទាំងឡាយចោទខីណាសវបុគ្គលដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល ពិតមែនឬ ។ មេត្តិយភិក្ខុនីឆ័កុម្មដភភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដំណើរនោះពិតមែន ។ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ ចុះហេតុអ្វីបានជា អ្នកទាំងឡាយ ចោទខីណាសវបុគ្គលដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល (ដូច្នោះ) ម្នាលមោឃបុរសទាំងឡាយ ហេតុនេះមិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លានោះទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយត្រូវសំវាសទ្វើនទូវិសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុណាមួយ មានសេចក្តីក្រែងចិត្តប្រទូស្ត មានចិត្តអាក់អន់

---

๑ មិនបានឃើញ ឬមិនបានឮ ឬកំណត់មានរង្កៀសឡើយ ។

ឧោសោ អប្បតីតោ អមូលកេន ចាភដិកេន ឆឌ្ឌេន អនុទ្ធំសេយ្យ អបេ្បាដាម ំ ឥមម្ហា ព្រហ្មចរិយា ចាវេយ្យន្តិ តតោ អបរេន សមយេន សមនុក្កាហិយមានោ វា អសមនុក្កាហិយមានោ វា អមូលកញ្ហេវ តំ អធិករណំ ហោតិ កិក្ខុ ច ឧោសំ បតិដ្ឋាតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(๒๔๖) យោ បនាតិ យោ យាទិសោ ។ បេ ។ កិក្ខូតិ ។ បេ ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតោ កិក្ខូតិ ។ កិក្ខុន្តិ អញ្ញំ កិក្ខុំ ។ ទុដ្ឋោ ឧោសោតិ កុបិតោ អនត្តមនោ អនភិរទ្ធោ អាហតចិត្តោ ខិលជាតោ ។ អប្បតីតោតិ តេន ច កោបេន តេន ច ឧោសេន តាយ ច អនត្តមនតាយ តាយ ច អនភិរទ្ធិយា អប្បតីតោ ហោតិ ។ អមូលកំ នាម អធិដ្ឋ អសុតំ អបរិសុទ្ធំ ។ ចាភដិកេន ឆឌ្ឌេតិ ចតុន្នំ អញ្ញតរេន ។ អនុទ្ធំសេយ្យាតិ ឧោទេតិ វា ឧោធាបេតិ វា ។ អបេ្បាដាម ំ ឥមម្ហា ព្រហ្មចរិយា ចាវេយ្យន្តិ កិក្ខុភាវា ចាវេយ្យំ សមណធម្មា ចាវេយ្យំ សីលក្ខន្ធា ចាវេយ្យំ តឧោកុណា ចាវេយ្យំ ។

ចោទកិក្ខុផង់គ្នាដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូលដោយបំណងថា អញ
ត្រូវធ្វើដូចម្តេចឲ្យកិក្ខុនោះឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌[1]នេះបាន លុះសម័យ
ខាងក្រោយតពីនោះមក ទោះគេសាកសួរក្តី គេមិនសាកសួរក្តី អធិករណ៍
នោះច្បាកដជាគ្មានមូល កិក្ខុអកចោទនោះតំប្តេជ្ញាទោស (ដោយខ្លួនឯង)
ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(๒๔๖) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុណាមួយ មានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទខាង
ដើមរួចហើយ ។ ត្រង់ពាក្យថា មានសេចក្តីក្រោធប្រទុស្ត អធិប្បាយថា ខឹង
អន់ចិត្ត មិនត្រេកអរ មានចិត្តគឺទោសខ្លាំងខ្លប់ មានចិត្តចង្អៀតចង្អល់ ។
ត្រង់ពាក្យថា មានចិត្តអាក់អន់ គឺមានចិត្តមិនរីករាយ ព្រោះសេចក្តីខឹង
នោះផង ព្រោះទោសនោះផង ព្រោះសេចក្តីអន់ចិត្តនោះផង ព្រោះសេចក្តី
មិនត្រេកអរនោះផង ។ ដែលហៅថាមិនមានមូល គឺមិនឃើញ មិនឮ
មិនរង្កៀស ។ ត្រង់ពាក្យថា ដោយអាបត្តិបារាជិក គឺបណ្តាអាបត្តិបារាជិក
ទាំង ๔ អាបត្តិបារាជិកណាមួយ ។ ត្រង់ពាក្យថា ចោទ គឺចោទខ្លួនឯងក្តី
ឲ្យអ្នកដទៃចោទក្តី ។ ពាក្យថា អញត្រូវធ្វើដូចម្តេច ឲ្យកិក្ខុនោះឃ្លាតចាក
ព្រហ្មចរិយធម៌នេះបាន អធិប្បាយថា អញគប្បីឲ្យកិក្ខុនោះឃ្លាតចាកកិក្ខុ
ភាព ឃ្លាតចាកសមណធម៌ ឃ្លាតចាកកង់សីល ឃ្លាតចាកតបោគុណ[2] ។

---

๑ សាសនព្រហ្មចរិយ ។ ๒ ក្នុងអភិធានប្បទីបិកាសូចិ មានវិគ្រោះថា "គុណធម៌ជា
គ្រឿងជុំគក់លេសឲ្យរឹងស្លូតទៅ" ។

(๒๔๗) ตตฺถ อปเรน สมเยนาติ ยสฺมึ ขเณ อนุทฺธุมาตาทีนิ ปาตุภูตานิ ตสฺมึ ขเณ มุหุตฺตาทีสุ วตฺตติ ฯ สมนฺตปาสาทิกายมาโน ปนาติ เยน วตฺถุนา อนุทฺธุมาตาทีนิ ปาตุภูตานิ ตสฺมึ วตฺถุสฺมึ สมนฺตปาสาทิกายมาโน ปน ฯ อสมนฺตปาสาทิกายมาโน ปนาติ น เกนจิ วุตฺตมาโน ฯ

(๒๔๘) อธิกรณานีติ จตฺตาริ อธิกรณานิ วิวาทาธิกรณานิ อนุวาทาธิกรณานิ อาปตฺตาธิกรณานิ กิจฺจาธิกรณานิ ฯ

(๒๔๙) กิกฺกา จ นามาติ ปาติฏฺฐานิกา ตุฏฺฐกิ มยา กณิโต มุสา มยา กณิตนฺติ อกฺขนฺติ มยา กณิตนฺติ อชานนฺตสฺส มยา กณิตนฺติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ เป ฯ เตนปิ วุตฺตนฺติ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ

(๒๕๐) อทิฏฺฐสฺส หีติ ปาฏิเทสนียสฺส ธมฺมสฺส อาปชฺชนฺตสฺส ตาวเทว ปาฏิเทสนียา ปาปุณาตีติ ทิฏฺฐสฺส มยา ปาฏิเทสนียสฺส ธมฺมสฺส อาปชฺชนฺตสฺส อสฺสุมณาติ อสกฺขิปุตฺติยาติ ตสฺส ภิกฺขุโน สนฺติเก ปาฏิเทสนียา ปาปุณาตีติ สนฺติเก ปาฏิเทสนียสฺส ฯ

(๒๔๗) ត្រង់ពាក្យថា លុះសម័យខាងក្រោយតទៅនោះមក សេចក្តីថា (រូបកិក្ខុនោះ) ចោទគេកន្លងខណៈណា កន្លងខណៈនោះ ស្រេចគ្រានោះពេលនោះកន្លងទៅ ។ ត្រង់ពាក្យថា ទោះគេសាកសួរក្តី សេចក្តីថា (រូបកិក្ខុនោះ) គេចោទដោយវត្ថុណា គេសាកសួរកន្លងវត្ថុនោះក្តី ។ ត្រង់ពាក្យថា គេមិនសាកសួរក្តី សេចក្តីថា ឥតមានអ្នកណាមួយសាកសួរ ។

(๒๔๘) ដែលហៅថា អធិករណៈ ។ នោះមាន ๔ យ៉ាងគឺ វិវាទាធិករណ ๑ អនុវាទាធិករណៈ๑ អាបត្តាធិករណៈ๑ កិច្চាធិករណៈ๑ ។

(๒๔๙) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុអ្នកចោទនោះគំរប្តូរចោទ (ដោយខ្លួនឯង) សេចក្តីថា អញពោលពាក្យទទេ អញពោលពាក្យព្រៃផឹង អញពោលពាក្យមិនពិត អញមិនដឹងហើយពោល ។ ត្រង់ពាក្យថា អាបត្តិសង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយកន្លងសង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទទី๑រួចហើយ ។

(๒๕๐) កិក្ខុកាលត្រូវអាបត្តិជាពាដិក តែកិក្ខុអ្នកចោទនោះមិនឃើញទេ បើកិក្ខុអ្នកចោទនោះ ចោទកិក្ខុនោះថា ខ្ញុំបានឃើញអ្នកឯងត្រូវអាបត្តិជាពាដិកហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ មិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តទេ ឧបោសថកម្មក្តី បវារណាកម្មក្តី សង្ឃកម្មក្តី ជាមួយនឹងអ្នកឯងគ្មានទេ (កិក្ខុចោទដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស

อสุตสฺส โหตีติ จาตุมหาภูติกํ ฉฏฺฐิ อชฺฌตฺตายตนปฏิลาภสฺส ปจฺจโย โหตีติ สุตา ปญฺญา จาตุมหาภูติกานํ ฉนฺนิ อชฺฌตฺตายตนานิ ปฏิลภติ ปฏิลภนฺตสฺส อสุตา ปญฺญา จาตุมหาภูติกานํ ฉนฺนิ อชฺฌตฺตายตนานิ ปฏิลาภสฺส ปจฺจโย โหตีติ อสุตสฺส โหตีติ จาตุมหาภูติกานิ ฉนฺนิ อชฺฌตฺตายตนานิ ปฏิลภติ ปฏิลภนฺตสฺส อสุตา ปญฺญา จาตุมหาภูติกานิ

គ្រប់ ๆ មាត់ ๆ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជាពិតហើយ តែកិក្ខុអ្នកចោទនោះមិនបានឮ បើកិក្ខុអ្នកចោទ ចោទកិក្ខុនោះថា ខ្ញុំបានឮថាអ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជាពិតហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ មិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តទេ ឧបោសថកម្មក្តី បវារណាកម្មក្តី សង្ឃកម្មក្តី ជាមួយនឹងអ្នកឯងគ្មានទេ (កិក្ខុចោទដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ๆ មាត់ ๆ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជាពិតហើយ តែកិក្ខុអ្នកចោទនោះមិនមានសេចក្តីរង្កៀស បើកិក្ខុអ្នកចោទ ចោទកិក្ខុនោះថា ខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជាពិតហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ មិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តទេ ឧបោសថកម្មក្តី បវារណាកម្មក្តី សង្ឃកម្មក្តី ជាមួយនឹងអ្នកឯងគ្មានទេ (កិក្ខុចោទដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ๆ មាត់ ๆ

(๒๕๑) កិក្ខុកាលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជាពិត តែកិក្ខុអ្នកចោទនោះមិនឃើញ បើ (កិក្ខុអ្នកចោទនោះ) ចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជាពិតហើយ ខ្ញុំបានឃើញហើយផង បានឮផង ๆ បេ ๆ (កិក្ខុចោទដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ๆ មាត់ ๆ កិក្ខុកាលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជាពិត តែកិក្ខុអ្នកចោទនោះមិនឃើញ បើ (កិក្ខុអ្នកចោទនោះ) ចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជាពិតហើយ ខ្ញុំបានឃើញហើយផង

ปริสฏฺฐาโต จ จาวนาธิกานิ ฉมฺมึ อฑฺฒาปนฺนานิ อสฺสุมฺ-
ฬานิ ฯเปฯ อาปตฺติ ภิกฺขาย ภิกฺขาย สงฺฆาทิ-
เสสสฺส ฯ อนิฏฺฐสฺส โหติ จาวนาธิกานิ ฉมฺมึ
อฑฺฒาปนฺนานิ ตญฺเจ เจเทติ นิฏฺฐา มยา สุตา
จ ปริสฏฺฐาโต จ จาวนาธิกานิ ฉมฺมึ อฑฺฒาปนฺนานิ
ฯเปฯ อาปตฺติ ภิกฺขาย ภิกฺขาย สงฺฆาทิเส-
สสฺส ฯ อสุตสฺส โหติ จาวนาธิกานิ ฉมฺมึ อฑฺฒา-
ปนฺนานิ ตญฺเจ เจเทติ สุตา มยา ปริสฏฺฐาโต
จ จาวนาธิกานิ ฉมฺมึ อฑฺฒาปนฺนานิ ฯเปฯ อาปตฺติ
ภิกฺขาย ภิกฺขาย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อสุตสฺส โหติ
จาวนาธิกานิ ฉมฺมึ อฑฺฒาปนฺนานิ ตญฺเจ เจเทติ สุตา
มยา นิฏฺฐา จ จาวนาธิกานิ ฉมฺมึ อฑฺฒาปนฺนานิ ฯเปฯ
อาปตฺติ ภิกฺขาย ภิกฺขาย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อสุตสฺส
โหติ จาวนาธิกานิ ฉมฺมึ อฑฺฒาปนฺนานิ ตญฺเจ เจเทติ
สุตา มยา ปริสฏฺฐาโต จ นิฏฺฐา จ จาวนาธิกานิ
ฉมฺมึ อฑฺฒาปนฺนานิ ฯเปฯ อาปตฺติ ภิกฺขาย ภิกฺขาย
สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อปริสฏฺฐิตสฺส โหติ จาวนาธิกานิ

រង្គើសហើយផង អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ ฯ បេ ฯ (ភិក្ខុ
ចោទដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគប់ៗមាត់ ฯ ភិក្ខុកាលត្រូវ
អាបត្តិបាចិត្តិយ តែភិក្ខុអកចោទនោះមិនឃើញ បើ (ភិក្ខុអកចោទនោះ)
ចោទភិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ ខ្ញុំឃើញហើយផង
ឮហើយផង រង្គើសហើយផង ฯ បេ ฯ (ភិក្ខុចោទដូច្នេះ) ត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេសគប់ៗមាត់ ฯ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ តែ
ភិក្ខុអកចោទមិនបានឮ ព្រោះហេតុនោះ ថាបើភិក្ខុអកចោទ ចោទភិក្ខុ
នោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ យើងបានឮផង រង្គើសផង
ฯ បេ ฯ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគប់ៗមាត់ ฯ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ
ហើយ តែភិក្ខុអកចោទនោះមិនបានឮ បើភិក្ខុអកចោទនោះ ចោទ
ភិក្ខុនោះថា យើងបានឮផង បានឃើញផងថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិ
បាចិត្តិយហើយ ฯ បេ ฯ (ភិក្ខុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស
គប់ៗមាត់ ฯ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ ភិក្ខុអកចោទនោះមិនបាន
ឮ បើភិក្ខុអកចោទនោះ ចោទភិក្ខុនោះថា ខ្ញុំឮហើយផង រង្គើស
ហើយផង ឃើញហើយផងថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ
ฯ បេ ฯ (ភិក្ខុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគប់ៗមាត់ ฯ
ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ ភិក្ខុអកចោទនោះ មិនបានរង្គើស

ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺโชติ ตญฺเจ โจเทติ ปริสงฺกิโต มยา ทิฏฺโ จ ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺโชสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภาเย ภาเย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อปริสงฺกิตสฺส โหติ ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺโชติ ตญฺเจ โจเทติ ปริสงฺกิโต มยา สุโต จ ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺโชสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภาเย ภาเย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อปริสงฺกิตสฺส โหติ ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺโชติ ตญฺเจ โจเทติ ปริสงฺกิโต มยา ทิฏฺโ จ สุโต จ ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺโชสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภาเย ภาเย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๒๕๒) ทิฏฺสฺส โหติ ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺชนฺโตญฺเจ โจเทติ สุโต มยา ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺโชสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภาเย ภาเย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ทิฏฺสฺส โหติ ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺชนฺโตญฺเจ โจเทติ ปริสงฺกิโต มยา ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺโชสิ ฯ เป ฯ ตญฺเจ โจเทติ สุโต มยา ปริสงฺกิโต จ ตาทิสกํ ฉมฺหิ อชฺฌาปชฺโชสิ ฯ เป ฯ

បើកិកុអកចោទនោះ ចោទកិកុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ខ្ញុំរង្កៀសហើយផង ខ្ញុំឃើញហើយផង ។ បេ ។ (កិកុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។ កិកុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ កិកុអកចោទនោះ មិនបានរង្កៀស បើកិកុអកចោទនោះ ចោទកិកុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ខ្ញុំរង្កៀសហើយផង ខ្ញុំឮហើយផង ។ បេ ។ (កិកុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។ កិកុត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ កិកុអកចោទនោះមិនបានរង្កៀស បើកិកុអកចោទនោះ ចោទកិកុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ខ្ញុំរង្កៀសហើយផង ខ្ញុំឃើញហើយផង ខ្ញុំឮហើយផង ។ បេ ។ (កិកុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។

(๒๙๒) កិកុកាលត្រូវអាបត្តិបារាជិក កិកុអកចោទនោះ បានឃើញមែន បើ (កិកុអកចោទនោះ) ចោទកិកុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ខ្ញុំបានឮហើយ ។ បេ ។ (កិកុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។ កិកុកាលត្រូវអាបត្តិបារាជិក កិកុអកចោទបានឃើញមែន បើ (កិកុអកចោទនោះ) ចោទកិកុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ ខ្ញុំរង្កៀសហើយ ។ បេ ។ បើ (កិកុអកចោទនោះ) ចោទកិកុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ

อาปตฺติ ภิกฺขเว ภิกฺขุสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สุตสฺส โหตุ ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุ อุปสมฺปาเทตุ ตญฺเจ ภิกฺขุนิยา ปริสงฺกติโต มยา ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุ อุปสมฺปาเทสิ ฯ เป ฯ ตญฺเจ ภิกฺขุนิยา ธิกฺกโต มยา ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุ อุปสมฺปาเทสิ ฯ เป ฯ ตญฺเจ ภิกฺขุนิยา ปริสงฺกติโต มยา ธิกฺกโต จ ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุ อุปสมฺปาเทสิ ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภิกฺขเว ภิกฺขุสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ปริสงฺกิตสฺส โหตุ ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุ อุปสมฺปาเทตุ ตญฺเจ ภิกฺขุนิยา ธิกฺกโต มยา ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุ อุปสมฺปาเทสิ ฯ เป ฯ ตญฺเจ ภิกฺขุนิยา สุโต มยา ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุ อุปสมฺปาเทสิ ฯ เป ฯ ตญฺเจ ภิกฺขุนิยา ธิกฺกโต มยา สุโต จ ภิกฺขุนิยา ภิกฺขุ อุปสมฺปาเทสิ อสฺสุมุณฺหาสิ อสกฺยปุตฺติยาสิ ฉตฺถิ ตยา สทฺธึ ภุญฺชสีติ ภิกฺขุ ปกฺขมาณกา ภิกฺขุ สงฺฆตฺถาย ภิกฺขุ อาปตฺติ ภิกฺขเว ภิกฺขุสฺส สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ខ្ញុំឮហើយផង រង្កៀសហើយផង ฯ បេ ฯ (ភិក្ខុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ฯ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ហើយ (ភិក្ខុអកចោទនោះ) បានឮ បើភិក្ខុអកចោទនោះ ចោទភិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ខ្ញុំរង្កៀសហើយ ฯ បេ ฯ បើ (ភិក្ខុអកចោទនោះ) ចោទភិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ខ្ញុំឃើញហើយ ฯ បេ ฯ បើ (ភិក្ខុអកចោទនោះ) ចោទភិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ខ្ញុំរង្កៀសហើយផង ឃើញហើយផង ฯ បេ ฯ (ភិក្ខុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ฯ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ហើយ ភិក្ខុអកចោទនោះ បានរង្កៀស បើភិក្ខុអកចោទនោះ ចោទភិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ខ្ញុំឃើញហើយ ฯ បេ ฯ បើ (ភិក្ខុអកចោទនោះ) ចោទភិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ខ្ញុំឮហើយ ฯ បេ ฯ បើ (ភិក្ខុអកចោទនោះ) ចោទភិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ខ្ញុំឃើញហើយផង ខ្ញុំឮហើយផង អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ មិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តទេ ឧបោសថកម្មក៏បវារណាកម្មក៏ សង្ឃកម្មក៏ ជាមួយនឹងអ្នកឯងក៏គ្មានទេ (ភិក្ខុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ฯ

(๒๙๓) ติฏฺฐนฺตสฺส ปเทสโต ปาทมิกฺขิตฺตฏฺฐานโต ปฐมปาทวเสน ติฏฺฐติ ปฐมปาทวเสน ติฏฺฐนฺตสฺส ปฐมปาทวเสน ติฏฺฐติ ทุติยปาทวเสน ติฏฺฐนฺตสฺส ทุติย

(๒๙๓) កិក្ខុកាលត្រូវអាបត្តិជាពជិក កិក្ខុអកចោទនោះបានឃើញមែន តែមានសេចក្តីសង្ស័យនឹងកិក្ខុដែលខ្លួនបានឃើញហើយ (គឺ) កំណត់មិនបានន្ទូវកិក្ខុដែលខ្លួនឃើញហើយ រលឹកមិនបានន្ទូវកិក្ខុដែលខ្លួនឃើញហើយ ក្លេចន្ទូវកិក្ខុដែលខ្លួនឃើញហើយ បើកិក្ខុអកចោទ ចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិជាពជិកហើយ ខ្ញុំបានឃើញផង ខ្ញុំបានឮផង ។បេ។ ខ្ញុំបានឃើញផង ខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសផង ។បេ។ ខ្ញុំបានឃើញផង ខ្ញុំបានឮផង ខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសផង ។បេ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិជាពជិកហើយ កិក្ខុអកចោទនោះបានឮ តែមានសេចក្តីសង្ស័យនឹងកិក្ខុដែលខ្លួនបានឮហើយ (គឺ) កំណត់មិនបានន្ទូវកិក្ខុដែលខ្លួនឮហើយ រលឹកមិនបានន្ទូវកិក្ខុដែលខ្លួនឮហើយ ក្លេចន្ទូវកិក្ខុដែលខ្លួនឮហើយ បើកិក្ខុអកចោទ ចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិជាពជិកហើយ ខ្ញុំបានឮផង ខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសផង ។បេ។ ខ្ញុំបានឮផង ខ្ញុំបានឃើញផង ។បេ។ ខ្ញុំបានឮផង ខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសផង ខ្ញុំបានឃើញផង ។បេ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិជាពជិកហើយ កិក្ខុអកចោទនោះមានសេចក្តីរង្កៀស ក៏មានសេចក្តីសង្ស័យនឹងកិក្ខុដែលខ្លួនមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ កំណត់មិនបានន្ទូវកិក្ខុដែលខ្លួនរង្កៀសហើយ រលឹកមិនបានន្ទូវកិក្ខុដែលខ្លួនរង្កៀសហើយ ក្លេចន្ទូវកិក្ខុដែលខ្លួនរង្កៀសហើយ បើកិក្ខុអកចោទ ចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិជាពជិកហើយ

มยา ธิฏฺโฐ จ ฯ เป ฯ ปรินิสฏฺฐาโต มยา สุโต จ ฯ เป ฯ ปรินิสฏฺฐาโต มยา ธิฏฺโฐ จ สุโต จ ตาทิสกํ ฉตฺตํ อฏฺฐปยนฺตสฺส อสฺสมณกาสิ อสกฺยปุตฺติยาสิ ฉตฺตํ ตยา สตฺถุ อุโจสกโต ปาปกาณา ปา สงฺฆกมฺมํ ปาติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยา สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๒๙๔) อธิฏฺฐสฺส โหติ ตาทิสกํ ฉตฺตํ อฏฺฐปยนฺตสฺส ตญฺเจ โจทาเปติ ธิฏฺฐาสิ ตาทิสกํ ฉตฺตํ อฏฺฐปยนฺตสฺส อสฺสมณกาสิ อสกฺยปุตฺติยาสิ ฉตฺตํ ตยา สตฺถุ อุโจสกโต ปา ปาปกาณา ปา สงฺฆกมฺมํ ปาติ อาปตฺติ ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยา สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อสุตสฺส โหติ ตาทิสกํ ฉตฺตํ อฏฺฐปยนฺตสฺส ตญฺเจ โจทาเปติ สุโตสิ ตาทิสกํ ฉตฺตํ อฏฺฐปยนฺตสฺส ฯ เป ฯ อาปตฺติ ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยา สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อปรินิสฏฺฐิตสฺส โหติ ตาทิสกํ ฉตฺตํ อฏฺฐปยนฺตสฺส ตญฺเจ โจทาเปติ ปรินิสฏฺฐาโตสิ ตาทิสกํ ฉตฺตํ อฏฺฐปยนฺตสฺส ฯ เป ฯ อาปตฺติ ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติยา สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

ข้ามีเสจตภัณฑ์ ข้าไม่เห็นภัณฑ์ ฯ เป ฯ ข้ามีเสจตภัณฑ์ ข้าไม่ได้ภัณฑ์ ฯ เป ฯ ข้ามีเสจตภัณฑ์ ข้าไม่เห็นภัณฑ์ ข้าไม่ได้ภัณฑ์ ท่านมิใช่สมณะ ท่านมิใช่บุตรของพระพุทธเจ้าศากยบุตร ขโมสถกรรม ปวารณากรรม สังฆกรรม ร่วมอุโบสถกรรมกับท่านไม่ได้ (ภิกษุโจทเขาอย่างนี้) ต้องอาบัติสังฆาทิเสส ครบๆ มาตร ฯ

(๒๙๔) ภิกษุกำลังต้องอาบัติอยู่ แต่ภิกษุโจทนั้นไม่เห็น ถ้า (ภิกษุโจท) ประพฤติล่วงด้วยจะให้โจทภิกษุที่กำลังต้องอาบัตินั้นว่า ท่านข้าเห็นแล้ว ท่านต้องอาบัติแล้ว ท่านมิใช่สมณะ ท่านมิใช่บุตรของพระพุทธเจ้าศากยบุตร ขโมสถกรรม ปวารณากรรม สังฆกรรม ร่วมอุโบสถกรรมกับท่านไม่ได้ (ภิกษุโจทเขาอย่างนี้) ต้องอาบัติสังฆาทิเสส ครบๆ มาตร ฯ ภิกษุต้องอาบัติแล้ว ภิกษุโจทไม่ได้เห็น ถ้าภิกษุโจท ประพฤติล่วงด้วยจะให้โจทภิกษุนั้นว่า ท่านข้าไม่ได้เห็น ท่านต้องอาบัติแล้ว ฯ เป ฯ (ภิกษุโจทเขาอย่างนี้) ต้องอาบัติสังฆาทิเสส ครบๆ มาตร ฯ ภิกษุต้องอาบัติแล้ว ภิกษุโจทไม่ได้ระลึก ถ้าภิกษุโจท ประพฤติล่วงด้วยจะให้โจทภิกษุนั้นว่า ท่านข้าระลึกได้ ท่านต้องอาบัติแล้ว ฯ เป ฯ (ภิกษุโจทเขาอย่างนี้) ต้องอาบัติสังฆาทิเสส ครบๆ มาตร ฯ

(๒๙๙) อนิฏฺฐสฺส ภวติ ตาทิกสฺส ธมฺมสฺส อปฺปหีนฏฺเฐน ตญฺเจ เจตาเปติ นิฏฺฐเสติ สุตเสติ ฯ เป ฯ นิฏฺฐเสติ ปริสงฺกิตเสติ ฯ เป ฯ นิฏฺฐเสติ สุตเสติ ปริสงฺกิตเสติ ตาทิกสฺส ธมฺมสฺส อปฺปหีนฏฺเฐน ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภเวยฺย ภเวยฺย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อสุตสฺส ภวติ ตาทิกสฺส ธมฺมสฺส อปฺปหีนฏฺเฐน ตญฺเจ เจตาเปติ สุตเสติ ปริสงฺกิตเสติ ฯ เป ฯ สุตเสติ นิฏฺฐเสติ ฯ เป ฯ สุตเสติ ปริสงฺกิตเสติ นิฏฺฐเสติ ตาทิกสฺส ธมฺมสฺส อปฺปหีนฏฺเฐน ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภเวยฺย ภเวยฺย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อปริสงฺกิตสฺส ภวติ ตาทิกสฺส ธมฺมสฺส อปฺปหีนฏฺเฐน ตญฺเจ เจตาเปติ ปริสงฺกิตเสติ นิฏฺฐเสติ ฯ เป ฯ ปริสงฺกิตเสติ สุตเสติ ฯ เป ฯ ปริสงฺกิตเสติ นิฏฺฐเสติ สุตเสติ ตาทิกสฺส

(๒๕๕) កិក្ខុកាលត្រូវអាបត្តិជ្ញាពជិក កិក្ខុអកចោទមិនឃើញទេ បើ (កិក្ខុអកចោទ) ប្រើកិក្ខុដទៃឲ្យចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយ អ្នកឯងខ្ញុំបានឮហើយ ។បេ។ អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយ អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ ។បេ។ អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយ អ្នកឯងខ្ញុំបានឮហើយ អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិជ្ញាពជិកហើយ ។បេ។ (កិក្ខុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិជ្ញាពជិកហើយ កិក្ខុអកចោទនោះមិនបានឮ បើកិក្ខុអកចោទប្រើកិក្ខុដទៃឲ្យចោទថា អ្នកឯងខ្ញុំបានឮហើយ អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ ។បេ។ អ្នកឯងខ្ញុំបានឮហើយ អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយ ។បេ។ អ្នកឯងខ្ញុំបានឮហើយ អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិជ្ញាពជិកហើយ ។បេ។ (កិក្ខុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិជ្ញាពជិកហើយ កិក្ខុអកចោទមិនបានរង្កៀស បើកិក្ខុអកចោទប្រើកិក្ខុដទៃឲ្យចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយ ។បេ។ អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ អ្នកឯងខ្ញុំបានឮហើយ ។បេ។ អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយ

ฉฑฺเฑ อชฺฌาปชฺเชยฺย ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุ-
สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๒๕๖) ทิฏฺฐสฺส โหติ ภิกฺขุนิกาย ฉฑฺเฑ อชฺฌา-
ปชฺชนฺตา ตญฺเจ ภิกฺขุเปกฺขติ สุตสฺส ภิกฺขุนิกาย ฉฑฺเฑ
อชฺฌาปชฺเชยฺย ฯ เป ฯ ปริสงฺกิตสฺส ภิกฺขุนิกาย ฉฑฺเฑ
อชฺฌาปชฺเชยฺย ฯ เป ฯ สุตสฺส ปริสงฺกิตสฺส ภิกฺขุนิกาย
ฉฑฺเฑ อชฺฌาปชฺเชยฺย ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุ
สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สุตสฺส โหติ ภิกฺขุนิกาย ฉฑฺเฑ
อชฺฌาปชฺชนฺตา ตญฺเจ ภิกฺขุเปกฺขติ ปริสงฺกิตสฺส ฯ เป ฯ
ตญฺเจ ภิกฺขุเปกฺขติ ทิฏฺฐสฺส ฯ เป ฯ ตญฺเจ ภิกฺขุเปกฺขติ
ปริสงฺกิตสฺส ทิฏฺฐสฺส ภิกฺขุนิกาย ฉฑฺเฑ อชฺฌาปชฺเชยฺย
ฯ เป ฯ อาปตฺติ ภิกฺขุสฺส ภิกฺขุ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ
ปริสงฺกิตสฺส โหติ ภิกฺขุนิกาย ฉฑฺเฑ อชฺฌาปชฺชนฺตา ตญฺเจ
ภิกฺขุเปกฺขติ ทิฏฺฐสฺส ภิกฺขุนิกาย ฉฑฺเฑ อชฺฌาปชฺเชยฺย ฯ เป ฯ

អ្នកឯងខ្ញុំបានឮហើយ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ ។បេ។ (កិរិយាចោទគេដូចដែរ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។

(๒๙๖) កិរិយាកាលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ កិរិយាអ្នកចោទនោះបានឃើញហើយ បើ (កិរិយាអ្នកចោទ) ប្រើកិរិយាដទៃឲ្យចោទកិរិយាដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍នោះថា អ្នកឯងខ្ញុំបានឮហើយ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ ។បេ។ អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ ។បេ។ អ្នកឯងខ្ញុំបានឮហើយ អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ ។បេ។ (កិរិយាចោទគេដូចដែរ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។ កិរិយាត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ (កិរិយាអ្នកចោទ) បានឮហើយ បើកិរិយាអ្នកចោទ ប្រើកិរិយាដទៃឲ្យចោទកិរិយានោះថា អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ ។ បេ ។ បើ (កិរិយាអ្នកចោទ) ប្រើកិរិយាដទៃឲ្យចោទកិរិយានោះថា អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយ ។ បេ ។ បើ (កិរិយាអ្នកចោទ) ប្រើកិរិយាដទៃឲ្យចោទកិរិយានោះថា អ្នកឯងខ្ញុំមានសេចក្តីរង្កៀសហើយ អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយ អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ ។បេ។ (កិរិយាចោទគេដូចដែរ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។ កិរិយាត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ កិរិយាអ្នកចោទមានសេចក្តីរង្កៀស បើកិរិយាអ្នកចោទ ប្រើកិរិយាដទៃឲ្យចោទកិរិយានោះថា អ្នកឯងខ្ញុំបានឃើញហើយថា អ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ ។បេ។

តញ្ចេ ភោ ធាបេតិ និដ្ឋោសិ សុតោសិ ។ បេ ។ តញ្ចេ ភោ ធាបេតិ និដ្ឋោសិ សុតោសិ ថាវជិកំ ធម្មំ អជ្ឈាបជ្ជោសិ ។ បេ ។ អាបត្តិ ឋបាយ ឋបាយ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(๒๕๗) និដ្ឋស្ស ហោតិ ថាវជិកំ ធម្មំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ និដ្ឋេ វេមតិកោ និដ្ឋំ ឱកប្បេតិ និដ្ឋំ ឧ សរតិ និដ្ឋំ បមុដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។ សុតេ វេមតិកោ សុតំ ឱកប្បេតិ សុតំ ឧ សរតិ សុតំ បមុដ្ឋោ ហោតិ ។ បេ ។ បរិសង្កិតេ វេមតិកោ បរិសង្កិតំ ឱកប្បេតិ បរិសង្កិតំ ឧ សរតិ បរិសង្កិតំ បមុដ្ឋោ ហោតិ តញ្ចេ ភោ ធាបេតិ បរិសង្កិតោសិ និដ្ឋោសិ ។ បេ ។ បរិសង្កិតោសិ សុតោសិ ។ បេ ។ បរិសង្កិតោសិ និដ្ឋោសិ សុតោសិ ថាវជិកំ ធម្មំ អជ្ឈាបជ្ជោសិ អស្សមណោសិ

បើកិក្ខុអកចោទ ប្រើកិក្ខុដទៃឲ្យចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងខ្ញុំឃើញហើយ អ្នកឯងខ្ញុំឮហើយ ។ បេ ។ បើកិក្ខុអកចោទ ប្រើកិក្ខុដទៃឲ្យចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងខ្ញុំឃើញហើយ អ្នកឯងខ្ញុំឮហើយ ថាអ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ ។ បេ ។ (កិក្ខុចោទគេដូច្នេះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗមាត់ ។

(๒๕๗) កិក្ខុកាលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ កិក្ខុអកចោទនោះក៏ឃើញមែន (តែកិក្ខុអកចោទ) មានសេចក្តីសង្ស័យនឹងកិក្ខុដែលខ្លួនឃើញហើយ កំណត់មិនបាននូវកិក្ខុដែលខ្លួនឃើញហើយ រលឹកមិនបាននូវកិក្ខុដែលខ្លួនឃើញហើយ ភ្លេចនូវកិក្ខុដែលខ្លួនឃើញហើយ ។ បេ ។ មានសេចក្តីសង្ស័យនឹងកិក្ខុដែលខ្លួនឮហើយ កំណត់មិនបាននូវកិក្ខុដែលខ្លួនឮហើយ រលឹកមិនបាននូវកិក្ខុដែលខ្លួនឮហើយ ភ្លេចនូវកិក្ខុដែលខ្លួនឮហើយ ។ បេ ។ មានសេចក្តីសង្ស័យនឹងកិក្ខុដែលខ្លួនរង្កៀស កំណត់មិនបាននូវកិក្ខុដែលខ្លួនរង្កៀសហើយ រលឹកមិនបាននូវកិក្ខុដែលខ្លួនរង្កៀសហើយ ភ្លេចនូវកិក្ខុដែលខ្លួនរង្កៀសហើយ បើកិក្ខុអកចោទប្រើបុគ្គលដទៃឲ្យចោទកិក្ខុនោះថា អ្នកឯងខ្ញុំរង្កៀសហើយ អ្នកឯងខ្ញុំឃើញហើយ ។ បេ ។ អ្នកឯងខ្ញុំរង្កៀសហើយ អ្នកឯងខ្ញុំឮហើយ ។ បេ ។ អ្នកឯងខ្ញុំរង្កៀសហើយ អ្នកឯងខ្ញុំឃើញហើយ អ្នកឯងខ្ញុំឮហើយ ថាអ្នកឯងត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណ

อสกฺกจฺจปุตฺติยาสเม ธมฺเม ตยา สทฺธึ ฆเจสเยถ
ก ปกาสณา ก สงฺฆกมฺมา ภวติ อาปตฺติ ภเจยฺย
ภเจยฺย สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๒๙๘) อสุทฺธา สุทฺธทิฏฺฐิ สุทฺธา อสุทฺธทิฏฺฐิ
อสุทฺธา อสุทฺธทิฏฺฐิ สุทฺธา สุทฺธทิฏฺฐิ ฯ

(๒๙๙) อสุทฺธา เหเตสิ ปุคฺคลา อญฺญตรา ชาติกา
ชมฺมี อชฺฌาปชฺเช ตาย สุทฺธทิฏฺฐิ สมานา อเจตาสา
ตาเวตฺวา ชาวนาธิปฺปายา วาเจสิ อาปตฺติ สงฺฆา-
ทิเสสสฺส ทุกฺกฏสฺส ฯ อสุทฺธา เหเตสิ ปุคฺคลา
อญฺญตรา ชาติกา ชมฺมี อชฺฌาปชฺเช ตาย สุทฺธทิฏฺฐิ
สมานา เจตาสา ตาเวตฺวา ชาวนาธิปฺปายา

អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តទេឬ ។ បើសិថិលកម្មក្តី បវារណាកម្មក្តី សង្ឃកម្មក្តីជាមួយនឹងអ្នកឯងគ្មានទេ កិរិយាចោទគេដូច្នេះនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ๆ មាត់ ๆ

(មាតិកានុក្រម គឺបញ្ជីរឿងដែលនឹងត្រូវសំដែងតាមលំដាប់ហូរហែ ដូចមានខាងក្រោមនេះគឺ)

(๒๙๘) កិរិយាយល់ឃើញថាបរិសុទ្ធក្នុងបុគ្គលដែល មិនបរិសុទ្ធ ๑ យល់ឃើញថាមិនបរិសុទ្ធក្នុងបុគ្គលដែល បរិសុទ្ធ ๑ យល់ឃើញថាមិនបរិសុទ្ធក្នុងបុគ្គលដែលមិន បរិសុទ្ធ ๑ យល់ឃើញថាបរិសុទ្ធក្នុងបុគ្គលដែលបរិសុទ្ធ ๑ ។

(๒๙๙) បុគ្គល គឺកិរិយាដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយឯណានីមួយ ជាអ្នកមិនបរិសុទ្ធហើយ បើកិរិយាអ្នកចោទយល់ថាកិរិយានោះបរិសុទ្ធល្អទេ ហើយមិនឲ្យកិរិយានោះធ្វើឧកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានសេចក្តីប្រាថ្នាឲ្យកិរិយានោះឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ ទើបពោលចោទកិរិយានោះ (ដោយអាបត្តិបាចិត្តិយ កិរិយាអ្នកចោទ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងសង្ឃាទិសេស ๆ បុគ្គលគឺកិរិយាដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយឯណានីមួយ ជាអ្នកមិនបរិសុទ្ធហើយ បើកិរិយាអ្នកចោទយល់ថាកិរិយានោះបរិសុទ្ធល្អទេ ហើយឲ្យកិរិយានោះធ្វើឧកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នានឹងឲ្យកិរិយានោះឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌

វនេតំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អសុទ្ធោ ហោតិ បុគ្គ-
លោ អញ្ញតរំ ចាវជិកំ ឆម្មំ អជ្ឈាបន្នោ តញ្ច សុទ្ធទិដ្ឋិ
សមានោ អនោកាសំ កាវបេត្វា អក្កោសាធិប្បាយោ
វនេតំ អាបត្តិ ទ្វិមសកវនេន ទុក្កដស្ស ។ អសុទ្ធោ
ហោតិ បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ចាវជិកំ ឆម្មំ អជ្ឈាបន្នោ
តញ្ច សុទ្ធទិដ្ឋិ សមានោ ទ្វិកាសំ កាវបេត្វា
អក្កោសាធិប្បាយោ វនេតំ អាបត្តិ ទ្វិមសកវនស្ស ។

(๒๖๐) សុទ្ធោ ហោតិ បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ចាវជិកំ
ឆម្មំ អនជ្ឈាបន្នោ តញ្ច អសុទ្ធទិដ្ឋិ សមានោ អនោ-
កាសំ កាវបេត្វា ចាវជាធិប្បាយោ វនេតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ។ សុទ្ធោ ហោតិ បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ចាវជិកំ
ឆម្មំ អនជ្ឈាបន្នោ តញ្ច អសុទ្ធទិដ្ឋិ សមានោ ទ្វិកា-
សំ កាវបេត្វា ចាវជាធិប្បាយោ វនេតិ អនាបត្តិ ។

ទើបពោលចោទភិក្ខុនោះ (ដោយអាបត្តិថ្មាកដឹក ភិក្ខុអកចោទ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុគ្គល តឺភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិថ្មាកដឹកណានីមួយ ជាអកមិនបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអកចោទយល់ថាភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធល្អទេ ហើយមិនឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើទុកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានចុាថ្នាន់ដ៏ដេរភិក្ខុនោះ ទើបដេរ (ភិក្ខុអកដេរ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងបាចិត្តិយៈ ។ បុគ្គល តឺភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិថ្មាកដឹកណានីមួយ ជាអកមិនបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធល្អទេ ហើយឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើទុកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានចុាថ្នាន់ដ៏ដេរភិក្ខុនោះ ទើបដេរ ភិក្ខុអកដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๖๐) បុគ្គល តឺភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិថ្មាកដឹកណានីមួយ ជាអកបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអកចោទយល់ថាភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធទេ ហើយមិនឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើទុកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានចុាថ្នាន់ដ៏ឲ្យភិក្ខុនោះឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ ទើបពោលចោទ ភិក្ខុអកចោទ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បុគ្គល តឺភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិថ្មាកដឹកណានីមួយ ជាអកបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអកចោទយល់ឃើញថាភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធល្អទេ ឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើទុកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានចុាថ្នាន់ដ៏ឲ្យភិក្ខុនោះឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ ទើបពោលចោទ ភិក្ខុអកចោទ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

สุโข โหตุ ปุคฺคโล อญฺญตรํ ฌานงฺคํ ฌตฺวา อนุปฺปาทนฺโต ตญฺจ อสุขธมฺมสมงฺโค อโนกาสกาภิเวสฺสา อกฺกาสาธิปฺปายโย วาเรติ อาปตฺติ ทิม-สฺสาเรน ทุกฺกฏสฺส ฯ สุโข โหตุ ปุคฺคโล อญฺญตรํ ฌานงฺคํ ฌตฺวา อนุปฺปาทนฺโต ตญฺจ อสุขธมฺมสมงฺโค ทิกาสกาภิเวสฺสา อกฺกาสาธิปฺปายโย วาเรติ อาปตฺติ ทิมสฺสาเรน ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๒๖๑] อสุโข โหตุ ปุคฺคโล อญฺญตรํ ฌานงฺคํ ฌตฺวา อนุปฺปาทนฺโต ตญฺจ อสุขธมฺมสมงฺโค อโนกาสกาภิเวสฺสา จาวนาธิปฺปายโย วาเรติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อสุโข โหตุ ปุคฺคโล อญฺญตรํ ฌานงฺคํ ฌตฺวา อนุปฺปาทนฺโต ตญฺจ อสุขธมฺมสมงฺโค ทิกาสกาภิเวสฺสา จาวนาธิปฺปายโย วาเรติ อนาปตฺติ ฯ อสุโข โหตุ

បុគ្គល គឺភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអ្នកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធទេ មិនឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នាដើម្បីនឹងដេរភិក្ខុនោះ ទើបដេរ ភិក្ខុអ្នកដេរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងបាចិត្តិយ ។ បុគ្គល គឺភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអ្នកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធ ឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នាដើម្បីនឹងដេរភិក្ខុនោះ ទើបដេរ ភិក្ខុអ្នកដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๖๑) បុគ្គល គឺភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ជាអ្នកមិនបរិសុទ្ធហើយ ភិក្ខុអ្នកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធល្អទេ ហើយមិនឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នាដើម្បីឲ្យភិក្ខុនោះឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ ទើបពោលចោទ ភិក្ខុអ្នកចោទត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បុគ្គល គឺភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ជាអ្នកមិនបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអ្នកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធល្អទេ ហើយឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយប្រាថ្នាដើម្បីឲ្យភិក្ខុនោះឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ ទើបពោលចោទ ភិក្ខុអ្នកចោទ មិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ បុគ្គល គឺភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ

បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ចាវនាធិកំ ឧម្មំ អជ្ឈាបន្នោ តញ្ច អសុទ្ធទិដ្ឋិ សមានោ អនោកាសំ កាវាបេត្វា អក្កោសាធិប្បាយោ វាទេតិ អាបត្តិ ទុមសវាទេន ទុក្កដស្ស ។ អសុន្ធោ ហោតិ បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ចាវនាធិកំ ឧម្មំ អជ្ឈាបន្នោ តញ្ច អសុទ្ធទិដ្ឋិ សមានោ ទិកាសំ កាវាបេត្វា អក្កោសាធិប្បាយោ វាទេតិ អាបត្តិ ទិមសវាទស្ស ។

(២៦២) សុន្ធោ ហោតិ បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ចាវនាធិកំ ឧម្មំ អនជ្ឈាបន្នោ តញ្ច សុទ្ធទិដ្ឋិ សមានោ អនោកាសំ កាវាបេត្វា ចាវនាធិប្បាយោ វាទេតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ។ សុន្ធោ ហោតិ បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ចាវនាធិកំ ឧម្មំ អនជ្ឈាបន្នោ តញ្ច សុទ្ធទិដ្ឋិ សមានោ ទិកាសំ កាវាបេត្វា ចាវនាធិប្បាយោ វាទេតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ សុន្ធោ ហោតិ បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ចាវនាធិកំ ឧម្មំ អនជ្ឈាបន្នោ តញ្ច សុទ្ធទិដ្ឋិ

ជាអ្នកមិនបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអ្នកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធល្អទេ មិនឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧត្តាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នាដើម្បីដេរភិក្ខុនោះ ទើបដេរ ភិក្ខុអ្នកដេរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងបាចិត្តិយ ។ បុគ្គល គឺភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបាដិកណានីមួយ ជាអ្នកមិនបរិសុទ្ធហើយភិក្ខុអ្នកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះមិនបរិសុទ្ធល្អទេ ហើយឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧត្តាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នាដើម្បីដេរភិក្ខុនោះ ទើបដេរ ភិក្ខុអ្នកដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๖๒) បុគ្គល គឺភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិបាដិកណានីមួយ ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអ្នកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធល្អទេ មិនឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧត្តាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នាដើម្បីឲ្យភិក្ខុនោះឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ ទើបចោទ ភិក្ខុអ្នកចោទ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងសង្ឃាទិសេស ។ បុគ្គល គឺភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិបាដិកណានីមួយ ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអ្នកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធល្អទេ ឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧត្តាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នាដើម្បីឲ្យភិក្ខុនោះឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ ទើបពោលចោទ ភិក្ខុអ្នកចោទ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បុគ្គល គឺភិក្ខុដែលមិនត្រូវអាបត្តិបាដិកណានីមួយ ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអ្នកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធល្អទេ

សមាធោ អធោកាសំ ភាវេត្វា អាលោសាធិប្បាយោ វេទតិ អាបត្តិ ទុមសវាទេន ទុក្កដស្ស ។ សុទ្ធោ ហោតិ បុគ្គលោ អញ្ញតរំ ទាវជិកំ ឆម្មំ អនជ្ឈាបន្នោ តញ្ច សុទ្ធទិដ្ឋិ សមាធោ ទិវាសំ ភាវេត្វា អាលោសាធិប្បាយោ វេទតិ អាបត្តិ ទិមសវាទស្ស ។

(๒๖๓) អនាបត្តិ សុទ្ធេ អសុទ្ធទិដ្ឋិស្ស អសុទ្ធេ អសុទ្ធទិដ្ឋិស្ស ទុម្មត្តកស្ស អាទិកម្មិកស្សាតិ ។

អដ្ឋមសង្ឃាទិសេសំ និដ្ឋិតំ ។

មិនឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នាដើម្បីដេរ ភិក្ខុនោះ ទើបដេរ ភិក្ខុអកដេរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដនឹងបាចិត្តិយ ។ បុគ្គល គឺភិក្ខុ ដែលមិនត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយ បើភិក្ខុអកចោទយល់ឃើញថា ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធល្អទេ ឲ្យភិក្ខុនោះធ្វើឧកាសដោយសមគួរជាមុន ហើយមានប្រាថ្នាដើម្បីដេរភិក្ខុនោះ ទើបដេរ ភិក្ខុអកដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(๒๖๓) អាបត្តិមិនមានដល់ភិក្ខុដែលយល់ឃើញថា មិនបរិសុទ្ធ ក្នុងបុគ្គលដែលបរិសុទ្ធ ដល់ភិក្ខុដែលយល់ឃើញថា មិនបរិសុទ្ធក្នុងបុគ្គលដែលមិនបរិសុទ្ធ ដល់ភិក្ខុឆត ដល់ភិក្ខុជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ។

សង្ឃាទិសេស ទី ๘ ចប់ ។

ឧរិមសង្ឃាទិសេសំ

(២៦៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ វេឡុវនេ កលន្ទកនិវាបេ ។ តេន ខោ បន សមយេន មេត្តិយភុម្មជកា ភិក្ខូ ភិក្ខុនិយោ បច្ចតា ទិវេហាត្តា អន្ធសំសុ ឧភតលកំ អជិកាយ វិប្បដិបជ្ជន្តំ និស្សាន ឃាមាមាំសុ ហន្ទ មយំ អាវុសោ ឥមំ ឧភតលកំ ធញ្ញំ មល្ហបុត្តុំ ជាម ភកវេម ឥមំ អជិកំ មេត្តិយំ ជាម ភិក្ខុនិំ ភកវេម ឃាំ មយំ ទេហាវិសញ្ញាម បុព្ពេ មយំ អាវុសោ ធញ្ញំ មល្ហបុត្តុំ សុតេន អវេច្ចុម្ហា ឥទានិ បន អម្ហេហិ សាមំ និដ្ឋា មេត្តិយាយ ភិក្ខុនិយា វិប្បដិបជ្ជន្តោតំ ។

សង្ឃាទិសេសទី ៩

(៤៦៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានភាគជាម្ចាស់ ទ្រង់គង់នៅក្នុងអាឝ្រមវេឡុវ័ន[1] ជាកលន្ទកនិវាបស្ថានក្បែរក្រុងរាជគ្រឹះ។ សម័យនោះឯង មេត្តិយភិក្ខុនី កុម្ភដកភិក្ខុនី ទាំងឡាយ កាលនាំគ្នាបុះអំពីកំគិដ្ឋក្បូរបានឃើញពពែឈ្មោលកំពុងរួមសន្ថវៈនឹងពពែញី លុះឃើញហើយទើបនិយាយគ្នាយ៉ាងនេះថា អើអាវុសោ ពួកយើងនឹងសន្ថតពពែឈ្មោលនេះឲ្យជាឈ្មោះទព្វមល្លបុត្ត (បុត្តមល្លក្សត្រ) សន្ថតពពែញីនេះឲ្យជាឈ្មោះនាងមេត្តិយាភិក្ខុនី យើងនឹងនាំគ្នាហៅយ៉ាងនេះ ម្នាលអាវុសោ កាលអំពីដើមយើងបានហៅទព្វមល្លបុត្តដោយពាក្យថា យើងបានឮ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះទព្វមល្លបុត្តសេពមេប៉ុនធម្មនឹងនាងមេត្តិយាភិក្ខុនី យើងបានឃើញដោយខ្លួនឯង ។

---

១ អាឝ្រមវេឡុវ័ន ប្រែតាមសព្ទថា វត្តព្រៃឫស្សីកន្លែងនេះពីដើមជាឧទ្យានព្រះរាជទ្រព្យព្រះបាទពិម្ពិសារ។ ទ្រង់រៀបចំថ្វាយដល់ព្រះពុទ្ធដាម្ចាស់កាលយាងចូលទៅកាន់ក្រុងរាជគ្រឹះដាដម្បីង ដើម្បីទ្រង់សំដែងព្រះធម្មទេសនា ព្រះបាទពិម្ពិសារបានដល់សោតាបត្តិផល មានព្រះហឫទ័យជឿជាក់ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយក៏វេរឧទ្យានឈ្មោះវេឡុវ័ននោះថ្វាយដាព្រះអារាមសម្រាប់សង្ឃ មានព្រះពុទ្ធដាប្រធានដាអារាមដម្បីងមុនអារាមទាំងអស់ ។ ដែលហៅថាកលន្ទកនិវាបស្ថាន ព្រោះកន្លែងនោះឯងមនុស្សទាំងឡាយធ្លាប់ឲ្យអាហារចំណីដល់ពួកសត្វកង្កែន មានរឿងដំណាលក្នុងអដ្ឋកថាវិន័យថា ពីដើមមកមានស្តេចមួយព្រះអង្គចេញទៅប្រពាតឧទ្យាននោះ ទ្រង់សោយសុរាស្រវឹងផ្តុំលក់ទៅ ។ ឯរាជបរិវារក៏នាំគ្នាទៅបេះផ្លែឈើ ផ្កាឈើ កំសាន្តតាមអធ្យាស្រ័យ ។ មានពស់វែកវាធុំក្លិនសុរាកំលួនចេញមកពីរន្ធឈើ ហើយបែរមុខទៅចំពោះស្តេច ។ មានក្អែវោ

เตน สมเยน พุทฺโธ ภควา สาวตฺถิยา วิหรติ เชตวเน อนาถปิณฺฑิกสฺส อาราเม ฯ เตน โข ปน สมเยน ภิกฺขูนํ อาโรเจนฺติ ปุเรภตฺตมฺปิ ปจฺฉาภตฺตมฺปิ ทนฺตโปนสมฺปิ มุขโธวนมฺปิ กายทุฏฺฐุลฺลสฺสาปิ วจีทุฏฺฐุลฺลสฺสาปิ อาปตฺติยา ฯ ภิกฺขู เอวมาหํสุ กถญฺหิ นาม ภิกฺขู ปุเรภตฺตมฺปิ ปจฺฉาภตฺตมฺปิ ทนฺตโปนสมฺปิ มุขโธวนมฺปิ กายทุฏฺฐุลฺลสฺสาปิ วจีทุฏฺฐุลฺลสฺสาปิ อาปตฺติยา อาโรเจสฺสนฺตีติ ฯ อถ โข เต ภิกฺขู ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสุํ ฯ อถ โข ภควา เอตสฺมึ นิทาเน เอตสฺมึ ปกรณเ ภิกฺขุสงฺฆํ สนฺนิปาตาเปตฺวา อายสฺมนฺตํ ทพฺพํ มลฺลปุตฺตํ ปฏิปุจฺฉิ สจฺจํ กิร ตฺวํ ทพฺพ เอวมาห ยถา เม ภิกฺขเว อาชานนฺตสฺส ฯ ยถา กถญฺหิ นาม ตฺวํ ภนฺเต ภควา ชานนฺตีติ ฯ

កិកុខាំង៥ពីរបូបនោះក៏បានតាំងសន្ថតពពែឈ្មោលនោះជាឈ្មោះទព្វមល្លបុត្ត សន្ថតពពែញីនោះជាឈ្មោះនាងមេត្តិយាភិក្ខុនី ។ កិកុខាំងនោះទៅនិយាយប្រាប់កិកុខាំងឲ្យាយថា ម្នាលអាវុសោ កាលពីដើមយើងបានបោទទព្វមល្លបុត្តដោយបានឮ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ទព្វមល្លបុត្តសេពមេថុនធម្មនឹងនាងមេត្តិយាភិក្ខុនី យើងបានឃើញដោយខ្លួនឯង ។ កិកុខាំងឲ្យាយបានឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ លោកកុំនិយាយយ៉ាងហ្នឹងទព្វមល្លបុត្តជាមានអាយុមុខជានឹងមិនធ្វើដូចលោកថាទេ ។ គ្រានោះ ពួកកិកុខាំងនោះ ក៏ក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ ព្រោះដំណើរនេះ រឿងនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ឲ្យប្រជុំកិកុសង្ឃ ហើយទ្រង់សួរបញ្ជាក់ទព្វមល្លបុត្តដ៏មានអាយុថា នែទព្វៈ អ្នកសើ៏ចយើញឬទេ ពួកកិកុខាំងនេះពោលយ៉ាងណា អ្នកបានធ្វើយ៉ាងនោះឬទេ ។ ទព្វមល្លបុត្តទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន (រឿងអ្វី ។) ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបខ្ញុំព្រះអង្គដោយពិតហើយ ។

នៅ ។ ទីដិតនោះ ឃើញហេតុផ្លូវច្នេះ បងដួយឲ្យស្តេចរួចអំពីមរណ ទើបនឹងមិត្តជាសត្វកង្កែងទៅស្រែកខាងព្រះកាណិស្តេច ។ តើនឡើងទ្រង់ឃើញសត្វទាំងពីរ ទ្រង់ត្រិះរិះថា សត្វកង្កែងឲ្យជីវិតព្រះអង្គ តាំងពីនោះមកបានទ្រង់ប្រទានអភ័យ ប្រទានអាហារចំណីដល់សត្វកង្កែងទទួទៅ ទើបមនុស្សទាំងឡាយហៅកន្លែងនោះថា កលន្ទកនិវាបស្ថាន រៀងមក ។

ឧបតិយម្បិ ខោ ភគវា ។បេ។ តតិយម្បិ ខោ ភគវា អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ ឯតទវោច សរសិ ត្វំ ឧទាយិ ឯវរូបំ កាត្តា យថា ឥមេ ភិក្ខូ អាមន្តេ-សុតិ ។ យថា មំ ភន្តេ ភគវា ជានាតីតិ ។ ន ខោ ឧទាយិ ឯត្ថ តុយ្ហំ ឯវំ និព្ពេមតិកេន សេចេ តយា តតោ តតិយំ តតិយន្តិ វុត្តោ សេចេ តយា អតតោ អតតន្តិ វុត្តោ ។ យតោហំ ភន្តេ ជានាមិ ជានាតិ ជានាមិ សុបិនន្តេនបិ បេត្តំ ឧទ្ទិ បដិសេវិតា បតេវ ជានាតិ ។ អថខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ ឥមេ ភិក្ខូ អនុយុញ្ជថាតិ ។ ឥទំ វត្វា ភគវា ពុទ្ធា-យាសនា វិយហរំ ចាវិសិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ មេត្តិយភុម្មជកេ ភិក្ខូ អនុយុញ្ជិំសុ ។ តេ តេហិ ភិក្ខូហិ អនុយុញ្ជិយមានា ភិក្ខូនំ ឯតមត្ថំ អា-រោចេសុំ ។ កិំ បន ភន្តេ អាវុសោ អាយស្មន្ត

តេរសកណ្ឌ សង្ឃាទិសេសទី ៩ រឿងមេត្តិយនិងភុម្មជកភិក្ខុ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់សួរពាក្យនេះ នឹងទ្រមុលបុត្តដ៏មានអាយុជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ជាគំរប់បីដងផងថា នែទ្រ: អ្នកលើកបានឬទេ ពួកភិក្ខុទាំងនេះពោលយ៉ាងណា អ្នកបានធ្វើយ៉ាងនោះឬ ។ ទ្រមុលបុត្តក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជាបុព្វង្គមរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គដោយពិតហើយ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ត្រាស់ថា នែទ្រ:អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយមិនពោលបណ្តោះបណ្តែយ៉ាងនេះទេ បើ(អំពើអ្វី)ដែលអ្នកបានធ្វើហើយ អ្នកចូរធ្វើយថាខ្ញុំបានធ្វើហើយ បើអ្នកមិនបានធ្វើទេ អ្នកចូរធ្វើយថាខ្ញុំមិនបានធ្វើទេ ។ ទ្រមុលបុត្តទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គតាំងពីជួចកើតមកវេលា ណាមិនដែលសេពមេថុនធម្មទេ សូម្បីតែយល់សប្តិក៏មិនដែលឃើញទេ ចាប់និយាយថ្វីដល់ការក្រាត់រលឹក ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ អ្នកទាំងឡាយចូរដំរះសួរភិក្ខុពួកនេះមើល ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ទ្រង់ក៏ក្រោកចាកអាសនៈចូលទៅកាន់ព្រះវិហារ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងឡាយបានដំរះសួរមេត្តិយភិក្ខុនឹងភុម្មជកភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ កាលបើភិក្ខុទាំងឡាយដំរះសួរ ទើបប្រាប់សេចក្តីនេះដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ (តាមពិតត្រង់) ។ ភិក្ខុទាំងឡាយសួរថា

ឧត្តុំ មល្លបុត្តំ អញ្ញាតិយសឝ្ឍ អធិការណាសឝ្ឍ កញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ ចាវជីកេន ជម្មេន អនុទ្ធំ-សេបាតំ ។ ឯវមាវុសោតំ ។ យេ តេ កិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ទុដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម មេត្តិយភុម្មជកា កិក្ខូ អាយស្មន្តំ ឧត្តុំ មល្លបុត្តំ អញ្ញាតិយសឝ្ឍ អធិការណាសឝ្ឍ កញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ ចាវជីកេន ជម្មេន អនុទ្ធំសេសឝ្ឍន្តិតិ ។ អថខោ តេ កិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ភន្តេ កិក្ខវេ ឧត្តុំ មល្លបុត្តំ អញ្ញាតិយសឝ្ឍ អធិការណាសឝ្ឍ កញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ ចាវជីកេន ជម្មេន អនុទ្ធំសេបាតំ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម តុម្ហេ មោឃបុរិសា ឧត្តុំ មល្លបុត្តំ អញ្ញាតិយសឝ្ឍ អធិការណាសឝ្ឍ កញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ ចាវជីកេន ជម្មេន អនុទ្ធំសេសឝ្ឍថ នេតំ មោឃបុរិសា អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ ឯវញ្ច បន កិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ

នែអាវុសោ អ្នកចាំនឹងពីរគាន់យកហេតុបន្តិចបន្តួចរបស់អធិករណ៍ដ៏ជាចំណែកដទៃមកជាគ្រឿងអាង ហើយចោទទូទ្រមល្អបុគ្គដ៏មានអាយុដោយអាបត្តិបារាជិកឬ ។ កិក្ខុចាំនឹងពីរបួបឆ្លើយថា យ៉ាងហ្នឹងហើយអាវុសោ ។ កិក្ខុចាំនឹងឮយ៉ាងណាជាអ្នកថ្នាក់ថ្នមតិច ។ បេ ។ កិក្ខុចាំនោះពោលទោស តិះដៀល និន្ទាថា មេត្តិយកិក្ខុនឹងក្នុងជកកិក្ខុមិនសម្បីបើនឹងគាន់យកហេតុបន្តិចបន្តួចរបស់អធិករណ៍ដ៏ជាចំណែកខាងក្រៅមកជាគ្រឿងអាង ហើយចោទទូទ្រមល្អបុគ្គដោយអាបត្តិបារាជិកសោះ ។ ទើបកិក្ខុចាំនោះ ក្រាបទូលសេចក្តីនោះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា នែកិក្ខុចាំនឹងឮយ ឮថាអ្នកពាល់គ្នា គាន់យកហេតុបន្តិចបន្តួចរបស់អធិករណ៍ដ៏ជាចំណែកខាងក្រៅមកជាគ្រឿងអាង ហើយចោទទូទ្រមល្អបុគ្គ ដោយអាបត្តិបារាជិក ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុចាំនឹងពីរបួបក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា នែមោឃបុរស អ្នកពាល់គ្នាមិនសម្បីបើនឹងគាន់យកហេតុបន្តិចបន្តួចរបស់អធិករណ៍ដ៏ជាចំណែកខាងក្រៅមកជាគ្រឿងអាង ហើយចោទទូទ្រមល្អបុគ្គដោយអាបត្តិបារាជិកសោះ នែមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកបានធ្វើមកនេះ មិននាំឲ្យកើតជ្រះថ្លាដល់ជនចាំនឹងឮយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុចាំនឹងឮយ

ទុដ្ឋុសេយ្យាទ យោ បន ភិក្ខុ ទុដ្ឋោ ទោសោ អប្បតីតោ អញ្ញភាគិយស្ស អធិករណស្ស កញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ ចារាធិភោគេន ឧម្មេន អនុទ្ធំសេយ្យ អបេក្ខាមត្តំ ឥមម្ហា ព្រហ្មចរិយា ចាវេយ្យន្តិ តតោ អបរេន សមយេន សមនុភ្គាហិយមានោ វា អសមនុភ្គាហិយមានោ វា អញ្ញភាគិយញ្ហេវ តំ អធិករណំ ហោតិ នោ ចេ ទោសោ លេសមត្តោ ឧបាទិន្នោ ភិក្ខុ ច ទោសំ បតិដ្ឋាតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

(២៦៥) យោ បនាតិ យោ យាទិសោ ។បេ។ ភិក្ខូតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ ភិក្ខូតិ ។ ភិក្ខុន្តិ អញ្ញំ ភិក្ខុំ ។ ទុដ្ឋោ ទោសោតិ កុបិតោ អនត្តមនោ អនភិរទ្ធោ អាហតចិត្តោ ខិលជាតោ ។ អប្បតីតោតិ តេន ច កោបេន តេន ច ទោសេន តាយ ច អនត្តមនតាយ តាយ ច អនភិរទ្ធិយា[1] អប្បតីតោ ហោតិ ។

---

๑ ពុទ្ធឃោសាចរិយាទីហិ បន អនភិរតិយាតិបិ ឯកមេវ ទិស្សតិ ។

អ្នកទាំងឡាយគប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុណាមួយ មានទោសទ្រុស្តហើយ មានសេចក្តីក្រោធមានចិត្តមិនរីករាយបានកាន់យកហេតុបន្តិចបន្តួចរបស់អធិករណ៍ជាចំណែកដទៃមកជាគ្រឿងអាង ហើយចោទកិក្ខុដោយអាបត្តិជាពាជិក ដោយចំណងថា ម្នាលម្ចាស់ អញគប្បីញុំាងកិក្ខុនោះឲ្យឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌(សាសនា)នេះបាន លុះសម័យខាងក្រោយតទៅនោះមក កិក្ខុអ្នកចោទនោះមានគេសាកសួរក្តីមិនមានគេសាកសួរក្តី តែអធិករណ៍នោះជាចំណែកដទៃទេ កិក្ខុកាន់យកហេតុបន្តិចបន្តួចមកជាគ្រឿងអាង ហើយកិក្ខុប្តឹជ្ឈាចោទ កិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(๒๖๕) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុណាមួយ មានអធិប្បាយកន្លងសិក្ខាបទទី១ នៃចាតុរជាតិកកណ្ឌរួចហើយ ។ ពាក្យថា កិក្ខុ គឺកិក្ខុដទៃ ។ ពាក្យថា មានទោសទ្រុស្តហើយ មានសេចក្តីក្រោធ គឺមានចិត្តក្រោធខឹង មានចិត្តមិនជារបស់ខ្លួន មិនត្រេកអរ មានចិត្តគុមគួន ចង្អៀតចង្អល់ ។ ពាក្យថា មានចិត្តមិនរីករាយ គឺមានចិត្តអាក់អន់ ព្រោះក្រោធខឹងនោះផង ព្រោះទោសនោះផង ព្រោះសេចក្តីអន់ចិត្តនោះផង ព្រោះសេចក្តីមិនត្រេកអរនោះផង ។

(๒๖๖) อญฺญภาคิยสฺส อธิกรณสฺสาติ อาปตฺติญฺญภาคิยํ วา เยหาติ อธิกรณาญฺญภาคิยํ วา ฯ

(๒๖๗) กตฺถ อธิกรณา อธิกรณสฺส อญฺญภาคิยํ ฯ วิวาทาธิกรณา อนุวาทาธิกรณสฺส อาปตฺติ-ธิกรณสฺส กิจฺจาธิกรณสฺส อญฺญภาคิยํ อนุวาทาธิกรณา อาปตฺตาธิกรณสฺส กิจฺจาธิกรณสฺส วิวาทาธิกรณสฺส อญฺญภาคิยํ อาปตฺตาธิกรณา กิจฺจาธิกรณสฺส วิวาทาธิกรณสฺส อนุวาทาธิกรณสฺส อญฺญภาคิยํ กิจฺจาธิกรณา วิวาทาธิกรณสฺส อนุวาทาธิกรณสฺส อาปตฺตาธิกรณสฺส อญฺญภาคิยํ ฯ ฉ อธิกรณา อธิกรณสฺส อญฺญภาคิยํ ฯ

(๒๖๘) กตฺถ อธิกรณา อธิกรณสฺส ตณฺหาคิยํ ฯ วิวาทาธิกรณา วิวาทาธิกรณสฺส ตณฺหาคิยํ อนุวาทาธิกรณา อนุวาทาธิกรณสฺส ตณฺหาคิยํ อาปตฺตาธิกรณา

(๒๖๖) ពាក្យថា ៖បស់អធិករណ៍ជាចំណែកដទៃ គឺចំណែកដទៃនៃអាបត្តិ ឬចំណែកដទៃនៃអធិករណ៍ ។

(๒๖๗) (សួរថា) អធិករណ៍(๑)ដែលមានចំណែកផ្សេងពីអធិករណ៍នោះដូចម្តេច ។ (ឆ្លើយថា) វិវាទាធិករណ៍(๒) មានចំណែកផ្សេងអំពីអនុវាទាធិករណ៍(๓) អាបត្តាធិករណ៍(๔) នឹងកិច្ចាធិករណ៍(๕) អនុវាទាធិករណ៍ចាត់ដោយផ្សែកផ្សេងអំពីអាបត្តាធិករណ៍ កិច្ចាធិករណ៍ នឹងវិវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ចាត់ដោយផ្សែកផ្សេងអំពីកិច្ចាធិករណ៍ វិវាទាធិករណ៍ នឹងអនុវាទាធិករណ៍ កិច្ចាធិករណ៍ចាត់ដោយផ្សែកផ្សេងអំពីវិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ នឹងអាបត្តាធិករណ៍ ។ អធិករណ៍យ៉ាងនេះ ហៅថា មានចំណែកផ្សេងគ្នាអំពីអធិករណ៍ ។

(๒๖๘) (សួរថា) អធិករណ៍ដែលមានចំណែកដូចគ្នានឹងអធិករណ៍នោះដូចម្តេច ។ (ឆ្លើយថា) វិវាទាធិករណ៍មានចំណែកដូចគ្នានឹងវិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍មានចំណែកដូចគ្នានឹងអនុវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍

---

๑ រឿងដែលកើតឡើងហើយ ត្រូវតែចាត់ ត្រូវតែធ្វើឲ្យស្រេចទៅ ហៅថា អធិករណ៍ ។ ๒ ការវិវាទគ្នាព្រោះធម្មវិន័យ ចាត់ជាវិវាទាធិករណ៍ ។ ๓ ការចោទគ្នាដោយរឿងអាបត្តិ ឬវិបត្តិចាត់ជា អនុវាទាធិករណ៍ ។ ๔ ក៏វិយោដែលត្រូវអាបត្តិ ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ ๕ កិច្ចធុរៈរបស់សង្ឃ មានកិច្ចឧបសម្បទាជាដើម ចាត់ជាកិច្ចាធិករណ៍ ។

អាបត្តាធិការណាសប្ប សិយា តញ្ញាតិយំ សិយា អញ្ញ-
ភាគិយំ ។ កថំ អាបត្តាធិការណំ អាបត្តាធិ-
ការណាសប្ប អញ្ញភាគិយំ ។ មេថុនធម្មាភិភូតាយ
អនិច្ឆាយ ឆាទិតាយ ភិក្ខុនិយា មនុស្សវិគ្គហាភិភូ-
តាយ ទុដ្ឋុល្លចិត្តាយ មនុស្សបុរិសស្ស មេថុនធម្ម-
បត្ថនាយ អញ្ញភាគិយំ អនិច្ឆាយ ឆាទិតាយ ភិក្ខុនិ-
យា ទុដ្ឋុល្លចិត្តាយ មនុស្សវិគ្គហាភិភូតាយ
មេថុនធម្មបត្ថនាយ អញ្ញភាគិយំ មនុស្សវិគ្គហាភិភូ-
តាយ ទុដ្ឋុល្លចិត្តាយ មេថុនធម្មបត្ថនាយ អនិច្ឆាយ
ឆាទិតាយ ភិក្ខុនិយា អញ្ញភាគិយំ ទុដ្ឋុ-
ល្លចិត្តាយ មេថុនធម្មបត្ថនាយ អនិច្ឆាយ ឆាទិតាយ
ភិក្ខុនិយា មនុស្សវិគ្គហាភិភូតាយ អញ្ញភាគិយំ ។
ឯវំ អាបត្តាធិការណំ អាបត្តាធិការណាសប្ប អញ្ញភាគិយំ ។ កថញ្ច អា-
បត្តាធិការណំ អាបត្តាធិការណាសប្ប តញ្ញាតិយំ ។

មានចំណែកដូចគ្នានឹងអាបត្តាធិករណ៍ក៏មាន មានចំណែកផ្សេងអំពីគ្នាក៏មាន ។ (សួរថា) អាបត្តាធិករណ៍មានចំណែកផ្សេងគ្នាអំពីអាបត្តាធិករណ៍នោះដូចម្តេច ។ (ឆ្លើយថា) មេថុនធម្ម[1]ឈ្មោះជាអាបត្តិមានចំណែកផ្សេងគ្នាអំពីអទិន្នាទាន[2]ឈ្មោះជាអាបត្តិ មនុស្សវិគ្គហ[3]ឈ្មោះជាអាបត្តិនឹងទុដ្ឋុល្លវាចាមនុស្សធម្ម[4]ឈ្មោះជាអាបត្តិ អទិន្នាទានឈ្មោះជាអាបត្តិមានចំណែកផ្សេងគ្នាអំពីមនុស្សវិគ្គហឈ្មោះជាអាបត្តិ ទុដ្ឋុល្លវាចាមនុស្សធម្មឈ្មោះជាអាបត្តិនឹងមេថុនធម្មឈ្មោះជាអាបត្តិ មនុស្សវិគ្គហឈ្មោះជាអាបត្តិមានចំណែកផ្សេងគ្នាអំពីទុដ្ឋុល្លវាចាមនុស្សធម្មឈ្មោះជាអាបត្តិ មេថុនធម្មឈ្មោះជាអាបត្តិនឹងអទិន្នាទានឈ្មោះជាអាបត្តិ ទុដ្ឋុល្លវាចាមនុស្សធម្មឈ្មោះជាអាបត្តិមានចំណែកផ្សេងគ្នាអំពីមេថុនធម្មឈ្មោះជាអាបត្តិ អទិន្នាទានឈ្មោះជាអាបត្តិនឹងមនុស្សវិគ្គហឈ្មោះជាអាបត្តិ ។ អាបត្តាធិករណ៍យ៉ាងនេះ (ហៅថា) មានចំណែកផ្សេងគ្នាអំពីអាបត្តាធិករណ៍ ។ (សួរថា) អាបត្តាធិករណ៍មានចំណែកដូចគ្នានឹងអាបត្តាធិករណ៍នោះដូចម្តេច ។

---

๑ ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះជាអាជិក ព្រោះសេពមេថុនធម្ម ។ ๒ ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះជាអាជិក ព្រោះលួចទ្រព្យតម្លៃមានជើងតាំងពី ๕ មាសកឡើងទៅ ។ ๓ ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះជាអាជិក ព្រោះសម្លាប់មនុស្ស ។ ๔ ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះជាអាជិក ព្រោះអួតគុណវិសេសដែលមិនមានក្នុងខ្លួន ។

เมตฺตูปนิสฺสยจกฺกปฺปวตฺติ เมตฺตูปนิสฺสยจกฺกปฺปวตฺติยา ตณฺหาทิยา อทินฺนทานสฺส จกฺกปฺปวตฺติ อทินฺนทานสฺส จกฺกปฺปวตฺติยา ตณฺหาทิยา มนุสฺสวิคฺคหสฺส จกฺกปฺปวตฺติ มนุสฺสวิคฺคหสฺส จกฺกปฺปวตฺติยา ตณฺหาทิยา ทุกฺขสฺส มนุสฺสชมฺมสฺส จกฺกปฺปวตฺติ ทุกฺขสฺส มนุสฺสชมฺมสฺส จกฺกปฺปวตฺติยา ตณฺหาทิยา ฯ ปฐมํ อาปตฺตาธิกรณํ อาปตฺตาธิกรณสมุฏฺฐานโต ตณฺหาทิยา ฯ กิจฺจาธิกรณํ กิจฺจาธิกรณสมุฏฺฐานโต ตณฺหาทิยา ฯ ปฐมํ อธิกรณํ อธิกรณสมุฏฺฐานโต ตณฺหาทิยา ฯ

(๒๖๙) กตฺถ เนสํ เลสมตฺตมฺปิ ทุทฺทายาตา เลเสน ชาติ ธนสฺส เลเสน ชาตีติ เลเสน ชาติเลเสน โคตฺตเลเสน ลิงฺคเลเสน อาปตฺติเลเสน ปตฺตเลเสน จีวรเลเสน ปิณฺฑปาตเลเสน เสนาสนเลเสน ฯ

(๒๗๐) ชาตีติ เลเสน ชาติ ขตฺติโย ทิชฺโช เหฏฺฐา จกฺกปฺปวตฺติ ชมฺปิ อฏฺฐปชฺชนฺเต อญฺญา ขตฺติยา ปสวิตฺวา เจเตติ ขตฺติโย ขตฺติยา ทิชฺโช จกฺกปฺปวตฺติ ชมฺปิ

(ក្រែបាថា) មេថុនធម្មបាចិត្តិយាបត្តិមានចំណែកជាមួយគ្នានឹងមេថុនធម្មបាចិត្តិយាបត្តិ អទិន្នាទានបាចិត្តិយាបត្តិមានចំណែកជាមួយគ្នានឹងអទិន្នាទានបាចិត្តិយាបត្តិ មនុស្សវិគ្គហបាចិត្តិយាបត្តិមានចំណែកជាមួយគ្នានឹងមនុស្សវិគ្គហបាចិត្តិយាបត្តិ ឧត្តរិមនុស្សធម្មបាចិត្តិយាបត្តិមានចំណែកជាមួយគ្នានឹងឧត្តរិមនុស្សធម្មបាចិត្តិយាបត្តិ ។ អាបត្តាធិករណ៍យ៉ាងនេះ (ហៅថា)មានចំណែកជាមួយគ្នានឹងអាបត្តាធិករណ៍ ។ កិច្ចាធិករណ៍ក៏មានចំណែកជាមួយគ្នានឹងកិច្ចាធិករណ៍ដែរ ។ អធិករណ៍យ៉ាងនេះ (ហៅថា) មានចំណែកជាមួយគ្នានឹងអធិករណ៍ ។

(๒๖๙) ត្រង់ពាក្យថា កាន់យកហេតុបន្តិចបន្តួចមកជាគ្រឿងអាង ដែលហៅថាគ្រឿងអាងនោះបានដល់គ្រឿងអាង ១០ យ៉ាង គឺគ្រឿងអាងជាតិ ១ នាម ១ គោត្រ ១ កេទ ១ អាបត្តិ ១ ជាត្រ ១ ចីវរ ១ ឧបជ្ឈាយ៍ ១ អាចារ្យ ១ សេនាសនៈ ១ ។

(๒๗๐) ដែលហៅថា គ្រឿងអាងគឺជាតិនោះ បានដល់កិកូអកចោទឃើញកិកូជាក្សត្រត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ (តែមិនបានចោទកិកូជាក្សត្រនោះកន្លងខណៈនោះ) លុះបានឃើញកិកូដទៃជាជាតិក្សត្រដែរ ហើយ (ក្លែង) ចោទថា ខ្ញុំបានឃើញលោកជាក្សត្រត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ

អជ្ឈាបន្នោសិ អសុរមណោសិ អសក្យបុត្តិយោសិ ឆត្តំ តយា សទ្ធិំ ឧចោសរោ ឯ បឋវណា ឯ សង្ឃកម្មំ ឯតំ អាបត្តិ ឯចាយ ឯចាយ សង្ឃាធិសេសស្ស ។ ព្រាហ្មណោ ធិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ វេស្សោ ធិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ សុទ្ទោ ធិដ្ឋោ ហោតិ ចាវជីកំ ឆម្មំ អជ្ឈាបន្នោ អញ្ញំ សុទ្ធំ បស្សិត្វា ចោទេតិ សុទ្ធោ មយា ធិដ្ឋោ ចាវជីកំ ឆម្មំ អជ្ឈាបន្នោសិ អសុរមណោសិ អសក្យបុត្តិយោសិ ។បេ។ សង្ឃកម្មំ ឯតំ អាបត្តិ ឯចាយ ឯចាយ សង្ឃាធិសេសស្ស ។

(២៧១) ជាមលេសោ ជាម ពុទ្ធរក្ខិតោ ធិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ធម្មរក្ខិតោ ធិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ សង្ឃរក្ខិតោ ធិដ្ឋោ ហោតិ ចាវជីកំ ឆម្មំ អជ្ឈាបន្នោ អញ្ញំ សង្ឃរក្ខិតំ បស្សិត្វា ចោទេតិ សង្ឃរក្ខិតោ មយា ធិដ្ឋោ ចាវជីកំ ឆម្មំ អជ្ឈាបន្នោសិ អសុរមណោសិ អសក្យបុត្តិយោសិ ។បេ។ សង្ឃកម្មំ ឯតំ អាបត្តិ ឯចាយ ឯចាយ សង្ឃាធិសេសស្ស ។

លោកមិនមែនជាសមណៈ លោកមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធបុត្តសក្យភជ ខ្ញុំសូមថាកម្មក៏ បវារណាកម្មក៏ សង្ឃកម្មក៏ មិនមានជាមួយនឹងអ្នកទេ ដូច្នេះ កិកុអកចោទត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ๆ រាល់ ๆ កិកុអកចោទឃើញកិកុជាតិជាព្រាហ្មណ៍ ๆ បេ ๆ ឃើញកិកុជាវេស្ស (អ្នកជំនួញ) ๆ បេ ๆ ឃើញកិកុជាសុទ្ទ (អ្នកធ្វើការគុលី) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ (តែអ្នកចោទមិនបានចោទ) លុះបានឃើញកិកុដទៃជាជាតិសុទ្ទដែរ ទើប (ក្លែង) ចោទថា ខ្ញុំបានឃើញអ្នកជាតិជាសុទ្ទ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធបុត្តសក្យភជទេ ๆ បេ ๆ ដូច្នេះ កិកុអកចោទ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ๆ រាល់ ๆ

(๒๗๑) ដែលហៅថា គ្រឿងអាងគឺនាមនោះ គឺកិកុអកចោទឃើញកិកុឈ្មោះពុទ្ធរក្ខិត ๆ បេ ๆ ឃើញកិកុឈ្មោះធម្មរក្ខិត ๆ បេ ๆ ឃើញកិកុឈ្មោះសង្ឃរក្ខិតត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ (តែកិកុអកចោទមិនបានចោទ) លុះបានឃើញកិកុដទៃឈ្មោះសង្ឃរក្ខិតដែរ ហើយ (ក្លែង) ចោទថា ខ្ញុំឃើញអ្នកឈ្មោះសង្ឃរក្ខិត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈទេ អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តទេ ๆ បេ ๆ ដូច្នេះ កិកុអកចោទ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ๆ រាល់ ๆ

(๒๗๒) โคตฺตเลเสนาติ โคตฺตเมนาติ นิฏฺโฐ
นาติ ฯ เปฯ โมกฺขตฺถาเยนาติ นิฏฺโฐ นาติ ฯ เปฯ
กตฺถายาติ นิฏฺโฐ นาติ ฯ เปฯ ภาสิฏฺโฐ นิฏฺโฐ
นาติ ตาทิสิกานิ ฐานานิ อฏฺฐปยิตฺวา อญฺญานิ ภาสิตานิ
ปสฏฺฐตฺตา วาเจตีติ ภาสิตฺโถ มยา นิฏฺโฐ ตาทิสิกานิ
ฐานานิ อฏฺฐปยิตฺวาติ อสฺสุมเณนาติ อสกฺกปุตฺติยาติ
ฯ เปฯ สงฺฆกมฺมานิ ภณิตานิ อาปตฺติ ภณายาติ ภณายาติ
สงฺฆาทิเสสสฺสาติ ฯ

(๒๗๓) ลิงฺคเลเสนาติ ทีฆาติ นิฏฺโฐ นาติ
ฯ เปฯ รสฺสาติ นิฏฺโฐ นาติ ฯ เปฯ กณฺหาติ นิฏฺโฐ
นาติ ฯ เปฯ ขิตฺตาเยติ นิฏฺโฐ นาติ ตาทิสิกานิ
ฐานานิ อฏฺฐปยิตฺวา อญฺญานิ ขิตฺตานิ ปสฏฺฐตฺตา วาเจตีติ
ขิตฺตาเยติ มยา นิฏฺโฐ ตาทิสิกานิ ฐานานิ อฏฺฐปยิตฺวาติ
อสฺสุมเณนาติ อสกฺกปุตฺติยาติ ฯ เปฯ สงฺฆกมฺมานิ
ภณิตานิ อาปตฺติ ภณายาติ ภณายาติ สงฺฆาทิเสสสฺสาติ ฯ

(๒๗๒) ដែលហៅថា គ្រឿងអាងគឺគោត្រនោះ គឺកិកុអ្នកចោទ ឃើញកិកុដែលមានគោត្រជាគោតម ។ បេ ។ ឃើញកិកុមានគោត្រជាមោគ្គល្លាន ។ បេ ។ ឃើញកិកុមានគោត្រជាកច្ចាយន ។ បេ ។ ឃើញកិកុមានគោត្រជាវសិដ្ឋ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ (តែមិនបានចោទ) លុះបានឃើញកិកុដទៃមានគោត្រជាវសិដ្ឋដែរ ហើយ (ក្រែង) ចោទថា ខ្ញុំបានឃើញអ្នកមានគោត្រជាវសិដ្ឋ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ អ្នកឯង**មិនមែនជាសមណៈទេ** អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តទេ ។ បេ ។ ដូច្នេះ កិកុអ្នកចោទ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវាចា ។

(๒๗๓) ដែលហៅថា គ្រឿងអាងគឺកេទនោះ គឺកិកុអ្នកចោទឃើញកិកុមានពងខ្ពស់ ។ បេ ។ ឃើញកិកុមានពងទាប ។ បេ ។ ឃើញកិកុមានសម្បុរខ្មៅ ។ បេ ។ ឃើញកិកុមានសម្បុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ (តែមិនបានចោទ) លុះឃើញកិកុដទៃមានសម្បុរសដែរ ហើយ (ក្រែង) ចោទថា ខ្ញុំបានឃើញអ្នកមានសម្បុរស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈទេ អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្តទេ ។ បេ ។ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវាចា ។

(๒๗๔) อาปตฺติเลสโต ตาว ลหุกา อาปตฺติ อฏฺฐาปชฺชโต ถิโร โหติ ตโตปิ ถาวริโกว ตุยฺหนฺติ ถิโร มยา ถาวริกา ฉมา อฏฺฐาปโตติ อสฺสุมโลหิตสฺส อสกฺขิปุคฺคลิยาติ ฯ เป ฯ สงฺฆกมฺมา ปน อาปตฺติ ภิชฺชติ ภิชฺชติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๒๗๕) ปตฺตโตปิ ตาว ลาภปตฺตโต ถิโร โหติ ฯ เป ฯ ปตฺติกาปตฺตโต ถิโร โหติ ฯ เป ฯ สาฏกปตฺตโต ถิโร โหติ ฯ เป ฯ สุปฺปกปตฺตโต ถิโร โหติ ถาวริกา ฉมา อฏฺฐาปชฺชโต อญฺญา สุปฺป-กปตฺตา ปสฺสาวา โตติ สุปฺปกปตฺตโต มยา ถิโร ถาวริกา ฉมา อฏฺฐาปโตติ อสฺสุมโลหิตสฺส อสกฺขิปุคฺคลิยาติ ฯ เป ฯ สงฺฆกมฺมา ภิชฺชติ อาปตฺติ ภิชฺชติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

(๒๗๔) ដែលហៅថា គ្រឿងអាងគឺអាបត្តិនោះ គឺភិក្ខុអកោទេ ឃើញភិក្ខុត្រូវអាបត្តិស្រាល បើភិក្ខុអកោទេ។ ភិក្ខុនោះដោយអាបត្តិ ប្រាប់ដឹកថា ខ្ញុំបានឃើញលោកត្រូវអាបត្តិប្រាប់ដឹកហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត ។ បេ ។ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ។ វាចា ។

(๒๗๕) ដែលហៅថា គ្រឿងអាងគឺប្រាប់នោះ គឺភិក្ខុអកោទេ ឃើញភិក្ខុប្រើប្រាស់ដែង ។ បេ ។ ឃើញភិក្ខុប្រើប្រាស់ដី ។ បេ ។ ឃើញភិក្ខុប្រើប្រាស់សម្ពត់សាដក[1] ។ បេ ។ ឃើញភិក្ខុប្រើប្រាស់ដី[2] ដែលមានសម្បុរលើប ត្រូវអាបត្តិប្រាប់ដឹក (តែមិនប្រាប់ទេ) លុះឃើញភិក្ខុដទៃប្រើប្រាស់ដីដែរ ហើយ (ក្តៅង) ទើបប្រាប់ថា ខ្ញុំឃើញអ្នកឯងប្រើប្រាស់ដីត្រូវអាបត្តិប្រាប់ដឹកហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត ។ បេ ។ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ។ វាចា ។

---

๑ តាមអដ្ឋកថាសមន្តបាសាទិកា ថា បាត្រដីនោះឯង តែមានទ្រង់ទ្រាយល្អ មានសម្បុរលោងហាក់ដូចពណ៌សត្វកំភេម រលើងស្អាតដូចបាត្រទង់ដែងដែរ ។ ๒ បាឡីថា "សុម្ភកបត្ត" តាមអដ្ឋកថាថា បានដល់បាត្រដីតាមធម្មតានោះឯង ។

(๒๗๖) ปิวาเสสา ภาเค ปณฺณกฺขลิกา ทาตพฺพา ฯเปฯ ภาชิตปิวาเย ทาตพฺพา ยาคุยา ภาชิตาย ปิวาเย ปณฺณกฺขลิกา ทาตพฺพา อญฺญาย ภาชิตาย ปิวาเย ปณฺณกฺขลิกา น ทาตพฺพา ฯเปฯ สพฺพตฺถ ปณฺณกฺขลิกา ทาตพฺพา ฯ

(๒๗๗) อุปชฺฌายสฺส ภาเค สามณฺเณน สงฺฆิกา ทาตพฺพา ฯเปฯ สพฺพตฺถ สามณฺเณน สงฺฆิกา ทาตพฺพา ฯ

(๒๗๘) อาจริยสฺส ภาเค สามณฺเณน อนฺเตวาสิกา ทาตพฺพา ฯเปฯ สพฺพตฺถ สามณฺเณน อนฺเตวาสิกา ทาตพฺพา ฯ

(๒๗๖) ที่ชื่อว่า เครื่องหมายคือจีวรนั่น คือภิกษุผู้เห็นจีวรของคฤหัสถ์ ฯลฯ เห็นผ้าปูนั่งของคฤหัสถ์ ฯลฯ เห็นจีวรของคหบดี ต้องอาบัติทุกกฏ (ถ้าไม่รู้ไม่ต้อง) ถึงเห็นผ้าปูนั่งของคหบดี ก็ต้องอาบัติทุกกฏเหมือนกัน ครั้นแล้วกล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นจีวรของคหบดี ต้องอาบัติทุกกฏ ท่านมิใช่สมณะ ท่านมิใช่บุตรของพระสมณโคดม ฯลฯ ดังนี้ ต้องอาบัติสังฆาทิเสสทุกๆ คำ ฯ

(๒๗๗) ที่ชื่อว่า เครื่องหมายคือพระอุปัชฌาย์นั่น คือภิกษุผู้เห็นสัทธิวิหาริกของพระอุปัชฌาย์มีชื่ออย่างนี้ ต้องอาบัติทุกกฏ (ถ้าไม่รู้ไม่ต้อง) ถึงเห็นสัทธิวิหาริกของพระอุปัชฌาย์มีชื่ออย่างนี้เหมือนกัน ครั้นแล้วกล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นสัทธิวิหาริกของอุปัชฌาย์ชื่อนี้ ต้องอาบัติทุกกฏ ท่านมิใช่สมณะ ท่านมิใช่บุตรของพระสมณโคดม ฯลฯ ดังนี้ ต้องอาบัติสังฆาทิเสสทุกๆ คำ ฯ

(๒๗๘) ที่ชื่อว่า เครื่องหมายคืออาจารย์นั่น คือภิกษุผู้เห็นอันเตวาสิกของอาจารย์ชื่อนี้ ต้องอาบัติทุกกฏ (ถ้าไม่รู้ไม่ต้อง) ถึงเห็นอันเตวาสิกของอาจารย์ชื่อนี้เหมือนกัน ครั้นแล้วกล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นอันเตวาสิกของอาจารย์ชื่อนี้ ต้องอาบัติทุกกฏ ท่านมิใช่สมณะ ท่านมิใช่บุตรของพระสมณโคดม ฯลฯ ดังนี้ ต้องอาบัติสังฆาทิเสสทุกๆ คำ ฯ

ឆម្មំ អជ្ឈាបជ្ជោសិ អស្សមណោសិ អសក្យបុត្តិយោសិ ។បេ។ សង្ឃកម្មំ ករតិ អាបត្តិ ករចាយ ករចាយ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(๒๗๙) សេនាសនលេសោ នាម ឥត្ថន្នាមស្ស សេនាសនករសិកោ ទិដ្ឋោ ហោតិ ចារាជិកំ ឆម្មំ អជ្ឈាបជ្ជតោ អញ្ញំ ឥត្ថន្នាមស្ស សេនាសនករសិកំ បស្សិត្វា ចោទេតិ ឥត្ថន្នាមស្ស សេនាសនករសិកោ មយា ទិដ្ឋោ ចារាជិកំ ឆម្មំ អជ្ឈាបជ្ជោសិ អស្សមណោសិ អសក្យបុត្តិយោសិ ឯត្តំ តយា សទ្ធឹ ឧចោសេថោ ករ បករណា ករ សង្ឃកម្មំ ករតិ អាបត្តិ ករចាយ ករចាយ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(๒๘๐) ចារាជិកេន ឆម្មេនាតិ ចតុន្នំ អញ្ញតរេន ។ អនុទ្ធំសេយ្យាតិ ចោទេតិ ករ ចោទាបេតិ ករ ។ អបេរ្យ-ជាម ឥំ ឥមម្ហា ព្រហ្មចរិយា ចាវេយ្យន្តិ កិក្ខុភាវ ចាវេយ្យំ សមណធម្មា ចាវេយ្យំ សីលក្ខន្ធា ចាវេយ្យំ តចោតុណា ចាវេយ្យំ ។

ឈ្មោះនេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជិកហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត ។បេ។ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវត ។

(๒๗๙) ដែលហៅថា គ្រឿងអាងគឺសេនាសនៈនោះ គឺភិក្ខុអ្នកចោទ ឃើញភិក្ខុនៅក្នុងសេនាសនៈរបស់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ (តែមិនចោទ) លុះឃើញភិក្ខុដទៃជាអ្នកនៅក្នុងសេនាសនៈរបស់ភិក្ខុឈ្មោះហ្នឹងវិញ ហើយ (ក្លែង) ចោទថា ខ្ញុំបានឃើញអ្នកឯងនៅក្នុងសេនាសនៈរបស់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយជិកហើយ អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត ។បោសថកម្មក្តី បវារណាកម្មក្តី សង្ឃកម្មក្តី មិនមានជាមួយនឹងអ្នកឯងទេ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវត ។

(๒๘๐) ពាក្យថា ដោយអាបត្តិបាចិត្តិយជិក គឺបានដល់អាបត្តិបាចិត្តិយជិកចាំង ๘ អាបត្តិបាចិត្តិយជិកណាមួយ ។ ពាក្យថា ចោទ គឺចោទឯងក្តី ឲ្យអ្នកដទៃចោទក្តី ។ ពាក្យថា ធ្វើដូចម្តេចហ៎ អញគប្បីញុំាងភិក្ខុនោះឲ្យហ្វុតចាកព្រហ្មចរិយធម៌នេះ គឺថាអញគប្បីញុំាងភិក្ខុនេះឲ្យហ្វុតចាកភាវៈជាភិក្ខុ ឲ្យហ្វុតចាកសមណធម៌ ឲ្យហ្វុតចាកសីលក្ខន្ធ ឲ្យហ្វុតចាកគុណគឺធម៌ជា គ្រឿងដុតកិលេស ។

(๒๘๑) ตโต อปเรน สมเยนาหํ ยสฺมึ ขเณ อนุทฺธํสิโต ภเวยฺยํ ตสฺมึ ขเณ ตสฺมึ ลเย ตสฺมึ มุหุตฺเต ปาตวฺเย ฯ สมนุกฺคาหิยมาโนหํ ยาย วาจาย อนุทฺธํสิโต ภเวยฺยํ ตสฺมึ วาจสฺมึ สมนุกฺคาหิยมาโน ฯ อสมนุกฺคาหิยมาโนหํ น เจว ปุจฺฉามาโน ฯ

(๒๘๒) อธิกรณานิ จตฺตาริ อธิกรณานิ ปาปนาธิกรณานิ อนุปาปนาธิกรณานิ(๑) อาปตฺตาธิกรณานิ กิจฺจาธิกรณานิ ฯ

(๒๘๓) เจว โข เอเสว เอวเมตฺถ อุภินฺนมตฺถาย ธมฺมญฺจ วินยญฺจ เอเสว อุภินฺนมตฺถาย ธมฺมญฺจ วินยญฺจ ภวิสฺสติ ฯ

(๒๘๔) กิญฺจาปิ จ เอเตสุ ปกติฏฺฐานีสุ ปุจฺฉกสฺส มยา กถิตา มูลา มยา กถิตา อกฺขา มยา กถิตา อนุวาทา มยา กถิตา ฯ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ เป ฯ เจว ปุจฺฉติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ

---

๑ อยเมตฺถ วิภงฺเค ๑ วิสฺสชฺชิตา ฯ

(๒๘๑) ពាក្យថា លុះសម័យខាងក្រោយតអំពីនោះមក គឺកិក្ខុ
ចោទគេកន្លងខណៈណា ខណៈនោះ ពេលនោះ ស្រេចតែនោះកន្លងទៅ
ហើយ ។ ពាក្យថា មានគេសាកសួរ គឺថាកិក្ខុចោទគេដោយវត្ថុណា
គេសាកសួរចំពោះវត្ថុនោះ ។ ពាក្យថា មិនមានគេសាកសួរ គឺមិនមាន
អ្នកណាមួយនិយាយឡើយ ។

(๒๘๒) ដែលហៅថា អធិករណ ចានដល់អធិករណៈ ๔ គឺ
វិវាទាធិករណៈ ๑ អនុវាទាធិករណៈ ๑ អាបត្តាធិករណៈ ๑ កិច្চាធិករណៈ ๑ ។

(๒๘๓) ពាក្យថា កាន់យកហេតុបន្តិចបន្តួចមកជាគ្រឿងអាង គឺ
បណ្តាគ្រឿងអាងចាំង ๑๐ យ៉ាងនោះ កិក្ខុកាន់យកគ្រឿងអាងណាមួយ ។

(๒๘๔) ពាក្យថា កិក្ខុប្តេជ្ញាទោស គឺ(កិក្ខុប្តេជ្ញាថា) ខ្ញុំនិយាយ
ពាក្យទទេសោះ ខ្ញុំនិយាយពាក្យកុហក ខ្ញុំនិយាយពាក្យមិនពិត ខ្ញុំនិយាយ
ដោយមិនដឹង ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយពិស្តារក្នុង
សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទទី ๑ រួចហើយ ។

(๒๘๕) កិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ ទិដ្ឋោ ហោតិ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិ ហោតិ តញ្ចេ ចារេតិ ចោទេតិ អសម្បមណោសិ អសក្យបុត្តិ-យោសិ ឧត្តិ តយា សទ្ធិ ឯកោសរោ ឯ បវារណា ឯ សង្ឃកម្មំ ឯតិ ឃវំបិ អាបត្តញ្ញភាគិយំ ហោតិ លេសោ ច ឧចាទិន្នោ អាបត្តិ ឯចាយ ឯចាយ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អជ្ឈាប-ជ្ជន្តោ ទិដ្ឋោ ហោតិ សង្ឃាទិសេសេ ឋុល្លច្ចយទិដ្ឋិ ហោតិ តញ្ចេ ចារេតិ ចោទេតិ អសម្បមណោសិ ។ បេ ។ សង្ឃកម្មំ ឯតិ ឃវំបិ អាបត្តញ្ញភាគិយំ ហោតិ លេសោ ច ឧចាទិន្នោ អាបត្តិ ឯចាយ ឯចាយ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ អជ្ឈាប-ជ្ជន្តោ ទិដ្ឋោ ហោតិ សង្ឃាទិសេសេ ទាឋិត្តិយទិដ្ឋិ ហោតិ តញ្ចេ ចារេតិ ចោទេតិ អសម្បមណោសិ ។ បេ ។ សង្ឃកម្មំ ឯតិ ឃវំបិ អាបត្តញ្ញភាគិយំ ហោតិ

ភេរវសុត្តំ សង្ឃាទិសេសទី ៩ បឋមភាណវារំ អំពីចំណែកដំបូងនៃអាបត្តាធិករណៈ

(๒๘๕) កិកុ្ខ្រតែវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស កិកុ្ខអ្នកចោទក៏បានឃើញនឹងមានសេចក្តីយល់កុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែបើក្លែងចោទកិកុ្ខនោះ ដោយអាបត្តិបាចិត្តិយវិញថា អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត ខុបាសថកម្មាទិបវារណាកម្មាទី សង្ឃកម្មាទី ជាមួយនឹងអ្នកឯងគ្មានទេ ឯអធិករណៈយ៉ាងនេះ ក៏ឈ្មោះថាចំណែកដំបូងនៃអាបត្តាធិករណៈ ទាំងលេស[1] សោតកិកុ្ខនោះក៏នៅប្រកាន់ ដូច្នេះ តែវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវារៈ ។ កិកុ្ខតែវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស កិកុ្ខមុកចោទក៏បានឃើញនឹងមានសេចក្តីយល់កុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិថុល្លច្ច័យវិញ តែបើក្លែងចោទកិកុ្ខនោះដោយអាបត្តិបាចិតថា អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ ។បេ។ ឯអធិករណៈយ៉ាងនេះ ក៏ឈ្មោះថាចំណែកដំបូងនៃអាបត្តាធិករណៈ ទាំងលេសសោតកិកុ្ខនោះក៏នៅប្រកាន់ ដូច្នេះ តែវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវារៈ ។ កិកុ្ខតែវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស កិកុ្ខអ្នកចោទក៏បានឃើញនឹងមានសេចក្តីយល់កុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិបាចិត្តិយវិញ តែបើក្លែងចោទកិកុ្ខនោះដោយអាបត្តិបាចិតថា អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ ។បេ។ ឯអធិករណៈយ៉ាងនេះ ក៏ឈ្មោះថាចំណែកដំបូង

---

๑ លិសធាតុ ក្នុងអត្ថថា តិច-តួច គឺការដាបត្តាប់បង្ហើ ។

โลเสยฺโย จ ขุทฺทานิกฺขนฺโต อาทิตฺโต ปทิตฺโต ปทิตฺตตรเสยฺยฺโย ฯ ตตฺถ สงฺฆาทิเสสนฺติ อปฺปฏิกฺขิตฺตานิกฺขนฺโต นิกฺขนฺโต โหติ สงฺฆาทิเสสเต ฐานโต จาวิตตฺตา นิกฺขนฺโต โหติ ฯ เป ฯ สงฺฆาทิเสสเต ทุกฺกฏนิกฺขนฺโต โหติ ฯ เป ฯ สงฺฆาทิเสสเต ทุพฺภาสิตนิกฺขนฺโต โหติ ตญฺเจ ฐานาจาวนาธิปฺปายสฺส โจเทติ อสฺสมเณฺยสิ ฯ เป ฯ สงฺฆกมฺมํ ฐิตํ ยถา อาทิตฺตญฺจาคารนฺติ โลเสยฺโย จ ขุทฺทานิกฺขนฺโต อาทิตฺโต ปทิตฺโต ปทิตฺตตรเสยฺยฺโย ฯ

(๒๘๖) ตตฺถ ปุลฺลตฺถยนฺติ อปฺปฏิกฺขิตฺตานิกฺขนฺโต นิกฺขนฺโต โหติ ปุลฺลตฺถเย ปุลฺลตฺถยนิกฺขนฺโต โหติ ฯ เป ฯ ปุลฺลตฺถเย ฐานจิตฺตเยนิกฺขนฺโต โหติ ฯ เป ฯ ปุลฺลตฺถเย ฐานาจาวนาธิปฺปายนิกฺขนฺโต โหติ ฯ เป ฯ ปุลฺลตฺถเย ทุกฺกฏนิกฺขนฺโต โหติ ฯ เป ฯ ปุลฺลตฺถเย ทุพฺภาสิตนิกฺขนฺโต โหติ ฯ เป ฯ ปุลฺลตฺถเย สงฺฆาทิเสสนิกฺขนฺโต ตญฺเจ ฐานาจาวนาธิปฺปายสฺส โจเทติ อสฺสมเณฺยสิ ฯ เป ฯ สงฺฆกมฺมํ ฐิตํ ยถา

នៃអាបត្តាធិករណៈ តាំងលេសសោតកិក្ខុនោះក៏នៅប្រកាន់ ដូច្នេះ ត្រូវសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ๆ ពាក្យ ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស កិក្ខុអកុ
ចោទក៏ឃើញនឹងមានសេចក្តីយល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិ
ជាដេសនីយវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស
ថាជាអាបត្តិទុក្កដវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស
ថាជាអាបត្តិទុព្ភាសិតវិញ តែបើភ្លេងចោទកិក្ខុនោះដោយអាបត្តិជាពាជកថា
អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ ។ បេ ។ ឯអធិករណៈយ៉ាងនេះ ក៏ឈ្មោះថា
ចំណែកដទៃនៃអាបត្តាធិករណៈ តាំងលេសសោតកិក្ខុនោះក៏នៅប្រកាន់
ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ ๆ ពាក្យ ។

(๒๘๖) កិក្ខុត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កិក្ខុអកុចោទក៏ឃើញនឹងមាន
សេចក្តីយល់ក្នុងអាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ បេ ។ មានសេចក្តី
យល់ក្នុងអាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិបាចិត្តិយវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តី
យល់ក្នុងអាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិបាដិទេសនីយវិញ ។ បេ ។ មាន
សេចក្តីយល់ក្នុងអាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិទុក្កដវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តី
យល់ក្នុងអាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិទុព្ភាសិតវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តី
យល់ក្នុងអាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសវិញ បើភ្លេងចោទកិក្ខុ
នោះដោយអាបត្តិជាពាជកថា អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈទេ ។ បេ ។ សូម្បី

អាបត្តញ្ញាភាតិយំ ហោតិ លេសោ ច ឧបាធិឆ្ឆោ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ភិក្ខុ ចាចិត្តិយំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ ឆិជ្ជោ ហោតិ ។បេ។ ភិក្ខុ ចាដិទេសនីយំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ ឆិជ្ជោ ហោតិ ។បេ។ ភិក្ខុ ទុក្កដំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ ឆិជ្ជោ ហោតិ ។បេ។ ភិក្ខុ ទុព្ភាសិតំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ ឆិជ្ជោ ហោតិ ទុព្ភាសិតេ ទុព្ភាសិតឆិជ្ជេ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតេ សង្ឃាទិសេសឆិជ្ជេ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតេ ថុល្លច្ចយឆិជ្ជេ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតេ ចាចិត្តិយឆិជ្ជេ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតេ ចាដិទេសនីយឆិជ្ជេ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតេ ទុក្កដឆិជ្ជេ ហោតិ តញ្ច ចារាជិកេន ចោទេតិ អសុមេណោសិ ។បេ។ សង្ឃភេទំ ភិន្ទតិ ឯវំបិ អាបត្តញ្ញាភាតិយំ ហោតិ លេសោ ច ឧបាធិឆ្ឆោ អាបត្តិ ភិក្ខាយ ភិក្ខាយ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ឯកេកំ[1] មូលំ ការេត្វា ចក្កំ ពន្ធិតព្ពំ ។

---

๑ ការេត្វាតិ ចោទេត្វាតិ ចោទនាបេយ្យាលំ និដ្ឋិតត្តាបិ ជាយតេ ។

អធិករណៈយ៉ាងនេះ ក៏ឈ្មោះថាបំណែកដទៃនៃអាបត្តាធិករណៈ ទាំងលេសសោតកិក្ខុអកតោទក៏នៅប្រកាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគប ។ រាថា ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ បេ ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយ ។ បេ ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិត កិក្ខុអកតោទក៏បានឃើញនឹងមានសេចក្តីយល់កន្លងអាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិទុព្ភាសិត ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កន្លងអាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កន្លងអាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កន្លងអាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កន្លងអាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិបាដិទេសនីយ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កន្លងអាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិទុក្កដ ទៅវិញ បើក្លែងចោទកិក្ខុនោះដោយអាបត្តិបាចិត្តិយថា អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈទេ ។ បេ ។ សូម្បីអធិករណៈយ៉ាងនេះ ក៏ឈ្មោះថាបំណែកដទៃនៃអាបត្តាធិករណៈ ទាំងលេសសោតកិក្ខុនោះក៏នៅប្រកាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគប ។ រាថា ។

បណ្ឌិតគប្បីឆ្លើយអធិករណៈនោះ ។ ឲ្យមានមូលមួយ ។ ហើយជាឯជាចក្ក (ដូចគ្នា) ។

(๒๘๗) กิกฺขุ สงฺฆาทิเสสํ อชฺฌาปชฺชนฺโต อาปชฺโช
โหติ สงฺฆาทิเสสสฺส สงฺฆาทิเสสาธิฏฺฐิ โหติ ตญฺเจ
จาวนาธิเกน จีวราเปติ อสฺสมณโกสิ ฯเปฯ
สงฺฆกมฺมํ กาตพฺพนฺติ อาปตฺติทุกฺกฏสฺส อาปตฺติ
จ อุจาทิโย อาปตฺติ กาเย กาเย สงฺฆาทิเสส-
สฺสาติ ฯ กิกฺขุ สงฺฆาทิเสสํ อชฺฌาปชฺชนฺโต อาปชฺโช
โหติ สงฺฆาทิเสสสฺส ปุลฺลิงฺคยาธิฏฺฐิ โหติ ฯเปฯ
สงฺฆาทิเสสสฺส จาตุตฺถยาธิฏฺฐิ โหติ ฯเปฯ สงฺฆาทิ
เสสสฺส จาเทสนียาธิฏฺฐิ โหติ ฯเปฯ สงฺฆาทิเสสสฺส
ทุกฺกฏาธิฏฺฐิ โหติ ฯเปฯ สงฺฆาทิเสสสฺส ทุพฺภาสิ-
ตาธิฏฺฐิ โหติ ตญฺเจ จาวนาธิเกน จีวราเปติ อสฺสม-
ณโกสิ ฯเปฯ สงฺฆกมฺมํ กาตพฺพนฺติ อาปตฺติทุกฺกฏสฺส
โหติ สงฺฆาทิเสสสฺส อาปตฺติ กาเย กาเย
สงฺฆาทิเสสสฺสาติ ฯ

(๒๘๗) កិកុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស កិកុអ្នកចោទក៏បានឃើញនឹងមានសេចក្តីយល់កងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែរ បើឲ្យអ្នកដទៃចោទកិកុនោះដោយអាបត្តិបារាជិកថា អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈទេ ។បេ។ សូម្បីអធិករណៈយ៉ាងនេះ ក៏ឈ្មោះថាចំណែកដទៃនៃអាបត្តាធិករណៈ ពាំងលេសសោតកិកុនោះក៏នៅប្រកាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវាថា ។ កិកុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស កិកុអ្នកចោទក៏បានឃើញ នឹងមានសេចក្តីយល់កងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិថុល្លច្ច័យទៅវិញ ។បេ។ មានសេចក្តីយល់កងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិបាចិត្តិយវិញ ។បេ។ មានសេចក្តីយល់កងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិបាដិទេសនីយទៅវិញ ។បេ។ មានសេចក្តីយល់កងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិទុក្កដទៅវិញ ។បេ។ មានសេចក្តីយល់កងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសថាជាអាបត្តិទុព្ភាសិតទៅវិញ បើឲ្យអ្នកដទៃចោទកិកុនោះដោយអាបត្តិបារាជិកថា អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈទេ ។បេ។ សូម្បីអធិករណៈយ៉ាងនេះ ក៏ឈ្មោះថាចំណែកដទៃនៃអាបត្តាធិករណៈ ពាំងលេសសោតកិកុនោះក៏នៅប្រកាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវាថា ។

(๒๘๘) កិញ្ចុ ឋុលច្ចយំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ និដ្ឋោ ហោតិ ឋុលច្ចយេ ឋុលច្ចយនិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ឋុលច្ចយេ ថាចិត្តិយនិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ឋុលច្ចយេ បាដិទេសនីយនិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ឋុលច្ចយេ ទុក្កដនិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ឋុលច្ចយេ ទុព្ភាសិតនិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ឋុលច្ចយេ សង្ឃាទិសេសនិដ្ឋោ ហោតិ តញ្ចេ ចារិត្តេកេន ចោទាបេតិ អស្សមណោសិ ។បេ។ សង្ឃកម្មំ ភិន្ទតិ ឯវំបិ អាបត្តញ្ញភាគិយំ ហោតិ លេសោ ច ឧបាទិន្នោ អាបត្តិ ភិន្ទាយ ភិន្ទាយ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ កិញ្ចុ ថាចិត្តិយំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ និដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ កិញ្ចុ បាដិទេសនីយំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ និដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ កិញ្ចុ ទុក្កដំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ និដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ និដ្ឋោ ហោតិ ទុព្ភាសិតេ ទុព្ភាសិតនិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតេ សង្ឃាទិសេសនិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតេ ឋុលច្ចយនិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតេ ថាចិត្តិយនិដ្ឋោ ហោតិ ។បេ។ ទុព្ភាសិតេ

(๒๘๘) កិក្ខុត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កិក្ខុអកតោទក៏ចាន់ឃើញនឹងមានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិចាចិត្តិយទៅវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិចាដិទេសនីយទៅវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិទុក្កដទៅវិញ ។បេ។ មានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិទុព្ភាសិតទៅវិញ ។បេ។ មានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិថុល្លច្ច័យថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទៅវិញ បើឲ្យអកដទៃចោទកិក្ខុនោះដោយអាបត្តិចាពដិកថា អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ ។ បេ ។ សូម្បីអធិករណៈយ៉ាងនេះ កំឈ្មោះថាចំណែកដទៃនៃអាបត្តាធិករណៈ ទាំងសេសសោតកិក្ខុនោះក៏នៅប្រកាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវាថា ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិចាចិត្តិយ អកតោទក៏ចាន់ឃើញ ។បេ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិចាដិទេសនីយ ។ បេ ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិត កិក្ខុអកតោទក៏ចាន់ឃើញនឹងមានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិទុព្ភាសិតដែរ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទៅវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិថុល្លច្ច័យទៅវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិចាចិត្តិយទៅវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កង់អាបត្តិទុព្ភាសិត

ชาติเทสนียนิฏฺฐิ โหติ ฯ เป ฯ ทุฏฺฐสีเส ทุฏฺฐ-
ชนิฏฺฐิ โหติ ตญฺเจ ชานาติเกน โจทาเปติ อสฺส-
มณฺฑเลน อสกฺยปุตฺติยาเยน ธมฺเม ตยา สทฺธึ
วุจฺจมาเน ปาปณิกา ปาปณิกสงฺกาย ปาติ ฬาปิ
อาปตฺติยา กาเรตพฺพา โหติ เลเสน ปน วุตฺตนิฏฺฐา อาปตฺติ
ปาจิตฺติยา ปาจิตฺติย สงฺฆาทิเสสสฺส[๑] ฯ

(๒๘๙) อนาปตฺติ ตถาสญฺญี โจเทติ ปาโจทาเปติ
ปา วุฏฺฐกสฺส อาทิกมฺมิกสฺสาติ ฯ

สงฺฆเภทกกฺขนฺธกสฺส ตติยภาณวาโร นิฏฺฐิโต ฯ

---

๑ ตีสุปิ ปเนตฺถ โจตฺตเก ยถา โจทนาปเยยฺยาถ ปเนวาโจทาปนาทีสุ ปาจิตฺติยเมวาติ ฯ

ថាជាអាបត្តិបាដិទេសនីយៈវិញ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់កងអាបត្តិ ទុព្ភាសិតថាជាអាបត្តិទុក្កដវិញ បើឲ្យអ្នកដទៃចោទគឺនោះដោយអាបត្តិ បាចិត្តិយថា អ្នកឯងមិនមែនជាសមណៈ អ្នកឯងមិនមែនជាកូនចៅព្រះពុទ្ធ ជាសក្យបុត្ត ទុច្ចោសថាកម្មក្តី បារាជិកាកម្មក្តី សង្ឃាទិសេសកម្មក្តី ជាមួយនឹងអ្នកឯងគ្មានទេ សូម្បីអធិករណៈយ៉ាងនេះ ក៏ឈ្មោះថាចំណែកដទៃនៃអាបត្តាធិករណៈ តាំងលេសសោតគឺកនោះក៏នៅប្រកាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗវាថា ។

(๒๘๙) អាបត្តិមិនមានដល់គឺកអ្នកចោទមានសេចក្តីសំគាល់ពិតហើយចោទឯង ឬឲ្យអ្នកដទៃចោទ ដល់គឺកខ្លួនស្មារតី ដល់គឺកអាទិកម្មិក ។

សង្ឃាទិសេស ទី ๙ ចប់ ។

ទសមសង្ឃាទិសេសំ

(២៩០) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ វេឡុវនេ កលន្ទកនិវាបេ ។ រាជាបិ ខោ ទេវទត្តោ យេន កោកាលិកោ កដមោរកតិស្សកោ ខណ្ឌទេវិយា បុត្តោ សមុទ្ទទត្តោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា កោកាលិកំ កដមោរកតិស្សកំ ខណ្ឌទេវិយា បុត្តំ សមុទ្ទទត្តំ ឯតទវោច ឯថ មយំ អាវុសោ សមណស្ស គោតមស្ស សង្ឃភេទំ ការិស្សាម ចក្កភេទន្តិ ។ ឯវំ វុត្តេ កោកាលិកោ ទេវទត្តំ ឯតទវោច សមណោ ខោ អាវុសោ គោតមោ មហិទ្ធិកោ មហានុភាវោ កថំ មយំ សមណស្ស គោតមស្ស សង្ឃភេទំ ការិស្សាម ចក្កភេទន្តិ ។ ឯថ មយំ អាវុសោ សមណំ គោតមំ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ច វត្ថូនិ យាចិស្សាម ភគវា កន្តេ អនេកបរិយាយេន អប្បិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្ស សល្លេខស្ស ធុតស្ស បាសាទិកស្ស អប្បិច្ឆយស្ស

សង្ឃាទិសេសទី ១០

(៦៩០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏ច្រើនជោគប្រថាប់នៅក្នុងអារាម
វេឡុវន ជាទីដែលស្តេចប្រទានចំណីដល់សត្វកន្លែង កន្លែងព្រៃក្រៀងរាជគ្រឹះ ។
គ្រានោះ កិក្ខុឈ្មោះទេវទត្តបានចូលទៅរកកិក្ខុឈ្មោះកោកាលិក កិក្ខុ
ឈ្មោះកដមោរកតិស្សក កិក្ខុឈ្មោះខណ្ឌទេវីបុត្តនឹងកិក្ខុឈ្មោះសមុទ្ទទត្ត
ហើយបាននិយាយពាក្យនេះនឹងកិក្ខុឈ្មោះកោកាលិក កិក្ខុឈ្មោះកដមោរ-
កតិស្សក កិក្ខុឈ្មោះខណ្ឌទេវីបុត្តនឹងកិក្ខុឈ្មោះសមុទ្ទទត្តថា ម្នាលអាវុសោ
អ្នកទាំងឡាយចូរមក ពួកយើងនឹងធ្វើការបំបែកសង្ឃ នឹងចំលាយចក្រ(១)
របស់ព្រះសមណគោតម ។ កាលទេវទត្តពោលយ៉ាងនេះហើយ ទើបកិក្ខុ
ឈ្មោះកោកាលិកនិយាយពាក្យនេះនឹងទេវទត្តថា អាវុសោ ព្រះសមណ-
គោតមមានឫទ្ធិច្រើន មានអានុភាពធំ ពួកយើងនឹងធ្វើការបំបែកសង្ឃនឹង
ចំលាយចក្ររបស់ព្រះសមណគោតមដូចម្តេចបាន ។ ទេវទត្តឆ្លើយថា
ម្នាលអាវុសោ អ្នកទាំងឡាយចូរមក ពួកយើងនាំគ្នាចូលទៅគាល់ព្រះសម-
ណគោតមទូលសូមវត្ថុ៥ប្រការថា បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគច្រើនសរសើរគុណនៃបុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស ជុសា
ខាត់បិត្ត ច្រើនដុតក្តៅវត្ត ប្រកបដោយសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនចំរើនកិលេសវដ្ត

---

១ បំបែកផ្លូវប្រព្រឹត្តិផ្សេងចាកធម្មវិន័យរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

វីរិយារម្ភស្ស វណ្ណាវាទី ឥមានិ ភន្តេ បញ្ច វត្ថូនិ អនេកបរិយាយេន អប្បិច្ឆតាយ សន្តុដ្ឋតាយ(๑) សល្លេខាយ ធុតាយ(๒) បាសាទិកាយ(๓) អប្បច្ចយាយ វីរិយារម្ភាយ សំវត្តន្តិ សាធុ ភន្តេ ភិក្ខូ យាវទីវំ អារញ្ញិកា អស្សុ យោ គាមន្តំ ឱសរេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវទីវំ បិណ្ឌបាតិកា អស្សុ យោ និមន្តនំ សាទិយេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវទីវំ បំសុកូលិកា អស្សុ យោ គហបតិចីវរំ សាទិយេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវទីវំ រុក្ខមូលិកា អស្សុ យោ ឆន្នំ ឧបគច្ឆេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវទីវំ មច្ឆមំសំ ន ខាទេយ្យុំ យោ មច្ឆមំសំ ខាទេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យាតិ ឥមានិ សមណេហិ គោតមេហិ ជានុជាតិស្សតិ តេ មយំ ឥមេហិ បញ្ចហិ វត្ថូហិ ជនំ សញ្ញាបេស្សាមាតិ ។ សក្កា ខោ អាវុសោ ឥមេហិ បញ្ចហិ វត្ថូហិ សមណស្ស គោតមស្ស សង្ឃភេទំ(๔) កាតុំ ចក្កភេទំ(๕) លូខប្បសន្នា ហិ អាវុសោ មនុស្សាតិ ។

---

๑ ឆ. ម. សន្តុដ្ឋិយា ។ ๒ ឆ. ម. ធុតង្គាយ ។ ๓ ឆ. ម. បាសាទិកង្គាយ ។ ๔ ឆ. ម. សង្ឃភេទោ ។ ๕ ឆ. ម. ចក្កភេទោ ។

ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ វត្ត៥ប្រការនេះបពិត្រទៅដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ដើម្បីសន្តោស ដើម្បីជូសខាត់ចិត្ត ដើម្បីធុតង្គវត្ត ដើម្បីសេចក្តីជ្រះថ្លា ដើម្បីមិនចំរើនតិលេសវដ្ត ដើម្បីប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាមដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាករុណាចុះ សូមឲ្យកិកូ្ខតាំងឡាយនៅតែកង់ព្រៃជាវត្តអស់មួយជីវិត កិកូ្ខណានៅកង់ស្រុកកិកូ្ខនោះត្រូវទោស សូមឲ្យកិកូ្ខតាំងឡាយកាន់បិណ្ឌបាតជាវត្តអស់មួយជីវិត កិកូ្ខណាត្រេកអរដោយការនិមន្តកិកូ្ខនោះត្រូវទោស សូមឲ្យកិកូ្ខតាំងឡាយប្រើប្រាស់សម្ពត់បង្សុកូលជាវត្តអស់មួយជីវិត កិកូ្ខណាត្រេកអរដោយគហបតិចីវរ កិកូ្ខនោះត្រូវទោស សូមឲ្យកិកូ្ខតាំងឡាយនៅទ្រៀបគល់ឈើជាវត្តអស់មួយជីវិត កិកូ្ខណាទៅនៅកង់ទីប្រក់ទីបាំង កិកូ្ខនោះត្រូវទោស សូមកុំឲ្យកិកូ្ខតាំងឡាយឆាន់ត្រីនឹងសាច់អស់មួយជីវិត កិកូ្ខណាឆាន់ត្រីនឹងសាច់ កិកូ្ខនោះត្រូវទោស បើយើងសូមយ៉ាងនេះ ព្រះសមណគោតមមុខជានឹងមិនអនុញ្ញាតឲ្យទេ ហើយពួកយើងឯងនឹងពន្យល់ដន (ឲ្យត្រេកអរនឹងយើង) ដោយវត្ត៥ប្រការតាំងនេះ ។ ទើបកោកាលិកកិកូ្ខពោលថា ម្នាលអាវុសោ ពួកយើងអាចនឹងធ្វើការបំបែកសង្ឃនឹងទំលាយចក្ររបស់ព្រះសមណគោតមដោយវត្ត៥ប្រការនេះបាន ព្រោះមនុស្សតាំងឡាយដែលជ្រះថ្លាកង់វត្តសៅហ្មង(មានច្រើន)អាវុសោ ។

(๒๙๑) អថខោ ទោវចត្តោ សបរិសោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ ទោវចត្តោ ភគវន្តំ ឯតទវោច ភគវា ភន្តេ អនេកបរិយាយេន អប្បិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្ស សល្លេខស្ស ធុតស្ស បាសាទិកស្ស អបច្ចយស្ស វិរិយារម្ភស្ស វណ្ណវាទី ភគវា ភន្តេ បញ្ចវត្ថុំ អនេកបរិយាយេន អប្បិច្ឆតាយ សន្តុដ្ឋតាយ សល្លេខាយ ធុតាយ បាសាទិកាយ អបច្ចយាយ វិរិយារម្ភាយ សំវត្តន្តិ សាធុ ភន្តេ ភិក្ខូ យាវជីវំ អារញ្ញកា អស្សុ យោ គាមន្តំ ឱសរេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវជីវំ បិណ្ឌបាតិកា អស្សុ យោ និមន្តនំ សាទិយេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវជីវំ បំសុកូលិកា អស្សុ យោ គហបតិចីវរំ សាទិយេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវជីវំ រុក្ខមូលិកា អស្សុ យោ ឆន្នំ ឧបគច្ឆេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវជីវំ មច្ឆមំសំ ន ខាទេយ្យុំ យោ មច្ឆមំសំ ខាទេយ្យ

(๒๙๑) គ្រានោះ ទេវទត្តភិក្ខុព្រមទាំងបរិសទ្យចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគម្ចាស់ ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំរួចអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ។ លុះទេវទត្តភិក្ខុអង្គុយស្រួលបួលហើយ ក៏ក្រាបទូលពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគម្ចាស់ថា បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះអង្គដ៏ទ្រង់ជោគទ្រង់សរសើរគុណរបស់បុគ្គលប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស ជ្រុសទាត់ចិត្ត ទ្រទ្រង់ធុតង្គ មានសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនចំរើនកិលេសវដ្ត ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ វត្ត ៥ ប្រការទាំងនេះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នាតិច សន្តោស ជ្រុសទាត់ចិត្ត កំចាត់ធម៌គ្រឿងសៅហ្មង ដើម្បីសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនចំរើនកិលេសវដ្ត ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាករុណាចុះ សូមឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយនៅតែកន្លៃព្រៃជាវត្តអស់មួយជីវិត ភិក្ខុណាចូលមកកាន់ស្រុក ភិក្ខុនោះត្រូវទោស សូមឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយកាន់បិណ្ឌបាតជាវត្តអស់មួយជីវិត ភិក្ខុណាត្រេកអរដោយការនិមន្ត ភិក្ខុនោះត្រូវទោស សូមឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយប្រើប្រាស់សម្ពត់បង្សុកូលជាវត្តអស់មួយជីវិត ភិក្ខុណាត្រេកអរដោយគហបតិចីវរ ភិក្ខុនោះត្រូវទោស សូមឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយនៅទៀបគល់ឈើអស់មួយជីវិត ភិក្ខុណាចូលជ្រកទីប្រក់ទីបាំង ភិក្ខុនោះត្រូវទោស សូមកុំឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយឆាន់ត្រីនឹងសាច់អស់មួយជីវិត

วฏฺฏึ ฉินฺทิสฺสนฺติ ฯ อลนฺ เถรานญฺจ ยาว สฏฺฐิ อารญฺญกานญฺจ ยาว สฏฺฐิ ตาสนฺนญฺจ วิหารานญฺจ ยาว สฏฺฐิ ปิณฺฑจาริกานญฺจ ยาว สฏฺฐิ นิสนฺนญฺจ ยาว สฏฺฐิ ปสุกูลิกานญฺจ ยาว สฏฺฐิ ตยปฏิจีวรานญฺจ ยาว สฏฺฐิ อฏฺฐมาสเก ขาเ มยา เถรานญฺจ ปุพฺพสีลสมาธึ อนุญฺญาตนฺ ติกานญฺจ ปริสุทฺธึ ปฏิปทญฺจ อนิฏฺฐึ อสฺสุตนฺ อปริสงฺกิตนฺติ ฯ

[๒๙๒] อถโข เถรานญฺจ นวกานญฺจ ภิกฺขูนญฺ ปญฺจวคฺคิยานญฺ อนุชานามีติ ภควโต ปุถุลฺลา สปริสา อุฏฺฐายาสนา ภควนฺตญฺ อภิวาเทตฺวา ปทกฺขิณนฺ กตฺวา ปกฺกามิ ฯ อถโข เถรานญฺจ สปริสา[๑] ภควนฺตญฺ ปริสิตฺวา ปญฺหานญฺจ วฏฺฏานญฺจ นญฺ สญฺญาเปสิ สมาทปฺเปสิ สมุตฺเตเชสิ สมฺปหเสสิ อาวุโส สมณานญฺ เกตพฺพนฺ อุปสงฺกมิตฺวา ปญฺหานญฺจ วฏฺฏานญฺจ ยาจิตฺถา ภควา ภนฺเต อเนกปริยาเยน

---

๑ ฉ. ม. ภิกฺขูเปสุ อยนฺ ปาโฐ ฯ

កិក្ខុណាធាន់ត្រីនិ៍សាច់ កិក្ខុនោះត្រូវទោស ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់
ត្រាស់ថា កុំទេវទត្ត កិក្ខុណាចង់នៅព្រៃ កិក្ខុនោះចូរនៅចុះ កិក្ខុណាចង់
នៅស្រុក កិក្ខុនោះចូរនៅចុះ កិក្ខុណាចង់ប្រព្រឹត្តបិណ្ឌបាតជាវត្ត កិក្ខុនោះ
ចូរប្រព្រឹត្តចុះ កិក្ខុណាត្រូវការដោយកិច្ចនិមន្ត កិក្ខុនោះចូរត្រែកអរចុះ
កិក្ខុណាចង់ប្រើប្រាស់សម្ពត់ចង្រ្កុលកិក្ខុនោះចូរប្រើប្រាស់ចុះ កិក្ខុណា
ចង់បានគហបតិចីវរ កិក្ខុនោះចូរត្រែកអរនូវចីវរនោះចុះ នែទេវទត្ត តថាគត
អនុញ្ញាតសេនាសនៈទៀបគល់ឈើអស់កាល ៨ ខែ អនុញ្ញាតត្រីសាច់
ដែលបរិសុទ្ធដោយទីបំផុត ៣ ប្រការ គឺមិនបានឃើញ មិនបានឮ មិន
បានរង្កៀស (ឲ្យកិក្ខុទាំងឡាយធាន់បាន) ។

(๒๙๒) លំដាប់នោះ ទេវទត្តកិក្ខុព្រមទាំងបរិសទ្យត្រែកអរវិសេសថា
ព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនព្រមអនុញ្ញាតវត្ថុ ๕ ប្រការនេះទេ ហើយក៏
ក្រោកចាកអាសនៈ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ធ្វើបទក្ខិណាចៀស
ចេញទៅ ។ ទើបទេវទត្តកិក្ខុព្រមទាំងបរិសទ្យចូលទៅក្រុងគជសីស៍
ញុាំងជនឲ្យយល់ដោយវត្ថុ ๕ ប្រការហើយពោលថា អាវុសោទាំង-
ឡាយ ពួកយើងបានចូលទៅគាល់ព្រះសមណគោតមហើយទូលសូមវត្ថុ
๕ ប្រការថា បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគមានបែកតី

អម្ប្បិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្ស សល្លេខស្ស ធុតស្ស បាសាទិ-
កស្ស អប្បច្ចយស្ស វីរិយារម្ភស្ស វណ្ណាវធី ឥមានិ
ភន្តេ បញ្ច វត្ថូនិ អនេកបរិយាយេន អប្បិច្ឆតាយ
សន្តុដ្ឋតាយ សល្លេខាយ ធុតាយ បាសាទិកាយ
អប្បច្ចយាយ វីរិយារម្ភាយ សំវត្តន្តិ សាធុ ភន្តេ ភិក្ខូ
យាវជីវំ អារញ្ញកា អស្សុ យោ គាមន្តំ និសេវេយ្យ វជ្ជំ នំ
ផុសេយ្យ យាវជីវំ បិណ្ឌបាតិកា អស្សុ យោ និមន្តនំ
សាទិយេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវជីវំ បំសុកូលិកា
អស្សុ យោ គហបតិចីវរំ សាទិយេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ
យាវជីវំ រុក្ខមូលិកា អស្សុ យោ ឆន្នំ ឧបគច្ឆេយ្យ
វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យ យាវជីវំ មច្ឆមំសំ ន ខាទេយ្យុំ យោ
មច្ឆមំសំ ខាទេយ្យ វជ្ជំ នំ ផុសេយ្យាតិ ឥមានិ សមណោ
គោតមោ ជានុជាតិកានិ តេ មយំ ឥមេហិ បញ្ចហិ វត្ថូហិ
សមាធាយ វត្តាមាតិ ។

សរសើរគុណរបស់បុគ្គលអ្នកជ្រាបថ្នាតិច សន្តោស ជូសខាត់ចិត្ត កំចាត់ធម៌គ្រឿងសៅហ្មង មានសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនចំរើនកិលេសវដ្ត ជ្រាបច្បសេចក្តីព្យាយាមដោយបរិយាយជាច្រើន បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ តែ ៥ ប្រការនេះប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីជ្រាបថ្នាតិច ដើម្បីសេចក្តីសន្តោស ដើម្បីសេចក្តីប្រតិបត្តិដ៏ផ្សះផង់ ដើម្បីកំចាត់កិលេសធម៌ ដើម្បីសេចក្តីជ្រះថ្លា ដើម្បីមិនចំរើនកិលេសវដ្ត ដើម្បីជ្រាបច្បសេចក្តីព្យាយាម បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តា សូមឲ្យកិក្ខុទាំងឡាយនៅតែក្នុងព្រៃជាវត្តអស់មួយជីវិត កិក្ខុណាចូលមកកាន់ស្រុក កិក្ខុនោះត្រូវទោស សូមឲ្យកិក្ខុទាំងឡាយគ្រាប់បណ្តាជាតជាវត្តអស់មួយជីវិត កិក្ខុណាត្រេកអរដោយការនិមន្ត កិក្ខុនោះត្រូវទោស សូមឲ្យកិក្ខុទាំងឡាយប្រើជ្រាប់សម្ពត់បង្សុកូលជាវត្តអស់មួយជីវិត កិក្ខុណាត្រេកអរចំពោះគហបតីចីវរ កិក្ខុនោះត្រូវទោស សូមឲ្យកិក្ខុទាំងឡាយនៅក្បែរគល់ឈើជាវត្តអស់មួយជីវិត កិក្ខុណាចូលជ្រកទីប្រក់ទីបាំង កិក្ខុនោះត្រូវទោស សូមឲ្យកិក្ខុទាំងឡាយកុំធាន់តែនឹងសាច់អស់មួយជីវិត កិក្ខុណាធាន់តែនឹងសាច់ កិក្ខុនោះត្រូវទោស ព្រះសមណគោតមមិនទ្រង់អនុញ្ញាតវត្ត ៥ ប្រការនេះទេ តែពួកយើងទាំងនោះនាំគ្នាសមាទានវត្ត ៥ នេះវិញ ។

(๒๙๓) តត្ថ យេ តេ បន សុស្សូ អស្សុតវា អប្បស្សុតា ពុទ្ធុទ្ធិនោ តេ ឱវាទាបាទិសុ ឥមេ ខោ សមណា សក្យ-បុត្តិយា ឆ្វតា សល្លេខវុត្តិនោ សមណេ បន គោតមោ ពាហុល្លិកោ ពាហុល្លាយ បេតីតិ ។ យេ បន តេ មនុស្សា សទ្ធា បសន្នា បណ្ឌិតា ពុទ្ធិមន្តោ តេ ខុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម នេវនត្តោ កតវតោ សង្ឃភេទាយ បរក្កមិស្សតិ ចក្កភេទាយាតិ ។ អស្សុសុំ ខោ ភិក្ខូ តេសំ មនុស្សានំ ខុជ្ឈាយន្តានំ ខីយន្តានំ វិបាចេន្តានំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ខុជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម នេវនត្តោ សង្ឃភេទាយ បរក្កមិស្សតិ ចក្កភេ-ទាយាតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា នេវនត្តំ បដិបុច្ឆិ ។បេ។ សច្ចំ កិរ ត្វំ នេវនត្ត សង្ឃភេទាយ បរក្កមសិ ចក្កភេទាយាតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។

[๒๙๗] ๑ ดูกรมหาบพิตร ก็บุคคลใดเป็นผู้ไม่มีศรัทธา ไม่ถือเอาโดยเคารพ ๑ บุคคลนั้นชื่อว่าเป็นผู้ไม่มีศรัทธา ไม่ถือเอาโดยเคารพ

วิกาเล ตุณฺหี ภวนฺตา อนตฺถวิกาเร เมาเนยฺยปุริส ฯ เป ฯ
กถิเน ปาจิ ตาม ตฺวา เมาเนยฺยปุริส สงฺฆเภทาย
ปรกฺกมิสฺสสิ จกฺกเภทาย เนตา เมาเนยฺยปุริส อปฺป-
สนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯ เป ฯ ยาวญฺจ ปน
ภิกฺขเว ตีณิ สิกฺขาปทานิ อุทฺทิสนฺติ ยาว ปน
ภิกฺขู สมคฺคสฺส สงฺฆสฺส เภทาย ปรกฺกมนฺติ
เภทนสංวตฺตนิกานญฺจ อธิกรณานญฺจ สมาธาย ปคฺคณฺหา
ตีเยฺยยฺย สเจ ภิกฺขู ภิกฺขูหิ เอวมสฺส วจนีโย
มา อายสฺมนฺโต สมคฺคสฺส สงฺฆสฺส เภทาย ปรกฺกมิ
เภทนสංวตฺตนิกานญฺจ อธิกรณานญฺจ สมาธาย ปคฺคณฺหา
อฏฺฐานิโย สเมตายสฺมนฺโต สงฺเฆน สมคฺคา หิ สงฺฆา
สมฺโมทมานา อวิวทมานา เอกุทฺเทสา ผาสุ วิหา-
รนฺตีติ ฯ เอวญฺเจ สา ภิกฺขู ภิกฺขูหิ วุจฺจมานา ตเถว
ปคฺคณฺเหยฺย สา ภิกฺขู ภิกฺขูหิ ยาวตติยं สม-
นุภาสิตพฺพา ตสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ยาวตติยญฺเจ

ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគតិះដៀលថា នែមោឃបុរស មិនសមគួរ
សោះ ។ បេ ។ មោឃបុរស ហេតុម្តេចហ្ន៎ ឯងបានជាអ្នកឯងទំព្យាយាម
ទំលាយសង្ឃទំលាយចក្រ នែមោឃបុរស អំពើដែលអ្នកឯងធ្វើនេះ
មិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនពាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ។ បេ ។ ម្នាល
ភិក្ខុពាំងឡាយ អ្នកពាំងឡាយគប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះ
ថា ភិក្ខុណាមួយព្យាយាមដើម្បីទំលាយសង្ឃដ៏ព្រមព្រៀងគ្នា ឬប្រកាន់
ផ្តងឡើងនូវអធិករណៈដែលដឹកនាំឲ្យសង្ឃបែកគ្នាហើយតាំងនៅ ភិក្ខុ
ពាំងឡាយត្រូវពោល (ហាម) ភិក្ខុនោះដោយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោក
ម្ចាស់កុំព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃដែលព្រមព្រៀងគ្នាឡើយ ឬប្រកាន់
ផ្តងឡើងនូវអធិករណៈដែលដឹកនាំឲ្យសង្ឃបែកគ្នាហើយតាំងនៅ សូម
លោកម្ចាស់ព្រមព្រៀងជាមួយនឹងសង្ឃទៅ ព្រោះថា ព្រះសង្ឃព្រម
ព្រៀងគ្នា រីករាយរកគ្នា មិនវិវាទគ្នា មានឧទ្ទេសជាមួយគ្នា តែងនៅជា
សុខសប្បាយ ។ ភិក្ខុនោះកាលភិក្ខុពាំងឡាយពោល (ហាម) យ៉ាង
នេះហើយ នៅប្រកាន់លទ្ធិយ៉ាងនោះដដែល ភិក្ខុនោះត្រូវភិក្ខុពាំង
ឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ពោលប្រដៅហាមប្រាម) ជាគំណត់
បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់សង្ឃកេទកម្មនោះ ។ កាលបើភិក្ខុពាំងឡាយ

សមនុភាសំយមានោ តំ បដិនិស្សជ្ជេយ្យ ឥច្ចេតំ
កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជេយ្យ សន្ទិដ្ឋិនិសោភតំ ។

[๒๙๔] យោ បនាតំ យោ យាទិសោ ។បេ។
តំក្ខណតំ ។បេ។ អយំ ឥមស្មឹ អត្ថេ អធិប្បេតោ
តំក្ខណតំ ។ សមក្ខោ នាម សង្ឃោ សមានសំវាសកោ
សមានសីមាយ ឋិតោ ។ តេនាយ បរក្កមេយ្យាតំ
កថំ ឥមេ នានា អស្សុ វិនា អស្សុ វក្ខា អស្សុតំ
បក្ខំ បរិយេសតំ កលាំ ពន្ធតំ ។ តេនេន សំវត្តនិកំ
វា អធិករណំ អជ្ឈារសកេនេ តារវត្តនិ ។ សមាធា-
យាតំ អាធាយ ។ បក្ខន្ទាតំ ឧបេយ្យ ។ តំដ្ឋេយ្យាតំ
ឯ បដិនិស្សជ្ជេយ្យ ។

សូត្រសមនុភាសនកម្ម (ហាមឆាម) ជាគំរប់បីដងហើយ កិក្ខុនោះបានលះបង់សង្ឃកេទកម្មនោះចេញ ការលះបង់បាននេះជាការប្រពៃ បើកិក្ខុនោះមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(๒๙๔) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុណាមួយ មានអធិប្បាយពិស្តារក្នុងបាឋដីកកណ្ឌសិក្ខាបទទី ๑ រួចហើយ ។ សង្ឃដែលមានសំវាសស្មើគ្នា ស្ថិតនៅក្នុងសីមាជាមួយគ្នា ហៅថាព្រមព្រៀងគ្នា ។ ពាក្យថា ព្យាយាម ដើម្បីបំបែក គឺកិក្ខុស្វែងរកបក្ខពួកបង់ជាគណៈដោយចិត្តបំណងថា ធ្វើម្តេចឲ្យកិក្ខុពួកនេះនៅផ្សេង ៗ គ្នា បែកគ្នាជាពួកជាកង ។ ពាក្យថា អធិករណៈដែលដឹកនាំឲ្យសង្ឃបែកគ្នា គឺបានដល់រឿងដែលជាហេតុធ្វើឲ្យបែកគ្នាមាន ๑๘ (๑) ប្រការ ។ ពាក្យថា ប្រកាន់ គឺកាន់យក ។ ពាក្យថា ផ្តងទ្បើង គឺសំដែង ។ ពាក្យថា តាំងនៅ គឺមិនលះបង់ ។

---

๑ សំដែងអធម្មមិថាជាធម្ម ។ ๒ សំដែងធម្មមិថាជាអធម្ម ។ ๓ សំដែងអវិន័យថាជាវិន័យ ។ ๔ សំដែងវិន័យថាជាអវិន័យ ។ ๕ ពាក្យដែលព្រះតថាគតមិនបានសំដែងថាព្រះតថាគតបានសំដែង ។ ๖ ពាក្យដែលព្រះតថាគតបានសំដែងថាព្រះតថាគតមិនបានសំដែង ។ ๗ អំពើដែលព្រះតថាគតមិនបានសន្សំទុកមកថាព្រះតថាគតបានសន្សំទុកមក ។ ๘ ដែលព្រះតថាគតបានសន្សំទុកមកថាព្រះតថាគតមិនបានសន្សំទុកមក ។ ๙ សេចក្តីដែលព្រះតថាគតមិនបានបញ្ញត្តថាព្រះតថាគតបានបញ្ញត្ត ។ ๑๐ ដែលព្រះតថាគតបានបញ្ញត្តថាមិនបានបញ្ញត្ត ។ ๑๑ សំដែងអំពីអនាបត្តិថាជាអាបត្តិ ។ ๑๒ សំដែងអំពីអាបត្តិថាអនាបត្តិ ។ ๑๓ សំដែងលហុកាបត្តិថាជា

[๒๙๕] សោ កិក្ខតិ យោ សោ សង្ឃភេទកោ កិក្ខុ ។ កិក្ខហីតិ អញ្ញេហិ កិក្ខហិ ។ យេ បស្សន្តិ យេ សុណន្តិ តេហិ វត្តព្ពោ មា អាយស្មា សមគ្គស្ស សង្ឃស្ស ភេទាយ បរក្កមិ ភេទនសំវត្តនិកំ វា អធិករណំ សមាទាយ បក្កមិ អដ្ឋាសិ សមេតាយស្មា សង្ឃេន សមគ្គោ ហិ សង្ឃោ សម្មោទមានោ អវិវទមានោ ឯកុទ្ទេសោ ផាសុ វិហរតីតិ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពោ តតិយម្បិ វត្តព្ពោ ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សុត្វា ន វទតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សោ កិក្ខុ

(៦៩៥) ពាក្យថា កិក្ខុនោះ គឺកិក្ខុអកបំបែកសង្ឃនោះឯង ។ ពាក្យថា កិក្ខុទាំងឡាយ គឺកិក្ខុទាំងឡាយឯទៀត (ក្រៅពីកិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃនោះ) ។ កិក្ខុណាបានឃើញ ឬបានឮ ពួកកិក្ខុទាំងនោះ ត្រូវនិយាយទំនងកិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃនោះថា លោកម្ចាស់ កុំព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃដ៏ព្រមព្រៀងគ្នា ឬប្រកាន់ផ្គងឡើងនូវអធិករណៈដែលដកនាំឲ្យសង្ឃបែកគ្នា សូមឲ្យលោកម្ចាស់ព្រមព្រៀងជាមួយនឹងសង្ឃទៅ ព្រោះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា រីករាយរកគ្នា មិនវិវាទគ្នា មានឧទ្ទេសជាមួយគ្នា តែងនៅជាសុខសប្បាយ ។ កិក្ខុទាំងឡាយត្រូវពោល (ហាម) ជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវពោល (ហាម) ជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះ ជាការល្អណាស់ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុទាំងឡាយបានឮហើយមិនពោល (ហាម) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុនោះ ត្រូវតែកិក្ខុ

គរុកាបត្តិ ។ ១៤ សំដៅឯគរុកាបត្តិជាជាលហុកាបត្តិ ។ ១៥ សំដៅឯសាវសេសាបត្តិ (អាបត្តិ ៥ កង លើកអាបត្តិជាភាជិកនឹងសង្ឃាទិសេសចេញ) ជាជាអនវសេសាបត្តិ (គឺជាភាជិកនឹងសង្ឃាទិសេស) ។ ១៦ សំដៅឯអនវសេសាបត្តិជាជាសាវសេសាបត្តិ ។ ១៧ សំដៅឯទុដ្ឋុល្លាបត្តិជាជាអទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ។ ១៨ សំដៅឯអទុដ្ឋុល្លាបត្តិជាជាទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ។

(មានក្នុងគម្ពីរចុលវគ្គ ត្រង់សង្ឃភេទខន្ធក)

สงฺฆมชฺฌปิ อาคนฺตฺวา วตฺตพฺโพ ภา อายสฺมา สมนฺตสฺส สงฺฆสฺส เกฬาย ปวารณนฺติ เกฬนสีวตฺถิกกา ปา อธิกรณานิ สมาธาย ปกฺกมิสฺสนฺติ อฏฺฐาเน สเมตายสฺมา สงฺฆเสน สมนฺตา ปาสาทิกา สนฺตินฺทฺริยา อาวาสมานา อาวาสมานา ปกฺกนฺตุกามา ชานนฺติ วิหารเทวตา ฯ ทุติยมฺปิ วตฺตพฺพา ตติยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏิคฺคณฺหาติ เอเตนาทีนวกุสลา นาม เจ ปฏิคฺคณฺหาติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๒๙๖) สา กิกฺขา สมนุภาสิตพฺพา ฯ ปาฏิปทา ปน กิกฺขาย สมนุภาสิตพฺพา ฯ ฆเฏน กิกฺขา ปฏิลทฺธา สงฺฆา ญาเปตพฺพา สุณาตุ เม ภนฺเต สงฺฆา อยํ อิตฺถนฺนามา กิกฺขา สมตฺตสฺส สงฺฆสฺส เกฬาย ปวารณนฺติ ฯ สา ตํ วตฺถุ นปฺปฏิคฺคณฺหาติ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สงฺฆา อิตฺถนฺนามํ กิกฺขา

ตำฉันฉ្ឆាយថាបំពាញមកកាន់កណ្តាលដំនុំសង្ឃ ហើយពោល (ហាម)ថា លោកម្ចាស់កុំព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃដ៏ព្រមព្រៀងគ្នា ឬប្រកាន់ផ្តន្ទើន្ទូវអធិករណៈដែលដឹកនាំឲ្យសង្ឃបែកគ្នាឡើយ សូមឲ្យលោកម្ចាស់ព្រមព្រៀងជាមួយនឹងសង្ឃទៅ ព្រោះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា រីករាយកេគ្នា មិនវិវាទគ្នា មានឧទ្ទេសជាមួយគ្នា តែងនៅជាសុខសប្បាយ ។ ភិក្ខុតាំងឆ្ឆាយត្រូវពោល (ហាម) ភិក្ខុជាអ្នកបំបែកសង្ឃនោះ ជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវពោល (ហាម) ជាគំរប់បីដងផង ។ បើភិក្ខុនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះ ជាការប្រពៃ បើមិនលះបង់ទេ ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๒๙๖) ភិក្ខុតាំងឆ្ឆាយគប្បីសូត្រសមនុភាសនកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ម្នាលភិក្ខុតាំងឆ្ឆាយ អ្នកតាំងឆ្ឆាយគប្បីសូត្រសមនុភាសនកម្មយ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុដែលត្រូវវត្ថុសមដ៏អាចគប្បីប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះនេះ ព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃដ៏ព្រមព្រៀងគ្នា ។ ភិក្ខុនោះមិនលះបង់រឿងនោះទេ ។ បើកម្មមានកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីសូត្រសមនុភាសនកម្ម

สมนุภาเสยฺย ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิญฺญาย ฯ
อิมา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม ภนฺเต สงฺฆา อยํ
อิตฺถนฺนาเมา ภิกฺขุ สมคฺคสฺส สงฺฆสฺส เกหญฺจิ ปาติ-
มตฺถ ฯ เสา ตํ วตฺถุ นปฺปฏิญฺญาติ ฯ สงฺฆา
อิตฺถนฺนามํ ภิกฺขุ สมนุภาสติ ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิญฺญา-
ตาย ฯ ยสฺสายสฺมโต ขมติ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน
สมนุภาสนา ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิญฺญาย เสา
ตุณฺหสฺส ยสฺส นกฺขมติ เสา ภาเสยฺย ฯ ทุติยมฺปิ
อิตมตฺถ วทามิ ฯ เป ฯ ตติยมฺปิ อิตมตฺถ วทามิ ฯ
สุณาตุ เม ภนฺเต สงฺฆา อยํ อิตฺถนฺนามา
ภิกฺขุ สมคฺคสฺส สงฺฆสฺส เกหญฺจิ ปาติมตฺถ ฯ
เสา ตํ วตฺถุ นปฺปฏิญฺญาติ ฯ สงฺฆา อิตฺถนฺนามํ ภิกฺขุ
สมนุภาสติ ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิญฺญาย ฯ ยสฺสา-
ยสฺมโต ขมติ อิตฺถนฺนามสฺส ภิกฺขุโน สมนุภาสนา
ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิญฺญาย เสา ตุณฺหสฺส ยสฺส

(ហាម) កិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះ ។ នេះជាញត្តិ (វាចាប្រកាសដល់សង្ឃ) ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិក្ខុនេះ មានឈ្មោះនេះ ព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃដ៏ព្រមព្រៀងគ្នា ។ កិក្ខុនោះមិនលះបង់រឿងនោះទេ ។ ព្រះសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ហាម) កិក្ខុមានឈ្មោះនេះដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះ ។ ការសូត្រសមនុភាសនកម្មដល់កិក្ខុមានឈ្មោះនេះដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះ សមគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា សូមឲ្យលោកម្ចាស់អង្គនោះពោលឡើង។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ព្រះសង្ឃចូរស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិក្ខុនេះ មានឈ្មោះនេះ ព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃដ៏ព្រមព្រៀងគ្នា ។ កិក្ខុនោះមិនលះបង់រឿងនោះទេ ។ ព្រះសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ហាម) កិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះចេញ ។ ការសូត្រចប់កិក្ខុមានឈ្មោះនេះដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះ សមគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា

ฉกฺขตฺตุ เสา ภาเสยฺย ฯ สมนฺตปาสาทิกา สงฺฆเภทปริยนฺตา ปาจิตฺตฺยาปตฺติ ปาจิตฺตฺยาปตฺติ ฯ ทุพฺภาสิตาปตฺติ ปาจิตฺตฺยาปตฺติ ฯ

(๒๙๗) ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺจยา กมฺมวาจาปริโยสาเน อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สงฺฆาทิเสสํ อชฺฌาปชฺชนฺตสฺส ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺจยา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ เป ฯ เนสนา ปฏิปฺปสฺสทฺธิ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ

(๒๙๘) ธมฺมกมฺเม ธมฺมกมฺมสญฺญี อปฺปฏินิสฺสชฺชนฺตสฺส อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ธมฺมกมฺเม วิมตินา

លោកម្ចាស់អង្គនោះត្រូវអោលឡើង ។ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ព្រះសង្ឃបាន
សូត្រសមនុភាសនកម្មហើយ ដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះ ។ សមនុភាសន-
កម្មនេះ សមគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះព្រះសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូម
ចាំទុកនូវពាក្យនេះដោយកិរិយាស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

[๒๙๗] (កាលសង្ឃ)សូត្រញត្តិចប់ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
(កាលសង្ឃ) សូត្រកម្មវាចាពីរដង (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ
(កាលសង្ឃ) សូត្រកម្មវាចាចប់ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-
សេស ។ កាលបើភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ឯអាបត្តិទុក្កដ
ដែលភិក្ខុនោះត្រូវកំឱ្យ ណ:ចប់ញត្តិក្តី នឹងអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយដែល
ភិក្ខុនោះត្រូវកំឱ្យ ណ:ចប់កម្មវាចាជាគំរប់ពីរដងក្តី ក៏តែងរំងាប់ទៅឯង ។
ពាក្យថា អាបត្តិសង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយក្នុងសិក្ខាបទទី ๑
សង្ឃាទិសេសខាងដើមមកហើយ ។

[๒๙๘] ភិក្ខុមានសេចក្តីសំគាល់កងកម្មដែលសង្ឃធ្វើត្រូវតាមធម៌
ថាកម្មធ្វើត្រូវតាមធម៌ តែមិនលះបង់ (សង្ឃកេទកម្មនោះ) ភិក្ខុ
នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកម្ម

ឧប្បដិនិស្សដ្ឋតំ អាបត្តិំ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆម្ម-
កម្មេ អឆម្មកម្មសញ្ញី ឧប្បដិនិស្សដ្ឋតំ អាបត្តិំ
សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អឆម្មកម្មេ ឆម្មកម្មសញ្ញី អាបត្តិំ
ទុក្កដស្ស ។ អឆម្មកម្មេ វេមតិកោ អាបត្តិំ ទុក្កដស្ស ។
អឆម្មកម្មេ អឆម្មកម្មសញ្ញី អាបត្តិំ ទុក្កដស្ស ។

[๒๙๙] អនាបត្តិ អសមនុភាសន្តស្ស បដិនិស្ស-
ដ្ឋន្តស្ស ទុម្មុត្តកស្ស[๑] អាទិកម្មិកស្សាតិ ។

ទសមសង្ឃាទិសេសំ និដ្ឋិតំ ។

---

๑ ឥតោ បរំ ឧរោបិយញ្ចេត្តកេយេវ ទិត្តចិត្តស្ស វេទនដ្ដិស្សាតិ ទិស្សតិ ។

ដែលសង្ឃធ្វើត្រូវតាមធម៌ តែមិនលះបង់ (គឺនៅប្រកាន់) កិក្ខុនោះ ត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែរ ។ កិក្ខុមានសេចក្តីសំគាល់កង្ខកម្មដែលសង្ឃ
ធ្វើត្រូវតាមធម៌ថាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ មិនលះបង់ កិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុមានសេចក្តីសំគាល់កង្ខកម្មដែលសង្ឃធ្វើមិនត្រូវ
តាមធម៌ថាកម្មធ្វើត្រូវតាមធម៌ កិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុមាន
សេចក្តីសង្ស័យកង្ខកម្មមិនមែនជាធម៌ កិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដដែរ ។
កិក្ខុមានសេចក្តីសំគាល់កង្ខកម្មមិនមែនជាធម៌ ថាកម្មមិនមែនជាធម៌ កិក្ខុ
នោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(២៩៩) អាបត្តិមិនមានដល់កិក្ខុដែលសង្ឃមិនទាន់សូត្រប្រកាស
ហាម ដល់កិក្ខុដែលបានលះបង់ (សង្ឃភេទកម្ម) ដល់កិក្ខុឆត ដល់
កិក្ខុជាអាទិកម្មិក ។

សង្ឃាទិសេសទី ១០ ចប់ ។

ឯកាទសមសង្ឃាទិសេសំ

[៣០០] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា រាជគហេ វិហរតិ វេឡុវនេ កលន្ទកនិវាបេ ។ តេន ខោ បន សមយេន ទេវទត្តោ សង្ឃភេទាយ បរក្កមតិ ចក្កភេទាយ ។ ភិក្ខូ យាមាហំសុ អាយស្មាបិ ទេវទត្តោ អាវុសោបិ ទេវទត្តោ កិំ ហិ នាម ទេវទត្តោ សង្ឃភេទាយ បរក្កមិស្សតិ ចក្កភេទាយាតិ ។ យំ វត្តេ តោ តោ លិ-តោ តជមោរតតិស្សតោ ខណ្ឌទេវិយា បុត្តោ សមុ-ទ្ទទត្តោ តេ ភិក្ខូ ឯតទវោចុំ មា អាយស្មន្តោ យំ អាវុត្ថ ធម្មវាទី ទេវទត្តោ វិនយវាទី ទេវទត្តោ អម្ហា-តរញ្ច ទេវទត្តោ ឆន្ទញ្ច រុចិញ្ច អាទាយ ភេទាយតិ ជានាតិ នោ ភាសតិ អម្ហាតរម្បតំ ខមតីតិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ទុដ្ឋាយន្តិ ទីយន្តិ វិហាទេន្តិ តាវំ ហិ នាម ភិក្ខូ ទេវទត្តស្ស សង្ឃភេទាយ បរក្កមន្តស្ស អន្តរតិតា ភវិស្សន្តិ វក្ខវនតាតិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ១១

(៣០០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានឥស្សរិយយសទ្រង់ប្រថាប់ក្នុងវត្តវេឡុវន ជាទីដែលស្តេចប្រទានចំណីដល់សត្វកន្លែនក្បែរក្រុងរាជគ្រឹះ។ សម័យនោះឯង ទេវទត្តកិកុព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ដើម្បីបំបែកចក្រ។ កិកុពាំង់ឡាយពោលយ៉ាង៉នេះថា ទេវទត្តជាអ្នកពោលខុសធម៌ ទេវទត្តជាអ្នកពោលខុសវិន័យ ទេវទត្តមិនគួរបើនឹងព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ដើម្បីបំបែកចក្រ។ កាលកិកុពាំង់ឡាយពោលយ៉ាង៉នេះហើយ ទើបគោកាលិក-កិកុ កដមោរកតិស្សកកិកុ ខណ្ឌទេវីបុត្តកិកុនឹងសមុទ្ទទត្តកិកុ ក៏ពោលពាក្យនេះនឹងពួកកិកុពាំង៉នោះថា សូមលោកម្ចាស់ពាំង៉ឡាយកុំពោលយ៉ាង៉ហ្នឹង ទេវទត្តពោលត្រូវតាមធម៌ ទេវទត្តពោលត្រូវតាមវិន័យ មួយ៉ាង៉ទៀត ទេវទត្តកាន់យកសេចក្តីពេញចិត្តនឹងសេចក្តីគាប់ចិត្តរបស់ពួកយើង៉ ហើយទើបពោល លោកដ៏ង៉ (សេចក្តីពេញចិត្តជាដើមរបស់ពួកយើង៉) ទើបពោលអំពើដែលលោកបានធ្វើមកនេះក៏សមគួរដល់យើង៉ពាំង៉ឡាយ។ កិកុពាំង៉ឡាយណាជាអ្នកប្រាថ្នាតិច ។បេ។ កិកុពាំង៉ឡាយនោះពោលទោសតិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ហេតុម្តេចហ្ន៎ ទើបជាកិកុពាំង៉ឡាយប្រព្រឹត្តតាមទេវទត្ត ជាអ្នកព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ជាអ្នកពោលប្រកាន់ពួក។

อถโข เต ภิกฺขู ภควโต ปฏิสฺสุตฺวา อาเวเณสุ ฯ
อถโข ภควา ปฏิสฺสึ นิมนฺเตฺวา ปฏิสฺสึ ปกฺกามิ
ภิกฺขุสงฺฆสฺส สนฺติกา เตสญฺเจว ภิกฺขู ปฏิปุจฺฉิ สงฺฆญฺจ ภิกฺขู
ภิกฺขเว ภิกฺขู เอวนฺตฺวสฺส สงฺฆเภทาย ปรกฺกมนฺตสฺส
อนุวตฺตนฺติ วคฺคภาวกามาติ ฯ สงฺฆญฺจ ภควาติ ฯ วิสาขา
ปุณฺณา ภควา อนนุญฺญาตกิ ภิกฺขเว เตสํ เยวายสฺมนฺตานํ
ฯเปฯ ภควโต ปิ ตาม เต ภิกฺขเว เยวายสฺมนฺตา
เอวนฺตฺวสฺส สงฺฆเภทาย ปรกฺกมนฺตสฺส อนุวตฺตนฺติ
ภาวิสฺสนฺติ วคฺคภาวกามา เอตํ ภิกฺขเว อปฺปสนฺนานญฺจ
ปสาทาย ฯเปฯ ยาวญฺจ ปน ภิกฺขเว สมฺมา สิกฺขา-
ปทํ ฐปิเยยฺยาถ ตาเยว เจ ปน ภิกฺขุสฺส
ภิกฺขู เยหาสิ อนุวตฺตนฺติ วคฺคภาวกามา ยาโก จ ฯ
จ ตเยา จ เต ยาว วเตยฺยุ มา อายสฺมนฺโต
ยถา ภิกฺขู ภิกฺขู อาวุตฺโต ธมฺมวาที เอเสว ภิกฺขู

ខណៈនោះ ពួកភិក្ខុពាំងនោះក្រាបទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគម្ចាស់ ។ ព្រោះហេតុនេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគម្ចាស់ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរបញ្ជាក់ភិក្ខុពាំងឮយក្នុងខណៈនោះថា នែភិក្ខុពាំងឮយ ឮថា មានពួកភិក្ខុប្រព្រឹត្តតាមទៅខុតភិក្ខុជាអ្នកពោលយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ជាអ្នកពោលប្រកាន់ពួក ពិតមែនឬ ។ ពួកភិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានឥស្សរិយយសទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឮយ អំពើដែលមោឃបុរសពាំងនោះឃ្លានផ្ទៃ មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឮយ ហេតុម្តេច ក៏ពួកមោឃបុរសពាំងនោះ ប្រព្រឹត្តតាមទៅខុត ជាអ្នកពោលយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ជាអ្នកពោលប្រកាន់ពួក នែភិក្ខុពាំងឮយ អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនពាំងឮយដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុពាំងឮយ អ្នកពាំងឮយគប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុពាំងឮយមួយរូបក្តី ពីររូបក្តី បីរូបក្តី ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃនោះឯង នឹងជាអ្នកពោលប្រកាន់ពួក ហើយពួកភិក្ខុពាំងនោះពោលហាម ភិក្ខុពាំងឮយ (ដែលជាភិក្ខុបរិសុទ្ធ) យ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកម្ចាស់ពាំងឮយ លោកពាំងឮយកុំពោលពាក្យបន្ទិចបន្តួចនឹងភិក្ខុនេះ ព្រោះភិក្ខុនេះជាអ្នកពោលត្រូវតាមធម៌ផង

វិនយភាវេ ចេសោ តិក្ខិ អម្ហាកញ្ចេសោ តិក្ខិ ឧទ្ធញ្ច
រុបិញ្ច អាធាយ ភេមារតិ ជាតាតិ នោ ភាសតិ អម្ហាក-
ម្បេតំ ទមតីតិ ។ តេ តិក្ខិ តិក្ខិមា ឃវមស្សុ វចនីយោ
មា អាយស្មន្តោ ឃវំ អវោចុត្ថ ន ចេសោ តិក្ខិ
ធម្មភាវេ ន ចេសោ តិក្ខិ វិនយភាវេ មា អាយស្មន្តោធម្បិ
សង្ឃភេទោ រុច្ចិត្ថ សមេតាយស្មន្តានំ សង្ឃេន សមក្តោ
ហិ សង្ឃោ សម្មោទមានោ អវិវទមានោ ឯកុទ្ទេសោ
ជាសុ វិហារតីតិ ។ ឃវញ្ច តេ តិក្ខិ តិក្ខិមា រុច្ចមានា
តថេវ បក្តណ្ហោយ្យុំ តេ តិក្ខិ តិក្ខិមា យាវតតិយំ សម-
ធុកាសិតញ្ច តស្ស បដិនិស្សក្តាយ ។ យាវតតិយញ្ចេ
សមធុកាសិយមានា តំ បដិនិស្សជ្ជេយ្យុំ ឥច្ចេតំ កុសលំ
នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជេយ្យុំ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

កិក្ខុនេះ ជាអ្នកពោលត្រូវតាមវិន័យផង ម្យ៉ាងទៀត កិក្ខុនេះកាន់យកសេចក្តីពេញចិត្តនឹងសេចក្តីគាប់ចិត្តរបស់ពួកយើង ទើបពោល លោកដឹងសេចក្តីពេញចិត្តជាដើមរបស់ពួកយើង ទើបពោល អំពើនេះក៏គាប់ចិត្តដល់យើងទាំងឡាយ ។ ពួកកិក្ខុទាំងនោះត្រូវតែកិក្ខុទាំងឡាយ (ដែលបរិសុទ្ធ) ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកកុំពោលយ៉ាងហ្នឹង ព្រោះកិក្ខុនេះមិនមែនជាអ្នកពោលត្រូវតាមធម៌ផង កិក្ខុនេះមិនមែនជាអ្នកពោលត្រូវតាមវិន័យផង សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយកុំគាប់ចិត្តនឹងសង្ឃភេទឡើយ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយព្រមព្រៀងជាមួយនឹងសង្ឃទៅ ព្រោះព្រះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា រីករាយគ្នា មិនវិវាទគ្នា មានឧទ្ទេសជាមួយគ្នា តែងនៅសប្បាយ ។ ពួកកិក្ខុទាំងនោះ កាលដែលកិក្ខុទាំងឡាយពោលហាមយ៉ាងនេះ ក៏នៅប្រកាន់លទ្ធិយ៉ាងនោះដដែល ពួកកិក្ខុទាំងនោះ ត្រូវកិក្ខុទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មអស់វារៈគំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវកម្មនោះ ។ កាលបើកិក្ខុទាំងឡាយ សូត្រសមនុភាសនកម្មដល់គំរប់បីដងហើយ ពួកកិក្ខុទាំងនោះលះបង់នូវរឿងនោះចេញ ការលះបង់បានយ៉ាងនេះជាការល្អណាស់ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[๓๐๑] ตตฺรายสฺมา ขาณุ ปฐมตรํ ตตฺรคตสฺส สงฺฆตฺเถ-
รสฺส ภิกฺขุโน ฯ ภิกฺขู ปเหณฺฑิตา อญฺเญ ภิกฺขู
ปหิณฺฑา ฯ อนฺวาวตฺตกาตา ยมฺหิฏฺฐกา ปหาตา ยมฺหิฏฺฐกา
ยมฺหิจิกา ตตฺถ ตมฺหิฏฺฐกา ปหิณฺฑิกา ตมฺหิจิกา ฯ
ปกฺกนฺตกาตา ตตฺรคตสฺส ปณฺณาย ปตฺตาย ปิตา ปหิณฺฑิ ฯ
ยาคุ จ เขฬ จ ตยา จาตา ยาคุ จ ปหาตา
เขฬ จ ตยา จ ตา ยาวกาลิกํ ปาเตตฺวา ปาตพฺพโต ยาวกาลิกา
ยามกาลิกาทีนิ ปาเตตฺวา ปาตพฺพโต ยามกาลิกา สตฺตาหกาลิกา
ยาวชีวิกา ปาเตตฺวา ปาตพฺพโต สตฺตาหกาลิกา ยาวชีวิกา
ปาเตตฺวา ปาตพฺพโต ยาวชีวิกา ฯ

[๓๐๒] ตา ภิกฺขูตา ยา ตา อนฺวาวตฺตกา ภิกฺขู ฯ
ภิกฺขูหีตา อญฺเญหิ ภิกฺขูหิ ฯ ยา ปสฺสฏฺฐา ยา
สุณาฏฺฐา ตาหิ ปกฺขา มา อายสฺมนฺตา ฯ ปาตุ

(๓๐๑) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុនោះឯង គឺកិក្ខុជាអ្នកបំបែកសង្ឃនោះ ។ ពាក្យថា កិក្ខុទាំងឡាយ ចានដល់ពួកកិក្ខុដទៃ ។ ពាក្យថា ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាម គឺកិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃយល់ឃើញ ត្រូវចិត្ត គាប់ចិត្តកម្មណា កិក្ខុទាំងនោះក៏យល់តាម ត្រូវចិត្តតាម គាប់ចិត្តតាមនូវកម្មនោះដែរ ។ ពាក្យថា ជាអ្នកពោលប្រកាន់ពួក គឺតាំងនៅក្នុងសេចក្តីសរសើរនូវកិក្ខុជាអ្នកបំបែកសង្ឃនោះផង ក្នុងពួកនៃកិក្ខុនោះផង ។ ពាក្យថា មួយរូបក្តី ពីររូបក្តី បីរូបក្តី គឺកិក្ខុមួយរូបក្តី ពីររូបក្តី បីរូបក្តី កិក្ខុទាំងនោះពោលទំនងកិក្ខុទាំងឡាយយ៉ាងនេះថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកកុំពោលពាក្យបន្តិចបន្តួចនឹងកិក្ខុនេះ កិក្ខុនេះជាអ្នកពោលត្រូវតាមធម៌ផង កិក្ខុនេះជាអ្នកពោលត្រូវតាមវិន័យផង មួយ៉ាងទៀត កិក្ខុនេះកាន់យកសេចក្តីពេញចិត្តនឹងសេចក្តីគាប់ចិត្តរបស់ពួកយើងហើយ ទើបពោល លោកដ៏ង (សេចក្តីពេញចិត្តជាដើម) របស់ពួកយើងហើយ ទើបពោល អំពើដែលលោកធ្វើនេះក៏សមគួរដល់ពួកយើង ។

(๓๐๒) ពាក្យថា កិក្ខុទាំងនោះ គឺពួកកិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តតាមអម្បាលនោះឯង ។ ពាក្យថា កិក្ខុទាំងឡាយ ចានដល់កិក្ខុឯទៀត (ក្រៅពីសង្ឃភេទកកិក្ខុនោះ) ។ ពួកកិក្ខុដែលចានឃើញចានឮគប្បីពោលថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកកុំពោលយ៉ាងហ្នឹង

ន ចេសោ តិក្ខ ធម្មោតិ ន ចេសោ តិក្ខ វិនយោតិ មា អាយស្មន្តានមិ សង្ឃភេទោ រុច្ចិត្ថ សមេតាយស្មន្តានំ សង្ឃេន សមគ្គោ ហិ សង្ឃោ សម្មោទមានោ អវិវទមានោ ឯកុទ្ទេសោ ជាសុ វិហរតីតិ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពា តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជន្តិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជន្តិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សុត្វា ន វទន្តិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ តេ តិក្ខ្ត្តុំ សង្ឃមជ្ឈំបិ អាកឌ្ឍិតា្វ វត្តព្ពា មា អាយស្មន្តោ ឃំ អវច្ចុត្ថ ន ចេសោ តិក្ខ ធម្មោតិ ន ចេសោ តិក្ខ វិនយោតិ មា អាយស្មន្តានមិ សង្ឃភេទោ រុច្ចិត្ថ សមេតាយ-ស្មន្តានំ សង្ឃេន សមគ្គោ ហិ សង្ឃោ សម្មោទមានោ អវិវទមានោ ឯកុទ្ទេសោ ជាសុ វិហរតីតិ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពា តតិយម្បិ វត្តព្ពា ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជន្តិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជន្តិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

កិក្ខុនេះមិនមែនជាអ្នកពោលត្រូវតាមធម៌ផង កិក្ខុនេះមិនមែនជាអ្នកពោលត្រូវតាមវិន័យផង **សូមលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ កុំគាប់ចិត្តនឹងសង្ឃភេទឡើយ** សូមលោកម្ចាស់ចាំងឡាយព្រមព្រៀងជាមួយនឹងសង្ឃទៅ ព្រោះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា រីករាយរកគ្នា មិនវិវាទគ្នា មានឧទ្ទេសជាមួយគ្នា តែងនៅជាសុខសប្បាយ ។ កិក្ខុចាំងឡាយត្រូវពោលជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវពោលជាគំរប់បីដងផង ។ បើពួកកិក្ខុចាំងនោះលះបង់រឿងនោះបាន ការលះបង់បានយ៉ាងនេះ ជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ពួកកិក្ខុឯទៀតឮហើយមិនពោលហាមឃាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដដែរ ។ កិក្ខុចាំងឡាយត្រូវនាំគ្នាចាប់ខាញកិក្ខុចាំងនោះមកកាន់តណ្ឌាលដំនុំសង្ឃ ហើយពោលហាមថា នែលោកម្ចាស់ចាំងឡាយ លោកកុំពោលយ៉ាងហ្នឹង កិក្ខុនេះមិនមែនជាអ្នកពោលត្រូវតាមធម៌ទេ កិក្ខុនេះមិនមែនជាអ្នកពោលត្រូវតាមវិន័យទេ សូមលោកម្ចាស់ចាំងឡាយកុំគាប់ចិត្តនឹងសង្ឃភេទឡើយ សូមលោកម្ចាស់ចាំងឡាយព្រមព្រៀងជាមួយនឹងសង្ឃទៅ ព្រោះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា រីករាយរកគ្នា មិនទាស់ទែងគ្នា មានឧទ្ទេសជាមួយគ្នា តែងនៅជាសុខសប្បាយ ។ កិក្ខុចាំងឡាយគប្បីពោលហាមជាគំរប់ពីរដងផង ជាគំរប់បីដងផង ។ បើលោកចាំងនោះលះបង់រឿងនោះបាន ការលះបង់បាននេះ ជាការគួរគប្បី បើលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[๓๐๓] เตน ภิกฺขุ ภิกฺขูหิ สมณสุขาสีตฺยา ฯ ปฯ ภวญฺหิ ปน ภิกฺขเว สมณสุขาสีตฺยา ฯ ภควตฺเถน ภิกฺขา ปฏิลาเภน สเจฺจน ญาเยน สุณาตุ เม ภนฺเต สเจฺจ ๔ฯ๒ฯ๓ฯ๔ฯ๕ฯ๖ฯ๗ฯ๘ฯ๙ฯ๑๐ฯ๑๑ฯ๑๒ฯ๑๓ฯ๑๔ฯ๑๕ฯ๑๖ฯ๑๗ฯ๑๘ฯ๑๙ฯ๒๐ฯ๒๑ฯ๒๒ฯ๒๓ฯ๒๔ฯ๒๕ฯ๒๖ฯ๒๗ฯ๒๘ฯ๒๙ฯ๓๐ฯ๓๑ฯ๓๒ฯ๓๓ฯ๓๔ฯ๓๕ฯ๓๖ฯ๓๗ฯ๓๘ฯ๓๙ฯ๔๐ฯ๔๑ฯ๔๒ฯ๔๓ฯ๔๔ฯ๔๕ฯ๔๖ฯ๔๗ฯ๔๘ฯ๔๙ฯ๕๐ฯ๕๑ฯ๕๒ฯ๕๓ฯ๕๔ฯ๕๕ฯ๕๖ฯ๕๗ฯ๕๘ฯ๕๙ฯ๖๐ฯ๖๑ฯ๖๒ฯ๖๓ฯ๖๔ฯ๖๕ฯ๖๖ฯ๖๗ฯ๖๘ฯ๖๙ฯ๗๐ฯ๗๑ฯ๗๒ฯ๗๓ฯ๗๔ฯ๗๕ฯ๗๖ฯ๗๗ฯ๗๘ฯ๗๙ฯ๘๐ฯ๘๑ฯ๘๒ฯ๘๓ฯ๘๔ฯ๘๕ฯ๘๖ฯ๘๗ฯ๘๘ฯ๘๙ฯ๙๐ฯ๙๑ฯ๙๒ฯ๙๓ฯ๙๔ฯ๙๕ฯ๙๖ฯ๙๗ฯ๙๘ฯ๙๙ฯ๑๐๐ฯ๑๐๑ฯ๑๐๒ฯ๑๐๓ฯ๑๐๔ฯ๑๐๕ฯ๑๐๖ฯ๑๐๗ฯ๑๐๘ฯ๑๐๙ฯ๑๑๐ฯ๑๑๑ฯ๑๑๒ฯ๑๑๓ฯ๑๑๔ฯ๑๑๕ฯ๑๑๖ฯ๑๑๗ฯ๑๑๘ฯ๑๑๙ฯ๑๒๐ฯ๑๒๑ฯ๑๒๒ฯ๑๒๓ฯ๑๒๔ฯ๑๒๕ฯ๑๒๖ฯ๑๒๗ฯ๑๒๘ฯ๑๒๙ฯ๑๓๐ฯ๑๓๑ฯ๑๓๒ฯ๑๓๓ฯ๑๓๔ฯ๑๓๕ฯ๑๓๖ฯ๑๓๗ฯ๑๓๘ฯ๑๓๙ฯ๑๔๐ฯ๑๔๑ฯ๑๔๒ฯ๑๔๓ฯ๑๔๔ฯ๑๔๕ฯ๑๔๖ฯ๑๔๗ฯ๑๔๘ฯ๑๔๙ฯ๑๕๐ฯ๑๕๑ฯ๑๕๒ฯ๑๕๓ฯ๑๕๔ฯ๑๕๕ฯ๑๕๖ฯ๑๕๗ฯ๑๕๘ฯ๑๕๙ฯ๑๖๐ฯ๑๖๑ฯ๑๖๒ฯ๑๖๓ฯ๑๖๔ฯ๑๖๕ฯ๑๖๖ฯ๑๖๗ฯ๑๖๘ฯ๑๖๙ฯ๑๗๐ฯ๑๗๑ฯ๑๗๒ฯ๑๗๓ฯ๑๗๔ฯ๑๗๕ฯ๑๗๖ฯ๑๗๗ฯ๑๗๘ฯ๑๗๙ฯ๑๘๐ฯ๑๘๑ฯ๑๘๒ฯ๑๘๓ฯ๑๘๔ฯ๑๘๕ฯ๑๘๖ฯ๑๘๗ฯ๑๘๘ฯ๑๘๙ฯ๑๙๐ฯ๑๙๑ฯ๑๙๒ฯ๑๙๓ฯ๑๙๔ฯ๑๙๕ฯ๑๙๖ฯ๑๙๗ฯ๑๙๘ฯ๑๙๙ฯ๒๐๐ฯ๒๐๑ฯ๒๐๒ฯ๒๐๓ฯ๒๐๔ฯ๒๐๕ฯ๒๐๖ฯ๒๐๗ฯ๒๐๘ฯ๒๐๙ฯ๒๑๐ฯ๒๑๑ฯ๒๑๒ฯ๒๑๓ฯ๒๑๔ฯ๒๑๕ฯ๒๑๖ฯ๒๑๗ฯ๒๑๘ฯ๒๑๙ฯ๒๒๐ฯ๒๒๑ฯ๒๒๒ฯ๒๒๓ฯ๒๒๔ฯ๒๒๕ฯ๒๒๖ฯ๒๒๗ฯ๒๒๘ฯ๒๒๙ฯ๒๓๐ฯ๒๓๑ฯ๒๓๒ฯ๒๓๓ฯ๒๓๔ฯ๒๓๕ฯ๒๓๖ฯ๒๓๗ฯ๒๓๘ฯ๒๓๙ฯ๒๔๐ฯ๒๔๑ฯ๒๔๒ฯ๒๔๓ฯ๒๔๔ฯ๒๔๕ฯ๒๔๖ฯ๒๔๗ฯ๒๔๘ฯ๒๔๙ฯ๒๕๐ฯ๒๕๑ฯ๒๕๒ฯ๒๕๓ฯ๒๕๔ฯ๒๕๕ฯ๒๕๖ฯ๒๕๗ฯ๒๕๘ฯ๒๕๙ฯ๒๖๐ฯ๒๖๑ฯ๒๖๒ฯ๒๖๓ฯ๒๖๔ฯ๒๖๕ฯ๒๖๖ฯ๒๖๗ฯ๒๖๘ฯ๒๖๙ฯ๒๗๐ฯ๒๗๑ฯ๒๗๒ฯ๒๗๓ฯ๒๗๔ฯ๒๗๕ฯ๒๗๖ฯ๒๗๗ฯ๒๗๘ฯ๒๗๙ฯ๒๘๐ฯ๒๘๑ฯ๒๘๒ฯ๒๘๓ฯ๒๘๔ฯ๒๘๕ฯ๒๘๖ฯ๒๘๗ฯ๒๘๘ฯ๒๘๙ฯ๒๙๐ฯ๒๙๑ฯ๒๙๒ฯ๒๙๓ฯ๒๙๔ฯ๒๙๕ฯ๒๙๖ฯ๒๙๗ฯ๒๙๘ฯ๒๙๙ฯ๓๐๐ฯ๓๐๑ฯ๓๐๒ฯ๓๐๓ฯ๓๐๔ฯ๓๐๕ฯ๓๐๖ฯ๓๐๗ฯ๓๐๘ฯ๓๐๙ฯ๓๑๐ฯ๓๑๑ฯ๓๑๒ฯ๓๑๓ฯ๓๑๔ฯ๓๑๕ฯ๓๑๖ฯ๓๑๗ฯ๓๑๘ฯ๓๑๙ฯ๓๒๐ฯ๓๒๑ฯ๓๒๒ฯ๓๒๓ฯ๓๒๔ฯ๓๒๕ฯ๓๒๖ฯ๓๒๗ฯ๓๒๘ฯ๓๒๙ฯ๓๓๐ฯ๓๓๑ฯ๓๓๒ฯ๓๓๓ฯ๓๓๔ฯ๓๓๕ฯ๓๓๖ฯ๓๓๗ฯ๓๓๘ฯ๓๓๙ฯ๓๔๐ฯ๓๔๑ฯ๓๔๒ฯ๓๔๓ฯ๓๔๔ฯ๓๔๕ฯ๓๔๖ฯ๓๔๗ฯ๓๔๘ฯ๓๔๙ฯ๓๕๐ฯ๓๕๑ฯ๓๕๒ฯ๓๕๓ฯ๓๕๔ฯ๓๕๕ฯ๓๕๖ฯ๓๕๗ฯ๓๕๘ฯ๓๕๙ฯ๓๖๐ฯ๓๖๑ฯ๓๖๒ฯ๓๖๓ฯ๓๖๔ฯ๓๖๕ฯ๓๖๖ฯ๓๖๗ฯ๓๖๘ฯ๓๖๙ฯ๓๗๐ฯ๓๗๑ฯ๓๗๒ฯ๓๗๓ฯ๓๗๔ฯ๓๗๕ฯ๓๗๖ฯ๓๗๗ฯ๓๗๘ฯ๓๗๙ฯ๓๘๐ฯ๓๘๑ฯ๓๘๒ฯ๓๘๓ฯ๓๘๔ฯ๓๘๕ฯ๓๘๖ฯ๓๘๗ฯ๓๘๘ฯ๓๘๙ฯ๓๙๐ฯ๓๙๑ฯ๓๙๒ฯ๓๙๓ฯ๓๙๔ฯ๓๙๕ฯ๓๙๖ฯ๓๙๗ฯ๓๙๘ฯ๓๙๙ฯ๔๐๐ฯ๔๐๑ฯ๔๐๒ฯ๔๐๓ฯ๔๐๔ฯ๔๐๕ฯ๔๐๖ฯ๔๐๗ฯ๔๐๘ฯ๔๐๙ฯ๔๑๐ฯ๔๑๑ฯ๔๑๒ฯ๔๑๓ฯ๔๑๔ฯ๔๑๕ฯ๔๑๖ฯ๔๑๗ฯ๔๑๘ฯ๔๑๙ฯ๔๒๐ฯ๔๒๑ฯ๔๒๒ฯ๔๒๓ฯ๔๒๔ฯ๔๒๕ฯ๔๒๖ฯ๔๒๗ฯ๔๒๘ฯ๔๒๙ฯ๔๓๐ฯ๔๓๑ฯ๔๓๒ฯ๔๓๓ฯ๔๓๔ฯ๔๓๕ฯ๔๓๖ฯ๔๓๗ฯ๔๓๘ฯ๔๓๙ฯ๔๔๐ฯ๔๔๑ฯ๔๔๒ฯ๔๔๓ฯ๔๔๔ฯ๔๔๕ฯ๔๔๖ฯ๔๔๗ฯ๔๔๘ฯ๔๔๙ฯ๔๕๐ฯ๔๕๑ฯ๔๕๒ฯ๔๕๓ฯ๔๕๔ฯ๔๕๕ฯ๔๕๖ฯ๔๕๗ฯ๔๕๘ฯ๔๕๙ฯ๔๖๐ฯ๔๖๑ฯ๔๖๒ฯ๔๖๓ฯ๔๖๔ฯ๔๖๕ฯ๔๖๖ฯ๔๖๗ฯ๔๖๘ฯ๔๖๙ฯ๔๗๐ฯ๔๗๑ฯ๔๗๒ฯ๔๗๓ฯ๔๗๔ฯ๔๗๕ฯ๔๗๖ฯ๔๗๗ฯ๔๗๘ฯ๔๗๙ฯ๔๘๐ฯ๔๘๑ฯ๔๘๒ฯ๔๘๓ฯ๔๘๔ฯ๔๘๕ฯ๔๘๖ฯ๔๘๗ฯ๔๘๘ฯ๔๘๙ฯ๔๙๐ฯ๔๙๑ฯ๔๙๒ฯ๔๙๓ฯ๔๙๔ฯ๔๙๕ฯ๔๙๖ฯ๔๙๗ฯ๔๙๘ฯ๔๙๙ฯ๕๐๐ฯ๕๐๑ฯ๕๐๒ฯ๕๐๓ฯ๕๐๔ฯ๕๐๕ฯ๕๐๖ฯ๕๐๗ฯ๕๐๘ฯ๕๐๙ฯ๕๑๐ฯ๕๑๑ฯ๕๑๒ฯ๕๑๓ฯ๕๑๔ฯ๕๑๕ฯ๕๑๖ฯ๕๑๗ฯ๕๑๘ฯ๕๑๙ฯ๕๒๐ฯ๕๒๑ฯ๕๒๒ฯ๕๒๓ฯ๕๒๔ฯ๕๒๕ฯ๕๒๖ฯ๕๒๗ฯ๕๒๘ฯ๕๒๙ฯ๕๓๐ฯ๕๓๑ฯ๕๓๒ฯ๕๓๓ฯ๕๓๔ฯ๕๓๕ฯ๕๓๖ฯ๕๓๗ฯ๕๓๘ฯ๕๓๙ฯ๕๔๐ฯ๕๔๑ฯ๕๔๒ฯ๕๔๓ฯ๕๔๔ฯ๕๔๕ฯ๕๔๖ฯ๕๔๗ฯ๕๔๘ฯ๕๔๙ฯ๕๕๐ฯ๕๕๑ฯ๕๕๒ฯ๕๕๓ฯ๕๕๔ฯ๕๕๕ฯ๕๕๖ฯ๕๕๗ฯ๕๕๘ฯ๕๕๙ฯ๕๖๐ฯ๕๖๑ฯ๕๖๒ฯ๕๖๓ฯ๕๖๔ฯ๕๖๕ฯ๕๖๖ฯ๕๖๗ฯ๕๖๘ฯ๕๖๙ฯ๕๗๐ฯ๕๗๑ฯ๕๗๒ฯ๕๗๓ฯ๕๗๔ฯ๕๗๕ฯ๕๗๖ฯ๕๗๗ฯ๕๗๘ฯ๕๗๙ฯ๕๘๐ฯ๕๘๑ฯ๕๘๒ฯ๕๘๓ฯ๕๘๔ฯ๕๘๕ฯ๕๘๖ฯ๕๘๗ฯ๕๘๘ฯ๕๘๙ฯ๕๙๐ฯ๕๙๑ฯ๕๙๒ฯ๕๙๓ฯ๕๙๔ฯ๕๙๕ฯ๕๙๖ฯ๕๙๗ฯ๕๙๘ฯ๕๙๙ฯ๖๐๐ฯ๖๐๑ฯ๖๐๒ฯ๖๐๓ฯ๖๐๔ฯ๖๐๕ฯ๖๐๖ฯ๖๐๗ฯ๖๐๘ฯ๖๐๙ฯ๖๑๐ฯ๖๑๑ฯ๖๑๒ฯ๖๑๓ฯ๖๑๔ฯ๖๑๕ฯ๖๑๖ฯ๖๑๗ฯ๖๑๘ฯ๖๑๙ฯ๖๒๐ฯ๖๒๑ฯ๖๒๒ฯ๖๒๓ฯ๖๒๔ฯ๖๒๕ฯ๖๒๖ฯ๖๒๗ฯ๖๒๘ฯ๖๒๙ฯ๖๓๐ฯ๖๓๑ฯ๖๓๒ฯ๖๓๓ฯ๖๓๔ฯ๖๓๕ฯ๖๓๖ฯ๖๓๗ฯ๖๓๘ฯ๖๓๙ฯ๖๔๐ฯ๖๔๑ฯ๖๔๒ฯ๖๔๓ฯ๖๔๔ฯ๖๔๕ฯ๖๔๖ฯ๖๔๗ฯ๖๔๘ฯ๖๔๙ฯ๖๕๐ฯ๖๕๑ฯ๖๕๒ฯ๖๕๓ฯ๖๕๔ฯ๖๕๕ฯ๖๕๖ฯ๖๕๗ฯ๖๕๘ฯ๖๕๙ฯ๖๖๐ฯ๖๖๑ฯ๖๖๒ฯ๖๖๓ฯ๖๖๔ฯ๖๖๕ฯ๖๖๖ฯ๖๖๗ฯ๖๖๘ฯ๖๖๙ฯ๖๗๐ฯ๖๗๑ฯ๖๗๒ฯ๖๗๓ฯ๖๗๔ฯ๖๗๕ฯ๖๗๖ฯ๖๗๗ฯ๖๗๘ฯ๖๗๙ฯ๖๘๐ฯ๖๘๑ฯ๖๘๒ฯ๖๘๓ฯ๖๘๔ฯ๖๘๕ฯ๖๘๖ฯ๖๘๗ฯ๖๘๘ฯ๖๘๙ฯ๖๙๐ฯ๖๙๑ฯ๖๙๒ฯ๖๙๓ฯ๖๙๔ฯ๖๙๕ฯ๖๙๖ฯ๖๙๗ฯ๖๙๘ฯ๖๙๙ฯ๗๐๐ฯ๗๐๑ฯ๗๐๒ฯ๗๐๓ฯ๗๐๔ฯ๗๐๕ฯ๗๐๖ฯ๗๐๗ฯ๗๐๘ฯ๗๐๙ฯ๗๑๐ฯ๗๑๑ฯ๗๑๒ฯ๗๑๓ฯ๗๑๔ฯ๗๑๕ฯ๗๑๖ฯ๗๑๗ฯ๗๑๘ฯ๗๑๙ฯ๗๒๐ฯ๗๒๑ฯ๗๒๒ฯ๗๒๓ฯ๗๒๔ฯ๗๒๕ฯ๗๒๖ฯ๗๒๗ฯ๗๒๘ฯ๗๒๙ฯ๗๓๐ฯ๗๓๑ฯ๗๓๒ฯ๗๓๓ฯ๗๓๔ฯ๗๓๕ฯ๗๓๖ฯ๗๓๗ฯ๗๓๘ฯ๗๓๙ฯ๗๔๐ฯ๗๔๑ฯ๗๔๒ฯ๗๔๓ฯ๗๔๔ฯ๗๔๕ฯ๗๔๖ฯ๗๔๗ฯ๗๔๘ฯ๗๔๙ฯ๗๕๐ฯ๗๕๑ฯ๗๕๒ฯ๗๕๓ฯ๗๕๔ฯ๗๕๕ฯ๗๕๖ฯ๗๕๗ฯ๗๕๘ฯ๗๕๙ฯ๗๖๐ฯ๗๖๑ฯ๗๖๒ฯ๗๖๓ฯ๗๖๔ฯ๗๖๕ฯ๗๖๖ฯ๗๖๗ฯ๗๖๘ฯ๗๖๙ฯ๗๗๐ฯ๗๗๑ฯ๗๗๒ฯ๗๗๓ฯ๗๗๔ฯ๗๗๕ฯ๗๗๖ฯ๗๗๗ฯ๗๗๘ฯ๗๗๙ฯ๗๘๐ฯ๗๘๑ฯ๗๘๒ฯ๗๘๓ฯ๗๘๔ฯ๗๘๕ฯ๗๘๖ฯ๗๘๗ฯ๗๘๘ฯ๗๘๙ฯ๗๙๐ฯ๗๙๑ฯ๗๙๒ฯ๗๙๓ฯ๗๙๔ฯ๗๙๕ฯ๗๙๖ฯ๗๙๗ฯ๗๙๘ฯ๗๙๙ฯ๘๐๐ฯ๘๐๑ฯ๘๐๒ฯ๘๐๓ฯ๘๐๔ฯ๘๐๕ฯ๘๐๖ฯ๘๐๗ฯ๘๐๘ฯ๘๐๙ฯ๘๑๐ฯ๘๑๑ฯ๘๑๒ฯ๘๑๓ฯ๘๑๔ฯ๘๑๕ฯ๘๑๖ฯ๘๑๗ฯ๘๑๘ฯ๘๑๙ฯ๘๒๐ฯ๘๒๑ฯ๘๒๒ฯ๘๒๓ฯ๘๒๔ฯ๘๒๕ฯ๘๒๖ฯ๘๒๗ฯ๘๒๘ฯ๘๒๙ฯ๘๓๐ฯ๘๓๑ฯ๘๓๒ฯ๘๓๓ฯ๘๓๔ฯ๘๓๕ฯ๘๓๖ฯ๘๓๗ฯ๘๓๘ฯ๘๓๙ฯ๘๔๐ฯ๘๔๑ฯ๘๔๒ฯ๘๔๓ฯ๘๔๔ฯ๘๔๕ฯ๘๔๖ฯ๘๔๗ฯ๘๔๘ฯ๘๔๙ฯ๘๕๐ฯ๘๕๑ฯ๘๕๒ฯ๘๕๓ฯ๘๕๔ฯ๘๕๕ฯ๘๕๖ฯ๘๕๗ฯ๘๕๘ฯ๘๕๙ฯ๘๖๐ฯ๘๖๑ฯ๘๖๒ฯ๘๖๓ฯ๘๖๔ฯ๘๖๕ฯ๘๖๖ฯ๘๖๗ฯ๘๖๘ฯ๘๖๙ฯ๘๗๐ฯ๘๗๑ฯ๘๗๒ฯ๘๗๓ฯ๘๗๔ฯ๘๗๕ฯ๘๗๖ฯ๘๗๗ฯ๘๗๘ฯ๘๗๙ฯ๘๘๐ฯ๘๘๑ฯ๘๘๒ฯ๘๘๓ฯ๘๘๔ฯ๘๘๕ฯ๘๘๖ฯ๘๘๗ฯ๘๘๘ฯ๘๘๙ฯ๘๙๐ฯ๘๙๑ฯ๘๙๒ฯ๘๙๓ฯ๘๙๔ฯ๘๙๕ฯ๘๙๖ฯ๘๙๗ฯ๘๙๘ฯ๘๙๙ฯ๙๐๐ฯ๙๐๑ฯ๙๐๒ฯ๙๐๓ฯ๙๐๔ฯ๙๐๕ฯ๙๐๖ฯ๙๐๗ฯ๙๐๘ฯ๙๐๙ฯ๙๑๐ฯ๙๑๑ฯ๙๑๒ฯ๙๑๓ฯ๙๑๔ฯ๙๑๕ฯ๙๑๖ฯ๙๑๗ฯ๙๑๘ฯ๙๑๙ฯ๙๒๐ฯ๙๒๑ฯ๙๒๒ฯ๙๒๓ฯ๙๒๔ฯ๙๒๕ฯ๙๒๖ฯ๙๒๗ฯ๙๒๘ฯ๙๒๙ฯ๙๓๐ฯ๙๓๑ฯ๙๓๒ฯ๙๓๓ฯ๙๓๔ฯ๙๓๕ฯ๙๓๖ฯ๙๓๗ฯ๙๓๘ฯ๙๓๙ฯ๙๔๐ฯ๙๔๑ฯ๙๔๒ฯ๙๔๓ฯ๙๔๔ฯ๙๔๕ฯ๙๔๖ฯ๙๔๗ฯ๙๔๘ฯ๙๔๙ฯ๙๕๐ฯ๙๕๑ฯ๙๕๒ฯ๙๕๓ฯ๙๕๔ฯ๙๕๕ฯ๙๕๖ฯ๙๕๗ฯ๙๕๘ฯ๙๕๙ฯ๙๖๐ฯ๙๖๑ฯ๙๖๒ฯ๙๖๓ฯ๙๖๔ฯ๙๖๕ฯ๙๖๖ฯ๙๖๗ฯ๙๖๘ฯ๙๖๙ฯ๙๗๐ฯ๙๗๑ฯ๙๗๒ฯ๙๗๓ฯ๙๗๔ฯ๙๗๕ฯ๙๗๖ฯ๙๗๗ฯ๙๗๘ฯ๙๗๙ฯ๙๘๐ฯ๙๘๑ฯ๙๘๒ฯ๙๘๓ฯ๙๘๔ฯ๙๘๕ฯ๙๘๖ฯ๙๘๗ฯ๙๘๘ฯ๙๘๙ฯ๙๙๐ฯ๙๙๑ฯ๙๙๒ฯ๙๙๓ฯ๙๙๔ฯ๙๙๕ฯ๙๙๖ฯ๙๙๗ฯ๙๙๘ฯ๙๙๙ฯ๑๐๐๐ฯ๑๐๐๑ฯ๑๐๐๒ฯ๑๐๐๓ฯ๑๐๐๔ฯ๑๐๐๕ฯ๑๐๐๖ฯ๑๐๐๗ฯ๑๐๐๘ฯ๑๐๐๙ฯ๑๐๑๐ฯ๑๐๑๑ฯ๑๐๑๒ฯ๑๐๑๓ฯ๑๐๑๔ฯ๑๐๑๕ฯ๑๐๑๖ฯ๑๐๑๗ฯ๑๐๑๘ฯ๑๐๑๙ฯ๑๐๒๐ฯ๑๐๒๑ฯ๑๐๒๒ฯ๑๐๒๓ฯ๑๐๒๔ฯ๑๐๒๕ฯ๑๐๒๖ฯ๑๐๒๗ฯ๑๐๒๘ฯ๑๐๒๙ฯ๑๐๓๐ฯ๑๐๓๑ฯ๑๐๓๒ฯ๑๐๓๓ฯ๑๐๓๔ฯ๑๐๓๕ฯ๑๐๓๖ฯ๑๐๓๗ฯ๑๐๓๘ฯ๑๐๓๙ฯ๑๐๔๐ฯ๑๐๔๑ฯ๑๐๔๒ฯ๑๐๔๓ฯ๑๐๔๔ฯ๑๐๔๕ฯ๑๐๔๖ฯ๑๐๔๗ฯ๑๐๔๘ฯ๑๐๔๙ฯ๑๐๕๐ฯ๑๐๕๑ฯ๑๐๕๒ฯ๑๐๕๓ฯ๑๐๕๔ฯ๑๐๕๕ฯ๑๐๕๖ฯ๑๐๕๗ฯ๑๐๕๘ฯ๑๐๕๙ฯ๑๐๖๐ฯ๑๐๖๑ฯ๑๐๖๒ฯ๑๐๖๓ฯ๑๐๖๔ฯ๑๐๖๕ฯ๑๐๖๖ฯ๑๐๖๗ฯ๑๐๖๘ฯ๑๐๖๙ฯ๑๐๗๐ฯ๑๐๗๑ฯ๑๐๗๒ฯ๑๐๗๓ฯ๑๐๗๔ฯ๑๐๗๕ฯ๑๐๗๖ฯ๑๐๗๗ฯ๑๐๗๘ฯ๑๐๗๙ฯ๑๐๘๐ฯ๑๐๘๑ฯ๑๐๘๒ฯ๑๐๘๓ฯ๑๐๘๔ฯ๑๐๘๕ฯ๑๐๘๖ฯ๑๐๘๗ฯ๑๐๘๘ฯ๑๐๘๙ฯ๑๐๙๐ฯ๑๐๙๑ฯ๑๐๙๒ฯ๑๐๙๓ฯ๑๐๙๔ฯ๑๐๙๕ฯ๑๐๙๖ฯ๑๐๙๗ฯ๑๐๙๘ฯ๑๐๙๙ฯ๑๑๐๐ฯ๑๑๐๑ฯ๑๑๐๒ฯ๑๑๐๓ฯ๑๑๐๔ฯ๑๑๐๕ฯ๑๑๐๖ฯ๑๑๐๗ฯ๑๑๐๘ฯ๑๑๐๙ฯ๑๑๑๐ฯ๑๑๑๑ฯ๑๑๑๒ฯ๑๑๑๓ฯ๑๑๑๔ฯ๑๑๑๕ฯ๑๑๑๖ฯ๑๑๑๗ฯ๑๑๑๘ฯ๑๑๑๙ฯ๑๑๒๐ฯ๑๑๒๑ฯ๑๑๒๒ฯ๑๑๒๓ฯ๑๑๒๔ฯ๑๑๒๕ฯ๑๑๒๖ฯ๑๑๒๗ฯ๑๑๒๘ฯ๑๑๒๙ฯ๑๑๓๐ฯ๑๑๓๑ฯ๑๑๓๒ฯ๑๑๓๓ฯ๑๑๓๔ฯ๑๑๓๕ฯ๑๑๓๖ฯ๑๑๓๗ฯ๑๑๓๘ฯ๑๑๓๙ฯ๑๑๔๐ฯ๑๑๔๑ฯ๑๑๔๒ฯ๑๑๔๓ฯ๑๑๔๔ฯ๑๑๔๕ฯ๑๑๔๖ฯ๑๑๔๗ฯ๑๑๔๘ฯ๑๑๔๙ฯ๑๑๕๐ฯ๑๑๕๑ฯ๑๑๕๒ฯ๑๑๕๓ฯ๑๑๕๔ฯ๑๑๕๕ฯ๑๑๕๖ฯ๑๑๕๗ฯ๑๑๕๘ฯ๑๑๕๙ฯ๑๑๖๐ฯ๑๑๖๑ฯ๑๑๖๒ฯ๑๑๖๓ฯ๑๑๖๔ฯ๑๑๖๕ฯ๑๑๖๖ฯ๑๑๖๗ฯ๑๑๖๘ฯ๑๑๖๙ฯ๑๑๗๐ฯ๑๑๗๑ฯ๑๑๗๒ฯ๑๑๗๓ฯ๑๑๗๔ฯ๑๑๗๕ฯ๑๑๗๖ฯ๑๑๗๗ฯ๑๑๗๘ฯ๑๑๗๙ฯ๑๑๘๐ฯ๑๑๘๑ฯ๑๑๘๒ฯ๑๑๘๓ฯ๑๑๘๔ฯ๑๑๘๕ฯ๑๑๘๖ฯ๑๑๘๗ฯ๑๑๘๘ฯ๑๑๘๙ฯ๑๑๙๐ฯ๑๑๙๑ฯ๑๑๙๒ฯ๑๑๙๓ฯ๑๑๙๔ฯ๑๑๙๕ฯ๑๑๙๖ฯ๑๑๙๗ฯ๑๑๙๘ฯ๑๑๙๙ฯ๑๒๐๐ฯ๑๒๐๑ฯ๑๒๐๒ฯ๑๒๐๓ฯ๑๒๐๔ฯ๑๒๐๕ฯ๑๒๐๖ฯ๑๒๐๗ฯ๑๒๐๘ฯ๑๒๐๙ฯ๑๒๑๐ฯ๑๒๑๑ฯ๑๒๑๒ฯ๑๒๑๓ฯ๑๒๑๔ฯ๑๒๑๕ฯ๑๒๑๖ฯ๑๒๑๗ฯ๑๒๑๘ฯ๑๒๑๙ฯ๑๒๒๐ฯ๑๒๒๑ฯ๑๒๒๒ฯ๑๒๒๓ฯ๑๒๒๔ฯ๑๒๒๕ฯ๑๒๒๖ฯ๑๒๒๗ฯ๑๒๒๘ฯ๑๒๒๙ฯ๑๒๓๐ฯ๑๒๓๑ฯ๑๒๓๒ฯ๑๒๓๓ฯ๑๒๓๔ฯ๑๒๓๕ฯ๑๒๓๖ฯ๑๒๓๗ฯ๑๒๓๘ฯ๑๒๓๙ฯ๑๒๔๐ฯ๑๒๔๑ฯ๑๒๔๒ฯ๑๒๔๓ฯ๑๒๔๔ฯ๑๒๔๕ฯ๑๒๔๖ฯ๑๒๔๗ฯ๑๒๔๘ฯ๑๒๔๙ฯ๑๒๕๐ฯ๑๒๕๑ฯ๑๒๕๒ฯ๑๒๕๓ฯ๑๒๕๔ฯ๑๒๕๕ฯ๑๒๕๖ฯ๑๒๕๗ฯ๑๒๕๘ฯ๑๒๕๙ฯ๑๒๖๐ฯ๑๒๖๑ฯ๑๒๖๒ฯ๑๒๖๓ฯ๑๒๖๔ฯ๑๒๖๕ฯ๑๒๖๖ฯ๑๒๖๗ฯ๑๒๖๘ฯ๑๒๖๙ฯ๑๒๗๐ฯ๑๒๗๑ฯ๑๒๗๒ฯ๑๒๗๓ฯ๑๒๗๔ฯ๑๒๗๕ฯ๑๒๗๖ฯ๑๒๗๗ฯ๑๒๗๘ฯ๑๒๗๙ฯ๑๒๘๐ฯ๑๒๘๑ฯ๑๒๘๒ฯ๑๒๘๓ฯ๑๒๘๔ฯ๑๒๘๕ฯ๑๒๘๖ฯ๑๒๘๗ฯ๑๒๘๘ฯ๑๒๘๙ฯ๑๒๙๐ฯ๑๒๙๑ฯ๑๒๙๒ฯ๑๒๙๓ฯ๑๒๙๔ฯ๑๒๙๕ฯ๑๒๙๖ฯ๑๒๙๗ฯ๑๒๙๘ฯ๑๒๙๙ฯ๑๓๐๐ฯ๑๓๐๑ฯ๑๓๐๒ฯ๑๓๐๓ฯ๑๓๐๔ฯ๑๓๐๕ฯ๑๓๐๖ฯ๑๓๐๗ฯ๑๓๐๘ฯ๑๓๐๙ฯ๑๓๑๐ฯ๑๓๑๑ฯ๑๓๑๒ฯ๑๓๑๓ฯ๑๓๑๔ฯ๑๓๑๕ฯ๑๓๑๖ฯ๑๓๑๗ฯ๑๓๑๘ฯ๑๓๑๙ฯ๑๓๒๐ฯ๑๓๒๑ฯ๑๓๒๒ฯ๑๓๒๓ฯ๑๓๒๔ฯ๑๓๒๕ฯ๑๓๒๖ฯ๑๓๒๗ฯ๑๓๒๘ฯ๑๓๒๙ฯ๑๓๓๐ฯ๑๓๓๑ฯ๑๓๓๒ฯ๑๓๓๓ฯ๑๓๓๔ฯ๑๓๓๕ฯ๑๓๓๖ฯ๑๓๓๗ฯ๑๓๓๘ฯ๑๓๓๙ฯ๑๓๔๐ฯ๑๓๔๑ฯ๑๓๔๒ฯ๑๓๔๓ฯ๑๓๔๔ฯ๑๓๔๕ฯ๑๓๔๖ฯ๑๓๔๗ฯ๑๓๔๘ฯ๑๓๔๙ฯ๑๓๕๐ฯ๑๓๕๑ฯ๑๓๕๒ฯ๑๓๕๓ฯ๑๓๕๔ฯ๑๓๕๕ฯ๑๓๕๖ฯ๑๓๕๗ฯ๑๓๕๘ฯ๑๓๕๙ฯ๑๓๖๐ฯ๑๓๖๑ฯ๑๓๖๒ฯ๑๓๖๓ฯ๑๓๖๔ฯ๑๓๖๕ฯ๑๓๖๖ฯ๑๓๖๗ฯ๑๓๖๘ฯ๑๓๖๙ฯ๑๓๗๐ฯ๑๓๗๑ฯ๑๓๗๒ฯ๑๓๗๓ฯ๑๓๗๔ฯ๑๓๗๕ฯ๑๓๗๖ฯ๑๓๗๗ฯ๑๓๗๘ฯ๑๓๗๙ฯ๑๓๘๐ฯ๑๓๘๑ฯ๑๓๘๒ฯ๑๓๘๓ฯ๑๓๘๔ฯ๑๓๘๕ฯ๑๓๘๖ฯ๑๓๘๗ฯ๑๓๘๘ฯ๑๓๘๙ฯ๑๓๙๐ฯ๑๓๙๑ฯ๑๓๙๒ฯ๑๓๙๓ฯ๑๓๙๔ฯ๑๓๙๕ฯ๑๓๙๖ฯ๑๓๙๗ฯ๑๓๙๘ฯ๑๓๙๙ฯ๑๔๐๐ฯ๑๔๐๑ฯ๑๔๐๒ฯ๑๔๐๓ฯ๑๔๐๔ฯ๑๔๐๕ฯ๑๔๐๖ฯ๑๔๐๗ฯ๑๔๐๘ฯ๑๔๐๙ฯ๑๔๑๐ฯ๑๔๑๑ฯ๑๔๑๒ฯ๑๔๑๓ฯ๑๔๑๔ฯ๑๔๑๕ฯ๑๔๑๖ฯ๑๔๑๗ฯ๑๔๑๘ฯ๑๔๑๙ฯ๑๔๒๐ฯ๑๔๒๑ฯ๑๔๒๒ฯ๑๔๒๓ฯ๑๔๒๔ฯ๑๔๒๕ฯ๑๔๒๖ฯ๑๔๒๗ฯ๑๔๒๘ฯ๑๔๒๙ฯ๑๔๓๐ฯ๑๔๓๑ฯ๑๔๓๒ฯ๑๔๓๓ฯ๑๔๓๔ฯ๑๔๓๕ฯ๑๔๓๖ฯ๑๔๓๗ฯ๑๔๓๘ฯ๑๔๓๙ฯ๑๔๔๐ฯ๑๔๔๑ฯ๑๔๔๒ฯ๑๔๔๓ฯ๑๔๔๔ฯ๑๔๔๕ฯ๑๔๔๖ฯ๑๔๔๗ฯ๑๔๔๘ฯ๑๔๔๙ฯ๑๔๕๐ฯ๑๔๕๑ฯ๑๔๕๒ฯ๑๔๕๓ฯ๑๔๕๔ฯ๑๔๕๕ฯ๑๔๕๖ฯ๑๔๕๗ฯ๑๔๕๘ฯ๑๔๕๙ฯ๑๔๖๐ฯ๑๔๖๑ฯ๑๔๖๒ฯ๑๔๖๓ฯ๑๔๖๔ฯ๑๔๖๕ฯ๑๔๖๖ฯ๑๔๖๗ฯ๑๔๖๘ฯ๑๔๖๙ฯ๑๔๗๐ฯ๑๔๗๑ฯ๑๔๗๒ฯ๑๔๗๓ฯ๑๔๗๔ฯ๑๔๗๕ฯ๑๔๗๖ฯ๑๔๗๗ฯ๑๔๗๘ฯ๑๔๗๙ฯ๑๔๘๐ฯ๑๔๘๑ฯ๑๔๘๒ฯ๑๔๘๓ฯ๑๔๘๔ฯ๑๔๘๕ฯ๑๔๘๖ฯ๑๔๘๗ฯ๑๔๘๘ฯ๑๔๘๙ฯ๑๔๙๐ฯ๑๔๙๑ฯ๑๔๙๒ฯ๑๔๙๓ฯ๑๔๙๔ฯ๑๔๙๕ฯ๑๔๙๖ฯ๑๔

(๓๐๓) กิกฺขุตาวตฺถาย คณฺหาติ สมนุภาสนกมฺมโต ยาวตกา ภิกฺขู ตาวตเก ฯ ตตฺถ กิกฺขุตาวตฺถาย คณฺหาตีติ กิกฺขุสงฺฆโต คณฺหาติ ฯ สมนุภาสนกมฺมโตติ สมนุภาสนกมฺมนฺติ ฯ ยาวตกา ภิกฺขู ตาวตเกติ ยาวตกา ภิกฺขู ตาวตเก ฯ ตตฺถ ยาวตกาติ ยาวตกา ภิกฺขู ฯ ตาวตเกติ

โส ตุณฺหสฺส ยสฺส ฉกฺกมติ โส ภาเสยฺย ฯ
ทุติยมฺปิ ปิณฺฑปาตํ วิญฺญาเปติ ฯ เปฯ ตติยมฺปิ ปิณฺฑปาตํ
วิญฺญาเปติ ฯ สุณาตุ เม ภนฺเต สงฺฆา ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู
ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู ภิกฺขุโน สงฺฆเภทาย
ปรกฺกมนฺตสฺส อนฺวาวตฺตกา วคฺคาทิกา ฯ เต ตํ วตฺถุ
ฉปฺปฏิฉิสฺสนฺติ ฯ สงฺฆา ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู สมนุภาสติ ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิฉิสฺสนาย ฯ
ยสฺสายสฺมโต ขมติ ฉพฺพคฺคิยสฺส ภิกฺขุโน ฉพฺพคฺคิยสฺส ภิกฺขุโน
สมนุภาสนา ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิฉิสฺสนาย
โส ตุณฺหสฺส ยสฺส ฉกฺกมติ โส ภาเสยฺย ฯ
สมนุภฏฺฐา สงฺฆสฺส ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู ฉพฺพคฺคิยา ภิกฺขู ตสฺส
ตสฺส วตฺถุสฺส ปฏิฉิสฺสนาย ฯ ขมติ สงฺฆสฺส ตสฺมา
ตุณฺหี ฯ เอวเมตं ธารยามีติ ฯ

สูមលោកម្ចាស់អង្គនោះស្ងៀមនៅ មិនសមគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា
សូមលោកម្ចាស់អង្គនោះពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដង
ផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃ
ដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ ភិក្ខុមានឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះ
នេះផង ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ជាអ្នកព្យាយាមដើម្បីបំបែក
សង្ឃ ជាអ្នកពោលប្រកាន់ពួក ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះមិនលះបង់វៀងនោះ
ទេ ។ ព្រះសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មហាមភិក្ខុមានឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះ
នេះផង ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវវៀងនោះ ។ ការសូត្រសមនុភាសនកម្មហាម
ភិក្ខុមានឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវវៀងនោះ សម
គួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា សូមលោកម្ចាស់អង្គនោះស្ងៀមនៅ មិន
សមគួរដល់លោកម្ចាស់អង្គណា សូមលោកម្ចាស់អង្គនោះពោលឡើង ។
ភិក្ខុមានឈ្មោះនេះផង ឈ្មោះនេះផង គឺព្រះសង្ឃបានសូត្រសមនុភា-
សនកម្មរួចហើយ ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវវៀងនោះ ។ (សមនុភាសនកម្មនោះ)
សមគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះ ព្រះសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុក
នូវវៀងនេះ ដោយកិរិយាស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

[๓๐๔] ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ច-
យា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។
សង្ឃាទិសេសំ អជ្ឈាបជ្ជន្តោ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ
កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា បដិប្បស្សម្ភន្តិ ។ ទ្វេ តយោ
ឯកតោ សមនុភាសិតព្ពា តទុត្តរិ ន សមនុភាសិ-
តព្ពា ។ សង្ឃាទិសេសោតិ ។បេ។ តេនបិ វុច្ចតិ
សង្ឃាទិសេសោតិ ។

[๓๐๕] ឆម្មកម្មេ ឆម្មកម្មសញ្ញី ឧប្បដិដិស្សជ្ជន្តិ
អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆម្មកម្មេ វេមតិកោ ឧប្ប-
ដិដិស្សជ្ជន្តិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆម្មកម្មេ

(๓๐๔) (កាលសង្ឃ) សូត្រញត្តិចប់(កិក្ខុទាំងនោះ)ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (កាលសង្ឃ) សូត្រកម្មវាចាពីរដង កិក្ខុទាំងនោះ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ (កាលសង្ឃ)សូត្រកម្មវាចចប់(កិក្ខុទាំងនោះ)ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កាលបើកិក្ខុទាំងនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ឯអាបត្តិទុក្កដដែលកិក្ខុទាំងនោះត្រូវកន្លងខណៈចប់ញត្តិក្តី ទំងអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយដែលកិក្ខុទាំងនោះត្រូវកន្លងខណៈចប់កម្មវាចាពីរដងក្តី ក៏តែងរំងាប់ទៅឯង ។ សង្ឃគប្បីសូត្រសមនុភាសនកម្មហាមប្រាមកិក្ខុពីរ (ឬ) បីអង្គកន្លងទីជាមួយគ្នាបាន បើកិក្ខុច្រើនជាងចំនួននោះទៀងទៅ សង្ឃមិនគប្បីសូត្រទេ ។ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយពិស្តារក្នុងសិក្ខាបទទី ๑ ខាងដើមរួចហើយ ។

(๓๐๕) កិក្ខុទាំងឡាយ(ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមកិក្ខុបំបែកសង្ឃ) មានសេចក្តីសំគាល់កងកម្មដែលសង្ឃធ្វើត្រូវតាមធម៌ថា កម្មធ្វើត្រូវតាមធម៌ តែមិនលះបង់ចោល (គឺនៅប្រព្រឹត្តដដែល) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីសង្ស័យកងកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ តែមិនលះបង់ចោល ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែរ ។ កិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីសំគាល់

อนนฺตกมฺมสญฺี อนนฺตกมฺมสญฺี อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ อนนฺตกมฺเ อนนฺตกมฺมสญฺี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนนฺตกมฺเ เวมติกา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ อนนฺตกมฺเ อนนฺตกมฺมสญฺี อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

[๓๐๖] อนาปตฺติ อสมนฺตกาสฏฺานํ ปฏิจฺฉนฺนฏฺานํ อุมฺมตฺตกานํ ขิตฺตจิตฺตานํ เวทนฏฺานํ อาทิกมฺมิกานนฺติ ฯ

ปฐมสมนฺตปาสาทิกสีเส อนฺตรา ฯ

กุฏีกรรมใดไม่ต้องตามธรรมวินัย กรรมไม่ต้องตามธรรมวินัยนั่นแหละ ไม่ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ ภิกษุทั้งหลายมีสัญญาในกรรมใดว่ากรรมไม่ต้องตามธรรมวินัย ไม่ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ ภิกษุทั้งหลายมีสัญญาในกรรมใดว่ากรรมไม่ต้องตามธรรมวินัย ไม่ต้องอาบัติทุกกฏ ๆ ภิกษุทั้งหลายมีสัญญาในกุฏีกรรมใดว่ากรรมไม่ต้องตามธรรมวินัย กรรมไม่ต้องตามธรรมวินัยนั่นแหละ ไม่ต้องอาบัติทุกกฏนั่นแหละ ๆ

(๓๐๖) อาบัติไม่มีแก่ภิกษุเหล่านี้ คือ ภิกษุผู้ไม่รู้พระสูตร ไม่รู้สมถะ ไม่รู้ศาสนกรรม ภิกษุผู้ลบล้างแล้ว ภิกษุผู้ตกไปแล้ว ภิกษุผู้มีจิตฟั่นเฟือน ภิกษุผู้มีทุกขเวทนาครอบงำ ภิกษุผู้เป็นอาทิกัมมิกะ ๆ

สังฆาทิเสสที่ ๑๑ จบ ๆ

ទ្វាទសមសង្ឃាទិសេសំ

(៣០៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា កោសម្ពិយំ វិហរតិ ឃោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឆន្នោ អនាចារំ អាចរតិ ។ តិក្ខ្ត្តុ ឱវាទាយាបិ អនុសាសនិយា អនុសាសោ ឆន្ទ ឱវទំ អកាសិ នេតំ កប្បតីតិ ។ សោ ឱវទិតេ កិ ទុ ខោ នាម តុម្ហេ អាវុសោ មំ វត្តព្ពំ មញ្ញថ អហំ ខោ នាម តុម្ហេ វទេយ្យំ អម្ហាកំ ពុទ្ធោ អម្ហាកំ ធម្មោ អម្ហាកំ អយ្យបុត្តេន ធម្មោ អកិសមិតោ សេយ្យថាបិ នាម មហាភតោ ភយន្តោ តិណាកដ្ឋបណ្ណាសដំ(១) ឯកតោ ឧស្សាទេយ្យ(២) សេយ្យថាបិ ភ បន ឆឌ្ឌិ បព្ភតេយ្យា សន្ធុសេភលមណាកំ ឯកតោ ឧស្សាទេយ្យ ឱវាទេវ តុម្ហេ នានានាមា នានាគោត្តា នានាជច្ចា នានាកុលា បព្ពជិតា ឯកតោ ឧស្សាទិតា(៣) កិ ទុ ខោ នាម តុម្ហេ អាវុសោ មំ វត្តព្ពំ មញ្ញថ អហំ ខោ នាម

---

១ ម. តិណាកដ្ឋបណ្ណាសដំ ។ ២ ឧស្សាវេយ្យ ។ ៣ ម. ឧស្សាវិតា ។

សង្ឃាទិសេសទី ១២

(៣០៧) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធអ្នកមានឥស្សរិយយស ទ្រង់ប្រ-ថាប់នៅឃោសិតារាម ក្បែរក្រុងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង ឆន្នកិក្ខុ ដ៏មានអាយុប្រព្រឹត្តអនាចារ (មារយាទមិនសមគួរផ្សេង។) ។ កិក្ខុទាំង ឡាយពោលប្រដៅយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោឆន្ន លោកកុំធ្វើអំពើមាន សភាពយ៉ាងនេះ អំពើនេះមិនសមគួរទេ ។ ឆន្នកិក្ខុនោះឆ្លើយទៅវិញថា ម្នាលអាវុសោ លោកទាំងឡាយសំគាល់ថាលោកត្រូវពោលប្រដៅខ្ញុំឬ ខ្ញុំឯងទេតើ ទើបត្រូវប្រដៅលោកទាំងឡាយ (ក្រោះថា) ព្រះពុទ្ធរបស់យើង ព្រះធម៌របស់យើង ព្រះអយ្យុបុត្តរបស់យើង ជានត្រាស់ដឹងនូវព្រះធម៌ ដូចខ្សល់ព្យុះធំបក់ចោកប្រមូលយកស្មៅ កំណាត់ឈើ ស្ទឹកឈើនឹងសំណាត់មកមូលជាមួយគ្នា ឬថាដូចជា ទឹកស្ទឹងដែលហូរចុះចាកភ្នំតែងប្រមូលគួចយកនូវចកធំសាពយនឹងចកចាយទាមកមូលជាមួយគ្នាបាន មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ លោកទាំងឡាយមានឈ្មោះផ្សេង។ ហានគោត្រផ្សេង។ មានជាតិផ្សេង។ ចេញចាកត្រកូលផ្សេង។ ហើយបួស គឺគេប្រមូលបកឲ្យមូលត្រកូលគ្នា ក៏មានឧបមេយ្យដូច្នោះឯង នែអាវុសោទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយនៅសំគាល់ថាលោកត្រូវពោលប្រដៅខ្ញុំឬ ខ្ញុំឯងទេតើ

สุเทฺท วาเยยฺยุ อมฺหากํ พุทฺโธ อมฺหากํ ธมฺโม อมฺหากํ อยฺยปุตฺเตน ธมฺโม อภิสมิโตติ ฯ เย เต ภิกฺขู อปฺปิจฺฉา สนฺตุฏฺฐา ลชฺชิโน กุกฺกุจฺจกา สิกฺขากามา เต อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม อายสฺมา ธมฺมิกานํ สพฺรหฺมจารีนํ อุทฺเทสา ปริปุจฺฉาย อาจริยุปชฺฌายวตฺตา ปฏิปตฺติยา สามีจิกมฺมานิ กริสฺสตีติ ฯ อถโข เต ภิกฺขู ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ อถโข ภควา เอตสฺมึ นิทาเน เอตสฺมึ ปกรเณ ภิกฺขุสงฺฆํ สนฺนิปาตาเปตฺวา อายสฺมนฺตํ อนุรุทฺธํ ปฏิปุจฺฉิ สจฺจํ กิร ตุมฺเห อนุรุทฺธ ภิกฺขูหิ สพฺรหฺมจารีหิ อุทฺเทสา ปริปุจฺฉาย อาจริยุปชฺฌายวตฺตา ปฏิปตฺติยา สามีจิกมฺมานิ กเรยฺยาถาติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา อนนุจฺฉวิกํ โมฆปุริส ฯเป ฯ อกรณีโย เต อนุรุทฺธ ภิกฺขูหิ สพฺรหฺมจารีหิ อุทฺเทสา ปริปุจฺฉาย อาจริยุปชฺฌายวตฺตา ปฏิปตฺติยา สามีจิกมฺมานิ กริสฺสสีติ เนตฺตมฺโมฆปุริส อปฺปสนฺนานญฺจ ปสาทาย ฯเป ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา

ទើបត្រូវប្រដៅលោកចាំង្គាយ (ត្រែះថា) ព្រះពុទ្ធរបស់យើង ព្រះធម៌របស់យើង ព្រះអយ្យបុត្តរបស់យើងបានត្រាស់ដឹងនូវព្រះធម៌ ។ កិក្ខុចាំង្គាយណា ជាអ្នកប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសន្តោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស មានសេចក្តីរំខាន ប្រាថ្នាការសិក្សា កិក្ខុចាំង្គាយនោះ ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ឆន្នកិក្ខុដ៏មានអាយុ កាលកិក្ខុចាំង្គាយពោលប្រដៅដោយធម៌ ឬដោយសិក្ខាបទដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តទុក មិនសម្បីបើនឹងធ្វើខ្លួនឲ្យគេពោលប្រដៅមិនបាន ។ ទើបកិក្ខុចាំង្គានោះក្រាបទូលសេចក្តីនុះចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគម្ចាស់ ។ ត្រែះហេតុនេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគម្ចាស់ឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឃហើយទ្រង់សួរបញ្ជាក់ឆន្នកិក្ខុដ៏មានអាយុក្នុងពេលនោះថា ឆន្ន ឮថា អ្នកឯង កាលពួកកិក្ខុពោលប្រដៅដោយធម៌ ត្រឡប់ធ្វើខ្លួនឲ្យគេប្រដៅមិនបានវិញ មែនឬ ។ ឆន្នកិក្ខុក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធអ្នកមានឥស្សរិយយសទ្រង់តិះដៀលថា នែមោឃបុរស មិនទំនងសោះ ។ បេ ។ មិនគួរធ្វើសោះ នែមោឃបុរស ហេតុម្តេចបានជាអ្នកឯងកាលពួកកិក្ខុពោលប្រដៅដោយធម៌ (ត្រឡប់) ជាធ្វើខ្លួនឲ្យគេពោលប្រដៅមិនបានទៅវិញ នែមោឃបុរស អំពើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនចាំង្គាយដែលមិនជាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុចាំង្គាយ

ยมฺ หิ ภิกฺขเว ภิกฺขุ ชานนฺโต สญฺจิจฺจ กายสมฺปโยคสาหตฺถิกมาปชฺเชยฺย
อนฺตมโส ตงฺขณิกมฺปิ ตสฺส ภิกฺขุโน อสุจิมุจฺจนาธิปฺปายสฺส สงฺฆาทิเสโส
โหติ ฯ

អ្នកចាំង់ឲ្យាយគប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុមានជាតិដែលគេប្រដៅគ្រែ កាលកិក្ខុចាំង់ឲ្យាយពោលប្រដៅ (ខ្លួន) ដោយធម៌ក្នុងសិក្ខាបទចាំង់ឲ្យាយដែលពាក់ព្ន័ធក្នុងឧទ្ទេស (ចាតុមោក្ខ) ធ្វើខ្លួនឲ្យគេប្រដៅមិនបាន ដោយពាក្យថា លោកម្ចាស់ចាំង់ឲ្យាយ លោកកុំនិយាយពាក្យបន្តិចបន្តួចគោះល្អក្តី អាក្រែក់ក្តីនឹងខ្ញុំឡើយ ចំណែកខ្ញុំក៏នឹងមិនពោលពាក្យបន្តិចបន្តួចគោះល្អក្តី អាក្រែក់ក្តីនឹងលោកម្ចាស់ចាំង់ឲ្យាយដែរ បពិត្រលោកម្ចាស់ចាំង់ឲ្យាយ ចូរលោកលែងនិយាយប្រដៅខ្ញុំទៅ ។ កិក្ខុនោះត្រូវកិក្ខុចាំង់ឲ្យាយពោល (ហាម) យ៉ាងនេះថា លោកម្ចាស់កុំធ្វើខ្លួនឲ្យគេប្រដៅមិនបានឡើយ លោកម្ចាស់ត្រូវតែធ្វើខ្លួនឲ្យគេពោលប្រដៅបានផង ចំណែកលោកម្ចាស់ ចូរប្រដៅកិក្ខុចាំង់ឲ្យាយដោយសហធម៌ (ពុទ្ធប្បញ្ញត្តិ) សូម្បីពួកកិក្ខុក៏ពោលប្រដៅលោកម្ចាស់ដោយសហធម៌ដែរ ព្រោះបរិសទ្យរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគម្ចាស់នោះ តែងចំរើនឡើងដោយពាក្យជាប្រយោជន៍ដល់គ្នានឹងគ្នា នឹងដោយញុំាង់គ្នានឹងគ្នាឲ្យចេញចាកអាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ កាលកិក្ខុចាំង់ឲ្យាយពោលប្រដៅកិក្ខុនោះយ៉ាងនេះ (កិក្ខុនោះ)ក៏នៅប្រកាន់យ៉ាងហ្នឹងដដែល កិក្ខុនោះ ត្រូវកិក្ខុចាំង់ឲ្យាយសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ហាម) ជាគំរប់បីដង ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវកម្មនោះ

สมนฺตปาสาทิกายนฺติ สมนฺตปาสาทิกาย ปกาสิตาย
ปกาสิตาย สมนฺตปาสาทิกาย สงฺคีติสีสาติ ฯ

[๓๐๘] ภิกฺขุ ปเนว ทุพฺภิกฺขชาตโก ยาวตติยานุ-
ทฺทิฏฺโฐ โหติ เอวญฺจสฺส ปกรณญฺหิ ฉมฺหิ สมฺภา-
รโต อกฺขโร อปฺปทกฺขิณคฺคาหี อนุสาสนึ ฯ
ทุเทฺทสปริยาปนฺเนสุ สิกฺขาปเทสูติ ตาติโตกฺขปริ-
ยาปนฺเนสุ สิกฺขาปเทสุ ฯ ภิกฺขูหีติ อญฺเหิ
ภิกฺขูหิ ฯ สหาธมฺมิกนฺติ สามญฺ ยถาสตฺถา ปญฺญตฺตํ
สิกฺขาปทนฺติ ฯเปฯ สหาธมฺมิกนฺติ ฯ เตน ปุจฺฉามเหา
อตฺถานนฺติ อาจริยนฺติ ตาเวติ มา มนฺติ อายสฺมนฺโต ตาวฺ
อาวุตฺต กลฺยาณนฺติ วา จาปลนฺติ วา อปาปกนฺติ วา ตาวฺ
ตาวฺ ปจฺจาหนฺติ กลฺยาณนฺติ วา จาปลนฺติ วา ปาปกนฺติ วา
ปน ปจฺจาหนฺติ ฯ

បើភិក្ខុនោះ កាលពួកភិក្ខុសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគំរប់បីដង ហើយលះបង់រឿងនោះបាន ការលះបង់បានយ៉ាងនេះ ជាការប្រពៃ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(๓๐๘) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុមានជាតិដែលគេប្រដៅក្រ គឺជាអ្នកដែលគេស្តីប្រដៅបានដោយកម្រ ប្រកបដោយធម៌ជាហេតុធ្វើឲ្យប្រដៅក្រ មិនអត់ធន់ មិនគាន់យកពាក្យប្រៀនប្រដៅដោយខាងស្តាំ (មិនគាន់យកពាក្យប្រៀនប្រដៅដោយគោរព) ។ ពាក្យថា ក្នុងសិក្ខាបទំ តំាងឡាយដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងខុទ្ទេស គឺក្នុងសិក្ខាបទតំាងឡាយ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងព្រះបាតិមោក្ខ ។ ពាក្យថា ពួកភិក្ខុ គឺភិក្ខុតំាងឡាយដទៃ ។ បទដែលឈ្មោះថា សហធម៌ គឺសិក្ខាបទណាដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគបញ្ញត្តទុក សិក្ខាបទនេះឈ្មោះថា សហធម៌ ។ ភិក្ខុនោះគេស្តីប្រដៅដោយសហធម៌នោះ ត្រឡប់ជាធ្វើខ្លួនមិនឲ្យគេស្តីប្រដៅបាន ដោយពាក្យថា បពិត្រលោកម្ចាស់តំាងឡាយ លោកតំាងឡាយកុំនិយាយពាក្យបន្តិចបន្តួច ទោះល្អក្តី អាក្រក់ក្តីនឹងខ្ញុំ ចំណែកខ្ញុំក៏មិននិយាយពាក្យបន្តិចបន្តួច ទោះល្អក្តី អាក្រក់ក្តីនឹងពួកលោកម្ចាស់ សូមពួកលោកម្ចាស់រៀនចាកការពោលប្រដៅខ្ញុំ ។

(๓๐๙) សោ ភិក្ខុតិ យោ សោ ឧព្ភជាតិកោ ភិក្ខុ ។ ភិក្ខូហីតិ អញ្ញេហិ ភិក្ខូហិ ។ យេ បស្សន្តិ យេ សុណន្តិ តេហិ វត្តព្ពោ មា អាយស្មា អត្តានំ អាវជ្ជិយំ អកាសិ វជ្ជិយមេវ អាយស្មា អត្តានំ ករោតុ អាយស្មាបិ ភិក្ខូ វទេតុ សហធម្មេន ភិក្ខូហិ អាយស្មន្តំ វក្ខន្តិ សហធម្មេន ឯវំ សំវឌ្ឍា ហិ តស្ស ភគវតោ បវាសោ យទិទំ អញ្ញមញ្ញវចនេន អញ្ញមញ្ញវុដ្ឋាបនេនាតិ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពោ តតិយម្បិ វត្តព្ពោ ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សុត្វា ន វទន្តិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សោ ភិក្ខុ សង្ឃមជ្ឈំបិ អាគន្ត្វា វត្តព្ពោ មា អាយស្មា អត្តានំ អាវជ្ជិយំ អកាសិ

(๓๐๙) ពាក្យថា កិក្ខុនោះ គឺកិក្ខុមានជាតិដែលគេប្រដៅបាន ដោយគ្រានោះឯង ។ ពាក្យថា កិក្ខុទាំងឡាយ បានដល់ពួកកិក្ខុដទៃ ។ មានអធិប្បាយថា ពួកកិក្ខុណាឃើញ ពួកកិក្ខុណាបានស្តាប់ (ដំណឹង) ពួកកិក្ខុទាំងនោះត្រូវពោលថា លោកម្ចាស់កុំធ្វើខ្លួនឲ្យគេស្តីប្រដៅមិនបាន លោកម្ចាស់ត្រូវតែធ្វើខ្លួនឲ្យគេស្តីប្រដៅបាន សូម្បីលោកម្ចាស់សោតក៏ចូរពោលប្រដៅកិក្ខុទាំងឡាយដោយសហធម្មិ សូម្បីកិក្ខុទាំងឡាយក៏ទំាងពោលប្រដៅលោកម្ចាស់ដោយសហធម្មិដែរ ព្រោះបរិសទ្យរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគម្ចាស់នោះតែងចំរើនឡើងដោយអាការយ៉ាងនេះ គឺដោយកិរិយាពោលជាប្រយោជន៍ដល់គ្នានឹងគ្នា ដោយញុំាងគ្នានឹងគ្នាឲ្យចេញចាកអាបត្តិ ។ កិក្ខុនោះ ត្រូវកិក្ខុទាំងឡាយពោល(ហាម) ជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវពោល (ហាម) ជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនោះលះបង់បាន ការលះបង់បានយ៉ាងនេះ ជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុទាំងឡាយបានឮហើយមិនពោល (ហាម) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដដែរ ។ កិក្ខុទាំងឡាយគប្បីចាប់កិក្ខុនោះមកកាន់កណ្តាលប្រជុំសង្ឃ ហើយពោល (ហាម) ថា លោកម្ចាស់កុំធ្វើខ្លួនឲ្យគេស្តីប្រដៅមិនបាន

วจนียเมว อายสฺมา อตฺตานํ กโรตุ อายสฺมาปิ กิกฺขุ วเทยฺย สหธมฺเมน กิกฺขูปิ อายสฺมนฺตํ วกฺขติ สหธมฺเมน ฯเปฯ สนฺติ หิ ตสฺส ภควโต ปริยายเทสนา อญฺญมญฺญวเจน อญฺญมญฺญวุฏฺฐาปเนนาติ ฯ

ทุติยมฺปิ วตฺตพฺพา ตติยมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏิญฺญาติ สรฺเชติ ฯ ทณฺฑกมฺมนฺติ กุสลํ เจว เจ ปฏิญฺญาสรฺเชติ อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส ฯ

(๓๑๐) สเจ กิกฺขุ สมนุภาสียมาโน ฯ ปฯ ปน กิกฺขเว สมนุภาสียมาโน ฯ ยาวตติยนฺติ ปฐมายปิ สมนุภาสนาย ทุติยายปิ สมนุภาสนาย ตติยายปิ สมนุภาสนาย สรฺเชติ ญาเปตพฺพนฺติ สุณาตุ เม ภนฺเต สรฺเชติ อยํ อิตฺถนฺนาโม กิกฺขุ กิกฺขูหิ สหธมฺมิกานิ วุตฺถมาโน อตฺตานํ อาจริยานิ กโรติ ฯ สเจ อหํ วกฺขามิ ลภติ ปฏิญฺญาตุ ฯ ยทิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺลํ สรฺเชติ อิตฺถนฺนาโม กิกฺขุ สมนุภาเสยฺย

លោកម្ចាស់ចូរឆ្លើយខ្លួនឲ្យគេស្តីប្រដៅឃុនផង សូម្បីលោកម្ចាស់សោតកំ ចូរពោលប្រដៅពួកភិក្ខុដោយសហធម្មិ ចំណែកពួកភិក្ខុវិញក៏នឹងពោលប្រដៅលោកម្ចាស់ដោយសហធម្មិដែរ ព្រោះបរិសុទ្ធរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគម្ចាស់នោះ តែងចំរើនដោយអាការយ៉ាងនេះ គឺដោយកិរិយាពោលពាក្យ ជាប្រយោជន៍ដល់គ្នានឹងគ្នា ដោយកិរិយាញុំាងគ្នីគ្នាឲ្យចេញចាកអាបត្តិ ។ កិក្ខុនោះ ត្រូវកិក្ខុទាំងឡាយពោលហាមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវពោលហាមជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុលះបង់បាន ការលះបង់យ៉ាងនេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๑๐) កិក្ខុនោះត្រូវកិក្ខុទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្ម ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុត្រូវសូត្រសមនុភាសនកម្មយ៉ាងនេះ ។ គឺកិក្ខុដែលឆ្លាសអង់អាច គប្បីប្រកាសឲ្យសង្ឃជ្រាបដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ព្រះសង្ឃចូរស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ កិក្ខុនេះមានឈ្មោះនេះ កាលកិក្ខុទាំងឡាយ ពោលពាក្យប្រកបដោយធម្មិ ត្រឡប់ជាឆ្លើយខ្លួនឲ្យគេស្តីប្រដៅមិនឃុនវិញ ។ កិក្ខុនោះមិនលះបង់វត្ថុនោះទេ ។ ថាបើកម្មមានកាលសមគួរដល់សង្ឃរហើយ ព្រះសង្ឃគប្បីសូត្រសមនុភាសនកម្ម(ហាម)

ตสฺส วตฺถุสฺส បដិនិสฺสฏฺฐตฺตา ។ ឯសา ញត្តិ ។ សុ-
ណาតุ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ភិក្ខុនិំ
សហធម្មិកំ វុដ្ឋាបេតិ អត្តានំ អាចរិយំ ករោតិ ។
សោ តំ វត្ថុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ
ភិក្ខុំ សមនុភាសតិ តស្ស វត្ថុស្ស បដិនិស្សដ្ឋត្តា ។
យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ សមនុ-
ភាសនា តស្ស វត្ថុស្ស បដិនិស្សដ្ឋត្តា សោ តុណ្ហស្ស
យស្ស ឧក្កមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ
មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ភិក្ខុនិំ
សហធម្មិកំ វុដ្ឋាបេតិ អត្តានំ អាចរិយំ ករោតិ ។
សោ តំ វត្ថុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ
សមនុភាសតិ តស្ស វត្ថុស្ស បដិនិស្សដ្ឋត្តា ។ យស្សា-
យស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ សមនុភាសនា

កិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះ ។ នេះជាញត្តិ (គឺការប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹង) ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ព្រះសង្ឃចូរស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ កិក្ខុនេះមានឈ្មោះនេះ កាលកិក្ខុទាំងឡាយពោលពាក្យប្រកបដោយធម៌ តែឲ្យប់ជាធ្វើខ្លួនឲ្យគេស្តីប្រដៅមិនបាន ។ កិក្ខុនោះមិនលះបង់រឿងនោះទេ ។ ព្រះសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ហាម) កិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះ ។ ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម(ហាម) កិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា សូមលោកម្ចាស់អង្គនោះស្ងៀមនៅ មិនគាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា សូមលោកម្ចាស់អង្គនោះពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ព្រះសង្ឃចូរស្តាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ កិក្ខុនេះមានឈ្មោះនេះ កាលកិក្ខុទាំងឡាយ ពោលពាក្យប្រកបដោយធម៌ នៅធ្វើខ្លួនឲ្យគេស្តីប្រដៅមិនបាន ។ កិក្ខុនោះមិនលះបង់រឿងនោះទេ ។ ព្រះសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម(ហាម) កិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវរឿងនោះ ។ ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ហាម) កិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់នូវរឿងនោះ

ตสฺส วตฺตสฺส ปฏิกฺขิตฺตตฺตา สเจ ตุณฺหีสฺส ยสฺส ขมติ สเจ ภาเสยฺย ฯ สมนุภาสนา สงฺฆสฺส ญตฺติยา ทุกฺกฏสฺส วตฺตสฺส ปฏิกฺขิตฺตตฺตา ฯ เอวเมตํ ธารยามีติ ฯ

(๓๑๑) ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺจยา กมฺมวาจาปริโยสาเน อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ สงฺฆาทิเสสํ อชฺฌาปชฺชนฺตสฺส ญตฺติยา ทุกฺกฏํ ทฺวีหิ กมฺมวาจาหิ ถุลฺลจฺจยา ปฏิปฺปสฺสมฺภติ ฯ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ เป ฯ เตนปิ วุจฺจติ สงฺฆาทิเสสาติ ฯ

(๓๑๒) ธมฺมกมฺมํ ธมฺมกมฺมสญฺญี ธมฺมปฏิสฺสาวี อาปตฺติ สงฺฆาทิเสสสฺส ฯ ธมฺมกมฺมํ เวมติโก

គាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា សូមលោកម្ចាស់អង្គនោះស្ងៀមនៅ មិនគាប់ចិត្តដល់លោកម្ចាស់អង្គណា សូមលោកម្ចាស់អង្គនោះពោលទៅចុះ ។ ភិក្ខុមានឈ្មោះនេះ គឺព្រះសង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្មហើយ ដើម្បីឲ្យលះបង់រឿងនោះ ។ សមនុភាសនកម្មនោះ គាប់ចិត្តដល់ព្រះសង្ឃហេតុនោះ ព្រះសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះ ដោយកិរិយាស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(៣១១) (កាលសង្ឃ) សូត្រញត្តិចប់ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (កាលសង្ឃ) សូត្រកម្មវាចាពីរដង (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ (កាលសង្ឃ) សូត្រកម្មវាចាចប់ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កាលបើភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ឯអាបត្តិទុក្កដដែលភិក្ខុនោះត្រូវកង ខណៈចប់ញត្តិក៏ ទំាងអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយដែលភិក្ខុនោះត្រូវកង ខណៈចប់កម្មវាចាពីរដងក្តី ក៏តែងរំងាប់ទៅឯង ។ ពាក្យថា អាបត្តិសង្ឃាទិសេស មានអធិប្បាយពិស្តារក្នុងសិក្ខាបទខាងដើមរួចហើយ ។

(៣១២) ភិក្ខុមានសេចក្តីសំគាល់កងកម្មដែលប្រកបដោយធម៌ដូចម្តេច កម្មប្រកបដោយធម៌ តែមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យកងកម្មដែលប្រកបដោយធម៌

ឧប្បដិនិស្សជ្ជតំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឧម្មុកម្មេ អឧម្មុកម្មសញ្ញី ឧប្បដិនិស្សជ្ជតំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អឧម្មុកម្មេ ឧម្មុកម្មសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឧម្មុកម្មេ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឧម្មុកម្មេ អឧម្មុកម្មសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៣១៣) អនាបត្តិ អសមនុភាសន្តស្ស បដិនិស្សជ្ជន្តស្ស ឧម្មត្តកស្ស អាទិកម្មិកស្សាតិ ។

ទ្វាទសមសង្ឃាទិសេសំ និដ្ឋិតំ ។

មិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែរ ។ កិកូមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងកម្មប្រកបដោយធម៌ ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ មិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែរ ។ កិកូមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ថាកម្មប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិកូមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ថាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដដែរ ។

(๓๑๓) អាបត្តិមិនមានដល់កិកូដែលសង្ឃមិនទាន់សូត្រសមនុភាសនកម្ម ដល់កិកូលះបង់ស្រឡះ ដល់កិកូឆត ដល់កិកូជាអាទិកម្មិក ។

(៣១៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អស្សជិបុនព្ភសុកា នាម កិជ្ជា-កិរិស្មឹ អារាសិកា ហោន្តិ អលជ្ជិនោ ចាមកិក្ខូ ។ តេ ឃវរូបំ អនាចារំ អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ រោបេន្តិបិ រោចាបេ-ន្តិបិ សិញ្ចន្តិបិ សិញ្ចាបេន្តិបិ ឆិន្ទន្តិបិ ឆិន្ទាបេន្តិបិ គន្ថេន្តិបិ គន្ថាបេន្តិបិ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វិធូតិកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វដំសកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ អាវេឡំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ១៣

(៣១៤) *សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏ម្ចាស់ដ៏មានបុញ្ញសិរី គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន ជារបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង កិកុពីរបួបឈ្មោះអស្សជិនិ៏ងបុនព្វសុកជាអ្នកនៅក្នុងអាវាសទៀបកាជាតិរជនបទ ជាកិកុលាមកឥតខ្វាស ។ អស្សជិកិកុនិ៏ងបុនព្វសុកកិកុនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះគឺ ដាំកូនឈើផ្កាដោយខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យដាំ១ខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យស្រោច១ខ្លះ បេះខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យបេះ១ខ្លះ ក្រងខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យក្រង១ខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទង១តែម្ខាង១ខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំង២ពីរខាង១ខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើចាក់រំលេចទង(១)១ខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើដែលដោតជាចង្កោម(២)១ខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាល១ខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀក១ខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្រចក១ខ្លួនឯង១ខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ខ្លះ ។*

---

១ តាមក្នុងអដ្ឋកថា គួរប្រែថា ក្បាច់ក្បូរផ្កាដែលគេធ្វើឲ្យខ្ជិចដោយស្លៀដែលមានផ្កា ។ ២ ក្នុងអដ្ឋកថា ថាផ្កាកម្រងដែលគេដោតដោយម្ជុល ឬកន្ទុះ ។

តេ កុលិត្ថីនំ កុលធីតានំ កុលកុមារីនំ កុលសុ-
ណ្ហានំ កុលទាសីនំ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្តិបិ
ហារាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ ម-
ញ្ជរិកំ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ វិធុតិកំ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ
វដំសកំ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ អាវេឋំ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិ-
បិ ឧរច្ឆទំ ហរន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ ។ តេ កុលិត្ថីហិ
កុលធីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទា-
សីហិ សទ្ធិំ ឯកភាជនេបិ ភុញ្ជន្តិ ឯកថាលកេបិ បិវន្តិ
ឯកាសនេបិ និសីទន្តិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដន្តិ ឯកត្ថរ-
ណេបិ តុវដ្ដន្តិ ឯកថាវុរណេបិ[1] តុវដ្ដន្តិ ឯកត្ថរ-
ណេថាវុរណេបិ តុវដ្ដន្តិ វិការេបិ ភុញ្ជន្តិ មជ្ឈេបិ
បិវន្តិ មាលាកម្មវិលេបនេបិ ជាវន្តិ នច្ចន្តិបិ គាយន្តិបិ

---

๑ ភត្តេបិ ឱតត្តកេ ជាបុរណន្តិ ជាវេ ទិស្សតិ ។

អស្សជិកិក្ខុនីឯបុនព្វសុកកិក្ខុនោះ នាំផ្តាកម្រែងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រែនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលចាំងឡាយ នាំផ្តាកម្រែងមានទងចាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្តាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្តាឈើដែលដោតជាចង្កោមទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្តាកម្រែងសម្រាប់ប្រជាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្តាកម្រែងសម្រាប់ប្រជាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្តាកម្រែងប្រជាប់ខ្សែងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេនាំទៅឲ្យខ្លះ ។ អស្សជិកិក្ខុនីឯបុនព្វសុកកិក្ខុនោះធាន់ (កោជន) ក្នុងភាជន៍មួយ ជាមួយនឹងស្រែនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលចាំងឡាយខ្លះ ផឹក (ទឹក) ក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនឹងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ស៊ីខ្ទុះពេលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្តាកម្រែងគ្រឿងក្រអូបនឹងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ប្រែងខ្លះ

ภาเณฺฑิปิ ลาเสฺฑิปิ ฉตฺเฑิยาปิ ฉตฺเฑิ ฉตฺเฑิยาปิ คา-
ยเฑิ ฉตฺเฑิยาปิ ภาเณฺฑิ ฉตฺเฑิยาปิ ลาเสฺฑิ คายเฑิ-
ยาปิ ฉตฺเฑิ คายเฑิยาปิ คายเฑิ คายเฑิยาปิ ภาเณฺฑิ
คายเฑิยาปิ ลาเสฺฑิ ภาเณฺฑิยาปิ ฉตฺเฑิ ภาเณฺฑิยาปิ
คายเฑิ ภาเณฺฑิยาปิ ภาเณฺฑิ ภาเณฺฑิยาปิ ลาเสฺฑิ
ลาเสฺฑิยาปิ ฉตฺเฑิ ลาเสฺฑิยาปิ คายเฑิ ลา-
สเฑิยาปิ ภาเณฺฑิ ลาเสฺฑิยาปิ ลาเสฺฑิ อฏฺฐปเณปิ
กีฬฺเฑิ ฉสปเณปิ กีฬฺเฑิ อากาเสปิ กีฬฺเฑิ
ปริหาเรปเณปิ กีฬฺเฑิ สเฑิคายปิ กีฬฺเฑิ ๑ลิ-
คายปิ กีฬฺเฑิ ยเฑิคายปิ กีฬฺเฑิ สลาก-
หาเฑฺฐนปิ กีฬฺเฑิ อเฑฺฐนปิ กีฬฺเฑิ ปงฺกจีเรนปิ(๑)
กีฬฺเฑิ วงฺกเกนปิ กีฬฺเฑิ โมกฺขจิกายปิ กี-
ฬฺเฑิ จิงฺคุลเกนปิ กีฬฺเฑิ ปตฺตาฬฺหเกนปิ กีฬฺเฑิ

๑ ฉ. ม. ปงฺคจีเรนปิ ฯ

ប្រគំខ្លះ កែគ្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែគ្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែគ្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែគ្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែគ្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែគ្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែគ្រាយខ្លះ កែគ្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែគ្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡាច្បាប៉ី[1]ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡាដប់[2]ខ្លះ លេងបាស្កាកន្ទុំអាកាស[3]ខ្លះ លេងផ្លូវវង់ដែលខ្វួនគួរវង់[4]ខ្លះ លេងផ្ងាត់គ្រាប់មានក្រួសជាដើមខ្លះ លេងបាស្កាកន្ទុំលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ឹងខ្លះ លេងដោយរលាស់តែលាក់ឲ្យគាយរូបខ្លះ លេងអង្គញ់ខ្លះ លេងផ្ដុំប៊ីស្ស៊ីកខ្លះ លេងនង្គ័លតូចខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ដីឡាច់ (ចាយឡុកចាយឡូ) ខ្លះ

---

១ បត្រតំងមានក្រឡា ៨ ។ ២ បត្រតំងមានក្រឡា ១០ ន័យខ្លះប្រែថាចាយខុំ ។ ៣ បត្រតំងគ្មានក្តារ លេងថាតែមាត់ទទេ ។ ៤ ប្រហែលជាលេងបិទមុខ-បិទពួន ។

រថកោនបិ កីឍន្តិ ឆត្តកោនបិ កីឍន្តិ អក្ខវិកាយបិ កីឍន្តិ មនេសិកាយបិ កីឍន្តិ យថាវជ្ជនបិ កីឍន្តិ ហត្ថិស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ អស្សស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ រថស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ឆត្តស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ថរុស្មិម្បិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្សបិ បុរតោ ជាវន្តិ អស្សស្សបិ បុរតោ ជាវន្តិ រថស្សបិ បុរតោ ជាវន្តិ ជាវន្តិបិ អាជាវន្តិបិ ឧស្សេឡេន្តិបិ អប្ផោដេន្តិបិ ឯព្ភុឡ្ហន្តិបិ មុដ្ឋិហរិបិ យុជ្ឈន្តិ រង្គមជ្ឈេបិ សង្ឃាដិ បត្តវិគ្គាឆព្ភន្តិ(๑) ឃរំ វនេន្តិ(๒) ឥធ ភគិនិ ឆព្ភស្សុតំ ឆលាដិកំបិ នេន្តិ កិមិឆមម្បិ អជាចារំ អាចរន្តិ ។

[๓๑๙] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ការសីសុ វស្សំ វុត្ថោ សារត្តំ កច្ឆន្តោ ភគវន្តំ ឧស្សជាយ យេន កិជាកិរំ តទវសរិ ។ អថខោ សោ ភិក្ខុ បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ កិជាកិរំ បិណ្ឌាយ ចាវិសិ ចាសាទិកេន អភិក្កន្តេន បដិក្កន្តេន អាលោកិតេន វិលោកិតេន សម្មិញ្ជិតេន បសារិតេន ឱក្កិត្តចក្ខុ ឥរិយាបថសម្បន្នោ ។ មនុស្សា

---

๑ ឆ. ម. ឆព្ភិំ ។ ๒ ឆ. ម. ភ. វិនេន្តិ ។

លេងវេចគូចខ្លះ លេងធ្នូចខ្លះ លេងសរសេរខ្យល់ឲ្យគាយខ្លះ លេងគាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំផ្លែងគ្រាប់គេខ្លះ ហាត់ដំរីខ្លះ ហាត់សេះខ្លះ ហាត់រថខ្លះ ហាត់ធ្នូខ្លះ ហាត់ដងមានដងជាវជាដើមខ្លះ ស៊ុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស៊ុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស៊ុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស៊ុះរត់ទៅខ្លះ ស៊ុះរត់មកខ្លះ វៃស្រកហៅខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ជាល់គ្នាខ្លះ គ្រាលសង្ឃាដិក្នុងកណ្តាលភេងពំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលពំ យ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូរពាំក្នុងទីនេះខ្លះ ជាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួននឹងលើថ្ងាសស្រីចុំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេង ។ ខ្លះ ។

(៣១៥) សម័យនោះឯង កិក្ខុមួយរូបចាំវស្សាក្នុងដែនឈ្មោះកាសី រួចហើយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ដើរទៅតែងកំដាគិរីជនបទ ។ កិក្ខុនោះឯង ក៏ស្ងើកសង្ឃាដិ៍ប្រដាប់ជាត្រនឹងចីវរក្នុងពេលព្រឹកព្រហាម មានដំណើរឈានដើរទៅមុខ ឈានថយក្រោយ ក្រឡេកមើលទៅមុខ ក្រឡេកមើលចំហៀង បត់ចូលនឹងលាចេញគួរជាទីជ្រះថ្លា ព្រោះកិក្ខុអង្គនោះមានភ្នែកសង្រ្គមចុះនឹងមានឥរិយាបថរំទំចូលទៅកាន់កំដាគិរីជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត ។ មនុស្សពាំងឡាយ

តំ ភិក្ខុំ បស្សិត្វា ฝ่ายมาหំสุ ก្ហាយំ អពលពលោ[๑]វិย มន្ទមន្ធោ វិយ ភាកុដិកភាកុដិកោ វិយ តោ ឥមស្ស ឧបកតស្ស បិណ្ឌកំបិ ឧស្សតិ អម្ហាកំ បន អយ្យា អស្សជិបុនព្វសុកា សណ្ហា សខិលា សុខសម្ភាសា មិហិតបុព្វង្គមា ฝ่ายหิสฺวากតภณิនោ អញ្ញាកុដិកា ឧត្តា-ឧមុខា បុព្វភាសិនោ តេសំ ខោ ឆាម បិណ្ឌោ ឆាតព្ភោ-តំ ។ អទ្ធសា ខោ អញ្ញតរោ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុំ កិដាកិរិស្មិំ បិណ្ឌាយ ចរន្តំ ទិស្វាន យេន សោ ភិក្ខុ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ ភិក្ខុំ អភិវាទេត្វា ฝ่ายនវេ ច អបិ ភន្តេ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ។ ន ខោ អាវុសោ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ។ ฝ่ายหิ ភន្តេ ឃរំ គមិស្សាមាតិ ។ អថខោ សោ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុំ ឃរំ នេត្វា ភោជេត្វា ฝ่ายនវេច ក-ហំ ភន្តេ អយ្យោ គមិស្សតីតិ ។ សាវត្ថឹ ខោ អហំ អាវុ-សោ គមិស្សាមិ ភគវន្តំ ទស្សនាយាតិ ។ តេនហិ ភន្តេ មម វចនេន ភគវតោ ចាទេ សិរសា វន្ទ ฝ่ายុ វទេហិ

---

๑ ពលវន្តំ យោគ្គវេ អពលពលោតិ ជាហៅ ទិស្សតិ ។

ឃើញភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកអ្នីនេះ ដូចជាសង្រ្គែម ហួស ដូចជាទន់ល្អន់ពេក ដូចជាមុខស្រែពោនពេក អ្នកណាគេនឹងឲ្យ ដុំបាយដល់លោកនេះដែលចូលទៅរក (គេនោះ) ចំណែកអស្សជិភិក្ខុ នឹងបុនព្វសុភភិក្ខុជាម្ចាស់យើងពោលពាក្យផ្អែម ពោលពាក្យពីពោះ ពោលពាក្យជាសុខ មានញញឹមញញែមជាមុន តែងនិយាយថា អ្នកចូរមក អ្នកមកល្អហើយ មានមុខមិនស្រែពោន មានមុខឆើបតែងនិយាយមុន យើងគួរប្រគេនដុំបាយដល់លោកម្ចាស់អស់នោះ ។ ឧបាសកមួយនាក់បានឃើញភិក្ខុនោះត្រាច់ទៅកុងកិជាតិវិនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត លុះឃើញហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ ថ្វាយបង្គំហើយនិយាយពាក្យនេះថា មេត្តាប្រទុសលោកម្ចាស់ចាន់អាហារបិណ្ឌបាតខ្លះដែរឬ ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា ម្នាលអាវុសោ អាហារបិណ្ឌបាតមិនទាន់បានទេ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា លោកម្ចាស់សូមនិមន្តមក យើងនឹងទៅផ្ទះ ។ ទើបឧបាសកនោះ នាំភិក្ខុនោះទៅផ្ទះ ឲ្យឆាន់ហើយនិយាយពាក្យនេះថា លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅកន្លែងណា ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា ម្នាលអាវុសោ អាត្មានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ឧបាសកនោះពោលថា បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយគ្បួងតាមពាក្យនៃខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបទូលយ៉ាងនេះថា

ន្តុដ្ឋោ កន្តេ កិជាតិវិស្មិំ អាភសោ អស្សដិបុ-
នព្ភវុតោ ជាម កិជាតិវិស្មិំ អាភសិតោ អលជ្ជិនោ
ចាបតិក្ខូ តេ ឯវរូបំ អជាចារំ អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ
ភេបេន្តិបិ ភេចាបេន្តិបិ សិញ្ចន្តិបិ សិញ្ចាបេន្តិបិ ឆិន្ទន្តិបិ
ឆិន្ទាបេន្តិបិ កន្តេន្តិបិ កន្តាបេន្តិបិ ឯតតោវណ្ដិកេ[1]មា-
លំ តភេន្តិបិ តាភបេន្តិបិ ឆតតោវណ្ដិកមាលំ តភេន្តិបិ
តាភបេន្តិបិ ។បេ។ អិជម្បិ អជាចារំ អាចរន្តិ យេបិ
តេ កន្តេ មនុស្សា បុព្ពេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ
ឯតរហិ អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស
បុព្ពេ ទានបថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្ទានិ វិញ្ជ្ជិ-
បេសលា តិក្ខូ និវសន្តិ ចាបតិក្ខូ សាធុ កន្តេ តតភ
តិជាតិវំ តិក្ខូ បហិណោយ្យ យថាយំ តិជាតិវិស្មិំ
អាភសោ សណ្ឋហេយ្យាតិ ។ ឯវមាវុសោតិ ខោ សោ
តិក្ខូ តស្ស ឧថាសតស្ស បដិស្សុត្វា[2] យេន សាវត្ថី
តេន បក្កាមិ អនុបុព្ពេន យេន សាវត្ថី ជេតវនំ

---

១ កត្ថចិ ថោត្តកេ វណ្ដិកន្តិ ជាវេរ ទិស្សតិ ។ ២ ឯតោ បរំ ទ្វយេបិយថោត្តកេ
ទ្ធដ្ឋាយាសនាតិ ទិស្សតិ ។

សូមទ្រង់មេត្តាប្រោស អាវាសកុដិជាគិរិជនបទខ្ញុចហើយ ព្រោះភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក ជាចេដៀអាវាស កុដិជាគិរិជនបទជាភិក្ខុលាមកឥតខ្នាស ភិក្ខុពីរប្រូនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះគឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯង១ ប្រើគេឲ្យដាំ១ ស្រោចខ្លួនឯង១ ប្រើគេឲ្យស្រោច១ បេះខ្លួនឯង១ ប្រើគេឲ្យបេះ១ ក្រងខ្លួនឯង១ ប្រើគេឲ្យក្រង១ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯង១ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯង១ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ ។បេ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានប្រការផ្សេង ។ ទៀត សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពួកមនុស្សណាមានសទ្ធាជ្រះថ្លាកន្លងកាលមុន ឥឡូវនេះមនុស្សអស់នោះគ្មានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លាហើយ ទានទាំងឡាយណា (ដែលគេធ្លាប់ឲ្យ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះទានទាំងនោះ គេឈប់ឲ្យហើយ ភិក្ខុមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏តិចខ្លាតិចខ្លួយ នៅតែពួកភិក្ខុលាមក សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ បញ្ជូនពួកភិក្ខុចេដៀកុដិជាគិរិជនបទ ប្រយោជន៍ឲ្យអាវាសកុដិជាគិរិជនបទនេះរៀបរយល្អឡើងវិញ ។ ភិក្ខុនោះទទួលស្តាប់ពាក្យឧបាសកនោះហើយថា អើអាវុសោ រួចក៏ចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី

អជាតបិណ្ឌិកស្ស អារាមោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។

(๓๑๖) អាចិណ្ណំ ខោ បនេតំ ពុទ្ធានំ ភគវន្តានំ
អាគន្តុកេហិ ភិក្ខូហិ សទ្ធឹ បដិសម្មោទិតុំ ។ អថខោ
ភគវា តំ ភិក្ខុំ ឯតទវោច កច្ចិ ភិក្ខុ ខមនីយំ កច្ចិ
យាបនីយំ កច្ចិ អប្បកិលមថេន អទ្ធានំ អាគតោ
ករោសោ ច តុវំ ភិក្ខុ អាគច្ឆសីតិ ។ ខមនីយំ ភគវា
យាបនីយំ ភគវា អប្បកិលមថេន ចាហំ ភន្តេ អទ្ធានំ
អាគតោ ឥជាហំ ភន្តេ ការសីសុ វាសុំ រុត្តោ សាវត្ថឹ
អាគច្ឆន្តោ ភគវន្តំ ទស្សនាយ យេន កិជាកិរំ គន្ធវសរឹ
អថខ្វាហំ ភន្តេ ពុទ្ធុប្បាសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមា-
ទាយ កិជាកិរំ បិណ្ឌាយ ចាវិសឹ អទ្ធសា ខោ មំ

ដោយលំដាប់ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគក្នុងវត្តព្រះជេតពនជារបស់អនាថបិណ្ឌិកគហបតី ទៀបក្រុងសាវត្ថី លុះចូលទៅហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។

[๓๑๖] ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គតែងធ្វើសេចក្តីវែកញែកជាមួយនឹងភិក្ខុជាអាគន្តុកទាំងឡាយយ៉ាងនេះ ។ ហេតុដូច្នោះបានជាព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះនឹងភិក្ខុនោះថា ម្នាលភិក្ខុ សរីរយន្តអ្នកល្មមអត់ធន់បានឬទេ អ្នកល្មមបព្រឹត្តទៅបានស្រួលឬទេ [๑] អ្នកមកកាន់ផ្លូវធ្ងាយដោយមិនសូវនឿយហត់ទេឬ មួយទៀត អ្នកទើបនឹងមកពីទីណា ។ ភិក្ខុនោះឆ្លើយថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ សរីរយន្តខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ធន់បាន ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមបព្រឹត្តទៅបានស្រួលទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀតខ្ញុំព្រះអង្គមកកាន់ផ្លូវធ្ងាយដោយមិនសូវនឿយហត់ទេ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គនៅចាំវស្សាកង្វែងកាសីនេះ ហើយមកកាន់ក្រុងសាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ចានដើរទៅតែងកិជាគិរិជនបទ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កុងគ្រានោះ ខ្ញុំព្រះអង្គ ស្ងៀកស្បង់ហើយប្រដាប់ដោយបាត្តចីវរចូលទៅកាន់កិជាគិរិជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត កុងពេលព្រឹកព្រហាម សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស

---

๑ សូរសេចក្តីសុខទុក្ខ ។

កន្តេ អញ្ញាតកោ ឧបាសកោ កតិជាតិវស្សំ បព្ពាយ
ចរន្តំ ទិស្វាន យេនាហំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មំ
អភិវាទេត្វា ឯតទវោច អបិ កន្តេ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ខោ
អាវុសោ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ឯហិ កន្តេ ឃរំ គមិស្សាមាតិ
អថខោ កន្តេ សោ ឧបាសកោ មំ ឃរំ នេត្វា ភោជេត្វា
ឯតទវោច កហំ កន្តេ អយ្យោ គមិស្សតីតិ សាវត្ថិំ
ខោ អហំ អាវុសោ គមិស្សាមិ គរុំ ឧស្សជា-
យាតិ តេនហិ កន្តេ មម វចនេន គរុំ តោ ថាទេ
សិរសា វន្ទ ឯវញ្ច វទេហិ ឧុដ្ឋោ កន្តេ កតិជា-
តិវស្សំ អាវុសោ អស្សជិបុនព្វសុកោ ជាប កតិជាតិវស្សំ
អាវុសិកោ អលជ្ជិនោ ចាបគតិកត្តេ ឯវរូបំ អនាចារំ
អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ ភេបេន្តិបិ ភេចាបេន្តិបិ សិញ្ចន្តិបិ
សិញ្ចាបេន្តិបិ ។បេ។ ភិក្ខម្បិ អនាចារំ អាចរន្តិ

ឧបាសកមួយនាក់ បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងតែចាប់ទៅបិណ្ឌបាតក្នុងកំដាគិរីជនបទ លុះឃើញហើយក៏ចូលមករកខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលមកហើយថ្វាយបង្គំខ្ញុំព្រះអង្គ រួចនិយាយពាក្យនេះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់បានអាហារបិណ្ឌបាតខ្លះដែរឬ ខ្ញុំព្រះអង្គនិយាយថា ម្នាលអាវុសោ អាត្មាមិនទាន់បានអាហារបិណ្ឌបាតទេ ឧបាសកនោះនិយាយថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់ចូរនិមន្តមក យើងនឹងទៅផ្ទះសូមទ្រង់ព្រះមេត្តាជ្រាស ទើបឧបាសកនោះ នាំខ្ញុំព្រះអង្គទៅផ្ទះ ហើយឲ្យឆាន់ រួចហើយជ្រាប់ពាក្យនេះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់នឹងទៅកន្លែងណា ខ្ញុំព្រះអង្គជ្រាប់ថា ម្នាលអាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថីដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឧបាសកនោះពោលថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយត្បូងតាមពាក្យនៃខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាជ្រាស អាវាសកន្លែងកំដាគិរីជនបទនោះ ខ្ញុំវិនាសខូចអស់ហើយ ព្រោះកិត្តិឈ្មោះអស្សជិនឹងបុនព្វសុកជាចៅអាវាសកន្លែងកំដាគិរីជនបទជាកិក្ខុលាមកឥតខ្មាស កិក្ខុពីរប្រភេទនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះគឺ ដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេស្រោចខ្លះ ។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានប្រការផ្សេងទៀត

ยเถว เต กณฺเห มกุสฺสา ปุพฺเพ สงฺขา อโหสุ ปสงฺขา เอเวว ฯลฯ อสฺสงฺขา อปฺปสงฺขา ยาวเทว ตาวเทว สงฺขฺยมฺปิ ปุพฺเพ ฆาตปถาวเทว ตาวเทว ฯลฯ อุปจฺฉฺฉาวเทว วิญฺญตฺติ เวสลิ ภิกฺขุ ติวสฺสาย ปจฺฉาภิกฺขุ สาวตฺถิ คนฺตฺวา ภควา ภิกฺขาภิรโต ภิกฺขุ ปหาเณยฺย ยถายมฺ ภิกฺขาภิรโตสฺมีติ อาปาเถหิ สณฺฐเปยฺยาสิ ตเถว อหมฺ ภควา อาคจฺฉามีติ ฯ

[๓๑๗] อถโข ภควา ฬสฺมึ ฐิตาเย ฬสฺมึ ปกาเรณ ภิกฺขุสงฺฆ์ สนฺธิตาสเตฺถา ภิกฺขุ ปฏิปุจฺฉ สจฺจ ภิกฺขเว อสฺสชิปุนพฺพสุกา ฌาม ภิกฺขาภิรโตสฺมีติ อาปาเถหิ อลฺลีโน ปาปกิกฺขู เต ฬาวุโส อฌาจาร อาจรนฺติ มาลาวจฺฉ์ เฉเทนฺติปิ เฉทาเปนฺติปิ สิฆฺฆนฺติปิ สิฆฺฆาเปนฺติปิ ขิปนฺติปิ ขิปาเปนฺติปิ กนฺตนฺติปิ กนฺตาเปนฺติปิ ฬิกเตาวณฺฐิกมาลา กเรนฺติปิ การาเปนฺติปิ อุกเตาวณฺฐิกมาลา กเรนฺติปิ การาเปนฺติปิ

សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលមុន មនុស្សពាំងឆ្ការយណា ធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាហើយ ឥឡូវនេះមនុស្សអម្ពាលនោះ មិនមានសទ្ធាមិនជ្រះថ្លាទេ ទានពាំងឆ្ការយណា ដែលគាយកធ្លាប់ឲ្យ ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះទានពាំងនោះ គេឈប់ឲ្យហើយ ភិក្ខុពាំងឆ្ការយ មានសីលបរិសុទ្ធស្អាតច្បាស់ចេញទៅ ចំណែកពួកភិក្ខុលាមកក៏នៅ (ក្នុងទីនោះ) សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគចាត់ពួកភិក្ខុ (ពីសំណាក់ព្រះអង្គ) ទៅកាន់ជាតិវិនបច្ច ប្រយោជន៍ឲ្យអាវាសក្នុងកាន់ជាតិវិនបច្ចបានរៀបរយល្អ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទើបនឹងមកពីកាន់ជាតិវិនបច្ចនោះ ។

(៣១៧) ព្រោះហេតុនេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរបញ្ជាក់ភិក្ខុពាំងឆ្ការយថា ម្នាលភិក្ខុពាំងឆ្ការយ ឮថាភិក្ខុពីរបួបឈ្មោះអស្សជិនឹងបុនព្វសុកជាចៅអាវាសក្នុងកាន់ជាតិវិនបច្ចជាភិក្ខុលាមកឥតខ្មាស ភិក្ខុពីរបួបនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះគឺ ដាំកូនឈើផ្កាខ្នងឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងពាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ

មញ្ញវិកំ ភគវេន្តិបិ ភាគវបេន្តិបិ វិឆុតិកំ ភគវេន្តិបិ ភាគវបេន្តិបិ វដំសកំ ភគវេន្តិបិ ភាគវបេន្តិបិ អាវេឡំ ភគវេន្តិបិ ភាគវបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ភគវេន្តិបិ ភាគវបេន្តិបិ ។បេ។ វិវិធម្បិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ[1] មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ ឆានបថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្នានិ វិញ្ញត្តិ បេ-សលា ភិក្ខូ និវាសន្តិ ចាបភិក្ខូតិ ។ សច្ចំ ភគ-វាតិ ។ វិតរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អនុច្ឆវិកំ ភិក្ខវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ ។បេ។ កថំ ហិ នាម តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរិស្សន្តិ ម្លាលាវច្ឆំ ភេបេស្សន្តិបិ ភេចាបេស្សន្តិបិ សិញ្ចិស្សន្តិបិ សិញ្ចាបេស្សន្តិបិ ឆិទ្ទនិស្សន្តិបិ ឆិទ្ទនាបេស្សន្តិបិ

---

๑ ឥតោ បរំ ឆ. ម. ភ. ឃោគ្គហេសុ ភិក្ខវេតិ បាឋោ បញ្ញាយតិ ។

ធ្វើផ្ការឈើចាក់រំលេចទន[1]ខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ការឈើសម្រាប់
ស៊កកងអំពង់[2]ខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់
ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួន
ឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងប្រដាប់ក្រចកខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ
។បេ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងទៀត មនុស្សពាលណា ក្នុងបាវនសត្ថា
ដែះថ្លាហើយក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះមនុស្សពាលនោះ មិនមានសទ្ធា
មិនដែះថ្លាទេ ។ ពានពាលណាដែលនាយកគេធ្លាប់ប្រគេនដល់សង្ឃ
កាលមុន ឥឡូវនេះពានពាលនោះ គេឈប់ឲ្យអស់ហើយ តិក្ខុ
ពាលណាមានសីលស្អាតបរិសុទ្ធចៀសចេញទៅ ចំណែកខាងពួកតិក្ខុ
លាមកក៏នៅកងទីនោះ ពិតមែនឬ ។ តិក្ខុពាលណាគ្រាបទូលថា បពិត្រ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ រឿងនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះ
ដៀលថា ម្នាលតិក្ខុពាលណាយ អំពើរបស់មោឃបុរសពាលនោះមិនសមគួរ
ទេ ។បេ។ ម្នាលតិក្ខុពាលណាយ ម្ដេចឡើយ ពួកមោឃបុរសនោះប្រព្រឹត្ត
អនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះគឺ ដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យដាំខ្លះ
ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យបេះខ្លះ

---

១ តាមក្នុងអដ្ឋកថា គួរប្រែថា ក្បាច់ក្បូរផ្កាដែលគេធ្វើឲ្យជ្ជួចជាវល្លិដែលមានផ្កា ។ ២ ក្នុង
អដ្ឋកថា ថាផ្កាកម្រងដែលគេដោតដោយម្ជុល ឬកន្ទុះ ។

កន្តិស្សន្តិបិ កន្តាបេស្សន្តិបិ ឯកគោរណ្តិកមាលំ ក-
រិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ ទុកគោរណ្តិកមាលំ ករិស្សន្តិបិ
ការាបេស្សន្តិបិ មញ្ជរិកំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ
វិធូតិកំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ វដំសកំ ករិស្សន្តិបិ
ការាបេស្សន្តិបិ អាវេឋ្បំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ
ឧរច្ឆទំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ តេ កុលិង្គីនំ
កុលធីតានំ កុលកុមារីនំ កុលសុណ្ហានំ កុល-
ទាសីនំ ឯកគោរណ្តិកមាលំ ហារិស្សន្តិបិ ហារាបេ-
ស្សន្តិបិ ទុកគោរណ្តិកមាលំ ហារិស្សន្តិបិ ហារាបេស្ស-
ន្តិបិ មញ្ជរិកំ ហារិស្សន្តិបិ ហារាបេស្សន្តិបិ វិធូតិកំ
ហារិស្សន្តិបិ ហារាបេស្សន្តិបិ វដំសកំ ហារិស្សន្តិបិ
ហារាបេស្សន្តិបិ អាវេឋ្បំ ហារិស្សន្តិបិ ហារាបេស្សន្តិបិ
ឧរច្ឆទំ ហារិស្សន្តិបិ ហារាបេស្សន្តិបិ តេ កុលិង្គីហិ កុល-
ធីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទាសីហិ
សទ្ធឹ ឯកកាដនេបិ ភុញ្ជិស្សន្តិ ឯកថាលកេបិ ឆារិស្សន្តិ

ក្រែងខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យក្រែងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទង់តែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាមានទង់ខាងពីខាងខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាចាក់រំលេចទង់ខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់ស៊ីកកងំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងប្រដាប់ក្រែងខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យធ្វើខ្លះ កិក្ខុទាំងឡាយនោះ នាំផ្កាកម្រងមានទង់តែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូលស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ នាំផ្កាកម្រងមានទង់ទាំងពីរខាងទៅឲ្យខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្កាចាក់រំលេចទង់ទៅឲ្យខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្កាឈើសម្រាប់ស៊ីកកងំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅឲ្យខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅឲ្យខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្លះ នាំផ្កាកម្រងប្រដាប់ក្រែងទៅឲ្យខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យនាំទៅឲ្យខ្លះ កិក្ខុអម្បាលនោះ ធាន់កង់កាជន៍មួយជាមួយនឹងពួកស្រីនៃត្រកូល ពួកធីតានៃត្រកូល ពួកកុមារីនៃត្រកូល ពួកស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ពួកទាសីនៃត្រកូលខ្លះ ផឹកកង់ផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ

ឯកាសនេបិ ឯសីនិស្សគ្គិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដេស្សគ្គិ
ឯកត្ថរណេបិ តុវដ្ដេស្សគ្គិ ឯកាភោរណេបិ តុវដ្ដេ-
ស្សគ្គិ ឯកត្ថរណាភោរណេបិ តុវដ្ដេស្សគ្គិ វិកាលេបិ
កុញ្ជិស្សគ្គិ មជ្ជេបិ បិវិស្សគ្គិ មាលាគន្ធវិលេបនេបិ ជាវេ-
ស្សគ្គិ នច្ចេស្សគ្គិបិ តាឡិស្សគ្គិបិ ភាគេស្សគ្គិបិ លាសេ-
ស្សគ្គិបិ នច្ចគ្គិយាបិ នច្ចេស្សគ្គិ នច្ចគ្គិយាបិ តាឡិស្សគ្គិ
នច្ចគ្គិយាបិ ភាគេស្សគ្គិ នច្ចគ្គិយាបិ លាសេស្សគ្គិ តាឡ-
គ្គិយាបិ នច្ចេស្សគ្គិ តាឡគ្គិយាបិ តាឡិស្សគ្គិ តាឡគ្គិយាបិ
ភាគេស្សគ្គិ តាឡគ្គិយាបិ លាសេស្សគ្គិ ភាគេគ្គិយាបិ
នច្ចេស្សគ្គិ ភាគេគ្គិយាបិ តាឡិស្សគ្គិ ភាគេគ្គិយាបិ ភា-
គេស្សគ្គិ ភាគេគ្គិយាបិ លាសេស្សគ្គិ លាសេគ្គិយាបិ
នច្ចេស្សគ្គិ លាសេគ្គិយាបិ តាឡិស្សគ្គិ លាសេគ្គិយាបិ
ភាគេស្សគ្គិ លាសេគ្គិយាបិ លាសេស្សគ្គិ អដ្ឋបនេបិ
កីឡិស្សគ្គិ ទសបនេបិ កីឡិស្សគ្គិ អាគាសេបិ
កីឡិស្សគ្គិ បរិហារបថេបិ កីឡិស្សគ្គិ សង្គីតាយបិ
កីឡិស្សគ្គិ ឧលិតាយបិ កីឡិស្សគ្គិ ឃដីតា-
យបិ កីឡិស្សគ្គិ សលាកហត្ថេនបិ កីឡិស្សគ្គិ

អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើតម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ មានគ្រឿងកម្រាលនឹងដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ស៊ីខ្ទុះសពេលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ភ្នាក់ម្រងគ្រឿងក្រអូបនឹងគ្រឿងលាបខ្លះ កាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ កាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកាំខ្លះ កាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាសខ្លះ **លេងផ្គរវែងដែលខ្លួនគួរវែង**[1]ខ្លះ លេងផ្គាត់គ្រាប់មានគ្រួសជាដើមខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ីនខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឲ្យគាយរូបខ្លះ

---

១ ប្រែហៃលដាលេងចំរុមុខ-ចំរុពួន ។

อาโลกนิมิตฺเต กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ ปญฺจวิเธปิ กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ วฏฺฏาโลกนิมิตฺเต กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ โมหจิตฺตายปิ กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ จิตฺตวิลาเปปิ กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ ปคฺคหนิมิตฺเตปิ กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ วชิเรปิ กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ ฉนฺนุเปปิ กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ อกฺขิกายปิ กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ มเณสิกายปิ กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ ยถาวาเทนปิ กงฺขาวิตรณวิสุทฺธิ หตฺถิสฺมิมฺปิ สีลกฺขนฺธวิสุทฺธิ อสฺสสฺมิมฺปิ สีลกฺขนฺธวิสุทฺธิ วเฬสฺมิมฺปิ สีลกฺขนฺธวิสุทฺธิ ฉนฺนสฺมิมฺปิ สีลกฺขนฺธวิสุทฺธิ ปุริสสฺมิมฺปิ สีลกฺขนฺธวิสุทฺธิ หตฺถิสฺมึ ปุริสา ชานนฺติ อสฺสสฺมึ ปุริสา ชานนฺติ วเฬสฺมึ ปุริสา ชานนฺติ ฉนฺนสฺมึ ปุริสา ชานนฺติ ปุริสสฺมึ ปุริสา ชานนฺติปิ อาชานนฺติปิ ขุเสฺสนฺติปิ อโวชเวสฺสนฺติปิ[๑] ลิงฺคุชฺชาเปสฺสนฺติปิ มุณฺฑหาปิเตปิ ยุชฺชาเปสฺสนฺติ วฏฺฏมชฺเฌปิ สงฺฆาฏึ ปตฺตวิตฺตา ฉฑฺเฑนฺติ ฯเปฯ วิตกฺเกนฺติ ฯ ฉ กถิโต ฉฑฺฑสุตฺตนฺโต ฯ

(๓๑๘) อถ โข กถา อสฺสชิปุนพฺพสุเก กิกฺขาเนกขมวิยาเยน วิตฺถาริตา ธมฺมี กถา กตฺวา

---

๑ ฉ. อโวชาเปสฺสนฺติ ฯ

លេងអង្គញ្ជាំខ្លះ លេងផ្ទុំប៉ីស្ងួកខ្លះ លេងកូនឆ្កែលខ្លះ លេងជាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ដីខ្សាច់ (ចាយឡុកចាយឡួ)ខ្លះ លេងដោយរថតូចខ្លះ លេងដោយធ្នូតូចខ្លះ លេងសរសេរអក្សរឲ្យគេទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់)ខ្លះ លេងកំប្លែងគ្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជារថខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធ្នូខ្លះ ហាត់ដង់មានដង់ជារដាដើមខ្លះ រត់ពីមុខដំរីខ្លះ រត់ទៅពីមុខសេះខ្លះ រត់ទៅពីមុខរថខ្លះ រត់ទៅខ្លះ រត់ត្រឡប់មកខ្លះ រៃស្រកហោះខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់ខ្លះ ជាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដិកង់តណ្តាលពេងរាំហើយនិយាយនឹងស្រីដែលរាំយ៉ាងនេះថា នែប្អូនស្រី នាងចូររាំកង់ទីនេះចុះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាស (ខ្លួនឯងថ្ងាសស្រីរបាំ)ខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមិននាំឲ្យដ្រះថ្ងាដល់មនុស្សដែលមិនទាន់ដ្រះថ្ងាហើយផង ។ បេ ។

(៣១៨) លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឯងបុនព្វសុក ដោយបរិយាយច្រើន ហើយព្រះអង្គសំដែងធម្មីកថា

สาริปุตฺตมោคฺคลฺลาเน อามนฺเตสิ กจฺจิ ตุมฺเห สาริปุตฺตา กลฺยาณกามา กตฺถา อสฺสชิปุนพฺพสุกานญฺจ กลฺยาณกามานญฺจ ปญฺจนิยกมฺมา กเรยฺย ตุมฺหากญฺจ ฉเฬสนฺทฺริยวิหารกาตาติ ฯ กถญฺหิ มยญฺจ อนฺเต อสฺสชิปุนพฺพสุกานญฺจ กลฺยาณกามานญฺจ ปญฺจนิยกมฺมา กเรยฺยาม ปณฺฑิตา เต กลฺยาณกามา ภวิสฺสนฺตีติ ฯ เตนหิ ตุมฺเห สาริปุตฺตา พหุกาเรหิ กลฺยาณกามา สนฺโต กจฺจถาติ ฯ ฯปฺ กนฺเตติ ขฺวา สาริปุตฺตมោคฺคลฺลานา กตาวกาเส ปฏิสฺสุณึสุ ฯ

(๓๑๙) ฯปฺ ปน กลฺยาเณ กาลญฺเ ฯ ปฐมํ อสฺสชิปุนพฺพสุกา กลฺยาณ ปาเทตพฺพา ปาเทตฺวา สาเวตพฺพา สาเวตฺวา อาปตฺติ เภเทตพฺพา อาปตฺติ เภเทตฺวา ฆฏฺเฏน กลฺยาณา ปฏิพลเลน สเงฺฆ ญาเปตพฺพา สุณาตุ เม กนฺเต สเงฺฆ ฯเม อสฺสชิปุนพฺพสุกา

រួចទ្រង់ហៅព្រះសារីបុត្តត្ថេរទំាងព្រះមោគ្គល្លានត្ថេរមក ហើយត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្តទំាងមោគ្គល្លាន អ្នកទំាងឡាយចូរទៅកាន់កិដាគិរីជនបទ លុះទៅហើយចូរធ្វើបញ្ចាជនីយកម្ម[1] កិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទំាងបុនព្វសុកចេញពីកិដាគិរីជនបទ (ព្រោះ) កិក្ខុអម្បាលនោះជាសទ្ធិវិហារិករបស់អ្នកទំាងឡាយ។ ព្រះសារីបុត្តត្ថេរទំាងព្រះមោគ្គល្លានត្ថេរក្រាបទូលសួរថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គទំាងឡាយទំាងធ្វើបញ្ចាជនីយកម្មកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទំាងបុនព្វសុកចេញពីកិដាគិរីជនបទដូចម្តេចបាន (ព្រោះ) កិក្ខុទំាងនោះជាមនុស្សក្រោចអាក្រក់ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្តទំាងមោគ្គល្លាន បើដូច្នោះអ្នកទំាងឡាយ ចូរទៅជាមួយទំាងកិក្ខុជាច្រើនរូប ។ ព្រះសារីបុត្តត្ថេរទំាងព្រះមោគ្គល្លានត្ថេរ ទទួលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដីកាព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយធ្វើយថា យ៉ាងហ្នឹងហើយព្រះអង្គ ។

(៣១៩) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលកិក្ខុទំាងឡាយ អ្នកទំាងឡាយត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះគឺ ជម្បូងពួកអ្នកត្រូវជាសង្ឃតឿនកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទំាងបុនព្វសុកសិន លុះជាសង្ឃតឿនហើយ គួរឲ្យលើក លុះឲ្យលើកហើយ គួរលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ កិក្ខុដែលឆ្លាសអាចគួរឲ្យសង្ឃដំទំាងដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃចូរស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ

---

๑ ការបណ្តេញកិច្ចអលជ្ជី មិនប្រែព្រឹត្តតាមធម្មវិន័យឲ្យចេញពីទីកន្លែង ។

กิกฺขู กาลงฺกสกา ฉาปสมาจาก ฯ ฯเมสํ ฉาปกา สมาจาก ธิสฺสฺเฏ เจว สุยฺเฏ จ กาลาธิ จ ฯเมหิ ธุฏฺฐาธิ ธิสฺสฺเฏ เจว สุยฺเฏ จ ฯ ยาธิ สงฺฆสฺส ปตฺตกลฺ สเงฺฆ อสฺสฺชิปุนพฺพสุกาธิ กิกฺขูธิ กิชาติสฺมา ปพฺพาชนียกมฺมํ กเรยฺย ชาสฺสฺชิปุนพฺพสุเกหิ[๑] กิกฺขูหิ กิชาติสฺมึ วตฺตพฺเพ ฯ ฯสา ญตฺติ ฯ สุณาตุ เม ภนฺเต สเงฺฆ ฯเม อสฺสฺชิปุนพฺพสุกา กิกฺขู กาลงฺกสกา ฉาปสมาฉาก ฯ ฯเมสํ ฉาปกา สมาฉาก ธิสฺสฺเฏ เจว สุยฺเฏ จ กาลาธิ จ ฯเมหิ ธุฏฺฐาธิ ธิสฺสฺเฏ เจว สุยฺเฏ จ ฯ สเงฺฆ อสฺสฺชิปุนพฺพสุกาธิ กิกฺขูธิ กิชาติสฺมา ปพฺพาชนียกมฺมํ กเรติ ชาสฺสฺชิปุนพฺพสุเกหิ กิกฺขูหิ กิชาติสฺมึ วตฺตพฺเพ ฯ ยสฺสายสฺมโต ขมติ อสฺสฺชิปุนพฺพสุกาธิ กิกฺขูธิ กิชาติสฺมา ปพฺพาชนียกมฺมสฺส กรณา ชาสฺสฺชิปุนพฺพสุเกหิ กิกฺขูหิ กิชาติสฺมึ วตฺตพฺเพ

๑ ยเกฺวตฺถ ปจฺฉิเมหิ กเตา ฯ

ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទ្ធ៌បុនព្វសុកនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល គឺញុំាងសេចក្តីជ្រះថ្លារបស់ត្រកូលឲ្យវិនាសព្រោះសេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់។ សេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់របស់ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទ្ធ៌បុនព្វសុកនេះ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ម្យ៉ាងទៀត ត្រកូលទាំងឡាយដែលពួកកិក្ខុនេះទ្រុស្តហើយ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ។ បើបព្វជនីយកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបព្វជនីយកម្មពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទ្ធ៌បុនព្វសុក ឲ្យចេញពីកិជាគិវិជនបទថា ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទ្ធ៌បុនព្វសុកមិនត្រូវនៅក្នុងកិជាគិវិជនបទទេ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃចូរស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទ្ធ៌បុនព្វសុកជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូលមានសេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ ។ សេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់របស់លោកអម្បាលនេះប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ត្រកូលទាំងឡាយដែលកិក្ខុអម្បាលនេះទ្រុស្តហើយសោត ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ។ សង្ឃធ្វើបព្វជនីយកម្មពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទ្ធ៌បុនព្វសុក ឲ្យចេញពីកិជាគិវិជនបទថា ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទ្ធ៌បុនព្វសុកមិនត្រូវនៅក្នុងកិជាគិវិជនបទទេ ។ ការធ្វើបព្វជនីយកម្មពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទ្ធ៌បុនព្វសុក ឲ្យចេញពីកិជាគិវិជនបទថា កិក្ខុទាំងឡាយ ជាពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិទ្ធ៌បុនព្វសុកមិនត្រូវនៅក្នុងកិជាគិវិជនបទទេ សមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា

สหา ปุญฺญสฺส ยสฺส น กตฺตพฺพนฺติ สหา ภาสิตฺวา ฯ ทุติยมฺปิ ปจฺจนฺตคามนฺติ ฯเปฯ ตติยมฺปิ ปจฺจนฺตคามนฺติ ฯ สุณาถาวุโส เย อิเม สงฺฆา ฯเปฯ สหา ภาสิตฺวา ฯ กตเม สงฺฆาทิเสสา อสฺสุชิปุพฺพงฺคมานิ กิจฺจานิ กิจฺจาธิกรณานิ ปญฺญาปนียกมฺมานิ นาสฺสุชิปุพฺพงฺคานิ กิจฺจานิ กิจฺจาธิกรณานิ ปญฺญาปนียกมฺมานิ วตฺตพฺพานิ ฯ อิเมสุ สงฺฆาทิเสสสฺส ตสฺมา ตุณฺหี ฯ ฌายเมสุ ฯ

(๓๒๐) อยเมตฺถ สารีปุตฺตเมวกฺขนฺติปฺปมุเขหิ กิจฺจาธิกรณานิ ปญฺญาปนียกมฺมานิ นาสฺสุชิปุพฺพงฺคานิ กิจฺจานิ กิจฺจาธิกรณานิ ปญฺญาปนียกมฺมานิ อสาสุ นาสฺสุชิปุพฺพงฺคานิ กิจฺจานิ กิจฺจาธิกรณานิ ปญฺญาปนียกมฺมานิ วตฺตพฺพานิ ฯ เอวเมว สงฺฆาทิเสสสฺส ปญฺญาปนียกมฺมตา น สมฺมา วตฺตนฺติ น โลมหฏฺฐนฺติ น เนตฺตานิ วตฺตนฺติ น กิจฺจา ขมาเปนฺติ อกฺกาสนฺติ ปริกาสนฺติ ฉฬฺฑนตา มิตา เฉสนตา มิตา เมหนตา-มิตา กยนตา มิตา ตาเปนฺติ ปกฺกเปนฺติ ปิฬนฺติ ฯ

លោកអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកអង្គណា លោកអង្គនោះ ត្រូវពោលឡើង ។ ខ្ញុំសូត្រសេចក្តីនេះអស់វារៈពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំសូត្រ សេចក្តីនេះអស់វារៈបីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃសូមស្តាប់ ពាក្យខ្ញុំ ។ បេ ។ លោកអង្គនោះត្រូវពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើ បញ្ហាដនីយកម្ម ដល់ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងបុនព្វសុក ឲ្យចេញពីកិជាតិវិ-ជនបទថា ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងបុនព្វសុកមិនត្រូវនៅកងកិជាតិវិជនបទ ទេ ។ ការធ្វើបញ្ហាដនីយកម្មនោះសមគួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះសង្ឃស្ងៀម នៅ ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(๓๒๐) លំដាប់នោះ កិក្ខុសង្ឃមានព្រះសារីបុត្តត្ថេរនិងព្រះ មោគ្គល្លានត្ថេរជាប្រធាន ទៅកាន់កិជាតិវិជនបទ ហើយបានធ្វើបញ្ហាដ-នីយកម្ម ដល់ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងបុនព្វសុកចេញពីកិជាតិវិជនបទថា ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងបុនព្វសុកមិនត្រូវនៅកងកិជាតិវិជនបទទេ ។ កិក្ខុ អម្បាលនោះដែលសង្ឃធ្វើបញ្ហាដនីយកម្មហើយ មិនប្រព្រឹត្តតាមដោយ ស្រួល មិនសមួបភេមតីមិនព្រមតាម មិនព្រមប្រតិបត្តិតាមទំនងជាទីរើ ខ្លួនចេញ មិនអង្វរកិក្ខុទាំងឡាយឲ្យអត់ទោស តែឮប់ជាដេរប្រទេច បន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលុះកងសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីស្អប់ សេចក្តី ល្ងង់ សេចក្តីខ្លាច ហើយកិក្ខុទាំងនោះចៀសចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ។

เย เต ภิกฺขู อปฺปิจฺฉา ฯ เป ฯ เต อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม อสฺสมณา สกฺยปุตฺติยา ภิกฺขู สเยนฺติ ปฏิสฺสยนฺติ อุจฺจาสยนมหาสยนา ฯ สยฺหา วิตฺถิ สฺสนฺติ ฯ ลหุ ปริวตฺตึ ฯ เนตฺถารา วิตฺถิ สฺสนฺติ ฯ ภิกฺขู ทฺวิมาเยสฺสนฺติ อิตฺถกาสิสฺสนฺติ ปริกาสิสฺสนฺติ ฉฏฺฐกามิตา ปญฺจกามิตา จตุกามิตา ตยกามิตา ทฺวิกามิตา ปกฺกมิสฺสนฺติปิ วิพฺภมิสฺสนฺติปีติ ฯ

(๓๒๑) อถโข เต ภิกฺขู ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯ อถโข ภควา เอตสฺมึ นิทาเน เอตสฺมึ ปกรณเณ ภิกฺขุสงฺฆํ สนฺนิปาเตตฺวา ภิกฺขู ปฏิปุจฺฉิ สจฺจํ กิร ภิกฺขเว อสฺสมณา สกฺยปุตฺติยา ภิกฺขู สเยนฺติ ปฏิสฺสยนฺติ ฯ เป ฯ วิพฺภมิสฺสนฺติปีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา อนนุจฺฉวิกา ภิกฺขเว เตสา โมฆปุริสานํ ฯ เป ฯ กถญ หิ นาม เต ภิกฺขเว โมฆปุริสา สเยนฺติ ปฏิสฺสยนฺติ

ពួកកិក្ខុណា ... បាចិត្តិយំ ។ បេ ។ កិក្ខុទាំងនោះ ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងបុនព្វសុក ដែលសង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនប្រព្រឹត្តតាមដោយស្រួល មិនសមួបភេម មិនព្រមប្រតិបត្តិតាមទំនងជាទីសាស់ខ្លួនចេញ មិនអង្វរកិក្ខុទាំងឡាយឲ្យអត់ទោស ត្រឡប់ជាដេរប្រទេច បន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលុះកងសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីស្អប់ សេចក្តីល្ងង់ សេចក្តីខ្លាច ហើយកិក្ខុទាំងនោះចៀសចេញ៧ខ្លះ សឹក៧ខ្លះ ។

(๓๒๑) លំដាប់នោះ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ ព្រោះហេតុនេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្យប្រជុំកិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរបញ្ជាក់កិក្ខុទាំងឡាយក្នុងពេលនោះថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកកិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនឹងបុនព្វសុក ដែលសង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនប្រព្រឹត្តតាមដោយស្រួល ។ បេ ។ ហើយកិក្ខុទាំងនោះសឹក៧ខ្លះ ពិតមែនឬ ។ កិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានបុញ្ញសីរីតិះដៀលថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះមិនសមគួរ ។ បេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដូចម្តេច ក៏មោឃបុរសទាំងនោះ ដែលសង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនប្រព្រឹត្តតាមដោយស្រួល

ន សប្បា វត្តិសប្បន្តិ ។ បេ ។ វិក្កីឡិសប្បន្តិយំ នេតំ កិត្តយេ
អប្បសង្ខានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ហេ បន កិត្តយេ
ឥមំ សិក្ខាបទំ ទុទ្ទិសេយ្យាថ កិត្តុ បនេវ វញ្ញាតុំ តាមំ
វា ធិតមំ វា ឧបនិសញ្ញយ វិមារតិ តស្សលទ្ធសតោ
ចាបសមាចារោ ។ តស្សេ ខោ ចាយតោ សមាចារ
និសន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច តស្សលធំ ច តេន ទុដ្ឋានំ
និសន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សោ កិត្តុ កិត្តុសមិ ឯវមស្ស
វចនីយោ អាយស្មា ខោ តស្សលទ្ធសតោ ចាបសមាចារោ
អាយស្មតោ ខោ ចាបតោ សមាចារ និសន្តិ ចេវ
សុយ្យន្តិ ច តស្សលធំ ចាយស្មតា ទុដ្ឋានំ និសន្តិ ចេវ
សុយ្យន្តិ ច បត្តមតាយស្មា ឥបម្ហា អាបត្តិ អលន្តេ
ឥធ ភាសេនាតិ ។ ឯវញ្ហេ សោ កិត្តុ កិត្តុសមិ វុច្ចមានោ តេ
កិត្តុ ឯវំ វទេយ្យ ឆន្ទគាមិនោ ច កិត្តុ នោសគាមិនោ ច
កិត្តុ មោហគាមិនោ ច កិត្តុ ភយគាមិនោ ច កិត្តុ

ฯ បេ ฯ ភិក្ខុទាំងនោះសឹកនៅខ្លះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់អោយបុរសទាំងឡាយនេះ មិននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាហើយផង ฯ បេ ฯ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុចូលទៅជិតអាស្រ័យស្រុក ឬនិគម ក៏ន្លែងណាមួយហើយនៅ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូលមានសេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ ฯ សេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់របស់ភិក្ខុនោះឯង ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ត្រកូលទាំងឡាយ ដែលភិក្ខុនោះទ្រុស្តហើយ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ฯ ភិក្ខុនោះ គឺភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវនិយាយស្តីឲ្យយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល មានសេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ សេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់របស់លោកដ៏មានអាយុ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ត្រកូលទាំងឡាយដែលលោកដ៏មានអាយុទ្រុស្តហើយនោះ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង លោកដ៏មានអាយុចូរចៀសចេញពីអាវាសនេះទៅ លោកមិនគួរនៅក្នុងទីនេះទេ ฯ ភិក្ខុនោះ ដែលភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយប្រដៅយ៉ាងនេះ ត្រឡប់ថាឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយនោះយ៉ាងនេះវិញថា ភិក្ខុទាំងឡាយលុះក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ភិក្ខុទាំងឡាយលុះក្នុងសេចក្តីខឹងផង ភិក្ខុទាំងឡាយលុះក្នុងសេចក្តីល្ងង់ផង ភិក្ខុទាំងឡាយលុះក្នុងសេចក្តីខ្លាចផង

ตานิสีเตหาย อาปตฺติยา ปาจิตฺติยสฺส ปาจิตฺติยนฺติ ฯ โส ภิกฺขุ ภิกฺขูหิ ปาฬิยสฺส วาจนีโย มา อายสฺมา ปาฬิ อาวจ น จ ภิกฺขู ฉนฺทาทิโน น จ ภิกฺขู โทสาทิโน น จ ภิกฺขู โมหาทิโน น จ ภิกฺขู ภยาทิโน อายสฺมา เหว กุลทูสโก ปาปสมาจาโร อายสฺมโต เหว ปาปกา สมาจารา นิสฺสฏฺฐา เจว สุทฺธิยฺยฏฺฐิ จ กุลานิ ปายสฺมตา ทุฏฺฐานิ นิสฺสฏฺฐา เจว สุทฺธิยฺยฏฺฐิ จ ปกฺกมตายสฺมา สมฺปาเทหิ อาปาสา อลนฺเต สงฺฆสฺเสตนฺติ ฯ ปาฬิยา โส ภิกฺขู ภิกฺขูหิ วุจฺจมาโน ตเถว ปกฺขนฺทิยฺย โส ภิกฺขู ภิกฺขูหิ ยาวตติยํ สมนุภาสิตพฺโพ ตสฺส ปฏินิสฺสคฺคาย ฯ ยาวตติยญฺเจ สมนุภาสิยมาโน ตํ ปฏินิสฺสชฺเชยฺย สนฺเตตฺถ กุสลํ โน เจ ปฏินิสฺสชฺเชยฺย สนฺเตตฺถ

(ត្រែះ) កិក្ខុទាំងឡាយនោះ បណ្តេញកិក្ខុពួកខ្លះ មិនបណ្តេញកិក្ខុពួកខ្លះ ដោយអាបត្តិដូចគ្នាទេ ។ កិក្ខុនោះ កិក្ខុទាំងឡាយត្រូវនិយាយប្រដៅយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុចូរកុំនិយាយយ៉ាងនេះ កិក្ខុទាំងឡាយមិនលុះក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ កិក្ខុទាំងឡាយមិនលុះក្នុងសេចក្តីស្អប់ កិក្ខុទាំងឡាយមិនលុះក្នុងសេចក្តីល្ងង់ កិក្ខុទាំងឡាយមិនលុះក្នុងសេចក្តីខ្លាច លោកដ៏មានអាយុឯង ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល មានសេចក្តីប្រព្រឹត្តអាក្រក់ សេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់របស់លោកដ៏មានអាយុ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ត្រកូលទាំងឡាយសោត ដែលលោកដ៏មានអាយុទ្រុស្តហើយ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង លោកដ៏មានអាយុចូរចៀសចេញចាកអាវាសនេះទៅ លោកកុំនៅក្នុងអាវាសនេះ ។ កិក្ខុនោះ ដែលកិក្ខុទាំងឡាយនិយាយប្រដៅយ៉ាងនេះ នៅតែប្រកាន់លទ្ធិយ៉ាងនោះដដែល កិក្ខុនោះ ត្រូវកិក្ខុទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មប្រកាសហាម ដើម្បីឲ្យលះបង់អំពើអាក្រក់នោះកំណត់បីដង ។ កិក្ខុនោះបើកិក្ខុទាំងឡាយសូត្រសមនុភាសនកម្មកំណត់បីដង លះអំពើអាក្រក់នោះបាន សេចក្តីលះបង់បាននេះជាការល្អ បើមិនលះបង់ទេ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(๓๒๒) តិក្ខ្មំ បនេវ អញ្ញតរំ តាមំ វា ឯកមំ វាតិ តាមោបិ ឯកមោបិ ឯករំបិ តាមោ ចេវ ឯកមោ ច ។ ឧបនិស្សាយ វិហរតីតិ តត្ថ បដិពទ្ធា ហោន្តិ ចីវរ-បិណ្ឌបាតសេនាសនគិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារា ។ កុលំ នាម ចត្តារិ កុលានិ ខត្តិយកុលំ ព្រាហ្មណ-កុលំ វេស្សកុលំ សុទ្ទកុលំ ។ កុលទូសកោតិ កុលានិ ទូសេតិ បុប្ផេន វា ផលេន វា បុណ្ណេន វា មត្តិកាយ វា ទន្តកដ្ឋេន វា វេឡុនា[1] វា វេឡិកាយ វា ជង្ឃបេសនិកេន វា ។ បាបសមាចារោតិ មាលាវច្ឆំ ភេបេតិបិ ភេបាបេតិបិ សិញ្ចតិបិ សិញ្ចា-បេតិបិ ឧច្ឆាទេតិបិ ឧច្ឆាទាបេតិបិ កន្តេតិបិ កន្តាបេតិបិ ។

(๓๒๓) និស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ចាតិ យេ សម្មុខា តេ បស្សន្តិ យេ តិរោក្ខា តេ សុណន្តិ ។ កុលានិ ច តេន ទុដ្ឋានីតិ បុព្ពេ សន្ធា ហុត្វា តំ អាគម្ម អស្សទ្ធា

---

๑ ฉ. ม. วิฬุយา ។

(๓๒๒) ត្រង់ពាក្យថា កិក្ខុ (ចូលទៅដិតអាស្រ័យនៅ) ស្រុកឬនិគម ក៏ខ្នែងណាមួយ សេចក្តីថា ស្រុកក្តី និគមក្តី នគរក្តី ក៏គឺស្រុកគឺនិគមហ្នឹងឯង ។ ពាក្យថា ចូលទៅដិតអាស្រ័យនៅ (គឺកិក្ខុចូលទៅដិតអាស្រ័យនៅក្នុងស្រុកនិគមណា) ចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈ ទីឯគិលានបច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារជាប់ចំពោះមាននៅហើយ ក្នុងស្រុក ទីឯនិគមនោះ ។ ត្រកូល ๔ ពួកគឺ ត្រកូលក្សត្រ ត្រកូលព្រាហ្មណ៍ ត្រកូលអ្នកឈ្មួញ (ត្រកូលអ្នករកស៊ីធម្មតា) ត្រកូលអ្នកគ្រួ (អ្នកស៊ីឈ្នួល) ហៅថាត្រកូល ។ ពាក្យថា ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល គឺកិក្ខុទ្រុស្តត្រកូលទាំងឡាយដោយ(ឲ្យ)ផ្កាខ្លះ (ឲ្យ)ផ្លែខ្លះ (ឲ្យ)គ្រឿងលំអិតសម្រាប់ដុតខ្លះ (ឲ្យ)ដីស្អិតខ្លះ (ឲ្យ)ឈើស្មុនខ្លះ (ឲ្យ)ឫស្សីខ្លះ ដោយការយោធ្វើពេទ្យខ្លះ ដោយការបម្រើដោយស្មងខ្លះ ។ ពាក្យថា មានសេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់ គឺកិក្ខុដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យក្រងខ្លះ ។

(๓๒๓) ពាក្យថា ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង គឺអ្នកណានៅក្នុងទីចំពោះមុខ អ្នកនោះឃើញ អ្នកណានៅក្នុងទីកំបាំងមុខអ្នកនោះឮ ។ ពាក្យថា ត្រកូលទាំងឡាយសោតដែលកិក្ខុនោះទ្រុស្តហើយ គឺពីមុនមនុស្សទាំងឡាយមានសទ្ធា ឥឡូវនេះជាមនុស្សមិនមានសទ្ធាវិញ

โหนฺติ ปสฏฺฐา ปคุณา อปฺปสฏฺฐา โหนฺติ ฯ ทิสฺสนฺติ เจว สุยฺยนฺติ จาติ เย สมฺมา เต ปสฏฺฐา เย ตโตกฺกา เต สุฬฺหา ฯ

(๓๒๔) โส ภิกฺขุ เย โส กุลทูสโก ภิกฺขุ ฯ ภิกฺขูหิ อญฺเญหิ ภิกฺขูหิ ฯ เย ปสฏฺฐา เย สุฬฺหา เตหิ วตฺตพฺโพ อายสฺมา โข กุลทูสโก ปาปสมาจาโร อายสฺมโต โข ปาปกา สมาจารา ทิสฺสนฺติ เจว สุยฺยนฺติ จ กุลานิ ปายสฺมตา ทุฏฺฐานิ ทิสฺสนฺติ เจว สุยฺยนฺติ จ ปกฺกมตายสฺมา สมฺมา อาปตฺติยา อลชฺชิยา สทฺธ ภิกฺขเนหิ ฯ ยาวญฺจ โส ภิกฺขุ ภิกฺขูหิ วุจฺจมาโน เต ภิกฺขู ยาวติเยฺยปิ ฉนฺทคามิโนปิ จ ภิกฺขู โทสคามิโนปิ จ ภิกฺขู โมหคามิโนปิ จ ภิกฺขู ภยคามิโนปิ จ ภิกฺขู ตาทิสิกาย อาปตฺติยา ปกตฺตุ ปญฺญเปนฺติ ปกตฺตุ น ปญฺญเปนฺตีติ ฯ

ឆ្ងាប់ដែរថ្ងៃ លែងដែរថ្ងៃទៅវិញ ព្រោះអាស្រ័យនឹងកិក្ខុនោះ ។ ពាក្យថា ឃ្លាកដជាគេឃើញផង គេឮផង គឺអ្នកណានៅកន្លែងជិតចំពោះមុខ អ្នកនោះឃើញ អ្នកណានៅកន្លែងឆ្ងាយមុខ អ្នកនោះឮ ។

(៣២៤) ពាក្យថា កិក្ខុនោះ គឺកិក្ខុណាមួយ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ។ ពាក្យថា គឺកិក្ខុឆ្ងាយ ឃ្លានដល់កិក្ខុឆ្ងាយដែរ ។ កិក្ខុឆ្ងាយណាឃើញ ណាឮ កិក្ខុឆ្ងាយនោះត្រូវនិយាយប្រដៅថា លោកដ៏មានអាយុ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកប្រព្រឹត្តអាក្រក់ សេចក្តីប្រព្រឹត្តអាក្រក់របស់លោកដ៏មានអាយុ ឃ្លាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ត្រកូលឆ្ងាយសោតដែលលោកដ៏មានអាយុទ្រុស្តហើយនោះ ឃ្លាកដជាគេឃើញផង គេឮផង លោកដ៏មានអាយុចូរចៀសចេញពីអាវាសនេះ លោកមិនគួរនៅកន្លែងអាវាសនេះទេ ។ ម្យ៉ាងទៀតកិក្ខុនោះដែលកិក្ខុឆ្ងាយនិយាយប្រដៅយ៉ាងនេះហើយ ត្រូវប្រាប់ថាឲ្យកិក្ខុឆ្ងាយនោះយ៉ាងនេះថា កិក្ខុឆ្ងាយលុះកន្លែងសេចក្តីស្រឡាញ់ផង កិក្ខុឆ្ងាយលុះកន្លែងសេចក្តីស្អប់ផង កិក្ខុឆ្ងាយលុះកន្លែងសេចក្តីល្ងង់ផង កិក្ខុឆ្ងាយលុះកន្លែងសេចក្តីខ្លាចផង ទើបបណ្តេញកិក្ខុពួកខ្លះ មិនបណ្តេញកិក្ខុពួកខ្លះ ព្រោះអាបត្តិដូចគ្នាទេ ។

(๓๒๙) សោ ភិក្ខុតំ យោ សោ កម្មកតោ ភិក្ខុ ។ ភិក្ខុហីតំ អញ្ញេហិ ភិក្ខូហិ ។ យេ បស្សន្តិ យេ សុណន្តិ តេហិ វត្តព្ពោ មា អាយស្មា ឯវំ អវច ន ច ភិក្ខុ ឆន្ទគាមិនោ ន ច ភិក្ខុ ទោសគាមិនោ ន ច ភិក្ខុ មោហគាមិនោ ន ច ភិក្ខុ ភយគាមិនោ អាយស្មា ខោ កុលទូសកោ ចាបសមាចារោ អាយស្មតោ ខោ ចាបកា សមាចារា និស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ចាយស្មតា ទុដ្ឋានិ និស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច បក្កមតាយស្មា ឥមម្ហា អាវាសា អលន្តេ ឥទានេ វាសេ ជាតំ ។ ទុតិយម្បិ វត្តព្ពោ តតិយម្បិ វត្តព្ពោ ។ សចេ បដិនិស្សជ្ជតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ នោ ចេ បដិនិស្សជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សុត្វា ន វទតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សោ ភិក្ខុ សង្ឃមជ្ឈំបិ អាកឌ្ឍិត្វា វត្តព្ពោ មា អាយស្មា ឯវំ អវច ន ច ភិក្ខុ ឆន្ទគាមិនោ

(๓๒๙) ពាក្យថា កិក្ខុនោះ គឺកិក្ខុដែលបានធ្វើកម្មនោះ ។ ពាក្យថា គឺកិក្ខុចាំង់ឲ្យាយ បានដល់កិក្ខុចាំង់ឲ្យាយឯទៀត ។ កិក្ខុណាឃើញ កិក្ខុណាឮ កិក្ខុចាំង់ឲ្យាយនោះត្រូវនិយាយប្រដៅថា លោកដ៏មានអាយុ ចូរកុំនិយាយយ៉ាងនេះ កិក្ខុចាំង់ឲ្យាយមិនលុះក្នុងឆន្ទាគតិ កិក្ខុចាំង់ឲ្យាយមិនលុះក្នុងទោសាគតិ កិក្ខុចាំង់ឲ្យាយមិនលុះក្នុងមោហាគតិ កិក្ខុចាំង់ឲ្យាយមិនលុះក្នុងភយាគតិ លោកដ៏មានអាយុ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកប្រព្រឹត្តអាក្រក់ សេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់របស់លោកដ៏មានអាយុ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ត្រកូលចាំង់ឲ្យាយសោត ដែលលោកដ៏មានអាយុទ្រុស្តហើយ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង លោកដ៏មានអាយុចូរចៀសចេញពីអាវាសនេះទៅ លោកមិនគួរនៅក្នុងអាវាសនេះទេ ។ កិក្ខុទ្រុស្តត្រកូលនោះ គឺកិក្ខុចាំង់ឲ្យាយ ត្រូវនិយាយប្រដៅអស់រាប់ជាតំរាប់ពីដងផង ត្រូវនិយាយប្រដៅ អស់រាប់ជាតំរាប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនោះលះបង់(កម្មនោះ)បាន ការលះបាននេះ ជាការល្អ បើកិក្ខុនោះមិនលះបង់ទេ កិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ពួកកិក្ខុឮហើយមិននិយាយប្រដៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុ(ទ្រុស្តត្រកូល)នោះ គឺកិក្ខុចាំង់ឲ្យាយត្រូវគេញុះញង់មកកាន់ទីកណ្តាលសង្ឃ ហើយនិយាយប្រដៅថា លោកដ៏មានអាយុកុំពោលពាក្យយ៉ាងនេះ កិក្ខុចាំង់ឲ្យាយមិនមែនលុះក្នុងឆន្ទាគតិទេ

น จ ภิกฺขู เถรสามิเกปิ น จ ภิกฺขู นวสามิเกปิ น จ ภิกฺขู มชฺฌิมสามิเกปิ อายสฺมา เขมโก กุลทูสโก ปาปสมาจาโร อายสฺมโต เขมกสฺส สมาจารา ทิสฺวาปิ เจว สุตฺวาปิ จ กุลานิ ปายสฺมา อุปฏฺฐานิ ทิสฺวาปิ เจว สุตฺวาปิ จ ปกฺกมติ อายสฺมา ปมชฺโช อาปตฺติพหุลาย อลเสน ปน ภิกฺขเว ตาทิเสน ฯ อุปชฺฌายมฺปิ วตฺตพฺพา อุปชฺฌายมฺปิ วตฺตพฺพา ฯ สเจ ปฏิกฺกมติ ปฏิกฺกมนฺตสฺส กุสลํ เถเร ปฏิกฺกมติ อาปตฺติ อุกฺกฑฺฒนา ฯ

(๓๒๖) เสา ภิกฺขุ สมนุภาสิตพฺพา ฯ ยาวตฺติกา ปน ภิกฺขโว สมนุภาสิตพฺพา ฯ ยตฺถสฺส ภิกฺขุ ปฏิพลา สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกาปิ โหนฺติ ปกฺขปริยาปนฺนาปิ ฉนฺทารหาปิ วจีภेทกาปิ อนุสฺสาวนาปิ สาวนาปิ อยํ ปฐมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ทุติยา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ตติยา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุตฺถา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉฏฺฐา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน นวมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ทสมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกาทสมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ทฺวาทสมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตรสมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จุทฺทสมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปณฺณรสมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน โสฬสมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตรสมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐารสมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนวีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน วีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกวีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พาวีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตวีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุวีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจวีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉพฺพีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตวีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐวีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พาตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉตฺตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐตึสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนจตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกจตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พาจตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตจตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุจตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจจตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉจตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตจตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐจตฺตาลีสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พาปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐปญฺญาสติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนสฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกสฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พาสฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตสฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุสฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจสฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉสฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตสฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐสฏฺฐิมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนสตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกสตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พาสตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตสตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุสตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจสตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉสตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตสตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐสตฺตติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนาสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกาสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พาสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุราสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจาสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉาสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตาสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐาสีติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนนวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน นวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกนวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พานวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตนวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุนวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจนวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉนวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตนวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐนวุติมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พาสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน พาสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เตสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน จตุสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ปญฺจสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน ฉสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตฺตสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน อฏฺฐสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน เอกูนสตมา ภิกฺขุ สงฺฆมชฺเฌ ปาฏิเทสนียกมฺมกตสฺส อุกฺขิตฺตานุวตฺติกา ปกฺขปริยาปนฺนา ฉนฺทารหา วจีภेทกา อนุสฺสาวนา สาวนา ปน สตมา ภิกฺขุ สงฺฆ

កិក្ខុតាំងឡាយមិនមែនលុះកង់គោសាគតិទេ កិក្ខុតាំងឡាយមិនមែនលុះកង់មោហាគតិទេ កិក្ខុតាំងឡាយមិនមែនលុះកង់កយាគតិទេ លោកដ៏មានអាយុ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកប្រព្រឹត្តអាក្រក់ សេចក្តីប្រព្រឹត្តិអាក្រក់របស់លោកដ៏មានអាយុ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង ត្រកូលតាំងឡាយសោត ដែលលោកដ៏មានអាយុទ្រុស្តហើយនោះ ប្រាកដជាគេឃើញផង គេឮផង លោកដ៏មានអាយុចូរចៀសចេញពីអាវាសនេះទៅ លោកមិនគួរនៅក្នុងអាវាសនេះទេ ។ កិក្ខុនោះ គឺកិក្ខុតាំងឡាយត្រូវនិយាយប្រដៅ អស់រាវៈជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវនិយាយប្រដៅអស់រាវៈជាគំរប់បីដងផង ។ បើកិក្ខុនោះលះបង់បាន ការលះបង់បាននេះជាការល្អ បើកិក្ខុនោះលះបង់មិនបានទេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៣២៦) កិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវសួរតប្រកាសហាម ។ ម្នាលកិក្ខុតាំងឡាយ កិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវសួរតប្រកាសហាមយ៉ាងនេះ ។ កិក្ខុដ៏ឆ្ងាសអង់អាចត្រូវប្រកាសសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃសូមស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិក្ខុនេះមានឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើបញ្ហាជនីយកម្មហើយត្រឡប់ជាបន្ទោសកិក្ខុសង្ឃថា កិក្ខុសង្ឃលុះកង់ឆន្ទាគតិ លុះកង់គោសាគតិ លុះកង់មោហាគតិ លុះកង់កយាគតិ ។ កិក្ខុ (អ្នកទ្រុស្តត្រកូល)នោះ

តំ វត្តុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ យតិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ
សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ សមនុភាសេយ្យ តស្ស វត្តុស្ស បដិ-
និស្សគ្គាយ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បញ្ចាជនីយកម្មកតោ
ភិក្ខូ ឆន្ទាគមិតា ទោសាគមិតា មោហាគមិតា ភយា-
គមិតា ន បេតិ ។ សោ តំ វត្តុំ ឧប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។
សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ សមនុភាសតិ តស្ស វត្តុស្ស
បដិនិស្សគ្គាយ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស
ភិក្ខុនោ សមនុភាសនា តស្ស វត្តុស្ស បដិនិស្សគ្គាយ
សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ។ បេ ។ សោ
ភាសេយ្យ ។ សមនុភដ្ឋោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ

មិនលះបង់វត្ថុនោះ ។ បើកម្មរបស់សង្ឃមានកាលដ៏គួរដល់ហើយ សង្ឃគប្បីសូត្រប្រកាសហាមកិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ ។ នេះញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃសូមស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ កិក្ខុនេះមានឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ ត្រឡប់ជាបន្ទោសកិក្ខុសង្ឃថា កិក្ខុសង្ឃលុះក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ លុះក្នុងសេចក្តីស្អប់ លុះក្នុងសេចក្តីល្ងង់ លុះក្នុងសេចក្តីខ្លាច ។ កិក្ខុ (អ្នកទ្រុស្តត្រកូល) នោះមិនលះបង់វត្ថុនោះ ។ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ប្រកាសហាម) កិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ ។ ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ប្រកាសហាម) កិក្ខុឈ្មោះនេះ ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះ សមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់វារៈពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះអស់វារៈបីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សង្ឃសូមស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ។ បេ ។ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ កិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ប្រកាសហាម)

តស្ស វត្តុស្ស បដិនិស្សគ្គាយ ។ ឥមតំ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៣២៧) ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេ-សស្ស ។ សង្ឃាទិសេសំ អជ្ឈាបជ្ជន្តស្ស ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា បដិប្បស្សម្ភន្តិ ។ សង្ឃាទិសេសោតិ សង្ឃោ វ តស្ស អាបត្តិយា បរិវាសំ ទេតិ ម្ញលាយ បដិកស្សតិ មានត្តំ ទេតិ អព្ភេតិ ន សម្ព-ហុលា ន ឯកបុគ្គលោ តេន វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។ តស្សេវ អាបត្តិនិកាយស្ស ន្ទាម កម្មំ អធិវចនំ តេនបិ វុច្ចតិ សង្ឃាទិសេសោតិ ។

ដើម្បីឲ្យលះបង់វត្ថុនោះហើយ ។ សមនុភាសនកម្មនោះ សមគួរដល់សង្ឃហើយ ហេតុនោះ សង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

(៣៤៧) (កាលសង្ឃ)សូត្រញត្តិចប់ (កិក្ខុអកត្តុស្តត្រកូលនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (កាលសង្ឃ) សូត្រកម្មវាចាចប់ជាគំរប់ពីរដង (កិក្ខុអកត្តុស្តត្រកូលនោះ) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ (កាលសង្ឃ) សូត្រកម្មវាចាចប់ (កិក្ខុអកត្តុស្តត្រកូលនោះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កាលបើកិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយ ឯអាបត្តិទុក្កដដែលកិក្ខុនោះត្រូវកង់ខណៈចប់ញត្តិក្តី នឹងអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយដែលកិក្ខុនោះ ត្រូវកង់ខណៈចប់កម្មវាចាជាគំរប់ពីរដងក្តី ក៏តែងរមែបរមៃឯង ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស គឺសង្ឃ[1]ពិតទើបឲ្យបរិវាសដើម្បីអាបត្តិនោះបានរើចេញចាកអាបត្តិខាងដើម ឲ្យនូវមានត្ត សូត្រអព្ភាន (រាប់កិក្ខុនោះចូលពួកកង់) គណៈ[2]ឲ្យមិនបាន បុគ្គល[3]ម្នាក់ឲ្យមិនបាន ហេតុនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា សង្ឃាទិសេស ។ នាមកម្ម[4]ជាឈ្មោះពួកអាបត្តិនោះឯង ហេតុនោះ បានជាព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា សង្ឃាទិសេស ។

---

១ ភិក្ខុ ៤ រូបឡើងទៅ ហៅថាសង្ឃ ។ ២ ភិក្ខុពីររូប ឬបីរូប ហៅថា គណៈ ។ ៣ សំដៅយកភិក្ខុតែមួយរូប ។ ៤ ពួកអាបត្តិទាំង ១៣ សិក្ខាបទខាងអំពីសញ្ចេតនិកសិក្ខាបទរហូតដល់កុលទូសកសិក្ខាបទនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឲ្យឈ្មោះថា សង្ឃាទិសេស ។

(๓๒๘) ឆម្នកម្មេ ឆម្នកម្មសញ្ញី ឆប្បដិនិស្សដ្ឋតំ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆម្នកម្មេ វេមតិកោ ឆប្បដិនិស្សដ្ឋតំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ឆម្នកម្មេ អឆម្នកម្មសញ្ញី ឆប្បដិនិស្សដ្ឋតំ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អឆម្នកម្មេ ឆម្នកម្មសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆម្នកម្មេ វេមតិកោ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អឆម្នកម្មេ អឆម្នកម្មសញ្ញី អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(๓๒๙) អនាបត្តិ អសមនុភាសនស្ស បដិនិស្សដ្ឋស្ស ឧម្មត្តកស្ស ខិត្តចិត្តស្ស[๑] វេទនដ្ដស្ស[๒] អាទិកម្មិកស្សាតិ ។

ពោសមសង្ឃាទិសេសំ និដ្ឋិតំ ។

(๓๓๐) ឧទ្ទិដ្ឋា ខោ អាយស្មន្តោ ពោសសង្ឃាទិសេសា ឆម្នា នវ បឋមាបត្តិកា ចត្តារោ យាវតតិយកា

๑-๒ ម៉ាំ បារាជិកេ ๓. ម. ចោត្តកេសុ ๘ ទិស្សតិ ។

(๓๒๘) កិក្ខុសំគាល់កឋិនកម្មប្រែកបដោយធម៌ ថាកម្មប្រែកបដោយធម៌ តែមិនលះបង់ (នេចក្តីប្រែព្រឹត្តិអាត្រកន់នោះ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងកឋិនកម្មប្រែកបដោយធម៌ មិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុសំគាល់កឋិនកម្មប្រែកបដោយធម៌ ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ មិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ កិក្ខុសំគាល់កឋិនកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ថា កម្មប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុសង្ស័យកឋិនកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ កិក្ខុសំគាល់កឋិនកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ថាកម្មមិនប្រែកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(๓๒๙) អាបត្តិមិនមាន ដល់កិក្ខុដែលសង្ឃមិនបានសូត្រសមនុភាសនកម្ម ដល់កិក្ខុដែលបានលះបង់ ដល់កិក្ខុឆត ដល់កិក្ខុមានចិត្តរវើរវាយ ដល់កិក្ខុមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ដល់កិក្ខុជាខាងដើមបញ្ញត្តិ ។

សង្ឃាទិសេសទី ๑๓ ចប់ ។

(๓๓๐) បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អាបត្តិទាំងឡាយ ឈ្មោះសង្ឃាទិសេសទាំង ๑๓ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ អាបត្តិទាំងឡាយ ๙ ហៅថាបឋមាបត្តិកា គឺត្រូវអាបត្តិកឋិនវេលាធ្វើឲ្យកន្ទុងចញ្ចៀតជាដម្បូង អាបត្តិទាំង ๔ ហៅថាឧភតោវុដ្ឋានិយកា គឺត្រូវអាបត្តិកឋិនវេលាដែលសង្ឃសូត្រប្រកាសហាមជាគំរប់បីដង ហើយមិនលះបង់តាមអាត្រកន់នោះ

เยสํ ภิกฺขุ อญฺญสฺมึ วา อญฺญสฺมึ วา อาปชฺชิตฺวา ยาวตติยานิ ปฏิจฺฉาเทติ ตาวตติยานิ เตสํ ภิกฺขุนา อกามา បរិវត្ថព្វានិ ฯ បរិវុត្ថបរิวาเสน ภิกฺขุนา อุตฺตริ ราตฺตานิ ภิกฺขุมานตฺตาย បដិបជ្ជិតព្វานิ ฯ จิณฺณมานตฺโต ภิกฺขุ ยตฺถ สิยา วีสภิกฺขุนิโย ภิกฺขุสงฺฆา តត្ថ សោ ภิกฺขุ อพฺภេตព្โพ ฯ ฯเปฯ เอวญฺหิ ปเน วีสติยา ภิกฺขุนีหิ ภิกฺขุสงฺฆา ภิกฺขุ อพฺภิยฺโย ฯ សោ ច ภิกฺขุ อนพฺภิโต เจ ច ภิกฺขู តาวญฺจ ฯ อยํ តត្ថ សามีจิ ฯ តตฺถายสฺมนฺเต បុច្ឆามิ กจฺจิตฺถ បរิสุទ្ធา ទุติยម្បិ បុច្ឆามิ กจฺจิตฺถ បរิสุទ្ធา តតิយម្បិ បុច្ឆามิ กจฺจิตฺถ បរិសុទ្ធา បរិសុទ្ធេត្ថាយสฺมนฺโต តស្មา តុណ្ហី ฯ ឯវเมตំ ธารยามีติ ฯ

ปริวาสกถา นิដ្ឋิตา ฯ

បណ្តាអាបត្តិទាំង ១៣ បើភិក្ខុណាត្រូវអាបត្តិណានីមួយ ហើយដឹងប្លាស់បិទបាំងទុកអស់ប៉ុន្មានថ្ងៃ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅបរិវាសអស់បុណ្ណោះថ្ងៃ ព្រោះខ្លួនមិនមានសេចក្តីជ្រាបថានឹងនៅបរិវាស ។ ភិក្ខុដែលនៅបរិវាសហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តភិក្ខុមានត្ត[1]អស់ ៦ ពត្រឹតទៀត ។ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តមានត្តហើយ ភិក្ខុសង្ឃពួក ២០ រូបមានកម្មដីណា ភិក្ខុនោះ គឺភិក្ខុសង្ឃពួក ២០ រូបគប្បីឲ្យអព្ភាន[2]កម្មកម្មដីនោះ ។ បើភិក្ខុសង្ឃមិនគ្រប់ ២០ រូបទេ សូម្បីខ្វះតែមួយរូបហើយ ចំតែឲ្យអព្ភានកម្មដល់ភិក្ខុនោះ ។ ឯភិក្ខុនោះមិនបានឈ្មោះថាសង្ឃឲ្យអព្ភានកម្មផង ទាំងពួកភិក្ខុ (ជាការកសង្ឃ)នោះ ឈ្មោះថាត្រូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់តិះដៀលបានផង ។ សេចក្តីប្រតិបត្តិនេះជាការដ៏សមគួរក្នុងកម្មនោះ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយក្នុងរឿងនោះ លោកទាំងឡាយ ជាភិក្ខុបរិសុទ្ធហើយឬ ខ្ញុំសួរអស់វារៈពីដងផង លោកទាំងឡាយ ជាភិក្ខុបរិសុទ្ធហើយឬ ខ្ញុំសួរអស់វារៈបីដងផង លោកទាំងឡាយ ជាភិក្ខុបរិសុទ្ធហើយឬ លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ជាភិក្ខុបរិសុទ្ធក្នុងរឿងនេះហើយ ហេតុនោះ បានជាស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

សង្ឃាទិសេសទាំង ១៣ ចប់ ។

---

១ កម្មដាត្រឿងប្រព្រឹត្ត ដើម្បីឲ្យជាទីរាប់អានរបស់ភិក្ខុ ។ ២ កម្មដែលសង្ឃសូត្រប្រកាសហៅភិក្ខុដែលបានបរិវាសហើយនោះមកបញ្ចូលជាពួកវិញ ។

តំណ្ឌន្ធានំ

វិសដ្ឋំ កាយសំសគ្គោ[1] ទុដ្ឋុល្លំ[2] អត្តកាមតា

សញ្ចរិត្តំ តុដ្ឋី ថេវ វិញ្ញាភេ ច អមូលកំ

កញ្ចិ លេសញ្ច[3] ភេទោ ច តស្សុទ្ធារោ អនុត្តតា

ទុញ្ចិន្តំ កុលទូសញ្ច សង្ឃាធិសេសា តេរសាតិ[4] ។

---

១ ឱ កាយសំសគ្គំ ។ ២ ឱ. ទុដ្ឋុល្លោ ។ ៣ ឱ. វេសញ្ច ។ ៤ មម្មរាមញ្ញាបោត្តកេសុ តស្សុទ្ធារំ ឧ ហោតំ ។

បញ្ជីរឿងនៃសង្ឃាទិសេសនោះ

សង្ឃាទិសេស ចាំង ១៣ គឺ

សុក្កវិសដ្ឋិ	ការបញ្ចេញទឹកសុក្ក ១
កាយសំសគ្គោ	ស្អួបអង្អែលកាយស្រី ១
ទុដ្ឋុល្លំ	ពោលពាក្យអាក្រក់ ១
អត្តកាមំ	ឲ្យស្រីបម្រើខ្លួនដោយកាម ១
សញ្ចរិត្តំ	ដឹកនាំបុរសស្ត្រីឲ្យបានគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ ១
កុដិ	ធ្វើកុដិ ១
វិហារេ	ធ្វើទីលំនៅ ១
អមូលកំ	ចោទអាបត្តិរកដើមហេតុគ្មាន ១
កញ្ចិលេសំ	ចោទអាង់លេសនឹមួយ ១
កោរេ	បំបែកសង្ឃ ១
តស្សវេអនុវត្តកា	ពួកកិកូបែរព្រឹត្តតាមកិកអកបំបែកសង្ឃ នារះឯង ១
ទុព្វចំ	ប្រដៅក្រ ១
កុលទូសំ	ទ្រុស្តត្រកូល ១

អនិយតកណ្ឌំ

ឥមេ ខោ បនាយស្មន្តោ ទ្វេ អនិយតា

ធម្មា ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆន្តិ ។

បឋមានិយតោ

(៣៣១) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ

វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ សាវត្ថិយំ

កុលូបគោ ហោតិ ពហុការោ កុលានំ ឧបសង្កមតំ ។

តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មតោ ឧទាយិស្ស

ឧបដ្ឋាកកុលស្ស កុមារិកា អញ្ញតរស្ស កុលស្ស

កុមារកស្ស ធិង្ខា ហោតិ ។ អថខោ អាយស្មា

ឧទាយិ បុព្ពណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ

យេន តំ កុលំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មនុស្សេ

បុច្ឆិ តរមានំ ឥត្ថន្នាមាតិ ។ តេ ឃរមាមំសុ ធិង្ខា កន្តេ

អមុកស្ស កុលស្ស កុមារកស្សាតិ ។ តម្បិ ខោ កុលំ

អាយស្មតោ ឧទាយិស្ស ឧបដ្ឋាកំ ហោតិ ។ អថខោ

អនិយតកណ្ឌ

បពិត្រលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អាបត្តិទាំងឡាយពីរ ឈ្មោះអនិយតនេះ មកកាន់ឧទ្ទេស ។

អនិយតទី ១

(៣៣១) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានបុញ្ញសិរី គង់នៅវត្តជេតពន ជារបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ កាលណោះ ឧទាយិដ៏មានអាយុ ជាកិកូចូលទៅរកត្រកូល តែងចូលទៅរកត្រកូលទាំងឡាយ ជាប្រើនក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះ កុមារិកានៃត្រកូលជាឧបដ្ឋាក លោកឧទាយិដ៏មានអាយុ មាតាបិតាបានផ្សំឲ្យដល់កុមារម្នាក់នៃត្រកូល ។ គ្រានោះ ឧទាយិដ៏មានអាយុ ស្លៀកសង្ឃាដិប្រដាប់ដោយបាត្រចីវរ ក្នុងពេលព្រឹកព្រហាម ហើយចូលទៅរកត្រកូលនោះ លុះចូលទៅហើយ ក៏សួរមនុស្សទាំងឡាយថា កុមារិកាឈ្មោះនេះទៅណាហើយ ។ មនុស្សអម្បាលនោះ បាននិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន កុមារិកានោះ យើងខ្ញុំឲ្យទៅកុមារនៃត្រកូលឯណោះហើយ ។ ឯត្រកូលនោះឯង ក៏ជាឧបដ្ឋាកឧទាយិដ៏មានអាយុដែរ ។ គ្រានោះឯង ឧទាយិដ៏មានអាយុ

อายสฺมา อุทายิ เยน สกุลา เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ปญฺญตฺเต อาสเน นิสีทิ นิสชฺช โข อายสฺมา อุทายี มนุสฺเส ปุจฺฉิ กถาหิ สนฺถมาหิ ฯ ปฏิสยฺย ปิวาเหหิ นิสีทิ ฯ อถ โข อายสฺมา อุทายี เยน สา กุมาริกา เตนุปสงฺกมิ อุปสงฺกมิตฺวา ตสฺสา กุมาริกาย สทฺธึ ปาเทน ปาทาย หตฺเถน หตฺถาย ปฏิปฺปณาเมสิ อลงฺกตปฏิยตฺตาย นิสชฺช กาเยน กายสฺส สมุทยมฺปิ กาเยน กายสฺส อตฺถงฺคมมฺปิ ฯ

(๓๓๒) เตน โข ปน สมเยน วิสาขา มิคารมาตา ปหุปุตฺตา โหติ ปหุนตฺตา อเวกปุตฺตา อเวกนตฺตา อภิมตฺถิลสนฺตา ฯ มนุสฺสา ยญฺเญสุ ฉณเนสุ ปกฺขวาเรสุ วิสาขํ มิคารมาตรํ ปปญฺจ

ចូលទៅរកត្រកូលនោះ លុះចូលទៅហើយ ក៏សួរមនុស្សពាំងឮថា កុមារិកាឈ្មោះនេះ នៅឯណា ។ មនុស្សពាំងឮឆ្លើយថា លោកម្ចាស់ចូររកមើលចុះ កុមារិកានោះ នៅក្នុងបន្ទប់តូច ។ ទើបឧគាយិដ៏មានអាយុ តែម្នាក់ឯង ចូលទៅរកកុមារិកានោះ លុះចូលទៅហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដ៏ស្អាតកំពុងឆ្ងាំ ល្មមធ្លើ (សេវនកិច្ច) បាន ជាមួយនឹងកុមារិកាតែម្នាក់ឯងនោះ ហើយនិយាយគ្នាអស់កាលដ៏ខ្លួរ[1] នឹងនិយាយធម៌អស់កាលដ៏ខ្លួរ[2] ។

(៣៣២) សម័យនោះឯង នាងវិសាខា ជាម្ចាយនៃមិគារសេដ្ឋី នាងមានកូនច្រើនមានចៅច្រើន ពាំងកូនក៏មិនសូវមានពេគ ចៅក៏មិនសូវមានពេគ ជាស្រីមានមង្គលដ៏ច្រើសើរ ។ មនុស្សពាំងឮ កាលបើមានធ្លើពានធំ កាលបើមានអាវាហៈនឹងវិវាហមង្គលជាដើម កាលបើមានមហោស្រព មានថ្ងៃចូលវស្សានឹងចេញវស្សាជាដើម តែងឲ្យនាងវិសាខា

---

១ ភិក្ខុអង្គុយជាមួយនឹងស្រីអស់ពេលដែលគ្មានអ្នកណាទៅមក ហើយនិយាយពាក្យស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នាថា សព្វថ្ងៃនាងឯងមិនអផ្សុកទេឬ នាងឯងមិនលំបាកចិត្តទេឬ នាងឯងមិនស្រែកឃ្លានទេឬ ដូច្នេះជាដើម ។ ២ ភិក្ខុអង្គុយជាមួយនឹងស្រីអស់ពេលដែលគ្មានអ្នកណាទៅមក ហើយនិយាយធម៌ប្រាប់ស្រីនោះថា នាងឯងត្រូវរក្សាឧបោសថសីល នាងឯងត្រូវឲ្យសណ្ដោកក្តី ដូច្នេះជាដើម ។

ภาเชตฺวา ฯ อถโข วิสาขา มิคารมาตา ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต ตํ
ทุกูลํ อทาสิ ฯ อถสฺสา โข วิสาขาย มิคารมาตาย
อายสฺมนฺตํ ปุณฺณตฺเถรํ ปสฺสนฺตีย ปุพฺพนฺหสมยนฺติ ปตฺตจีวรมาทาย
ปวิสนฺตีย ปฐมทสฺสนาย ปีติ อุปฺปชฺชิ ฯ ตสฺสา ตาย ปีติยา
พลวตาย ปาตราสภตฺตมฺปิ น ภุตฺตา ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต
ตสฺสา ตาย ปีติยา ปาตราสภตฺตมฺปิ ภุตฺตา ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต
ปีติ ปฏิปฺปสฺสมฺภิ ฯ ตสฺสา ตาย ปีติยา ปฏิปฺปสฺสมฺภิตาย
ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต ปาตราสภตฺตมฺปิ ปจฺจุปฏฺฐาสิ ฯ อถโข
วิสาขา มิคารมาตา ทาสิกมฺปิ ปุริสมฺปิ อามนฺเตสิ ฯ
เอถ ตุมฺเห ภทฺรมุขสฺส ปุณฺณตฺเถรสฺส ปาเทสุ นิปติตฺวา
ขมาเปถ ฯ มยา ตุมฺหากมฺปิ ขมาปิตา ภวิสฺสติ ฯ ตสฺมิญฺเญว
ขณมุหุตฺเต ปาสาทา โอรุยฺห ปาสาทปาทมูเล ปาสาทาภิมุขา
ปณามิตา ฯ ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต ปาสาทา ปาสาทปาทมูเล
ปาสาทาภิมุขา ปณามิตา ฯ ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต ปาสาทา
ปาสาทปาทมูเล ปาสาทาภิมุขา ปณามิตา ฯ ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต
ปาสาทา ปาสาทปาทมูเล ปาสาทาภิมุขา ปณามิตา ฯ ตสฺมิญฺเญว
ขณมุหุตฺเต ปาสาทา ปาสาทปาทมูเล ปาสาทาภิมุขา ปณามิตา ฯ
ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต ปาสาทา ปาสาทปาทมูเล ปาสาทาภิมุขา
ปณามิตา ฯ ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต ปาสาทา ปาสาทปาทมูเล
ปาสาทาภิมุขา ปณามิตา ฯ ตสฺมิญฺเญว ขณมุหุตฺเต ปาสาทา

ជាម្ចាយនៃមិគារសេដ្ឋី បរិភោគមុនគេជាដរាប ។ គ្រានោះឯង នាងវិសាខា ជាមិគារមាតា គេបានអញ្ជើញឲ្យទៅកាន់ត្រកូល ជាឧបដ្ឋាកនៃទាយិនោះ ។ ឯនាងវិសាខាជាមិគារមាតាបានឃើញទាយិដ៏មានអាយុតែម្នាក់ឯង អង្គុយលើអាសនៈដ៏ស្អាតកំពុងឆ្នាំងល្មមផ្ងើ (សេវនកិច្ច) បាន ជាមួយនឹងកុមារិកាតែម្នាក់ឯងនោះ លុះឃើញហើយបាននិយាយពាក្យនេះ នឹងទាយិដ៏មានអាយុថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ការនេះ មិនមែនជាការស្អាតកំពុងឆ្នាំងទេ មិនសមគួរទេ លោកម្ចាស់តែមួយអង្គ មកអង្គុយលើអាសនៈដ៏ស្អាតកំពុងឆ្នាំងល្មមផ្ងើ (សេវនកិច្ច) បាន ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ឯង បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់មិនត្រូវការដោយធម៌នោះក៏ពិតមែនហើយ តែថា មនុស្សពាល ឲ្យាយដែលមិនគាន់ជ្រះថ្លា នឹងឲ្យផឿបានដោយក្រ ។ ចំណែកទាយិដ៏មានអាយុ ទុកជានាងវិសាខាជាមិគារមាតាថាឲ្យយ៉ាងនេះ ក៏នៅមិនអើពើសោះ ។ ទើបនាងវិសាខាជាមិគារមាតាចេញទៅ ហើយពិតរឿងនោះដល់កិក្ខុពាងឆ្ងាយ ។ កិក្ខុពាងឆ្ងាយណា ជាអ្នកប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសន្តោស ។ បេ ។ កិក្ខុពាងនោះ ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេចក៏ទាយិដ៏មានអាយុម្នាក់ឯងអង្គុយលើអាសនៈដ៏ស្អាតកំពុងឆ្នាំង ល្មមផ្ងើ (សេវនកិច្ច) បាន ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ឯង ។ លុះជាប់នោះឯង កិក្ខុពាងនោះ គ្រាបទូល

។ បេ ។ សចេ កោរ តុំ ឧបាយេ មាតុក្កាមេន សទ្ធឹ
ឯកោ ឯកាយ រហោ បដិច្ឆន្នេ អាសនេ អលំកម្មនិយេ
ឯសដ្ឋំ កប្បេស្សតិ ។ សចេ ភគវតិ ។ វិសារហិ
ពុទ្ធោ ភគវា អនុច្ឆវិកំ មោឃបុរិស អនុលោមិកំ
។ បេ ។ កថំ ហិ នាម តុំ មោឃបុរិស មាតុក្កាមេន
សទ្ធឹ ឯកោ ឯកាយ រហោ បដិច្ឆន្នេ អាសនេ
អលំកម្មនិយេ ឯសដ្ឋំ កប្បេស្សសិ នេតំ មោឃបុរិស
អប្បសន្នានំ វ បសាទាយ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន
ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ ឧទ្ទិសេយ្យាថ យោ បន
ភិក្ខុ មាតុក្កាមេន សទ្ធឹ ឯកោ ឯកាយ រហោ បដិច្ឆន្ន
អាសនេ អលំកម្មនិយេ ឯសដ្ឋំ កប្បេយ្យ តមេនំ
សន្ធេយ្យាបិសា ឧបាសិកា ឥស្សា តិណ្ណំ ឆន្នំ
អញ្ញតរេន វេទេយ្យ ចារិត្តេន វ សទ្ធាឥសេសេន
វ ចារិត្តេយេន វ ឯសដ្ឋំ ភិក្ខុ បដិជានមានោ
តិណ្ណំ ឆន្នំ អញ្ញតរេន កាតព្ពោ ចារិត្តេន វ

រឿងនុ៎ះបំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។បេ។ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលឧបាយិ ពួកអ្នកឯងតែម្នាក់ឯង ទៅអង្គុយលើអាសនៈដ៏ស្ងាត់កំបាំង ល្មមធ្លើ(សេវនកិច្ច) បាន ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។ ឧបាយិក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ការនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានបុញ្ញាសីរៃគិតដៀលថា ម្នាលមោឃបុរស ការដែលអ្នកធ្វើនោះ មិនស្រួល មិនគំនង ។បេ។ ម្នាលមោឃបុរស ហេតុដូចម្តេចក៏អ្នកឯងតែម្នាក់ឯង ទៅអង្គុយលើអាសនៈដ៏ស្ងាត់កំបាំង ល្មមធ្លើ (សេវនកិច្ច) បាន ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ឯង ម្នាលមោឃបុរស ការដែលអ្នកធ្វើនោះ មិនគាំទ្រដែរថា ដល់ជនដែលមិនជាន់ដែរថាហើយផង ។បេ។ ម្នាលកិកុគាំងឡាយ អ្នកគាំងឡាយ គប្បីសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះយ៉ាងនេះថា កិកុណាមួយ តែម្នាក់នឹងម្នាក់ អង្គុយលើអាសនៈដ៏ស្ងាត់កំបាំង ល្មមធ្លើ(សេវនកិច្ច)បាន ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម មានឧបាសិកាដែលមានវាចាគួរជឿបាន ឃើញកិកុនោះ ហើយគប្បីចោទដោយអាបត្តិបីយ៉ាង ចំពោះអាបត្តិណាមួយ គឺអាបត្តិបាចិត្តិយ៍ សង្ឃាទិសេសក្តី បាចិត្តិយក្តី កិកុទទួលប្តេជ្ញាការអង្គុយ (នោះមែន) វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិបីយ៉ាង ចំពោះអាបត្តិណាមួយ គឺអាបត្តិបាចិត្តិយ៍

สงฺฆาทิเสสេន ก ថាចិត្តិយេន ក យេន ក សា
សន្ទេយ្យវចសា ឧថាសិកា វាចេយ្យ តេន សោ ភិក្ខុ
ការេតព្ពោ ។ អយំ ឥមស្មា អធិយតេតិ ។

(๓๓๓) យោ បនាតិ យោ យាទិសោ ។បេ។
ភិក្ខូតិ ។បេ។ អយំ ឥមស្មិំ អត្ថេ អធិប្បេតោ ភិក្ខូតិ ។
មាតុគ្គាមោ នាម មនុស្សិត្ថី ន យក្ខី ន បេតី ន
តិរច្ឆានគតា អន្តមសោ តទហុជាតាបិ ធារិកា បគេវ
មហន្តតំ[๑] ។ សទ្ធិន្តិ ឯកតោ ។ ឯកោ ឯកាយាតិ
ភិក្ខុ ចេវ ហោតិ មាតុគ្គាមោ ច ។ រហោ នាម
ចក្ខុស្ស រហោ សោតស្ស រហោ ។ ចក្ខុស្ស រហោ
នាម ន សក្កា ហោតិ អក្ខិំ ក ឩនិយមានេ
ភមុកំ ក ឧក្ខិបិយមានេ សីសំ ក ឧក្ខិបិយមានេ
បស្សិតុំ ។ សោតស្ស រហោ នាម ន សក្កា ហោតិ
បកតិកថា សោតុំ ។ បដិច្ឆន្នំ នាម អាសនំ កុឌ្ឌេន ក
ការាជេន ក កិលញ្ជេន ក សាណិយា ការេន ក រុក្ខេន ក

---

๑ ម. ក. មហន្តរី ។

សង្ឃាទិសេសក្តី ថុល្លច្ចយក្តី ម្យ៉ាងទៀត ឧបាសិកានោះមានវ៉ាចាគួរដឿបាន ចោទដោយអាបត្តិណា វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិនោះចំពោះភិក្ខុនោះ ។ អាបត្តិនេះ ឈ្មោះថាអនិយត (មិនទៀង) ។

(៣៣៣) ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុណាមួយ មានអធិប្បាយក្នុងបាឋដិកណ្ឌសិក្ខាបទទី ១ រួចហើយ ។ មនុស្សស្រី ហៅថាមាតុគ្រាម យក្សស្រី ប្រេតស្រី តិរច្ឆានញ៉ី មិនឈ្មោះថាមាតុគ្រាមទេ ដោយហោចទៅ សូម្បីទារិកាតើតក្នុងថ្ងៃនោះ ក៏ហៅថាមាតុគ្រាមដែរ មិនបាច់ពោលដល់ស្រីធំទេ ។ ពាក្យថា ជាមួយ គឺក្នុងទីជាមួយគ្នា ។ ពាក្យថា តែម្នាក់ឯង់ម្នាក់ គឺភិក្ខុម្នាក់ មាតុគ្រាមម្នាក់ ។ កំចាំងក្អែក ស្វាត់ត្រចៀក ហៅថាស្វាត់ ។ ដែលហៅថា ទីកំចាំងក្អែក គឺកាលបើភិក្ខុមិចក្អែកក្តី ញាក់ចិញ្ចើមក្តី ដឹក់ក្បាលក្តី បុគ្គលមិនអាចនឹងឃើញបាន ។ ដែលហៅថា ទីស្វាត់ត្រចៀក គឺបុគ្គលមិនអាចស្តាប់ពាក្យជាប្រក្រតីបាន ។ ដែលហៅថា អាសនៈកំចាំង គឺអាសនៈដែលបិទចាំង ដោយជញ្ជាំងក្តី ដោយសន្ទះទ្វារក្តី ដោយកន្ទេលក្តី ដោយការពន្ធនៈដោយវាំងននក្តី ដោយឈើក្តី

ឥត្ថន្នាមេ ភ គោជ្ជធ្បិយោ ភ យេន គោនចិ បដិបជ្ជន្តំ
ហោតិ ។ អលំកម្មនិយេតិ សក្កា ហោតិ មេថុនំ
ធម្មំ បដិសេវិតុំ ។ និសជ្ជំ កប្បេយ្យាតិ មាតុក្កាបេ
និសិន្នេ តិក្ខ្មុ ឧបនិសិន្នោ ភ ហោតិ ឧបនិបន្នោ
ភ តិក្ខ្មុ និសិន្នេ មាតុក្កាមោ ឧបនិសិន្នោ ភ ហោតិ
ឧបនិបន្នោ ភ ឧភោ ភ និសិន្នា ហោន្តិ ឧភោ ភ និបន្នា ។

(៣៣៤) សន្ទេយ្យវចសា ជាម អាគតផលា
អភិសមេតាវិនី វិញ្ញាតសាសនា ។ ឧបាសិកា ជាម
ពុទ្ធំ សរណំ គតា ធម្មំ សរណំ គតា សង្ឃំ សរណំ
គតា ។ និស្សាតិ បស្សទ្ធា ។

(៣៣៥) តិណ្ណំ ធម្មានំ អញ្ញតរេន វេទេយ្យ ចាភជិ-
គោន ភ សង្ឃាទិសេសេន ភ ចាចិត្តយេន ភ និសជ្ជំ
តិក្ខ្មុ បដិជានមានោ តិណ្ណំ ធម្មានំ អញ្ញតរេន គារវេត-
ព្ពោ ចាភជិគោន ភ សង្ឃាទិសេសេន ភ ចាចិត្តយេន
ភ យេន ភ សា សន្ទេយ្យវចសា ឧបាសិកា វេទេយ្យ
គោន សោ តិក្ខ្មុ គារវេតព្ពោ ។

ដោយស សទ្ធិ ដោយសុំមក្តី ដោយវត្តឯណាទីមួយក្តី ។ ពាក្យថា ល្មមឆ្លើ (សេវនកិច្ច) បាន គឺកិក្ខុអាចសេពមេថុនធម្មបាន ។ ពាក្យថា អង្គុយ គឺកាលបើមាតុគ្រាមអង្គុយហើយ កិក្ខុទៅអង្គុយជិតក្តី ដេកជិតក្តី កាលបើកិក្ខុអង្គុយហើយ មាតុគ្រាមទៅអង្គុយជិតក្តី ដេកជិតក្តី អ្នកទាំងពីរអង្គុយក្តី អ្នកទាំងពីរដេកក្តី ។

(๓๓๔) ស្រីដែលមានផលមកហើយ (សម្រេចសោតាបត្តិផល) ត្រាស់ដឹងសច្ចៈបួន ស្គាល់សាសនាច្បាស់ ហៅថា មានវាចាគួរជឿបាន ។ ស្រីដែលដល់ព្រះពុទ្ធជាទីរលឹក ដល់ព្រះធម៌ជាទីរលឹក ដល់ព្រះសង្ឃជាទីរលឹក ហៅថា ឧបាសិកា ។ ពាក្យថា ឃើញ គឺ មើលឃើញ ។

(๓๓๕) ឧបាសិកានោះ ចោទដោយអាបត្តិបីយ៉ាង ចំពោះអាបត្តិណាមួយ គឺ អាបត្តិបារាជិកក្តី សង្ឃាទិសេសក្តី បាចិត្តិយក្តី កាលកិក្ខុទទួលប្តេជ្ញាការអង្គុយ (នោះមែន) វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិបីយ៉ាង ចំពោះអាបត្តិណាមួយ គឺ អាបត្តិបារាជិកក្តី សង្ឃាទិសេសក្តី បាចិត្តិយក្តី ម្យ៉ាងទៀតឧបាសិកាមានវាចាគួរជឿបាននោះ គប្បីចោទដោយអាបត្តិណា កិក្ខុនោះ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិនោះ ។

(៣៣៦) សា ចេ ឃរំ វាទេយ្យ អយ្យោ មយា ទិដ្ឋោ ឯសិដ្ឋោ មាតុគ្គាមស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោតិ សោ ចេ[1] តំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា ការេតព្ពោ ។ សា ចេ ឃរំ វាទេយ្យ អយ្យោ មយា ទិដ្ឋោ ឯសិដ្ឋោ មាតុគ្គាមស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោតិ សោ ចេ ឃរំ វាទេយ្យ សច្ចាហំ ឯសិដ្ឋោ នោ ច ខោ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវិត្តំ ឯសជ្ជាយ ការេតព្ពោ ។ សា ចេ ឃរំ វាទេយ្យ អយ្យោ មយា ទិដ្ឋោ ឯសិដ្ឋោ មាតុគ្គាមស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោតិ សោ ចេ ឃរំ វាទេយ្យ ជាហំ ឯសិដ្ឋោ អបិច ខោ ឯបន្តោតិ ឯបជ្ឈាយ ការេតព្ពោ ។ សា ចេ ឃរំ វាទេយ្យ អយ្យោ មយា ទិដ្ឋោ ឯសិដ្ឋោ មាតុគ្គាមស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោតិ សោ ចេ ឃរំ វាទេយ្យ ជាហំ ឯសិដ្ឋោ អបិច ខោ បិតោតិ ន ការេតព្ពោ ។

(៣៣៧) សា ចេ ឃរំ វាទេយ្យ អយ្យោ មយា ទិដ្ឋោ ឯបន្តោ មាតុគ្គាមស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោតិ សោ ចេ តំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា ការេតព្ពោ ។

---

១ ម. ម. ៥ ។

(๓๓๖) បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ហើយ លោកម្ចាស់អង្គុយសេពមេថុនធម្មនឹងមាតុគ្រាម ។ ឯភិក្ខុនោះទទួលប្តេជ្ញាការអង្គុយនោះ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យតាមអាបត្តិ (ដល់ភិក្ខុនោះ) ។ បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់អង្គុយសេពមេថុនធម្មនឹងមាតុគ្រាមហើយ ឯភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា អាត្មាអង្គុយមែន តែមិនសេពមេថុនធម្មទេ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យអាបត្តិដោយការអង្គុយ ។ បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់អង្គុយសេពមេថុនធម្មនឹងមាតុគ្រាម ឯភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា អាត្មាមិនមែនអង្គុយទេ តែថាអាត្មាដេក វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យអាបត្តិដោយការដេក ។ បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់អង្គុយសេពមេថុនធម្មនឹងមាតុគ្រាម ឯភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា អាត្មាមិនមែនអង្គុយទេ អាត្មាគ្រាន់តែឈរ វិនយធរមិនត្រូវវិនិច្ឆ័យទេ។ ។

(๓๓๗) បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ដេកសេពមេថុនធម្មនឹងមាតុគ្រាម ឯភិក្ខុនោះទទួលប្តេជ្ញាការអង្គុយនោះ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសតាមអាបត្តិ ។ បើឧបាសិកាចោទយ៉ាងនេះថា

សោ ចេ ឃវំ វទេយ្យ អយ្យោ មយា ឯដ្ឋោ ឯបដ្ឋោ មាតុគ្គាមស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវដ្ឋោតិ សោ ចេ ឃវំ វទេយ្យ សច្ចាមាំ ឯបដ្ឋោ នោ ច ខោ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវិន្តិ ឯបជ្ឈាយ ការេតព្ពោ ។ សោ ចេ ឃវំ វទេយ្យ អយ្យោ មយា ឯដ្ឋោ ឯបដ្ឋោ មាតុគ្គាមស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវដ្ឋោតិ សោ ចេ ឃវំ វទេយ្យ ន ាមាំ ឯបដ្ឋោ អបិច ខោ ឯសិដ្ឋោតិ ឯសជ្ឈាយ ការេតព្ពោ ។ សោ ចេ ឃវំ វទេយ្យ អយ្យោ មយា ឯដ្ឋោ ឯបដ្ឋោ មាតុគ្គាមស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវដ្ឋោតិ សោ ចេ ឃវំ វទេយ្យ ន ាមាំ ឯបដ្ឋោ អបិច ខោ បិតោតិ ន ការេតព្ពោ ។

(៣៣៨) សោ ចេ ឃវំ វទេយ្យ អយ្យោ មយា ឯដ្ឋោ ឯសិដ្ឋោ មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ ការយសំសគ្គំ សមាបជ្ជដ្ឋោតិ សោ ចេ តំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា ការេតព្ពោ ។ សោ ចេ ឃវំ វទេយ្យ អយ្យោ មយា ឯដ្ឋោ ឯសិដ្ឋោ មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ ការយសំសគ្គំ

ข้าพเจ้าเห็นท่านผู้นี้ล้วงเอาของที่เจ้าของมิได้ให้ด้วยอาการขโมย ด้วยเข้าใจว่าของที่เจ้าของมิได้ให้ ดังนี้ ก็ภิกษุนั้นกล่าวอย่างนี้ว่า เราล้วงเอาของที่เจ้าของมิได้ให้ด้วยอาการขโมย ด้วยเข้าใจว่าของที่เจ้าของมิได้ให้ ดังนี้ ก็ของนั้นเป็นของที่เขาไม่ได้ให้ ย่อมต้องวินิจฉัยด้วยอาการขโมย ๆ ภิกษุสิกานั้นจึงกล่าวอย่างนี้ว่า ข้าพเจ้าเห็นท่านผู้นี้ล้วงเอาของที่เจ้าของมิได้ให้ด้วยอาการขโมย ด้วยเข้าใจว่าของที่เจ้าของมิได้ให้ ดังนี้ ก็ภิกษุนั้นกล่าวอย่างนี้ว่า เราไม่ได้ล้วงเอาเลย เราเพียงแต่ยืนเท่านั้น ของนั้นไม่ต้องวินิจฉัยด้วยอาการขโมย ๆ

(๓๓๘) ภิกษุสิกานั้นจึงกล่าวอย่างนี้ว่า ข้าพเจ้าเห็นท่านผู้นี้ล้วงเอาของที่เจ้าของมิได้ให้ด้วยอาการขโมย ด้วยเข้าใจว่าของที่เจ้าของมิได้ให้ ดังนี้ ก็ภิกษุนั้นกล่าวอย่างนี้ว่า เราล้วงเอาของที่เจ้าของมิได้ให้ด้วยอาการขโมย ด้วยเข้าใจว่าของที่เจ้าของมิได้ให้ ดังนี้ ก็ของนั้นเป็นของที่เขาไม่ได้ให้ ย่อมต้องวินิจฉัยด้วยอาการขโมย ๆ ภิกษุสิกานั้นจึงกล่าวอย่างนี้ว่า ข้าพเจ้าเห็นท่านผู้นี้ล้วงเอาของที่เจ้าของมิได้ให้ด้วยอาการขโมย ด้วยเข้าใจว่าของที่เจ้าของมิได้ให้ ดังนี้ ก็ภิกษุนั้นกล่าวอย่างนี้ว่า เราไม่ได้ล้วงเอาเลย เราเพียงแต่นั่งเท่านั้น ของนั้นไม่ต้องวินิจฉัยด้วยอาการขโมย ๆ

(๓๓๙) ภิกษุสิกานั้นจึงกล่าวอย่างนี้ว่า ข้าพเจ้าเห็นท่านผู้นี้ล้วงเอาของที่เจ้าของมิได้ให้ด้วยอาการขโมย ด้วยเข้าใจว่าของที่เจ้าของมิได้ให้ ดังนี้ ก็ภิกษุนั้นกล่าวอย่างนี้ว่า เราล้วงเอาของที่เจ้าของมิได้ให้ด้วยอาการขโมย ด้วยเข้าใจว่าของที่เจ้าของมิได้ให้ ดังนี้ ก็ของนั้นเป็นของที่เขาไม่ได้ให้ ย่อมต้องวินิจฉัยด้วยอาการขโมย ๆ ภิกษุสิกานั้นจึงกล่าวอย่างนี้ว่า ข้าพเจ้าเห็นท่านผู้นี้ล้วงเอาของที่เจ้าของมิได้ให้ด้วยอาการขโมย ด้วยเข้าใจว่าของที่เจ้าของมิได้ให้ ดังนี้ ก็ภิกษุนั้นกล่าวอย่างนี้ว่า เราไม่ได้ล้วงเอาเลย เราเพียงแต่นอนเท่านั้น ของนั้นไม่ต้องวินิจฉัยด้วยอาการขโมย ๆ

สมาปชฺชิตฺวา สเจ เจ ฌานํ วุฏฺฐาติ สชฺฌายนฺตสฺส ปาจิตฺตีติ สชฺฌายนฺตสฺส ปาจิตฺตีติ ฯ เป ฯ ปาจิตฺตีติ ฯ

[๓๓๙] สเจ เจ ฌานํ วุฏฺฐาติ อญฺญา มญฺญา ปุคฺคลา ปุคฺคลสฺส มาตุคามสฺส สทฺธึ สมาปชฺชิตฺวา สเจ เจ ตํ ปฏิชานาติ อาปตฺติยา ปาจิตฺตีติ ฯ สเจ เจ ฌานํ วุฏฺฐาติ อญฺญา มญฺญา ปุคฺคลา ปุคฺคลสฺส มาตุคามสฺส สทฺธึ สมาปชฺชิตฺวา สเจ เจ ฌานา วุฏฺฐาติ สชฺฌายนฺตสฺส ปุคฺคลสฺส สชฺฌายนฺตสฺส ปาจิตฺตีติ ฯ เป ฯ ปาจิตฺตีติ ฯ

[๓๔๐] สเจ เจ ฌานํ วุฏฺฐาติ อญฺญา มญฺญา ปุคฺคลา มาตุคามสฺส สทฺธึ ฯเปฯ สเจ เจ ตสฺสา เอวรูปา ปฏิชานาติ อาสเน อลงฺกมฺมนิเย นิสีทติ สเจ เจ ตํ ปฏิชานาติ

ឯកច្ចុនោះពោលយ៉ាងនេះថា អាត្មាអង្គុយមែន តែអាត្មាមិនបានចាប់ពាល់ពងកាយមាតុគ្រាមទេ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសដោយការអង្គុយ ។ បេ ។ អាត្មាមិនមែនអង្គុយទេ តែថាអាត្មាដេក វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសដោយការដេក ។ បេ ។ អាត្មាមិនមែនអង្គុយទេ តែថាអាត្មាឈរ វិនយធរមិនត្រូវវិនិច្ឆ័យឡើយ ។

(๓๓๙) បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ដេកចាប់ពាល់ពងកាយមាតុគ្រាម ឯកច្ចុនោះទទួលប្តេជ្ញាតាមពាក្យចោទនោះ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសតាមអាបត្តិ ។ បើឧបាសិកាចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ដេកចាប់ពាល់ពងកាយមាតុគ្រាម ឯកច្ចុនោះពោលយ៉ាងនេះថា អាត្មាដេកមែន តែអាត្មាមិនចាប់ពាល់ពងកាយមាតុគ្រាមទេ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសដោយការដេក ។ បេ ។ កិច្ចុពោលថា អាត្មាមិនមែនដេកទេ តែថាអាត្មាអង្គុយ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសដោយការអង្គុយ ។ បេ ។ អាត្មាមិនមែនដេកទេ តែថាអាត្មាឈរ វិនយធរមិនត្រូវវិនិច្ឆ័យឡើយ ។

(๓๔๐) បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ម្នាក់ឯង អង្គុយលើអាសនៈដ៏ស្អាតកំពុង ល្មមធ្វើ (សេវនកិច្ច) បានជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ឯង ឯកច្ចុនោះទទួលប្តេជ្ញាការអង្គុយនោះ

និសជ្ជាយ តាវតេញ្ចេ ។បេ។ ជាយាំ និសិន្នោ អបិច ខោ និបន្នោតិ និបជ្ជាយ តាវតេញ្ចេ ។បេ។ ជាយាំ និសិន្នោ អបិច ខោ បិតោតិ ន តាវតេញ្ចេ ។

(៣៤១) សា ចេ ឪវំ វាចេយ្យ អយ្យោ មយា និដ្ឋោ មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ ឯកោ ឯកាយ រហោ បដិច្ឆន្នេ អាសនេ អលំកម្មនិយេ និបន្នោតិ សោ ចេ តំ បដិជា-នាតិ និបជ្ជាយ តាវតេញ្ចេ ។បេ។ ជាយាំ និបន្នោ អបិច ខោ និសិន្នោតិ និសជ្ជាយ តាវតេញ្ចេ ។បេ។ ជាយាំ និបន្នោ អបិច ខោ បិតោតិ ន តាវតេញ្ចេ ។

(៣៤២) អនិយតោតិ ន និយតោ ចាភជិតំ វា សន្ធ្យាទិសេសោ វា ចាចិត្តិយំ វា ។

(៣៤៣) តមេនំ បដិជានាតិ និសជ្ជំ បដិជានាតិ អាបត្តិំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា តាវតេញ្ចេ ។ តមេនំ បដិជានាតិ និសជ្ជំ នប្បដិជានាតិ អាបត្តិំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា តាវតេញ្ចេ ។ តមេនំ បដិជានាតិ និសជ្ជំ បដិជានាតិ អាបត្តិំ នប្បដិជានាតិ និសជ្ជាយ តាវ-តេញ្ចេ ។ តមេនំ បដិជានាតិ និសជ្ជំ នប្បដិជានាតិ អាបត្តិំ

វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសដោយការអង្គុយ ។បេ។ អាត្មាមិនមែនអង្គុយទេ តែថាអាត្មាដេក វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសដោយការដេក ។បេ។ ថាអាត្មាមិនមែនអង្គុយទេ តែថាអាត្មាឈរ វិនយធរមិនត្រូវវិនិច្ឆ័យឡើយ ។

(៣៤១) បើឧបាសិកានោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ម្នាក់ឯង ដេកលើអាសនៈដ៏ស្អាតកំពុងឆ ល្មមធ្លី(សោឦកិច្ច)បាន ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម តែម្នាក់ឯង ឯកិក្ខុនោះទទួលប្តេជ្ញាការដេកនោះ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសដោយការដេក ។បេ។ អាត្មាមិនមែនដេកទេ តែថាអាត្មាអង្គុយ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសដោយការអង្គុយ ។បេ។ អាត្មាមិនមែនដេកទេ តែថាអាត្មាឈរ វិនយធរមិនត្រូវវិនិច្ឆ័យឡើយ ។

(៣៤២) ពាក្យថា អនិយត គឺមិនច្បាកដជាអាបត្តិច្បាកដឹក ឬសង្ឃាទិសេស ឬបាចិត្តិយ ។

(៣៤៣) កិក្ខុទទួលប្តេជ្ញានូវកិរិយាដើរ ប្តេជ្ញានូវកិរិយាអង្គុយ ប្តេជ្ញានូវអាបត្តិ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសតាមអាបត្តិ ។ កិក្ខុទទួលប្តេជ្ញានូវកិរិយាដើរ មិនប្តេជ្ញានូវកិរិយាអង្គុយ ប្តេជ្ញានូវអាបត្តិ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យតាមអាបត្តិ ។ កិក្ខុទទួលប្តេជ្ញានូវកិរិយាដើរ ប្តេជ្ញានូវកិរិយាអង្គុយ មិនប្តេជ្ញានូវអាបត្តិ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យទោសដោយកិរិយាអង្គុយ ។ កិក្ខុទទួលប្តេជ្ញានូវកិរិយាដើរ មិនប្តេជ្ញានូវកិរិយាអង្គុយ មិនប្តេជ្ញានូវអាបត្តិ

ลพฺภติ นาติ น กาเรตพฺพา ฯ กมฺมํ ลพฺภติ นาติ นิสฺสฏฺฐํ ปฏิปฺปสฺสทฺธติ อาปตฺติ ปฏิปฺปสฺสทฺธติ อาปตฺติยา กาเรตพฺพา ฯ กมฺมํ ลพฺภติ นาติ นิสฺสฏฺฐํ ลพฺภติ นาติ อาปตฺติ ปฏิปฺปสฺสทฺธติ อาปตฺติยา กาเรตพฺพา ฯ กมฺมํ ลพฺภติ นาติ นิสฺสฏฺฐํ ปฏิปฺปสฺสทฺธติ อาปตฺติ ลพฺภติ นาติ นิสฺสฏฺฐาย กาเรตพฺพา ฯ กมฺมํ ลพฺภติ นาติ นิสฺสฏฺฐํ ลพฺภติ นาติ อาปตฺติ ลพฺภติ นาติ น กาเรตพฺพา ฯ

វិនយធរមិនត្រូវនិច្ឆ័យឡើយ ។ កិក្ខុមិនទទួលប្តេជ្ញានូវកិរិយាដើរ តែប្តេជ្ញានូវកិរិយាអង្គុយ ប្តេជ្ញានូវអាបត្តិ វិនយធរត្រូវនិច្ឆ័យទោសតាមអាបត្តិ ។ កិក្ខុមិនទទួលប្តេជ្ញានូវកិរិយាដើរ មិនប្តេជ្ញានូវកិរិយាអង្គុយ តែប្តេជ្ញានូវអាបត្តិ វិនយធរត្រូវនិច្ឆ័យទោសតាមអាបត្តិ ។ កិក្ខុមិនទទួលប្តេជ្ញានូវកិរិយាដើរ តែប្តេជ្ញានូវកិរិយាអង្គុយ មិនប្តេជ្ញានូវអាបត្តិ វិនយធរត្រូវនិច្ឆ័យទោសតាមការអង្គុយ ។ កិក្ខុមិនទទួលប្តេជ្ញានូវកិរិយាដើរ មិនប្តេជ្ញានូវកិរិយាអង្គុយ មិនប្តេជ្ញានូវអាបត្តិ វិនយធរមិនត្រូវនិច្ឆ័យឡើយ ។

ទុតិយាធិយតោ

(៣៤៤) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ ភគវតា បដិក្កិដ្ឋំ មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ ឯកោ ឯកាយ រហោ បដិច្ឆន្នេ អាសនេ អលំកម្មនិយេ និសជ្ជំ កប្បេតុន្តិ តស្សាយេវ កុមារិកាយ សទ្ធិំ ឯកោ ឯកាយ រហោ និសជ្ជំ កប្បេសិ កាលយុត្តំ សមុល្លបន្តោ កាលយុត្តំ ធម្មំ ភណន្តោ ។ ទុតិយម្បិ ខោ វិសាខា មិគារមាតា និមន្តិតា តំ កុលំ អគមាសិ ។ អទ្ទសា ខោ វិសាខា មិគារមាតា អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ តស្សាយេវ កុមារិកាយ សទ្ធិំ ឯកំ ឯកាយ រហោ និសិន្នំ និស្ទាន អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ ឯតទវោច ឥធ ភន្តេ ឧច្ចន្តិ ឧប្បដិ្ឋបំ យំ អយ្យោ មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ ឯកោ ឯកាយ រហោ និសជ្ជំ

អគិយវគ្គទី ២

(៣៤៤) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានបុញ្ញសិរី គង់នៅវត្តជេត-
ពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ដិតក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង
ទេវតាដ៏មានអាយុគិតថា ការដែលកិកុម្ភាក់ឯង ទៅអង្គុយលើអាសន
ដ៏ស្អាត់កំចាំង ល្មមធ្លើ(សេនាសនៈ)បាន ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម តែម្នាក់ឯង
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ហាមហើយ (ក៏ខ្លួនទេវតានោះ) តែម្នាក់ឯង
ទៅអង្គុយក្នុងទីស្ងាត់ ជាមួយនឹងកុមារិកាតែម្នាក់ឯងដដែលនោះ និយាយ
សមគួរតាមកាល និយាយធម៌សមគួរតាមកាល ។ នាងវិសាខាជាមិគារ-
មាតាគេបានអញ្ជើញទៅកាន់ត្រកូលនោះ អស់រាត្រីជាគំរប់ពីរដងទៀត ។
នាងវិសាខាជាមិគារមាតា បានឃើញទេវតាដ៏មានអាយុម្នាក់ឯង អង្គុយ
ក្នុងទីស្ងាត់ ជាមួយនឹងកុមារិកាម្នាក់ឯងដដែលនោះ លុះឃើញទេវតា
ដ៏មានអាយុហើយបានពោលពាក្យនេះថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន កម្ម
ដែលលោកធ្វើនេះ មិនមែនជាកម្មស្អាត់កំចាំងទេ មិនសមគួរទេ លោក
ម្ចាស់ម្នាក់ឯង ទៅអង្គុយក្នុងទីស្ងាត់ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម តែម្នាក់ឯង

ภควตา ภิกฺขเว อญฺญา อนตฺเถ ตณฺหา ชเนติ อปิจ ทุสฺสงฺคหปญฺญา อปฺปสนฺนา มนุสฺสาติ ฯ ฯลฯ เอวมฺปิ เขา อายสฺมา อุทายิ วิสาขาย มิคารมาตุยา ปุจฺฉมาโน ชานิยิ ฯ อถโข วิสาขา มิคารมาตา ภิกฺขุนิมฺปิ ภิกฺขุมฺปิ เอตมตฺถํ อาโรเจสิ ฯ เย เต ภิกฺขู อปฺปิจฺฉา ฯเป ฯ เต อุชฺฌายนฺติ ขียนฺติ วิปาเจนฺติ กถํ หิ นาม อายสฺมา อุทายิ มาตุคามสฺส สนฺติเก ฌานา ฌานาย รโห นิสชฺชํ กปฺเปสฺสตีติ ฯ อถโข เต ภิกฺขู ภควโต เอตมตฺถํ อาโรเจสุ ฯเป ฯ สจฺจํ กิร ตุมฺเห อุทายิ มาตุคามสฺส สนฺติเก ฌานา ฌานาย รโห นิสชฺชํ กปฺเปสีติ ฯ สจฺจํ ภควาติ ฯ วิครหิ พุทฺโธ ภควา ฯเป ฯ กถญฺหิ นาม ตุมฺเห โมฆปุริส มาตุคามสฺส สนฺติเก ฌานา ฌานาย รโห นิสชฺชํ กปฺเปสฺสสิ เนตํ โมฆปุริส อปฺปสนฺนานญฺเจว ปสาทนาย ฯเป ฯ ฌาปนฺนสฺส ปน ภิกฺขุโน เอวรูปสฺส สิกฺขาปทสฺส อุทฺทิสิยมานสฺส น โหติ ทุกฺกฏนฺติ ปน ปฏิกฺขิตฺตตฺตา อาสนฺนเก โหติ ถุลฺลจฺจยนิยมฺปิ อลฺลกฺขนฺติ ปน โหติ

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន លោកម្ចាស់មិនត្រូវការដោយ(មេថុន)ធម៌នោះក៏ពិតមែន តែថាមនុស្សពាល ឆ្កួយដែលមិនចាន់ជ្រះថ្លា នឹងឲ្យដឿីបានដោយក្រ ។ ឧទាយិដ៏មានអាយុទុកជានាងវិសាខាជាមិគារមាតាស្តីឲ្យយ៉ាងនេះក៏ដោយក៏នៅតែមិនអើពើឡើយ ។ គ្រានោះឯង នាងវិសាខាជាមិគារមាតាចេញទៅហើយ ពិតដំណើរនុ៎ះដល់តិត្ថិយ៍ឆ្កួយ ។ តិត្ថិយ៍ឆ្កួយណាក្ថាតិច ។ បេ ។ តិត្ថិយ៍នោះ ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា មិនគួរសោះ ឧទាយិដ៏មានអាយុម្នាក់ឯងនឹងទៅអគ្គិយកុដ្ឋីស្ងាត់ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ឯង ។ ទើបតិត្ថិយ៍ឆ្កួយនោះគ្រាបទូលដំណើរនុ៎ះ បំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ។ បេ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧទាយិ ឮថាអ្នកឯងតែម្នាក់ឯង ទៅអគ្គិយកុដ្ឋីស្ងាត់ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ឯង ពិតមែនឬ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ដំណើរនោះពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានបុញ្ញសិរី ទ្រង់តិះដៀលថា ។ បេ ។ នែមោឃបុរស អ្នកតែម្នាក់ឯងមិនសមបើនឹងទៅអគ្គិយកុដ្ឋីស្ងាត់ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ឯងសោះ នែមោឃបុរស កម្មដែលអ្នកធ្វើនេះមិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិនចាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុពាល ឆ្កួយ អ្នកពាល ឆ្កួយ ត្រូវសំដែងឡើងនូវសិក្ខាបទនេះ យ៉ាងនេះថា អាសនៈដែលគេមិនបានបិទបាំងមែន មិនល្មមធ្វើ(សេវនកិច្ច)បានមែន តែថាគួរអាចនឹងនិយាយ

มาตุคามสฺส ทุฏฺฐุลฺลาหิ ฯเปฯ ปฏิคฺคณฺหาติ ฯ ยา ปน ภิกฺขุ ตถารูเป อาสเน มาตุคามเมว สนฺธึ ฯเปฯ ปฏิคฺคณฺหาเปยฺย ตเมนํ สนฺธายฺยวจสา ทุฏฺฐุลฺลาหิ ฯเปฯ ปฏิคฺคณฺหาเปติ ฯ ทุติยา ภนฺเต อญฺญาตเกน ปเนยฺย สทฺธาทิเสเสน ฯเปฯ จาเจยฺยาเปน ฯเปฯ อิมสฺมึ ภิกฺขุ ปฐมาปตฺติยา ทุติยา ภนฺเต อญฺญาตเกน ปเนยฺย สทฺธาทิเสเสน ฯเปฯ จาเจยฺยาเปน ฯเปฯ เยน ฯเปฯ สา สนฺธายฺยวจสา ทุฏฺฐุลฺลาหิ ฯเปฯ ปเนยฺย เตน เสา ภิกฺขุ ปฏิคฺคณฺหาเปยฺย ฯ อยมฺปิ ภนฺเต อนิยเตติ ฯ

(๓๖๔) ๓ เตน โข ปน สมเยน สมฺพหุลานิ อาสนานิ โหนฺติ อปฺปฏิจฺฉนฺนานิ โหนฺติ กุเฏฺฐน ฯเปฯ กเวฏเน ฯเปฯ กิลญฺเชน ฯเปฯ สาณิยา ปริกฺขิตฺตานิ ฯเปฯ รุกฺเขน ฯเปฯ ถมฺเภน ฯเปฯ ภิตฺติยา ฯเปฯ เยน เกนจิ อปฺปฏิจฺฉนฺนานิ โหนฺติ ฯ ตานิ ภิกฺขุนิยา น สกฺกา โหนฺติ เมถุนํ ธมฺมํ ปฏิเสวิตุนฺติ ฯ อถ ขฺวาหิ โหนฺติ มาตุคามสฺส ทุฏฺฐุลฺลาหิ ฯเปฯ ปฏิเสวิตุนฺติ สกฺกา โหนฺติ มาตุคามสฺส ทุฏฺฐุลฺลาหิ ฯเปฯ ปฏิเสวิตุนฺติ ฯ

ចែចង់មាតុគ្រាមដោយវាចាអាក្រក់បាន ។ កិកុ្ខណាមួយ តែម្នាក់ទំនងម្នាក់អង្គុយក្នុងទីកំបាំងលើអាសនៈមានសភាពយ៉ាងនោះ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម មានឧបាសិកាដែលមានវាចាគួរជឿបាន ឃើញកិកុ្ខនោះហើយចោទដោយអាបត្តិពីរយ៉ាង ចំពោះអាបត្តិណាមួយ គឺសង្ឃាទិសេសក្តី បាចិត្តិយក្តី កិកុ្ខទទួលប្តេជ្ញាការអង្គុយ (នោះ) នៃយធរត្រូវនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិពីរយ៉ាង ចំពោះអាបត្តិណាមួយ គឺសង្ឃាទិសេស ឬបាចិត្តិយ ម្យ៉ាងទៀត ឧបាសិកាដែលមានសំដីគួរជឿបាននោះចោទដោយអាបត្តិណា នៃយធរត្រូវនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិនោះ ចំពោះកិកុ្ខនោះ ។ សូម្បីធម៌នេះ ក៏ឈ្មោះអនិយតដែរ ។

(៣៤៩) ត្រង់ពាក្យថា អាសនៈដែលគេមិនបានបិទបាំងមែន សេចក្តីថា អាសនៈដែលមិនបិទបាំង ដោយជញ្ជាំងក្តី សន្ទះទ្វារក្តី កន្ទេលផែនក្តី ព័ន្ធព័ទ្ធដោយកាំងនេនក្តី ដោយដើមឈើក្តី ដោយសសរក្តី ដោយស៊ុមក្តី ឬអាសនៈមិនបានបិទបាំងដោយវត្ថុណាមួយ ។ ពាក្យថា មិនល្មមធ្វើ (សេវនកិច្ច)បាន គឺកិកុ្ខមិនអាចនឹងសេពមេថុនធម្មបាន ។ ពាក្យថា តែថាល្មមនិយាយចែចង់មាតុគ្រាមដោយវាចាអាក្រក់បាន គឺកិកុ្ខអាចនិយាយចែចង់មាតុគ្រាមដោយវាចាអាក្រក់បាន ។

[๓๔๖] เยา ปชาตึ เยา เยาธิเสา ฯ เป ฯ กิกฺขตึ ฯ เป ฯ อยํ สมสฺมึ อตฺเถ อธิปฺเปโต กิกฺขตึ ฯ ตถารูเป อาสเนติ ฯลฯ เป อาสเน ฯ มาตุคฺคาเมา ชาม มนุสฺสิตฺถี น ยกฺขี น เปตี น ติรจฺฉานคตา ปิฺ ปฏิพลา สุภาสิตทุพฺภาสิตึ ทุฏฺฐุลฺลาทุฏฺฐุลฺลึ อาชานิตุ ฯ สทฺทิฺ ฯลฯ เตา ฯ ฯลฯ ยานิยาติ กิกฺขู เจว เหาติ มาตุคฺคาเมา จ ฯ รเหา ชาม จกฺขุสฺส รเหา โสตสฺส รเหา ฯ จกฺขุสฺส รเหา ชาม น สกฺกา เหาติ อกฺขึ วา นิขนิยมาเน กมุกึ วา ทุกฺขิปิยมาเน สีสึ วา ทุกฺขิปิยมาเน ปสฺสิตุ ฯ โสตสฺส รเหา ชาม น สกฺกา เหาติ ปกติกถา โสตุ ฯ นิสชฺชึ กเปฺปยฺยาติ มาตุคฺคาเม นิสินฺเน กิกฺขู อุปนิสินฺโน วา เหาติ อุปนิปชฺโน วา กิกฺขู นิสินฺเน มาตุคฺคาเมา อุปนิสินฺโน วา เหาติ อุปนิปชฺโน วา อุเภา วา นิสินฺนา เหานฺติ อุเภา วา นิปชฺนา ฯ

(៣៤៦) ពាក្យថា កិកុ្ខណាមួយ មានអធិប្បាយរួចហើយក្នុងបាព-ដិតកណ្ឌសិក្ខាបទទី១ ។ ពាក្យថា លើអាសនៈមានសភាពយ៉ាងនោះ គឺលើអាសនៈបែបយ៉ាងនោះ ។ មនុស្សស្រី ហៅថា មាតុគ្រាម ឯយក្សស្រី ប្រេតស្រី សត្វតិរច្ឆានញី មិនហៅថា មាតុគ្រាមទេ គឺស្រីដែលដឹងក្តី អង់អាចយល់ពាក្យជាសុភាសិតនិងទុព្ភាសិត ពាក្យអក្រក់និងពាក្យល្អ បាន ហៅថា មាតុគ្រាម ក្នុងទីនេះ ។ ពាក្យថា ជាមួយគ្នា គឺក្នុងទីជាមួយ ។ ពាក្យថា តែម្នាក់ឯងម្នាក់ គឺមានតែកិកុ្ខនិងមាតុគ្រាមប៉ុណ្ណោះ ។ ទីកំបាំងភ្នែក ទីស្ងាត់ត្រចៀក ឈ្មោះថា ទីកំបាំង ។ បុគ្គលមិនអាចនឹងឃើញជនទាំងឡាយ ការមិចភ្នែកក្តី ញាក់បិញ្ចើមក្តី ងក់ក្បាលក្តី ក្នុងទីណា ទីនោះហៅថា កំបាំងភ្នែក ។ ទីដែលបុគ្គលមិនអាចឮសំដីជាប្រក្រតីបាន ហៅថា ទីស្ងាត់ត្រចៀក ។ ពាក្យថា ទៅអង្គុយ គឺការបើមាតុគ្រាមអង្គុយ កិកុអង្គុយជិតក្តី ដេកជិតក្តី ឬថា ការបើកិកុអង្គុយ មាតុគ្រាមអង្គុយជិតក្តី ដេកជិតក្តី ឬថា អង្គុយទាំងពីរនាក់ក្តី ដេកទាំងពីរនាក់ក្តី ។

(៣៤៧) សន្ទេយ្យវចសា នាម អាគតផលា អកិរិយមេតារិនី វិញ្ញាតសាសនា ។ ឧបាសិកា នាម ពុទ្ធំ សរណំ គតា ធម្មំ សរណំ គតា សង្ឃំ សរណំ គតា ។ ឥស្សាតិ បស្សិត្វា ។

(៣៤៨) ទ្វិន្នំ ឆន្នំ អញ្ញតរេន វេទេយ្យសង្ខាតេសេសេន វា ចាតិត្តិយេន វា និសជ្ជំ កិក្ខេ បដិជានមានោ ទ្វិន្នំ ឆន្នំ អញ្ញតរេន តាវតេញ្ច សង្ខាតេសេសេន វា ចាតិត្តិយេន វា យេន វា សា សន្ទេយ្យវចសា ឧបាសិកា វេទេយ្យ តេន សោ កិក្ខេ តាវតេញ្ច ។

(៣៤៩) សា ចេ ឃវំ វេទេយ្យ អយ្យោ មយា ឯដ្ឋោ និសិន្នោ មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ តាយ សំសគ្គំ សមាបជ្ជន្តោតិ សោ ចេ[1] តំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា តាវតេញ្ច ។ សា ចេ ឃវំ វេទេយ្យ អយ្យោ មយា ឯដ្ឋោ និសិន្នោ មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ តាយ សំសគ្គំ សមាបជ្ជន្តោតិ សោ ចេ ឃវំ វេទេយ្យ សច្ចាមំ និសិន្នោ នោ ច ខោ តាយ សំសគ្គំ សមាបជ្ជិន្តិ និសជ្ជាយ តាវតេញ្ច ។ សា ចេ ឃវំ វេទេយ្យ

---

១ ឱ ម ប ។

(๓๔๗) ឧបាសិកាដែលមានផលមកហើយ (សម្រែចសោតាបត្តិ-ផល) ត្រាស់ដឹងសច្ចៈបួន ស្គាល់សាសនាច្បាស់ ហៅថា ឧបាសិកា មានសំដីគួរជឿបាន ។ ស្រីដែលដល់ព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ដល់ព្រះធម៌ជាទីពឹង ដល់ព្រះសង្ឃជាទីពឹង ហៅថា ឧបាសិកា ។ ពាក្យថា ឃើញ គឺបានប្រទះឃើញ ។

(๓๔๘) ឧបាសិកាចោទដោយអាបត្តិពីរយ៉ាង ចំពោះអាបត្តិណាមួយ គឺសង្ឃាទិសេសក្តី បាចិត្តិយក្តី កិត្តិកក៏ទទួលប្តេជ្ញាការអង្គុយ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិពីរយ៉ាង ចំពោះអាបត្តិណាមួយ គឺសង្ឃាទិសេសក្តី បាចិត្តិយក្តី មួយទៀត ឧបាសិកាមានសំដីគួរជឿបាននោះ ចោទដោយអាបត្តិណា វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិនោះ ចំពោះកិត្តិនោះ ។

(๓๔๙) បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់អង្គុយប៉ះពាល់កាយមាតុគ្រាម ឯកិត្តិនោះប្តេជ្ញាការអង្គុយនោះ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យតាមអាបត្តិ ។ បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់អង្គុយប៉ះពាល់កាយមាតុគ្រាម បើកិត្តិនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំអង្គុយមែន តែថាខ្ញុំមិនប៉ះពាល់កាយទេ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យចំពោះតែការអង្គុយ ។ បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា

อายฺยา มยา ทินฺนา ทินฺนสทิสา มาตุกฺกาเมน สทฺธึ กาย-สํสคฺคํ สมาปชฺชิตุนฺติ สา เจ ภิกฺขุนึ ปฏิจฺจ ทานาทีนิ ทินฺนสทิสา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส วตฺถุ ฯ สา เจ ภิกฺขุนี อายฺยา มยา ทินฺนา ทินฺนสทิสา มาตุกฺกาเมน สทฺธึ กายสํสคฺคํ สมาปชฺชิตุนฺติ สา เจ ภิกฺขุนึ ปฏิจฺจ ทานาทีนิ ทินฺนสทิสา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส วตฺถุ ฯ

(๓๕๐) สา เจ ภิกฺขุนี อายฺยา มยา ทินฺนา ทินฺนปุพฺพา มาตุกฺกาเมน สทฺธึ กายสํสคฺคํ สมาปชฺชิตุนฺติ สา เจ ตํ ปฏิชานาติ อาปตฺติยา กาเรตพฺพา ฯ เป ฯ สจฺจาหิ ทินฺนปุพฺพา เอว จ โข กายสํสคฺคํ สมาปชฺชิตุนฺติ ทินฺนปุพฺพา กาเรตพฺพา ฯ เป ฯ ตาหิ ทินฺนปุพฺพา อาปตฺติ ทุกฺกฏสฺส วตฺถุ ฯ เป ฯ ตาหิ ทินฺนปุพฺพา ปฏิเสวิตปุพฺพา อาปตฺติ ถุลฺลจฺจยสฺส วตฺถุ ฯ

(๓๕๑) สา เจ ภิกฺขุนี อายฺยสฺส มยา สทฺธึ ทินฺนสทิสา มาตุกฺกาเมน สทฺธึ กายสํสคฺคํ สมาปชฺชิตุนฺติ สา เจ ตํ ปฏิชานาติ อาปตฺติยา กาเรตพฺพา ฯ

ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ប៉ះពាល់កាយមាតុគ្រាម បើកិរិយានោះធ្វើយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំមិនអង្គុយទេ តែថាខ្ញុំដេក វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យចំពោះការដេក ។ បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់អង្គុយប៉ះពាល់កាយមាតុគ្រាម បើកិរិយានោះធ្វើយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំមិនអង្គុយទេ តែថាខ្ញុំឈរ វិនយធរមិនគួរនឹងកាត់ (ឲ្យត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ) ។

(៣៩០) បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ដេកប៉ះពាល់មាតុគ្រាម បើកិរិយានោះប្តេជ្ញាការដេកនោះ វិនយធរត្រូវកាត់ទោសតាមអាបត្តិ ។ បេ ។ បើកិរិយាធ្វើយថា ខ្ញុំបានដេកមែន តែថាខ្ញុំមិនបានប៉ះពាល់កាយមាតុគ្រាមទេ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យចំពោះការដេក ។ បេ ។ បើកិរិយាធ្វើយថា ខ្ញុំមិនដេកទេ តែថាខ្ញុំអង្គុយ វិនយធរត្រូវកាត់ទោសចំពោះការអង្គុយ ។ បេ ។ បើកិរិយាធ្វើយថា ខ្ញុំមិនអង្គុយទេ តែថាខ្ញុំឈរ វិនយធរមិនគួរកាត់ (អាបត្តិអ្វីឡើយ ។

(៣៩១) បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំបានឮថា លោកម្ចាស់អង្គុយនិយាយចែចង់មាតុគ្រាមដោយវាចាអាក្រក់ បើកិរិយានោះប្តេជ្ញាតាមពាក្យចោទនោះ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យតាមអាបត្តិ ។

សោ ចេ ឃំ វទេយ្យ អយ្យស្ស មយា សុតំ ឯសិន្នស្ស មាតុគ្គាមំ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសន្តស្ស-តំ សោ ចេ ឃំ វទេយ្យ សច្ចាហំ ឯសិន្នោ ឆោ ច ខោ មាតុគ្គាមំ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសិន្តិ ឯសជ្ជាយ តាវតេញ្ច ។បេ។ ឆាហំ ឯសិន្នោ អបិច ខោ ឯបន្នោតិ ឯបជ្ជាយ តាវតេញ្ច ។បេ។ ឆាហំ ឯសិន្នោ អបិច ខោ បិតោតិ ន តាវតេញ្ច ។

(៣៥២) សោ ចេ ឃំ វទេយ្យ អយ្យស្ស មយា សុតំ ឯបន្នស្ស មាតុគ្គាមំ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសន្តស្សាតំ សោ ចេ តំ បដិជានាតំ អាបត្តិយា តាវតេញ្ច ។បេ។ សច្ចាហំ ឯបន្នោ ឆោ ច ខោ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសិន្តិ ឯបជ្ជាយ តាវតេញ្ច ។បេ។ ឆាហំ ឯបន្នោ អបិច ខោ ឯសិន្នោតិ ឯសជ្ជាយ តាវតេញ្ច ។បេ។ ឆាហំ ឯបន្នោ អបិច ខោ បិតោតិ ន តាវតេញ្ច ។

បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំបានឮថា លោកម្ចាស់អង្គុយនិយាយចែចដ៏មាតុគ្រាមដោយវាចាអាក្រក់ បើកិរិយានោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំអង្គុយមែន តែថាខ្ញុំមិនបាននិយាយចែចដ៏មាតុគ្រាមដោយវាចាអាក្រក់ទេ នោះវិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយការអង្គុយ ។ បេ ។ បើកិរិយាឆ្លើយថាខ្ញុំមិនអង្គុយទេ តែថាខ្ញុំដេក វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យតាមការដេក ។ បេ ។ បើកិរិយាឆ្លើយថា ខ្ញុំមិនអង្គុយទេ តែថាខ្ញុំឈរ វិនយធរមិនគួរវិនិច្ឆ័យ (ឲ្យត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ) ។

(៣៥២) បើឧបាសិកានោះ ចោទយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំបានឮថា លោកម្ចាស់ដេកនិយាយចែចដ៏មាតុគ្រាមដោយវាចាអាក្រក់ បើកិរិយានោះប្តេជ្ញាតាមពាក្យចោទនោះ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិ ។ បេ ។ បើកិរិយាឆ្លើយថា ខ្ញុំដេកមែន តែថាខ្ញុំមិនបាននិយាយចែចដ៏ (មាតុគ្រាម) ដោយវាចាអាក្រក់ទេ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យតាមការដេក ។ បេ ។ បើកិរិយាឆ្លើយថា ខ្ញុំមិនដេកទេ តែថាខ្ញុំអង្គុយ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យតាមការអង្គុយ ។ បេ ។ បើកិរិយាឆ្លើយថា ខ្ញុំមិនដេកទេ តែថាខ្ញុំឈរ វិនយធរមិនគួរវិនិច្ឆ័យ (ឲ្យត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ) ។

(๓๕๓) สา เจ ฆวํ วาเจยฺย อยฺยา มยา ธิฏฺเฐ สาตฺถกาเมน สทฺธึ ฆโกา ฆกาย วาเหา ธิสฺสาเมติ สเจ เจ ตํ ปฏิชานาติ ธิสชฺชาย การาเปตพฺโพ ฯเปฯ ชานาหิ ธิสฺสาเมา อหนฺติ เจหา ธิปฺปเมติ ธิปชฺชาย การาเปตพฺโพ ฯเปฯ ชานาหิ ธิสฺสาเมา อหนฺติ เจหา นาหนฺติ น การาเปตพฺโพ ฯ

(๓๕๔) สา เจ ฆวํ วาเจยฺย อยฺยา มยา ธิฏฺเฐ สาตฺถกาเมน สทฺธึ ฆโกา ฆกาย วาเหา ธิปฺปเมติ สเจ เจ ตํ ปฏิชานาติ ธิปชฺชาย การาเปตพฺโพ ฯเปฯ ชานาหิ ธิปฺปเมา อหนฺติ เจหา ธิสฺสาเมติ ธิสชฺชาย การาเปตพฺโพ ฯเปฯ ชานาหิ ธิปฺปเมา อหนฺติ เจหา นาหนฺติ น การาเปตพฺโพ ฯ

(๓๕๕) อยมฺปิ ปุริมา อุภยาหายา วุชฺชติ ฯ อนิยเตสุ น นิยเตา สงฺฆาธิเสสา ปา จาจิตฺตียา ปา ฯ

(๓๙๓) បើឧបាសិកានោះនៅឡើយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ម្នាក់ឯង អង្គុយក្នុងទីស្ងាត់ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម តែស្រីតែម្នាក់ បើភិក្ខុប្តេជ្ញាតាមពាក្យចោទនោះ វិនយធរត្រូវកាត់អាបត្តិ ចំពោះការអង្គុយ ។បេ។ បើភិក្ខុនៅឡើយថា ខ្ញុំមិនអង្គុយទេ តែថា ខ្ញុំដេក វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យតាមការដេក ។បេ។ បើភិក្ខុនៅឡើយថា ខ្ញុំមិនអង្គុយទេ តែថាខ្ញុំឈរ វិនយធរមិនគួរកាត់ (ឲ្យត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ) ។

(๓๙๔) បើឧបាសិកានោះនៅឡើយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំឃើញលោកម្ចាស់ម្នាក់ឯង ដេកក្នុងទីស្ងាត់ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម តែស្រីតែម្នាក់ បើភិក្ខុនោះ ប្តេជ្ញាការដេកនោះ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយការដេក ។បេ។ បើភិក្ខុនៅឡើយថា ខ្ញុំមិនដេកទេ តែថាខ្ញុំអង្គុយ វិនយធរត្រូវកាត់អាបត្តិតាមអង្គុយ ។បេ។ បើភិក្ខុនៅឡើយថា ខ្ញុំមិនដេកទេ តែថាខ្ញុំឈរ វិនយធរមិនគួរកាត់ (ឲ្យត្រូវអាបត្តិអ្វីឡើយ) ។

(๓๙๕) ត្រង់ពាក្យថា សូម្បីជាមិ គឺតថាគតពោលប្រៀបធៀបនឹងសិក្ខាបទមុន ។ ត្រង់ពាក្យថា អនិយត គឺមិនច្បាស់ជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ឬបាចិត្តិយ ។

[๓๙๖] កមនំ បដិជានាតិ និសជ្ជំ បដិជានាតិ អាបត្តិំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា កោរេតព្ពោ ។ កមនំ បដិជានាតិ និសជ្ជំ នប្បដិជានាតិ អាបត្តិំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា កោរេតព្ពោ ។ កមនំ បដិជានាតិ និសជ្ជំ បដិជានាតិ អាបត្តិំ នប្បដិជានាតិ និសជ្ជាយ កោរេតព្ពោ ។ កមនំ បដិជានាតិ និសជ្ជំ នប្បដិជានាតិ អាបត្តិំ នប្បដិជានាតិ ន កោរេតព្ពោ ។ កមនំ នប្បដិជានាតិ និសជ្ជំ បដិជានាតិ អាបត្តិំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា កោរេតព្ពោ ។ កមនំ នប្បដិជានាតិ និសជ្ជំ នប្បដិជានាតិ អាបត្តិំ បដិជានាតិ អាបត្តិយា កោរេតព្ពោ ។ កមនំ នប្បដិជានាតិ និសជ្ជំ បដិជានាតិ អាបត្តិំ នប្បដិជានាតិ និសជ្ជាយ កោរេតព្ពោ ។ កមនំ នប្បដិជានាតិ និសជ្ជំ នប្បដិជានាតិ អាបត្តិំ នប្បដិជានាតិ ន កោរេតព្ពោតិ ។

ទុតិយោ អនន្តយវោ និដ្ឋិតោ ។

[๓๙๖] កិកុប្តេជ្ឈាការេ៧ ប្តេជ្ឈាការអង្គ័យ ប្តេជ្ឈាអាបត្តិ វិនយ-ធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិ ។ កិកុប្តេជ្ឈាការេ៧ មិនប្តេជ្ឈាការអង្គ័យ ប្តេជ្ឈាអាបត្តិ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិ ។ កិកុប្តេជ្ឈាការេ៧ ប្តេជ្ឈាការអង្គ័យ មិនប្តេជ្ឈាអាបត្តិ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយការអង្គ័យ ។ កិកុប្តេជ្ឈាការេ៧ មិនប្តេជ្ឈាការអង្គ័យ មិនប្តេជ្ឈាអាបត្តិ វិនយធរមិនគួរវិនិច្ឆ័យអ្វីឡើយ ។ កិកុមិនប្តេជ្ឈាការេ៧ ប្តេជ្ឈាការអង្គ័យ ប្តេជ្ឈាអាបត្តិ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិ ។ កិកុមិនប្តេជ្ឈាការេ៧ មិនប្តេជ្ឈាការអង្គ័យ ប្តេជ្ឈាអាបត្តិ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយអាបត្តិ ។ កិកុមិនប្តេជ្ឈាការេ៧ ប្តេជ្ឈាការអង្គ័យ មិនប្តេជ្ឈាអាបត្តិ វិនយធរត្រូវវិនិច្ឆ័យដោយការអង្គ័យ ។ កិកុមិនប្តេជ្ឈាការេ៧ មិនប្តេជ្ឈាការអង្គ័យ មិនប្តេជ្ឈាអាបត្តិ នោះវិនយធរមិនគួរវិនិច្ឆ័យ (អ្វីឡើយ) ។

អនិយតទី ๒ ចប់ ។

(๓๙๗) ឧទ្ទិដ្ឋា ខោ អាយស្មន្តោ ទ្វេ អនិ-យតា ធម្មា ។ តត្ថាយស្មន្តេ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា ទុតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា តតិយម្បិ បុច្ឆាមិ កច្ចិត្ថ បរិសុទ្ធា បរិសុទ្ធេត្ថាយស្មន្តោ តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អនិយតកណ្ឌំ តំដ្ឋិតំ ។

តស្សុទ្ទានំ

អលំកម្មនិយញ្ហេវ តថេវ ច ឆ ហោវ ខោ
អនិយតា សុបញ្ញត្តា ពុទ្ធសេដ្ឋេន តាទិនាតិ ។

(៣៩៧) លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ អាបត្តិឈ្មោះអនិយតពីរ ខ្ញុំសំដែងឡើងហើយ ។ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់ទាំងឡាយក្នុងអាបត្តិទាំងនោះ លោកម្ចាស់ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ខ្ញុំសូមសួរអស់វារៈពីដងផង លោកម្ចាស់ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ ខ្ញុំសូមសួរលោកម្ចាស់អស់វារៈបីដងផង លោកម្ចាស់ជាអ្នកបរិសុទ្ធហើយឬ លោកម្ចាស់បរិសុទ្ធក្នុងអាបត្តិទាំងនេះហើយ ហេតុនោះ ឃានជាលោកម្ចាស់ស្ងៀមនៅ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវរឿងនេះដោយកិរិយាស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។

អនិយតកណ្ឌ ចប់ ។

ឧទ្ទាននៃអនិយតកណ្ឌនោះ

អនិយតាបត្តិ (ពីរ) គឺ អលំកម្មនិយ ១ នាលំកម្មនិយ ១ ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏ប្រសើរ មានព្រះគុណធម៌មាំមួន ទ្រង់បញ្ញត្តទុកល្អហើយ ។

សន្ទ្ធកថង្គ្លសង្ក្រាប់មាតិកា

តេរសកណ្ឌ	លេខទំព័រ
សង្ឃាទិសេសទី ១	១
រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាដម្បង	៦
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាបន្ទាប់	៧
បទភាជនីយ សុទ្ធិក	"
បទភាជនីយ និយាយអំពីទណ្ឌកម្ម	១៣
បទភាជនីយ និយាយអំពីពន្ធនកម្ម	១៥
បទភាជនីយ និយាយអំពីបកម្មមានមូលគ្រប់ទាំងអស់ជាដើម	១៩
វិនិច្ឆ័យសំដែងអំពីអនាបត្តិ	៣៧
វិនីតវត្ថុគាថា (មាតិកានុក្រម គឺបញ្ជីរឿងតាមលំដាប់ហូរហែ)	៣៨
វិនីតវត្ថុ សំដែងអំពីភិក្ខុ ១ រូបកំពុងយល់សប្តិជាដើម	៣៩
សង្ឃាទិសេសទី ២	៥៧
រឿងឧទាយិភិក្ខុ	"
សេចក្តីបញ្ញត្តិ	៥៧
បំណែកសិក្ខាបទ	"
បទភាជនីយ និយាយអំពីភិក្ខុបេយ្យាល	៥៩
បទភាជនីយ និយាយអំពីស្រីពីរនាក់ជាដើម	៦៣
សំដែងអំពីវិនិច្ឆ័យដែលមិនត្រូវអាបត្តិ	៨០
វិនីតវត្ថុគាថា (មាតិកានុក្រម គឺបញ្ជីរឿងតាមរបៀបហូរហែ)	"
វិនីតវត្ថុ រឿងភិក្ខុចាប់ពាល់ម្តាយដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ជាដើម	៨១

លេខទំព័រ

សង្ឃាទិសេសទី ៣ ៨៦

រឿងឧទាយិភិក្ខុ . . . . . ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ៩៨
ចំណែកសិក្ខាបទ . . . . . ″
បទភាជនីយ ៩៩
និយាយអំពីភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៩៩
វិនីតវត្ថុគាថា (មាតិកានុក្រម តំបញ្ជីរឿងតាមរបៀបហ្លួរហែ) ១០០
វិនីតវត្ថុ សំដែងអំពីស្រីម្នាក់ដណ្តប់សំពត់កម្ពលជ្រលក់ថ្មីជាដើម ១០១

សង្ឃាទិសេសទី ៤ ១០៥

និទានឧទាយិភិក្ខុ . . . . . ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិសិក្ខាបទ ១០៩
សិក្ខាបទវិភង្គ បទភាជនីយ ១១១
បទភាជនីយ និយាយអំពីភិក្ខុសង្ស័យជាដើម ១១៣
សំដែងអំពីភាវៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១១៦
វិនីតវត្ថុគាថា (មាតិកានុក្រម តំបញ្ជីរឿងតាមរបៀបហ្លួរហែ) . . . . . ″
វិនីតវត្ថុ និយាយអំពីស្រីអារជាដើម ១១៧

សង្ឃាទិសេសទី ៥ ១២០

និទានឧទាយិភិក្ខុ . . . . . ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាដំបូង ១២៩
សេចក្តីបញ្ញត្តិជាបន្ទាប់ ១៣៣
បទភាជនីយ និយាយអំពីនិក្ខេបបទ . . . . . ″

សន្ធិកថង្គ្លសង្រ្គាប់មាតិកា ៣៧៧

លេខទំព័រ

ស្រីមាន ១០ ពួក ១៣៤

ភរិយាមាន ១០ ពួក . . . . . ״

និយាយអំពីខណ្ឌបក្ខ ១៣៧

និយាយអំពីពន្ធបក្ខ ១៣៩

និយាយអំពីវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ១៧៦

វិនីតវត្ថុគាថា (មាតិកានុក្រម គំបញ្ជីរឿងតាមលំដាប់ហ្មូរហែ) . . . . . ״

វិនីតវត្ថុ និយាយអំពីរឿងស្រីដេកលក់ជាដើម . . . . . ״

សង្ឃាទិសេសទី ៦ ១៧៩

រឿងភិក្ខុនៅក្នុងដែនអាឡវី . . . . . ״

រឿងមណិកណ្ឌតាគរាជ ១៨៣

និយាយអំពីរឿងហ្វូងសត្វស្វាយ ១៨៨

និយាយអំពីរឿងកុលបុត្តឈ្មោះរដ្ឋបាល ១៩១

សេចក្តីបញ្ញត្តិ ឧំងសិក្ខាបទវិភង្គ ១៩៣

សិក្ខាបទវិភង្គ ឧំងសម្មតិវិធិ ១៩៥

និយាយអំពីការសំដែងទីសង់កុដិ ១៩៧

បទភាជនីយ និយាយអំពីទីមិនមានសេចក្តីអន្តរាយជាដើម ១៩៩

សំដែងអំពីវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២២២

សង្ឃាទិសេសទី ៧ ២២៣

រឿងជន្ធគ្គេរ . . . . . ״

សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២២៥

លេខទំព័រ

សិក្ខាបទវិភង្គ និយាយអំពីការសូមសង្ឃ ឲ្យមើលទីសង់វិហារ. ២២៥
សិក្ខាបទវិភង្គ និយាយអំពីវិធីសន្មតិ. ២២៧
បទភាជនីយ និយាយអំពីវិហារសង្ឃមិនបានសំដែងទីឲ្យដាដើម. ២៣៣
សំដែងអំពីភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៣៨

សង្ឃាទិសេសទី ៨ ២៣៩

និទានព្រះទេព្ទត្តេរ. ២៣៩
និយាយអំពីការសន្មតិព្រះទេព្ទត្តេរឲ្យជាអ្នករៀបចំសេនាសនៈ តំងសំដែងឡើងនូវភាព. ២៤១
និទានមេត្តិយភុម្មជកភិក្ខុ ២៤៥
និទានមេត្តិយាភិក្ខុនី ២៥០
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២៥៥
បំណែកសិក្ខាបទ . . . . . ″
និយាយអំពីអធិករណ៍ ៤ យ៉ាង ២៥៦
បទភាជនីយ និយាយអំពីការចោទដោយការមិនឃើញជាដើម ២៥៧
និយាយអំពីភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ. ២៧០

សង្ឃាទិសេសទី ៩ ២៧១

និទានមេត្តិយភុម្មជកភិក្ខុ . . . . . ″
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២៧៥
សិក្ខាបទវិភង្គ អធិករណ៍ជាបំណែកនៃ . . . . . ″
សិក្ខាបទវិភង្គ និយាយអំពីលេស ១៦ យ៉ាង ២៧៨
បទភាជនីយ និយាយអំពីបំណែកនៃអាបត្តាធិករណ ២៨៥
បទភាជនីយ និយាយអំពីអធិករណ៍មានមូលមួយ ៗ. ២៨៧
សំដែងអំពីភារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ២៩១

សន្ទីកថន្លុះត្រាប់មាតិកា ៣៧៩

លេខទំព័រ

សង្ឃាទិសេសទី ១០ ១៩១

និទានទេវទត្តភិក្ខុ . . . . . "
និយាយអំពីវត្ថុ ៥ យ៉ាង ២៩២
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ២៩៨
បំណែកសិក្ខាបទ . . . . . "
ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម ៣០១
បទភាជនីយ ៣០២
និយាយអំពីអនាបត្តិ ៣០៣

សង្ឃាទិសេសទី ១១ ៣០៤

និទានភេទានុវត្តកភិក្ខុ . . . . . "
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ៣០៦
សិក្ខាបទវិភង្គ ៣០៧
ការសូត្រសមនុភាសនកម្ម ៣០៩
បទភាជនីយ និយាយអំពីវារៈដែលត្រូវអាបត្តិ ៣១១
សំដែងអំពីវារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣១២

សង្ឃាទិសេសទី ១២ ៣១៣

និទានឧដ្ឋភិក្ខុ . . . . . "
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ៣១៦
ការចែកសិក្ខាបទ ៣១៧
វិធីសូត្រសមនុភាសនកម្ម ៣១៩
បទភាជនីយ ៣២០
វារៈដែលមិនត្រូវអាបត្តិ ៣២១

លេខទំព័រ

សង្ឃាទិសេសទី ១៣ ៣៦៥

និទានអស្សជិបុនព្វសុកភិក្ខុ . . . . . ॥
និទានព្រះសារីបុត្តត្ថេរ នឹងព្រះមោគ្គល្លានត្ថេរ ៣៣៤
និយាយអំពីបញ្ហាជនីយកម្ម ៣៣៥
និយាយអំពីសេចក្តីបញ្ញត្តិ ៣៤០
សិក្ខាបទវិភង្គ ៣៤១
និយាយអំពីសមនុភាសនកម្ម ៣៤៥
បទភាជនីយ ៣៤៦
និយាយអំពីវារៈមិនត្រូវអាបត្តិ ៣៤៧
បញ្ហាវឿងនៃសង្ឃាទិសេសនោះ ៣៤៩

អនិយតកណ្ឌ

អនិយតទី ១ ៣៥០

និទានឧទាយិភិក្ខុ . . . . . ॥
និទានឧបាសិកាឈ្មោះនាងវិសាខា ៣៥១
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ៣៥៣
ការចែកសិក្ខាបទ ៣៥៥
បទភាជនីយ . . . . . ॥

អនិយតទី ២ ៣៦១

និទានឧទាយិភិក្ខុ . . . . . ॥
និទានឧបាសិកាឈ្មោះនាងវិសាខា ៣៦២
សេចក្តីបញ្ញត្តិ ៣៦៣
សិក្ខាបទវិភង្គ . . . . . ॥
បទភាជនីយ ៣៦៩

INSTITUT BOUDDHIQUE